ПРЄСВЄТЛО-
Мȣ, ВИСОКОРОЇЄNОМȣ
ХЄРЦЄГȣ И ГОСПОДИNȣ,
ГОСПОДИНȣ ЯЛБЕРТȣ СТАРЄЇМȣ МАРГРА-
Фȣ БРАNДЄNБȣРСКОМȣ, ПРȣСКОМОУ, СТА-
ТИNСКОМОУ, КАССȣБЄNСКОМОУ, И БЄN-
ДЄNСКОМȣ, И ПРОЧ. ХЄРЦЄГȣ, ПОУР-
ГРАФȣ NОРИМБЕРСКОМОУ, И
ВОИВОДЄ РȣГЄNСКО-
Мȣ, И ПРОЧ.

МИЛОСТ И МИР ОТЬ БОГА ОТЦА ПО
ІС̄Х̄Ȣ ГОСПОДИNȣ И СПАСИ-
ТЕЛЮ NАШЕМȣ.

ПРЄСВЄТЛІ, ВИСОКОРО-
ЇЄNИ Х̄РЦЄГЬ, ГОСПОДИNЄ МИЛОСТИВИ:
ЄДНА СВИЩА КАДЬ СЄ ВАЖГЄ ПЛАМЄNИ
ПРВО СВЄТЛО И ШИРОКО ОКОЛЬ СЕБЄ, ДО-
КЛЄ ЖДНАКО СВИТЛОСТЬ ДАІЄ, АНАПОКОNЬ КАДЬ
СКОРО ȣГАСТЍТІ ХОЩЄ, ЄМАГИȣТЮ ОКА ДА ЄДИ
ВЄЛИКȣ СВЄТЛȣ СВИТЛОСТЬ ОКОЛЬ СЕБЄ, И ТАКО ТȣДІЄ
ȣГАСИЄ.

ПРЕМЬ ТАКО СКОРО СЄ ȣЗ̄РЖІ СВИЩȣ СТОГА ЄВАН-

ЄЛІѧ, КО ПО ВЄЧНОМЬ Н НЄПРОМЄ҃ЄНОМЬ СВѢТѸ БОѪ
ЖІЄМЬ, ВТМННАХЬ ШЄОГА СЄНТА СЄѢТНТІ НМА, КА
Ноан. ā. КО ПНСАНО ЄСТ, БНШЄ СЄНТЛОСТЬ НСТННА КА ПРОС
СѢТЛЮЄ ЄСАКОГА ЧЛОЄНКА ПРНХОДЄЩЄГА НА СА СЄНТ,
НА СВНТѸ БНШЄ, Н СВНТЬ ПО Ѭ҃ЕМЬ СТВОРЄНЬ ЄСТЬ, Н
Ноан. ī. СВНТЬ Ѭ҃ЕГА НЄПОЗНА. Н ШПЄТ: Я ТО ЄСТЬ ПАКІ Ш
СОУІЄНІЄ, ДА СВНТЛОСТЬ НА СЄНТЬ ПРНШЛА ЄСТЬ, Н
ЛЮБНШЄ ЛЮДІ ВЄЩЄ ТМННЄ НЄГО СВНТЛОСТЬ. Н Ѱал.
Ѱал. ī ф҃ ī. МѢХЬ ПНСАНО ЄСТЬ. СВЄТЛННКЬ НОГАМА МОНМА
СЛОВО ТВОІЄ, Н СЄНТЛОСТЬ СТАЗАМЬ МОНМЬ.

ШВА СЄНТЛОСТЬ, ВОѪ ШДЬ ПОЧЄЛА СЄНТА ЄСТЬ
СЄНТНЛА, КАКО НАВЛАСТНТО ПО ГОСПОДНѸ ІС҃Х҃Ѵ,
ТА ПРАВА ВЄЧНА СЄНТЛОСТЬ, ВАВРНМЄ ЯПѴСТОЛОСЬ
НА СВНТѸ ВАЖГАНА, ЄСТЬ ТѴДІЄ Ѥ҃ПОЧЄЛѸ ЗВЄЛНКНМІ
ЗНАМЄНІ Н ЧОѴДЄСІ, ЄДАНЬ СВЄТАЛЬ ЗРАКЬ ДОЛА ПО
ВСЄМЬ СЄНТѸ, СКОЙ ЗРАКОМЬ Н ІѴДЄНСКЄ Н ПОГАНС
КЄ ТМННЄ ПРОГНАЛА, Н ШБОІЄ ЛЮДІ Ѥ҃СРЦѸ Н ѴМНСЛН
Ѭ҃ПРАВОМѸ, НСТННОМѸ Н ЖНВОМѸ СПОЗНАНѦ БОЖІЄ
МѸ ЄСТЬ ПРОСВЄТНЛА.

ПОТОМЬ ПАКІ, КАДЬ ЗМОЖНН КРАЛІ Н ПОГЛАВН
ЦЄ СЄГА СЄНТА, ЄСѴСЄ МНОГНМЬ НАЧННОМЬ Н ПѴТЄМЬ
НСКѴШАЛІ, ТѴНСТѸ СЄНТЛОСТЬ ѴГАСНТІ Н ЗАТ҃РТН, Н
ЄСТЬ СЄ҃РХЬ ТОГА БЄЗЬ БРОѪ МНОГО ПРАВАДНЄ КЬР
СТѪНСКЄ Ѭ҃РВІ ПРОЛНТО. ДА ЛН ЄСТЬ, СѴПРОТЬ Ѭ҃НХЬ
ВОЛЄ, ДО ДАНАШЊЄГА ДНЄ НА СВНТѸ ШСТАЛА, ЯКОС
ПРЕМЬ ВАІЄДНО ВРНМЄ МАЊЄ Н СКОѴРЄІЄ ГОРЕЛА Н СВН
ТНЛА ЄСТЬ НЕГО ДРѴГО, А ШНН ЗАНСТО КОЇ СЄ ЄСОѴ

ТОН

тон нстоі сѹпротнєнлі єсѹ погнѹлі н до фѹндаментa затрені.

Н кадь юрє не текь скоро до концa неспѹннлa, (Єре маломаіне все ѡно се єсть сѣршнло что ІС̄Х̄ н нега апостолі пророковалі єсѹ : да предь соудінимь днєвомь по ѡчнтованом Евангелню се зтоданті нма) єсть єдномь магноутю ѡка, едапь тако велнкь зракь ѡдь себе дала, кої скоро скрозі вась свнть єсть прошаль.

Єре кадь по мнознхь сто лѣт, по чловнчаскнх нарєдбахь н крнвої Божієі слѹжбі, Нашкь светога Евангелія ѡдь заслѹженія Іс̄в̄рстова не само Ювденскнмі баснамі н Тѹрскнмь Алкораномь, него ѡпе Папннмі декреті нлн ѡдлученіємь нападѹ н ѡбнчаіємь потамнла, н подь столь вьржена, кога мало алі савснма ннедно прадо спознаніе Іс̄в̄рстово (разві ѡннхь седамь тнсѹщь коіе єст сѣбн Господнь ватомь врнмень ѡхраннль) нашасто бѣ : Н вндело се єсть, како да бн зовнмь Нашкомь светога Евангелія савснма нштар было.

Ево вмагнѹтіе ѡка безь всакога, Пачє сѹпроть всемоу чловнчаскомоу надіянію нсхаія свнтлость светога Евангелія стакоєѹ снлѹ вань, да не зракі не само єдномь маломь прнпростомь коутѣ, кадь іе ѡпеть важгана, него по всемь свнтоу не светлі зракь разшнрен нзь кога есі люді волю Божю, н праві становнті пѹть жнвотѹ вечномоу, внднті могѹ.

Г. Крал. Фі:

ПРЕДЄСЛОВІЄ.

Єре тко бнсє бнль домнслнль, покомєсть та многоцєннї внтез н Божй члов҃нкь доктѹрь Мартин лѹтєр боголюбна спомєноутн, по боієнію н дарѹ дѹха свєтога, Папнним Саблазнамь н нншщетамь јєсть сѹпроть говорнль, да шва стєарь тако далєко сѹпроть снлї всѣга свнта, бн се нмєла тако на дѹго рашнрнтї н разгласнтї?

Н јєст зансто Поглавнца сєга свнта Нєга мѣхє мощно настављль, ѹфаюшь швоу свнтлост ѹгаснтї, ялї по волї Божјєн, јєст вєлє дрѹгако, н томѹ сѹпроть сє згодило.

Єре что прво єдамь тлєюшї стѣнакь бнше, јєст потомь јєдань вєлнкь шгнєнь пламнкь ѹчнѣно, н что прво вањєдномь краю єдѣга Господства Сакссонне гораше, то сє єсть по всємь свнтѹ по нанзможнних Кралєствнхь, навластнто по всон Немшкої Землї, францїн, Янглїн, Скотцїн, Далнїн, Нортвєгн, Свєдїн, Полачкої Землї, Ншпанїн, н Нталїн, пачє дарн н до Тоурске Землѣ разгласнло, н вєлнкѹ н Славноу свнтлость дало: Зачто акос прємь єлнхь повсѹда шчнто прнповєдатї сє нєсмї, тако нмаю варєчєннхь странахь н Землахь штампане Кнїнгє, коіє шнї ковнстно на место прнповєданн чтатї н ѹжнватї могѹ, докле Богь јєдноч҃ь такоіє с҃рца Господска штворн, н шнєговнмь дѹхомь разсвнтлї, да сє вєщє тої свєтної свєтлостї Нєгова свєтога Євангелїа нє сѹпротнвє,

тнвє, нєго тоі нстоі врата ѡтворє, вако Кралю
Славє, кої тмнє с҃рдць ѡднимлє, н н҃є заіѣдно ψал. л҃ г҃.
жнн҃внмі подложнці, нзвечне н Нзваннске тмн-
не ѡслободі.

Потомь нн ннштарь дроугога становнтнега
ннмамо чекатї, нєго да нагло на ѡєѵ свнтлост
таковога пр҃нповєданїа Господнь і҃с҃х҃т жн҃ега
б҃рзнмь пришастїєнь на сѵдь нма прнтї, н тако ѡ-
сомѵ свнтоу конаць ѵчннтї. Зато нмамо безь лѵк. ѳ҃ і҃.
постанїа лѣдві наше ѡпасанє нметї, н наше сѣт-
н҃ке горехє д҃ржатї, да кадь Господнь прндє н
тѵщі бѵдє мн н҃емѵ тѵдїє ѡтворнмо, н достонні лѵк. к҃ а҃.
бѵдемо статї пр҃дь Снномь чловнчаскнмь.

Да кадь дань н ѵр҃ѵ Господнь Богь себе сво-
ноі ѡбластї скр҃овно ѥсть ѡхраннлъ, нмамо мн
мєн тнм нашемѵ позданю єрно настоятї, н н҃ега
за таковѵ прнказамѵ мнлост н добротѵ хвалнтн.

Кою хвалѵ мн Словннці н х҃ратѣ навластнто
нздавать дѵжні есмо, коіє здавна н ѡдалєка скр҃оз
чѵдну н мнлостївѵ волю всемогѵщега н мнлостн-
вога Бога, такоіє ѡві зракь спасн҃тлнє свнтлостї
светога Евангелїа досегаль ѥст: Кадѣ по мнлос-
тї Божіві Нашн҃ Іс҃ѵ҃рстоѳ ѡдь вєчнога заслѵженїа,
мѵке н См҃ртї н҃ега чнсто се пр҃нповєда.

Тога ради ѵфамо на Бога всемоґѵщега, кадь
слово Господн҃е звеселїем н хвалѵ прнєто ѥст, да
Господнь такоіє непрнятелоу нмена Кьрстьнс-

кога Тѹркоу цнлъ ієсть поставнль , н кої ѥ ѣкрєѣ Кьрстїнскої газнль, юре цнлъ ієсть досегаль, да wдь сада напрндь прѹть н wбласть непрaвaдностї далїє сѹпроть младнмь н новороїєннмь Кьрстїномь нима простнратї , скнмь безъ сѹмнѣ ієстwнь нашь невер н многє велнке Hдолске слѹжбе доселї допѹстнль каштнгатї , н ако се непоболшамо , н слово ѣгово схвалѹ не прнмемо , напокомь такоїє непрнятелю, како н wсталї єдань немлостнев плень н робїє бѹдемо.

Нн есмо зансто , како в. П. Н. зна напокрaннї , н тако на бекарнахь како н wвце ѣржанн , н есагданъ на закланю есмо . Бог всемогѹщї створї нз нас что ї ѣга светої млостї ѹгодно , мнга зансто нзь срца хвалнм̃ , да намь ієст тѹ млость нсказаль , н свою млостнев волю wчнтосаль , тере нзглѹбннь тмнне wслободнль.

Єре кадь мн саїсх̃ѹ есмо есаїєнї , н знамо по Нашѹ стога Паела , да нништарь проклетога нн на ѣга женнхь оуднхь , Тако моремо звеселнмь дѹхомь рещї : Тко нась хоще wдлѹчнтї wдь лю- Рнмл. ѳ. Рнмл. н. бавє Божїє ? Невола ? нлї тѹга ? нлї прогнанѣ ? нлї глaдь ? нлї нагота ? нлї погнбел ? нлн мечь ? Како пнсано ієсть : Тебе радї по вазданъ смртн есмо данї, проценѣнї есмо како wвце wдлѹщене на закланїє . да вавснхь wснхь прємагамо н добнвамо по wномь кн нас ї полюбнль.

Да пакї то непроценно скровнще такоїє мею wне

ПРЄДЄСЛОВІЄ.

Нє донєсєн бѹдє, ко і до сада пр҃повданіє сто҃га Євангелиа нисѹ могли достигнѹти, єсмо ми полаг҃ настамачєниа новога Тєштамента, Кьрстианскога вегѹстанскога спознаниа, такоіг҃ и поглавнтєнхь артикѹлов҃ь, ки се зовѹ, Loci Communes, ѡ҃ще ѡвѹ Постилѹ, коиа изь доктѹра Мартина Лѹтера, филипа Мелантона, и Ивана Брєнцна излагаг҃а вєрно, правадно и савсима по Кьрстианскомь вегѹстанскомь спознанїю, на кратко ѥсть сложєно вазєта, сахр҃вацкі ѥзикь настамачити, и Цр҃влянскими слові штампати хотиан: Коіє наше дєло в. П. М. ми тога ради єсмо пр҃казати, и под҃ь г҃є ни ме штампати хотєли.

Кад҃ь по именованої в. П. М. такоіє чѹдг҃ всємогѹщі Богь ѡвѹ свитлость свєтога Евангелиа нє листо сладанїє Пр҃сне донєсаль, него такоіє ва школь лежеща Кралѥства и Господства, К. С. Лнвске и Полачке, Дежеле, савсѹ горѹщѹ Кьрстиянскоу аюбавоу и єле надстонно милостиво ѹчинль и помагаль напр҃ндковати.

Кою рѣчь зависто ѡві нехвални свить нє листо заѥдѹ мал҃ѹ и пр҃пр҃ость милость, него ѡщє томѹ за шкод҃ѹ и пр҃говор҃ Бр҃жі, я занстиѹ ѥдиномѹ Кралѥствѹ свещі благословь, бола ср҃ща и милост҃ нем҃р҃есє пр҃годнті, него г҃є слихь ѡєи Нав҃ѣ свєтага Евангелиа, по комь прасо спознаніє Божіє ѡпєть сє достигнє, сакомь стоі животь вечни.

Кар҃ѹгомѹ, да ѡвад҃ь ми ѡчито пр҃дасними Кьрстиині

стіни́ Б. П. Ѡ. по нижно захвалнмо , и по нашої зможности речено частнмо , за мнлостнве и вн= тешке доброте, коіе Б. П. Ѡ. каовомѹ Кьрстіянс= комѹ делоу такоіе нн нанмаѣ напрндковаѣ ѹчн= нила, и занапрнда ѹчннити мнлостнво прнволѣла, да Господинѹ ІС̄Х̄ѹ , є̄Словннахь тере є̄Х̄рватѣ̄, паче и є̄Тоурском Земли́ една Кьрстіянска Цркаѣ̄ саскѹплена бѹде , коіа га право спозна , ѣмоу ѹ= года боудє , ѣга хвали́ и части́ . Коіе доброчн= неніе Богь всемогѹщі без сѹмѣ такоіе Б. П. Ѡ. ѣ= говнмь благословом ѡбнлѣ̄ поврати́ти хоще.

И ѣрхь тога не двонмо, да Б. П. Ѡ. ѡво наше дело, ко есмо ѡдлѹчнли́ напрндковати́ , хоще бнти́ не листо ѹгодно, него ѡще по ѣ̄ ѡд Бога енсоко даровано̂ разѹмѹ и Кьрстіянскоі любавь, напрнд= коваѣ ѡвога Кьрстіянскога и потрѣбнога дѣла Іс̄ѹ̄рстова, заіедно снами́ , и ѡсталнмі цркевеннмі служабннці ѡдь сели́ за напрнд̄ мнлостнво препо= рѹчено нмети́ . Зоѣнь Б. П. Ѡ. Богѹ всемогѹщемѹ и Ѡтцѹ Господнна нашега І̄С̄Х̄я вѣ̄га мнлостн= сѹ браньѹ и заѡнхеніе пѣповрѹчамо . Дано вт= бингі́, д̄. Іѡнѹара. я̄ . ф̄ . ѵ̄ . є̄.

Б . П . Ѡ .

Подложни Слѹге.

Пренмѹж Трѹбер Крайнац .
Янтон Далматни.
Стипан Істрнан.

ВСѢМЪ ДОБРѢМЪ БОГОЛЮБИВѢМЪ ВХРВАТС-кон, Сербскон, Рускоі, и проч. Земли, Кьр-стіанномъ свако добро ва ІСХ проснмо.

Вьзлюблені ваІСХЕ будущь се тѣ старнмъ Кьр-стіаном и ученикѡ добро и корнстно виделo, радí младѣ и прнпростнхъ людí, Евангелистовъ Пнсма ѡдъ Іс҃ѵ҃рстова прнповнданія и данѣ, та-ко посебъ и разлучно по Неделах тере празнникнхъ чтатí, прнповѣдатí учнтí, и раздилнтí, есм̑ тако-ва раздѣлена Евангелистоѣ Пнсма ѿ ІСХ такá-нше ва ове Кн҃ниге посебъ поставилí и радí младѣ и прнпростнхъ таковѣ Евангелноѣ нан боле и по-требнеіе Наукé и ѵтншенія показалí тере накратко истѵмачилí. Такова Евангелія и кратко тѵмачен҃е нма всакí верні Боголюбні Господар и Штац ѡд ѡбителí всакѵ соботоу вечерь и навечерь свакога праздника илí светка, алí ѣютро рано ѡ҃ свакомъ праздникѵ своіеі ѡбителí заѣдно скѵпленоí, лѣпо лагодно и разѵмно предн҃нмí ч҃татí, да бесѣде ѵ-казане и замѣрене Наоуке и ѵтншенія Евангелска добро замѣре. Тере да потомъ юре нато ва црнк-вѵ на прнповѣданіе гредѵ. Тере ѡно што плеба-нѵш илí прнповѣдаваць веще нзъ Евангелія ѵчнтí бѵде, да то нсто таканше полí ѡеі҃ наѵкоѣ коіесѵ

ПРЕДЕСЛОВІЄ.

Прво слншалі, добро замѣре wхране н поѣмь се жнѣ вєрѹ држе, слѹжбѹ Божю н сасем нѣ днаѣнь н дѹговањем. Тако чнвєщі господарі н wтці wбнтелі, ѓте Богѹ нанвєщѹ часть н слѹжбѹ нсказаті, себѣ, своіон дніі н wбнтелі добро ѹчнвнти, Ере єщѣ Божња слѹжба се неморе нсказаті, него ѣга слово чтаті, послѹшаті н по ѣмсе држатн н жнветі. Н нндањь своіон днтці н wбнтелі немре єщѣ корнстѣга блага (ко нигдар непогнба, н ко га бѹдѹ сасекі ѣнебесѣ ѹжнсалі) добнті тере спра енті, него кад нхь ѣправоі сврі, на право зазнсаѣ Бога, ѣправѣ Божнѣ слѹжбамь насања н пела. Ка коѣ wдь тога сам ІС҃Х сѣдочастео даіє, Лѹка на і. дї. коі Мартѣ говораше (коѣмѹ ѣ спнцѹ гостѹ ююнга звелнкѹ помнѹ сѣрбѣ слѹжнла, а ѣнєє Сестра Марна сѣднше ѣга слово послѹшаюці) да Марна ѣ болі дель н забрала, ѣмѹ н себѣ боле слѹжнла. Н ка Жені коѣ дѣвоу Марню благославлаше н за блажењ држала коѣ ѣ Ісѹса носнла н донла, го вораше. Паче блажењ коі слово Божіе слншаю н wхране. Едно дрѹго длго wбнлно тѹмачеѣ сѣр хѹ свнхь Евангелін хоцете таканше свѣмено звоа лю Божю wдь нась нметі, ѣтомтога просите Бо га за нась, како н мі здас.

Вашн Слѹжабнцн.

Янтон Далматнн.
Стнпан Істрнан.

ПРѢН

ПРВЯ НЕДЕЛЯ ПРНШЯСТВЯ ГОСПОДН; НЯ НЯШЕГЯ ІС̃ХЯ, ПРНПО; ЄНДАСЄ ЄВАНГЄЛНЄ ѠД ІС̃ЪКРСТО; ВЯ ІНХАН̃А ВЄРЧСОЛНМЪ.

МЯТ. К̃А. КЯПНТ.

Н КАДЬ СЄ БНХѪ ПРНБЛНЖАЛІКА; ЄРЧСОЛНМОУ Н ПРНДОШЄ ѪБЄТ; ФАГОУ К̃ГОРЄ МАСЛННСКОН. ТАДА ІС̃ЪС ПОС; ЛА ДВА ѠДЬ ѪЧЄ; НКОВЬ СВОНХЬ, ГОВОРЄЦІН Н̃НМА. ПОН; ДНТА ѪГРАДЬ КОЇ ЄСТЬ СѪПРОТЬ ВАМЬ, Н ТѪДІЄ ХОЦЄТА НАНТІ ТОВАРНЦѪ ПРНВЕЗА; НѪ Н ЖДРЕБЄ ЖНОМЬ. ѠДРНШНТЄ Н ДОВЄ; ДНТЄ КМАНЬ: Н АКО ТКО ВАМА ШТО РЄЧЄ, РЄЦНТА ДА ГОСПОДНН̃Ь ѠВА ПОТРНБѪЇЄ. Н ТѪДІЄ ПѪСТНТІ ХОЦЄ Н̃НХЬ. Я ѠВО СВЄ ѪЧН̃ЄНО ЄСТЬ, ДА СЄ НАПОУНІ ШТО ЄСТЬ

РЕЧЕНО ПО ПРОРОКОУ ГОВОРЕЩІ. РЕЦИТЕ ХЩЕРИ СИОНСКОИ, ЕВО ТИ ГРЕДЕ КРАЛЬ ТВОИ ТЕБИ КРОТАК, СЕДЕЩІ НА ТОВАРИ; ЩИ И НАЖРЕБЕТУ СИНУ ПОДЛОЖНИЦЕ. ПОШАШИ ТАДА УЧЕНИКА, УЧИНИСТА КАКО ИМА БИШЕ ЗАПОВЕДАЛЬ ІСУС: И ДОВЕ; ДОСТА ТОВАРИЩУ И ЖРЕБЕ, И ПОСТАВИШЕ СВРХОУ ИХЪ СВИТЕ НОВЕ, А ЊЕГА ЗГОРА ПОСАДИШЕ. МНОГІ ТАДА НАРОДЬ ПРОСТИРАШЕ СВИТЕ СВОЇЕ ПО ПУТУ. А ДРУГИ СЧАХУ КИТЬЕ ОТЪ ДРЪВІА, И РАСТИГАХОУ ПО ПУТУ: МНОЗИ ТАДА, КИ СПРЪДА ГРЕДИХУ, И КОІ НАСЛЕДОВАХУ ЊЕГА, ВАПИАХОУ ГОВОРЕЩИ: ОСАННА СИНУ ДАВИДОВУ: БЛАГОСЛОВЕН КИ ПРИДЕ ВИМЕ ГОСПОДЊЕ, ОСАННА ВИШНИХЪ.

Отвога Евангелиа Науци и Отношенија.

Л. Зачто і ІСУС на ослице ва Ерусолим іахал.

ДА нашь Господинь и Спаситель ІСХТ јесть ово кротко и припросто јахаль ваЕрусолим, и пусти предасе свите и китіе простирати потомь предь собомь и засобомь и утемпль сапити и просити себи гласно сриуу, то ону учині, да се пророчаство Захарино Капит. ф. Изанево Кап. ѵ ѕ. и дави;

и Давидово ѱал. р҃н҃і. И зовнмь ѥсть ѡнь хотнль Іюдеом, кої Пнсма и Пророке нмнахѹ и чтахѹ, и еснмь людемь явитнсе и дати назнанїе, да ѥсть ѡнь та правї ѡдь Бога ѡбещанї Мѣснас, то ѥсть, Крнстѹс. Ѡдь кога прнщастеа, сві Пороцо пророковалї ѥсоу. И да га свѣрѹ прнмѹ, за ѡнхова дѹховнога с҃лащега Крала. И да на дрѹгога ѡдрѣшнтела и Крнстѹса нмаю вещє чекатї.

Кдь ѡнь пакн тако далеко скрозї знь и кѹще ендї, кдѣ ѡслнца са жрнбетомь стоїн и ж҃нєговнмь самнмь словомь чнин, да ѡвѹ жевнноу нигдоре не кратї в҃ѣмѹ прнпелатї, ватомь се ѡн нскаже, да ѥсть такоіе, та правї мѹдрн, с҃семогѹщї Богь, кон ендн повсоуда све рнчї и да свестварї нмаю бнтї ѣмѹ подложне.

Ѕ. н҃с҃ѹт ватомь ѩхаѣѹ се нскажеда ѥст таКоѥ Богь.

Захарна Пророкь разѹмноѹчї, каково благо и добротѹ ѥст Іс҃ѹс҃ ж҃ѣговнмь прнщастїемь на ѡвї сенть варожѹ Ерѹсолнмѹ и хѣрн Сионскої, то ѥсть, вснмь вѣрнмь, людемь с҃обомь донесаль, говорещи Захарна на ѳ. еселнсе хщерко Сионска, с҃скланкнї хщерко Ероусолнмска, Ево, Краль твої прнде хтебѣ, правадань и спаснтель, ѹбогь сндѣнн на ѡслнцї и на жрнбетоу ѡслнце и про҃. то ѥст, како да бн Пророкь хотѣль рѣнн ево гледанте сен народї, ѡви вѣчнї Сннь Божн҃ та ѡбѣщанн Крнстѹсь прнде кеамь на ѡвї сенть, ва ѹбогон кроткої и заѣржѣнон прнлакн. Зато пемонте

Г. н҃с҃ѹт жнегосїм прїщастїем на овн сент ѥст донесал сенм вѣрнм, нбескѹ добротѹ свѣтост.

сумѣатí и змоутитисе на нѣмь, него тога се ви радуите, зачто ѡнь вамь ѣдобрѹ прнде, боудѣ ѣрхь, вась кралеваль, вась, бранилъ предасвнмí непрнятели. Ѡнь јесть правадань, и та правн спаситль, то јесть, ѡнь хоще своюѡбилнѹ правѹ дѹ све еврне, справоу добротѹ, пълнѹ праведоу и светостю ѡбданлитí, да зовнмь бѹдѹ моглí ѡбстати прѣдь Богомь, и ѡнь хоще нѣнхь ѡхранитí и ѡбдржати предь смртю, дьнѣломь и прѣдь пакломь, да не погинѹ: ѡдь прѹда ѡвога Јсоуѣрстова прншастїа на ѡеí сенть, наидете ви повсѹда задоволно ѣпредесловю запнсано.

5. Што годи господнн Гог заповн, то ѹчнмн. зовнм ти право Богоу слоужнць.

Кадь пакí ти ѹченицí ѹчине штоймь ІС̃Х̃Т заповн, и прнеѣдоше товарнцоу сжрнбетомь: мн се ѡдь нѣнхь ѹчнмо, да све ѡно, што намь Господнь Богь заповѣда и велí ѹчнитí, нека ако се прем ѡвоí нашоí лѹдоí мѹдростí, манено и прнпросто вндí (како реквщ, Кьрстнтí, прнчестнтí, добро за зло ѹчнитí) да ѡво волно и верно ѹчнимо и досѣршимо. Зато Богѹ јесть нан еще подложность доброволна ѹгодна, и зовѹ се прадво Богѹ служí. ā. Крал. на ē ī.

ē. Чим и како і мамо сада нс̃ѹтя прнтí и почтовати.

Ѡдь ѹчениковь, ѡдь тнхь людн и днце, кн сапню за Јсѹсомь, нѣмѹ просенн ѣсако добро и срнщѹ нѣговомѹ Господствѹ и Краіествѹ. И кадь нѣнхь, сенте и кнте ѡдь дрѣѣ прѣдь нега простнвају, мн се ѹчнмо, да нашѹ верoу ѡдь ІС̃Х̃я сда

мн не

мн нєго рад҃н ѥгове моуке нмамо проѿєнїє вснхь грнховь н бѹдємо спасєнн) нмамо ѡчнто н прєдь сєнмі лю҃дн спознатн : Н да нмамо знашнмн сєн= тамн , то ѥсть , са єснмь што нмамо н прєморе= мо вєрно помагатї єєрннмь дн҃комь нлі Школа= ромь н пр҃нповн҃давцємь , да скрозї ѫнхово пр҃н= повнда҃ѥ н Пнсма, ѡво Євангелнє, права вєра Кьр= стн҃нска бѹдє повсѹда разглашена . Н да то Кра= лїєство Іс҃ѹ҃рстово н вєра Кьрстн҃нска далєко по свнтѹ сє разшнрі.

Друга Недєля Пр҃нщяс= тєа Пр҃нповндасє Євангелнє Шь соуда҃ѥга днє.

Лѹка. к҃а. Кяп.

Н бѹдѹ знамєн= н҃а ѳСлнцѣ н ѳ= лѹнѣ н звєздах н на ҙємлн лю= дєм такова тѹ= га , дасє нєбѹдѹ зналі камо ѹтє= цін , мор҃є н ва= лов҃ѣ шѹмєлн бѹдѹ , люд҃н хотє прєдь страхомь

СТРАХОМЪ САХНОУТИ И ПРЕДЪ ЧЕКАЊЕМЪ ОУ-
ВИЂЪ РИЧИ, КОЊЕ ИМАЮ СЂРХОУ ВСЕГА СВИ-
ТА ПРИТИ. ЄРЄ И НЕБЕСКЄ КРИПОСТИ И ХЂ-
ТЕСЄ ГИНОУТИ. И ОНДА ХОТЄ ВИДЕТИ СИ-
НА ЧЛОВИЧАСКОГА ГРЕДОУЋИ СА ОБЛАСТЮ
И СЛАВОУ ВЕЛИКОУ. ОВАБО КАДЄ ЗАЧНОУ
ЧИНИТИ, ЗГЛЕДАИТЄ, ТЕРЄ ДВИГНИТЄ ГЛА-
ВЪ ВАШЄ, ЕРЄ СЄ ПРИБЛИЖОУЊЄ ОДРИШЕНЊЄ
ВАШЄ. И РЄЧЄ ИМЪ ПРИЛИКОУ. ГЛЕДАИТЄ
СМОКВЕНО ДРЂВО, И ВСАКА ДРЕВА, КАДЬ
ЮРЄ ПОЧНОУ ЗЕНОУТИ, ТО ВИДЕЋИ, САМИ
ОТСЕБЂ МОРЕТЄ ЗНАТИ, ДА ЛЂТО НАСТАЄ.
ТАКО И ВИ, КАДЬ БОУДЕТЄ ВИДЂЛИ ОВА ДА-
СЄ ЧИНЄ, ЗНАИТЄ ДА ЊСТЬ БЛИЗОУ КРАЉЕС-
ТВО БОЖЊЄ. ИСТИНОУ ГОВОРОУ ВАМЬ, ДА
НЕЋЕ МИНОУТИ ОВИ РОДЬ ДОКЛЄСЄ СВА ОВА
НЕЗГОДЄ. НЕБО И ЗЕМЛА МИНОУТИ ХОТЄ, А
РИЧИ МОЊЄ НЕТЄ МИНОУТИ.

Ѡвога Евангелиа Наоуи и Ѹтѣшенїа.

д.
Чудеса и знамєнїа прихожнога сѹдїнга днева.

НС̄Х̄Т ОВДЬ Є̄ДНАШНЕМЬ ЕВАНГЕЛИЮ И ПРИ С̄.
МАТ. НА К̄Д̄. КАПИТѸЛИ ГОВОРИ, КАКОВА ЗЛА-
МЕНИ БѸДОУСЄ ПРЕДЬ СѸДНИМЬ ДНЕВОМЬ ГОДИЛА И
ЄНДѢЛА, НА НЕБИ, НА ЗЕМЛИ, НА ВОДАХЬ, НА МО-
РѸ И

рꙋ н на людѣхь . На нєбн бꙋдоу шва знамєнїа , Слнце бꙋдє мрачно , Лоуна нє бꙋдє сєнтнтї , то їєст : како хрватскн говорнмо , помркнꙋтї хотє, чꙋдне звєздє , Комєтє н дрꙋга прнказанїа бꙋдꙋсє вндѣла на Нєбѣ : на Землї пакї бꙋдꙋ велнкї трꙋсї, сонскє,боїн,кꙋгє,тєсна єрѣмена, драгнѣє н гладї, на Морꙋ н на водахь велнкє фортꙋнє н нагле по: водѣє , крвавї єрꙋткн н потокї боудꙋ нзєнрални н текли , сѣрхь н мєю людї бꙋдꙋсє шва зламєнїа го: дила . Люди бꙋдоу дєшперални двонли сами сєбє топнли , шбѣшали , пробадали , сѣрбѣли за телєс: нє н позємлскє рнчн , сахнꙋли , чꙋдє многотє: рє болєзнн нмєли , мєюсобомь сє нєнавндѣли , є: дань дрꙋгомоу нєвєрнн , нємнлостнвн , лакомн, шхолї, нє бꙋдꙋ марнли за Бога нн за ѣгово сло: во , старѣнмь , родитєлємь свонмь вєрнмь по: главницамь , правнмь прнповндавцємь нє послꙋш: нн , боудоу трговалї , начнѣалї н зндали велнкє Градн, хнжє н полачє велнкє, пръво н бєзь реда сꙋ: проть Натꙋрѣ бꙋдꙋсє женили , жрли , пьянство, блꙋдь, прелюбодєнство, всакꙋ нечистость , хоу: добꙋ н своя пожелєнїа пьлтена досѣршевали . Н шво свєто Евангелнє бꙋдєсє касендочастєꙋ тнмь залнмь, нєвєрнимь прнповндало по всѣмь свнтꙋ, Антнхрсть бꙋдє познань шчїтовань н шткнвєн, Кратко говорєцн , прєдь сꙋдѣнмь днєвомь бꙋдє: сє годнло говонн ІС̄Х̄Т , како сє ѣ годнло прєдь

прегрешнимь потопомь, и прво него Содомитс
ки варошї погорше и спланюше, бюдесе право прн
повндало, алї людї зато не бюдь Жарали : чтите
што пише Жонсен, Родове на ѕ. ѯ. ф ї. Кап. што
ІС̄Х̄Т говори: Жат. на к̄ д̄. Лука на ѯ ї. И свети
Павал. є̄. Тимот. г̄.

Кадь наш Господнь ІС̄Х̄Т дрюгочь прнде на
є̄. Небо и земла бюдь горела на соудн̄н дань. шен свить, са јединим бѣлим облаки са свонон
слави, свою мощь и селичастен са свими Ангели,
сюдитї люди, тада гибалесе бюдь све небеске кри
пости, Земла и Небо горило боуде, небеса разви
дютсе звелнкним пюхан̄ем, Елементи бюдюсе раз
таили ождь ероушине. Земла и еса дела на н̄он
спланютї хоте: ождь тога чтите. є̄. Тесал. на ā.
є̄. Пет. на г̄. Капит. Како пакн ІС̄Х̄Т бюде сюдиль
и што за сюдн̄им днем бюде, ождь тога чтите
нан задн̄ дель, тога. к̄ є̄. Капитула при светом
Жат. и светом Пал. ā. Тесал. на д̄. є̄. Пет. г̄.

г̄. Сюдн̄ дан бю де весел верним тим залим пи кн и невернim бюде жалос тан.

ІС̄Х̄Т селн свим верним швога сюдн̄ега дне
веселитисе, зачто шни него шнда прим ождь н̄е
га што јесть н̄им вавангелню приповндано, ша
бещано и што веровали јесь. Бюдь шнда на п̄лне
изв̄ршно и са истинї избавлени и прости ождь св̄н̄
гриховь, ождь свake неволе, жалостї, плача ожд
болезни, ождь См̄рти, ожд дьявла и Пакла и бю
дь преставлени са вѣчно небеско веселе: тога да
дн имаютсе сподобно веселити, и зовим покри
питисе

ПНТНСЄ ЄАСВѢ ЊНХЪ НЄВОЛАХЪ НАВЛАСТНТО НА СМРТН ЛЄЖЄЩІ.

КАДЪ СЄ ЗЛАМЕНІА(ШАДЪ КОНХЪ НАПѢРВОЄАОВОМЪ ЄВАНГЄЛНЮ ГОВОРНЛІ ІЄСМО) БѢДОУ ГОДНЛА, ТАКО СѢДНІ ДАНЬ (ГОВОРН ІС̄Х̄Т) НН ДАЛЕКО, НА ШЄА НАМАМО ТАДА ЗВЄЛНКѢ ПОМНѢ ГЛЄДАТН, КАКО ГЛЄДАМО ЄСПОМЛАДЪ НА ДРѢВА НСТАБЛА, КАДЪ ХОТЄ ПРОЗЕНѢТІ, ТАКО ГОВОРНМО. ЛНТО ІЄСТЬ БЛНЗѢ. Н ЄНАНМО ПРІ САДАШЊНМЪ НАШНМЪ ВРѢМЕНѢ, ДА ШЄА ЧѢДЄСА ПОВСѢДА, НА NЄБѢ, НА ЗЕМЛІ, НА ВОДАХЪ НМЕЮ ЛЮДІ, СА ВСѢ СНЛѢ СЄ ГОДЄ. ЗАТО ЧЕКАНМО ЄСАКѢ ЧРО НА СѢДЊН ДАНЬ.

ѢНА ДАН НЄ ДАЛЕКО.

ІС̄Х̄Т ТАКОЄ ЄАТОМЪ ЄВАНГЄЛНЮ, ПРНСЕГѺ ПОТЄРЮІЄ, РАДІ НАШЄ НЄЄЄРЄ, ДА СОУДНІ ДАНЬ СТАНОВНТО ХОЩЄ ПРНТІ. Н КАДЪ ЊЄГОВО ГОВОРЄНІЄ, ШВЄЩАНІЄ ІЄСТЬ БОЖІЄ, СТАНОВНТО, ПРАВАДНО Н ЄСЄМѢГѢЩЄ. СЄЄ ШВО, ШТО Ѣ ГОСПОДНН БОГЪ ШДЪ ПОЧАЛА ШЄОГА СВНТА ГОВОРНЛЬ Н ШБЄЊАЛЬ, СЄЄ ІЄСТЬ НСКАЗАНО Н НАПЬЛЊЄНО, САМО СѢДНІ ДАНЬ НН НСПѢЊЄНЬ; ДА ТА НСТІ СТАНОВНТО ЄАНЬ ТАКОІЄ НЄ ШСТАНЄ.

ѢНА ДАН ЙСТ СТАНОВНТО ПРЕД РОУКМН.

ІС̄Х̄Т ВЄЛІ ЄАЗДА БДѢТІ Н ЄСАКІ ХНПЬ Н ЧРОУ ДА ЧЕКАМО НА СѢДЊН ДАНЬ, ДА ПРЄБНВАМО Н ЖНЄЇМ ЄАТРЄЗВОСТІ, ЧПРАВОІ ВЄРН, ЧМОЛНТВАХЪ, ЄДНОМЪ ПОЧТЄНОМЪ КЬРСТЇННСКОМЪ СТАНѢ Н ЖНТКѢ, ДА ШХРАННМО ІДНѢ ДОБРѢ КОНСНЄНЦНЮ, ДА ЗОЄѢ БѢДЄМО МОГЛІ ШСТАТІ ПРЕДЬ ЊГОВѢ ШСТВѢ ПРАЄДѢ.

Ѕ. СЄАКѢ ЧРѢЗДО БРОТѢ ЧЕКАТН ІМАЇ НА СѢДЊН ДАНЬ.

НЕДЕЛСКИХ ЕВАНГЕЛИОВ,

ТРЕТА НЕДЕЛЯ ПРИШЕСТВА ПРИПОВЕНДАСЕ ЕВАНГЕЛИЕ, КАКО НЕКИ КЪРСТИТЕЛЬ ИЗЪ ЊЕ СВОЊА ДВА ЂЕНИКА КА ІСУСУ ПОСЛА.

МЯТ. аї. КЯПИТ.

ИВАН ТАДА КАД СЛИША ДЕЛА ІСУ КРСТОВА, ПОСЛА ДВА ОДЬ ЂЕНИ КОВЬ СТОНЋЬ РЕЧЕ НЕМУ. ТИЛСІ ОНЬ КІ ИМА ПРИТИ, ИЛІ ДРУГОГА ЧЕКАМО? И ОДГОВОРІ ІСУС РЕЧЕ ИМА: ИДИТЕ И РЕЦИТЕ ИВАНУ ЧТО ЈЕСТЕ СЛИШАЛІ И ВИДЕЛІ: СЛЕПИ ВИДЕ, ХРОМІ ХОДЕ, ГУБАВЦИСЕ ОЧИЩЈАЮ, ГЛУХИ СЛИШЕ, ИЊРТВИ ВСТАЮ, УБОЗИМСЕ ЕВАНГЕЛИЕ НАВЕШЧУЕ: И БЛАЖЕНЬ ЈЕСТЬ ОНЬ, КОИ ГОДИРЬ НЕБУДЕ ЗМУЋЕНЬ УМЕНЕ. ОДШАДШИ ТА ДА ОНИ, ПОЧЕ ІСУС ГОВОРИТИ МЊЖСТВУ ОТЬ

ѡТЪ НВАНА : Нач НЗНДОСТЄ ѹПѹСТНѺОѵ ЄНДѢТН? ТЬРСТЬ ВЄТРОМЬ КОЛНМБАЮЩЬ? Нѹ, ШТО ЄСТЄ НЗАШЛН ЄНДѢТН ? НЛН ЧКА ЄМЄХКѹ СВНТѹ ѡБѹЧЄНА ? ЄВО КОН СЄ МЄХ; КО ѡБЛАЧЄ , ВАДОМЄХЬ КРАЛѢЄНХЬ ЄСОѵ. НЛН ЧТО НЗНДОСТЄ ВНДѢТН? ЄДАЛН ПРО; РОКА ? ВАНСТНѺ ГОВОРОѵ ВАМЬ , Н ВЄЩЄ НЄГО ПРОРОКА : ѡВО ЇСТЬ СТАНОВНТО ѡ; НН, ѡДЬ КОГА ПНСАЊ ЇСТЬ : ЄВО Ї ШАЛЮ ЯНГЄЛА ѦГА ПРЄД ЛНЦЄМЬ, КОЇ БѹДЄ ПРН; ПРАВНТЬ ПѹТЬ ТВОН ПѢДЬ ТОБОМЬ.

ѡВОГА ЄВАНГЄЛІЯ НАѹЦН Н ѲТНШЄНІЯ.

НВАНЬ КЬРСТНТЛЬ ПОСЛА НЗЬ ѲЗЪ ДВА СВОЇХ ѲЧЄННКА КАЇСѲСѲ , НЄ РАДН СЄБЄ , НЄГО БАДН Ѳ; ЧЄННКОЄ ЙЄГОВНХЬ, ДА ѡДЬ ЙЄГОВА ГОВОРЄНІЯ, ПРН; ПОВНДАНІЯ Н ЧѲДЄСЬ , БѹДѹ ТО БОЛЄ ѲВЄРН НАѹЧЄНН Н ПОТЄРІЄНІ.

ЇСХТ НВАНОВНМЬ ѹЧЄННКОМЬ Н ЄСНМЬ ЛЮДЄМЬ, ДАЇЄ НАЗНАЙЄ , ДАЇЄ СВНДОЧАСТВО СЧѲДЄСІ Н СПРОВО; ЦІ : НЗАН. НА ѪЄ. ѰА. КАПИТ. ДА ЇСТ ѡНЬ ТА ПРА; ВН КРНСТОУСЬ , ПРАВН БОГЬ Н ПРАВН ЧЛОВЄКЬ , КОН ПРНТІ НМНІАШЄ ПО БОЖІКМЬ ѡБЄЩАЙѦ НА ѡВЄІ СВНТЬ : Н ДА ЙЄГОВ НАѹКЬ , ЙЄГОВО ЄВАНГЄЛНЄ ПРАВДАНЬ НСТАНОВНТЬ ЇСТЬ , ШТО ГОВОРН Н ѡБЄТОУІЄ ВАВ;

Ā.
НВАН СВОІ ѹЧЕ; НІКЄ ѿ СЕБЕ КАѲ НСѲѲ ПОШІЛА.

Ē.
НСѲѲ ЧѲЛЄСА Н СВН ПРОРОЧН ДАЮ СВНДОЧАСѲ ТВО.

ЕВАНГЕЛИЮ ЕЕРНИМЪ, ТО ХОЩЕ СТАНОВИТО ТАКО БИ ТИ.

Г.

КАД ІС҃Х ѡ҃ ВАКО ВБОГО КРОТКО И ЎМІ҃ЛЕНО ХОДИ, И КАД ЦРКВА ТИ ЕЕРНИ, ЙСТ ИНСКА, ИНМА ЗАТО ИНГДАРЕ НА ЕВАНЄЛІЮ СОУМН҃АТИСЄ

КАД ІСОУС ѡЕДЕ ГОВОРИ, БЛАЖЕНЪ ЙЕСТЪ КІ НЕ БОУДЕ ЗМЎЩЕНЪ ЎМЕНИ И ПРОЧ. ЕЕРНО ѡПОМИНА ДА НИЕДАНЪ ЧЛОВЕКЪ (КАДЪ СЕ ѡНЪ ѡВАКО ВБОГО ПРИ ПРОСТО, ЎМИЛЕНО И КРОТКО ДЕРЖИ, И ХОДИ НА ѡ ВОМЪ СВИТОУ, НА Й҃ЕГОВОМЪ БОЖАСТВЎ СТАНЎ КИ ПЎ, НА Й҃ЕГОВОМЪ НАВКЎ, ЕВАНГЕЛИЮ, И ТАКОЙЕ НА Й҃ЕГОВИХЪ ЕЕРНИХЪ, КИ ПОВСЎДА НА ѡВОМЪ СВИТОУ ЗАЕ҃РЖЕНІ, ПРОГНАНІ И ПОРЎГАНИ ЕСЎ) НИМАСЕ СМЎ ТИТІ, САБЛАЗНИТІ И СУМН҃АТИ ВЕЕРИ. ЗАЧТО ЕРИМЕ СТАНОВИТО ПРИДЕ, ДА ХОЩЕ БИТІ ЕНЕНЪ ВА Й҃ЕГОВОЙ СЛАВИ И ЧАСТІ. И СЕЙ ѡНИ, КОЙ Й҃ЕМЎ И Й҃ЕГОВОМОУ СЕТОМЎ ЕВАНГЕЛИЮ ЕЕРЎЮ БЎДЎ ПРИ Й҃ЕМЪ, И ВА Й҃Е ГОВОЙ СЛАВЕН, И ѡВЎ ЧАСТ҃ НЕБЕСКОГА ВѢСЕЛІА ВАСѢКИ ЎЖНЕАЛІ.

Д.

ІВАН К҃РСТИТЕЛ ЙСТ ЙДАИ ЕКЗЕМПЛАР ЄСИМЪ ПРАВИМ ЕЕРНІМ ПРІПОВІДАВЦЕМ И ПРВО ПОСТАВЛЕЙ.

КАДЪ ПАКИ НЕАНА КЪРСТИТЕЛА ѡВАКО ЕНСОКО ПРЕДЪ ЛЮДМИ И ПРЕДЪ СВОИМИ ЎЧЕНИЦІ ХВАЛИ, ЗА ТО ДАЙЕ ТАКО СТАНОВИТО, ПРАВАДНО, С҃РЧНО БЕЗЪ СТРАХА И МЎДРО ПРИПОВИДАЛЪ. ЗОВИМЪ ѡНЪ СВЕ ПРИПОВИДАВЦЕ ЎЧИ И ѡПОМИНА, ДА ѡНИ ТАКОЙЕ ѡ ВАКО ПРАВАДНО, БЕЗЪ СТРАХА С҃РЧНО И МЎДРО НМА Ю ПРИПОВИДАТИ СВИМЪ ЛЮДЕМЪ, МАЛИМЪ И ВѢЛИМ, ОУБОЗИМЪ И БОГАТИМЪ ПОКОРОУ, Й҃ИМЪ ѡЗНАНИТИ С҃РДЪ БОЖЬІ, АКО СЕ НЕ ПОПРАВЕ: ѡНИМЪ ПАКИ КОИ СЕ БОУДЎ КАЙАЛИ ГРИХОВЪ И ѡБРАТЕТСЕ ПОВИДАТИ И ѡЗНАНИТИ, ДА ГОСПОДИНЪ БОГЪ ЗА ВОЛЮ СВОГА

СИНА

Сина ІС̄Х̄Я, ако сай вєрꙋю, хощє ѝнимь ѝнхь грѣхє ѡдпꙋстнтї. Н прї таковоі прєдкї хотєлн бꙋдꙋ ѡстатї вавснхь напастнхь н неволахь, н радї ѡвє прєдкє жнвоть ѝнхь напогнбєль постасєнтї, акобї потрєбно бнло.

ѯ.

Свѣтн нмаю сє почтовнтн, а нє молнтн, нї ѡтпꙋєтка прн ѝнхь нскатн.

Ѡвє бєсєдє, кадѣ ІС̄Х̄Т говорї Скн єсть маѝн ꙋкралствоу нєбєскомь, та нстн єсть вєщн нєго Нєань Кьрстнтєль нмаюсє ѡвако разꙋмєтн, како да бѣ хотнль ІС̄Х̄Т рєщн: Нвань єсть єдань правєдань н свєть Прнповндаваць, н ѡнь бꙋдє сатомь Кралєствѣ нєбєскомь, то єсть, ꙋцрнкєн прї свєрнних, садь кадѣсє Євангєлнє прнповнда ѡдь вєрнних за єлнка Ѯржань, н ѡдь нникних за єщєга нєго самь н, алї ѡнь нн тако вєлнкь прєдь Богомь, н єанстнні, како н єсамь ѡнь є лнсто моі слоуга, коі нн достоѥнь (како Нєань самь говорн) да бн монхь постоль рєлєніє ѡдвєзаль. Н ѡнь єсть моє сєндочастєо, намє кажє, вєлн свѝ людємь, нєго прн мєнѣ самомь нскатї прошєнїа грнховь, доуха свєта н жнвоть вѣчні. Єрє ѡвнхь нєбєскнхь дꙋховннхь рнчї, ннєдань чловєк, нн ѧнгєль, нн Нєань, нн ннєдань дрꙋгн Свєтаць, нн Свєтнна, нн Пророкь, нн ѧпꙋстол, нємогꙋ датн. Нзь ѡвнхь бєсєдь, сє ꙋчнмо, да прнсвєтнхь, нн прн люднхь, нн прї ннєдноі Божіон службѣ, ннмамо нскатї ннєдногa ѡдпꙋстка грнховь, нн мнлостї Божє, нєго прї самомь

ІС̄Х̄ꙋ

НЕДЕЛСКИХ ЕВАНГЕЛИЙ,

ІС̄ХА скрозн вер҃ : на Н҃ега самога кажѹ, самь Ѡ, таць небескі и дѹхь светі, вси вернн, све Пнсмо, сви Светі и Светнце, сви Пророці, Апѹстолі и сеі Божьі Ангелі.

ЧЕТРТА НЕДЕЛЯ ПРНШЯС, ТВА ПРНПОВНДАСЕ ЕВАНГЕЛНЕ, ѠДЬ ѠВО, ГА ІѲДЕНСКОГА ПОШЛАНІА НЗ ЕР҃, СОЛНМА КАНЕАНѸ КЬРСТН, ТЕЛІѲ ВАПѸСТНѺ.

НВАН. ā. КАП.

И ѠВО ѥСТ СВН, ДОЧАСТВО НВА, НОВО, КАДА БѢ, ХѸ ПОСЛАЛІ ІѲ, ДЕН ѠТЬ ЕРѸСО, ЛНМА ПОПОВЕ, И ЛЕВЬНТЕ КА НЕА, НѸ Да ѠПНТАІѲ Н҃ЕГА, ТКО СН ТН? Я ѠНЬ НСПОВНДА И НЕ ЗАТАѢ, НСПОВѢДАЛЬ ѥСТЬ ГОВОРЕЩЬ, І҃Н ННСАМЬ КРНСТѸСЬ. И ѸПН, ТАШЕ Н҃ЕГА, ДА ШТО ЕСН ТН? ЕСНЛН ТН И, ЛНѢ? Я ѠНЬ РЕЧЕ, НИСАМЬ. ЕСНЛН ТІ ѠН ПРОРОКЬ?

ПРОРОК? Я ѠНЪ ѠТГОВОРНВШІ РЄЧЄ. NН; САМ. РЄКОШЄ ТАДА Ѭ:МѴ. ЯДДА ТКО ЄСН ТН, ЛА ѠДГОВОРЬ ДАМО ѠNНМЬ КОН СОѴ NАС ПОСЛАЛІ? ШТО ГОВОРНШЬ ѠТЬ ТЄБЄ САМОГА? Я ѠNЬ РЄЧЄ, ЊѤСАМЬ ГЛАСЬ ВА; ПНЮЩЄГА Ѵ ПѴСТНѬІ, ПРНПРАВНТЄ ПОѴТЬ ГОСПОДАNЬ КАКО РЄЧЄ НСАНЊА ПРОРОКЬ. Я ѠNН КОН БНХѴ ПОСЛАNІ, ѠТЬ ФАРНСЄЇ БНХѴ. Н ѴПНТАШЄ Ѭ ЄГА, Н РЄКОШЄ. ЯДДА ЗАШТО Ѭ КРСТНШ, АКО NНСІ КРНСТѴСЬ, NН НЛАНЊА, NН ѠNЬ ПРОРОКЬ? ѠДГОВОРІНМЬ НВАNЬ Н РЄЧЄ: Њ Ѭ КРСТНМЬ ЗВОДѴ, А МЄЮ ВАМН СТОЇН ѠNЬ КОГА ѲН NЄЗNАТЄ. ѠNЬ ЊСТЬ КОЇ ПОСЛАНЊА МЄNЄ ПРНДЄ, КОЇ ПРЄО МЄNЄ БѢ, КОМѴ NНСАМЬ ДОСТОЇѠNЬ РЄМН; КА ѠДЬ ПОСТОЛЬ ѠДВЄЗАТН. ѠВА Ѵ БЄ; ТАБАРІ Ѵ ЧНѬЄNА ЄСѴ ПРНКО РНКЄ ІОРДАNС; КЄ КАДѢ НВАNЬ КРЇЇАШЄ.

Ѡвога Евангелїа Наѹцї и ѵтѣшенїа.

КЯДЬ НВАNЬ КЬРСТНТЕЛЬ ПРНПОВНДА ѠЧНТО Н ДАЇЄ СВНДОЧАСТВО ѠДЬ ІС̄Х̄Я, СЄ МН ѴЧНМО, ДА Ѭ ѠТЬ ПОТРЊБЄ СВНМЬ КЬРСТЇѠNОМЬ, NАВЛАСТН; ТО, Н NАНВЄЩЄ ПРНПОВНДАВЦЄМЬ, ДА ѠNН ТАКОЇЄ

ā. Пріповіданѣ є потрѣбно и прѹдно на ѡ; вом свѣтоѹ.

ѿЧНТО ПРНПОВНДАЮ, ГОВОРЄ, ПНШѸ Н ДАЮ СВНДОЧАСТВО ѿДЬ ІС̄Х̄Я, ТКО, ШТО ЇЄСТЬ ѿНЬ, Н ШТО ЇЄСТЬ НЕГОВО ѿПРАВЛАНІЄ Н ЧННЄНІЄ НА ѡЄОМЬ СВНТѸ. ЗАЧТО СКРОЗІ ТАКОВО ПРНПОВНДАНЄ, ДНАНЄ Н СЕНДОЧАСТВО, ПРНДѸ МНОЗІ ЛЮДН ЌСПОЗНАНЮ ТОГА СВЄТОГА ЕВАНГЕЛІЊ Н КПРАВОЇ ВЄРН. ТОГА РАДН ЯНГЕЛІ СЕНДОЧАСТВО ДАВАХѸ Н ПРНПОВНДАХОѸ ПАСТНРОМЬ НАПОЛІ, ѿНЬ ХНПЬ КАДЬ ІС̄Х̄Т РОІЄНЬ БЂ, ПОТОМЬ ѿДЬ ІС̄Х̄Я ГОВОРНЛН Н ПРНПОВНДАЛН ЄСОУ СЕНМЬ ЛЮДЕМЬ, ПАСТНРН, ѠСНПЬ, МАРНА, ЗАХАРНА, ЄЛНЗАВЄТЬ, СНМЄОНЬ, ЯННА, МОУДРН ПОГАННН, ТО СОУ ТРН КРАЛІ, Н ѡВДЄ НЄАНЬ КЬРСТНТЄЛ̄ Н ІСѸВ̄РСТОВА ЧѸДЄСА, ѿДЬ Н̄ЕГА ТАКОЇЄ СВНДОЧАСТВО ДАВАХѸ.

Є. Крстїмн нїма ю за всѣкн ѵ зрок к̄нх прї повїдавце, алї дѣховнога пастира ж̄нега продлкѵ запѵстнтн нн ѡставнтн.

ПОТОМЬ КАД̄ СВЄТІ НЄАНЬ НЄ ПРНПОВНДА Н НЄ ѴЧН (КАКО ТН ДРѸГІ ПОПН Н ФАРНСЄН) ВѢВРОУСОЛНМЬ ѴТЄМПЛЂ НЛІ ІѠДЄНСКНХЬ СННАГОГАХЬ Н ШКОЛАХЬ, НЕГО ѴПОУСТН̄Н. Н ДА ѠНЬ БЄЗЬ СЛОВА, БЄЗЬ ѠБЛАСТН, БЄЗЬ ПОРѸЧЄ̄НА ПОГЛАВНЦЬ ПОПОВСКНХЬ ПРНПОВНДА ЇЄДНѸ НОВѸ ВЄРѸ, К̄РСТН Н ПОГАНЄ ПРННМЛЄТО ѠНЬ ЧННН ПО ЗАПОВЄДІ ДѣХА СВЄТА, КАКО СВЄТН ЛѸКА НА Г̄, ГОВОРІ РЧЬ ѠВА НЛІ ЗАПОВНДЬ БОЖІА Н̄Є ѴЧН̄ЄНА СЄ̄РХЬ НВАНА Є̄ПѸСТННН. НЗЬ ТОГА СЄ МН ѴЧНМО, ДА КАДЬ НАШІ БНШКОУПН Н ПОПН ПРАВО НЄ ПРНПОВНДАЮ, ПРАВО ПО ІСѸВ̄РСТОВОЇ ЗАПОВЄДІ САКРАМЄНТЄ НЄ ДѢЛЄ, НЕГО САМІ ПО КѸТНХЬ Н ГОРАХЬ МНСЄ ЧТОУ, Н ЧТАЧН ЧННЄ, ТАКО СЄ НМАМО ДАЛЕКО

ѿДЬ

ѡдь ѭнхь ѣржатї, и кправнмь прнповндавцємь понтї, кон свето Евангелне право ꙗче и прнповндаю, Сакраменте право даю. Яко пакн ѡнї право прнповндаю, крсте, и прнчещꙋю. Яко премь ѐкон дроугон рнчн бн погрѣшнлн, да аколн васмртнихь ѡчнтнхь грнхнхь блꙋдннхь грнснхь вапрелюбодействоу не пребнваю, ннмамосе ѡдь ѭнхь длнтї, нн дрꙋзнхь новнхь преднкь нскатї и почнѭатї.

Ѡво ѡчнто светога Неана спознаніе предь фарнсеи и Левїтї, да ѡнь нн Крнстꙋс, ні Нлна, нн Пророкь, него ѡнь ієст пророкованн глась ꙋпꙋстнѭї, кн нма ІС̄Х̄ꙋ пꙋть прнправнтї. Зато ѡнь прнповнда ѡдь ІС̄Х̄Я, и кн ѭемꙋ вервю, те исте ѡнь зламеноуіе Сѭрстомь, даіе свндочаство да ѡвь ІС̄Х̄Т, кн ієсть сад предь рꙋкамі, ієсть та правї Снн Божыї, кн предь ѭнмь бнше, разꙋмнѭ тн нмашь по Божествꙋ, за ѭнмь прндє, разꙋмен по чловнчествꙋ. ѠНь самь даіе доуха светога, ѡнь ієсть та правн ѭнаць Божьн, то ієсть, та правн Ѡфарь ѡдь Бога, ꙋвечностї ѡдлꙋчень, и плаћа за наше грнхе. Ѡво све светога Івана дѣло нас ꙋчї, да такое и мн ѡчнто и разꙋмно предь людї, прєдь дꙋховнꙋ и телеснꙋ ѡбщенꙋ Господꙋ ѡдь наше вере, ѡдь нашега Наꙋка, ѡдь свнхь нашнхь Божьнх. слоужбѣ, ѡдь всега нашега чнѭенїѧ, нмамо говорнтї и рачꙋнь датї.

Крстнанн нмаю бнтї прї правнн датн ѡдговор и рачꙋн ѡдь ѭнхь Бере. ā. Пет. г. Езан. к.

Ѣ. Нелїсто тврцї, Іѵден, да тч: Коѥ тн ѵчєнн дѵховнн їсоу Свєтомѵ Єванїелнѭ сѵпротї: вч.

Шедѣ слншнмо н чтємо, да шен Левнтї, Посл
частвоу Светога Нвана шдь ІС̄Х̄ТЯ евросатн. Ради тога н мн, нємонмосѥ чѵдитї, нн змоутнѵ
тн ѵправон еврн, кадь мн такоѥ внднмо, да тн садашн̄ї нашн Попї, фратрн н Бншкѵпї, есоу
швої чнстон праведноі проднкі Светога Евангє
лн тако сѵпротивні н непрнятелї, н коі нехотє
правнхь Сакраментоєь ѵцрѣкви по Іѵсоу Христовон
заповєді н начнн дѣлнтї.

Ѣ. Мн нтвана зео дѵа ІС̄Х̄Т нз: нѵтра здѵхом Свєтнм Крстї.

Светога Нвана, Япѵстолоєь н шсталнхь слѵ
жабнковь црнкєєннхь Кьрсть, єже не раздилюѥ,
нн болн ѥдань шдь дрѵгога, шенхь сенхь ѥсть
ѥдань Кьрсть. Да мею Іѵсрстоснмь н светога
Нвана Япѵстолоєь н дрѵгнмі Прнповндаещі ѥсть
ѥдно велнко раздлѣнїѥ н разлогь. Н свєтн Нван
н сеі слѵжабнніцї врсте него звода, то ѥст, шнн
слѵже црнкєн тнмь вернимь сванскоу слѵжбоу,
ѣлементї Звода, Скрѵхо̂ н внномь, н словомь.
ІС̄Х̄Т Кьрстї зогнємь, то ѥсть, шнь даѥ ѣКьр
стоу н полі врста доуха свєта, та нстї нась кара
грѣха ради консе нѵтрє ѣнась моцно прнлєплєнь
држі, н ѵжнже нз нѵтра ѣнашнхь срцѣхь єдноу
новѵ свѣтлость, вєрѵ, наше срцє, н наша мнш
лєнїа шврана на добро. Н да се свакога добра прі
Господнн Богѵ нашемѵ Штцѵ, ради ІС̄Х̄Я ѵфам
н надіємо.

Свакн

Свакі чловєнк нма проднке свєтога Нвана Кьр-
стнтєла, коіє єсь прн свєтомь Нвань, вапрвомь
н Г. Капнтьлі прн свєтомь Мат. Г. прн свєтомь
Лькѣ такоіе на Г. Капнтьлі запнсане, вєрно сѣрш-
но, напьлне н гьсто чтатн: словнхь шнь кратко
ьчн свє рнчі, коіе прнстоіе Кьрстнанствь, шнь прн-
повнда право цѣль покорь, шстро кара шве доу-
хосне люді ради нхь хнвѣ. ьчн што свакі чло-
векь са своіемь стань чннтні нма, прѣті непокор-
нмь, невєрнмь звечнмь сѣдомь Божнмь: шнь
повєда тко н што єст ІС̄Х̄Т, да єст прав Бог,
правн чловєкь да єсть шдь вѣчности, ь врмень
за нмь чловекь ьчнѣнь: да єсть та нпац, та
правн єднні шфарь Божьн ради кога самога Бог
хоще свнмь вєрнмь людемь шдпьстнті грнхе, шн
зовнмь тлмачі што єсь шнн старі Монсеовн шфрі
зламеновалі, да чловека не чнне правадна ні спа-
сена предь Богомь. Шнь єсть такоіе званскоу
Божю службь сѣрстомь досѣршеваль. Зовнм
н са свнмь нговнмь прнповнданіемь н
говорєніемь, шнь казаше н напь-
шєваше свнхь люді, н такоіе
своіе ученнке него вса-
момоу ІС̄Х̄ь.

§.
Свєтн Нван Крстнтєл, поплномач н право свєрнчн Крстнамске вє-ре оучаше.

НЕДЕЛСКИХ ЕВАНГЕЛНОВ,

НА ДАН РОНСТВА ГОСПОДНА, ПЪРВО ЕВАНГЕЛНЕ ЈЕСТ ОДЪ РОНСТВА ІСЪ̄КРСТОВА.

ЛУКА. Ē. КАП.

И ВЪНЕНО БѢ ВОНЕ ДНІ, НЗАНДЕ ЗАПОВЕНДЬ ОТ ЦЕСАРА АВГӮСТА ДА СЕ ПОПНШЕ ВАСЬ СВНТЬ: А ОВО ПОПНСАНЕ НАНПРВО ВЪНН̄ЕМ̊ ЈЕСТЬ ОТЬ ВЛАДАТЕЛА СӮРСКОГА ЦНРЕНА. И ГРЕДНХӮ СВН ДАСЕ ПОПНШӮ СВАКН ВЪ СВОЈ ГРАДЬ. И ЗАНДЕ ТАДА И ОСНПЬ, НЗЬ ГАЛНЛЕЕ ОГЪ ГРАДА НАЗАРЕТА ВЪ ІЈУДЕЮ ВЪ ГРАДЬ ДАВНДОВЬ, КОЈ СЕ ЗОВЕ БЕТЛЬОМЬ, ЕРЕ НОНЬ БНШЕ ОТЬ ХНЖЕ И ОТЬ ЧЕЛАДН ДАВНДОВЕ, ДА СЕ ЗАПНЩЕ ЗНАРНОМЬ ЗАРӮЧЕНО̂ ЖЕНОМЬ ОБРНМЕНЕНӮ. ВЪНН̄ЕНО ТА ДА БЪ, КАДЬ БНХОУ ОНДІ, НСПОУНШЕСЕ ДНІ ДА ПОРОДН: И ПОРОДІ СВОГА ПЪРВО РОЊНОГА

РОІЄNОГА СНNА Н ОУСЄНТЄ ЗАВН ЙЄГА, Н ПОСТАВНГА ЄІ҃СЛЄ, ЗАШТО NЄБНШЄ ЙНМЬ МНСТА ѺГОСЬТННННЦН. Н ПАСТНРН БНХѺ ВОNОІ СТРАNІ БДЄЦН Н ЧѺЄАЮЦІ СТРАЖЄ NОЦNЄ ЗЄРХОУ СТАДА СЄОГА. Н ЄВО ЯNГЄЛЬ ГОСПОДЙН СТА КОNЬ ЙНХЬ, Н СЄНТЛОСТЬ ГОСПОДЙNА ѠБСННОУ ЙНХЬ, Н ѺЗБОЇШЄСЄ СТРАХОМЬ ВЄЛНКНМЬ: Н РЄЧЄ ЙЙ ЯNГЄЛЬ, NЄБОНТЄСЄ, ЄРЄ ЄВО NАВНЦЇОУЮ ЄАМЬ ВЄСЄЛІЄ ЄЛНКО, КО ХОЦЄ БНТН СЄЪ, МОУ ПѺКОУ, ЄРЄ СЄ ЇСТЬ ПОРОДНЛЬ ЄАМЬ ДАNАСЬ СПАСНТЄЛЬ, КН ЇСТЬ КРНСТОУСЬ ГОСПОДННЬ ѺГРАДѺ ДАВНДОЄОУ: Н ЄВО ЄАМЬ ЗЛАМЄНІЄ, NАНТН ХОЦЄТЄ ДНТНЦА ЄПЛЄNАХЬ ПОВНТА ЄІ҃СЛЄ ПОСТАВЛЄNА. Н ТОУДІЄ ѺЧНЙЄNО БЄ САNГЄЛОМЬ МNОЖАСТВО ЄЛНКО КРНПОСТН NЄБЄСКЄ ВОНСКА ЄЛНКА, ХВАЛЄЦН БОГА, Н ГОВОРЄЦН: СЛАВА ВАСНШЙНХЬ БОГУ, Н NАЗЄМЛІ МНР ЛЮДЄМЬ ДОБРА ВОЛІ҃.

Ѡ ВОГА ЄВАNГЄЛІ҃А NАЧЦН Н ѺТЪШЄНІ҃А.

СВЄТН ЛУКА ЗВЄЛНКѺ ПОМNОУ ПНШЄ, ЄАКОМЬ ВРЙМЄNѺ, ЄАКОМЬ МЄСТѺ, НЗЬ КОГА NАРОДА Н NА- ТЄРЄ

ВРЄМЄ МНСТО БЛАЖНКА ДАІѺ

свідочаство, да ѡви роѥни днтнци ѡд дѣ: ви Марие ист та правї хр̃ст.

тере І̃С̃Х̃Т наш Господинь по члоевчаству ѥсть роѥнь : зовнмь ѡнь хоще све ѡве , кон сто Пис: мо чтѵ ванних вер̀ потв̃рдитї , да ѡви днтнць, кон ѥсть тада ваѵбоштев и ѣтѵнцї роѥнь , ѥсть та правн І̃С̃Х̃Т Снн Божьи , кон ѥсть ѡбѣћань ѡдь Бога , Ядамѵ , Ябраамѵ , Монсею , Давидѵ , ѡдь кога свн вврни ѡтцї , Іюден и Погани говс: рили ѥсѵ : И Пророци писалї , Јаковь Патрнарха и Даниель Пьорокь : Родове м̄ ф̄. Дани. на ѣ. ѕ̄. ф̄. ѡба пророкѵѥта да ѵврнме, кадь Рнмско Кралїес: тво наневеще и шире на свитѵ бѵде ѣладало , и Ію: ден подь , ѡбластю Рнмскога Цесара бѵдѵ : ѡн: да нма бити Христос роѥн : Јинхеа Пророкь , про: рокѵѥ , да Христос нмасе родити ѣградѵ Бетлее: мѵ , и да Христос бѵде ѡдь Ябраамова и Давїдо: ва семена кли ѣреї (ѡдь коѥ ѥст дѣва Мариа) роѥн: ѡдь тога ѡви Псалми п̄ ф̄. р̄ л̃ ѣ̃ . и сви Пророци . ѣ̃ . Крал̃ . на ѕ̃ . Езаи ф̄ . їа̄ . Еремиа на в̃ г̃ . л̃ г̃ , за: доволно даю свидочаство .

ѣ̃.

Кртьни како и них Госпо дин І̃С̃Х̃Т ѣис: лих Пребиваю то ѥст , ѥсоу ѵбози , али за: то ѡд глада и ѡд стѵденѣ ли неоумроу .

Кадь ѥсть паки І̃С̃Х̃Т нашь Господи и спасн: тель вависих рнчахь ѣтаковомь велнкомь ѵбош: тев и прилики роѥнь . Зовнмь ѡнь даѥ за врнме ведомь назнание , да ѥгово Кралѥство ни ѡво: га свита , тко ѣга верѵю и хоте бити подь ѥ: говомь Кралѥствомь , ти исти нмаюсе ѵфати и надѣти велнкога блага и добра житка на ѡвом свитѵ нмати . Црнквабо прави врни ѥгови слѵ:

жавници,

жабнцí, вазда многє нєволє шдь домашнхь н
нзвáнкнхь, шдь стрнцí шдь сусдь н шд крнéй
прнятель трпѣлн єсу, блнсоу убозí, много крáт
шплéнí н умореní: Іс҃ухрстово Кралѣство н бла-
го, ко свонмь вернмь даѣ н дѣлн ѣсть лнсто
духовно се сад сатомь жнвоту нє сндí, шно се
него увєрѣ сазнмле, н уфано нма. То нсто бла-
го пакн ѣсть шдпущєнѣ грнховь, доброта н свє-
тость ка прєдь Богомь вала. Тога боудý шнн
него по томь жнвоту санстнní н васѣкí ужнс҃алн
с҃нєбєснхь: за нашу волю говорí свєтí Павалъ с҃.
Корнн. на й. І҃С҃Х҃Т ѣсть уБогъ учн҃єнь, да нась
богатнхь учнні ванебєснхь. Н прí томь нмаю сеí
єрнн такоѣ шво утншєнѣ, да І҃С҃Х҃Т тому мало-
му убогому н҃єгосому стаду, ѣст на шсомь свн-
ту такоѣ ѣдне ѣслнце уготовнль, то ѣсть, ѣ-
дань нпзакь стань н прєбнвалнщѣе, да буду мог-
ли шво єрнме н҃нхь кратког жнвота шб҃ржатн-
се н прн людѣхь жнентí.

Ва шєнх бесєдах янѣла кон говорн нехтнтесе с҃.
боѣтн ѣрѣ єво нашнщую вамь радость велнку, Тога ронстеа І҃С҃Х҃това, єлí
коѣ хоѣ бнтн свємь п҃лку, швосе ѣст роднл вам янгєл, свнм
данас спаснтєл, кон ѣст Крнстус Господнн угра- людєм весєлн-
ду даєндову, ѣст вас н то право цѣло Євангєлнє, тнсе.
та праєн добрн вѣсєлн глас, кон убоге грѣшнє лю-
дн нз нутра с҃нхь с҃рцу, конснєнцní нлн зазнанью
швесєлн, зато янгєль говорн пастнром н кавснм

нам. Немонтесе богити, шва сентлост мога
приказанја и приповданја заменије и говори шд
јане добре веселе вичи, ка вич јест шва, та прави
шдрешитель, спаситель и помошник, ІС̄Х̄Т Госпо,
дин јест ва̄м данас рое: шве дец бесде, вам, и
спаситель, нма свакі добро замирити. ва̄м, то јест:
за вас и рад свих људи јест шни човек учињен,
и хоще бити прави ваш Спаситель и помошник, ши
сам буде свеликӣ неволах по̄магати, ēконх сам
нједна вич не буде могла помагати. ши вас хо;
ще обдржати пред вечну см̄рт̄ю пред дњело̄ и
паклом: Зачто паки јесть Сини Божи човек у;
чињен, јесмо сатомь другомь предесловњю зато;
волно говорили, шнде чтите.

Д.
Ова Анђелска пјесам нам го; вори, какове прид имамо скрози роиство ІС̄Х̄тово.

Анђелов пјесан када пою (Слава свишњих Бог̄ и мир на земли добра вола) нам говори каково благо, каков прид и доброт̄ приимлемо шд Ис̄х̄рстова роиства. Напрво, да будемо Бо; га право знали, да хоще бити наш Милостиви отац, и нас неще погубити, него шхранити пред зълнм, ради Сина свога. Пото̄ буде̄ мир и мтли и покон ēнашон консиенци, небудемосе ве; ще бали срда Божега см̄рти ни проклетства. Ка; третом̄, будемо сазда весели и добре воле, та; кое шнда када на швом сент̄ ко зло трпели, и звеликӣх неволах будемо, зачто знамо, да те ни сте нам немог̄ шкодити на живот̄ вечно̄. И

ѡвє пѣснн бѫдѫ нан вещє врхь нас свршенє по том жнвотоу ѕнебеснхь, ѡнда бѫдємо Бога ваѣго вомь станѫ правѡ зналі,н чѫднлнсє на томь чѫдномь свѣтоу н дєлѫ нашєга ѡдрншєнїа. Н зато бѫдємо вазда Бога частнлі хвалнлі н пелі са свнми янгелі, да бн нєбнль ѡвн днтнць роіень. тако бнсмо свн погѫблєнн. Мі бѫдємо такоіє правєн, тѣрдн, вѣчнн мнрь нмалі мею Богомь н мею намн: зачто дьнвалъ жѣговєѫ чєладѫ, свн невернн шкодлнвн людн бѫдѫ ѡдь нась разлучєнн: Мн вернн бѫдємо нмалі мею собомь цѣлѫ свршноу любавь н вавекн вєселнлнсє: Ктомѫ прнтн н дошнті намь помозі ѡвн любезнивн днтнць ІС̄Х̄Т наш Господнь н Спаснтель н вернн помощнкь, ѧмєN.

ДРѪГО ЄВѦNГЄЛНЄ КОЄ́ СЄ ТАКОІЄ ПРНПОВНДА NА ДАNЬ РОНСТВА, КАКО ПАСТНРН ТЄКОШЄ ВАБЄТЛЄЄМЬ ДНТНЦА ГЛЄДАТІ ІС̄Х̄Я.

ЛѪКА ѕ. КѦП.

Нѫчнн̄єNО БѢ КАКОСЄ ЯNГЄЛІ ѡДЬ N̄НХ ДНЛНШЄ ПАСТНРІ ГОВОРАХѪ МЄЮ СО;

БОМЬ: ПОНДИМО ДО БЕТЛЄМА НВІНМО Ѡ; ВѠ РНЧЬ КОЇА ЇСТЬ ѠЧНЄНА, КОЮ ЇСТЬ ѠЧННЛЬ ГОСПОДНЬ Н ѠКАЗАЛЬ NАМЬ. Н ПРНДОШЄ БРЗО Н NАНДОШЄ МАРНЮ Н Ѡ; СНПА, Н ДНТНЦА ПОСТАВЛЄNА ВЬНСЛЄ. Н КЛДЬ ВНДНШЄ РАЗГЛАСНШЄ РНЧЬ КА НІМЬ БНШЄ РЄЧЄNА ѠДЬ ДНТНЦА ѠВОГА: Н СВН КОЇ СЛНШАЛІ БНХѠ ЧѠЇНХѠСЄ ѠДЬ ѠNНХЬ КОЇА БНХѠ РЄЧЄNА ЄNМЬ ѠДЬ ПАСТНРІ. МА; РNА ПАКН ѠХРАЄNЄВАШЄ СВЄ ѠВЄ РНЧН СКѠ; ПЄЦНЇЄ ѠСЄРЦЄ СВОЇЄ. Я ПАСТНРІ СЄ ВРАТН; ШЄ ХВАЛЄЦІ Н СЛАВЄЦІ БОГА СЄРХѠ СВНХЬ КА БНХѠ СЛНШАЛН Н ВНДЄЛН, КАКО НМЬ БНШЄ РЄЧЄNО.

Ѡвога Евангелїа Nаѹци н ѹтѣшенїа.

А. Зачто се, ієст роіство ІЇСТ; ово пастнром наіпрво ѡзна; нило нѡчнто чало.

ПАСТНРН ѠВЄНСКНМЬ NАН ПРВО ІСѠЄРСТОВО РОНС; ТВО ѠДЬ ЯНѢЛОВЬ ѠЧНТОВАNО Н ѠЗNАNЄNО БЄ) NАМ ДАЮ ДОСТА NАѹКОВ Н ЄКСЄМПЛОВЬ: ПЬРВЄН NАѹК, ДА ЛЮДЄМ (КОН ВЄРNО СВОМѠ ДЄЛѠ, СТАNѠ Н ПОЗВАNЮЬ СТРЬГѠ НСЛѠЖЄ) БОГ СЄ ДАІЄ СПОЗNАТН Н ѠТКРНТН. ДРѠГН NАѹК, ДА ПАСТНРОВ СТАN, ЄNНХО; ЄА СЛѠЖБА Н ДѢЛО ѲГОДNО ЇСТ БОГѠ ЄЛЄ ВЄЩЄ NЄ; ГО ТРЬГОВАЄ Н ДРѠГА ДЄЛА: РАДІ ТОГА ТАКОЇЄ СВЄ; ТІ ѠТЦІ, Я БРААМ, ЛОТЬ, ІЗААК, ІАКОВ, ІОNСЄН Н ДА; ЄNА

ВНѢ ПАСТНРІ БНХѪ Н СЄ ПОМАГАХѪ, Н С҃ЖЄННѪ СЄ ХРАѢ ЊАХѪ Н СЄ ПОМАГАХѪ. ТРЄТІ НАѪК Н ЄКСЄМПАЛ ЄСТ, ДА ТІ ДѪХОВНІ ПАСТНРІ, ПРНПОВѢДАВЦІ, БНШКѪПІ, ПЛЄБАѢ НѪШН, НМАЮ НАН ВЄЩЄ Н НАН ПРВО СВЄ ВНЧН Н ѠТАѢ НН Є НСѪ҃ВРСТОВЄ, ТКО, ШТО ЄСТ ѠН Н ЗАЧТО ЄСТ ЧЛОВЄК ѪЧНЊЄН, ЗНАТН Н ДРѪГНМ СА ВСѪ ПОМН̃Ѫ, БЄЗ ПРЄСТАНКА ПРАВДНО ЊЄНТН Н ПОВѢДАТН, Н ВЄРѪ ѠѢ ЧНТО ПРЄД СЄНМН ЛЮДН СПОЗНАТН. ЧЄТРНТН НАѪК: КАДЬ ѠНН ѠПЄТ КАСВОЮ Н ЖЄННН СЄ ВРАЩАЮ, ЗОѢ ЄНМЬ НАСЬ ѪЧЄ, ДА ЄВАНГЄЛНЄ, ВЄРА ХРСТНАНСКА, ПРАВНХ ДОБРНХ ПОЧТЄННХ СТАНОВ, СЛѪЖБН, ѠБЛАСѢ ТН Н ДѢЛА НЄ ПРОМНЊЄ, ПѪЩА СВАКОГА ПРН Њ҃ЕГОѢ ВОМ ПОЗВАНЮ Н ДѢЛѪ,

ѠД ДѢВЄ Њ҃АРНЄ, КАДЬ ПАСТНРСКЄ ГЛАСІ Н ГОВОРЄ҃Њ҃Є ВА СВОІЄМ С҃РЦѪ ХРАНІ Н ПРОМНШЛА СЄ ѪЧНМО, ДА МІ ТАКОІЄ ШТО ЧТЄМО ѪПРОРОЦНХЬ, ЯПѪСТОЛНХЬ, ЄВАНГЄЛНСТНХ, Н ѪПРЄДНКАХ СЛНШНМО ѠД І҃С҃Х҃Я, ДА ТО НСТО ДОБРО ѠХРАННМО, ПРОЦѢННМО, ПРОМНСЛНМО Н ЗОВНМН НАШѪ ПРАВѪ ВЕРѪ (ДА НЕГО СКРОЗН І҃С҃Х҃Я ЂѪДЄМО ѠХРАЊЄНН Н СПАСЄНН) ТО БОЛЄ ПОТВРДНМО.

Є.
ШТО СЛІШНМО ІЛН ЧТЄМО ѠД І҃С҃Х҃НА, НИМѢМО ЗАБНТН.

ТРЄТО ЄВЯNГЄЛІЄ, КОЄ СЄ ПРНПОВНДА НА ДАНЬ РОНСТВА. ДА БОГЬ СКРОЗН СВОІЄ СЛОВО, СТВОРНЛЬ ЄСТ СВЄ РНЧН, Н ТО НСТО СЛОВО ПОТОМЬ ПѢЛЬ ПОСТА.

НВ҃ЯN. а̄. КЯП.

ОПочалѹ бнше Слово, н Слово бнше конь Бога, н Богъ бнше Слово. Е; во бнше ѹпочелѹ конь Бога. всака По; вѡ бнше ѹпочелѹ конь Бога. всака По; ѻ̄немь ѹчнѻ̄ена ѥсоу, н безъ ѻ̄ега NНштарь NН ѹчнѻ̄ено што ѹчнѻ̄ено ѥсть. ѻ̄немоу Жнвоть бнше, н Жнвот бѣше Свѣтлост̄ Чловѣкомь, н Светлость оутмнѧхь свѣти, н тмне ѻ̄ѹ нисоу попале. Бѣ Чловѣкь посланъ ѡдь Бога, комѹ бнше име Нвань. Ѡнь прнде за свѣдока, да сендочастео ѹчннї ѡть Свнтлостї да; бн свн вероалї поѻ̄емь. Небнше ѡнь сентлость, него да сендочастео нска; же ѡть сентлостї. Бнше свнтлость нс; тнна, коѧ просвнтлюѥ секога Чло; внка прнхо̊дещега на са Свнть. На Свѣ; тѹ бнше, н Сенть поѻ̄емь створень ѥст, а Сенть ѻ̄ега непозна. ѳсвоѥ прнде, н ѻ̄еговнга не прнѧше. Я кїгодїгега прї; ѧше, да ѻ̄нмь ѡбласть да могѹ Снно; вѣ Божьн бнтї ѡннмь кн ерѡую ѧнме ѻ̄егово. Кн не ѡдь к̄рвн, нн ѡдь по̊х; тенїа

тєнїа поутєнога, нн ѡдь похотєнїа
мѹшкога, нєго ѡнн кої ѡдь Бога ро-
їєнн єсѹ. Н слово пьлть ѹчнѣєно їєсть,
н пребнва ѹнась: Н внднсмо слвоу нє-
гове, слвы каконо єдннородногаѡт
ѡтца пѹна мнлостн н нстннє.

Ѡвога Євангелїа Наѹцн н ѹтншенїа.

Л.
Што сті Іоан
нанвеще ваѣ-
говом Євањє-
лню ѹчн. Іс-
са вѣчно слово
Божіе нменѹє.

Свєтн Іванъ Євангелнстъ ватомъ данашнємъ Євангелю четнрі рнчн ѡчі: Н вапочелъ ѡво-га нєгова Євангелїа нмамо четнрі Наѹке, те нстє ѡнъ такоіе потомъ скрозн н по всємъ нєга Єван-гелню Саїсѹхрстовомъ говорєнємъ н чѹдесн тєр-дн н тѹмачі прєн Наоукъ. Наньрво ѡнъ єрно н правдно ѹчн, да ІС̄ХТ Снн Божьн (кога ѡнъ ѡвдѣ словомъ Євангелню Слово Божіе нменоуіє) нї лнсто само їєдань прнпрость чловекъ нлї Про-рокъ, како ѡва два крнва ученнка Кернтѹс н Є-вноньъ ѹчахѹ н говорахоу, н садъ Тѹрцн н Іюдєн говорє: Нєго да їєсть такоіе прєн вѣчнн Богъ створнтель сенхъ рнчї, всємогѹщ̄, такмєнъ Бо-гѹ са свнмн рнчамї, да скрозї нєга н поѣємъ їєсть свнтъ створєнъ, Сєе добре рнчї наньбѣ н на Зем-лн, єндєще н невндєще, н да ѡнъ те нсте све ѹз-држї, жнвн, влада, н просвещѹіе, да їєсть ѡнъ

та

та права прилика, подобство и свитлость Божіе га стана, Колос. на ā. Кебреа. на ī. Капитулн: и да јесть шнь Цркеу верне по всѣмь свиту чоуловенто водиль, искушаль, чоувалъ, бранилъ и шхранилъ.

ē. Јелна чудна штанија рич, да Бог человек буде, ова імаю се веровати, а не разумети са всіма на швом свитоу.

Другн Наук. При томь учи, да то исто єч но слово Божіе пълть поста, то јесть: право чо вичаство ѣБожаству прнезе: да тако шво вѣчно слово Божіе, ко јесть Синь Божьи ІС̄ХТ наш Гос подинь и Спаситель, јесть прави Богъ и чловекъ, другого Собство нлі Име саБожаствѣ и саБожіемь Станоу. За такова швога ІС̄ХЯ. Свети Иоань паче самь Богъ Штаць, духь свети свн Пророци, Апустолі, Свети, Свѣтиџе и сви сврни ѣрже, имаю и даю свидочаство шдь ѣга: Како се паки шве двн Натуре, Божи и чловичаска саІС̄ХѲ, за томь једномь собстеу скуплаю, то исто Бог зна: Ни Кьрстіани доста Божьихь рични знашимь разумомь не моремо досећи него наміе листо веровати: и свети Крнзостомь учи припросте људи, кадь боудь шдь неѣрнихь упитани, шдь тихь селихь рични шдь вере Кьрстіанске, навластито шдь свете Тронце, како могоу три једань, и једань трн бити, тако нмамо шдговорити, то Богъ зна, намь јесть шдь Бога швако заповидано веровати, а не знати и разумити, по томь жи воту хоћемо право разумити и све штание Божіе рични видѣти и знати.

Катрето

Катретомꙋ. Ѣатомь Евангелню, светі Неань Кьрстнтель нсвети Неань Евангелнсть, шба оу= чнта, зачто ѣ Божьн Снь нзь свога небескога велнчаства, славе, части н господства, на швн свнть ѣтаковь шпоть, ѣтаковꙋ неволю н срамо= тꙋ злнзаль н пршшаль, н швако савснма се поння жаль, сеѣ шво ѥсть шнь ꙋчннль, зато да ѥ х̃= тнль свою мнлость н нстнꙋ злюдн подналнти. Да рад ѣга свн люди, кон вай̃ бꙋдꙋ еровали, бꙋдꙋ нмѣлн мнлость н шдрншенѥ свнхь грнховь, пред Богомь. Н бꙋдꙋ Бога жѣговнмь станомь са светоі Тронці, н швꙋ ѣговꙋ становнтꙋ правꙋ волю знали. Да Господнн Богь неще човека по= гꙋбнті него шхраннті скрозн заслꙋженѥ н маздꙋ Снна ѣгова. Н да прнтомь свн люді нмаю поз= натн швꙋ велнкоу любавь и доброу волю Божю, кою шнь нма сꙋпротнва сенмь людемь: да пръво него хотнаше народь човенчаскі запоустнтн н шставнті ꙋгрнснхь ꙋсм̃рті н ꙋпаклꙋ, пръво ѥ во= лель дати свога Снна самꙋкꙋ н сасм̃рть.

Качетртомꙋ. Сеті Неань Евангелнсть шедь катомь Евангелню говорі. Колнко годнре ѣнхь ѣга прнеше, да ѣнмь шласть Снномь Божьнмь бнті, вервꙋющі са нме ѣгово: Н ꙋчн савсѣмь ѣ= говомь Евангелню повсоуда н вазда говорі: да нначо Іс̃ꙋх̃рстове доброте, ѣгова заслоужења н моке нндань человекь днанвкь не може бнти, нн

Г.

Зачто шво сѣч но всемогꙋще слово Божѥ плт н човѣчас тво прнѣте.

Д.

Снм'н закоу ствар како сеѥ Іс̃ꙋтове до= броте нась прн правнмо н нѣ= ведімо.

насе навести, него само скозн вер҃ вам҃ верующин. да томѹ нѣговоу говорению и wбещанію тѣрдо и станоѣнто вер҃ѣемо и се занесемо, што wнь васъ Евангелню кнамь горорі и wбѣщѹе, да ѥсть станоѣнто wвако, и намь бѹде дано по wвомь жиноѣнто wвако, и намь бѹде дано по wвомь жиноѣотѹ пригодно. Яко пакн нѣмѹ, ни нѣговомоу Евангелню не боудемо веровалн, тако прн ІС҃Х҃ѳ ниѣдного прѹда ни дѣла не бѹдемо имелн.

ПРВА НЕДЕЛЯ ПО РОЖСТВѢ

прнповндасе Евангелїе, wдь Симеона, ва пророчаства, да ІС҃Х҃Т ѥсть станоѣнто предь рѹкамн: што и како ІС҃Х҃ѳ, нѣгоѳ Евангелню, нѣгоѳон Матери и Цркви, то ѥсть вернимь на wвомь свитоу бѹдесе зганало.

ЛѹКЯ. ѳ. КЯП.

И бише wтаць и Мати нѣгова чѹ, дещисе зѣрхоу wнихь, каісе горахѹ wдь нѣга. И благослови нихь Симеонь

МЄОНЬ Н РЄЧЄ МАРІН МАТЄРН ЙЄГОВОН. Є;
ВО ПОСТАВЛЄНЬ ЇСТЬ ѠВН НА РАСѢТІЄ, Н
НА ѲСКВНШЄНІЄ МНОЗНХЬ ВАНЗДРАЄЛѢ, Н
ЗАЗЛАМЄНІЄ КОМѢСЄ БѢДЄ СОУПРОТЬ ГОВО;
РНТІ, Н ТВОЮ ДѢШѢ ПРОНТН ХОЩЄ МЄЧЬ
ДА СЄ ѠЧНТѢЮ МНШЛЇЄНІЇ ѠТЬ МНОЗНХЬ
СРДЦ. Н БНШЄ ЯННА ПРОРОЧНЦА, ХЩН
ФАНѲЄЛОВА ѠДЬ КОЛННА ЯСОУРОВА, ѠВА
МНОГО ГОДНЇЇЬ БНШЄ ПРЄШЛА, Н ЖНВЄЛА
ЬНШЄ СМОУЖЄМЬ СВОЇНМЬ СЄДАМЬ ГОДНЇЇ
ѠДЬ ЛНВНЧАСТВА СВОГА. Н ѠВА БНШЄ В;
ДОВНЦА ДАРН ЛО ѠСАМДЄСЄТЬ, Н ЧЄТНРН
ГОДНЇЇА, КОЇ ЙЄ ѠДХАЇШЄ ѠДЬ ЦРКВЄ,
СПОСТН, Н ЗЬМОЛНТВАМН СЛѢЖЄЩН БОГѢ
НОЩЬ Н ДАНЬ. Н ѠВА ВОНОМЬЇЄ ЄРНМЄНѢ
ПРНДЄ НСПОВНДАШЄСЄ ГОСПОДНЊѢ, Н ГО;
ВОРАШЄ ѠДЬ ЙЄГА, СВНМЬ КОЇН ЧЄКАХОУ
ѠДКѢПЛЇЄНІЄ Ѣ ЄРОУСОЛНМІ. Н КДЬ СВР;
ШНШЄ ЄСАКА ПО ЗАКОНѢ, ЄРАТНШЄСЄ ВАГА;
ЛНЛЄЮ, Ѣ ГРАДЬ СВОН НАЗАРЄТЬ. Я ДНТЄ
РАСТНШЄ, Н КРНПЛАШЄСЄ ВЬДѢХѢ, НСЄ НА;
ПѢЙЄВАШЄ МОУДРОСТІ Н МНЛОСТЬ БОЖЇЊ
БНШЄ СВРХѢ ЙЄГА.

Ѡ СОГА ЄВАНГЄЛІЊ НАѲЦІ Н ѲТѢШЄНІЊ.

а. Симеон • аннадаю свидочаство неприповидата ючнто, да вси Маріе дитиці јест та прави спасітел всих вірних људи.

ТКО хоще ово Евангелне право разумити, та чьти што јесть предь ним писано, та Евангелн кон се на дан ючнјенија приповида. Симеон ть та стари, ученн, вирни, свети старац, даје свидочаство ведьь зовь старь врень богољубнь н богабојећь стариць янни. Да ово дитиц кон ући да предь нима н предь другими људи утемпал пьрне ен н Офран бѣь, јесть та прави обећанн ІС̄Х̄Т, Сни Божнí, свихь вирнихь охранитељь испаситель.

б. Зачто Богь чловик бист имасе много крат добро размишлати

Да се Осип н Марна чудита Симеонев говорењу одь тога дитица, учимсе одь нињу, да имам добро промислити н процинити ово велико чудо Божје, н ов негов велику љубавь спроть људем, да јесть он свога слајућега н једнога сина кнам, на одрнше наше послал.

в. ІС̄Х̄Т јест вирнимь спасител, а невирнім јест једно погубленје нлí проклетство.

Симеон пророкује праведно, како прво н потле свн Пророци пророковали јесу. Да ІС̄Х̄Т има трпети, не буде видеще нли ючнто предь људи на овнмь свити господовал, ради тога нему, негову науку н Евангелнју мнози буду спротнва. Н свн кон сам н негову слову нли говореју не будући веровали, тинсти упакаль хоте пасти. Ки паки тому Евангелнју право верују, тинсти хоте скрснути од вѣчне смрти важноть вѣчни, из пакла самебеса.

Дево

Дєвѹ Маріѭ мечь прондє, то ієст, сєн ѿнн кон
са Нсѹ҃рстомь и жн҃єговнмь словомь д҃рже, ваи҃
вєрѹю, и ѿчнтога спознаю, тн нстн бѹдѹ на ѿєѻ҃ь
сєнтѹ вєлнкѹ жалость нмѣлн, и многе неволе тр҃
пелн, како дѣєі Маріні рад҃н н҃ее снна се ієсть годі҃
ло, тако се цр҃нкєн, то ієсть, вєрнним, такоіє го҃
дн и вазда се годнти бѹдє.

Ѿва ст҃а єдовнца ян҃на, ка нанпрво днєонка
бнше, потомь законнница, ктретомѹ є҃довнца, зо҃
внмь даіє сєндочатєо, да ѿвн тр҃н стани Богѹ
ѹгодни ієсѹ. И ѿєи лѹдн кон днце и дрѹгога дѹ҃
гованіа нимаю, д҃льни ієсѹ єазда и пр҃н с҃енхь, пра҃
єнхь Божннхь слѹжбахь и ѹц҃рнкєн бнти, молн҃
ті и почтєні добр҃н и трєзєн бнті, и што ѹц҃рнкеі
слншнмо ѿдь і҃с҃х҃я, то нсто таканше дрѹгнм лю҃
демь повндаті.

Ња ѿсмн дан н҃с҃х҃ова
ронства прнповндасє кратко
єванґелнє ѿдь і҃с҃х҃ова
ѿбрѣза҃на.

Лѹка. в. кап.

Х. Праві крстіни бѹдѹ нмѣл жа лост, н҃єволе.

є҃. Дѣвнчастєо, закон, єдов҃нчастєо ѹгодно ієст Богоу.

И ПОКЛЕСЕ СВР-
ШИШЕ ВСЕМ ДАЙ,
ДАСЕ ВБРНЖЕ ДІ-
ТИЦЬ, ЗВАНО ІЕ
ИМЕ ЙЕГОВО І-
СВС, КО НАРЕЧЕ-
НО ІЕСТЬ ПО АН-
ГЕЛЎ ПРЕО НЕГО
БЪ ВАЎТРОБЪ ЗАЧЕТЪ.

Второга Евангелиа Наоуки и Ътишенїа.

А.
Полн Сакраментов нїчасе лїсто на ізваїне рнчи Йега на Божіе слово гледати и помнити. зато Сакраменті поставлєи Іесс.

ТО ОБРЪЗОВАЇЕ, КАДЬ СЕ ЕСАКОМОЎ МЎШКОМОЎ СПОДЬ ПРЕА КОЖНЦА ОБРЪЖЕ, ОВОН НАШОН МЎ-ДРОСТИ И РАЗЎМЎ ІЕДНА ЧЎДНА И МАНЕНА ВНЧ СЕ ЕНДИ, ПРЕМЬ КАКО ОВО НАШЕ КЬРЇЇЕНІЕ И ПРИЧЕЩЕНІЕ. ДА ВАОВАКОВНХЬ БОЖІНХЬ ВНЧАХЬ, ЗАПОВЕНДАХЬ ДЪЛАХЬ, И СЛЎЖБАХЬ, НИМАМО ЛИСТО САМО НА НЗВАЇЕ ЕНДЕЦІЕ ДЪЛО, НА ОБРИЗАЇЕ, НА ВОДЬ, КРЎХЬ И ВИНО ГЛЕДАТИ, НЕГО ДА БОГА, КОН ІЕСТЬ ОВАКОСЕ ВНЧ ЗАПОВЪДАЛЬ И ПОЛОЖИЛЬ НА ТО СЛОВО БОЖІЕ, КО ІЕСТЬ КАОВНМЬ ІРНЧАМЬ, ПРИЛОЖЕНО, ШТО НАМЬ ГОСПОДИНЬ БОГЬ СТИМЬ И ПРИ ТОМЬ ДАІЕ И ОБЕТЎЕ: ГОСПОДИН БОГЬ ПО ЙЕГОВОН СЕЛНКОІ МИЛОСТИ ІСТЬ АБРАМА ИЗВОЛИЛЬ, И ПОЗВАЛЬ ИЗЬ ПОГАНСТВА

ганостса кправої вери, и немоу іе велике речи обе
щаль. Напрво, јест Господнь Бог Авра
мъ обећаль, да хоће његово име велико и високо
учинити, да ода него и негове дице по всем сви
ту боудесе говорило. Кдругомъ хотега поста
вити да буде Штаць многих народовь. Кьтре
томъ, умножати хоте семе његово како зе
зде небеске и песакь морски, и једни будоу велики
Крали. Кьчетртомъ, да нему и његовон дици за
нимь хоте дати Кананенскоу землю за вьлаџю.
Кьпетомъ, да ово ємо, (скрози ко буде сви лю
ди благословлени) то јест, ІС̄Х̄Т, буде ода него
гова колина и врен роіень. Кьшестомъ, да хо
ще всь Авраамовъ дицъ, то јест, свих оних,
(кои буде ваІС̄Х̄я еровали) благословити, то ѥ,
нимь все грихе одпустити, одрешити, одь вѣч
не Смрти и одь Пакла, и учинитінх предь со
бомь свете и праведне ради ІС̄Х̄я, да буде дос
тонни небеского Краљества. Кьседмомъ, да хо
ще Авраамовь и все његове верне дице прави Богь
и вса доброта бити, то јест, они верне неће за
поустити ѣнедної несрећи и неволи, него хоће
нимь верно помагати: Како ода овога всега об
ећанја чтемо. Родове на ѐї. ѐї. ѕї. ѝѐ. Капнтъ
ан. Нъ, овомъ велнкомъ обећанію Божјемъ, Ав
рамь и за ойнимь његова дица и внуки тешко ѣ
ли веровали, прем како и ми сада Ісъврстовомоу

обећанію

Обещанію тешко верүіемо, зачто ова наша човѣчаска Натүра и Мүдрость говорн и држі сама сь собомь ова ко. Господнь Богь нн ова ко добарь и мілостнвь, да бн нам ова ке велнке рнчн заостүнь (кадь тога нисмо заслүжнлі и заслоүжнті не моремо) хотнль дати. Зато рад ова кове наше невере, јесть Господнь Богь ова кове мү своме старомү обещанію то зламење обрізање горі начннль и заповедаль. Потō ІС̄Х̄ ӣ всемү Евангелнју Кьрсть и прнчещење горі нареднл̄ и поставнль, да кад нась несоліе, наша зала пльть, дьнвальи свнть үвері немощне чнне и прнклан̄ају, да бисмо соүмналі и двонлі на Божьнмь обещанію и на н̄егове помощи и мілости, да нмамо зовакове нмн Божінмн зламенн нашү верү потврднті: помнщланющь што Господнь Бгь ова да (кадь јесть ова ка знамења горн начннль и порүчнль обрнзоватисе, крстнті и прнчещевати) говорнлі и свнмь лүдемь обећаль јесть. И са сіма занестисе на то исто Божје говорење, да ова хоће све ово што јесть намь обещаль ү врнмѣ дати и нсказати, Зачто Богь јесть всемогоүщь и правадань. Све ово што јесть Господнь Богь полн обрезе Абраамү обещаль, јесть н̄емү и н̄егови дньі на пьно нсказаль и досвршнль. Тако ово што јесть намь ІС̄Х̄Т полн кьрста и прнчещенја обещаль (да сви ти, кої светомү Евангелнју

вєроую, да ІС̄Х̄Т своимь тєломь, ко јєсть ѡнь нась ради єдСмрть дась, и жн̄говѹ кьрвію, добнль намь ѡтпѹщєніє грѣховь и жнвоть вѣчни) намь хоще такоје становнто дати и нсказати.

Ѕ.

Зачто се јест ІС̄ѲС поустнл ѡбрѣзати.

Кадь се пакн ІС̄Х̄Т поустн ѡбрѣзати, то ѡнь чнни напр̄во, да зовнмь даје свидочастео, да ѥ ѡнь ѡдь Ябраамова колена по чловнчастеоу роіень, како је Богь ѡбещаль. Кьдрѹгомоу, да та нсті законь ѡдь ѡбрєзе јесть зл̄ршнль, ѡднл̄ и пом̄рснль. Зачто ѡбрѣза нмїше него до Ісоу: ѥрстовога прншаства бнті: Зато ово садашн̄ѥ ѡбрѣзан̄ѥ Ію̀денско и Тѹрско ннштаре не вала, ере прн томь нн еще ннјѣдногд ѡбещанја Божјега. Сеє Божје старо нн ново ѡбѣћанје (навластнто ово, да Богь хоће све верне ради Ябраамова Сѣмена благословенті) єсѹ садь прн нашнхь Сакраментнхь, прі томь ѥрстѹ и полн правога прнчещенја. Кьтретомѹ, ІС̄Х̄Т се хотнше такоја тоі ѡбрнзн и ѡсталнмь Ію̀денскнмь закономь подьврнщі, и свнмь Божьнмь заповндамь ѹчнннті задоволно на нашнмь местоу, и нась ѡслободнті ѡдь проклетства тога Божјега закона. Галат. на ѓ. д̄.

Г.

Ово, нме ІС̄ѲС плно јест ѹтншенја. І д̄ржн ѹсебн свѥго, во чнѥн̄ѥ, и ѡправднл.

Ово нме ІС̄ѲС, ко јесть дано ІС̄Х̄ѹ Божјемоу Снноу ѡдь Јнгела, како свети Мат. на а̄. Даје свидочастео, Х̄ристскн Т̄ламачнсе, ѡхраннтель, ѡдрншнтель и спаснтель, нлі та правн вєрнн по-

мощникь . Н шво нме ѵсебн ѿржі н запопаде све
Іс҃ѵ҃рстово благо а нѣгов҃ѵ доброт҃ѵ: Нан веще ш҃
во наше ш҃дрншеніе грнховь, како ѦНГЕЛЬ самь
тлмачі Шснпѵ, говорещі, Мат. на І. нзвать хо҃
щешь нме нѣгово І҃С҃ѴС҃, нре шнь х҃ще ѵчннтї спа҃
сень пльк свої ш҃дь грнховь нних҃вних҃ь.

ДРѴГЯ НЕДѢЛЯ ПОРОНС,

тв҃ѵ прнповндасе ЕВѦНГЕЛНЕ, КѦКО І҃С҃С҃ ВѦЕРѵСОЛНМІ ѵЦРНКВІ, ш҃дь дв҃а҃ надесте годнцїь бѵдѵщь нспнтѵ, ющь н днпѵтнраюцн҃ се ѯдоктѵрн.

ЛѵКЯ. ѕ. КЯП.

Н хоінхоѵ родн҃ телі нѣговоі сва ко голнщце Ва҃ ЕРѵСОЛНМЬ ѵ҃дан҃ БЛАГДАНА ВАЗМЕ҃ НОГА. Н бѵдѵщь шнь вадобі шдь двнадесте го҃ днцїь ѵсходещн шнн Ва ЕРѵСОЛНМЬ по шбнчаю

ѠБНЧАЮ ѠДЬ БЛАГДАNА . Н СѢРШЄNН БѮ-
ДѮЩЬ ДNН , КАДСЄ ВРАЩАХОУ : ѠСТА ДН-
ТНЦЬ ІСЏС ВАЄРѮСОЛНМѮ , А NЄЗNАѢХОУ
РОДНТЄЛН ЍЄГОВН : NЄГО МЍАХѮ ДА ЇСТЬ
ЄѢРѮЖБЄ , ПРНДОСТА ДАNЬ ХОЇЄNЇА , ТЕРЄ-
ГАНСКАХѮ МЄЮ БЛАЖNКОУ , Н ЗNАNЦН . Н
NЄ NАШАДШНГА ВРАТНШЕСЄ ВАЄРѮСОЛНМЬ,
НЦЇѮЦІН ЍЄГА . Н ЗГОДНСЄ NА ТРЄТН ДАNЬ,
NАНДОШЄГА ВАТЄМПЛН СНДЄЦІН ПО СРЕДѮ
ДОКТѮРОВЬ , СЛНШАЮЦІН Н ПНТАЮЦІН ЍЍ.
Н ЧѮЇНХѮСЄ СВН КОНГА СЛНШАХѮ СѢРХОУ
МѮДРОСТН , Н ѨДГОВАРАNЇА ЍЄГОВА : Н ВН-
ДѢВШНГА ЧѮЇНХѮСЄ . Н РЄЧЄ ЇѠТН NѢГОВА
ЌNЄМѮ : СНNѮ , ЗАЧТО NАМЬ ѮЧННН ТАКО ?
ЄВО ѠТАЦЬ ТѢОН , Н Ї БОЛЄЗNНВН НСКА-
ХОМО ТЄБЬ . Н РЄЧЄ ЌЍНМЬ : ШТО ЇСТЬ ДА
МЄ НСКАХОТЄ ? NЄЗNАХОТЄ ДА ВА ѠNНХЬ
КОЇА ЄСѮ ѠТЦА МОГА ПОТРѢБNО МН ЇСТЬ
БНТН ? Я ѠNН NЄРАЗѮМНШЄ РЧЬ КОЮНМЬ
БНШЄ РЄКАЛЬ . Н ЗNНДЄ ШЍНМН , Н ПРНДЄ
ЄNАЗАРЄТЬ , Н БНШЄ ПОДЛОЖАNЬ ЍНМЬ . Н
ЇѠТН ЍЄГОВА СХРАЍШЕ СВЄ ѠВЄ РЧІ ЄЌР-
ЦЄ СВОЇМЬ . Я ІСЏС РАСТНШЕ ЄѢМѮДРОСТІ,
Н ѮЄРНМЄNОУ , Н ЄѢМЛОСТІ ПОЛН БОГА Н
ЛЮДН .

NEДЕЛСКНХ ЕВЯNГЕЛНОВ,

Шеога Евангелїа Nаўцн н ўтѣшенїа.

ā.

Ка правомў прнповнданьюмолбам, і Божнм службам нмаю́ старн н млађн людн ходнтн.

Дя Шснп н Жарна всако годнїе ўвелнкомь праznнкў, а то јесть швазмѣ, гредў ЄЄрўсолѝмь кѝнговоі црнкеі, н ІС̄Х̄Тя ннхь Снна (каѣ дѣ-ладесте годнїі нмнаше) такоје шнамога прнпе-лаше. нс тога се ўчнмо, да такоје н мн, nаслас-тнто ўдннхь шѣ благдана, нмамо ўцрнкеў пон-тн, каднсе право Богў служі, право ўчн н прнпо-ендa, право Сакраментí днле н прнímлў, nашў днцў, млађе, н дрўге людн воднтн н напўњеватí. якос премь јесў црнкве далеко нлí блнзў. Н да шваке праве Божје службе н право прнпоендаѝе, по-магамо шбѣржатн са свнмь шенмь што nан ве-ще морємо.

ē.

Такоје н велн Светцн доклебнхў nа шеом свнтў, ne бíхў са свнма без грѣховь.

Каѣ дѣва Жарна н Шснп ІС̄Х̄я згўбнста, н је-дан вас дан по ѝемь пнтала јеста. Се ўчнмо нз тога: да такоје велнкí светцí, дондеже бѝў nа ше-ем свнтў, ннсў ваздa н повсуде право чнннлн, много крать такоје ленн, позабнтѣнеí немарнí н не разўмнн бнхў, тога рађн ннткоре ннмасе зна-шатн н шхолнтн, да бн шнь хотнл своју добротў нлí свонмь добрнмь чнненіемь заслўжнтн себн не-беса: ē̄сн нмамо бе҃н кьБогў, сен непрўђнн слў-ге јесмо: Лўк. ѕ҃і. шђпўстн намь ѣлге наше: Мат. ѕ. не ўлнзн снамн ē̄сўђь сьраби твонмн је-ре предь тобомь ннгђоꙋ̄ не бўде праваднь: Псал-

шђ

ꙋ̄ м̄ г̄.

Ѡ ІС̄Х̄ТЯ, кн ѵтемплѵбєз словá ѥговнхь ро-
дителі ѡста. Н потомь нде н повратисє своимí
родителн ѡпеть домом н бнше ѥнимь покорань,
н шѥнимн рабн. Нз тога се нанпрво ѵчимо, да сєє
ово што намь Бог заповнда н хоще имѣтн ѡд
нас. Да то исто нанпрво предь свимн рнчамн ѵ-
чнимо якос се премь ово Ѡтцѵ, Мтерн, прнѣ-
телом, господствѵ ѵгодно јесть нлí нн: зачто
мн јесмо х̄л̄жні Богѵ веще бнтí покорнн него лю-
дем. Днаѥ Ярѵс. на ѣ. Капнлí. Дрѵго се ѵчимо,
да свн людí навластнто тн младн, нмаю волно
ѥправомѵ прнповнданю̀ь н кабожнимь службамь
ходнтн, н ѡѣь правн наѵкь, н слово Божіе нма-
ю̀ нметн за драго. Трето, да тн младí нмаю̀
ѥнхово товарнштво х̄ржатн звернимн добрнмн,
поштенимн н ѵченимн, н рад бнтí прн ѥнхь, н
послѵшатн нихь наѵкь. Четрто, да ѥнховнмь ро-
ѥком бѵдѵ верни, волни, покарни, н да нмь по-
магаю̀ крѵхь н члов҃часкѵ потрбнѵ свимь лю-
дем безь шкоде добнеатн.

І С̄ Х̄ Т растнше вамѵдростн н кьрепостн, разѵ-
мнтн нмашь по члов҃часкон натѵрн, на дѵшн н
на тнлѵ, по Божаствѵ бнше сазда наплнє мѵдр:
Тако н мн нмамо ѡдь дань додне растн савснхь
дѵховскнхь рнчахь, вавєрн, смѵдростн, сапра-
сон Кьрстнанкон добротн н лю̀бавѣ.

Г.

Божіеі запові-
дн нан веще,
нмамо послѵ-
шатн, потом
члов҃часкнм,
ако нн Божіоі
сѵпротнва.

Д.

Ісѵсіе то це-
ло члов҃час-
тво, дѵшѵ н
тѣло ка своѵ
Божаствѵ прі-
зел.

НЕДЕЛСКИХ ЕВАНГЕЛНОВ,

ТРЕТА НЕДЕЛА ПО РОЖС,

ТВО, ПРИПОВИДАСЕ ЕВАНГЕЛІЄ, КАКО ІСУС НЗЬ ВОДЕ ВИНО У; ЧИНИ НА ПИРУ.

ИВАН. Ē. КАП.

И НА ТРЕТІ ДАН, ПИРЬ УЧИНЄНЬ БЪ УКАНИ ОТЬ ГА; ЛИЛЕЄ, И БИШЕ МАТИ ІСУСОВА ОНДЕ. ЗАЗВАНЬ ТАДА БЪ ІСУС, И УЧЕНИЦІ ЙЕГОВИ НА ПИРЬ, И ПОМАЙКАВШІ ВИНО РЕЧЕ МА; ТИ ІСУСОВА КЙЕМУ. ВИНА НИМАЮ. РЕЧЕ ЙОН ІСУС. ШТО ЄСТЬ МЕНИ И ТЕБЕ ЗАТО ЖЕНО? НИ ОЩЕ ПРИШЛО ВРИМЕ МОЕ. РЕЧЕ ТАДА МАТИ ЙЕГОВА СЛУГАМЬ ШТО ГОДИ ВАМЬ РЕЧЕ ОУЧИНИТЕ. БИШЕ ТАДА ОНДЕ ШЕСТЬ КАМЕНІТОВИХЬ САСУДОВЬ ПОСТАВ; ЛЕНИХЬ ПО ОБИЧАЮ ЖИДОВСКОГА ОЧИ; ЩЕНІА, КИ ДРЖАХУ ВЪДРА ДВА, АЛИ ТРИ.

РЕЧЕ

РЄЧЄ НИМЬ ІСЪС НАПЪНИТЄ САДЄ ВОДЪ, И НАПОЪНИШЄНЪ РАВНЄ ДО ВЬРХА. И РЄЧЄ НИМЬ, ЗАЧЕРПНИШЄ САДА, И ПОНЄСНТЄ СТАРЄШИНІ И ПОНЄСОШЄ. И КАДА ОКЪСИ СТАРЄШИНА ВИНО ОДЬ ВОДЄ СТВОРЄНО, А НЄЗНАЊШЕЇ ОДЬ КЪДА БЄШЕ, ДА СЛЪГЄ ЗНАХЪ КОІ ВИХЪ ЗАЧЕРПЛІ ВОДЪ, ЗАЗВА СТАРЄШИНА НЄВЕСТАЦА, И РЕЧЕ НЄМЪ. СВАКИ ЧЛОВЕКЪ НАЇ ПЬРВО ДОБРО ВИНО ПРЕДЬ ПОСТАВІ, А КАДА ПІЊНИ БЪДЪ, ТАДА ОНО ЌСТЬ ГОРЄ, А ТИСІ ХРАНИЛЬ ДОБРО ВИНО ДОСАДА. ОВІ ЗАЧЕТАКЬ ЗЛАМЕНИ ЪЧИНИ ІСЪС ЪКАНИ ГАЛИЛЕНСКОІ, И ОЪКАЗА СЛАВОЪ СВОЮ. И ВЕРОВАШЄ ЄГ ЪЧЕНИЦИ ЄГОВИ.

Ѡвога Евангелїа Наѹци и ѣтношенїа.

КАДЬ ІСЪС, ДѢВА МАРИА И ЪЧЕНИЦІ НА ПИРОЪ БИХОЪ, И КАДЬ ІСЪС ЄГА ПРВО ЗЛАМЕНІЄ НА ПИРѸ ИСКАЗА. ЗОЄНМЬ ДАЇСЄ СВИМ ЛЮДЕМЬ НАЗНАНІЄ И СВИДОЧАСТВО ѠЧИТО. ДА ѠВИ СТАНЬ ѠДЬ ЗАКОНА (КАКО ѠНЬ, КОІ ЌСТЬ ѠДЬ САМЄ СВЄТЄ ТРОИЦЄ ЄНЪТРЬ СЬРАЮ НАРЄЌНЬ. РОДОЄ НА Є.) ДОБАР СВЄТЬ, ПОЧТЄНЬ И БОГЪ ДРАГ: ДА БЛЪДНИ ГРИХЬ, ПРЕЛЮБОДЄИСТВО И СВАКА НЄЧИСТОЊА ЌСТЬ ГОСПОДНЪ

а. Закон ѝст и дан почтен стан и богоу драг. Да блѫдни грих і сва кѫ нечістост, Господин Бог кара зѣчнѣм сѫмфором і ѡгнѣм. Очито. Кѣ. Кѳѣ.

дни Богъ съпротнеа : Како жде тога свети Павле такоіе даіе свидочаство, говорещі, ѣбре. на Гі. Капит. Законъ имасе почтоваті полі сеи, и законска Постила неоскѣрнена : блудніке и прелюбодевьце боуде Богъ суділь, то іесть : хощеіе проклети : жвдн свакн чловекъ има замнрнті, да ніедань чловекъ (кигоднре хоще бнті) кон іесть блоудникъ нлі прелюбодевникъ не прнде ѣнебеса, ако сн іе прем, Цесарь, Краль, Папа, Бнщкупь, Попь, фратарь, племенитъ, Граіанним нлі Пхр, гарь, кметъ, Пастирь, Мужь, Жена, дивонка, нлі вьдовица, кон не држі свога стана и закона буде проклетъ, ако не учині праве Покоре. а. Коринн. на ѕ. Галат. на ѣ. Капит.

ѣ.
Законници имаю право ерovатн, Молі тн, верно дѣлатн : тим хоще Господин Бог срнцу дати.

Да на Пирв вина поманка, помени, да словѣ стану жде закона, ёсу многе неволіе, сѣрбн, жалост и убоштва. Да кадь законници него ІС҃Х҃ зверу имаю прн себі, моле и зазневаю на Бога, чи не съпротнва Богу и съпротнва людемь што ѣним заповндано іесть, ѣнхъ дело, мештрна, и службе верно досѣршую, таконмь неще на жнтку помаикатн, ѣнмь буде сазда (кадь се Богу боуде виделО) нзъ воде вино учиѣно, ѣнмь хоще Господнь Богъ датн, да они и ѣнхова дица жде глада, жде жае и жде студені не умру.

ѓ.
Яко нам Богъ лишани, се учимо, да нимамо жде молбе жделати

Жде дѣее Жарне, ка прости и небише тѣдіе ус,

чити

ЧНТН НН ПУСТНТІ . ЯКО ПРЄМЬ НИСМО ѠНЬ ХНПЬ УСЛНШАНІ , НЛН НАМЬ БОГЬ ѠНЬ ХНПЬ НЄ ПОМАГА , ПО ѠНОМЬ НАЧНИУ Н УЄРНМЄ , КАКО Н КД̃БНСМО ХОТНЛІ , МІ НИМАМО БОГУ НИІЄДНОГА ВРНМЄНА ПОСТАЄНТІ . ѠНЬ ДОБРОЗНА , КД̃ І̃ НАМЬ ДОБРО Н ПРУДНО ДАТІ Н ПОМАГАТІ.

ѡ҃ хнп не да, цнщі тога нн мамо ѿ млбе поустнтн.

КДЬ ІСУС НЗ ВОДЄ ВИНО СТВОРІ , ЗОЄНМЬ (ГОВОРН ѠВДЄ ЄВАНГЕЛИСТ̃) ѠНЬ СВОЮ СЛАЄУ , ЧАСТЬ, МОЩЬ , ѠБЛАСТЬ Н БОЖАСТВО НСКАЗА : ДА СВЄ РНЧН МОРЄ СТВОРНТН , ДА І̃ СА СЄНМН РНЧІ ТАКМЄНЬ БОГУ , КАКО БОГЬ ѠТАЦЬ ВСАКО ГОДНЩЄ НЗЬ ЗЄМЬЛЄ СКРОЗН ДРѢВО ВНИСКОГА Т̃РСІ̃ ВИНО ЧНИІ , ТО НСТО ПРЄМЬ ѠВАКО ІС̃Х̃Т ПРЄМОРЄ УЧННТІ : ЗАТО ШТО ІС̃Х̃Т ВАЄВАНГЕЛНЮ ГОВОРІ Н ѠБЄТУЄ, ТО ѠНЬ МРЄ Н ХОЩЄ ДАТІ ТЕРЄ НСКАЗАТІ ПО ЄРНМЄНУ, ЗАЧТО ѠНЬ ЄСТ ВСЕМОГУЩ Н ПРАВДАНЬ . ѠВІ ПНРЬ Н ѠВІ СТАЇ ѠДЬ ЗАКОНА (КАКО СТІ ПАВАЛЬ ТАКОЄ ГОВОРІ Є̃. КОРННТ. НА А̃І. І̃ЄФЄ. НА Є̃. НЄАН. НА Г̃.) ПОМЄНН ДА ІС̃Х̃Т ЄСТЬ ТА ПРАВІ ЖЄННХЬ НЛІ ѠБРУЧЄННКЬ ЦРНКВЄ СЄНХЬ ВЄРННХЬ : Н КАКО СВАКІ ВЄРНН ЖЄННХЬ ЛЮБН СВОЮ НЄВЄСТНЦУ , Н СЄ ШТО ѠНЬ НМА , ТО ВЄРНО ЗОЄУ СВОЮ НЄВЄСТНЦУ ДЄЛН Н ДАЄ : ТОГА СЄ МН ТАКОЄ ѠДЬ ІС̃Х̃Я НАШЕГО ѠБРУЧЄННКА НМАМО СТАНОЄНТО ТНШНТІ Н КРѢПНТН : ДА ѠВА І̃ЕГА СЄТОС̃Т, ДОБРОТА , ПРАВДА , ЗАСЛУЖЄ І̃Є,НЄБЄСКО ѠТАЧАСТЄО, Н СЄ ШТОГОДНРЄ ѠНЬ НМА , ЄСТЬ ТАКОЄ НАШЄ.

Д̃.

ІС̃УТ СВОНМН ЗЛАМЄН̃, НСКАЗУЄ СВОЮ БОЖЮ МОЩ, І ДАЄ СВНДОЧАСТВО , ДА І̃ЕГОВО ГОВОРЄ̃Є ЄСТ ПРАВДНО І ПРАВА НСТННА .

Н ЧЄТРТЯ

ЧЕТВРТА НЕДЕЛЯ ПО РОЖ,
ТВОУ ПРИПОВЕДАСЕ ЕВАНГЕЛИЄ, КАКО ІЄ І;
СОС ЄДНОГА ГОУБАВЦА И ЄДНОГА ПО;
ГАНСКОГА КАПИТАНА РАБА
ОЗДРАВИЛЬ.

МАТ. Ѳ. КАПИТ.

ЗАНЗОУЩІ ЗГОРЄ ІСОС, НАСЛЕДО; ВАШЄ ЊЕГА ЛЮДС ТЄО ВЕЛИКО. И ЕВО ГОУБАВАЦЬ ПРИШАДШИ ПО; КЛОНИСЄ ЊЕМОУ, ГОВОРЕЩІ. ГОС, ПОДИИЄ АКО ХОЩЕШЬ, МОРЕШЬ МЕИЄ ОЧИ; СТИТІ. И ПРОСТЬРЕШІ РОКОУ ІСОС РЕЧЕ ТАК; ЧОВШИГА. ХОЩОУ, БОУДІ ОЧИЩЕИЬ: И ТОУД; ІЄ ОЧИЩЕИА БЬГОБА ЊЕГОВА: И РЕЧЕ ЊЕМОУ ІСОС: ЧОВАИ НІКОМОУРЄ НЄ РЕЩІ: ДА ПОИ; ДИ И ОКАЖИСЄ ЕРЕЮ, И ПРИКАЖИМОУ ДАРЬ ТЄОИ, КОИ ЄСТЬ МОИСЕИ ЗАПОВЕДАЛЬ НА ЊИХЬ СВИДОЧАСТВО: И КАДА ВЕЛИЗЄ ОКА; ПЕРНАОУМЬ ПРИСТОПІ КЊЕМОУ ЦЕНТОУРИОИЬ

МОЛЕЩИ

МОЛЄЦИН ѦѢДА И ГОВОРЄЦИН : ГОСПОДИНЄ СЛѢГА МОЇ ЛЄЖИ ДОМА ТРЄСѢЦИНСЄ, И ЗЛО СЄ МѢЧИ . И ѠДГОВОРІ ѦѢМѢ ІСЪС : Ѩ КАѦ ПРИДОУ ѠЗДРАВЛЮ ѦѢГА : И ѠДГОВОРИВ-ШІ ЦЄНТОУРИОНЬ РЄЧЄ . ГОСПОДИНЄ , НИ-САМЬ ДОСТОѨНЬ , ДА ПРИДЕШЬ ПОДКРОВЬ МОЇ , ДА ЛИСТО РЄЦІ СЛОВОМЬ , И ХѮЦЄ ѠЗ-ДРАВИТІ СЛѢГА МОЇ : ѨРЄ И Ѩ ЄСАМЬ ЧЛО-ВИКЬ , ДРѢГОЇ ѠБЛАСТІ ПОДЛОЖАНЬ, И И-МАМЬ ПОДЬ СОБОМЬ ВОИНИКЄ , И РЕКѢ Ѡ-ВОМѢ ПОНДІ И ПОНДЄТЬ, И ДРѢГОМѢ ПРИ-ДІ И ПРИДЄТЬ , А СЛѢГІ МОЄМѢ ѢЧИНІ ТО И ѢЧИНІ . Ѡва КАДЬ СЛИША ІСЪС , ЧѢДИЛЬ СЄ ѨСТ, И НАСЛИДѢЮЦИНМЬ СЕБЄ РЄЧЄ . ВИС-ТИНѢ ГОВОРѢ ВАМЬ , НЄ НАНДОХЬ ТОЛИ-КО ВЕРѢ ВАИЗРАЄЛОУ : И ГОВОРѢ ВАМЬ, ДА МНОЗИ ХОТЄ ПРИТІ ѠТЬ ИСТОКА , И ѠДЬ ЗАПАДА , И СИДИТІ БѢДѢ С̃АВРААМѪ̃ И С̃Л-ИЗАКОМЬ СЬИКОВОМЬ ѢКРАЛѨСТВѢ НЕБЕС-КОМЬ : Я СИНОВЄ ѠВОГА КРАЛѨСТВА ИЗРЄ-НѢТСЄ ВАТМИНЄ ЗВАЇСЬКЄ , ѠНДЬ БОУДЄ ПЛАЧЬ И ШЬКРИПАЇЄ ѠДЬ ЗѢБЬ : РЄЧЄ ІСЪС ЦЄНТѢРИОНѢ „ПОНДІ,И ѠНАКО КАКОСІ ВЕ-РОВАЛЬ БѢДІ ТЕБЄ . И ѠЗДРАВЛЄИ Ѩ СЛѢГА ѦѢГОѪ̃ ѠНЬ ХИПЬ.

Швога Евангелиа Nавцн н ѹтѣшенiа.

Д. НС҃ѹТ свонмн чѹдесн н шз; дравлаюшї лю дн, нзказуе зовнм свою мощ і кріпос тнстнну н лю; бав супротнва людем.

Шво дьесое чѹдо, да ІС҃Х҃Т тога гѹбавца дотакнувшнсе, тога Капнтанова раба пазкн него словомь нлі збеснд н шдь далека шз; дравн. Пгемь швако дрѹга негова чѹдеса, даю свндочастео, да iесть шнь правадно н ванстнні шдь Бога послань: Н да негово Евангеліе, Наук н швещанiа, iесть то право слово Божіе, Истнно н становнто, кон томѹ Евангелню верѹе, та небѹде зьмѹшень нн шхнѣнь, Шва чѹдеса нам такоіе даю назнаѣе Нсѹ҃рстовѹ мощь н мнлост, да шнь лахко н радь сѣнь швѣ,кої зверѹ(како ше, гѹбавць н Капнтань) наѣ зазнаю хоще помагатн.

Ѣ. Како нмамо простн Госпоанна Бога за потемѫске н телесне рнчн.

Шд швога гѹбавца (кон швако говорн, ако хочешь морешме шчнстнтн.) Се мн ѵчнмо право молнтн н простн Господнна Бога за телесне рнчн, понманн за здравьіе, ѫлг жнеот себн н дрѹгнмь, за благо, мнрь, н за дрѹге рнчн, коіе iесѹ нам шдь потрнбе, н радн бнсмоіе нмѣлн на шѻ̃ѣ свнтѹ: мн нмамо такоіе за нзаѣе сентовне рнчн простї зверѹ, то iесть, мн нмамо тѣрдо верова; тї, да радн ІС҃Х҃Я нмамо шдпущенне грнхов, iедного мнлостнвнга Бога, Н да шве наше молбе н прошѣе хоће ѵслншатн: да кадь мї пакї не знамо, iесѹ

Ѥсѹ лн намь шваке рнчі (закоѥ проснмо) прѹдне и ако слѹже славі н части Божьеі. Н кадь Бог хоще,да ті вернí на швом сентѹ крнжь носе,да волно тьрпе,н да вьтаковнхь неволахь бѹдѹ нскѹшени, ако ѥсѹ станосентí н тв̃рдí вѣрн: зато прн шваковнхь мольбахь нмамо мн такоѥ вазда говорнті. ако тн Божѥ хощеш, н ако се тебí право, добро, прѹдно н сподобно ендí, тако намь то нсто дaí зачто те проснмо: ако пакí не, тако твоѥ волa a не моѥ нзнднсе.

І҃С҃Х҃Б гѹбавца пошла в̃редовнкѹ, н запосндa по Монсеовѣмь законоу шфратí, зовнмь ѹчí, да всакн човекь нма помагатн праве прнповндаще, слѹжабнке црнквене хранитí н датн што н̃нмь прнстоín, в̃старомь законѹ ведовнцí шдь шфроѐ н десетнн̃ь се хран̃ахѹ, тога радí бнлонмѥ црнквн настоѩтí н слѹжнтí, молнтí,ѹчнтí, ж̃ртве прнказнеатí, гѹбавце ако чнстí ѥсоу нлí не,походнтн, н гьл̃едатí, н лѹчнтѥ шдь шпщенства.

Г.
І҃С҃Х҃Т, стн Павал. заповіда, та мн̃го кратдатн прiпові: дабчем н̃нх тѣлсну потíбу.

Швѣ Капнтань нмнаше ѥдну правѹ Кьрстѩнскѹ вѣрѹ, н све шво што к̃ѣдноí правоí вѣрí прнстоín: Шнь І҃С҃Х҃я право знаше да к̃ Богь, всемогоущь, да мове него самнмь словомь све рнчí шправентí н да ѥст добарь, мнлостнв̃ н волань н̃егова раба шздравентí. Шнь бнше ѹмнлень, мн̃аше да ні достоѩнь да І҃С҃Х҃Т ѐнидѥ, ѹкѹщѹ н̃еговѹ. Шнь право ѩлаше за раба свога, шнь лѹблаше некрдн̃ега сво:

Д.
Кон дѣлн ілн рнчн прнстоѥ хправон вѣрѣ:

га, ѡве рнчі нлі дєлі пристоіє ввері Кыстиянскоі. ѡд ѡвога погаискога вернога Цєнтѹрнона нлі Капитана се такоіє ѵчнмо, како всакі своіє слѹге и дрѹжнѹ ѕболезні и ѕдрѹгихь ѡсталихь неволахь нима запѹстити, него за ними просити и молити Господина Бога, и нимь слоужити и помагати, чим ѡнь наивеще море.

ѕ. Права вера јест наівеща Божја слѹжба.

Кад ІС҃Х ѡвога Цєнтѹрнона вер҃ ѡвако внсоко хвалі: се ѵчнм да права вера, молба и зазнва-ни на Бога єсѹ наивеще слѹжбе Божіе.

ѕ. Евангелије праѵ внх станов не промнѝа, нєго тврді.

Ни ѡвдѣ ваѡсомь Евангелію такоіє внднмо, да вера Кыстиянска станов не престала и не промѣнѹє, него тврда промнѝѹє: ѡви Цєнтѹрнон бише једань воиводa и једань Господинь нлі поглавица: ІС҃Х нємѹ не запоивда нѣговѹ ѡбласть ѡстаити, него ѡнь пѹсті нѣга при нѣговомь ста-ни. ради тога ѡви садашні дрѹгочьѣрстиики, ко, се дрѹгочь ѣрсте крнво ѵче говорећи: да једань поглавица, и ѡбластиикь, нли једань кои при своіемь благѹ ѡстане, не моребити прави Кыстиа-ни.

ѕ. Од Јюдеи и Погани истино пророкованје.

Кади ІС҃Х говори, да мнози хоте прити ѡдь истока и ѡдь запада, и сидити бѹдѹ с҃Авраамомь: зовнмь ѡнь пророкѹје, да мнози погани бѹдѹ крѣщени и спасени: ѡни Јюди паки кои са ІС҃Х и нѣговомѹ Евангелію не вервю, бѹдѹ из божіега краіества изврженн и проклети.

ПЄТЯ НЄДЄЛЯ ПО РОНС,
ТЄѠ ПРНПОВЄНДАСЄ ЄВАNГЄЛНЄ, КА, КО ІС̃С ФОРТѠNОѴ NА МОРѠ ѠТНШН.

МЯТ. Н̃. КЯП.

ВЛНЗОУЩН І̇С̃С ВПЛАВЦѠ, NАСЛІ; ДОЄАЛНСѠГА ѠЧЄ; NНЦН Н̃ЄГОВОІ: Н ЄВО ФОРТѠNА ВЄ; ЛНКА БІ ѠЧНН̃ЄNА ѠМОРѠ, ТАКО ДА ПЛАВЦОѴ ПОКРІ; ЄАХѠ ВАЛОВЄ. Я ѠNЬ СПАШЄ: НПРНСТОѴ; ПНВШН ѠЧЄNНЦІ ПРОБѠДНШЄ Н̃ЄГА, ГОВО; РЄЩН. ГОСПОДНNЄ СЬПАСІ NАСЬ, ПОГНБА; МО: Н РЄЧЄ Н̃НМЬ: ШТО СЄ СТРАШНТЄ ВН МАЛЄ ВЄРЄ? ТАДА ЄСТАВШНСЄ І̇С̃С ЗАПОВЄ; ДЬ ВЄТРОѴ Н МОРѠ, Н ѠЧННСЄ ТНШНNА ВЄЛНКА: Н ЛЮДН ТАДА ЧѠ̇НХѠСЄ ГОВОРЄ; ЩІ: КАКОЄЬ Є ѠВІ І̇ЖЄ ВЄТРН Н МОРЄ ПОС; ЛѠШАЮ Н̃ЄГА?

ѠВОГА

Швога Евангелиа Наука и Утешенија.

а. ІС̄Х̄Т јест Бог и човек.

Када ІС̄Х̄Т спи, зовнмь шнь каже да јесть прави човекь: а када пакн заповнда ветрў и мору, зовнмь шнь такоје каже да јесть прави Бог, и свирнчи нмаю бити нємоу подложне.

б. Верни свеста паю, али не погубљаю.

Да фортоуна соупроть плаче се денже, ёкон ІС̄Х̄Т и ученици бихоу. Зламенје да Цркква, верни, и шпћшина Кьрстиянска шда почетка свое та била јесть, и боуде доконца на швоме сенту вељнкнхь невољахь и напастьхь. Да ІС̄Х̄Т ше ву чудно узржи и помага, да се не утоне и не погине.

г. Свн нмамо вазда просити ІС̄Х̄Те помозн и потврдн на наше вере. Лука на 5 і. капитулн.

На шенхь ученицнхь виднмо да јесть такоје кадагод при вељнхь свстнхь, страхь, немоћь, сумња, на Божјен помоћи и мала вера, тога ради нмамо свн вазда молити и просити Бога, да нам наше вер поболша и потврди. И тиштисе и крипити, да будемо шваке молбе и прошње услишани.

ШЄСТЯ НЄДЄЛЯ ПО РОЖС; ТВѪ ПРИПОВѢДАСЄ ЄВАНГЄЛІЄ, ДА ВАЗДА ЛЮЛЬ МЄЮ ПШЄНИЦОѪ РАСТЄ, ТО ЇСТЬ, ДА ЛИЦЄМЄРІ, ХНѢЦИ, ТИ ЗАЛИ, БѪДОѪ ВАЗДА МЇЮВЄРНЫМІ ѪЦРКВИ, ВАОПЩИННИ БОЖІЄІ НА ѠВОМЬ СВИТѪ.

МѲТ. ГЇ. КЛП.

ДРѪГО ПРИЛИКѪ НѢ НАПРИДЬ ПОСТАВИ ГОВОРЄЩІ. ПРИЛИЧНО ЇСТЬ КРАЛЄ́СТВО НЄБЄСКО ЧЛОВИКѪ КОЇ ДОБРО СИМЄ СІЯ ВѢНЄѪ СВОЮ, А СПЄЩИМЬ ЛЮДЄМЬ, ПРИДЄ НЄПРІЯТЕЛЬ НѢ ТЕРЄ ЗѢРХѪ ПОСІЯ ЛУЛЇЄМЬ, И ѠТІДЄ. КАД ПАКЬ ТРАВА ЗИКНѪ, И ПЛОДЬ ѪЧИНИ, ТАДА, СЄ ѪКАЗА И ЛЮЛЬ. ПРИСТѪПИВШИ ТАДА СЛѪГЄ ѢѠТЦѪ ѠДЬ ѠБИТЄЛИ, РЄКОШЄ ѢМѪ. ГОСПОДИНЄ, НИСИЛИ ДОБРО СИМЄ

СНІЛЬ ВАННВУ ТВОЮ? ѠДКУДА БѢ ТАДА ЛІОЛЬ? А ѠНЬ РЕЧЕ НИМЬ, ЧОВИКЬ НЕПРИ-ЇТЕЛЬ ЇЄСТЬ ѠВО УЧИНИЛЬ: СЛОУГЕ ТАДА РЕКОШЕ НЕМУ: ХОЦЕШЛІ ДА ГРЕМО И ДАГА ПОБЕРЕМО? Я ѠНЬ РЕЧЕ: НЕ, ДА НІ-КАКО ПОБИРАЮЦІЬ ЛЮЛЬ НЕ ИЗРИЄТЕ ЗА-ЇЄДНО ШИНИМЬ И ПШЕНИЦУ, ѠСТАВИТЕ Ѡ-БОЄ СКУПА РАСТІ ДАРИ ДО ЖЕТВЕ, И УВРИ-МЕ ЖЕТВЕ ХОЦУ РЕЦІ ЖЕТЕЛОМЬ: ПОБЕРИ-ТЕ ПРВО ЛЮЛЬ, И СВЕЖИТЕГА У СНОПЕ НА САЖГАНІЄ, А ПШЕНИЦОУ СКОУПИТЕ ЄМОН ХРАМЬ.

Ѡвога Евангелія Наѹци и ѹтишенія.

Д. Крівн хинбені крстіани, сад да бдѹ чи ѡсом Світумію вірними.

ПРАВО ИСТОУМАЧЕЊЕ ѠВЕ ПРИЛИКЕ НАНДЕШЬ ТАКОЇЄ САТОМЬ ГІ. КАПИТУЛІ ПРІ СВЕТОМЬ МАТ. ѠВУ САМЬ ІСУС ТУМАЧІ. ЗОВУ УЧІ, ДОКЛЕ ЇСМО НА ѠВОМЬ СВИТОУ, БУДУ САДА ЗАЛИ, НЕВЕРНИ, ХИНБЕНИ ЛЮДИ, МЕЮ ДОБРИМИ И ВЕРНИМИ КЬРСТІАНИ ЗМЪШАНИ: ѠНИХЬ ВЕДОВНИЦИ И ПРИПОВЕНДАВЦЕ НИ-МАЮ УМАРАТІ НІ ШИБАМИ БИТІ, НЕГО НА ПРИДИКАЛ-НИЦІ СЛОВО̂ БОЖЬНИМЬ КАРАТІ, И ВСАКРАМЕНТОМЬ НЕ ПУСТИТІ. НЕГО ВЛАДАЄЦІ НМАЮ ѠВАКОВЕ ЗАЛЕ ѠЧИ-ТЕ ШКОДЬЛИВЕ ГРИШНИКЕ, ѠДЬ ТИ̂ ДОБРИХЬ И ВЕРНЇ̂ * МАНГОЛ-РАЗЛУЧИТІ, И ДАТІЄ ПЛАЦАРОМЬ И * КОЦАНУ ВРУКЕ. Ѡва

КРАТКО ТАЛЯЧЕНЄ. ѢѦ.

Ѡва пр҃нлка н нєє т҃лмачє҃нє намь разѹмно го=
ѵорн, да дѣнєаль єсть крнвь, н ѹзрокь, да ѡ=
вако с҃Кьрстѣнстєѣ, полн правога Наѹка, крнєн
Наѹкь є҃стаѥ, конь правє Божѥ слоужбє, крнєє н
поганскє. Дрѹгѣѣ такоѥ говорѝ ІС҃Х҃Т н свєтѝ Па=
єаль. Мат. на а҃ї. а. Коринт. на ѣ҃ї. да ѡваковє
змоут҃нє, саблазнѣ н раздлє҃нє ѹрнкєн пр҃н єєр=
нихь потрѣбно єсть да бѹдѹ, да тн правѝ Кьр=
стѣнн бѹдѹ нскѹшєнѝ: Н на сѹдн҃н дань бѹдѹ зал н
ѡдь добрнхь н єєрннхь разлѹчєнн, а плѣєє боу=
дѹ сажганє: Зато гледатн нма свакн, да сцєлнм
с҃рцємь н право єєрѹѥ, своѝ стань ѣржѝ по Божѥн
волѝ: Яко нє, тако н҃єговь Кьрсть, прнчє҆ѭєнѥ,
цр҃нквєнн ходь, послѹша҃нє рнчн Божѥ, нє боудє
нщтаь помагало на сѹдн҃н дань.

ВНЄДЄЛѸ СЄДМѺДЄСЄТНѸ

ПРНПОВНДАСЄ ЄѵАНГЄЛѤ, ѠДЬ ПОЗВА=
НИХЬ ТЄѪАКОВЬ ѴВНОГРАДЬ,
КОѤМЬ ДАѤСЄ ѤДНАКА ПЛА=
ЩА ЗА НЄѤДНАКО
ДЕЛО.

МѦТ. К. КѦП.

ѥ.

Тко ѥст крнє на єсоѝ злобн н крнєѝм наѹ=
комь. На сѹдн҃н дан҃ бѹдѹ, єрнѝ ѡд залѝх
разлѹчєнн.

ПРНЛНЧNО ЇСТЬ КРАЛЄ́СТВО NЄБЄС КО , ЧЛОВЄКѲ Ѿ; ЦОУ ѠДЬ ѠБНТЄ; ЛН , КОН НЗѦНДЄ БЮТРО РNО,NА; ЇЄМАТІ ТЄЖАКЄ Ѳ; ВNОГРАДЬ СВОЇ. Н ОУГОВОРНВШНСЄ СТЄЖАЦН ѠДЬ ПНNЄЗА ПЛАЦЄ ВСАГДАЙЄ, ПОСЛАНХЬ Ѳ ВНNОГРАД СВОН : Н НЗШАДШН ѠКОЛЬ ТРЄТЄ ѲРЄ, ВН; ДЬ ДРѲГНХЬ NА ТРГѲ ЗАМАNЬ СТОЇЩІ , Н ЙНМЬ РЄЧЄ : ПОНТЄ Н ВН Ѳ́МОЇ ВНNОГРАДЬ, Н ШТО БѲВЄ ПРАВО ХОЩѲ ВАМЬ ДАТН . Я ѠNН ПОНДОШЄ . Н ѠПЄТЬ НЗАНДЄ ѠКОЛЬ ШЄСТЄ Н ДЄВЄТЄ ѲРЄ , Н ТАКАНШЄ ОУЧННН. ѠКОЛЬ ЖДNАДЄСТОН ѲРЬ ПАКН НЗАНДЄ , Н NАНДЄ ДРѲГНХЬ ѠЇЇЄ ЗАМАNЬ СТОЇЩНХЬ, ТЄРЄ ПРАВН ЙНМЬ . ЗАШТО ѠВДН СТОН; ТЄ ПОВАЗДАNЬ ПРАЗДNН ? РЄКОШЄ NЄМОУ: ЗАШТО NНТКОРЄ NАСЬ NН NАЙЄЛЬ . РЄЧЄ ЙЄМЬ , ПОНДНТЄ Н ВН ВВНNОГРАДЬ МОН, Н ЧТОГОДНРЄ БѲДЄ ПРАВО , ПРНЄТН ХОЩЄ; ТЄ . БѲДОУЩЬ ЮГЄ ВЄЧЄРЬ Ѳ́ЧЙЄNЬ , РЄЧЄ

ГОСПОДНЬ

Господнь ѡдь винограда дворнику своему. Зовѣ тѣмаке, и дѣ имь плащь, почаѧши ѡдь нан последнихь дарн до пренхь. И кадь прндоше кої ѡколь ѣдинадесте бре бнхѹ пришлі: Прінше свакн свої пинезь. Пришадшн тада и први надінхоусе веще прнетн, прнеше и ѡни такоіе свакь свої пинезь: И кадь прнеше Ермнахѹ супротнва ѡтцѹ ѡдь челадн говореще. Ови нанзадні тѣжалі ісѹ ѣдинѹ брѹ, и ѣднаке ніихь намь ѵчині, кои ісм подневлі тешкоцѹ днева и врѹщине? Я ѡнь ѡдговорневші ѣдномоу ѡдь ні, рече. Прінтелю, нечиніѹ тебе крнвине, нлисе нисі ѡдь плаще пинеза ѵговорнль самномь? Вазмі что ість твоіе, и ѡтнді. Ере хоцѹ и ѡвомѹ последнемѹ дати кіко и тебі. Нлнмі ни слободно ѵчинити зъмонмь што ни хоцѹ? нлі ие ѡко твоіе хѹдоб зато да самь ін до; бар? И тако послндни хоте бнті пьреі, а пьрви последі, ире много ість зва; нихь, а мало нзббанихь.

Ѓ.

Право истѧ́ма чен̃е ωсога Е: ванг̃ліа.

Ωвѫ пρилнкѫ ученицí равно не тѫмаче, и тешка ест , и нимасе ωдь ѥдне беседе до дрѫгѣ тлмачнти : што паки зовѫ ІС̄Х̄Т хоще нан ев, ще ѫчнти : то ωнь зовнмь говорен̃емь на концѫ даѥ назнанѥ говорещí . Да послдн̃н бѫдоу пьрвн , и пρвн послдн̃н . Нзь ωвога говорен̃а раѕмнмо , да ωва пρилнка нан ещѥ на Іюдеѥ и нанась кн ѥсм̑ ωдь Погань пρишлí грѣде и каже: Іюдéн боудѫ ωвде пρен Нменованн , радн тога ѫзрока , да много ернме ѫвнограда дѣлаюць то ѥсть : много сать годнць права цρнква бнхоу и правѫ вер̀ѫ нмнѣхѫ : зачто Ѡтцн и старн Іюден еровалн есоу ваІС̄Х̄я кон нмнаше пρнтí на ωвн сенть , радн ωвакове вере старнхь ѡтаць , Іюдеí бнхѫ ѡхолн и мн̃ахоу , бнтí нан пρен и нан сѣн полн Бога : Поганí пакí него ѡнда кадь ѳченнцí пρнповндахѫ пρндоше капрaвоí верн . И кадь І, СѲС ендí (како ѡдь тога Пророцí éсѫ такоѥ пророковалí) да Іюден небѫдѫ н̃еговѫ Евангелнѭ ровалн , него Погань . Зато ωнь ѡвдь говорн акос прем̀ь Погани касно пρндѫ ѫвнодь, к̃прaвоí верн , ѡнн зато лн бѫдѫ пρен полí Бога, кадь еровахѫ Евангелнѭ и се грѣха каихѫ . Іюден пакн ако прем̀ь н̃ѝ старí Ѡтцí мн̑го ернме подьмоснсеосѣ̃ законо̑ тешко слѫжахѫ Богѫ и права ѡпщна Божнa бнхѫ. Кадь пакн садь ваІС̄Х̄я, нн н̃его-

сомѹ слове и говорєню нє вєрѹю, ѹкога ѭнхь ста: вн Ѡтцї вєровахѹ да нма прнтї . Тога радї Їю: дєн бѹдѹ юрє ѡдєлн невєрнцї, Погавн пакн вєр: нн нменованн : Єрє ѡвако много крать сє годн , да пръвн послндні , а тн послндвн прєї бѹдѹ. Мѻ: зн єсѹ звані, да мало єсть нзбраннхь , то єсть, Їюдєн нє бѹдѹ позваню Евангєлїа вєровалн , зато бѹдѹ погѹблєнн : да ѡвако ѡва прилнка єсть наї прво їєдно проповованїє , да Їюдєн бѹдѹ ѡдєрже: нн радї нихове невєрє , погань пакн бѹдѹ прнєтн на ѭнхь место.

ІС̃Х̃Т зоєѹ прилнкѹ такоїє ѹчн ѹмилєнство , да нніедань чловєк, акоїє прємь много лѣть полн прлвє вєрє жнвєль , Богѹ право н вєрно слѹжнль , вєрно н почтено сє д̃ржал, акоїє ѹчєнь , мѹдар, добар, нлї єсть ѹкомь стань врхь нлн мнмо дрѹ: гнхь людн : тако ѡнь зовакоєнмн дарї ннмасє ѡхолнтї прєдь Бого̃ нї превзєти сє, нлї м̃нєтї да Господнн Богь радн ѡєн̃ рєчн єст ѭємѹ д̃лжань датн жнвоть вѣчнн , нлї єнше їєдного другога постановнтнга ѐнєбєснхь . Како ѡєн данашн̃ї тєжа: цн мн̃ахѹ , кадь рано почєше ѹвнограда дѣлатї, да ѭнмь прнстоїн вєсь плань. нєго ѡєнмь кої кас: но прндоше , н тєжалнсѹ їєдноѹ ѹрѹ , н їєднаке ѹ: чннї : Ѡво єсть право , такоїє Богоу ѹгодно н хоще да Кѣрстїанѣ ѡдь младости Богѹ слоуже , да їєсоу вєрнн , ѹчєнн н разоумнн , да нштарь

маѭє

Ѕ.

Нїдан чловїк нїмасє жнєговѹ добротѹ нѹ: дростю , нѹ: Ком ілн зобд: стю ѡхолїтї , нєго вазда ва: ѹмілєнствѹ пребнвати.

маѣ шваке рнчи нисоу достоине ни задоволне
дабі имѣли и могли жи̃нми животь вѣчни заслу-
жити: Него самь Господинь Богь, та исті даіе
ерниимь заостуи̃ по милости, ради свога Сина:
И шѣь хще дати животь вѣчні премь швако шнѣ,
кои каси̃ ѣстарости се шврате, каюсе гриховь по-
кору чине, верую ваі С̃ Х̃ Я, како шнимь кои мно-
го вриме управои верн живлахь, ради ере многа
ѣсь т̃рпели и д̃ржалисе по Божноі соли̃. Соупро-
тиса шваковому Божіемоу дѣлу, нима ниједань
чловекь мислити ні говорити. Ни имамо промис-
лити да јесть бр̃зо учи̃ено, да једань добар, ве-
рань, зань буде, шдь праве вере, вселике грихе
и вселику срамоту паде: Зато што годиве добра
и по Божіои соли̃ учинимо, на слави Богоу и на-
часть људемь, тако вазда рещи имамо по Ісоу-
ѣрстовому Наукы, ми јесмо једни непраздни слоу-
ге, учинисмо што бихомо д̃лжни: Лука на ѕ̃ і. И
пониженисе имамо подь силну рукоу Божю, да
нас по шво̃ животь извиши с̃небесихь: и да делам̃
и баратамо наслаждающи спасене наше с̃тра-
хомь и с̃трепетомь. Зачто Богь јест шнь кои изь нутра
швоје чини, шво што хоштемо и учинимо по
његовоі доброі соли̃, говори с̃ти Па-
вань ѣфили. на ē. И с̃ти Пе-
тарь, ā. Пет. на ē.

ВНЄДЄЛЮ ШЄСТОДЄСЄТ; НѪ, ПРИПОВНДАСЄ ЄВАНГЄЛНЄ, ѠДЬ ЧЄ, ТВЄРОГА ПЛЄМЄНА СНМЄНЬ, КОЙЄ КРНЄО ПАДЄ НА ЗЄМЛЮ.

ЛѪКЯ Н. КЯП.

Н БѪДѪЩНСЄ ВЄЛНКА МНОЖНЦА СКѪПІЛА ѠТАВСЙ ГРАДОВЬ ПРНТІЧѪЩІ КЙЄМѪ, РЄЧЄ ПО ПРНЛНКН: НЗЛНДЄ КОН СНЄ СНѢТІ СѢМЄ СВОЄ. Н СНЮЩІН: NНКО ПЛДЄ ПРНПѪТЪ Н БЪ ПОТЛАЧЄЙ, Н ПТНЦЄ NЄБЄСКЄ ГА ПОЗОБАШЄ. Я NНКО ПАДЄ СЁРХѪ КАМНКА, НЗNНКNѪВШН ѪСАХNѪ, ЄРЄ NЄ НМНѢШЄ МОКРОТЄ. Я ДРѪГО ПАДЄ МЕЮ ДЬРАЧЄ Н ЗАЄДЙ НЗNНКNѪВШН ДЬРАЧЄГА СЬТНСNѪ Н ПОДАВІ, Н ДРѪГО ПАДЄ NА ДОБРѪ ЗЄМЛЮ Н ЗNНКNѪВШН ѪЧНNІ ПЛОДЬ САМО СТОКРАТЬ. ѠВО ГО ВОРЄЩЬ, ВАПНѢШЄ. ТКО НМА ѪШН КПОС

К ЛѪШАNЮ,

лушанію, послушаї. И питаху ѿнегѡ оученицї ѿеговї, говорещї. Коя ѥсть та прилика? Коимь ѡнь рече. Вамь ѥсть дано знати ѡтаинма Кралѥства Божїега, а ѡсталимь скозь прилике, да ѡнї кои виде не буду ендељї, я ки слишаю да не разумию. я ѡво ѥст прилика ѡ; ев. Симе ѥсть рчь Божїа: я кої прпу; ту. ѡво соу ѡни кои слише, потомь прнде дїаволь и взме рчь ѡдь ѻнхь ср; ца, да ѡни кои вероую, не буду спасенї. я ѡни кої зерьху камика, ѥсу ѡнї кои када слишаю рчь звеселѥмію прму, и ѡви корена нимаю, кої ва врме бер; ю а вавгиме ѡдь напасти назадь гре; ду. я ѡно ко ѹдрачѥ паде, то соу ѡни, кои соу слишалї и радї настоя; ѻа и богатства и пожелєнїа жевота гре; дущї задушетсе, и не дадѹ плода. я ѡ; но ко ѥст пало вдобрѹ землю, ѡни сѹ, кои счстиме и добриме сремь слиша; ющи рчь ѹздрже, и плодь донесоу в; стрпленю.

Ѡвога Евангелиа Наѹци и ѹтѣшенїа.

Ѡво

Ā.
Тко ѥст крно нан ѹзрок, да ѥдин крстїанї ѡвако злі ѥсѹ.

Шво Евангеліе и прилнкѹ ѥст самь ІСУС (ка: ко слишалн ѥсмо) еле лпо нзтоумачнль : Вако нанпрво ўчн да свето Евангеле, слово Бо: жіе, свето Пнсмо, правї прнповндаеци, нисѹ ѹз: рокь, нн крнеї, да та вещі дель Кьрстїановь (та: ко ѡен кон ходе кьпредникн и самн свето Пнсмо чтѹ) тако зан ѥсѹ, Него дьїяволь, лѣность лю: дн, ѥнхь мала вера, лакомость, сѣрь за телес: не позѣмлске рнчї, пожелєнїа ѡхолость пьлтн и свнта, кадь людї безь престанка хоте ѥсти, пи: ти, доволе блага скупнтї, и нништарь трпѣтн нлї што сѣтовнога на срнцоу и на погнѣль поста: внтї радї вере и радї слова Божега : ѡве рнчї ѥ: сѹ ѹзрокь, да се ѡвако правнх Кьрстїановь пов: сѹда и кадї се свето Евангеліе прнповнда, мало находн.

Ē.
Бог чѹдно прї повндаѣ горї држн. И да се ѹазда нходе, кн правомѹ Прнповндаѣю вєрѹю и послѹ: шаю.

Потомь нмамо такоіе ѥдно велнко ѹтѣшенїе, да Господнь Богь ако прємь зьлї людн єсоу, лн допоуѹа слово Божіе правo прнповндатї, и ѡнь ѡнних, коі то нсто прнповндаю, чѹдно водн, ѹздржі, чѹва и брани, да ѡдь тнх залнх вєн: єнхь Кьрстїановь не бѹдѹ затрені и погѹблєнн : И да се прн сенхь правнх прєдникахь ѡщіе ѥдни добрн верні людн находе. Кон справнмь срцємь ѡве прєдике послѹшаю, и ѥнхь стань држе и жн: сѹ по волї и словомь Божіємь.

Г.

Ми нимамо за то вєрн смѹтíтисє, кад мало людн чинн по Божєм нарѹкоу.

Вєщє сє ѹчимо нз швога Евангелиа, кадь швако єндмо и слншимо, да вѣи дѣль людí, повсѹда, и мѹдрí, свєтомѹ Евангелню сѹпротива єсѹ, шпотаю и вѹгаюсє шнимь, и зан немарє, ми сє радн тога ѹправоí свєр, на свєтомь Евангелню и на правомь Наѹкѹ, нимамо змѹтитí, сблазнити и сѹмнатí, како да би швь Наѹкь правєí и Божьи нє бнль, знаюшí да Евангелиє ни крнво, ни ѹзрокь, кадь людн єсѹ тако зьли, него дьиваль, невера и непослухь людн.

Б.

Здобрім мнш; леним, змоле; нем, нимамо послѹшатí сло во Божиє і пра; вє прединке.

Напокомь, шво Евангелиє нась ѹчí и шпомина, да нмамо вприповиданю иедно добро верно срце донестí, сврбю и спомѹ то исто послѹшати, и мцѝ нашѹ волю вньемѹ прикланитí, шдселí шдлѹчитí, да хощемо по швомь словѹ савсѹ нашѹ рнчю држатисє добро сѹпротнва Богѹ и людемь, и прí шваковоí правоí вери, полí спознанía Іс҃ѹ҃рстова полí правнхь Божьнхь службахь шстатí до конца. И ѿ тога истога слова Божиега нидѝи рнчí, ни залон ни доброн датисє шдрнжѹтí. Полí тога доброга шдлоученía нмамо такоиє молитн и простí Господина Бога (ѐнменѹ І҃С҃Х҃Я) за доуха светога да та истн нам да право разѹмѣтн слово Божиє, и да то нс, то ѐнашемь срцоу шхраним.

ВЯNЄДЄЛЮ ПЄТДЄСЄТNѲ,

ПРНПОВЄНДАСЄ ЄВАNГЄЛНЄ, КАКО ІС̄ХТ ПРОРОКѲЇЄ ѠДЬ СВОЇЄ ЖѲКЄ : Н ЇДNОГА СЛНПЦА ѠЗДРАВН.

ЛѲКА. Н҃І҃. КЛП.

ПОЇ ТАДА ІСѲС N̄НХЬ ДВАNАДЄСѦТЄ, Н ГЄЧЄ N̄НМ. ЄВО ѲСХОДНМО ВАЄРѲСОЛНМЬ, Н СВЬРШЄNА БѲДѲ СВАКА, КОЇ ПНСАNА ЄСѲ ПО ПРОРОЦНХЬ ѠДЬ СНNА ЧЛОВЄЧАСКОГА. ЄРЄѠNЬ ХОЩЄ БНТН NАРОДОМЬ НЗДАNЬ, Н ЗАШПОТАNЬ, Н ѠПСОВЛNЬ, Н ПОПЛЮВАN: Н ПОКЛЄ ГА БѲДѲ ФРѲШТАЛН ѲБНЮ N̄ЄГА, Н NА ТРЄТЇ ДАNЬ ѲС̄КРСNѲТН ХОЩЄ. Н ѠNН NНШТАРЄ ѠТЬ ѠВНХЬ NНСОѴ РАЗѲМЪЛН: Н РНЧЬ ѠВА САКРНВЄNА БНШЄ ПРЄДЬ N̄НМЇ, Н NЄРАЗѲМНѢХѲ КОЇСЄ ГОВОРАХѲ.

Пригоднсе тада кадь се приближа кЂе; гиху, Слипац никн снѣше при путоу просещї. И кадь слнша множьство мі; мо гредуще, пнташе што би то било. Я ѡнимоу рекоше, да ІСУС Назаранинь мимо греде. И ѡнь завапи говорещи. ІСУСЕ Сину Давидоѣ помилоуиме. И ѡни кои напрѣдь гредиху карахоуга даби мучаль. Я ѡнь веле веще вапіа; ше. Сину Давидоѣ помилоуиме. Стое; щи тада ІСУС заповѣда да се кнему до; ведѣ. И кадсе приближа, упита нега. Што хощешь дати учиимь? Я ѡнь ре; че: Господиие, да погледь васпеть прі; мемь. И рече нему ІСУС пригми васпеть погледь твои. Вера твоіа здрава те не оучиинла. И ѡнь хипь погледь прие. И наслидовлше нега славещь Бога. И; вась пукь како то видн Богу хвалоу изда.

Ѡвога Евангелиа Наѹци и ѹтишенїа.

а. Зачто ІСУС

НСХТ ёпочелѧ ѡвога Евангелиа и другдѣ мно; ого крать пророкуіе и говори ѡдь своіе мѹ; ке,

ѥ, како бѫдѫ Нюдеи и народи шнимь чинили и дѫговали. То юнь пакы говори, напрво тога ради. да ученици и сеи приповидавци такоіе и маю надеѣще и повсѫда свимь людемь говорити и приповидати ют Исѫхрстове мѫке. Зачто ѥсть юнь трпел, што нам прѫди, како се юве исте нѣ говѣ мѫке ѫчинимь ѣлинці. Ере стаковомь знанію и спознанію стоні и ѫдержисе сенхь лѫді спасенне: Кадѫгомѫ, да ученици исви люди, ради юве нѣ говѣ мѫке (како да би юнь Бог и всемогѫщ небил, и како да би юнь ово сѫпротиѣа нѣговои болі, юдь Нюдеи и народов поснлень биль трпетиюнѣ маюсе ѫверн и на нѣмь змѫтити и сѫмнѣати: Кьтретомѫ, имасе знати и разѫмѣти, да ІС̄Х̄Т не краліюіе и не влада на ювомь свитѫ, како позем̄лски и световни крали вьладаю. То нѣгово благо и доброта, ко юнь даіе вернимь своимь граѣномь, кметомь, рабомь и рабнѣамь ни ювога свита, како ѥсть устални крал̄ев, кои даю своимь слѫжабникомь, пинезе, злате серѫге, кьмете и градѣ. Нѣго Исѫхрстово благо ѥстѫ дѫховно, небеско и ненадѣѣе, ко ѥсть доброта, милость Божіа, юдпѫщенне грѣхов помоѣ. праѣда и сѣтост. када вал̄а и юстоні пред Богомь. И юво нѣгово благо се ювдѣ на ювимь сенть, него звѣрь сазьме и прими, и васелинихь неволах и напастѣх зѫфаѣмь се юв̄ржи и охрани: И него по томь жи-

вотѫ,

ювако много крат пророкѫ и говори юдсвоіѣ мѫкі.

вотъ, будемо ми сърни тонсто Исꙋ҃рстово благо
ванстнии имели, ендели на дꙋши и на тѣлꙋ зве;
анкꙋ радостїю хощемо поѣꙋтити, и будемо ежи;
сали при Господнꙋ Богꙋ сасенми ангели и нза;
браними вавѣки, АМЕN.

Ѥ.

Ми иесмо ꙋ Бо;
жиих дꙋховнїхъ
ричах неразꙋм
ни, нам се пра
во не видн,
кад сърни то;
анко трпе на
швом свитоу.

Кадь пакн ученици швога ѥгова пророкова,
ни шдь ѥгове мꙋке не разꙋмнахꙋ, и не знаихꙋ ѡ
чеса нлі, што ІСУС зовнмь хотнше зламеновати:
намь се затомь даіе назнаніе шва наша и свнхь
людн схаблена натꙋра, скрозн Породни грнхь да
иесмо слипи и неразꙋмни ѐовнхь ричахь, коіе Бога,
ѥгова снна и наше спасеніе тичꙋ или пристоіе: Ш;
сомꙋ нашемꙋ разꙋмоу и людон мꙋдрости, докле;
годнре шнанн шдь дꙋха светога поновлена) се
не видн и не верꙋіе, да человекь на швом свитꙋ
(кон иесть Богꙋ драг, и кон слꙋжи право Богꙋ)
би имел многа трпѣти, и погꙋблѣнь на сентꙋ би;
ти, Него намь се видн и швако сꙋдимо, кон пра;
во верꙋіе, и кон иесть прииател Божні, швомꙋ иесꙋ
све ричі срѣщне, и ѥмꙋ се ниѣдна неволаілі несрѣща
не пригоді: Ми желимо и бисмо раді имелі шдь
ІС҃Х҃Я (рад и наше ѐере вань) него землске и телес;
не ричи, коіе нашон смрдещої пѣлти ꙋгодне иесꙋ.
Ми иесмо сѣви, по тон првон натꙋри, швога шби;
чаи, волѥ, мишлени и разꙋма, како шви садаш;
ни Іꙋдеи иесꙋ, и како ученици бихꙋ, прво него изъ
небесь шдь дꙋха светога бѣхоу поновлени, шни
мнахꙋ

мнахѹ да ІС̄Х̄Т не ѹмре телеснимь начномь, нлі не бѹде нпедного зьла трпѣл. И хотнихоу ѡдь нега и ѹфахоу имети него велико господство и благо на ѡвомь свнтѹ. радн тога на послѣдноп вечерн (кон мею нним бі имел наі вещи бнті) се пре говарахѹ: Лѹка на к̄ ѕ̄. Неань и Ікков жнних матероѹ ІСѹСЯ прошахоу, за велико господство и свнтовноу ѡбласт. Мат. к̄. Нзь ѡваковѣ чловечаске слнпоте и неразѹма прнде, да толико людн по вьсѣмь сьентѹ, светомоу Евангелню, цркен, тимь вернимь се шпотаю, не верѹю, дабі свето Евангелне, и ѡни кон светомоу Евангелню верѹю Богоу ѹгодни, радн тога кадьнмь ість толико тьрпѣті, и заведженим бнті на ѡвом сентѹ. Ѡвако наш велнкь неразоумь, имамо словомь Божьнмь поправити, и нзь светога писма научити се. Зачто цьркса, верни служабници и прнятелн Божьі, веще него дрѹги люди на ѡвомь сентоу трпети имаю. И настонно питати и знати праве ѹзроке, зачто ість Сннь Божін трпел, зачто Авель, Авраамь, Давидь, Езана, Еремна, Пророцн, ѹченици и сви верни, мало добра имелн ісоу на ѡвом сентѹ: ѡд ѡвога чтите на н̄ ф̄. Капл̄а, сатом нашим предслею.

Ни се такоіе нзь неразѹма ѡвнхь ѹченикоѵ ѹчнимо, да такоіе и полн ѡвнхь велнхь светнхь (доклє на ѡвнмь сентоу єсѹ) грнхі, неразѹмь и ма- ѕ̄. Господнн Бог ѡвіхь пріпростіхь и немоці-

Ми҃хъ крстїанов незамеще.

Ла вера. Како шедъ и умножнхъ местнхъ дѣвам, гелню шдъ ученнков слншнмо и чтемо: зато шни како и мі садъ молилі їсоу, шдпвсті намъ длге наше: И ватомъ нмамо такоіе едно велнко утѣшѣе и покрнплѣніе, да Богъ тнхъ слабнхъ немощнихъ и прнпростнхъ Кьрстнань, ако прем сснхъ рнчі у светомъ пнсмоу не разумнмо, и кон нѣсу немогоу бнті савснма безъ грнхов. Якос се лнсто дадъ подучнті и напутнті, каюшисе грїхв. Господнь Богъ швнхъ неще завещі нн погубнти, него ннхъ слабость, немощь и неразум чнннтисе невндетн и занестнімъ.

Х.
Зачто ІСХС чудеса чи҃наше.

ІС҃Х҃Т зовнм чудесом, ко на швом слнпцоу нсказа, и са свнмі дрвгнмі, даіе свндочастео и се ѿкрнеа и ѥвьла людемъ, да ѥ шнъ та прави Снньи Божьи: та прави швещан и пророковані Месна: Зачто шнъ чи҃наше дѣла, ка бѣхв шдъ ҃ега пророкована: Езана на л҃ѕ҃. да боудѣ бетежне, хроме и слпе лнчнль: И шнъ такоіе зовнмн свонмі чудесі шткрнва и ѥвла своіе Божаство и крнпость, скнмн шнъ скварену человчаскоу Натвръ лнчи и васпеть на правї стань водї. Кьтретомоу, шнъ даіе такоіе швдъ знатї и ндѣтї свою велнкв мнлостн и любавь, коу шнъ нма соупротнва свнмъ убознмъ бетежнимъ и грішнникомъ, да хоще вакс сьрстн людемъ (коі сан҃ сердю, нѿв помощи и просе за шдпщеніе грнховъ) помагатї, услншатн

Ѥнхъ молбє н ѥ҃нмь дати штонмь ѥсть потрѣбно ѥ҃жєотъ вѣчномъ.

На шємь Слѣпцъ имамо ѥдань лпь єксємпал н Наоукь ѥдне правє станоєнтє бєрє: Шнь право знаше н вєроваше, да ІС҃Х҃Т ѥсть нравн Богь н правн чловєкь та правн Ѥсна, Божьі н дєндоє҃ Снпь, н да хоще н мобє ѥ҃га шздравнті. Н шдь такове бєрє н ѵфаѧ, сє нєда шдвєсти нн шдрѣ-нѵти, нн сємъ разѵмъ, своіон нєдостонности, нн тнмь людємь кон ѥ҃мъ браѧхъ єроватї н зна-знєатнга: тако сє имамо мн такоіє знашъ бєгоу, савснхъ нєволахъ н напастѣхъ д҃ржатї, н ѵфано-сє занєсти, како швн Слпаць, Шва Кананєнска ѪЄна. Мат: на ѣ҃ї. да што ѥсть намь с҃томь сє-томь Євангєлню шбѣщано, шєо намь бѵдє дано: Євангєлска Іс҃в҃рстова шбѣщанѣ пакн ѥсъ шва, коі ваѧ єрѵє, томъ ѥсъ сві грѣхн шдпѵщєнн, ѥ҃моу боудє дань дѵхъ свєтн н ѵєрнмє шдь С҃мрти не бѵдє запѵщєнь.

Швдн сє такоє ѵчнмо, да права бєра єаІ҃С҃Х҃Я, право зазнваѧ н молѧ ѥ҃ нанєщє Божіє слѵжбє є-сь, коіє єсоу ѵгодне Богъ, н скнмн мн прі Богоу много шправнмо н шбд҃ржнмо: зачто мн зовнмь частнмо н почтѵіємо Бога н ѥ҃гова Снна, кога мн по ѥ҃говомь говорєнѣ н шбѣщанѣ, за мнлос-тнва, правдного, всємогоущга д҃ржнмо н вє-рѵіємо, да ѥ҃мъ сє ричн, С҃мрті н дѣнвалъ под-

ё҃ржнє

ѢЄ.

Одь слнпога сє ѵчнмо право н станоєнто єѵ-ровати.

Ѕ.

Права бєра, мл-ва, ѥсъ єлнкє слѵжбє Божьіє.

ЄЬРЖЄНЄ ІЄСОУ. Н ѡЧНТО ПРЄДЬ СЄНМН ЛЮДН СПОЗ, НАМО Н ПРНПОВЄНДАМО.

Господнн Бог нмѣєвазда хвалнтн.

5. ѠВН СЛНПАЦЬ, КОІ ЄСТЬ ѠЗДРАВЛЄНЬ, ЗАХВАЛІ Бога. ѠВАКО ТАКОЄ Н МН: РАДН МНОГНХЬ ДѸХВС, КНХЬ Н ТЄЛЄСННХЬ ВНЧН, ХВАЛНМО Н ЧАСТНМО ВАЗ, ДА Н ПОВСѴДА ГОСПОДННА Бога, ЯНЄN.

ПРВЯ NЄДЄЛЯ КОРНЗЊЄ:

ПРНПОВНДАСЄ ЄВАNГЄЛІЄ, ѠДЬ ІСѴ ХРСТО, ЄОГА ПОСТА ВАПѴСТНІ, НКАКО ГА ЄСТЬ ДЬНВАЛЬ НС, КОѴШАЛЬ.

NЯТ. 5. КЯП.

ТАДА СПЄЛАNЬ БЬ ІСѴС ѠТЬ ДОѴХА ЄПѴСТНІѴ ДА БѴ, ДЄ NАПАСТОВАNЬ ѠДЬ ДЬНВЛА: Н КДЬ БНШЄ ПОСЬ, ТНЛЬ ЧЄТРДЄСЄТЬ ДНІ Н ЧЄТРДЄСЄТЬ NОЦІН, Н ПОТѺ ТОГА ЛАЧАNЬ БН: Н ПРНС, ТѴПНЄШІ КНЄМѴ NАПАСТНКЬ РЄЧЄМѴ: ЯКО

СН ТН СНЇЬ БОЖЬН, РЄЦН ДА ѠВО КАМЄ; НѢ КРѹХЪ БѹДЄ. Я ІСЪС ѠДГОВОРНВШН РЄЧЄ. ПНСАNО ѢСТЬ, NЄОСАМОМЬ КРѹХОѵ ЖНВЄ ЧЛОВНКЬ, ДА ѠВСАКОІ РНЧН КА НСѪ; ДН НЗЬ ѹСТЬ БОЖЬНХЬ. ТАДА ПОІ҃ НЄГА ДЬІ҃ВАЛЬ ѹ СВЄТН ГРАДЬ, Н ПОСТАВН НЄГА NА ВЬРХЬ ЦРНКВЄ, Н РЄЧЄ НЄМѹ. ЯКОС СНN БОЖЬН ѢСН ТН, ВЬРЗНСЄ ДОЛН, ѢРЄ ПНСА; NО ѢСТЬ, ДА ЯNГЄЛОМЬ СВОНМЬ ЗАПѠВН; ДАЛЬ ѢСТЬ ѠТЬ ТЄБЄ, Н ВРѹКЄ ПРНМѹ ТЄ; БЄ, ДА КАКО НЄ ПОРАЗНШЬ ѹКЛМНКЬ NОГЄ ТВОѢ: РЄЧЄМѹ ІС҃, ѠШЄТЬ ПНСАNО Ѣ, NЄ БѹДЄШЬ НСКѹШАТН ГОСПОДНNА БОГА ТВО; ГА: ВАСПЄТЬ ПОІ҃НГА ДЬІ҃ВАЛ NА ГОРѹ ВЄ; ЛЄ ВНСОКѹ, Н ѹКАЗАМОѵ ВСА КРАЛѢСТВА СВНТА Н НѢХЬ СЛАВѹ Н РЄЧЄ НЄМѹ. ВСА Ѡ; ВА ДАТНЦІОѵ ТЄБН АКО ПАДІШІ СЄ ПОКЛО; NНШЬ МЄNЄ. ТАДА РЄЧЄ НЄМѹ ІСЪС: ѠТН; ДН САТАNО, ѢРЄ ПНСАNО ѢСТЬ, ГОСПО; ДНѴ БОГѹ ТЄОМѹ СЄ БѹДЄШЬ КЛАНАТІ, Н НЄМѹ САМОМѹ БѹДЄШЬ СЛОѵЖНТІ: ТАДА ѠСТАВН НЄГА ДЬІ҃ВАЛЬ, Н ЄВО ЯNГЄЛН ПРНСТѹПНШЄ Н СЛѹЖАХѹ НЄМѹ.

ѠВОГА ЄВАNГЄЛІА NАѪЦН Н ѹТѢШЄНІА.

Д.

ІСУСЪ ДІАВОЛА ЛОМ БОРИСЕ, ЙЕГА ПРЕМОЖЕ І ПРОРЕКЕ. ЗОВЙ СЕ ЖЕНЬЛА И ОД КРНЕВА. ДА СЕР НЕ ХОЩЕ ОДЪ ДІАВЛА ОДРИ ШИТИ І ОСЛО БОДИТИ.

ІС̄ХС̄ Нашь Господинь и Спаситель, кадь бише одь светога Ивана Крьстителя крїщен, и одь свога Отца и доуха светога, изь небезь благословлень и одлучень на пропов҃даньє: Мат. на г̄. Лука. на г̄. Пьрво него поче пропов҃дати и чюдеса чинити, бише спровоєнь одь доуха свето, га сапостнёоу, онь єсть пребиваль к̄. дни мею днею зенрнюу, и сатомь ерменоу ништарь нѣ ил҃ь: И дьивалъ змозними напастми йега нскоу: ша, кога онь доби и преможе и одь себе прогна: И ангели пристоупише и служахоу йему. Зовнмь нѣ дал҃ь назнаіе, зачто онь придє на овн Сентъ: Ради тога (говори светн Иван. а̄. Иван. на г̄.) дасе есть нсказалъ Снньь Божьи, да открне дьи: вла дѣла, и затаре, распе, и разбали дьивліе Крал҃ство. по оумь пьрвомь Божіемь обещанію, говорещи. Женско Симе хоще качки главо стрти, єсоу область сазетн, ку онь нма сѣрхь свнхь лю: дн ради грнхл, и да нма вѣрне одь дьисѣ оузѣ одрѣшнти.

Є.

Крстіани имаю се з Діаволом борити, и пре можіга з Божю заповнду и обещанием.

ІС̄ХС̄ зовнм такоіе даіе назнаніе, да сви Кьр: стиани кон кправон вері пристоупе, каюцисе грн: хов, покороу чине, хоте ванихь стану право жи: вети сопрот Богоу и людемь, што есть йимь ре: чено одь бода и наложено ва Божнихь запосн: дахь и у светом Евангелію, да имь есть потре: но та

Но такоіє аратнсє зъдьнєлом н вонсковатї, док ле їєсъ на швомь заломь свитъ. Н прн томь нмаю такоіє швоѻ ѵфаи҃є, н ѵтншєніє, ако бъдъ правовєровалн ва І҃С҃Х҃Я, зазнєалн на нєгоєъ помощь, н єазда ѻржалн єрѵкахь ѻѵховнн мечь, како свєтї Павал. Кефє. на ѕ. ѵчн да кадь нась дьнвал хоще єакон грихь (кон жнвотъ, швон нашоі плътї н пожелєню ѵгаьн н ѵсластѣхь жнвє) навєстн. Нлн кадь їєсмо єанєволахь, да нас хоще чнвнтї безѵфлтї нлї съмн҃атн на мнлостн н помощн Божнї н, тако шнда нмам҃ глєдатї н по҃нслнтн на слово Божіє, што Господнн Богь преповєда н крастн, да не ѵчннмо шно што дьнвал н наша пожелєнїа хотє, н єанєволахь се спомєнємо на Божіє швѣтова҃є, н савснма се на тєнстє наднємо н ѵфамо, зовнм н справъ молвъ хощємо такоіє премочї дьнєла н шдь себе прогнатї. Како свєтї Пєтар ѵчн н вєли дьнвлъ съпрот статн. а҃. Пє҃т. ѕ҃. Н свєтї їѡков х҃. говорн, бъдитє подложнн Богъ, протнвнт, се дьнєлъ, тако побєгнѵтї хщє ѿ вас.

Швє трн скѵш҃є, нлї напастн (скнмн днѣваль І҃С҃Х҃Я нскѵшає) нам҃ напрво постаѥл҃є їєсъ, да се нзь швнхь ѵчнмо. Чнмь днѣваль црнквъ, верне нанвєще нскѵша на швом свитъ н мѵчн. Напрво спрнтєжомь да нмїє тєлєснням начнномь тлпєтн н ѵмрєтї, шдь меча нлї шгн҃а, нлї шдь глада погнѵтї, ѐоно єрнме кадь ѵчєннцї н мѵчєннцї прнповєдахъ.

г҃.

Правн крстїа нн бъдъ згла дом н спрог нан҃ем їскѵшєнн.

повндахѫ, ѡNн н сен вєрнн бнлонмьє ѡдь снлнн
ковь н ѡсталнхь несєрннхь людн многа т҃рпнті,
радн єєгє сaїс҃хя, н҃нмь бнше н҃нхово по снлн сє
с҃зєто, бѣхѫ прогнанн, ѵвєлнкомь ѵбоштєѵ пре,
бнєахоу, н многнмь начнномь погѵблєнн: Како
ѡщє сада ѵмнознхь местнхь правнм н вєрнй҃ Кьр,
стн҃номь ѡвако сє годн н҃нхово ѥсть посилн ѡ,
плєн҃єно, н мнозн ѥсѫ погѵбьлі҃нн: Нѡєѵ скѵшн҃ѵ
н напасть, дьі҃вальскрозн Тѵрке всемѵ Кьрстн,
анствоу єєлє наклада, ж҃єговнмь прогн҃ані҃ємь,
добнті҃ємь н похнтан҃ємь, говорещі. Да бн ва,
ша вєра права бнла. Да бн вн дпца Божн҃ бнлі, Бо,
гѵ право слѵжнлі, вн бнсте ѡдь нась не бнлі тако
прєможєнн н погѵблєнн. Наша Тѵрска вєра ѥсть
права, зато нмамо срнь҃ѵ, свє сонске добнвамо,
ѵмножалнсмосє с҃нмєню н с҃господствѵ Сѵпротнва
ѡвакосон скѵш҃нѣ н залої мнсли, нмамо мн Божн҃
ѵтншєнн҃ н ѡбнтованн҃ сѵпротнва послѵшатн, прє҃д
собомь нмѣті, н на тенсте помнслнтн: Нан҃прво,
зачто Господнь Богь допѵща вєрнє тако нскѵ,
шатн: ѡдь ѡвога чтнте н҃ ф҃. ѵ҃. Капнтѵль, сПре,
дєсловню: потомь на ѡбєщанн҃є Божн҃є, да цр҃нква,
вєрнн хоте ѡбстатн сѵпротнва всакон напасти н
снлн дьі҃валої: Н да Господь Богь вєрнє не
листо звндещнмн, н ѡпщнмн помощамн (каконо
крѵхомь н змєсомь) него ѡщє н зарѵгнмн чѵдно,
мн невндещнмн рнчамн, ѵзбржн, хранн н брanн.

Монсєя

Монсеѥ жнеа д҃ржаше на горѣ , м҃. днн безъ кр҃ха . Исход. л҃ д҃. Нлнѭ ѥсть Богъ жнеа д҃ржаль скрозн кавране , конмѵ крѵхь н мєсо пр҃нашахоу : Потомь зыѥдно малѵ погачнцѵ н҃ега н ѥдно є҃доєнцѵ ж҃нѣ днтнцємь трн годнѭа , потомь такоіє шдь ѥдного кѵса погаче шдь кога бѣше двакра҃т ѥль , чет҃рдесеть днн ѥсть ходнль . г҃. Крал҃н. на ф҃ і. Капнтѵлн . Скрозі Елнсеа Богъ ѥсть наснтнл савелнкомь гладѵ зѥдннмь стрѵповнтнмь зельем доста днце пророковь . д҃. Краѥ. д҃. зато свакн вєрнн человекь гледан нанпрво , да съправоі вєрн стоін н шстанє , на Бога зазнва , чннн што нма ѵчннтн с҃н҃еговомь станѵ по Божіен волн , н прн томь се порѵчн Богѵ . Кон швако чнні , швога х҃ще Богъ чоудно шб҃ржатн н храннтн , тєрє ако прємь Тѵрцн сѳ Кьрстнянство подсе подложе. Господнь Богъ хоще такоіє посредоу Тѵракь сеоіє вєрнє храннтн н бранntн .

Друга скѵш҃на н невол҃а , скѵ дьнсаль црнкеоу , то ѥсть вєрнє , мамн н мѵтн , ѥсть кьрнєн Наѵкь н крнво тѵмачен҃е свєгога Пнсма . Дьнсаль шеде на с҃рхѵ црнкве стоін н хоще Іс҃ѵс҃я спнсмомь преговорнтн , да бн нмаль долн нзъ црнкве на тла скочнтн : швн д҃а. Псал. (нзъ кога дьнсаль шво говорєнѥ с҃зє) говорі н шбєтоуіє сєнмь вєрннмь Божю помощь н бранбѵ всєвакоі с҃рстн невол҃ахь , коіє шні ннсѵ самі шдь себе вол҃но прнєлн , нн хо-

д҃. Дьнсал н крѣєн ѵчєнцн скрнвнм наѵком Црнкві вірнім вєлє шкоде .

тещь нзабрàлí . Зачто тко се самь волно хотѣщь да н пустн ѣ҃врбí н ѣпогнбель , ѣ҃дъбоке воде безь плавѣ н безь потрѣбе нлí кн хоще да бнга Богь без дѣла жнва хранль , н печене птнце ѣ҃ста чннль летнтí , та нетн Бога скуша , н нним тога шбе, щанѝ шдь Бога , да бнга швако хотнль шб҃р, жатн н шхраннтн : Зато дьнсаль крнво тумачн свето Пнсмо н набрво ставн (како да би шво го, ворнло) да свакога вернога н вавсако врѣме ка҃ паде нлí скочн нзь ѣдне снсочнне , хотега янге, лí ерске прнѣтí : Премь швако ѣсть дьнсаль ста, ре н садашн҃е змамне н лажн҃ке учнике навель, тн нстн прав вер, скрнвнмь н лажн҃внмь тоу, мачн҃емь свето Пнсмо превращаю . фратрн н не, учнн прнповндаеці , такоѣ сада скрнвнмь тума, чн҃емь н не разумомь , потѣрюю н даю свндочас, тво , да н҃нхова тамна мнса ѣсть права, да се нн, ма свнмь Кьрстн҃номь датн пнтí светоу кьрсь ІС҃Х҃ ѣ҃Сакраментоу , да ѣсть Пургаторін , да се нма светнмь служнтн н зазнватіе , н шстале н҃н, хове Ндолатрне н поганске слоужбе , верни пакн нмаю сѣрѣѣтí , да правн разумь светога Пнсма, н се ярткуле вере Кьрстн҃нске знаю н разумню , н да се не дадў дьн҃л҃нмь крнвнмь учннкомь запе, л҃атн , нн заблуднтí.

ѣ.

Благо, посѣіт на част, сілн;

Трета скоушн҃а , ѣсть велнко благо , велнко господство , велнка часть н область швога сві, Та,

Та, рад нихь такоіе мнози Кьрстіани, боещисе да благо не згубе, оставлаю прав вер и затаіе, нлню нехоте очнто спознати и споведати: янтиврсть (говоре) да онним кон прав вероу затаіе, хкривон приступе, велике врнще спнезі дае, а кон янтиврсть не хоте веровати, тенсте прогаña и оумара, то јесть истина, како ово од Турка и Папе еднмо и слншмо. Свети Иван на г̄і. говори: да такоіе мнозн од поглавнць и велике Господе саіс̄х̄я еровахў, али ради фарисеов не спознаваху и не поведаху очнто, боіеще да бн оть нихь ēпроклетство не поставлені, Тога рад Кьрстіані нимаюсе за волю блага, части нли господства свога свнта, однкогарь датисе прехнити, ни заблудити, да бн што очинили супротива Божьен волн и заповедн, зато дьнвла обещанна и претежи крнвн ёсў, лажи нисн, необстоещи и кратко врѣме трпе: дьнвалъ много крать онним кон се нему подаў, обеща дати велике врнще пнезь али за пнезн нним дае угле и койске смокве: Онь много крать обеща татомь, разбонникомь, прелюбодецемь хнщем и осталнмь неверникомь чинитніхь прити кавелнкоі части, области, и добрў и веселомў стану и жнткоу, али на покомь ie прнеде на сохе ешпоть, врамотоу и ва всакў неволю: да, што Господнь Богь прити и обеща, то ест Истина,

ко господство многе ладн упакал пеіпреи и пресіа.

потрѣбно ієсть да всака се нзнда н бѫдоу по бе
сѣдн Божіен : замєркатн н замнрнті нмате да ѡ
ва бесѣда Adorare, то ѥ клаѫатнсє, се нє го,
ворн него лнсто частнтн нлі почтоватн Бога н,
лн дьнвла, него ѡщѥ боѭатнсе прнтєжоє, н єво,
ватн ѡбєщаніємь Божьнмь нлі дьнвлнмь : Нзь ѡ
вога свакн разѹмѣ, како грозовіто н страшн лю,
дн сагрншаю, кон вєще дьнвла (здосѣршеніємь
грнховь, него Бога н негово слово) послѹшаю,
тн нстн дьнвлѹ се покланаю, н частєга, тєрєга
тако за свога Бога држе.

ДРѲГЯ НЄДЄЛЯ КОРНЗѢЄ

ПРНПОВНДАСЄ ЄВАNГЄЛІЄ, ѠДЬ ѠNЄ ПО,
ГАNСКЄ ЖЄNЄ, ѠДЬ NЄЄ СТАNОВНТЄ
ВЄЛНКЄ БЄРЄ НМОЛЬБЄ, ПО;
ЧННАСЄ ѠВАКО.

МЯТ. ѲѲ. КЯП.

Н ѠДН

Н ѡдшадшн І;
СѲС ѡдь ѡNѳ;
да ѳстранн Тн;
ра н Сндона. Н
єво Мєна Кана;
Nєа, коѝ нзъ ѡ;
Nнх странь бн;
ше пришла, ва;
пнше кнемѳ говорєщн: помнлоунмє
Господнне Снѳ давндовь, Хщн мѝ,
зло ѥсть ѡдь дѣвла моучєна, я ѡнь
ѻон ннштаре не ѡдговорн. Н пристѳ;
пившн ѳченнцї ѻеговн, прошахѳга, го;
ворещн: поустню ѥре вапне занамн. Я
ѡнь ѡдговорившн рече. Ннсамь пос;
лань, него каовьцамь згѳбл̄ѥннмь ѡдь
хнѫе Нздраелове. Я ѡ̄на пріде н покло;
нисе ѻемѳ, говорещь. Господнне пом;
знмн. Я ѡнь ѡдговорившї рече: Нєспо;
добнсе взетн Кроухь Снновь, терега
ернщн псомь. Я ѡна ѡдговорї: такоє
Господнне, ѥре н псн індоу ѡдь Мрев
коѝе ѡдь тьрпеза Господовь своѝ па;
даю. Тада ѡдговорившн ІСѲС рече

N҃ОН: Ѡ Ж҃ЕNО, ВЕЛНКА ІЄСТЬ ВЕРА ТВОІА, БЎДНТН ЎЧНN҃ЕNО КАКО ХОЩЕШЬ. Н ѠЗЪ ДРАВЛІЄNА БЪ ХЩН N҃ЄІЄ ѠДЬ ѠNОГА ЄРН, МЄNА.

Ѡвога Евангелиа Nаўцн и ўтѣшенїа.

А. Чўдеса шва даю свідочастео да ІС҃ОС҃істїи ѝ говорн.

Ѡ ВЯ ЗНАМЄННА Н СВА ІС҃ОВ҃РСТОВА ЧЎДЄСА ДАЮ СВНДОЖАСТЕО Н ЇЄЛАЮ КАЖЎЩІ, ДА ІС҃ОВ҃РТОВЬ NАЎК Н ѠБЄЩАННА БОЖІА ІЄСЎ, МОГЎЩА Н ПРАВДNА. Н ДА ІЄСТЬ ПРАВН БОГЬ Н ѠNЬ ѠБЄЩАНІ Ж҃ЄСNА, ДА СЄ ВНЧН, NА NЄБѢ, ЎВОДН, NА ЗЄМЛН Н С҃ПАКЛЎ, СМ҃РТЬ Н ДЬЇАВЬЛІ ІЄСЎ Н NМАЮ БНТН N҃ЄМЎ ПОДЛОЖNІ: ЧТНТЕ ТА Н҃З. Н҃Н. КАПН. СПРЄДЄСЛОВНЮ, Н ШТО С҃ПОСТНЛІ СА ПЕТОДЄСЄТNОН, ТО ІЄСТЬ С҃ПЎСТNЎ NЕДЄЛЮ Ѡ҃ ЧЎДЄС ГОВОРNЛІ ІЄСМО.

Е. Да скроун послўшаи҃е. Свѣтога Евангелиа прилеси хрва: вон вѣре.

NА Ѡвон ПОГАNСКОN ЖЄNН, ІЄДАNЬ ЛNПЬ ЖНЄЬ ЄКСЄМПАЛЬ NМАМ҃, ПРНЛNКЎ N NАЎК, ІЄДNЄ ПРАВЄ СТАNОВNТЕ ВЄРЄ, Н ІЄДNЄ ПРАВЄ МОЛЬБЄ. Н ШТО Ѡ҃ВАКОВА ВЄРА ПОЛН БОГА ДОБН Н Ѡ҃ПРАВН, КАКО СЄ ЎВЄЛNКNХЬ NАПАСТѢХЬ А҃РЖІ Н ТЕ NСТЕ ПРЄМОРЄ: КАКО Ѡ҃NА ПАКN Ѫ҃ВАКОВОN ВЄРN ПРNДЄ, Н ТАКОВЎ ВЄРЎ ДОБNЄА, ПРNЇЄМ҃ЛЄ Н ДОСТГNЄ, ХОЩЄМО NАN҃РВО СЛNШАТН: Ѡ҃ДЬ ТОГА СВЄТN Ж҃АРКО NА҃З. Ѡ҃РЄКО ПNШЄ: КАДЬ ІС҃ОС҃ БЄШЄ СА ТNРNСКЄ Н СNДОNСКЄ СТРАNЄ ПРNШАЛЬ, Ѣ҃NЗЄ ВІЄДNОУ ХNЖОУ, NЄ ХОТNШЕ ДАБN ТКО ЗNАЛЬ, Н СЄ NЄМОГАШЕ ЗАТАЇТН. ЄРЄ Ж҃Е,

NА NѢ

на нѣка бѫдоущь wдь нѥга слншала , коіє хщн на
мнаше дьнєла , падємоу прєдь ногє . Єво wєдѣ
говорн Свєтн Марко , кдь wдь нѥга слншала
бнше . Зовнмь wнь дліє назнаніє да wва погано
ка Жєна скрозі говорєніє wдь ІС̄Х̄Я н скрозн пос
лѫшаѭє хтаковон вєрі н спознаню Іс҃ѵ҃крстовомоу
прндє . Wдь тога свєтн Павалъ такоіє говорн
ѵ҃рнмла. наі. Свакі тко зазнва нмє Господѭє спа
сень бѫдєть . Како пакн хотє wнога зазнвати ,
ѥкога нєвєрѫю ? Нкако пакн могѫ вєроватн , wть
кога ннсоу слншалі ? како пакі хотє слншатн безь
прнповндавца ? а како хотє прнповндатн, ако нн
сѫ посланн ? како пнсано єсть , како ѫзорнтє но
гє єсоу wвнхь , кої намь Євангеліє прнповндаю ,
кон намь мнрь н добро навѣщѫю . Тако вєра ѥ нз
слѫха , а слоухь по Божіон рнчі . Wво говорєніє
свєтога Павал нмасє добро замнрнті , зачто wнь
такоіє говорі н ѵ҃чі , да люді ѵ҃правої вєрн дон
дѫ , нєго кдь послѫшають нлі чтѫ правє прєдн
ке свєтога Євангелѭ , а нє рді чтєѭа н м̄рмраѭа
wдь Ѭнсь , нлі рді какосє дроугє рнчі . Wвако
wва погнска Жєна ѵ҃правої вєрн прндє : wна єст
слншала wдь дрѫгнхь говорєщі , да ѥдинь чло
вєкь нменомь Іс҃ѵ҃С , ходн по Іюдѣнскон дєжєлн
прнповндающ нговорєщі , дліє wнь та правн Снн
Божн , н праві Ѭєсна , кої нмнаше по Божємь wс
ѣнтованѭз на wвн свнть прнті, люді wслободнті
wдь

ѿ грѣховъ, ѿ вѣчне смрти и ѿ пакла, и кои ѿваковомъ нѣговомъ говорењу и ван вероује боуде имѣль живот вѣчни: И ѿнь ѿвако своје говорење и ѿбећаније потврђоје свидокоующь зелн; ними знамени и чюдеси. Ѿваковому говорењу и гласомъ ѿ ІС҃Х҃А јесть ѿна веровала, нато бу; дући слишала, да ІС҃С҃ вн҃ем҃ дежело прид, и ѿ; на ѿнда нѣгове помощи и доброте потрѣбоваше, иде ѿна ѿнь хип зоваковъ вер (къ ѿна скрозн послушан҃е добила бише) к҃ем, мл҃ећига за здра; ли҃е своје хшере. Толико будн говорено, како ѿ; ва Жена кверї Кърстїанскон прид, нам҃ь ѵ҃Наукъ, да такоје и ми имамо настонно спомѡу, прав преднке послоушатї, и чтатн Евангелје и свето Пнсмо, скрозї ово, дюхь светї человекъ да правъ вер, тере га дань ѿ дне ва тої нстої по; тврђоје, да зоевъ ѳнебеса дондс.

Г. Четнрн напас; тн нмаю свн людї вневолах і вимолитвах.

Сада хоћемо такоје николико ѡть н҃ије тврде и становнте вере (и како ѿва Жена четнрї тешк и велике напастї ж҃не вер јесть премогла) говорн; тн. И чнтнсе да ми такоје ѳнашнхь неволахь, наластнто вернме ѿ Смрти, зоевъ вер всаке ѳрстї напастн добимо, ére тко прн верї ѡбстоін до конца, и преморе сваке ѳрстн напастї, да не безѳфа на милостї и помощї Божьої ѳнн҃едноі не; волн нн ѡш҃е вернме Смрті, та нстї буде имель, говорї Иван ѡчнтован҃е на ѳ. Г. Капнтоулн) не;

БЄСКИ ВИНАЦЬ НА ГЛАВЄ, ЄКОМА ХЩЄ НЄБЄСКИ КРЎХЬ ИСТИ, И СНАѢТІ БЎДЄ ПРИ ІС̄Х̄Ў ЎВѢЧНОМЬ КРАЛІЄСТЄЎ: ВАЄВАНГЄЛИНХЬ НИГДЄРЄ НЄ ЧТЄМО, ДА БИ СЄ ІС̄Х̄Т ШВАКО ШСТРО СЎПРОТИВА НИЄДНОМЎ ИСКАЗАЛЬ И ДРЖАЛЬ, И ЖЇЄГОЄЎ ПОМОЩЬ ШВАКО ДЛГО ШДЬЄЛАЧИЛЬ, КАКО ШВДЄ СЎПРОТИВА ШВОІ ЖЄНИ: НАПРЄО, ГОВОРІ ЄВАНГЄЛИСТЬ, КАДЬ ЎВА ЖЄНА ЗАЇНИМЬ ВАПНАШЄ, ПРОСЄЩІ ЗА СВОЮ ХЩЄРЬ, НИШТАРЄ ЇОН НЄ ШДГОВОРІ: ПОТОМЬ, КАДЬ ЎЧЄНИЦІ ЗАЇОУ ПРОШАХЎ, ГОВОРАШЄ, ШНА НИ ІЮДЄНСКА ЖЄНА, НЄ ПРИСТОІН ЄСТАДО ИЗАБРАННХЬ. КЬТРЄТОМЎ, КАДЬ ПРЄДАЇ ПОКЛЄКНЎ ПСИЦОМЮ ЗОВЄ: ШВО ЄСЎ СТАНОВИ: ТО ШСТРЄ БЄСѢДЄ, КОІЄ БИ МОГЛЄ ЇЄДНОГА ДРЎГОДА НЄ ЛИСТО ЇЄДНЎ ЖЄНЎ ЧИННТІ ШДЬ ВЄРЄ ШДСТОУПНЎТІ И ПАСТИ, ШДАГНАТІ, И ЧИННТІ СЎМЇАТІ НА ІСЎХ̄РСТОВОІ МИЛОСТИ, ДОБРОТІ И ПОМОЩІ: АЛІ ІСЎС ТОГА НЄЧИНИ ИЗЬ НЄВОЛІЄ, НЛІ ИЗЬ НЄ МИЛОСТІ, НЄГО ДА ХОТИАШЄ ЗОВНМЬ ШВЎ ВЄЛИКЎ ВЄРЎ ШВЄ ЖЄНЄ ШЧИТОВАТИ И ЇЄНТІ, И СЄНМЬ ЛЮДЄМЬ НА ЇЄДАНЬ ВЄЧНІ ЄКСЄМПЛЬ И НАШ̄ ЄДНЄ ПРАВЄ ВЄРЄ ПОСТАЄНТІ, ДА СЄИ ПРАВІ И ВЄРНІ КЬРСТІАНИ Ē̄ННХЬ НЄВОЛАХЬ, Ē̄ННХЬ ТЄЛЄСНИХЬ И ДЎХОВНИХЬ НАПАСТѢХЬ, Ē̄ННХЬ МОЛЬБАХЬ ИМАЮСЄ КАКО ШВА ПОГАНСКА ЖЄНА ЖЇННХЬ ВЄРЎ ДРЖАТІ, И НА БОЖІЄМ СЛОВЎ ШБѢТОВАЇЎ И НА ЄВАНГЄЛИЮ НІМАЮ СЎМНИТІ, НИ ВОДНТІ, НЄГО СА ВСИМА ЧРЬНО И СТАНОВИТО НА ТО ИСТО ЎФАТИСЄ, НАДЄАТІ И ДО КОНЦА ШСТАТІ. И Ē̄ТАКОВИХЬ НЄВО

лахъ и молбахъ имамо еровати да наше молъбе
и проц҃е ѹслишанїе ієсть , и чекати зволънимъ тър-
пленїемъ на Божю помоцъ , и цѣло се занести , да
Богъ хоще помагати ѳпригодно врѣмє : Ере сва-
комъ человекъ верномъ и невернômоу , кадъ се ва-
неволахъ , или свелнкої д҃лгої болезни , ѹелнком
ѹбожтев , ѳдубокон сльн҃н ѹзї или тамници , или
ѹврѣме смрти , И кадъ онъ молї и Бога зазва ,
просї за помоцъ . Тако ѥмъ ове четирї искушѥ
или напасти прндѹ напрво и на мисалъ , коіе соу-
протива нашої ерн стоіе борецинсе : Първа искуш-
на (ка нас кадъ ієсмо ѳневолахъ ѹверн) ємолбн
пачи , мамї и сѹпротива стої , да сѹмнамо и дво-
имо на Божіемъ ѡбѣтованѹ и помощї , ієсть ово
млчаніе Іс҃ѹ҃рстово , кої прво ової женї ништарь
не ѡдговорї , то ієсть : намъ прнде напрво , и се
намъ по нашої смамної моудрости енди да Богъ
за нас не марї , не гл҃да на насъ , и за нас не
мнслї ако намъ ієсть добро или зло : дрѹга скуш-
на , кадъ се намъ ендї (како ѡведѣ І҃С҃Х҃Т говорн,
и ієсамъ листо Израелтскнмъ ѡвцамъ послань)
то ієсть: ми нисмо ѡдъ изаранихъ . Трета,кад
І҃С҃ѹС ѡвѹ женѹ имењіе псицѹ , то ієсть , намъ се
ендї ѹверї и ѹмольбн да нисмо достонни ни зас-
лужнлї сѹпротива Богѹ , да би нас имель ѹслн-
шати или што дати . Четрта , кадъ І҃С҃Х҃Т ѡвои
женн онъ хнпъ не помага и не ѹслншї , то ієсть ,
кадъ

кдѣ Господнь Богъ жѣговѣ помощь w҃дѣлачі, н wнь хнпь (како бнсмо хотѣлн) нє помага. Wт каковнмь скѹшѣнамь, н заломѹ крнвомѹ мншлєнію невере, ка ѹнашої схаблєнон пьлті стої. Нмамо мн сѣсѣ мощь сѹпротнва статн; н гоннті w҃ себе звере, зБожьнмь словомь н wбѣщаѣнєм.

Сѹпротнва шєої пѣрвон скоушѣнѣ, кдѣ нась wт ваке мнслі wбханію н наѣрво прндоу, да Богъ нє марн, нє мнслі за нась, нє гьѣда нєлн намъ зло нлі добро, нмамо wнь хнѣ помнслнті, на Божію мощь, wбласть, чнѣєніє, да сѣе вічі се нмаю зннті по ѣговоі волі, Добро н зло се нє ѹчнин безъ Божіє волѣє: Плач Ерем. г. Кдѣ н Ноб w҃дьнвла бѣ мѹчень, Слнпац, кон бѣ слнпь роѣн, кога ІСХС wздравн, Лазарь бѣше ѹмрл, то ѣст сѣе ѹчнѣно зБожію волю, н раді ѣгове части, жѣговнмь знаѣмь н допѹщєѣмь: Ноб на ѣ. Нван. на ф. аі. ІСХТ говорі: Мат. на і. ннѣдань нашвлась нз главѣ, ннѣдань врабац нз стрехѣ, нє падѣ безъ воллѣє Божіє. Давндь говорн Ѱал. рг҃і. ткоѐ како Господнь Богъ нашь, пребнва навнсокнхъ н насмѣрена прнзнра нанебеснхъ н на Земан, ѣздвнже шть земле ннїа, н шть гноніа ѣзнѐсе ѹбога: Н ѣтомь рлф. Ѱал. говорн такоѐ Давндь на мѣстѣ свнхъ вернихъ люді швано: Господнне нскоуснмле есн н познамме есн, тн познасѣденіе моѐ н встаѣніе моѐ: тн разоумѣшь сва по-

г.

Како се нма wсон скѹшѣн (да Бог за нас нмарн н нє пі-та) сѹпротнвастатн.

мншленїа моїа нзъ далека , стазоу мою и непрот:
лачєнїю мою ти єси нзслѣдоваль : и все пѫти моіе
прозрѣ како нѣсть слова вїазнкѫ моіемь : ево Гос:
подине ти позна сва послѣдña и стара моїа , ти
саздаме и положі name рѫкѫ твою : чѫдань и ви:
сокь ѫчиненъ єсть разѫмь твонь ѿтмене , ѫтѣр:
днсе и невзмогѫ кѣемѫ : Камо идѫ ѿть духа тво:
єга , и ѿть лнца твоіега камо бѣжѫ ? Яко взидѫ
на небоѫ єсі , ако снєдоу ѣпакаль тѫ єси : ако
сазмоу первѫти мое рано , и вселюсе ѣпослѣдних
мора , тако тѫ роука твоїа наставитме , и ѫдр:
житме десница твоїа . И ако рекохь тьма пота:
ретме , и ношь ѣпросвещенїе моіе ѣпнщи моеи : ка:
ко ѣмине неомрачетсе ѿть тебѣ , и ношь како и
дань просветитсе : како ѣмина ѣеіе , тако и свет:
лость ѣеіе , како ти сазда ѫтробѫ мою , и прнїат:
ме ѿть чрѣва матере моѣ : зоваковнмь даендосѣ
мншлєѣемь и говорєѣемь , нмамо ми ѿвоу правѫ
скѫшѣѫ ѿдь себе ѿдагнаті . Кадь фарaонь ва:
гипть вернихь дѣць ѫмараше тапѧше , и Божьи
пѧкь звелнкѫ и тешкѫ работоу мѫчаше , говораше
Господни Богь ѣмонсею . Исходь на ѣ. єндль
самь , єндль самь моукоу и вапан мога ѣпка :
ісхт видн ѿдь далеко Натанаела подь смокѫ
сндещнга . Иван. на ā. што ѿви (кої ѫши и ѿчи
створі) не єнді и не слнші ? срамѫнсе ѿва зала на:
ша невера : кадь паки ісхт мѧчі и нништарь ѣда:

Нашнон поганскон Женн не ѡдговара, тога не чнні, да бн зан҃ѵ не марнль, ноу не зналь, н не єндль штою тнїї, нлі їєсть ноі потрнба, нєго ѡнь нєє вєрѵ нскѵша, н шноу се шалн каконо. Ѡстаць свонмь дптєтємь, кадь се прєдь дптєтємь сакрнва, нлі їєдно҃ѵ їѣбьлкѵ зрѵкь сазнмлє, х҃тєщємѵю васпєть дать.

Ѡва друга скѵшн҃а, ка прндє члов҃єкоу ѵмолбн н ѵвєлнкнхь нєволахь нанпрво їєсть то нзабран҃є: кадь члов҃єкь єндн, слншн нлі чте, да мнознхь єлнкнхь ѵчєннхь моудрнхь люді, како бнхѵ Іѵдєнскн, Попі, фарнсєі, ѵчєнніцї, Саѵль, Ншкарноть єсоу правон вєрн н свєтомѵ Євнгєлню сѵпротнва. Н ради тога бѵдѵ ѡдєржєнн ѡдь Бога н ѡдлѵчєні ѡдь Божїга Краљєства, Н ѡвн ннскі, ѵбозн н грєшні люді, како єст, Жарна Жанєдалєна, разбоннкь на крнжѵ, ѡві євдю н боудѵ спасєні: Нато почнє члов҃єкь мнслнті, н нємѵ прндє напамєть: Господнь Богь нма їєдьно зброєно стадо люді, кої нмаю бнтн спасєні, тн єьнєбєскє кн҃нгє запнсані їєсѵ, зато тко зна, ако тн ѡдь ѡвнхь запнсаннхь єсі їєдань нлі ннсн? Н ѡва скѵшн҃а нн наі ман҃а, н добрнмь н єврнним ц҃ємь много крать прндє напрво: да, ѡваковон залої, крнвої скѵшн҃ѣ (ска ѡвако Господнна Бога крнва члнні, како дл бн ѡнь бнль їєдань залі крнвн сѵдаць ради мнта нлі плаще, тере їєдн҃га єщє

ѻдь нзабран҃а нїмаю к҃рстїа нн нкогар нєго їс҃х҃тя ѵпнтатн.

NЕГО ДРОУГОГА ЛЮБНЛЬ , ШЊНМЬ ДРЖАЛЬ Н ЊМОУ помагалб) нма свакн врні чловік сѹпротнва ста тн н гоннті wдь себе , зовнмь шпцнмь Божьнмь wбещаніємь , ёкомь свнмь людемь wбетѹіе н поNѹна , свою добротѹ , мнлость , н wдпѹщеніе свѣ грнхоё , како wве ієсѹ , кдь самь ІС̄Х̄Т говорн : Неан. на г̄. тако ієсть Богь сенть любнль , да бест дань своега єдінороіенога Снна , да свакі кої вервіе сањ , не погнне , него да нма жнвот̄ вѣчнн : wва беседа сенть , зламенѹіе сенхь люді . Потомь, свакі , тотѹ никогар не wдннмле . Н Мат. на дї. говорн такое ІС̄Х̄Т : прндте сен камнь. Свети Павал. к̄Рнмла. на ї. говорі : Прн Богѹ нн разлѹченїа нлі разбора , њемѹ ёсоу сви єдиакі , нлн Іюден нлі Поганѣ , wнь ієсть сенхь заіедно Господнь , н богат ієст сверхь сенхь кнга зазнаю : Свакн кон зазнва нме Господ̄е спасень бѹде . Потомь wнь нма глєдати помнскнти н покрнпнтн се,сѹпроть wваковоі скѹшн̄н да ієст wнь к̄рїщень н да моу се прнповнда , пнше н напрндь ставі, право чісто євангелїе,зовн̄ь н скрозї wво істо євангелне , њега Богь к̄себн зове н сабн к̄вері ва ІС̄Х̄я : зовнмь Богь wчнто даіе назнаніе , н то ієст ње, но становнто нстнно Божіе знаменіе , да ієсть wнь wдь wенхь Нзбраннхь : зачто , говорі свети Павал , к̄Рнмла. на й. конхь н̄ Бог Нзбраль, те нсте wнь зове скрозн прнповндање светога Е, вангелїа.

Вангéлїи. Кьтретомꙋ, имамо словаковнхь скꙋшꙋ
нахь помнслнті, на шєн сенть, и на шєꙋ стано-
внтꙋ Божїю заповндь, каѧ вслі и заповндa шєо-
мꙋ нєговомꙋ Снну и нєговнмь шбещанємь тврдо
свровати: шєон заповєдн имамо и ѧлжни iєсмо
бити подложні, дроугдѣ нимамо искаті, него
при ICXꙋ шно што Богь хоще. Зачто листо шєі
нєговєі Снны ICXT iєсть єдиндрнхь нлі ꙗкрилѣ Бо-
жіємь, шє самь зна, што iєсть шєн сенть и воля
Божїи, то исто iєст шнь намь шткрилъ и иенль,
коіи iєст шєа, да сві кон єрою сан, имаю жнеот
єчни: како самь ICꙋC говорі, Иван. на ѕ. го-
ворещі: Шво iєст воля Штца мога, кої ме iєсть
послалъ, да сваки, кої єнді Снна, єрꙋіє сан, та
исті имa жнеоть єчни, и иа га хощꙋ ꙗскрнсити
на сꙋдні дань, И шєо iєсть воля нєга, да и шд
швнхь кое іє шнь мєнѣ даль ниієднога не згꙋблю,
него даіє ꙗскрѣснмь на сꙋдні дань: И шєа запо-
єндь шдь Покоре, єснмь людємь прностоін, да и-
маю сві людн Покорꙋ чинити, и кон то исто чи-
не, єрꙋю саICXя, тимь истинмь iєст такое шбе-
щаль Богь дати жнеоть єчни.

Трета скꙋшна, исхаи из наше мꙋдрости, из за- §.
кона, тере изь заповєдн Божихь, те исте вазда
изь нꙋтра єнашнмь срцꙋ, єьнашої конснєнцін го-
воре, и прасе. Богь iєсть листо швнмь милостів, какоєнма
слищі нихь молбе и прошне, и нимь изь невольмншлєнꙋ шдь
нашєга недос-
тоинства сꙋ-
протіва стати,
помага,

помага, кон їєсѵ добрн н єрні, свнті н д҃рже свє Божіє заповєдн, како бнше Ябраамь, Монсєі, Нє лна, Пророцн, Ѡчєнці, дѣва Марна н дрѵгі ѡстали вєлі свєтці: Я тн пакі їєсѵ єдань єлнк грнш ннк, ннсі достоннь, да бн се нмєл Богь натє ѡзрнті, зато Богь тебє нє ѵслншї, ні тебє помага тн нєщє: Ѡваковон скѵшн̃н, ѡсомѵ заломѵ крн вомѵ н нєвєрномѵ мнш̃лєню, нмасє сѵпротнва д҃ржаті, нажь всєга свєтога Євангєлїа, н та правда на станоснта н богата божїа ѡбѣтованїа, ѿ про нщїєсн̃ь грнхъ в їс̄х̄я ради, свнмь людємь напрѣд̃ поставлєна їєсѵ н понѵжна, да Бог їєсть ѡсє мнс ан, сол̃ѥ, н хощє свакога члов҃ка, садь ѵвєрн, н ѡнь хнпь кадь се грнховь каѥ, чнні покору, вє рѵѥ ваїс̄х̄я, прнетнга васєою мнлость, нмєтн га н д҃ржатн за добра драга Снна свога, ѵслн шатн сє ѥгосє молбє н прош̃ѥ, н с̃нніѯноі нє, солн ѡстаєнтнга: Н полі тога нма помнслнті, да ѡві Снль Божьн, ѥгова мѵка н ѡфарь єлє єщє сала прєь Богомь н премага, нєго сєн наші грі хн, да мнлост Божїа (како свєтн Паваль говорі, Крнм. на ѯ.) їєсть вєлє вєща н ѡбнл̃нѣїа нєго єст грнхь. Ѡваковоі скѵшн̃і н мншлєню ѡдь нашєга нєдостоннстєа, нмасє ѵзда на Євангєлнско ѡ, бєщайє помнслнті, кадь намь ѵбознмь єлнкнмь грншнкомь н нєдостоннмь ѡбєтѵѥ, заостѵ̃н, заостѵ̃н (како свєтн Паваль говорі, Крн̃. на г҃. ѯ.)

ѡдпѵс

ѡдпѹстнті сє грнхє, єьБожію мнлость пр̃нєті, н ѹслншаті наше мол̃бе, н помагаті намь нзь сенхь нєвол̃. ради тога ІС̃Х̃Т сенмь нам̃ єлі, єнєгоє̃ нмєнѹ Ѡтца проснті, а нє ѣнмє ѣнєга достоѭнс: тва: ѡдь тога чтнтє ва ч̃а. Капнтѹлі ѣпрєдє слоєю:

Четрта скѹш̃а, кадь Богь ѡдвлачн н ѡдлаша ж̃єговнмь помага̃ємь, да намь ѡнь хнпь по ѡ: внмь начномь како бнсмо хотнлн, нє помага, зато сє намь єндн, да Богь наше прош̃є нє ѹслнша, н слншат̃і нєщє. Евакѹєон скѹш̃і н крн: єомѹ мнш̃ленію, нмасє нанпрєо, прєн нак, ѡ: вє вєрнє свєтє єдовнце Ію̃нтє напрєд постаєнті: ю̃нкѹмь то іє кннгє ѡдь сѹдац,на. й̃. Капнтѹлн. Ка Кьбетѹлнскнмь Сѹграѭномь нлі Пѹргарѣь го: сораше: ѡєо нн прєо, да лю̃ді хотє Богѹ мѣрѹ, ін̃ль н врнмє постаєнті, чнмь, како н када бі н: мел̃ ѣнмь помагаті н нзбавнті нзь нєволь, зова: ковнмь н тако сє Богь ѣмнлості н хпомага̃ю нє пр̃нклоні, нєго ка̃ ѣмѹ сєє рнчі нзрѹчімо н зѹмі: л̃єнствомь н справѹ єрѹ трпєжлнво на ѣговоѹ помоль зовємо н чєкамо: Н пр̃нтомь нмамо зна: тн н помнслнті, да Господнь Богь зоєй (ка̃ ѡнь хнпь, како бнсмо хотнлі нє помага) ѡвоѹ нашѹ в:роу нскоуша, аколнє права нлі нѣ: Н да Богь хоще то нмѣті ѡдь нась; да нмамо (како ѡвдѣ сада ѡдь Ію̃нтє слншалі єсмо) сьтѣрдоу

ѵ.

Ка Господнн Богь заелачѹє спомага̃єм, како сє нмам̃ дрмати.

вероу и сьправнмь смерѣнемь чекати на Ѣговоу помоћ и ождришеніе : како ожь ожега такоіе Пророкь Авакоукь говори , на ē. Капитолі , ки праєн: Яко онь ождаша , тако чекаі , зачто онь станоєнто прндє , тебе нзвана не остане . Нза. на л̄. говорі : яко бждете сѣдели , почивалі , празноваліи и ждалі , тако бждете спасені и прити хоще ваша крипость . И л̄ з̄. Псал. говорі : открін Господи познну пжть твон , и ждаі нан̄ , и онь створити хоще , потрпі Господина и охрани пжть Ѣга , и взнесетте . И свети Паваль ѣфе. на ґ. говори : Бог море много ево (него ми прости и разжмети) створити : Жвако такоіе іест Іисен староу цркеоу (верне кон стоіахоу ва велнкон печали и тоугѣ меіо горами , ѣчреленомь морѣ и посредѣ залнхь непрнятель) крѣпиль : Исход. на д̄і. говорещи : немонтесе боіати , стонте , и гледанте шва велика дѣла Божіа . Швѣ вели Іисен стати , то іест : зволнимь смереніем и ждан̄ем чекати на Божіо помощь . Швако Нозафать краль , скадь сопротнва Ерусолимж и сопротнва Ѣговомж Краліествж , невернци ождевнхь страни , за всж моіоу и снлж нан̄ гредшж) бише ючинль . ē. Паралн. на к̄. Нде зопщнжь звернимн ѣтемпаль и молаше , шелко говорещи . Іи не знамо сади што нмамо оучинити , ни камосе дтещи , него хтебѣ Господине Боже , Іи движемо наше очи . ІС̄Х̄Т

Такоіє вєлє лпо зоєѵ прилкѵ ѡдь єдовнцє (Лѵка на Н̄І.) ѵчн : Да имамо єазда молитн, и зази єати є̄нашнхь неволахь Бога, и при томь звєрѵ и здобрнмь ѵфа̄ємь чекати на помощь и ѡдрѣшєніє. Nѵ толнко (нека ако прємь прє̄лго) јесмо ѡвдѣ свнмь вєрнимь Кьрстјаномь, ві̄єдномоѵ прѵдиѵ Наѵкоѵ, и ві̄єлнкомѵ покрнплєнію нлі ѵтѣшєнію хотнли говорити ѡдь ѡєнхь скоѵшань, змѵть и сѵмн̄є, коіє прндоѵ свакомѵ чловекѵ ѵмолєнію и ѵєлнкнхь неволахь напрндь : И прі томь хотнлі смо повѣдати, како се имаю єловаковнхь скоѵшн̄ахь нлі напастѣхь ѣржати, те исте прємокн и прогнаті ѡдь себе : Како ѡва ѣнашн̄а поганска Ж̄ена ѡвє сві четнрі вєлнкє и тєшкє скѵшн̄е и напасти преможе, тере се нзь н̄нхь исплете : Него ако прємь ѵпочелоѵ ІС̄Х̄Т нништарь не ѡдговорн и м̄лчаше, да ѡна єатомь нништарь маі̄е тѣрдо вєроваше, и сама мен собомь говораше, ѡнь добро зна, єакон неволі јесамь, и ѡнь слнші моі вапаі и прошн̄ѵ : Потомь кадь говораше ві̄оученнкомь, ја послань јесамь листо ві̄ію҃еомь, ѡво ѡна ѡвако и право разѵмнаше, истнна јесть, тн јеси спрнповнданіємь него всамнмь Ію҃еомь послань или тн нпси листо самнхь Ію҃ен, него сенхь лю҃н спаситель. Кьтретомѵ, кадь н̄з ІС̄ѲС ц̈ѣнцємь и псомь прнподабла, ѡна спо҃знава, да јесть грншница и нєдостонна н̄ѣгове

помоцни, ништарь маће, шна еверваше, да Исус такоје грешнике и недостоине, кон чине покорв, ваћ и ћеговомв светомв Евангелню верв ю прими ліе, вслиши ћихь молбе и прошће, и ћимь из свћ неволь море и хоће помагати. Кьчетртомв, кад швако длго ћоу држаше безь шдговора, и шнь хпь неје хћери не помага, затомь шна не соумњаше и не двоиаше на ћеговон доброті, ни на ћеговон помоцні: На покомь, свакн еерні замћрнті има, што једна права вера ваісхя доби и шпра, ен: ісхт говорн, изидисе тебе како ти хоцешь; неје хцин шнь хпь шздравлена бћ: и да шва ве ра јесть нан ецца Божја слоужба, и то нан ецце дћло Иван: ѕ. ради шее вере, швдћ ісхт швоу женоу, шедко високо хвалі.

ТРЕТА НЕДЕЛЯ КОРЇЗМЕ,

ПРИПОВЇДАСЕ ЕВАНГЕЛІЄ, КАКО ІС̄ХТ ИЗЪ ЄДНОГА СЛѢПЦА, НЇМА И ГЛУХА ДЇЇВЛА ИЗАГНА: И ДИШПУТИРАЮЦЬ И БРАНЕЩИ СВОН НАУКЪ И ЧОУДЕСА СОУПРОТИВА ЇЮ; ДЕОМЬ.

ЛУКА. а̄ї. КЯП.

И БѢШЕ ИСГОНЕЩИ ДЇЇВОЛА, И ѠНЬ БѢШЕ НЇМЬ: И БУДУЩЬ ДЇЇВОЛА ИЗАГНАЛЬ, ПРОГОВОРІ НѢМІ, И ДИВІХУСЕ МН҃ЖТВА. НЇКИ ТАДА ѠТЬ Н̄ИХЪ ГОВОРАХУ, СКРОЗІ БЕЛЗЕБУБА ПОГЛАВНЦЕ ѠДЬ ХУДОБЬ, ИЗГАН̄А ХУДОБЕ. А ДРУГИ НАПАСТУЮЦИНГА ЗЛАМЕНІЕ ИСКАХУ ИЗНЕБЫ ѠДЬ Н̄ЕГА. А ѠНЬ ЗНАЮЦИН МИШЛІЄНІА Н̄ИХЪ, РЕЧЕ Н̄ИМЬ. СВАКО КРАЛІЄСТВО КОЇЄ СОУПРОТЬ СЕБѢ НЕС;

О їй КЛАДНО

КЛАДНО ЇСТЬ, РАЗАСПЕТСЕ И ХНЖА СѢРХѹ
ХНШЕ ПАДЕ. ЄРЕ АКО И САТАНАСЬ САМЬ ѹ;
СЕБЄ НЕСКЛАДАНЬ ЇСТЬ, КАКО ХОЩЕ СТА;
ТІ КРАЛЇСТВО ЙЄГОВО? ВИ ГОВОРИТЕ, ДА
ѹКРНПОСТИ БЕЛЗЕБѹБА ИЗГАЙАМЬ ДЬЇВЛЕ.
ДА АКО Ї СПОМОЩІѹ БЕЛЗЕБѹБА ИЗГАЙАМЬ
ДЬЇВЛЕ, СИНОВЕ ВАШИ ѹКО ИМЕ ИХЬ ИЗЬ;
ГЛЙАЮ? ЗАТО ѠНИ СѹДЦИ ВАШИ БѹДОѹ.
ДА СТАНОВИТО АКО Ї ПЬРСТОМЬ БОЖЇЕМЬ
ИЗГАЙАМЬ ДЬЇВЛЕ, ВИСТИНѹ ЇСТЬ ДОШ;
ЛО МЕЮ ВАСЬ КРАЛЇСТВО БОЖЇЕ: КЛДЬ Ї;
КИ ѠРѹЖНИКЬ ЧѹВА ПОЛАЧІѹ СВОЮ, ѹПО;
КОЮ ЄСОѹ СВАКА КОЇ ѹЗБРЖН. ЯКОЛИ БИ
ПАКИ МОЩНЄЇИ ѠДЬ ЙЄГА ПРИШАЛЬ, И ДО;
БИЛЬ ЙЄГА, СЕЄ ѠРѹЖІЕ ЙЄГОВО ѠДНЕСТИ
ХЩЕ, ѹКО СЕ ѹФАШЕ, И ПРАТЕЖЬ ЙЄГА РАЗ;
ДИЛИТИ. ТКО НИ САМНОМЬ СѬПРОТЬ МЕ;
МЬ ЇСТЬ, И ТКО НЕЗБИРА САМНОМЬ, ТІ
РАСТАЧЕ. КДА НЕЧИСТІ ДѹХ ИЗИДЕ ИЗ ЧО;
ВЇКА, ХДІ ПО МИСТА СѹХА, И БЕЗЬВОНДА
НЇЇѹЩІ ПОКОЇ, И НЕНАХДЕЩИГА, ПРАВИ:
ПОВЬРНѹТИСЕ ХОЩѹ ѹХИЖѹ МОЮ ѠДКѹ;
ДА ИЗИДОХЬ. И КАЙ ПРИДЕ НАИДЕ ХИЖѹ
МЕТЛАМИ ПОМЕТЕНѹ, И ѹКРАШЕНѹ: ТАДИ
ГРЕДЕ И ВАЗМЕ ЙИХЬ СЕДАМЬ ДѹХОВЬ ГОРЙ

ѠДЬ

ѡдь себе, и ѻ'лнзѹщи пребнваю ѡнде, и бѹдѹ послѣдѭа чловика ѡнога гора ѡть первыхь. И ѹчинѭено бѣ, да када ѡво говораше ѻ'здвигнѹвши глась ни; ка жена изь пѹка рече ѭемоу. Блажена оутроба коꙗ те ѥсть носила, и перси коѥ си сасаль. Я ѡнь рече: Паче, Бла; жени кон слише рчь Божю, и ѭоу ѡб; слѹжѹю.

Шеога Евангелиꙗ Наѹци и ѹтношенꙗ.

Шбо чѹдо, како и сви други, кои евевангелинхь записани ѥсоу, даю назнаніе. И ꙗвлаю Божю моь и крипость, милость и добротоу Іс҃ѹ҃рстоев҃ѹ: Потомь, да есть ѡнь то право ѡ; бещаѭ женско сѣме: Родове на Г҃. ко има змін главѹ стьрти, сва дьиела дела, грѣхь, см҃рть, ѭего ѹ҃ма силѹ и ѡбласть, кою имаше сѣрхь наро; да чловичаскога, раздрити и разрѹшити. Кьтре; томѹ чѹдеса ѥсоу сендочаство, да Ісоу҃рстовь Наѹкь и ѡбещанꙗ Божꙗ ѥсѹ истинна и правадна. Кьчет҃ртомѹ, чѹдеса ѥсѹ сендочастео и потѣрпѣ, да І҃С҃Х҃Т цр҃кев҃ѹ, то ѥсть вернихь ище ѡставити, него ѭимь помагати тере избавити ѡдь дьи; ела и ѡдь сенихь невол҃.

д.
Што нам чѹдеса праде.

Кадь

Є.

Многи послѹшаю Сто Евангеліе.

Кадь шедѣ, једни људи шеому чѹдѹ се чоудѣ, зламенѹю добрихь вернихь људі, кои свето Евангелие любе, за велико држе, томѹ вервю и добро волно послѹшаю. Ти пакн кои шво чѹдо хоте да јесть скрозі дѣавола ѹчињено, зламенію људі, кои томѹ светомѹ Евангелію непријатели єсоу. Рѹгаюсе шњимь, псѹюга, и шве кои приповиданю и вервю, прогањаю, лове и ѹмлраю. Трети, кои хотє нмати чѹдеса нзь небесь, зламенѹю људі, кои за свето Евангеліе не маре, за једноу припростоурнчь или за нништарь држе, шпоть и смѣхь нзь њега чине: Швакове троіе племе људі повѣда, и полн правнхь Евангелскихь преданкахь и Писмнхь се находе.

Г.

Дѣавол, шџе сада се нзгањи нз људи.

Васоемь Евангелню такоіе єнднмо дѣавлю моць, крипость, да море человека ѹчнити слепа, нема и глѹха? И швѹ велнкѹ слипотѹ и зло, бѹ невернихь Јюден, кои сѹпротнва њихь зазнаю, и всемѹ человчаскомѹ разѹмоу сѹпротнва (како же) Јсѹхрстосо дѣло кдѣављемѹ приложнше и прі сѹдніше: Прі томь нмамо шпеть назадь Јсѹхристоѹ моць и крипость (кадь тога дѣавла нзагна и његоѹ мѹдрость кн швнхь људи шњихь постю назадь шдрнѹ и лажне ѹчнии) замирити. И Јсх шџе сад ёцркви при вернихь људі, скрозн при-

Аргѹменти говорёе напрво положено.

повиданіе

повнданѣ светога Евангелиа, и нѣгове Сакраменте то исто чини: дабле жнихь грѣхи, и скрвним службами изгана wдь людн, да се каю грнѫе, чине покорв, приступе правон верн и крнее вче: нике wткрива, премаже и даіе свнмь людемь назнанѣ нних нечистъ и крнви Naвкь, и заблоудѣнѣ вбознихь люді.

Ѳ.

Нмамосе чвати да wпѣт в: грíх не падем.

ІС̃Х̃Т такое wведе пророкоуе и прѣті Іюдео̃, да нихова рчь и данѣ ради н̃ѝ невере што дале то хве бвде: И нась сѣ̃ при томь wпомнна, да кадь есм̊ скрозі І С̃ Х̃ Я wдь дабла wдрншені, и кправоі вері прншлі, да нимам̊ бнті снгврі, то є̃, слободѝ живвщі, по нашоі пѣ̃тєноі волі, зачто дабваль нн вм̃рль, wнь се кнамь много крать повраща, ласті и нагана вгрнхе, зато нмам̊ вБожіемь страхв вазда пребнвати, молнті свнмь залнмь пожелѣнемь бнті свпроть. Да не вчиннмо, како и пас, кадь нзблюе, wпѣть полнже, и прасаць, кадь се wпере, wпѣть еблато леже. ѐ. Пет. ѐ.

ѐ.

Конисв Ісвкрстоен стрнці.

На поко̃, говорі І С̃ Х̃ Т, да wѣ̃ коі рнчь нлі слово Божіе послвшаю и по нѣмь чине, бвде вазда добро: зато ѯржнмосе по Божінхь заповнданхь, ерднмо тѣ̃рдо светомв Евангелню, да бвдемо ви небескомь народв и племенв, вабратовщинн и ѐ: товарнштвѣ, вкон ѥст І С̃ Х̃ Т, дѣва Марна, сен Божьи светн и праві ервнн Кьрстіані: ктнмь нам помозн І С̃ Х̃ Т Снн Божьи, Я М Є N.

НЕДЕЛСКИХ ЕВАНГЕЛИОВ,

ЧЕТРТА НЕДЕЛЯ КОРЊ;

МЕ, ПРИПОВИДАСЕ ЕВАНГЕЛІЄ, КАКО ІСХ ВАПУСТЍ , СПЕТИМИ ЊЧИМЕНИМИ ХЛЂБІ , И ЗДВИМА РИБАМА, ПЂТЬ ТИСУ̑Ц ЛЮДИ НАСИТИ.

ИВАН. Ѕ. КАП.

ПОТОМЬ ПОИДЕ ІСУС ПРИКО МО; РА ГАЛИЛЕИСКО; ГА КО ЈЕСТЬ ТИ; БЕРИЊТСКО, И ГРЕ ДІШЕ ЗА Ѝ МЊ; СТВО ВЕЛИКО, ЗА; ШТО ВИЊХУ ЗЛА; МЕНИ ЍГОВА КА ЧЍНАШЕ ЗЂРХОУ. ОНИХЬ КИ НЕМОЩИНІ БЂХУ . ОЗАИДЕ ТЛДА ІСУС НА ГОРУ , И ОНДЂ СЕДИШЕ СА УЧЕНИЦИ СВОИ; МИ . Я БИШЕ БЛИЗУ ВАЗАМЬ БЛАГДАN ЖИ; ДОВСКИ . И КАДА ОЗДВИГНУ ОЧИ ІСУС, И ВИДИ ДА ВЕЛИКА МНОЖИЦА ЛЮДИ КЊЕ; МУ ГРЕДЕ , РЕЧЕ ФИЛИПУ „ КАДИ ХОЩЕМУ КУ̀ПИТІ

КѹПНТІ КРѹХА ДА ѠВІ БЛАГѹЮ ? Я ТО ГО;
ВОРАШЄ НСКѹШѹЮЦІ ѤЄГА , ЄРЄ ѠНЬ ЗНА;
ЇШЄ ШТО НМАШЄ ѵЧННТН . ѠДГОВОРН
ѤЄМѹ ФНЛИПЬ . ДВН СТО ПННЄЗЬ КГОѴХА
NЄБН ЗАДОВОЛЇЄ ѤНМЬ БНЛО , ДАБН СЕА;
КН ѠДЬ ѤНХЬ ЛНСТО КОЛНКОГОДНРЄ МА;
ЛО ЄАЗЄЛЬ . РЄЧЄ ѤЄМѹ ЄДАНЬ ѠДЬ ѵЧЄNН;
КОВЬ ѤЄГОВНХЬ ЯNДРѢН БРАТЬ ШНМѹNА
ПЄТРА . ЄСТЬ ѠВДЄ ЇДАNЬ ДНТАЦЬ , КОН
НМА ПЄТЬ ХЛЄБОЄЬ ЇѦЧМЄННХЬ , Н ДЄѢ РН;
БЄ . ДА ШТО ЇЄСТЬ ТО МЄН ТОЛНКОНХЬ?
РЄЧЄ ТАДА ІСѴС . ЧННТЄ ДА ЛЮДН СНДА;
Ю . Я БЇШЄ ОNДН МNОГО ТРАВЬ . СЄДОШЄ
ТАДА ЇѠЖН NНГДІ БРОЄМЬ ПЄТЬ ТНСѹЦЬ:
Н ЄАЗЄ ТАДА ІСѴС ХЛНБЬ , Н КАДА ХВАЛН
НЗДА РАЗДЄЛН ѵЧЄННКОМЬ , А ѵЧЄННЦІ СН;
ДЄЦНМЬ . ТАКОЄ Н ѠДЬ РНБЬ КОЛНКО ХО;
ТНЇХѹ . Н КАДА NАСЇЦЄNН БНХѹ , РЄЧЄ І;
СѴС ѵЧЄННКОМ . СКѹПНТЄ ШТО ЇЄСТЬ ѠС;
ТАЛО КѹСОЄЬ ДА NЄПОГННѹ . Н СКѹПНШЄ
ТАДА Н NАПѹNНШЄ ДВАNАДЄСТЄ КОNІСТАР
КѹСОВЬ ѠДЬ ПЄТЬ ХЛНБОЄЬ ЇѦЧМЄННХЬ , Н
ѠДЬ ДЄѢЮ РНБЬ ШТО БНШЄ ѠСТАЛО ѠNЇ
КН БНХѹ БЛАГОВАЛІ : Я ЛЮДН ѠNІ ВНДЄ;
ЩІ ЗАМЄNЇЄ КО ѵЧННН ІСѴС ГОВОГАХОѴ,

ванстнио шво ѥсть шнь Пророкь, кі нѣ
ма прнті на са сенть. ІСХС тада знаю
щн да нмаю прнтн, н попастнга дага
Крала ючнне, побѣже васпеть на горо
шнь самь.

швога Евангелія Наукн н ютѣшенія.

Л.
ІСХТ счудіси твердн свої на оук.

НСХТ зовнмь данашнимь чюдомь, како жне
говнмн-шсталнмн еснмн. Даіе назнане н свѣ
дочаство, да ѥсть шнь савснма такмень богоу,
шнимь ѥдне моцн н крнпостн, части, шбласти,
волѣе, мюдростн н ечностн, да ѥсть послан н
намь за ѥднога правога ученика шхраннтела н
спаснтела, што шнь говорн, учн н шбеча, шво
ѥсть све становнто, готово н праведно, то нсто
бюде вернме нзьказано н досершено, зачто ІСХТ,
како правн Богь, море н хоље своме говорењю ю
чннтн задовољно.

Є.
ІХСТ не прідє на швн світ да бн хотна свнх люді шздравѣ тн на жнвоту нго на дюшн.

Ісюнѣрстова чюдеса бѣхю такоіе како ѥдні зво
нн, скнмн ІСХТ Іюдеомь звоняше, да нмю прнті
кнеговон преднкн н тон нстоі еровати, како ю
почелоу швода данасњега Евангелна Свети Нвањ
говорн: Н гредище за њнмь множство велнко, ѣ
ре внахю зламенја ка чнњаше: Знаменја члка не шз
хране не спасе, ако бн нас ІСЮС премь шздравнль
На жн

на жнеотъ, нлі ѡдь телѣсне сѫрти, како Лазара ѳсѫвреі: нлі нась знебескнмь крѫхомь, како ѣсть нѣкада Іюдее ѫ. Годнїь сапѫстнѫн храннль: Небнско бнли зато спасенн: него кадь Божьемоу говоренію н ѫеговомъ ѡбѣщанію (да намь хоще радн сеога Снна бнти мнлостнв, за добре н верне держатн) вервѣемо, ѡво нась нзвелнча: како ѡдь тога самь ІС҃Х҃Т прав, ѡнь хнпь, по ѡвомь чѫдѫ говорещи: ѵстнноу ѵстнну говорѫ вамь ві: нщете мене не листо зато да кадь ѣсте чѫдеса ѵндели, него да шть ѿеога крѫха ілн ѣсте н бі: хоте наснщенн: не чннте по пнщі ка погнбѣлна, него по тон коіа ѡстаіе ѵжнотъ вѣчномь, кѫвам Сннь човнчаскн. хоще дати, ѡеога ѥсть Богь Штаць зламеноваль: н ѡво ѥсть дѣло Божьіе, да ва ѡнога вервѣете, кога ѥсть ѡнь послал: Ка: ко бн хотнл ІС҃Х҃Т ѡведѣ рещи: вн людн, ннмате камнѣ нлі замном ходнти, да бн хотнлн ѡдь мене листо на жнеотъ бнти злнченн, н земалскѫ крѫхом наснщенн, ѡво вась ѵнебеса не приведе. Него да вервѣете ѡбѣщаннѣмь Божьнмь шть мене н момъ говоренію, да н прав небескн крѫхь іесамь, право тѣло н права ѭрѵ, права дѫховна пнща н нес: беско пнтіе, тако вервіе да іесамь ѥ моіе тѣло дадь ѵсмрть вась ради, н мою ѭрвь пролнль, да іесамь вась зосимь зБогомь справнль н ѫмнрнль, самь добнль проіценіе свнхь грнховь н жнеоть вѣчнн,

кон шво вѣрѹіе, та нстí боудє вавєкн жнєвь полн Бога: зато дасте шть мєнє шздравлєнн, н ѥлн шєн Крѹхь, кон змою Божю мощѹ ѹмножахь оумонхь рѹкахь, н створнхь дасте свн шть мало га Кроуха насищєнн, нєщете бнтí спасєнí: Зато свакн Кьрстѣнннь, кдь шнь євєвангєлннхь слншн нлí чте, како ѥсть ІС̄Х̄Т свакє ѣрстн бетежнє злнчнль, людн чѹдовнто пнтль н хранль нн; ма мнслнтí говорещí, Ѡ да бн такоіє ІС̄Х̄Т мєнє ѿ̄ моіє болєзнн на тєлѹ нзлѣчнль, н дамн што; мí ѥсть кажнвлєню потрѣбно, швако мншлєніє нí право, како нєбн право шєнхь данашн̄нхь людн, кон хотнахѹ ІС̄Х̄я ѥдного зєм̄лского Крала ѹ; чннтн н поставнтн: вєрннбо ннмаю прн ІС̄Х̄Тѹ нанп̄рво телєснихь н зєм̄лскнхь рнчн, коіє мало тьрпє, нєго вѣчнє, нєбєскє, мнлостí Божіє, жнвота вѣчнога скрози єроу нскатí. ІС̄Х̄Т нє прнде на шєí свнть, зато да бн хотнль сєнхь людн на жнвотѹ шздравнтí, т̄рбѹхь пь̄лнтí н наснтн; тн: нєго шнь прнде да хотнше сєє єрнє нзбавнти шль грнховь, шль вѣчнє см̄ртн н шль Пакла. Како шль шєога много крать снавластнто ѹєванґєлню светога Нвана, шєн нма свакн вєрнн Кьрстѣннинь вазда чтѣтн) говорí: Кдь ѥст пакн шнь нѣкє, а нє сєнхь на жнєотѹ шздравнль, н шль телєснє см̄ртн ѹскреснль, то шнь ѹчнни да сє нєговомоу говорєню н шбещаню шль жнєота

вѣчно;

вѣчнога вєрѹє, тєрє да людн грєдѹ кнєговомоу
прнповнданю н томѹ вєрѹю.

ІС̄Х̄Т нє прндє (како садь говорнлн єсмо) на
шєн свнть, да бн нась хотнль безь дѣла хранн:
тн на шѳомь свнтоу, н чѹвати предь сенмн тє:
лєснымн бєтєгн: Тако єсть зато лн шбєщаль лю:
демь, кон бѹдоу нанпрво нскалн нєбєскога Кра:
лієства. Нат. на ѕ. то єсть пнталн, како нмаю
зБогомь справнтнсє н ѹмнрнтї, прнстѹпє к̄прасої
вєрн, с̄ѣнхь станоу, шн̄нхь дєломь н слѹжбоу
д̄ржєсє по Божнєї волн, тнмь нстнмь хоще такоіє
дати тєлєснѹ потрєбѹ, како єсть данась швнмь
людємь даль. Тн дрѹгн Євангєлнстн говорє, да
ІС̄Х̄Т нанпьрво д̄лго людємь прнповнда, нан:
прьво єсть нѣнхь дѹше зБожьнмь словомь нас:
тнль, н потомь такоіє нѣнхь тѣла напнталь: за:
то глєдати нмамо нанпьрво, да боудємо полн
прав вєрє с̄Кьрстїнскомь станѹ, да ѹчннмо н
шправнмо сѹпротнва Богѹ н людємь, што єсть
намь наложєно, н што намь дєсєть Заповєдї вє:
лє. Зазнванмо звєрѹ Бога н проснмо за шно што
нась тнѭн, тако Богь Штаць н нєговь Снн ІС̄Х̄
нашь Господнь н Спаснтєль бѹдє такоіє за нась
скрѣѣти, на нась глєдати, нась бранити, н да:
ти што намь єсть потрнбно, како шдь швога
дѹхь свєти ѹпнсмѣ много крать говорн: Свєти
Петарь говорн, а Пет. на ѣ. сьрзнтє своу башоу

печаль

Г.
ІС̄Х̄Т шєнм кі
правоу вєроу
нмаю, хоще
такоіє дати
тєлєсѹ потрі:
боу.

печаль на Бога, зачто онь сърдн за васъ. И давидъ псал. ѫ. говори: Очи Господьнѣ сѣрехоу праведнихъ, и оуши негѣ молитвамъ нихъ приклонени есоу. Бонтесе Господа вси светн негѣ, ере ни нищанога зманкания боещимсе негѣ: Богатн потребни и лачни бѫдѫ, а ищѫщимъ Господина, нещемъ зманкатн всакога добра: Ѡ, ваковнхъ ексемпловъ и утнщенѣ, да вѣрни бѣхѫ такоіе на тѣлоу на шсомъ свнтѫ шдъ Бога счѫдомъ наснщени и чювани нмамо много васветомъ Пнсмѣ: Господнь Богъ ѥсть онѫ староу велѫ цркѫ, ка Бога послѫшаше селещисе нзъ Егнпта, м. годнщь ѫпѫстнѭн нзъ небезъ пнталъ и хранил. Монсеи на горѣ м. днн: шсако такоіе Илню. И ощіе сада дицоу, какосе бърже насвнть породе, тѫдьіе нхъ омнсли теренмъ да нхъ хранѫ и пищоу, дающи матери сапърсѣхъ млѣко и зоенмъ іе жнвнхъ дръжі.

Д. Хвала нмасе за се Богѫ дати.

Нзъ швога Евангелиа, кадь ІС̄Х̄Т свога шт, ца (първо него людемъ Крѫхъ разломи) захвали, се ѫчнмо, да мн такоіе, предъ шбѣдомъ и по шбѣдѫ, нмамо захвалнти Господина Бога, Спозновши да се добро на дѫши и на тѣлоу нмамо нсто шдъ самога Бога, а не (како невернци говоре) сами шдъ себе.

Ѕ. Ялмоштво богате люди чини

Бѫдѫщь толнко коуси Крѫха остало, зовнмъ крѣпи свнхъ, кои добро волно свои Крѫхъ зѫбо, знми

ЗНМИ ПОТРЂБНИМИ ДЕЛЄ, ДА ЊИМЬ БОГЬ ХОЩЕ ДАТИ СРЂЦЄ ЄЊНХЬ БЛАГЪ, ДА РАДИ ТОГА НЄ БЪДОУ ЪБОЖЄН НЕГО БОГАТЄН. КАКО САЛОМОУНЬ ГОВОРИ: ПРИТЧЬ ѦІ. КОН РАДЬ СВОЇЄ ДРЪГИМЬ ДЪЛИ ТОМОУ БОГЬ ЄЊЄ ДАЇЄ, А КОН ЇСТЬ СКОУПЬ И ЛАКОМЬ, ТА ЄАЗДА ЄЪБОШТВЪ ПРЄБИВА.

КАДЬ ІСЪС ѠСТАТКЄ ВЄЛИ СКЪПИТИ, ЗОВНМЬ НАС ЪЧИ, ДА НИМАМО ТЄЛЄСНЄ ПОТРИБЄ И ПИЋЪ НЄПРЪДНО РАСЧИНИТИ И ПОТРАТИТИ, И ПО ЛЄНОСТИ И НЄМАРНОСТИ СКВАРНТІ И ПОГЪБНТІ: Ѯ. Ймасе зрѣдом шпарнѫти.

ІС̄Х̄Т БѢЖИ ТЕРЄ СЄ САКРИВА ПРЄДЬ ЛЮДИ, КОНГА ХОТИАХЪ КРАЉА ЪЧИНИТІ, ЗОВНМЬ НАС ЪЧИ, ДА НИЄДАНЬ ЧЛОВИКЬ НИМАСЄ ѠВОГА ЛАТИТИ И НА ѠНО СЄ ПОСТАВИТИ НАЧЬ НИ ѠДЬ БОГА ПОЗВАНЬ НИ ПОСТАВЛЄНЬ, СВАКІ ГЛЄДАТИ НМА НА СВОЇЄ ДЪЛО: И ЗОВНМЬ ХОТИАШЄ ѠНЬ ПОКАЗАТИ, ДА ЊЄГОВО КРАЉЄСТВО, ѠВО ЊЄГОВО БЛАГО КО ВЕРНИМЬ ДАЇЄ НИ ѠВОГА СВИТА, НЕГО НЕБЕСКО, КО ДЪХОВНИМЬ НАЧИНОМЬ ЗВЕРЪ ПРИМЕСЄ И КАСЕБЪ ПРИТИГНЄ, КАКО ѠВДЪ ПЇРВО И НА ПОУСТЬНОУ НЕДИЛЮ ГОВОРИЛИ ЄСМ. Ѯ. Нїткоре нїмаѓ сє ѓлюцко дѣло верноути.

НЕДЕЛСКИХ ЕВАНГЕЛИЈ,

ПЕТА НЕДЕЛА КОРНЗИЕ,

ПРИПОВИДАСЕ ЕВАНГЕЛИЈЕ, КАКО СЕ ЈЕСТЬ ІСЏС ДИШПОУТИРАЛЬ И ПРЕГОВАРАЛЬ ЂІЮДЕИ, БРАНИЛЬ И ТЂРДИЛЬ СЕОИ НАУКЬ, ДА ЈЕСТЬ БОЖЬИ И ПРАВДАНЬ, ДА ИЗВЕЛИЧА СВИХЬ ЛЮДИ, ДА ЈЕСТЬ ПРАВИ БОГЬ И ПРАВЕН ЧЛОВЕКЬ, ВЕЋИ И СТАРЂЈ, НЕГО ЂСОУ СВИ СВЕТИ ШТЦИ И ДРУГИ СВЕТИ.

ИВАН. Ѝ. КАП.

ТКО ХОЋЕ ОДЬ ВАСЬ МЕНЬ ПОКАРАТІ ОДЬ ГРЂХА? И АКО ИСТИНОУ ГОВОРИМЬ, ЗАШТО НЕВЕРОУЈЕТЕ МЕНЬ? ТКО ЈЕ ОДЬ БОГА ОНЬ РЕЧИ БОЖЈЕ СЛИШИ. ЗАТО ВИ НЕПОСЛОУШАТЕ, ЗАШТО НИСТЕ ОДЬ БОГА. ОДГОВОРИШЕ ТАДА ІЮДЕИ, И РЕКОШЕ ЊЕМОУ. НЕ ГОВО, ГИМОЛІ

РНМОЛН ДОБРО МН, ДАСН САМАРНТАNЬ, Н
ДА ДЬНВЛА НМАШЬ? ѠДГОВОРН ІСЪС. Н
ДЬНВЛА NНМАМЬ, ДА ЧТЪЮ ѠТЦА МОГА,
А ВН ПОГЬРДНСТЄ МЄNЬ, Н СТАNОВНТО
NЄНІЇѲ СЛАВЄ МОЄ, ДА ЄСТЬ КН НІЇЄ Н СЪ;
ДН. ВНСТНNѲ ЄНСТНNѲ ГОЄОРѲ ВАМЬ, А;
КО ТКО ГОВОРЄ҃NЄ МОЄ ѠБСЛОУЖН NЄЦІЄ
СМ҃РТН ЄНДЄТЄ ВАЄКН. РЄКОШЄ ТАДА N҃Е;
МОУ ІЮДЄЇ. САДА ПОЗNАСМО ДА ДЬНВЛА
НМАШЬ. ЯБРААМЬ Ѳ҃МРЛЬ Є҃ Н ПРОРОЦІ, А
ТН ГОВОРНШЬ АКО КН ГОВОРЄ҃NЄ МОЄ Ѡ;
ХРАNН СМ҃РТН NЄЦЄ ѠКѲСНТІ. ЯЛН СІ ТІ
ВЄЦІN ѠТЬ ѠТЦА NАШНГА ЯБРААМА, КОН
Ѳ҃МРЛЬ ЄСТЬ? Н ПРОРОЦН Ѳ҃МРЛН ЄСѲ, КО;
ГА ТН САМОГА СЄБЄ ЧННШ? ѠДГОВОРН І;
СЪС. ЯКО Ѥ СЛАВЛЮ САМОГА СЄБЄ, СЛА;
ВА МОЄ NНШТАРЬ NН, ДА ЄСТЬ ѠТАЦЬ
МОN, КН СЛАВІ МЄNЄ, КОГА ВН ГОВОРНТЄ,
ДА БОГЬ ВАШЬ ЄСТЬ, А NНШТАР МАЄ҃ NНС;
ТЄ ПОЗNАЛН Н҃ЄГА, ДА Ѥ ЗNАМЬ Н҃ЄГА. Н
АКО БНХЬ РЄКАЛЬ ДАГА NЄЗNАМЬ, БНТНЦІѲ
ЛАЖАЦЬ ВАМЬ ПРНЛНЧАNЬ. ДА ЗNАМЬ Н҃Е;
ГА, Н ГОВОГЄ҃NЄ Н҃ЄГОВО ѠБСЛѲЖЮ. Я;
БРААМЬ ѠТАЦЬ ВАШЬ Ѳ҃ЗРАДОВАЛСЄ ЄСТЬ,
ДА БН ВНДНЛЬ ДАNЬ МОN, Н ВНДНГА Н ВЄ;

СЕЛЬ БѢ. РЕКОШЕ ТАДА ІЮДЕИ КЊЕМУ ПЕТ
ДЕСЕТЬ ГОДИЦЬ ШІЇЕ НИМАШЬ, И ЯВРААМА
СИ ВИДИЛЬ? РЕЧЕ ЊИМЬ ІСУС. ВИСТИНОУ
ВИСТИНУ ГОВОРУ ВАМЬ, ДА ПРЕВО НЕГО Я;
БРААМЬ БѢШЕ. І Я ЕСАМЬ. ВАЗНМАХУ ТАДА
КАМЕЊЕ ДА ЄРГУ НАЊ. Я ІСУС САКРИСЕ, ТЕ;
РЕ ИЗАИДЕ ИЗЬ ТЕМПЛА.

Швога Евангелїа Наўци и ўтнШенїа.

Пипповїдаеци имаю бити њих наука становїти: ўфаи ти тере істині почтено живети.

Нс̃ѯ̃т нашь Господин и спасител, ѣданашњем Евангелню и другдѣ много крать, шдь говара и потевюе свои науке, и сее Његово дело и дуговање, да што говори и ўчи, шво изь Божь, нхь усть исхаи, и што шнь чини, шво есть прево свето. Зато шнь шеде говори њиудеомь, тко есть шдь вась, кои море мене ради мога наоука нлї дьиња покаратї? Из швога Ісуѯ̃рстова гово; рења, имаю сви Кьрстиани, наластито Пипповї; даици ўчитисе, да шни такоие друѕога сацрикви не говоре и не ўче, него право, чисто разоумно слово Божие: како свети Петар. Я. Пет̃. д̃. ѕелї, говорещи: тько говори, (разумѣи на предикал; ници) шви говорити има како слово Божи гово; ри: и дасе д̃рже ѕ̃своиемь стану и ѕ̃свои жижи и предь людн почтено и безь скверности, да сѫпро;

тивници

тнєнницн и непрнѧтєли слова Божіѥга, нє бѹдѹ моѓли по истинн, ко зъло нли грѹботѹ шть ннхъ говорнти: Како стн Пав. а. Тнмот. г. Тнтѹ. на а. Капит. ѹчі: ѥдан Кьрстіѧнннь (говорі свѣтн ѧвгѹстинь) нма нмєти вазда ѥдноу доброу єсть за волю Божю, и ѥдно добро нмє нли ѥдань добар глась радн своѓа нєвраѣга.

ІС̄Х̄Т зовнмн бєсѣдамн шєдѣ говорєщи: тько єсть шдъ Бога, шнь слово Божіє слншн, и зато єн нисте шдь Богв, єрє нє слншнте слово Божіє, даіє ѡчнто и разѹмно назнаніє, кн и каковн лю: ді ѥсѹ Божін тере нзабрані ѫжнотѹ вєчномѹ, кої прістоіє и прідѹ с̄вралієство нєбєско, и кої нє прідѹ: Шво єсть ѥдно стаповнто и истнно знамєніє на ѥдномь чловєкѹ (да шнь бѹдє по томь жнеотоу спасєнь и шхран̄єнь) кадь нма велнко желєннє, ѥдно добро и весело с̄рце ѫправнмь истнннм̄ прѣдникамь, радь послѹша нлі чтє слово Божіє, и кътомоу своію волю прнстанє, да хоще са єсоу моцѹ с̄рбєти и снлнти сє, шєѹ н̄єговѹ вєрѹ, стань и жнтан̄ по Божіємь словѹ д̄ржатн и жнєѣтн: Шпѣть назадь, кон чловєкь нима желю, нн с̄рца, нн волі ѫБожіємѹ словоу, радь нє послѹша и нє чтє ѳванґєлнє, ако сє прємь прѣдь людн почтєно и добро д̄ржн, пости, молн, даіє алмѹжство и ѫмнсамь ходн, тако ѥсть на томь истом чловѣкѹ ѥдно право знамєніє, да шнь нн (како шєдѣ

ѳ.

Ка ѥсѹ права знамєнїа на чловѣкѹ, ако ѥст нзабран и прнде ѹкралєс тво нєбєско ілі нє.

ІС҃Х҃Т говорн) ѡдь Бога, нима ідне нскре дѹха
свєтога, нєго єсть подь дьнєлю ѡбластю: За,
то кон човєкь ѣти с҃бѣ ѡвако нєволно с҃рце ѣ,
Божємоу словоу н свєтомоу Євангєлню та нсти
сазда н єрно зазнеан на Бога, како самь ІС҃ОС
вєлн: Лѹка на а҃і. Капнт. Н проси за дѹха свєто,
га да мѹ с҃рце промєнн, н наклонн кправомѹ сол,
номѹ послѹшаню н чтєню Божьєга слова, н по,
томь ѡдь сєлн свою єроу, свон стань н жнтакь
чнин н жнве, н да слѹжн богѹ.

Г.

Кто єрѹє сто мѹ, Євангєлю, да ІС҃ОС нст нась зБогом справнл, смрт і дїавла прем; гал, тн нсти звчнѹ другѹ смртю не ѹмрє, н тілєсне смрті н пакла се та; кої не боуде бал.

Затомь данашнємь Євангєлню ѡвє Іѹ҃рстовє
бєсѣдє кадь говорн (єнстнноу, єнстнѹ говороу
самь, дко тко говорєнє моє ѡбслѹжн, нєще см҃р;
тн єндѣти савєкн) нма свакн Кьрстаннь прао
разѹмєти н добро замєрнти, зачто са ѡєнхь
бєсѣдахь єсть то нан вєще ѹтѣшєнне, ко ѹчнн н
ѡб҃ржн єрнє, да єннєдном нєсол҃н, н ѹєрнме ѡ;
см҃ртн не сѹмн҃ю на мнлости н помощн Божєн,
нєго звєсєльємь свє прет҃рпє, с дѣлє н прємнѹю
нзь ѡєога нєсолнога залога свнта ѹкралєство
нєбєско: Ѡєо слово Іѹ҃рстово пакн (ѡдь кога
ѡнь ѡвдѣ говорн) ткога ѡбслѹжн нє ѹмрєть ва;
єкн, єсть то свьршно дѣло, ѡправла҃нє н го;
ворє҃нє Іѹ҃рстово, ѡдь кога намь Пророцн, ѹ;
чєнцї н Євангєлнстї говорє н пншѹ: да ѡвї ІС҃ОС,
дѣвє Марнє Сннь, єсть та правн ѡдь Бога ѡбє;
щанн Мєсна. Н Крнстѹсь правї Богь н правї чло;
єкь. Н да ѡнь нзь нєбєсь на ѡвї свнть тога ра;
дн прн;

ѦН ПРИДЄ, И ЇЄСТЬ ПРИВЗЕЛЬ ѢСѢОМѪ БОЖАСТВОУ, ЧЛОВѢЧАСТВО, ДА ЇЄСТЬ СЪОВНМЬ СЄ БОЖІЄ ЗАКОНЄ, ЗАПОВЄДИ И ПРАВДЄ ИСПЪЛНИЛЬ, ЗѢЬРШИЛЬ, И ОУ-ЧИННЛЬ БОЖІЄН ПРАВДИ ЗАДОСОЛНО НА НАШЕМЬ МѢСТѪ: И ДА ЇЄСТЬ ЖѢГОВѪ МЪКѪ И СМРТЇЮ НАШЕ ГРИЖЄ ПЪЛАТИЛЬ, И ПОПЪЛНОМА ѠЧИСТИЛЬ И ИСПРАЛЬ, ТА ВѢЧНИ ПАКЛЄНИ БИЧЬ, КОІ БИСМО ИМАЛИ ВѢКИ ТРПѢТІ, РАДІ ГРИХОВЬ НАШИХЬ, ѠНЬ ЇЄСТЬ ѠБСТАЛ И ПРѢТЪРПѢЛЬ, И ѠВ̄Ѣ ВЄЛИКІ С̄РДЬ БОЖЬИ ЇЄСТЬ ѲТЬШИЛЬ, НАСЬ ЗЪБОГОМЬ СПРАВИЛЬ И ѲМИРИЛЬ. И ЖѢГОВИМЬ ѲСКРШЄНІЄМЬ НАСЬ ЇЄСТЬ ѠПЄТЬ ДОБРЄ, СВЄТЄ И ПРАВДНЄ ѲЧИННИЛЬ ПРѢДЬ БОГОМЬ: И ЖѢГОЄѲ МѪКѪ ЇЄСТ НАМЬ ДОБИЛЬ И ЗАСЛѲЖИЛЬ ЖИВОТЬ ВѢЧНИ, СМРТЬ И ДЬІВЛА ДОБИЛЬ, ПАКАЛЬ РАЗРѲШИЛЬ, ѢНИМЬ ѢНИХЬ ѠБЛАСТЬ ВАЗЄЛЬ, ДА ВЄРНИМЬ НЄ МОГѪ ВЄЩЄ ШКОДИТИ, НИ ДРЖАТНИХЬ С̄ѢНИХЬ ѠБЛАСТЬ: ѠВО СЄЄ ХОЩЄ ІС̄Х̄Т ДА ЧЛОВѢКЬ (КОН НЄЩЄ ѲМРѢТИ) ѠХРАНИ, ТО ЇЄСТЬ, ДА ЗНА ѠДЬ ІС̄Х̄Я И ТВ̄РДО ВЄРѪЄ: И КОН ЧЛОВѢКЬ ѠВО ЗНА И ВЄРОУІЄ, ДА ІС̄Х̄Т ЇЄСТЬ ТА ПРАВИ ВѢЧНИ СИНЬ БОЖЬИ И ПОТОМЬ ВОНО ВРИМЕ ПРѢДЬ Я. Ф. Ѵ. С. ГОДИЩИ ЧЛОВѢЧАСТВО НАСЄ ВАЗЪ. И ѠВО СЄЄ, ШТО САДА ГОВОРИЛІ ИЗМО, НАМЬ ѢДОБРѪ ѠПРАВИЛЬ И СВЪРШИЛЬ, И САВСИМА СЄ НА ТО ИСТО НАДІЄ, ТА ИСТІ НЄЩЄ НИГДАРЬ СМРТІ ВИДѢТІ, ТО ЇЄСТЬ, КАДЬ ѠНЬ БѪДЄ ВАВЄЛИКИХЬ ТЄШКИХЬ НЕВОЛАХЬ, И ѲВРИМЕ ѠДЬ СМРТИ, НЛІ ДИЛЄЩИСЄ ѠДЬ ѠВОГА СВИТА, ТАКО ѠНЬ ѠНДА НЄЩЄ ПОЩОУТИТИ С̄ѢГОВОМЬ

ѣнеговомь ср҃цѹ и ѣнеговон Конснѣнцні тога гро-
зовнта ср҃да Божіега, ни Смртнога страха, шн
се такоіе нѣще боіѣті Смрті, ні дьіѣла ни Пакла,
него шнь бѹде становнть васвоіемь ср҃цѹ, да шнь
нма Бога ідиога мнлостнва Штца, дага нѣще
ставнти ѣнніѣдиои неволі, ість становнть и
снгѹрь свега швога, што ість н҃емѹ ІС҃Х҃Т васве,
томь Евангелню швѣщаль, да нма штпѹщѣніе свѣ
свонхь грнховь, да ість свѣть, прніѣть и Богѹ
драгь, зато, кадь шнь Ісоу҃рстово слово шб,
служѹіе, н҃еговнмь швѣщаніемь вероуіе, и лѹчнсе
нзь швога свнта ванѣбско веселіе. Блажень и до,
бро ість томѹ Чловекѹ, кон швако верѹіе. Штац
нѣбескн дан намь свнмь швакоѹ верѹ, Амен.

Д. Старіхь светіх Отац вера, и шва наша ість жана вера.

И кадь швдѣ ІСѲС вІюдеомь говорн, Ябраамь
ість видель дань мої (то ість шно врнме да и,
мамь Чловекь бнті и тьрпѣтн) и зрадовасе: зо,
внмь шнь даіе назнаніе, да Ябраамь и сви Свѣтн
старн Штці, ісоу него по вері ваі҃С҃Х҃я шхран҃ені,
верѹющі Божьнмь шѣтомь шдь снмена: како шд
тога (да старнхь свѣтнхь Штаць вера и шва да
даша҃ наша вера ість него все ідна вера) ѹпре,
деловю з҃. н҃. ф҃. і. а҃і. е҃і. Капнтоулн задоволно
говорнлі ісмо.

Е. І҃С҃Х҃Т вчера и данас, таістї н҃ст такоіе ва,
ѣкі. Кѣбр: г҃і.

Вѣще говорн ІСѲС, да бнше пьрво него Ябра,
амь, зовнмъ се ідла и шткрнва, да шнь нн лнс,
то ідинь Чловекь роіень шдь дѣве Марне, како
люди

ЛЮДИ МѢХѫ, НЕГО ДА ІЄСТЬ ТАКОІЄ, ТА ВЕЧНИ ПРАВІ ЖИВІ БОГЪ, ДА СВЄ РИЧІ СКРОЗІ ЊЕГА СТВОРЕЊЄ ЄСѫ: КАКО СѶТИ ІѴАНЬ И СѶТІ ПАВАЛЬ: ДАЮ СВИДОЧАСТВО. ІѴАН. НА а. ЁВЄВРЄ. НА Гі.

ДА ІЮДЕИ ІСХЯ (КАКО ХОТИХОУ) СКАМЕНІЄМЪ НЄ ПОБИШЕ: ВАТОМЪ ИМАЮ СВИ ПРАВИ ПРИПОВИДАВЦИ И ХЬРСТІАНИ ЖДНО ѲТІШЕНІЄ, ДА ЊИМЪ НИГДОРЄ (ДОКЛЄ ѠНИ ЊИХОВА ДѢЛА И ТЕКА НЄ ДОСЄРШЄ) КО ЗЛО ИЛИ ЖАЛОСТЬ ѲЧИНИТІ НЄ МОРЄ. СВЄТІ ПАВАЛ МНОГО КРАТЬ БИШЕ ПРОГНАНЬ, ѲХИЩЄНЬ, БИЄНЬ, КАМЕНОВАНЬ, ПРЄДЬ ѠНОГА ЗАЛОГА НЄВЄРНОГА ЦЄСАРА НЄРОНА ПРИПЕЛАНЬ И ѠСВАЇЄНЬ: ЯЛИ БОГЪ ІЄСТЬ ЊЕМѫ ИЗ ѠВЕХЪ СЕХЪ НЄВОЛЬ ПОМАГАЛЬ И ЧѲВАЛЬ, И КАДЬ л̃ѕ̃. ГОДИ҆ЬЪ БИШЕ ПРИПОВЕДАЛЬ, БОГЪ ДОПѲСТИ, ДА МОУ ГЛАВОУ ѠДСИЧЄ.

§.

НИЄДАН ЧЛОВЄКЪ НЄ ПОГИНИ ПРЕО ЊЕГОВА ѠД БОГА, ѠДАЧЕНА ВРІМЕНИ ИЛИ ѲРЄ.

НЕДЕЛСКИХ ЕВѦНГЕЛНОВ,

НЯ ЦВЕТНѲ НЕДЕЛЮ, ПРН;
ПОВНДАСЕ ЕВѦНГЕЛІЄ, ПЬРВЕ НЕДѢЛЕ ПРН;
ШАСТІЄ ГОСПОДНЯ НАШЕГА ІС̄Х̄Я: ПО;
ЛАКЬ ТОГА ТАКОЄ ЧТЕСЕ ПАСНОНЬ (СТО Є,
КАКО ЄСТЬ ІС̄Х̄Т ТЬРПЕЛЬ) ОДЬ СВЕТОГА
МАТЕА ЗАПНСАНЬ. МАТ. НА К̄S̄. К̄З̄.
Н ѲВЕЛНКН ѲТОРАКЬ. МАРКО НА
Д̄І̄. Е̄І̄. ѲВЕЛНКѲ СРѢДѲ. ЛѲКА
НА К̄Ѳ̄. К̄Г̄. ѲВЕЛН ПЕ;
ТАКЬ. НВАN. НА
Н̄І̄. Ф̄І̄.

КАКО СЕ НИЯ ИѲКЯ ІСѲ,
К̄РСТОВА ПРАВО Н ПРѲ́ДНО СПОМН;
НАТН Н РАЗМНШЛАТІ.

СЪЯКН

ВЯКН ДОБРН ПРАВН Н ā. Крстіани імаю вазда ІС̄Х̄тове мукѹ радн ωсам рнчн на мнслнмєтн.

вернї Кьрстїанинь, нмасє много крат̄ спомнатї на свєтѹ Мѹкѹ Іс̄ѹ̄рстовѹ, тѹ нстѹ процнинтн н промнслнтн, н шенхь шсамь рнчї нлї дѣлї прєдь сѣ: бѹ нмєтн. Нанїрєо, што їєсть Пасионь нлї Мѹка Іс̄ѹ̄рстова. Друго їелї нстнинимь начиномь Сни Божьн тьрпѣль. Трєто, што їєсть тьрпѣль. Четрто, зачто їєсть т̄рпѣль. Пето, кѹ Добротѹ їєсть шнь намь ж̄нєговѹ Мѹкѹ ѹчинилъ, Добилъ н шправилъ. Шєсто, како н чимь сє ми шваковa свлнкога чина нлї дєла Божїєга, тьрпл̄єнїа н заслоужєнїа Іс̄ѹ̄рстовa, ѹчинимо дѣлницн н касебє вазмємо. Сєдмо, што нась шва Мѹка Іс̄ѹ̄рстова ѹч н шпомина. На покомь, што д̄лжни їєсьмо, што нмамо чинитн н нзказатн Богоу, за таковє вєлнкє Добротє, Моукє н С̄мртн Божїга Сина.

ā. Крстіани імаю вазда ІС̄Х̄тове мукѹ радн ωсам рнчн на мнслнмєтн.

ā.

ē.

ī.

d̄.

ē.

ē.

Ісѹ̄рстова Мѹка пакн їєсть двоїа. Пьрва, поклѣ шнь бнше ѹчинєнь ка шхраннтєлю, Бєсѣдни: ку н помощнику, н насє вазѣль н наложнль грѣхє свнхь людн, н хотєщї за тє исте тьрпѣти н ѹчинитї задоволно, шнь такоє шнь хнпь пощѹтї нзнѹтра на своїєн дѹшн н васвоїєн вестї шē вєлнкї грозовнтї, праведнї с̄рдь Божьн сѹпротнва грѣхомь швога сента, та нстї с̄рдь Божьн, ІС̄Х̄я ē: таковь

ē. ІС̄Х̄т ѹ своїм Божаствѹ, на дѹшн н на тѣ: ль т̄рпєль їєсть Нась радн.

Таковь страхь, ѣтаково трепетаѭе и безѹмаѭе прн
еде, да шдь тога ѹѣртле ѭреаѣ поть потнль iест,
и Ангель нзь небесь кринлашега. Дроуга ѭегова
Мука бише нзвана на тѣлѹ, да iесть, како iедань
Дрѹги ѹбогі человекь (ако премь бише безь грнха)
студені, ерѹщнѹ, гладь, жаю, трѹдь прогна,
ѭіе, ѹхищеѭіе, Ругаѭіе, пльюваѭіе, повратнице, те,
пеѭіе, трновѹ крѹнѹ, пропетіе и велнкѹ и брнткоу
Смрть претрпнль. Шво се све говорн Пасионь,
Моука нлі тьрпленіе Ісѹѣрстово: Прн томь нма
свакн верни знатн и замѣрнті, ако iесть премь І,
СѲС шве шбоіе мѹке него по чловнчастеоу (како
стн Петарь говорі, ā. Пет. на ѓ. д̄.) претрпѣль:
Кадь паки Снль Божьн, чловнчаство ѭсвомѹ Бо,
жаствѹ ѹрнлнкі прнезѣ, да се Божаство шдь чо,
вначаства нигдаре не дѣлн: зато свн праві н вер,
нн Кьрстіѭні верѹю говорещі, да швн цѣлі ІС̄Х̄Т
по Натоурн, вьчловнчастеѣ, тьрпнль iесть нась
ради: Смрть н дьѭвла премогаль, Н шво грнш,
но чловнчастео справенль н змнрнль зБогомь. За,
то свети Павель ā. Корннт. на ē. говорі швако:
Да бн бнлн Іюден шво знали, не бн бнлн Госпо,
дна шдь славе пропелн. Н Тертѹлнань говорн
зкнѭігахь, шдь пьлті Ісѹѣрстове сѹпротнва Нар,
цноѹ. Едалн нн ѣнстнно ІС̄Х̄Т пропеть, ннлн
шнь такоіе швако ѹмрль, како iесть пропеть? нн,
лі шнь такоіе ванстнни ѹсѣрсноуль шдь Смрти?

Тертѹлиан ва книгах шдь патн ІС̄Х̄тове сѹпрот Нарті, онѹ Еретикѹ.

Нренеѹс

Нрекеѵсь говорн, да слове саїс҃х҃ѵ (то ік, Божаство) шнда кадь їс҃х҃т ѵмрѣ, почнваше.

Г.
Сѣ сто пнсмо, сен вернн люді сѣ Божік слѫжбѣ н чѫдеса, даю свідочаство, да їх҃т нстнно моучен к.

Да ікть пакн тому становнто шѣако, н права нстнна, да шен Божьн сѣчнн снньікть шво право цнло чловнчаство насе сазѣль, н дань се мѫчнтн н ѵморнтн: Шдь тога повсѫда свето Пнсмо, сен свѣтн Штцн, Пророцн, Ѵченнцн, Нѫчєнницн, Свѣтн, Кьрстнанѣ н єса Божьа чоудеса, сен Монсеовн закоин н Божік слѫжбѣ, Сенхь свѣтнхь Штаць, Іѫдеовь н поганов посвѣтнлнца, даю сендочаство: Шдь тога вн напльне чтнте, на ѕ. ѯ. к. ф. і аі. ѣі. Капнтѫлн ѵПредѣсловію.

Д.
Запісано їс҃х҃ тово трплѣнѣ н мѫка, нмасе шс҃ свїх вернїх сазда чтатн, послоу҃шатн н размішлатї.

Што пакн н шдь кога ікть їсѵс трпѣль н мѫчень, то свѣ намь пншѫ вѣрно, нстнно н поредѫ Евангелнстн, ѵ Капнтѫлнхь, шдь зьгова садкі зѫ н меноваинх. Тѣ нстѣ Капнтѫле, ѣконх ікть цѣлн Пасном нлн мѫка спомн҃ѫ запнсана, нма свакі вѣрнн Кьрстнаннь зьнатн н ѵмѣтн напа мѣт. многократ самь н прѣдь дрѫгнмн лѫдн чтатн н размншл҃атн.

ѣ.
Коік рнчн ікѕ Снна Божіга доѣле, да ікт чловік ѵчнн҃ѣм н дальсе мѫчітї зачто і трпѣ.

Тько ікть пакн на шсомь дл҃жань н крнвь кн ікть ѫзрокь, да Сінь Божьн ікть чловѣкь ѵч҃нѣн, Н дальсе шѣако мѫчнтн н ѵморнтн? на шѣакосо ѵпнтаи҃ѣ, намь свѣто Пнсмо ѵмножнхь местнхь шчнто н разѫмно шдь говара: Н нім дса ѫзрока ставі напрндь: Прві ѫзрокь н крнвац Ісоуѣрстове мѫкѣ н см҃ртн, ікѕ нашн грнсн. Како Нзан. на

Ѯ Г. Капнтулн даіе свндочаство, говорещи. Ѡѯ
іесть раѯень рады наше злобе, ѡи іесть ѡвако рад
дн нашнхь грнховь затрень. И свети Петар (а
Пет. г.) говорн: ІС̄Х̄Т іединч рады нашнхь грн
ховь трпель іесть, правдни за неправадне, да
нась к̄Богу прнведе: зачто ннідна другга плаћа,
ннідно другго посветнлиіе нлі ѡфар, не могаше
тога селнкога грозовнтогн с̄рда Божіега супро
тнва грнховь пока угаснти и утешнті, листо му
ка и см̄рть Сина Божіега: Како свети Павал, к̄ев
бре. на л̄і. говорн: Зіеднимь самнмь ѡфромь ѯ
ѡве напл̄немь учнинль, кн бѣдоу посвщенн: то
га рады потрѣбно беше Сину Божіему чловнчаску
натуру вазети насе, и бити іедноу плащоу, ѡд
рншенне и ѡфар за наше грнхе, да се іесть Божіи
правди учнинло задоволно: зачто Божіа правда,
не могаше грнховь ѡтпустити, безь плаће и за
доволно чн̄ењіе, та иста плаща іесть см̄рть Си
на Божіи: Ѡвога (говорн свети Павал. Крим.
на г̄.) іесть Богь положнль к̄іедномоу умнрн
телю скрозн свроу ѯегове к̄рви. Другн узрокь, да
Синь Божіи човекь и мучен бѣ, іесть превелика
и неизречена доброта, милость и любавь Госпо
дина Бога Ѡтца и І̄С̄Х̄Я Сина ѯега, ку нма су
протива своме створењу ѡвога човека, да пре
во него іесть хотиль народь човенчаски ѣдине,
ѯон ѡбласти пустити и погубити, прво іесть ѡд

лучиль

лочнль свога Сина ѣтаковѹ неволю и ѣсмр̃т: И шен Синь Божьи ѥст такоѥ, нзь правога, цѣла, волна послѹха, любавѥ, кѹ нма сѹпроть Богоу и людемь, ѥсть Доброволно, нзь правога ср̃ца шѹ ваковѹ неволю, мѹкоу и поврѹгаи̋ѥ насѥ вазѣль за нашѹ волю: шдь шваковѥ велнкѥ шчнне и своѥ любавѣ сѹпротнва людемь, ІСѹС самь говорн. Нѹ ваи̋. на г̃. Тако ѥст Богь шен сенть полюбнль, да ѥсть свога ѥдннороѥнога Сина даль, да сва кн кон ваи̋ верѹѥ, не бѹде погѹблень, него бѹде нмель животь вечнн. И свети Неаи̋. на е̃і̃. говорн: како мон Штаць мене любн, тако и вась любнм, ѥнь любавѥ ннткоре нима, разен шве, кадь кон да свон животь рад свонхь прнятель. И свети Павль. Крнмь. на ѕ̃. гонорн: Богь хвалн свою любав сѹпротнва намь, затомь, бѹдѹцн мн шщѥ грншннцн, ІС̃Х̃Т ѥсть ѹмрль нась рад. И свети Неаи̋. д̃. Неаи̋. д̃. такоѥ говорн. затомь се ѥсть неказала любась Божнѧ сѹпроть нам̃ да ѥсть Богь свога ѥдино роѥнога Сина послаль на са свнть да скрозн нега бѹдемо живѣлн, И ѹтомь стон любась Божнѧ, не да бнсмо мн Бага любнлн, него да ѥсть шн нась любнль, и послаль свога Сина, на смнрѥнѥ рад нашнхь грнховь.

Нзь швога говорѣи̋нѧ морємо такоѥ знатн и разѹмѣтн, каковѹ добротоу и прѹдь, ѥсть намь ІС̃Х̃Т Синь Божнѥ ж̃ѣговнмь чловнчастѣомь, ж̃ѣго; ѕ̃. ІС̃Х̃Т ваи̋ѣго; вом чловѣчас; тѣѹ, ж̃ѣговѹ мѹкѹ и см̃ртю

жнеговоу мукоу и смрть при Богоу оправнль, и добнль и заслужнль : онь јесть све законе и заповеди Божје на нашомь месту напьлне свршнль и докональ , и нас од проклества и погубленја законовь и заповеди од ришнль и од купнль како самь ІС̄Х̄Т говори . Мат . на ē . Не мисли, дох закон нли Пророке разрушити нли од рушити , него исплнити , Паче нан маљи чрчан закона нма бити исплњень . И свети Павал . Крим: на ī . говорі : Конац нли исплњење закна је ІС̄Х̄Т свакомоу кои вероује . И Крим : на ѝ . Зачто кад закон немогаше (будући немоћан скрозн плть) тако јесть Богь учинил и послал свога Сина у прилике грешне плти , и грех уплти проклет је скрозн грех , да се правда , коу закон хоће имети , унась исплни . И Гал : ḡ . Дај покле при де испоуњење времена , посла Богь Сина свога, ројена од жен, кога јесть под закон подложнл, да онихь кои под законом бијоу одкупи : Закон Божьі хоће имети од человека свьршено напуњење , јли га пробнна : И кад человек ради немоћи и схабљење натоуре оно што закон хоће имети досвршити неморе , то исто јесть се ІС̄Х̄Т исполнил и досвьршил , и шго његово досвршење , јесть свнмь сернимь даровал, да буду од Бога на соудњи дањ ѣржани , како да би они сами се Божје заповеди обслужили,

место нас је све законе и запо ведн Божје нс; плнил и досвр шил , об Бнчь ница нашнхь гріхов обстал, вѣчноу смрт , Дијела добил, нас сБогом справіл , и јест нам добил и за служил кра: љевство небеко

и законь не бѫде вѣрне потеараль : проклиналь, ни соудиль. Галат : на г̄. Потомь ІС̄Х̄ есть жн̄егосоу мѫкоу и см̄ртію, вичь и трплѣнѣ, коу бисмо ради нашихь гриховь и престоуплениі Бо жніхь запосѣди оупаклоу имели вавѣки трпѣти wбсталь, платиль и нась wдрншиль : како wдь wвога Ізан. на н̄г̄. змногимь говор̄ѣмь и раз ѫмно даіе сѣдочастео. И светі Ивань Кьрстн тель говорі. Иван. на а̄. Wво ест Ін̄ац Божьи, кої вазимле свита грихе. И І С̄Х̄Т самь говори, Мат. на к̄. Капитѫ. Синь човичаски ни пришаль дамѫсе служи, него да wни служі, и дѫшоу сво ю пода, на wдкѫплѣніе за мнозихь. Wваково го ворени много имамо ва светога Павла Єписто лахь. Wво и другo wваково говорі̄ѣ нанти х̄ѣте ѵ Предесловію на г̄. Капитѫлі, и ѵтретом дѣ лѫ. Кьтретомѫ, І С̄Х̄Т н̄ жн̄егоеѵ мѫкѫ и см̄рт ю, вѣчнѫ см̄рть, и дьнела добиль, да нам вер нимь телесна см̄ртѣ ни еще ѣдна стаза илі ерз та ѐпакаль, него ѫжиотѫ єѣчномѫ. Како wдь wвога свети Паваль, к̄ебре. на ѐ. говори : І С̄Х̄Т ѣсть таканше пь̄ти и к̄рен дилинкь ѵчин̄ень, да скрозн свою См̄рть, томоу, кої См̄рті господа ство имнаше, н̄егоеѫ моць и wбласть ѐазѣль, то ѣсть дьнелѫ, тере избавиль wнй, кои wдь стра ха См̄рти по све н̄ихь дни, билисѫ дѫжни слѫге и робьи. Кьчетртомѫ, І С̄Х̄Т жн̄егоеѫ мѫкоу и

Смртю нась ѥсть ѡпѣть зБогомь своимь ѡтцемь спраѣнль и змирнль, нас ѵчиинль праѣдне, да смо дица и диднцин Божьи, и намь ѥсть добнль и заслоужнкь жнвоть вѣчни. Нзан. на ѝ Г. говорі: Каштигь на ѝемь лежи, да мирь (разумѣн зБогомь) нмамо. И свети Павль, ѝ Ефе. на ѕ. говори: ви сте никада далеко ѡдь Бога бнли садь пакн блнзѵ ѥсте скрозн ѝрс Іс҃ѵ҃ хрстовоу, іере ѡнь ѥсть наш мирь. И Крим. на ѕ. говори: Ми ѥсмо праведні ѵчиѝенни скрозн сероу, ради тога нмамо мирь зБогомь, по І҃Х҃ѵ҃ Господиномь нашемь, Коло. на а҃. таканше говорі: ѡтцѵ ѵгодно ѥсть, да саѝемь цело сѐршеніе и сва ѡбнлѝсть пребнва, и да све рнчи, коіе на земл҃и и наебесѝ ѥсну, по ѝемь шѝнмь се справе и смире, да ѡнь мирь ѵчинн скрозн ѝрсь на крижѵ, скрозн самога себе. Свети Иван. а҃: Иван. на ѕ. говори: І҃Х҃Т ѥсть справа наша, за наше грихе, и не листо за наше, него и всѣга свита: І҃Х҃Т самь говори, Иван. на а҃і. Ја ѥсамь поуть, истина и жнвоть никоре не прнде каѡтцѵ него помнѣ. Иван. на ѕ. внстинѵ, внстинѵ говорѵ вамь, ки слово моіе послуша, и верѵіе томоу коі ме ѥсть послаль тај нма жнвоть вѣчни, и ѡнь не прнде на ѡсѵдь него се пресели ѡдь Смрти важнвоть. Иван. на і҃. Ја прндохь да ѡвце моіе жнвоть нмаю, и ѡбилно нмаю. И на а҃і. Ја ѥсамь ѵскрншеніе, то ѥсть

жнєоть , кої вєрѵіє ваме , н ѡщє ако бі ѵ҃мрль, жнєвнті бѵде , а свакн кої жнєє н єрѵіє ваме , не ѵмре ѵєнке . Нван. на з҃і. Ѡтче ја хоцѵ , каан ја јесамь , да такоіе н ѡєн , ке мєнн даль єсн прн мене бѵдоу , н да єнде славѵ н господство , ко мене даль јесн : Сее ѡве доброте , ке ѡєдѣ поредоу слншалн јесмо , н сее ѡво што јест намь ѡдь потрнбе вса комѵ человєкоу знатн н єроватї : ялї на ѡвнхь самнхь нн задоволно ѣспасенїю , зачто ѡво такоіе дїнелї н залї людї єрѵїю , него јест ѡдь потрнбе , да человєкь такоіе зна , како , чнмь н закн ѵзрокь , се ѡнь ѡвакова велнка н прѵдноґа заслоужєнја н маздѣ , ѣгове мѵке н смрті ѵчннї дѣлникь , насе н ѣсебн прнме , да скрозн ѡвакоєо заслѵженіе , днаѣе н ѡправланіе јсѵѣрстово , бѵде зьдѵшѵ н стѣломь спасень : да мѵка ѡва јсоуѣр-

з҃.

Жнлостн н доброте Божіе, всєга трплєнґа н заслѵженја јс҃хтова ѣгоѵ: єдоброте праєнце, свєтостї н жнєота вѣчнога, мн, се нєгозвєрѵн скрозї Сакраментє ѵчннм дєлнї цн. Праваєра јест јєдна єлі, ка добра рнчь прєд Богом.

стова не бѹде найемь згѹблена и ѡва ѥгова свѣ
та кьрѣ пролнта замань : сѣрхь тога нма свакн
вернí знатí , добро и право замирнтí , да дроугѣ
рѹке нлí рнчí нн , на Небѣ и на Земли , скоѭ бнсмо
могли Іс҃ѵ҃рстово заслѹжење досещí, и ѥгово чи
нѣне и баратаѣ насе и ѵсебн сазетн , и дилнницн
ѹчиннтнсе ѥгове мѹке и кьрвн лнсто зовѹ и скро
зн ѡвѹ вероу , и скрозí свете Сакраменте , скрозн
Кьрсть и прнчещење . да кадь слншмо , нлí са
мн дома чтемо са светомь Евангелню , да Сннь
Божьн І҃С҃Х҃Т ѥсть радн нашнхь грнховь мѹчень
и ѹмрль , и зоѵ ѥговѹ смртю свога Ѡтца ѵрдь
ѹкротнль и ѹтншль,и нась ѥсть шѣнмь справль
И кадь мн ѡво ѡдь І҃С҃Х҃я,како намь свето Евн
гелѥ говорí и сѣдокѹѥ тѣрдо вероуѥмо , и се са
вснма надѥмо , да Богь Ѡтаць ѥсть намь мн
лостнвь , све грнхе ѡдпѹстнль , да нась за добре
и правадне , за свете , за свою драгѹ дицѹ нма и
држн , и намь хоще датí жнвоть вѣчнí, радí сво
га Снна нашега ѡдрѣшнтела и спаснтела , и ѵ҃р
стещнсе и право прнчещѹюць , Зовнмь и ѡвако се
мн ѹчннмо дилнницí моуке І҃с҃ѵ҃рстове и сазмемо
ѵсебн и насе , сеѵ ѥговоу доброть : я ннако кон
тога не сервѥ да ѥсть І҃С҃Х҃Т радн ѥговнхь грн
ховь и ѥмоу вдоброу трпѣль , и не ѵ҃рстещнсе и
зверѹ не прнчещѹѥ , томѹ І҃с҃ѵ҃рстова Моука ннщ
таре не прѹдн : Ере Господнь Богь ѥсть тако

поставнль

постаєнль н ѡдлѹчнль, да лнсто ѡні кої ваїс҃ха, светомѹ Евангелію н ѡбетомь Божьнмь ѡдь Нєгова Сина вєрѹю, спасені бѹдѹ. Истина јєсть да ѡва сама наша Вєра (како јєдно мншлєніє н прн-клоненіє нашєга с҃рца) нась не нзвелнча, лнсто ѡва моць крнпость, мнлость ѡбещанје Божје, н заслѹженіє, т҃пьлен҃є, н ѹскрншеніє Ісоѹх҃рстово. Ялі ѡвога ннткоре, него ѡні кон то вєрѹю, бѹдѹ дналнці н ѹжнвалі жнвота вѣчнога: Како ѡ҃ ѡвога јєсмо много ѐтретомь н чет҃ртомь дѣлоѹ ѹпрєдєслоєю, змногнмь говорєніємь н свндочаствомь нзь светога Пнсма свндочнлі: Нзь тога ѭре добро разѹмѣмо, закі ѹзрокь іс҃х҃т, ѹченнці н све светo Пнсмо тако много ѡдь ѡве вере говоре, ѡвѹ зєншлю н хвале, јере скрозі самѹ вєрѹ, бѹдємо сабожьн мнлості н Ісѹсова т҃пьлєнја прнчестнніці: Н ѡва права вєра саїсѹса нн єдна мала н лажка рнчь, мн єндмо н слншнмо сазда н повсѹда, како тн старі н садашн҃і Погань, Тѹрцн, Јѹден, н зали Кьрстнни, сазда ѡвон вєрн сѹпростнва н непрнјатель єсѹ. Н како б҃рзо н мн҃го кра҃т люді ѐмалахнихь напастѣхь ѡдь праве вере ѡдпадѹ, н дадоусе крнєнмь лажн҃нєнмь ѹченнкомь ѡдь н҃је ѡдвестн, да дрѹгді, полі крнєнхь Јнс, врнмь, вракнать, вгорніці, прі светнхь н полінкнхь годнге манєннхь Божьнхь слоужбахь ѡдь люди нашасте н змншл҃єнє доброте, мнлості Бо-

жѣ , и ωдпустковь нїѵ : а не при самомь ІС̄Х̄ѵ скрозѣ вер . И колико ѣсть тихь крвенхь залихь хнвенихь Кьрстїановь , коі ѵвелнкихь см̄ртнихь, грѣсихь , блѵдномь грихѵ , ē̄пнїноствѣ , ē̄срдѵ , ē̄завндости и ē̄ненавндостѣ прѣбнвају , шви та, кое нимају правѣ вере . Права вера ѣст ѣдань дар Божьи , дѵхь светї скрозѣ свето Евангелїе и свете Сакраменте правѵ верѵ вачловекѵ гори нареѣ и ѵз̄ држи до конца . Зато свакн чловекь гледатї нѣ ма , да ктаковоі правоі вери прндѣ, и полн н̄ѣ шс̄ тане до конца ѵсваке ē̄рстї неволахь. Каковоі пра воі вери намь помозн штаць небески ради свога Сина, заѣдно здѵхомь светнмь , ѦМЕN.

Н̄.

Паснон їлнмѵ ка ІС̄Х̄това насѵчи и шпо мина, да мно го крат смїслї ти имамо, како грихї , ē̄рд Божїи , и н̄егова мїлост ѣдне велике рї чи ѣсѵ . Да то краљевство Ісѵ̄крстово ни швога Свнта. Да Бог верне ва невол̄ах не запѵщїа, . И ка ко се їІС̄Х̄ѵ ѿ дѵхевн̄ телесн̄ и дежелскн̄ лю

фратри и нѣки припоендавци, кадь ѿни Пасн; он нлї ѿдь мѵке Ісѵ̄крстове, навели петакь д̄лго припоендаю , тако нан еще говоре , како ѣ ІСѵС своіѡ матерѵ дѣво Марнїѡ говорнль , н̄он правн̄ ѿдь н̄егове мѵке , и како ѣсть ѿдь н̄е слово ва, зѣль : Потомь се ē̄рде зврхь Іѡде Ішкарнота, кон га преда, зврхь Канфѵ, Ірѵда и Пнлата , те исте ѿни караю и зле чине , Кн сѵсе тако саІсѵсомь рѵ, гали нмѵчнлига . И тько ѵмнѡ ѵмнлено сплачемь Паснонь припоендатї , да се лѡди зврхь ІС̄Х̄я и дѣвѵ Марнѡ плачѵ и с̄лзе , та нсти ѣсть д̄ржань , занан бол̄ега и ѵченнега приповндавца, да швако припоендан̄е, жалован̄е, плач, с̄рдь и каран̄е зврхь Іѡде Ішкарнота, сврхь Іѡден и Погане, грншнн̄ѡ,

слабнмь

слабнмь н жалостнимь сръцемь нштаре не прѹдн. Мнсе нимамоу серхь ІС҃Х҃Я н дѣвоу Марію, него зврхь наше грнхе сръдити н плакати, Како самь ІС҃Х҃Т ѹ҃негово́н мѹкн, Лѹк. к҃г. Капит. Жєнамь (ке зєрхь н҃ега плакахѹ) говораше. Хщере Єрѹзолн҃ме, не монтесе плакати зе҃рхѹ мене, да плачнте зврхѹ вас, н зврхѹ дніцѣ сваше. Єдань прнповндасаць н єдан Кьрстнанинь ако хщє прѹдѫ Пасконь (како н҃ ІС҃Х҃Т т҃рпель) прнповндати послѹшатн нлн самь чтатн, да се тн селн грншнници престраше каюцнсе н чинещн покорѹ, н да шве слабе жалостне сестн бѹдѹ ѹтѣшене н покрнплене, та нстн нма на шве рнчн (ке шеде сада поредѹ слншалн єсмо) спомнѹтнсе, н прн швнхь на шве петь рнчн (коіе хощемо садь редомь говорнти) такоіе помнслнти, н вазда предь щчнма нмѣти. Кадь єдань человекь слнши нлн чте, да шен вечні Сннь Божьн, єсть швако нзь нѹтра на дѹшѣ, Н нзвана на телѹ мѹченьь ради нашнхь грнховь, тако шнь нма тѹдіе прн томь такоіе помнслнти н процнинти, какова страшна, велнка, грозовнта рнчь єсть грнхь, кои тако Бога раср҃дн, н како єсть велнкь ср҃дь Божьн, кон зннєдно рнчю се не могаше ѹтншнти, него сам҃ Змѹкѹ н Смр҃тю Сіна Божега: вещн дѣль людн мьні да грнхі швако зло Бога не раср҃де: мі пакн нмамо помнслнти, на швн велнкі грозовнті бичь, кон єсть Богь наложнль зе҃рхь вас народ҃ человчаскі

дн н погласіщ шдсеога ѹчнника Іскарію та годнло, швако сі єст, н бѹде сазда ѿ сѹблазнникоѳ, крнсних ѹченнкоѳ, н сілнн: коѳ, пленм і вернім Крстіанном годнло на швнм світь до сѹдн҃га дн҃.

ЧЛОВЕЧАСКІ ГРНХА РАДІ НА ВЛАСТНТО ТЕЛЕСНѪ ВЕЧ
НѪ СМРТЬ, СВАКЕ ЄРСТИ НЕВОЛЕ, БЕТЕГЕ, ВОНСКЕ,
ѪБОНСТВА, КѪГЕ, МОРНЕ, ГЛАДІ, ГРАДЬ, ѪЗЕ, РАЗ
БОНСТВА, СНЛЕ, ЗАТРЕЊЕ Н ПОГѪБЛЕЊЕ ВЕЛНКИХЬ КРА
ЛІЕСТВИ, ДЕЖЛЬ, МѢСТЬ И ГРАДОВЬ. КАКО ІЕСТЬ
БОГЬ РАДІ ГРНХА ВАСЬ СВНТЬ ПОТОПНЛЬ, ТИ НАИ
ЛѢПШИ Н БОГАТЕІ Н ПЛЕМЕННТЕІ СОДОМНТСКІ Н ГО
МОРНТНСКІ ГРАДІ ЗОГЊЕМЬ Н СѪМПОРОМЬ ПОГѪБНЛЬ.
НЗЬ ШЕНХЬ Н ШСТАЛНХЬ ТАКОВНХЬ БНЧІ (Н НАІ ВЕЩЕ
НЗЬ ОВОГА ТРПЛЕНІА ІСѪХРСТОВА) МОРЕ Н НМА СВАКИ
РАЗѪМАНЬ Н ПАМЕТАНЬ ЧЛОВЕКЬ ДОБРО РАЗѪМНТІ,
ДА БОГЬ ГРНХЬ ВЕЛЕ НЕНАВНДІ. ЗАТО НМАСЕ СВАКИ
ВЕРНИ ЧѪВАТІ Н ШСТАВНТНСЕ ѠДЬ ГРНХОВЬ, Н ДОС
ТАТІ ѪПРАВОН ПОКОРІ ДО СМРТН. ПОТЛЕ Н ПОЛАКЬ
ТОГА НМА СВАКИ ДОБРІ ВЕРНІ КЬРСТІАННИЬ ПОЛІ ПА
СНОНА, НЛІ МОУКЕ ІСѪХРСТОВЕ ТАКОЕ ПРОМНСЛНТІ Н
ПРОЦННТІ, ШЕѪ ПРЕВЕЛИКѪ НЕИЗРЕЧЕНѪ МНЛОСТЬ Н
ЛЮБАВЬ БОЖЮ, КѪ ШНЬ НМА СѪПРОТНВА СЕНМЬ ЛЮ
ДЕМЬ, ДА ПРВО НЕГО ІЕСТЬ ДОПѪСТНЛЬ ДЬНВЛѪ ВАС
НАРОДЬ ЧЛОВНЧАСКІ ПОГѪБНТИ, ПРВО ІЕСТЬ ДАЛЬ Н
ПОСЛАЛЬ СВОГА ІЕДННОГА СННА НА ШЕН СВНТЬ ВЛО
ВАКОВОУ НѪКѪ Н ТРПЛЕНІЕ. ПРЕМЬ ШВАКО БОЖІЕГА
СННА ЛЮБАВЬ Н ПРНЗАНЬ НМАМО МН ТАКАНШЕ КРЦѪ
ВАЗЕТІ, КАДЬ ІЕСТЬ РАДІ НАСЬ ШВН ВЕЛНКІ ТШКІ СРД
БОЖЬН НАСЕ ВАЗѢЛЬ, Н ѪЧННАЬ СЕ ІЕСТЬ НАША ПЛА
ЊА, ОУМНРЕНІЕ, ШДВЕТНИКЬ, ШДРНШНТЕЛЬ Н СПА
СНТЕЛЬ, Н ЗОВАКОВОУ МНЛОСТЮ Н ЛЮБАВѪ БОЖЮ Н

ЊЕГОВА

Ѥгова Сина, имамо наш вѣроу (да Господинь Богь намь добро хоще ради ІС̄Х̄а) потѣрпити, и премощи свake ѣрсти дьисле искоушѣе и напасти. Кьтретомь, саосомь Паснонь или мукі Іс̄ѣрстоѵ ен имамо такоіе замирити, да Краліестео и Госпоцство Ісоуѣрстово ни швога свита: ти прави Кьрстіани нимаюсе оуфати и веселити на швомь сентѵ станоентога мира и покоі, или да би ним сазда добро по срещи и по ѥнховоі волн згаіло се, бѹдѹщь самь ІС̄Х̄Т имель такове неволе и мѹке трпети. Кьчетртомѵ, іедань Кьрстіанин, кадѣ іесть ѵзелнкѣь тешкихь напастѣхь и неволахь, има таканше помислити на Іс̄ѣрстовѵ мѹкѵ и трпленіе и нѣ швога іедно срце и утишеніе вазети. Потле іе Господинь Богь штаць, своме Сиоу нѣ сенхь ѥговнхь неволь помагаль, тако шнь хоще такоіе ѥмоу помагати. Како свети Павель Кевре: ѕ. д. говори: ІС̄Х̄Т ва еснхь искѹшень ѥ, и бѣь савсоу немощоу шбдань како и ми (разви грнха) зато шнь хоще такоіе швнмь кои искѹшени ин іесоу помагати. Кпетомоу, мѹка и трьплѣе Іс̄ѹкьрстово, ѥгово ѵбостео, све ѥгове неволе, нась ѵче и шпоминаю, даради неволь, прогнани и и непрінѣзни, кѵ верни Кьрстіани моваю ѿдь залихь на швоме сентѵ трпети, нимамо ѵправої вері ваІ̄С̄Х̄а змѹтитисе, и на швомь Евангелскоме Наѹкѵ сумнати: ере како ІС̄ѵС̄ свѣоштеоу

рокєнь јєсть, єдинак постављєнь, потомь бнломує прєдь Јрудомь бѣжати далеко єтоуѣ страиъ: Н кадь поче прнповндати, њему учені, мудрн, по главнце, духовни н дѣлскі люди бнху ваздасу проть доклегодѣга на крнжь довєдоше н умори ше. Ялн Бог њега єгробу не остлві, негога по сад на дѣсну свою, н све створењє наньбеснхь н на земли њемоу подложне учнни: премь швако правнмь вернимь Кьрстјаномь ваздасє јесть го дило, н садь се годи н будесе до соудњнга дња годило: будь єубоштев пребивалі, њнмь буде њи хово имењє по неправди н по силі газето, будоу прогнани, њихови Бери н Науку будоу повсуда супротива, како Јудеи супроть свєтому Павлоу говорилі єсу. Дњањє Јпус. на в њ. вери Кьрстјанн будоу повсуда Јудеи, Јшкариоте, Канфе, Ирудє, и Пилате имелі: да при том имаю шво ујафње и покрипленје, алі не боудоу шдь њихь за всима погублени, него будь предь њими чудовн то шхрањени, и будоу газети єдвета небеса, Ами Н Є N.

Д. Што јкакове рични или службе Кристјанн дужни ису Господну Богу учинити и изказати ради Јс Христове муке.

На покомь, кадь Пасконь или шдь муке Јсуврстове приповндамо, чтемо или послушамо, Тако при том имамо такоје промислити, што ми Кьрстјани за тако велнкоу муку Јсусову дужни јесмо учинити, чимь и скаковь рчю се имамо супротива Бог ради шваке велнке доброте и помоци нс

Казати

казати хвалежни. Богъ и ѣговъ предраги Синъ ІС̄Х̄Т, (како отъ своега сви Пророки и оученици даю свидочастео) за сее што, друго одъ людии неще имети, него да всакосо Іс҃ѹ̄рстово трпленіе и оправданіе (да што ради ѣнихъ грихов, да бѹ ду скрози што, предъ Богомъ добри и правадни Крим. ā.) справу твраду вегу газму прими, И да се зовеи тѣше и крѣпе, васакоі вести неволахъ, и напастѣхъ, сѹпротиса грихѹ, сѹпроть с̄рду Божіему сѹпоть проклѣствѹ закона, зѹпрот Смрти, дьяволѹ и паклу. Како свети Павалъ говори, ā Корин. ē ī. Богъ будан хвала, кои есть намъ далъ еладаѣ и премагаѣ (разумити имашъ серхъ грихa, с̄мрти и дьявола) по І̄С̄Х̄ѹ Господиноми нашими. Кадругоми, Господинъ Богъ хоще имети шдъ нас, да ми шть швакова Іс҃ѹ̄рстова трпленіа и моуке (зачто и хкаковѹ доброу есть што досѣвшено и оучиѣно) Имамо повсюда и сазда сеими людеми говорити, приповдати и писати, скрози швакосо наше приповдаѣ доста люді придє ѣправоми спознанію Божіега Сина и ѣгова дияѣа, и да се шсога скрози вегу причестници оучине, и да будоу заѣдно снамі спасени. Кьтретоми, имамо такоé нашъ крижъ, сее неволіе и несрице, коіе намъ бѹ дѹ на животоу и на благѹ наложене, послане и дане шдъ Бога доброволно звеселіемъ и зрадостію мости и тр̄пети. Кьчетртоми, да ми сесими

NашнмЬ чннєніємЬ, жнвлєніємЬ, зБожьнмі слѫжбаN
мн н змолнтвамі се Ѣржнмо по Nаѹкѹ светога Е-
вaнгелиа, да шво нме Іс҃ѵ҃рстово рaди нашега Гр҃а
да нєспоdобна жнвлениа шdЬ нєвєрнихЬ нє боудє
зло слншало. Крнм. на ē. Нєго да сеі люdі могѹ
рєщі, шва наша вєра, шєЬ нашЬ Nаѹкь, швє наше
Божіе слѫжбе, свє наше чннєйнє н справланіє ієстЬ
правo, почтєно, лнпо н Богоу ѵгоdно: н да шс-
пѣтЬ знашнмі нечнстнмн грнхн (како сѣн Павалъ
Кєбрє. на ѕ̄. і̄. говорі) І҃С҃Х҃а нє пропнйамо, шйнмЬ
се нє роугамо, н йєговє мѫкє н ѣрєн зногамн нє
трпьщємо. Кьпєтомѹ, мн нмамо нашємѹ нсѣрd-
йємѹ са вснмЬ што моремо н што ієстЬ йємѹ по-
трнбно шdЬ нась, єрно н волно слѫжнті: Како
ієстЬ намЬ Богь Штаць слѫжнлЬ, коі ієстЬ пос-
лалЬ своега іеdннога Снна на шєн сєнтЬ, на мѣс-
то плаће рaди нашнхЬ грнховЬ н на шdрѣшєніє н
спасєніє. Како шdЬ тога свєтн Нвaн, ā. Нвaн. на
ѕ̄. говорі, кн праві: вatомЬ ієстЬ любавЬ Божіа,
нє да бнсмо мн Бога любнлі, нєго шнЬ ієстЬ nас
любнлЬ, н послалЬ своега Снна на шчнщєніє рaди
нашнхЬ грнховЬ: Прєdраги ако ієстЬ Богь
нась тако любнлЬ, тако н мн нма-
мо заієdно любнти іеdан
дроугога.

вNєdєлю

ВНЄДЄЛЮ ВСКРЄШЄННІЇ

Господнꙗ ІС̄ХЯ прповѣдасє Єванґеліє, кда, како ѥсть ѡдь см̄ртнїи сѫс ѫскрснѫль, покомь нкомѫ ѥгово ѫскрншєнїє нлї прво бѣ навн; ѱєно.

МЯРКО Sї. КЯП.

Н бѫдѫщѣ мнѫ; ла Собота, Ма; рна Мандалєна, н Маріа Ꙗковл̄а, н Саломє, коу; пнлє бнхѫ пома; стн, дага прн; шадшн помаѫ.

Н вєлє рано пьрвога днє ѡдь Соботь, прндоше кагробѫ, бѫдщн юрє Сьлнцє нзашло, н говорахѫ мею собомь. Тко намь хоцє ѡдвалнтї камнкь ѡдь врат̄ гроба? Н погледавшн ѡнє, оугл̄едаше камнкь ѡдвалєнь, бншєбо вєлє вєлнк:

Н ѹГРОБЬ ѹЛИЗѹЩІЙ ВИДѢШЕ МЛАДѢЦА СѢ, ДЕЩІЙ НА ДЕСНОЇ СТРАНѢ ГРОБА, СВѢТОМЬ БѢЛОМЬ ѠДѢЯНА, Н ПРЕСТРАШНШЕСЕ. КО, ЄМЬ ѠНЬ РЕЧЕ, НЕМОНТЕСЕ СТРАШИТИ: ВИ ІС҃ОСЯ НАЗАРѢНИНА ПРОПЕТОГА ИЩЄТЕ, ѹС, КРСНѹЛЫЄ, НИГА ѠВДЕ: ЕВО ЇСТЬ МѢСТО КАДЕ СѹГА ПОСТАВИЛІ. ДА ПОИДИТЕ, РЕ, ЦИТЕ ѹЧЕНИКОМЬ ЄГА, Н ПЕТРѹ, ДА ѠНЬ ХОЩЄ ПРЕДЬ ВАМІ ѹГАЛИЛЕЮ ПОНТІ: ѠН, ДѢГА ХОЩЕТЕ ВИДѢТИ, КАКО ВАМЫЄ РЕ, КАЛЬ. Я ѠНЄ ѠДСАДШИ Х҃РЛО ѠДЬ ГРО, БЛ ПОБИГНѹШЕ: ЇРЕ СТРАХЬ Н ГРОЗА ИХЬ БИШЕ ѠБЬЇЛА, Н НИШТАРЕ КОМѹ НЕГОВО, РАХѹ ЗАШТОСЕ БОЇХѹ.

Ѡвога Евангелія Недѣли Н ѹтѣшенія.

Л. Свакн правн вернн ктстіа; нін, іма нз; С. писма знатн і становит бітн да ІС҃ХТ ванс; тінѹ ѹскрснѹл їст. зато пи; ма Евангелис; тов ѹченїков і пророков ѠдЬ Негова скріше; нія нма рад

Д Я ІС҃ХТ СИНЬ Божїн нашь Господинь н ѠдѢ, рѣшитель, їсть внстиннім начинома зовнм НЕГОВНМЬ правнмь тѣломь, ко їсть ѠдЬ Мартне ДѢВЕ насе васель, н сконмь їсть на крижоу бнль пропет н погребень ѹскрснѹль ѠдЬ мртвнхь, ѠдѢ тога задоволно сви Пророци н Евангелисти свѣ, дочаство даю. ѹченнков н Пророковь разѹмно н много свидочаство нанти хощете зайдно ва; мнозних местних ѹкнигах дна҃е Ѧпѹс. на д҃. в҃. г҃. д҃.

ғ. д. ѕ. ф. і. аї. єї. ѣї. Капит . И повсюда єпис: толахъ свѣтота Пет: и. ѳ. Павла . Евангелистовъ свѣдочаства нанти хощете еъюказъ юКапитулнхъ кон іесъ wдь згора поставленн и запнсанн . Wен пнш҃ правдно и звелнкъ помн҃ъ, како есть ІСЪС ъмрль епетакь, трн дре по полдне, и на третн дан рано, то іесть, енедлю іесть wдь смртн ъскрс: нль . И снеговомь ъскрншенѭ се ѥдань трюсь ъ: чнин, да стражѣ и сонніцн,кон гроб҃ чювахъ,wдь страха наполь мртвен бнхъ, ндоше wнь хнпь є: Ерусолнмь прнповндаюцн и говорѣцн Бншкопомь и Попомь, да ІС҃Х҃Т ѥсть wдь смртн ъскрснль: Бншкупн пакн и Попн даше стражемь достапн: нѣз , да wеога дан҃ѥ не разглашаю нато ІС҃Х҃Т на дань Негова ъскрншенн петь крать , и потомь м҃. дань поредъ , се ѥст много крать ѵченнкомь, женамь и wсталнмь людемь жнеь прнказаль шпн: мн ѥль и говорнль , нмь прнповндаль , пнсмо тълачнль , шнмн ѥсть нѣль и дань се ѥсть нмь тнкати : Нанпрво се ѥсть нсказаль жнеь и дань се ѥсть ендити Марни Мандалени . Мар. ѕї. И: ван. к. Потомь дрѵгомь Галнленскнмь Женамь. ғ. Снмонъ Петръ . Лък. в д. л. Корнн. на єї. д. двнма Wченнкома гредоуцн еаемаюсь . Лъка. на в д. ѕ. десетнмь ѵченнкомь . Лъка. на в д. Иван. на в. ѕ. Wпѣть фенмь ѵченнкомь и светомоу Томѣ , Иван. на в. з. Wенмь ѥдннмь ѵченнкъ,

кон

свакн много крат н спом҃ъ чтати.

кон ѕ̄тнбернадскомь їзерў рнбе ловл̃ахоу , швнм їдань чюдовнть шбѣдь прнправн, н ѫ̄ жн̄нми їл. Неан. на к̄ā. й. Светомў їнковў , ā. Корннт . На ѕ̄ї. ф: Петь Сать братомь . ā. Корннт. на ѕ̄ї. ї. ўченнкомь н Апўстоломь на Горѣ маслинскон, нз кое ѕ̄знде на небеса . Марко . на ѕ̄ї. Днан̄е Апўс. на ā.

ѕ̄

Кад молнмо і зовемо на Бога , тако імамо знашў вер̃ гледатн н помнслнті нацела ї̄с̄х̄тя , да он сам̄ зобіма натўрама ўБожної части , славн мощн н швластн сіан , да јест јединн Господнн ѣрх свнх рнчн , нанебесних на землі н ўпаклў Ово је све он добнл ѫ̄негов̃ мўкоў і ускрі шенјем .

Кьрстјанні кадь скрозі правадно сендочество становнті н потѣрјені јесў , да ї̄с̄х̄т јесть ѣнстнноу шть м̄ртвнхь ўскрснўль , нмаю таканше нзь светога Пнсма ўчнтнсе н знатн . Нанпрео , што јесть їсўс самь себѣ , потомь ўбознмь грѣшнком , жн̄еговнмь ўскрншењемь добра ўчнннль . Нато ѕ̄ваки добрі чловекь знаті н замнрнті нма, да ї̄с̄х̄т нн ўскрснўль швако шдь м̄ртвнхь како Лазар. Нван. на ā̄ї. н вдовице Снн̄ь . Лўк. на ѕ̄. нлі поглавице хщі . Мат. на ф. нлі човекь сабелн, зеовомь гробў . д. Краль на г̄ї. Швн сен такоје ўскрснўлі ёсў шдь м̄ртвнхь крнпостю н мощю Божју н Снна н̄ега , алі шпѣть умрше : ї̄с̄х̄т пакн него јединў ў м̄рн грнхоу . Крнм. на ѕ̄. Н шнь ещје не умре , См̄рть сѣрхь н̄ега ешје не влада , него шнь сѣрхь См̄рті . ā. Корннт. на ѕ̄ї. Ошеа г̄ї. Кебре: на ё. н шнь се ѫ̄ зовѣ̄ь н̄еговнмь ускрѣшењем нсказаль , да ѫ̄ шнь та правї вѣчні Снн̄ь Божкі,н јединь Господнн ѣрхь све створење н рнчі.

Крнм.

Крим. на ã. Зато (говори такоіе сті Павал Крим. на Ãі.) ІС̃Х̃Т іе ѹ̃мрль, и ѹ̃крсноуль, и шпѣть жнсь посталь, да шнь с̃ѣрхь жнвнхь, и м̃ртвнхь влада. И Кфе. на ã. говорн: Богь іе свою снлѹ криность ваІС̃Х̃б нсказаль, Кон га іе шдь м̃ртвнхь ѹ̃скрѣснль, поставнешнга на дѣсноу свою на небеснхь, с̃ѣрхь све погласіе и шбласти, крнпость, и владаніе, и с̃ѣрхь свакога имена ко се именоуіе, не ансто на швомь свитѹ, него ноїіе на прнх̃дномь, и сее вичі подс̃ргаль іе подь ногѣ Ѣгове, Ѱал. Ѣ. И поставнлга Ѣ вглаві Цр̃кви, коіа ість тѣло Ѣгово испльн̃ніе Ѣіе, кон свака савснхь испльн̃ѹіеть. Колос. на с̃. ІС̃Х̃Т Ѣ ж̃ѣговнмь крнжемь (то ість, ж̃ѣгов ѹ̃ѕкоу) нашѹ к̃нгоу, нашь длжні листь (конмь внхомо закоѹ и Божьнмь запов̃дамь длжни) помрснль раз̃брль, и ж̃ѣговнмь ѹскрншенѣмь іе погласнцѹ и сладавце (то ість, дьіеле, Пакаль и См̃рть вѣчнѹ) оплѣніль и шбрѹбаль, Тере нхь іе шчнто: саль и показаль, како нхь іе скрозн самога себе премогаль и добнль. И Кфнлн. на с̃. говорн тако свети Паваль: Покле ІС̃Х̃Т самога себе поннжнль ість, вазамші прнлнкѹ слѹге, и бнль іе како дроугі чловекь, и шднцомь нашасть бѣ како чловекь, поннжі самога себе, ѹчннѣшнсе подложань до См̃рти, становнто до См̃рти крнжа. Зато с̃тварь ѹзвнші Ѣга Богь, и даровамѹ име,

кое нме ѥсть сѣрхꙋ всакога нмєна : да ѣнме Іѵсо-
єо свако се колнно поклони , небєско н земаѫско н
паклєно , н свакі їзнкь сповнда́і , да Господнь
наш ІС̄Х̄Т ѣсла́єі ѥст Бога Wтца : Нз wвога го-
вореня ꙋрє морємо лахко разꙋмѣти , што ѥ Іѵсо-
зовнмь Ѥговнмь ꙋскрншєнѥмь wправнль , нскда
зальн самь себн добнль . да ѥ wнь та пра́єі єѣч-
нн жнві Сннь Божьн . н да Ѥ wнь не лнсто по
Божьєн , нєго такоѥ по члоєнчаскоі Натꙋрн , ѥ-
дань Господнь н владаваць ѣрхь сенхь рнчі, за-
лнхь н добрнхь , на Нєбн , на Зємлі н ꙋпаклѣ .
Како wнь самь говорн . Мат. на ѢѢ. Мєні ѥсть
дана сва wбласть на Нѣбн н на Зємлн : н wнь
Смртю нѣговꙋ н ꙋскрншєнѥмь (како wнь самь
говорі , Лꙋка. на ѢѪ.) нде ѣславꙋ ва свою час̄т,
н сѣде на деснꙋ Бога , да сада wєі цѣлі ІС̄Х̄Т єд-
wвон Божєн н члоѵнчаскоі Натꙋрі сѣБогомь W-
цємь н здꙋхомь свєтнмь ѣжнва нєбєскє славє , мо-
щн , wбласти н сѵє доброте , н Кра́ѩ́ѵє́ н Госпо-
дꙋѥ сѣрхь свнхь рнчі . Н поставлєніє сꙋдаць жнв̄
н м̄ртвнхь , н да ѥсть таканше свонмь дꙋхомь,
свою крнпостю н wбластю єазда wѣдѣ прнстоу,
пань полі нась на wвомь свнтꙋ , како wнь самь
говораше,кадь ѣзнде на нєбѣса , Мат. на Ѥѥ. W-
во н ѥсамь свамн по сѵє дни , до конца сента ,
Зато када молнмо н зовємо на Бога зазнвамо
самашнхь нєволахь , напастнхь н ꙋєрнме Смрти,

Тако нимамо листо само помнслнті н имѣті пред
ошчима Іс҃ѵ҃рстово ѵмнл҃енство н шнбкость на крнж
ѵ҃ ва См҃рті, него таканше имамо н єлнко веще
знашѵ вєрѵ гл҃ѣдаті на Ѥгово скршенїє н према
гаѣ. Сндещі сада єа Божіен славі, крнпості н ѡбл
асті, Ѥга н ваѣговомь имені молнті н просн
ті ѡтца, за єє то, што намь надлежн, н т҃р
до вероваті, да јесмо єавсѣх нашнх молитвах
ѵслншанн. Єре І҃С҃Х҃Т јесть садь полн Бога нашь
єрни Бншкоуп. Кєбре. є҃. д҃. ѕ҃. ѕ҃. ф҃. і. Ѱал. р҃і҃.
Нашь справнтель, Бєсєдннкь, н ѡтвєтннкь. а҃.
Нван. на є҃. а҃. Тимот. на а҃. Крнмл. ѝ. Нашь ѡ
здрншнтел҃, помощннкь н ѡбластннкь с҃ѣрхь сенхь
нашнхь непрнјателн внд҃ещнхь н невнд҃ещнхь. Зо
ваковѵ вєрѵ н размншл҃ењемь моремо ѡбстати ва
єснхь неволахь, н премощі сє напасті, См҃рть н
дьнвла.

Сада паки катрєтомѵ хощем҃ говорнті н крат
ко посндати, штоје І҃С҃ѵ҃С совнмь Ѥговѣь с҃ѣрн
шењемь намь ѵбознмь грншнкомь добра оучн
нль, добнль н ѡправєнль: ѠдЂ прѣда н долго
те Іс҃ѵ҃рстове, ѵс҃ѣрішенїа, т҃рпьлєнїа н мѵке, Сві
тн Паваль єлє лнпо, разоумно н кратко пнше.
Крнмл. на д҃. говорещі ѡвако: І҃С҃Х҃Т предань ѥ
ради нашнхь грнховь, н ѵс҃ѣрснѵль ради нзвелнча
ѥа нашега, то јесть, І҃С҃Х҃Т жѝговѵ мѵкѵ н См҃р
тю, наше грнхе јесть пьлатнль. и задовольно

ѳ҃.
І҃Х҃Т҃ово ѵскри
шенїе јест испл
нењіе нзвршен҃
нашега ѿреше
нїа на дѵшн н
на тєлѵ, зовѝ
јест нас правд
ѵ҃ѵчінна пред҃
Богом, на на
шем местѣ ѥ
См҃рт, дїавла
н пакал прѣм҃
гал н разрѵшіл
і нас потврділ
н сагрѣшал, да

 зан҃

хощемо wд смрти вскрс;
нвти, и при
нем здвшв и те
лом пребівати
ва нбеской вічн
ои радости
и весељю,
А М Е Н.

зане вчинівль за бичь и покорв, кв бисм бівли имелі,
ради гриховь нашихь) вавекі впаклъ трпѣті, шнь
е wбьсталь и претрпѣль, и добиль јесть, да намь
ради негове мвке бвдв грихи wдпвщени, зацѣлени
и на сдни дань сакрівени: алі совимь илі полн
wдпвщенја гриховь нимамо wще задовољно вжи:
сотв свчномв, него јесть wдпотребе добрим,
светимь правданимь бити, и небескв сершнв пра;
ваность на себи имети, ако хощемо полн Бога
(кои јесть цѣла светость и правица) стати и дос:
тонни бити небескога весеља и товарништва: Шев
нств сершнв правицв јесть нам ІС̄Х̄Т жр̄говим
вскрншеніемь добиль, да свакн кои тврдо свроује
да је ІС̄Х̄Т вмрль ради нашихь гриховь, и оус:
крснвль ради правице наше, та истн бвде зісвр:
стовв wбилно правицв даровань и wдѣвень, да
бвде држань и wдлвчень wдь Бога за добра све:
та и правдна, како да би wнь билъ све законе и
заповеди Божје напьлне wхранилъ, свршилъ и не:
пьлнилъ, и нигдаре нијдне престоупилъ алі пре:
ломилъ: Зато Еремна Пророкь ки Б̄Г. Капитв.
зове и именвје ІС̄Х̄А наша правица. И свети Па:
вальь, а. Коринт. на а: говорі: ІС̄Х̄Т је нам
дань и вчин̄ень wдь Бога р̄мвдрости, р̄правдѣ,
р̄посвеѣенію и кодрншенію алі избавленію: И кои w:
со wдь ІС̄Х̄А зБожію и двха светога помощію ве:
рвје, да јесть wнь Ісвр̄стовим т̄пл̄еніемь из:

бавл̄ень

БАВЄЛЄНЬ И ѠДРШЄНЬ ѠДЪ ПАКЛА, И ДА ІЄ ПО ЊЄГОВОМЬ ѵскр̃шєню ДОБАРЬ, СВЄТЬ, ПРАВАДАНЬ, И ДОСТОЙНЬ НЄБЄСКЄ РАДОСТИ И ТОВАРНШТВА ѵЧНЊЄН, ТА НСТІ НМА ВАЗДА ІЄДНѴ ДОБРѴ ЄСТЬ, ВЄЩЄ СЄ НЄБОІН БОЖІЄГА С̃РДА, НИ СМ̃РТИ, НИ ДЬЙВЛА, СТАНОВНТЬ ІЄСТЬ И ѵФАНЬ НЄБЄСКЄ ДНДННЄ: КАКО ѠДЬ ѠВОГА СВЄТИ ПЄТАР, Ā. ПЄТ. НА Ā. Ē. ГОВОРИ. ВЄЩЄ СВНДОЧАСТВО НЗЬ СВЄТОГА ПНСМА ѠДЪ ѠВЄ ІСѴ̃ ХРСТОВЄ ПРАВНІЄ (И ДА МИ ѠВО НЄГО СКРОЗН ВЄРОѴ ЊСЄБЄ И НАСЄ ПРНВЄДЄМО) НАНТІ ХОЩЄТЄ ВАТРЄТОМЬ ДѢЛѴ НАШЄГА ПРЄДЄСЛОВІА ЗАДОВОЛЊ. И І С̃ Х̃Т ЗОВНМЬ Њ̃ГОВНМЬ ѵскрншєніємь ІЄСТЬ ѠНЬ ѠВО НАШЄ ѠДРШЄНІЄ НАПЬЛ̃НЄМЬ ДОП̃РНЄСАЛЬ И С̃ЄР̃ШНЛЬ, ѠНЬ ІЄСТЬ НАШЄ ГРНХЄ САЄСНМА ПЛАТНЛЬ, ѠНЬ І̃Є НАС ПРАВАДНЄ ѵЧННЛЬ ПРЄДЬ БОГОМЬ, ѠНЬ Ї̃Е НА НАШЄМЬ МЄСТОѴ СМ̃РТЬ И ДЬЙВЛА ПРЄМОГАЛЬ, ДА НАМЬ НЄ МОГѴ ЄЊЄ ШКОДНТІ, ѠНЬ СЄДЄ НА ДЄСНѴ БОЖЮ, ѠНЬ НМА БОЖЮ МОЩЬ, КРНПОСТЬ И ѠБЛАСТЬ НАП̃ЛНЄ, ЗАТО ѠНЬ МОРЄ БЄРНЄ ДОБРЄ И ПРАВАДНЄ ѵЧННТІ, ПОСВЄТНТІ, Њ̃НМЬ ДАТІ ДѵХА СВЄТОГА, ЧѴВАТННХЬ И ѠХРАННТІ ПРЄДЬ ДЬЙВЛОМЬ, ПРЄДЬ ВСАКОѴ НЄСРНЩѴ, ПРЄДЬ ВѢЧНОѴ СМ̃РТЮ, И НАСЬ ѠДЬ СМ̃РТИ СКРѢСНТІ И ДАТИ ЖНВОТЬ ВѢЧНИ. ВСЄГА ѠВОГА НЄ БИ І С̃ Х̃Т МОГАЛЬ ѵЧННТІ, ДА БИ НЄБНЛЬ ѵскрснѴЛ ѠДЬ М̃РТВНХЬ: КАКО ѠДЬ ѠВОГА СВЄТИ ПАВАЛЬ, Ā. КОРННТ. НА Ē Ī. ТАКАНШЄ ГОВОРИ, КИ ПРАВИ: ЯКО І С̃ Х̃Т НИ ѵскрснОѴЛЬ ѠТЬ СМ̃РТИ, ТАКО ІЄСТ НАШЄ

Прповнданіе таіѣе и замань, и наша вера јесть
Замань и праздна, и ѡіѣе снашихь грихихь јесм,
И ѡни кої саіс҃х҃ оумрли єсоу погублені єсу и ако
ми листо словомь животу имамо уфаіе саіс҃х҃я,
тако јесмо вење неволні, несрічні и оубожін мею
свимі люди. Іс҃х҃т паки усврснуль јесть ѡдь см҃р-
ті, и начетакь оучн҃ењь мею спѣшнмі. Ере како
Смрть скрозн чловика прнде, тако и ускрншеніе
шть мртвихь такоје скрозн ѡвога чловека јесть
прншло. И како са Адамь сви умрше, тако и са
Іс҃х҃ть сви хоте оживети, Свакі паки васвоіемь
слаѣемь стану нлі реду, Начетакь Христось, по-
томь ѡви кої Кьрстови јесу уприходу ѥгову.
(то исто разумеі на суд҃н дань) Іс҃х҃т паки нма
кралевати докле моу Богь све ѥгове непрі҃теле
подложі и подѣрже ногамь ѥгосимь, нан зад҃н
непрі҃тель кої се хоще разрушнті, јесть Смрть.
И на конць ѡвога Капитоула сеѣе говори свети
Паваль: Ево самь ѡтанну говорнмь, ми не бу-
демо сви спали (то јесть, ми не умремо сви на
суд҃н дань) за хоцемосе сви променити, умаль
хнпь, умагноутіе ѡка снапослндноі троуб҃н:
вструбити хоще труба, а мртви хоте усврснути
нерасоутни, алі хоцемосе променити: потрибно
јесть расутіе ѡво ѡблещи снерасутно, а смртно
ѡво ѡблещи снесмртно (то јесть ѡво наше тило
ко умре и саг҃не, буде учн҃ено да веще не умре и
саг҃не)

САГНЕ) КАДЬ ПАКИ СЄМРЬТЇ ѠВО ѠБЛЧЕ НЄСМРТНО, ТАДА ХОЋЕ БИТІ СЛОВО КО ПИСАНО ЇСТЬ . ПОЖРТА БЬ СМРТЬ ѕАДОБНТІЄ : КАДИ ЇСТЬ СМРТЬ ѠСТАНЬ ТВОІ ? КАДІ ЇСТЬ САДА ПАКАЛЬ ДОБНТІЄ ТВОЇЄ ? ѠСТАНЬ СМРТИ СТАЇЄНТО ЇСТЬ ГРНХЬ , А КРНПОСТЬ ГРНХА ЇСТЬ ЗАКОНЬ : БОГОУ ПАКИ ХВАЛОУ ѢДАНМО, КИ НАМЬ ЇДАЛЬ ДОБНТІЄ ПО ІС̃Х̃Ѵ ГОСПОДНИѴ НАШЕМѴ : ЗАТО БРАТІА ПРЄДРАГА БОУДНТЄ СТАНОЄНТИ, НЄѴГНБЛЮЩИСЄ, И ѠБНЛѴЮЩИ ВАЗДА ЄДЬЛѴ ГОСПОДЇЄМЬ , ЗНАЮЩІ ДА ТРѴДЬ ВАШЬ НИ ТАЩ НИ ЗАМАНЬ Є̃ГОСПОДНЊОУ . ВЕЩЄ А̃. ТЄСАЛ. НА Д̃. ГОВОРИ : ЄРЄ ЯКО ВЕРѴЇЕМО ДА ІС̃Ѵ̃С ѴМРЛЬ ЇСТЬ , И ДА ЇСТЬ ѴСКРСНѴЛЬ , ТАКО И БОГЬ ѠНИХЬ КОИ СѴ СПАЛИ СА ІС̃Ѵ̃ КРСТОМЬ , ХОЩЄ ПРИВЄСТИ ШЇНМЬ : А ѠВО ВАМЬ ГОВОРИМО ПО СЛОВЄ ГОСПОДЇЄМЬ , ДА МИ КОІ ЖИВЄМ, КИ ЇСМО ѠСТАЛІ Є̃ПРИШАСТЮ ГОСПОДЇЄМЬ , НЄЩЕМО ПРИТИ ѠНИХЬ КИСѴ СПАЛІ : ЗАЧТО ГОСПОДИНЬ Є̃ЗАПОВЕДИ , И Є̃ГЛАСѴ АРХАНГЕЛА , И Є̃ТРОУБЬ БОЖИИ СНИТІ ХОЋЕ ЗНЕБА , А М̃РТВИ КИСОУ ВАІС̃Х̃Ѵ ѴСКРСНѴТИ ХОТЄ П̃РВО , ПОТОМЬ МИ КИ ЖИЕМО , КОИ ѠСТАЛИ ЇСМО , ЗАЇДНО ХОЩЕМО БИТІ ВАЗЕТИ ВАѠБЛАЦЬХ ВА АЇРЬ СѴПРОТИВА ІС̃Х̃Ѵ , И ТАКО ХѴЩЕМО ЗГОСПОДНИМЬ БИТІ ВАЗДА И ТАКО ѴТИШИТЕСЄ МЮСОБОМЬ ЗОВНМН БЕСЕДАМИ : ВАОВНХЬ БЕСЕДАХЬ СВЕТОГА ПАВЛА ИМАМО СВЕ КОРИСТІ , И ДОБРОТЄ ІѴ̃ВСТОВА ѴСКРШЕНІЯ ПОРЕДОУ НАП̃РВО БРОЇЕНЄ И ПОСТАВЛЕНЄ ДА НАПЛНЕМЬ ЇСМО ИЗБАВЛЕНИ ѠДЬ СВИХЬ ГРИХОВЬ ,

ѠДЬ

w҃дь вѣчне см҃рті, wдь дыѭла и пакла, да нас хоѣе wдь см҃рти ѵскр҃сті и є҃небеса ѫсебн сазеті: мн імам҆ сазда зоев нашѵ вер҃ѵ на цѣлога і҃с҃х҃тя глед҃ати: і҃с҃х҃т ѥсть црнкее, то ѥ҃ вернихь гла; са. Кефе. на а҃. Мн сврнн ѥсшо ѥ҃гові ѵді. а҃. Ко; рнт. на ѕ҃. како і҃с҃х҃т ѥсть наша глава, наша пь҃ть и кость, wдь м҃ртвихь ѵскрснѵль, тако и мн ѵдн ѥ҃госн ѵскрснѵті хощемо, Нато светі Па; вль wдь wвога нашега станоѵнтога ѵскрншенїа ваі҃с҃х҃д wвако становнто говорі, како да бі бн; ло ѭре ѵчнѥно и зе҃ршено, говорещі. Кефе. на е҃. Бог҃ь кн ѥсть богать ѥ҃мнлості, рад҃н ѥ҃госе пре; ѥлнке любасе, скою ѥсть нась любнль, wще кад҃ ѵгрснихь м҃ртвн бнхомо, нась ѥ саі҃соу҃крстомь жнвнхь створнль, зачто помнлости спасені ѥс; те, и нась ѥсть шн҃нмь заѥдно ѵскрснль, и за; ѥдно посадль на ѥ҃беса ва і҃с҃х҃д. И свети Пет: а҃. Пет: на а҃. Благослов҃ень боудн Бог҃ь и w; таць Господнна нашега і҃с҃х҃тя, кон нась ѥ по ѥ҃говон ѥлнкон мнлости wпеть родль ѫ҃жѥомѵ ѵфаѭоу, по ѵскрншенню і҃с҃х҃тя wдь м҃ртвнхь и кьдндни, ка нигдарь не с҃т҃рхне, нигдарь се не wсв҃ѣр҃нн, и нигдар не ѵзѥне, не сагн҃нѥ, ка дн; дна намь ѥсть с҃хранена є҃небеснхь, намь, кнсѡ҃ по крнпости Бож҃і чѵванн ѫ҃спасе҃ню по вер҃ѣ. И, свети Павль. а҃. Корнн: на е҃ї. Како ношахомо позем҃но подобство, тако боудемо носити по;

ДОБСТВО НЇБЕСКО. НѢФНАН. НА Г. NАШЬ СТАНЬ, ХОЇЄѢ Н ПРЕБНВАѢЄ НА НЕБЕСНХЬ ЄСТЬ, ѠДЬ КОУДА Ѡ= ЩЄ СПАСИТЕЛА ЧЕКАМО ГОСПОДНА НАШЕГА ІС̄ Х̄ Я, КОЇ ХОЊЄ ПОНОВНТН ПЬЛТЬ НАШОУ ѠДЬ НАШЕГА ПОНИ= ЖЕНЇА, КОН ЄСТЬ ПРНЛНЧАНЬ КНПУ СЛАВЄ ЊГОВЄ, ПО ДѢЛѪ КРНПОСТН СВОЇЄ СКОЮ ХОЩЄ ВСАКА СЕБН ПОДЛО= ЖНТН.

ЧНМЬ Н КАКО СЄ МН ПАКН ІСѪ̄РТОВА ѴСКРНШЕНЇА, ВСЕГА ЊГОВА ЧЇНЕНЇА Н ЗАСЛѪЖЕНЇА ѴЧННМ̊ ПРНЧЕСТ= НИЦН, ДА ѠДЬ ІСѪСЯ БѪДЕМО НЗБАВЛЕНН ѠТЬ СЕНХЬ ГРНХОВЬ, ѠДЬ ЄѢЧНЄ СМ̄РТН, ѠДЬ ДЬНВЛА, ѠДЬ ПАКЛА, Н ДА БѪДЕМО ДОБРН Н ПРАВДНН ѴЧНЇЕНН ПР̄ЕДЬ БОГОМЬ, Н ВАЗѢТН ЗДѪШѪ Н СТѢЛОМЬ Є̄НЕБЕ= СА: ѠДЬ ѠВОГА ЇЄСМО МН ЮР̄Є МНОГО КРАТЬ ГОВО= РНЛН Н СВНДОЧНЛН, СТАНОВНТО ЗННЇЕДНѪ ДРѪГОУ РНЧѪ, НЕГО САМѪ ВЕРОУ: ЕР̄Е ѠКО ВЕРѪЇЕМО (ГОВОРН СВЕТН ПАВАЛ. А̄. ТЕСА. Д̄.) ДА ІС̄ Х̄Т ЄСТЬ ѴМ̄РЛЬ, Н ДА ЇЕСТЬ ѴСЌРСНОУЛЬ, ТАКО Н БОГЬ ѠННХЬ КОНСѪ СПАЛН С̄ІСѪЌРСТОМЬ ХОЩЄ ПРНВЕСТН ШЊНМЬ, РАЗѪМЕН Є̄НЕБЕСА. Н КРНМ. НА І̄. ГОВОРН: КАДЬ СПОЗНАШЬ СТВОНМН ѴСТН ІС̄ Х̄Я, ДА ЄСТЬ ѠНЬ ѠВН ГОСПОДНЊ, Н ВЕРѪЕШЬ Є̄СРЦОУ, ДА ГАЇЄ БОГЬ ѠДЬ М̄РТВНХЬ ѴС= ЌРѢСНЛЬ, СПАСЕНЬ БѪДЕШ: ЗАЧТО ВЕРА НАСЬ ПРНВЕДЕ Н ПРНДРѪЖН КАІСѪЌРСТОУ. Н КЊЕМОУ ПРНЛОЖН, Н Ѵ= ЧННН ДА ЇЕСМО ЊГОВН ЖНВН ѴДН: Н БѪДѪЩЬ ІС̄ Х̄Т НАША ГЛАВА ѴСЌРСНѪЛЬ. ТАКО Н МН ЊГОВН ѴДН ѴС= Ќ̄РСНѪТН ХОЊЕМО НАСѪДЊН ДАНЬ, Н БѪДЕМО ПР̄Н ЊЕМ̄ ВАВЕКН, ѦМЄN.

Б. ВСЄГА ШТО ЇЄСТ НАМ І̄С̄Х̄Т ЖЊ ГОВОУ МѪКОУ І СК̄РІШЕНІЕМ ДО= БНЛ, ѠВОГА СЄ МН НЕГО СКРОЗІ ВЕРѪ ОУЧНМО ДНЛННЦН БІТІ.

ѯ.

Ми Господи́ни Богъ нанещи слажимо, кадъ нѣговомъ слове, нѣговим ωбещанием и Евангелю́ тво́ре до вѣрнемо. ωдъ Іс҃хтове мъке и скрѣшенъа сенм лю́дем (зачто ист ωво ученно) го́: ворнмо. Зовнъ себе и ωстале лю́ди тишнм и крѣпнм ѣнг е вол́у, и зове мо: Іс҃х гя: По корм чнним: Грнхе ѣсе и кодемо, змаѕ рамо, нва на, шем стану се држ́мо сѵпро́ тнва Бога, и іскрѣнемъ наше мъ по Божнон волн, вірно и почтенно.

Што пакн, и каковъ хвалъ, чистъ и службъ на мамо мн ωпеть врнѵти господнноу Богоу и не га Сиоу Іѵсѵ҃стоу, ѵадн ωдрншенна и ѵскрншенна Іѵсѵ҃ртова дати и нсказати? Напр҃во, нмамо све ωво, што iесмо ωвдъ Нзъ светога Писма слнша, ли, да iесть намъ ІСѴС жн҃говоу мъкоу и ѵскрн, шенiемъ добнль, справоу вероу прнети, и т҃вр҃до до конца веровати́, да iесмо напл҃нем нзбавлiени ωдъ грнховъ, ωдъ проклетства закона, ωдъ т҃р: да Божiега, ωдъ вечне см҃рти, ωдъ дънвла и па кла, и даiесмо добрн, свети, правдни прѣдъ Бо: гомъ, да ωво наше см҃ртно тѣло ѵскрсне ωдъ см҃рти, и ѣжевали бѵдемо ѯдѵшоу и стеломъ жи: соть вѣчни: Како ωво све спознамо ѵверн, кдѧ говорнмо. Вервю ωтпѵщенніе грнховъ, пл҃ти ѣс: крѣшенніе и животъ вечни, ямен. Зовакомъ нашѵ вероу мн хвалнмо Бога, зачто нан ceьоу часть, ѯвалоу и службоу мн чнннмо и нзкажемо Богоу, кадга за правдного нмамо и држнло, вервiемо нѣговомъ словоу нлi говорenью, и на то стано: вито се занесемо и ѵфамо. Ωпеть назадъ, вещи: га шпота и срамоте не моремо ѵчннти́ Богъ, не: го кадъ нѣговомъ говорenью и ωбещанiемъ не ве: рѵiемо и сѵмн҃амо. Сие свето Писмо и сва Евангеліа, сенхъ апѵстолоевъ Наѵци и Епистолне, ωчнс то говоре и даю сведочаство, да веще праве Бо: жие службе нн, него iесть права Кърстнанска вера, и ωпет

к ѡпєть назадь єщєга грнха нн,него їєсть нєєє ра. Радї єєре (говорї свєті Паваль. Кьєбре. на ā ї.) свї свєтн їєсь ѵгоднлн Богѵ, безь вєре нємрєнитє коре ѵгодитї Богоу. Н Крнмла. на ā ї. говорн, штогоднре нн нзь єєре, свє їєсть грнхь. Кадрѵгомѵ нмамо ѡдь ѡєога праєднога ѵскрншєнїа н днњѧ Їсѵхрстова повєсѵда, ѵцрнквн, дома нашої ѡбнтелї н свнмь лѵдємь вазда говорнтї, пнсатї, пєтн н свндочнтн, како ѵчєннцї чнѧхѵ. днњѧє я ївс. на ā. н ѡщє сада свн прєвн єєрнї Кьрстїанн н прнповндаєцн вєрно чнне, їєре скрозн ѡвакоєѡ говорнѧє прндѵ мѫзї ѫправомоу спознанью Їсѵхрстовѵ. да прєво н звєрѵ єанєволахь прїзїваю Бога, н спасєнї бѵдѵ. Кьтрєтомѵ, нмамо такоє зоєнмь Їсѵхрстовнмь н нашнмь ѵскрншєнїємь себе н ѡстале людн єасвакон єрстн нєєолахь (навластнѣто на Смртн лежєщ) покрнпнтї н ѵтєшнтн, наше стрлшно, жалостно н бєсоуфано єрце ѡбєсєлнтн. Єре ѡсї яртнкѵль нлї дѣль наше Кьрстїанске вєре, їєсть нан весєлєї н крѣплн. Како ѡдь тога Стн. Яєгоустинь пнше, кон говорн: Свє наше ѵтншєннє, єва нлша радость н ѵфаѧє, ва ѡвонь самѡнячн стон, да хоцємо ѡпєть ѡдь смртн ѵскрснѵтн: Радн тога нашн старєн право данашѫоу песамь сложнше, поюцін ѡвако: ІСѴС їєсть ѡдь Смртн ѵскрснѵль, зато весєлнмосє н зато Бога хвалнмо, да бн нє бнль ѡдь Смтн ѵскрснѵль,

Вась сенть, бн погѹблень бнль: ялѣлѹн, то ѥ, хвалнте господнна. Кьчетертомѹ, нмамо такоѵ ѥ (како нас ѐдинашнон Епнстолін. ā. Корнн: на ѣ. свети Паваль. ѹчн) Нсчнстнти стари кеась нз себе, то ѥсть, прѣдь грѣхн, нпрѣдь хнвоу, н тредь крнеимь нлѹкомь за напрѣдь чѹватнсе. Како ѿ швога кеаса самь ІС̄Х̄Т такоѥ говорі н ѹчн, Лѹка на ē ї. Мар: й. Мат. ѕ̄ї. Кьпетѹ̂ѹ н послѣдѣѵ, мѹ, ѦЛ̄ЖНН ѥсмо юре занапрѣдь сее наше дни, грехе вноутре енас ѹмарати, погрестіе, шдь ніхь ѹсѣрснѹти н остаентисе, н ѥдан лѣпь чисть ноѣ светь н почтень житакь ѣржати: Како шдь швоѵ га свети Паваль ва двнхь местнхь еле лнпо нра, зѹмно ѹчн. Крнм: на ѕ̄. говорн швако. Братіа, незнателн, да есн, кон годнре ва Ісѹ̄рстоу к̄рщ: енн ѥсмо, ѹсм̄ртн ѥговон к̄рщенн ѥсмо. Зато погребенн ѥсмо шн̄нмь заѥдно сѣрщеннемь вас м̄рт̄ да како ѥ ѹсѣрснѹль ІС̄Х̄Т шдь м̄ртенхь по славн шца, тако н мн еьпоновленю живота ходнмо. Н Коло. на ѓ. такоѥ швако ѹчн: Братіа яколнс те сІѹ̄рстомь ѹсѣрснѹлн, ка ѕ̄гора ѥсоѹ нщнте, кадн Крнстоус ѥсть на десною Бога седещн, ка ѕ̄гора ѥсоу помнлосте, не ка на землн ѥсѹ, ѥре, м̄рлн ѥсте, н живот вашь скрнвень ѥсть с̄ьКрїс, тѹсемь еьБогѹ. Кдь пакн Крнстѹс сказатисе бѹде животь нашь, такоѥ н енсе хощете сказатї ш̄нїм ѹславе: зато ѹмаранте ѹде ваше, кон на земл̄н ѥсѹ Блѹдни грнхь, нечистость, пьлтенн грнхь, за: ла по,

ла пожелєнїа, и скꙋпость, ка їєсть идолска слꙋжба, ради коіе прихоаі сръдь Божьи на Сынове, неверности, ꙗкыхь и ви нѣгда хоіахоте, живоущи сами, Садь пакы оставите и ви всака, сръдь, ненависть, злобꙋ, пьсость, срамотꙋ говорєніе изь ꙋсть ваши. Немоите мію собомь їдинь другомꙋ лагаті, бꙋдꙋчи свꙋкли стараго чловека здѣлани їеговими, и обꙋкли новога, кои поновлєнь їесть вспознанью по подобстєꙋ швога кі сътвори їега: Зато обꙋците каконо изабрани, свети и любезниви Божні новога чловѣка срчно милосрдіе, злюбавꙋ, смиленство, тихость, ꙋстѣплєные, подносѣнсе мію собомь, и прашающе їедан другомоу, ако кто нма зла волю сꙋпроть другомꙋ, како їесть ІС҃Х҃Т вами простнль, тако и ви простите: Свръхꙋ сіхь паки имеюще любавь, ка їесть завезана, ꙋдь сьвршенїа: И мир Божні владаі сръца ваша, ꙗкомь и звани їесте єдиномь кипꙋ, и бꙋдите спознани. Изь швога лица разꙋмна говорєніа стога Павла. свакі вірні лахко разоумѣти и знати море, што їесть, доужань, и што има ꙗчинити сꙋпротиса Богꙋ, и сꙋпротиса исѣдѣмо своімꙋ, и како се има свонмь станомь и животомь држати ради мꙋке ꙋскрншенїа Божіега Сина. Дан намь Господинь Богь швакоу вєрꙋ срце и мишленіе да ви по швомь правомь Божіемь наꙋкꙋ држалисе све наше дни и ватомь нашасти вазда, и на сꙋдьни дань, ямень.

НЕДЕЛСКИХ ЕВАНГЕЛНОВ,

ѡвога Евангелиа Наѹцн и ѹтѣшенiа.

Ѕ.

Вазмѣнога Евангелиа сѹмма: Кратко изтлмачен̃iе.

Ѧ данашн̃емь светога Марка Евангелiю, намь бѹде ѡвнхь женьс кое хотнахѹ Iсѹ̃рсово тѣло помазатн) боголѹбность и права любавь соупроть Iс̃х̃т҃ѹ йнлоукѹ напредь поставл̃ена, и потомь кадь iесть Iсѹ̃рстово ѹскршенiе, наипр҃ео по Ангелнхь нв̃лено. Нзь ѡвога се ѹчнмо, да ѡве велнке небеске Божiе рнчн, iесоу нан вѣке и сѣке крать ѹбознмь прнпростнмь людемь навнщене и ѡзнанѣне, како ѡдь тога свети Павалъ пнще говорещи л. Кор: на ā. Внiте Братна позн̃ане вашe, Богь нi мн̃ге мѹдре поплте нi мн̃ге ѡбластнiке нн многе племенните позвалъ, него што лѹдо бiше на свнтоу, то исто iесть Богь изволнль, да мѹдре ѡсрамотi, и што немощно на сентѹ бнше, то iсто Богь iзабра, да ѡсрамотi снлне, и што ниско и неплеменито iесть Богь избралъ, и ѡна коiа не бнхоу, да ѡна коiа iесѹ разроушн, да се не днчн предь лицемь н̃говнмь свака плт̃ь. Кьтре томѹ, када янгель заповнда Женамь говорити ученнкомь да и Iс̃х̃т҃ ѡдь мртвнх воскрснль, се оучнмо, да се Богѹ право слоужи, кадь се Евангелiе ѡдь мѹке и оускрншенiа Iсѹ̃стова право прнповнда и повьсѹда навнщiе и iесьла.

Внезлѹ

ВНЄДЄЛЮ НА ѠКТЯВѢ ПЯ; СКЄ, ПРНПОВНДАСЄ ЄѢANГЄЛІЄ КАКО СЄЙ І; СѢС НА ѢАЗАМЬ НА ѢЧЄР, Н ПОТЛЄ НА ѠС; МН ДАНЬ, ПО ЙЄГОВНМЬ ОѰСКРНШЄНЬЮ ЖЙЄГОВНМЬ ПРАВНМЬ НСТННННМЬ ТѢЛОМ ЖНВЬ ПРНКАЗАЛЬ, ТЄРЄЙНМ ДАЛЬ ТНКАТН ЙЄГОВЄ РАНЄ НА РѰКАХЬ Н НА СТРАНН: ЗО; ВНМЬ ЇСТ ѠНЬ ЙНХЬ ѴВЄРІ КОН СѴМ; ЙАХѴ НА ЙЄГОВОМЬ Ѵ'СКРН; ШЄНЮ ПОТЄР; ДНЛЬ.

НЂЯN. К. КЯП.

БѴДѴЩ ТѢДА ЄЄ; ЧЄРЬ ѠNОГА НС; ТОГА ДНЄ, КОН БНШЄ ПЬРВІ ѠТЬ СОБОТЬ, А ВРА; ТА БѴДѴЩІ ЗАТ; ВОРЄНА, ГДНСЄ БѢХОѴ Ѵ'ЧЄNНЦН СКѲПНЛН РАДН СТРАХА ІѲДЄНСКОГА. ПРН; ДЄ ІСѲС, Н СТА ПОСРНДОѴ ЙНХЬ, Н РЄЧЄ ЙНМЬ.

НИМЬ . ЖНР ВАМЬ . Н ТО РЕКШІ , ОКАЗАНМЬ РОУКЕ Н РЕБРА СВОЊ ШБРАДОВАШЕСЕ ЗАТО ОЧЕНЊЦІ ВИДЕВШИ ГОСПОДНА . РЕЧЕ НИМ СОПЕТЬ . ЖНР ВАМЬ . КАКО МЕ ЇСТЬ ПОСЛАЛЬ ШТАЦЬ , ТАКО І Ѧ ШАЛЮ ВАСЬ . ШВО КАДЬ БШЕ РЕКАЛЬ , ДАХНОУ ВАЊЕ , Н РЕЧЕ НИМЬ . ПРИМИТЕ ДОУХА СВЕТОГА : КИМЬ ГОДІ ШТПОУСТИТЕ ГРЪХЕ ТИМСОУ ШНІ ШТПУЩЕНИ . ЯКИМЬ ГОДИ ЗАДРЖИТЕ ЗАДРЖАНИ ІИМЬ ЄСОУ . ТОМА ПАКИ ЕДАНЬ ШТЬ ДЕСЕТЕ НАДЕСТЕ , КОН СЕ ЗОВЕ БЛИЗНАЦЬ НЕБШЬ ГА ШНИМІ , КАДА ДОНДЕ ІСОУС . РЕКОШЕМОУ ЗАТО ДРОУГІ ОЧЕНЊЦІ . ВИДЕЛИСМО ГОСПОДНА . Я ШНЬ НМЬ РЕЧЕ . ЯКО І Ѧ НЕВИЮ ВРОУКАХЬ НЊГОВИХЬ ЗЛАМЊНЕ ЧАВЛЕНЕ , Н НЕ ПОСТАВЛЮ ПЬРСТЬ МОІ ОУМИСТО ЧАВЛОВЬ , Н НЕСТАВЛЮ РОУКОУ МОЮ ВРЕБРА НЊГА НЕЩОУ ВЕРОВАТИ . Н ПО ШСМЂХЬ ДНЕХЬ , ШПЕТЬ БЪХОУ ОЧЕНЊЦІ НЊГОВИ ВНОУТРЬ , Н ТОМА ШНИМИ . ПРИДЕ ІСОУС ВРАТЬМИ ЗАТВОРЕНИМІ , ИСТА ПОСРЕДЕ НИ Н РЕЧЕ . ЖНРЬ ВАМ . ПОТО ПАК РЕЧЕ ТОМЬ , ДАІ СИМ ПРСТЬ ТВОІ , Н ВНІН РОУКЕ МОЊ , Н ДОНЕСИ РОУКОУ ТВОЮ , Н ПОСТАВИ ВРЕБРА МОЊ Н НЕБОУДИ НЕВЕРАН , ДА ВЕРАНЬ . ШДГОВОРИ ТОМА , Н РЕЧЕ НЕМОУ .

мѹ. Господнь мон, н Богъ мон. Рече мѹ тада ІСЪС, зато дасмє єндль Тома, н вероваль єси. Блажєнн кн нсѹ видєлн, а вероваln єсѹ. Иногд зансто, нна зламєнa створн ІСЪС прѣдь ѡбразомь ѹченнкоєь своихь, ка нсѹ писана ѹ кнгахь ѡвнхь. Да ѡва сѹ писана, нека вѣрѹєте, да ІСЪС єсть Крнстъс ѡн Снн Божьн. Н да вѣрѹюцн жнвоть бѹдете нматі ва нме Нєгово.

Ѡвога Евангелиа Наѹцн н ѹтѣшенa.

Б Јосомь данашнємь Евангелю нмамо нанпрво ѡвн Наѹкь н ѹтѣшєнє, да када н ІС̃Х̃Т нашь Господнн н глава, справнмь Нєговнмь тѣломь, скнмь єсть ѡнь на крнжоу снсѣль, ѹмрль н погребень, ѐнстнн ѹ єсть ѡдь мртвнхь ѹскрснѹль, тебе є шнмь скрозн затворена врата двакратъ ѹченнкомь прншаль. Да премь тако н мн, зовнашнмь тѣломь ко сада на себн нмамо н носнм, таканше ѹскрснѹтн хоћемо на сѹдн дань: Н да ѡво наше тѣло бѹде ѡнда лѣпо, свнтло, здраво, чнсто, лакко н бр̃зо, бѹдемо по јнерѹ ходнлі како н птнце, н ѹмагноутіе ѡка Іѹскрстомь заједно прндемо нзь земліе на небеса. д. Коринт.

л.

Сенхь вєрнних тѣла, посѹ ѹем днвєѣ бѹде ІС̃Х̃Тоєомоу тѣлѹ подобна. фнлнпн: г.

На ЄЇ. а. Тєса. На Ѕ. Мат. На ГЇ. Даниѣл. На ЄЇ. Капитулі.

Є.
Мнѣ Божні єрмнх ѣсть то ман єщѣ благо.

Зовоу бєсѣдоу, Мнѣ зѣамн, намь даіє ІС̄Х̄Т назнаніє, што ѣсть ѡнь намь добра ж̄нєговоу мзкь и ѵскрншєніємь добнль и ѡправнль прн Бозгоу. Бєсѣда ѡва, Мнѣ, ѡвѣ и вѣєпистолахь свєтога Павла зламєнѵіє, правѣ цѣлѵ добротоу, с̄рнцѵ, помѫць и спасєніє на дѵшн и на тѣло. Стаановнто чловекѵ неморесе болѣє прнгодні, него када нма Мнѣ Збогомь. Єре кн Збогомь Мнѣ нма, та нсті нма такоіе ѡдпѵщєніе сенхь грнхоѣ, ѣсть правадань и свєть прєдь Богомь, ѵфань и становнть ѣсть жнвота вѣчнога, и чѵвань бѵде ѿдь самога Бога прєдавсѵ залѵ нєс̄нцѵ, ѡво свє ѣсть намь ІС̄Х̄Т ж̄нєговнмь заслоужє̄нємь полн Бога добнль. Како влоєнхь двнхь пьрвнхь прєданкахь, и ва Прєдєсловію ѵмнознхь мєстнхь слншалі ѣсмо.

Г.
Само ІС̄Х̄То: во ѵскрншєніе, вѣра жалостна с̄рца право ѡ: бєсѣдн.

И када ѵчєнніі кн бнхѵ ѡдь страха прєдь Іѡдєн скѵпа затворнлнсе и жалостнн, Кадь ІС̄Х̄Тя внднше, ѡпєть сє ѡбєсєлнше. Нзь ѡвога сє ѵчнмо, да зннѣдѵ дрѵгѵ рнчоу, нєвол̄на, боѣща, прєстрашєна и жалостна грншна с̄рца, сє нє могѵ ѡбєсєлнті и право ѵтѣшнтн, лнсто зоєнмь Іѵѕоєнмь ѵскрншєніємь, кадь сє ѫнмь говорі, да ІС̄Х̄ Снн Божьн ѣсть оум̄рль ради нашнхь грнховь нась ѣсть Збогомь смнрнль, праѳдне ѵчннль

прєдь

пред ѡнмь н намь животь вѣчнн добнль, наше
зале непрнятеле, вѣчнѹ Смрть, н дьнвла премо-
галь н добнль, да намь не могоу на небескомь
спасенью нништаре шкодитї. Коіе Срце ѡенмь бесе-
дамь сервіе, то нсто ѡпеть весело н срчно бѹде
савснхь невол҃ахь н напастѣхь, ѡдь ѡвога нан-
ти хощете беще ѹпредесловію на мн. Капнтѹлї.

Нзь ѡенхь Іс҃ѹ҃крстовнхь бесед҃ь, кн говорї ѡе- Д.
де ѹченнкомь (како ме ѥсть послалъ Штаць, та-
ко н ѡ вась шалю. Н када ѡво рече, дахнѹ ва҃ѥ
н рече нмь, прнмнте дѹха светога конмь ѡпѹс-
тнте грнхе, ѡпѹщенн ѥсѹ, а конмь ѡзд҃ржнте,
зад҃ржанн ѥсѹ) се ѹчнмо, Тко ѥсть прнповнда҃ѥ
на свнтѹ мею людн нлї народї наредналъ н поста-
вналъ. Кнга ѹзд҃ржн н брань, ѡдъ кѹда нсхаѡ, тко
чнин н даѡ прнповндаецемь такоѡ разѹмь, ѡвако
ѡако срце н мь нлї крнпост҃ вприповндань ю, да ѡнн
(акось премь ѥсѹ радї нн҃ прнповндань ѡ ненавенї,
порѹганн ѡплеѡенн, прогнанн, ѹхнщенн н често
немнлостнво оуморенї) нништармаѡе ѡвако безъ
страха прнповндаю. Н недадѹсн кратнтї ннѣдо-
ної власти, нн Кралемь, нн Цесаромь, нн Папн,
нн Бншкѹпомь да не прнповндаю рнчь Божю, ка-
ко ѡдъ ѹченнковь н ѡдъ светога Павла ѹкнгах
днѡа҃ Ялѹсто. повсѹда чтемо. Н ѡво ѡще сада
ендномо н слнщномо, да ѥсть доста прнповнда-
ець, прогнано, ѹхнщено н погѹбл҃ено ва мнозн҃
ѹ ѝ местнхь.

Прнповндаѡе, і да прнповн-
дасьцн ѡвако срчно прнпо-
ендаю, н да
людн н народї
Евагелію вері-
ю, нн чловн-
часко, него
божіе чнне҃ѥ н
дѣло зато ѡб-
стої н ѡстаѡ.

местнхь , я нштарь маѣ ѡнн зато не мълче и нштарь не маре . И ако ѡнн премь зѹстн и гласе нимь словомь не могѹ ѹместнхь каді бі ради прн повндаті , тако ѡні спнсомь и скнгамі прнпо вндаю : И тко даіе ѡваковомѹ нхь прнпростомѹ прнповндању ѡдь ѡвога пропетога Бога да ѡ сако доста людн по всемь свтоу тнмь истнмь вервю . И ради тога нхь благо,нхь жене и дн цѹ , паче и нхь слаші жнвоть , на погнбель ста се . ѠдЪ ѡенхь рінчі намь данашнѣ Евангеліе ра зумно говорі , да ѡво прнповнданіе нн ѣдна чо вічаска нарѣда нли запоѣндь , него правога са мога Бога Ѡтца , Сина и дѹха светога : ІС̄Х̄Т ѡвдѣ говорі . Како ѣ Ѡтаць мене послалЪ (разѹ мі,прнповндаті и нзбавнті люді змою С̄мртью) тако и вась ѹченнке и све праве прнповндаеце по шл̄амь прнповндаті ѡво Евангеліе , говорнте н правнте сеи̯ людемь тко ѣсамь и зачто прндохь на ѡен сенть зачто ѹм̄рлЪ и ѹскр̄снѹлЪ ѣсамь ѡд С̄мртн . Нато дахноу ваѣ и да ѥнмь дѹха све та : Баоенхь бесѣдахь ѣсть именовано цѣло Бо жастео , Ѡтаць Сннь и дѹхь свѣтн . И да ѣсть ѡдь ѡвога Бога ѡво прнповндаѣ горн начнѣ но и постаѣлѣно . И ктомѹ ѣст ѡдлѹчень и дань дѹхь свѣті , та истн праве прнповндаеце ѹчн , да ѡво свето Евангеліе , и свето Пнсмо право раз мнті могоу , ѥнмь даіе таканше юначко с̄рце да

предавснмн люди н народі, безь страха ѡвоу но
тнну ѡдь Бога Ѻтца н Сина ѥгова прнповѣда
ю. Дѹхь свѣти таканше чнни н дае Нзабраннмь
людемь таково срце н таковоу мнсаль, да ѡва
ковомѹ ѥнховѹ правомѹ прнповнданью вернѹ, н
да ѥнхь срце н волю ѥѥмоу прнложе. Н да ѡво
прнповнданѥ поставлено н дано ѥсть ѡдь Бога,
н да ІС̄Х̄Т сазда ѥсть своимь дѹхомь н жѥго
ѥѹ крнпостью полн правога прнповнданнѧ. Ѡдь
ѡвога самь ІС̄Х̄Т сендочастро даіе, н свѣти Па
валь, Кефе. на д. ѡвако говорі: ІС̄Х̄Т ѥ ѥдннх
дань н поставнль, ѥпророчастеѹ, а ѥдннхь, ѥѵ
ангелнстомь, а нѣкнхь ѥПастнромь н ѹченнкѡ,
ради тога да дѣло Ісоуѥрстово (то ѥсть црекеа
Божѧ) бѹде зндано, да сен прндемо ѥдноі ве
рн, н ѥспознаню Сина Божега. Н да се не бѹде
мо камогодпре скнталі по мнознхь наоуцнхь н
порнвані скрозі хнибоу н заблѹденіе люди: Н да
ІС̄Х̄Т хоще полн правога прнповнданнѧ бнті сво
нмь дѹхомь, тако говорі Мат. на ѥ̄ѥ̄. Каді два
нлі трі с̄кѹпѣні бѹдѹ самоіемь нменѹ, по срндоу
ѥнхь хощоу ја бнті. Нато свѣті Павань таканше
говорі ѡдь ѥгова прнповнданнѧ н ѡсталнхь, д.
Корнн. на ѓ. тако не да бнсмо могѹщі бнлі мнс
лнті што годпренъ нась, како ѡдь нась, да м̊ци
наша ѡдь Бога ѥсть, кн достоннихь нась чнни
слѹжбенникоѵь новога закона, не кн̄нгѹ нлі сло

сомь , да духомь . Из ових бесед свакі лахко разумі , да ово приповидание , разумь , трце ученикоев нлі приповидавць, вера Кьрстіанска нсхаи и дана јесть , него од самога Бога . Зато предрагі Кьрстіани, имате из ов҃и Іоу҃рстоевку , и светога Пав. беседь добро замѣрнті и проценнті , за какове људі праве и верне приповидавце ѣржаті имате , не за друге, него за праве послане служабнике Божіе, скрозі кое Богь снамі говорі , нась оучі , просі и опомина , да се скрозн покоры и вер҃ы ваІС҃Х҃я зБогомь справнмо и смирнмо , како о҃д ового еле лѣпо и разумно светі Павель , ѣ. Коринт. на ѣ. пише , овако говорећі , Све рнчі од Бога ѣсь, ки нась јесть собомь справнль по І҃С҃Х҃ь , и даль је намь службоу од смирења зачто Богь бише ваІС҃Х҃ь , и змирнль јесть сенть самь собомь и справнль , и нѣнмь наменнл грнхе н҃н҃ѣве, и меюнамі јесть наредиль слово од смирења . Зато мн јесмо слн на Іс҃у҃рстовѣмь месту , зачто Богь скрозн нась опомина , Нато вас молнмо на Іс҃у҃рстовнмь местоу , смирнтесе зБогомь . И І҃С҃Х҃Т самь говорн в҃ апостоломь ѳ. ученикомь . Лука і. тко вас послуша мене послуша, и ки мене поблуша, та послуша ового кої ме јесть послаль , Зато свакн верні Кьрстіанин нма једнога правадна , истина приповидавца Наукь , не за човнчаскн , него за праві Божьи Наукь, имѣті и ѣржа

н ѣржатї тако, како бн самъ Богъ шѪнмъ говоривлъ : зачто тако свѣтої Тронцї ѣ ѵгогно людн скрозн людн кправон вѣрї ѣовестї н ѵготовентї, а не скрозї ѧнгеле, чтнте днѪѣ ѧпоус. на ѣ. Н. ї. ѕ ї. ватнхъ нстнхъ Капнтѵлнхъ нантї хощете, ѣа ѧнгелї ѵченнкомъ, свѣтомоу фнлнпѵ, Петрѵ, н Павлѵ, заповнѣахѵ прнповнѣатї людемъ. Н ѧнгелї свѣтн ннсѵ прнповнѣалї.

Нпрнтомъ, нзъ ѡвнхъ Іс҃ѵ҃рстовнхъ бесѣ (кн правн : Конмъ ѡѣпѵстнте грнхе, ѡѣпѵщєнн бѵдѵ, ѧконмъ ѵзѣржнте, заѣржанн бѵдоу) ѵчнмосе таканще. Каковомѵ ѣелоу н ѡправланью, прнповѣдѣецн, Еншкѵпн н рѣдовнницн ѡѣ Бога постављенн јесѵ, не за ѣрѵго, него само ѣа нмаю ваїсѵ҃рстовомъ нменѵ людемъ грнхе ѡтпѵщатн н заѣржатн. Ѡво нмасе ѡвако разѵмнтн. Ѡнн нмаю свнмъ людемъ казатн н право тѵмачнтн законе н заповнѣн Бжьіе, како ѡве нсте самъ І҃С҃Х҃Т, Мат. на ѣ. Лѵка на ѕ. Нпотомъ свѣтн Павал. Крнм. н Галат. Т҃лмачнта. ѣа скрозн ѡве нсте, ѣнхъ грнхе, велнкн ч҃рѣь Божьі, н телесне н вѣчне каштнге, кон вьрхъ сѣх грѣшнике положенн јесѵ, право спознаю н престрашетсе предъ ѣнмн. Н потомъ ѭре нмаю ѣнмъ прнповнѣатн Евангелне, ѣнмъ посѣѣатн, тько јесть І҃С҃Х҃Т, зачто јесть человекъ постальѵ, ѵм҃рлъ, ѡѣъ см҃ртн ѵс҃крснѵлъ, ѣа радн ѣега Богъ Ѡтацъ свнмъ ѡннмъ скн правѵ покорѵ

чнне,

ѣ.

Правнхъ н вѣрнїхъ Бїшкѵпов н пастнров ѣѣло н ѡправлаѣ҃е, јест право во пріповїдатї Сакраментє днлнтн, а не господовати, ѡхолнтнсе за велнкнм бл҃а гом хоѣнтн ѵ желнтн.

чине, ѝнхъ грѣхе спознаю, каюсе, се wдъ нихъ wдвратѣ, вервющи ѣ҃негова Сина ІС҃ХА хоще wт, пѹстити ѝнхъ грѣхе ѣржатьих за правдне, ѝнмь дати дѹха свесога и живот вѣчни: И кон wвако ѝнхъ Продикѹ wдъ ІС҃ХА прими и вервю wваковнмь Божіимь wбещаннемь и Евангелію, тнм҃ истнм҃ wні имаю навистити, и зовими Сакра менти потерданть҃, да јесѹ сен грѣ҃ні wтпѹщени, и да јсоу днанщи живота вѣчнога: Wвнмь паки кон wваковѹ ѝнхоев прповеданью невервю, и не хо те чинити праве покоре, wвнмь имаю навистити, да јсоу вабожіемь ѣрдоу, и да бѹдоу проклети: Wдъ wвога таканше ІС҃ХТ ѣдрѹгомь местоу го воря. Лѹк. на к҃д. ки прави: Тако писано јесть, и тако бише потребно Христосоу тьрпѣти, и на тьретн дань ѹ҃крснѹти, и прповидати Покоръ ѣнме ѝегово, на wдпѹщенне грѣховь мею сен ин лѹдн. И Мар. на ѕ҃і. Идите по всемь сентоу, и прповиданте Евангелне сваком стсорењю, кої бѹде бероват и ѝрщень бѹде, та исти спасень, бѹ де, а ки паки не верѹе wсѹдень бѹде. Заго wни кої wваково наръченне и заповидь Іѹ҃рстосоу при повиданіемь исп҃ане и ѹчине, ти исти ѥсѹ прави Божьи посли и Пастири, кои паки и нако прпо ѥндаю, люди wдъ вере ва ІС҃ХА wдваню, ти исті тати, разбоиници и ѣлци јсоу: Како ваѓон пр, вои Предики за wвѹ слишати бѹдемо. Дрѹгі дѣль

wвога

ѡвога данашнега евангелна на светога Томѝ дань бѹдемо тлмачнлн. Ктомѹ Господнь Бог дан свою мнлость АМЕN.

ДРѸГА НЕДЕЛЯ ПО ВЯЗМІ,

ПРНПОВНДАСЕ ЕВАNГЕЛІЄ, ѡДЬ ІСѹКРСТО, ВА ПАСТНРСТВА, ѡДЬ ЊЕГОВА ЧННЕНІА Н ѡПРАВЛАНІА NА ѡВОМЬ СВНТОѴ, ДА ЇСТЬ ВЕРNНХЬ ПРАВН ВЕРNН СТРАЖАЦЬ, ЗАЧТО ѡNЬ РАДН ЊНХЬ ЇСТЬ ДАЛЬ СВОН ЖНВОТЬ ВАСМРТЬ, ЗОВѹ ЇСТЬ ѡNЬ ЊНХЬ ѡ: ДРѢШНЛЬ, Н ѡNЬЄ ТАКАНШЕ ПРАВО ѵЧІ НБРАNІ ПРЄ: ДАВСАКНМ ЗЛѺ.

НВЯN. і. КЯП.

ЇѦ САМЬ ѡN ПАС: ТНР ДОБРІ. ПАС: ТНР ДОБРН ДАЇЄ ДѹШѹ СВОЮ ЗА ѡВЦЄ, А NАЇМ: NНКЬ, Н ѡN КОЇ NН ПАСТНР, ЧН: ГОВЄ ВЛАСТNЄ

НИСЪ ОВЦЕ, ВИДИ ВЪКА ГРЕДУЩИ, И ОС-
ТАВИТЬ ОВЦЕ ТЕРЕ ПОБЕГНЕ, А ВОУКЪ ПО-
ПАДЕ И РАЗГАНА ОВЦЕ. А НАИМНИКЪ ПО-
БЪГНЕ, ЕРЕ ЈЕСТЬ НАИМНИКЪ, И ЗА ОВЦЕ
НЕМАРІ. Ја САМЬ ОНИ ПАСТИРЬ ДОБРИ, И
ЗНАМЬ ОВЬЦЕ МОЈЕ, И ОНЕ ЗЬНАЮ МЕНЕ.
КАКОН ОТАЦЬ ЗНА МЕНЕ, ТАКО И Ја ЗНАМ
ОТЦА, И ДОУШЮ МОЮ СТАВЛЮ ЗА ОВЦЕ.
И ДРУГЕ ОВЦЕ ИМАМЬ, КЕ НИСЪ ОДЬ ОВО-
ГА СТАДА, ДА И ОНЕ ЈЕСТЬ МЕНЬ ПОТРЪБА
ДОВЕСТИ, И СЛИШАЛЬ БОУДОУ ГЛАСЬ МОЈ,
И БИТИЦЕ ЕДНО СТАДО, И ЕДАНЬ ПАСТИР.

ОВОГА ЕВАНГЕЛІА НАУЦИ И ОТНШЕНІА.

Ѯ.

Хрстіани боудо
сазда б. ерстї
Пастирова за,
лих и добрих
ниіли. Добре
правадні імаю
любити, пос-
лушати, прїд
залими крнові;
ми чювати се и
прельщими біжа
ті. Дїа: ап:
к̄в. Пет. в.
Јер: к̄з. кн̄.
д. Езекіа г̄ї.

НС̄ХТ ѿвомь Евангелію и одь спрнда ватѡ
ї. Капитолн С. Ивана мію дроугнмі бесѣда
ми говорі, одь мнозихь добрїн залн Пастирова,
тоѥ, оченикова и стражникоѿ црнкве и ѡбщине
Божіе. И да јесть они та нан ещі, болі и верни
Пастирь, мію сенми другнмі. Зачто они самь
не листо овцамь здрасо брашно напрндь став,
и каже прави поуть ванебеса, него такаше жне,
говнмь животомь и смртію своіе овце, ласоу,
то јесть, дьнаволу нзь грла нздира и одрѣша:
Свети Отцї, Пророци, оченици и сви прави прн-
поснадвцї,

повндавіїи, бѹдѹ таканше добрі Пастирі именованн, кадь ради правога Наука и вере нихь, жнвоть на погнбель ставе, ялн ѡнн жнихь Наукомъ и Смртю никогарь ѡдь Грнховь, нн ѡдь Пакла не избавлаю, него правє и даю свндочаство, да йесть то самь ІС ХТ, нихь и нашь свнхь фдрншнтель, ѹчнннль и досѣршнль: Наимнн Пастирн, єсоу ѹченніцн, кої таканше право ѹче, и стоіє полн праве вере и слѹжбе Божіе, докле мнрь нмаю, покон и добро брнме. Кадь паки бн имелі ради правога Наука и сере, што трпетн и на погнбель прнти, тада ѡнн ѡвь правн Наукь запѹсте и затаіе. Тати, єсѹ лажнвн, хнибені ѹченіці. Разбонніці и сѣлці, єсѹ снлнн и залі Бншкоупі, кон праве Прнповндавце прогаиаю и ѹмараю. Свети Јегѹстинь говорн, тн добрн сврнн Пастирн нмаюсе любнтн, Наимнніці трпетн, предь тати крнвнми ѹченніці чѹватисе, предь разбоннцн, сѣлцн бѣжатн: сатомь дѣжлскомь граинскомь редѹ нлі чненю таканше троін Пастирі єсоу, троіи господїинна. Добра сврна и правадна. Потомь лѣна и немарна, трета, снлна зьла и крнва.

Нкн люди, ѡве бесѣде Ісѹкрстове, ке праве сн ѡїїе дрѹге ѡвце нмамь, коіе ннсѹ ѡть ѡвога стада, да, да и ѡне йесть мене потрнба довестн, и бѹдѹ слншаті глась мон, и бнтнще йдно стадо, и йдинь Пастирь) хоте разѹмнтн, како да би ІС Х

ѣ.

Предь сѹдѣнїм днемь люди ілн Народи зверѹ не бѹдѹсе повсѹда складали. И много крат такоіе мѹке и

ѡвдѣ пророковаль, да предь сѫдн҃нь, днем бѫде по
всѣмь свитоу иедна вера. Ѡваково нс҃тлмачен҃е и
разѫмь ни прави. І҃С҃Х҃Т ѡведе говори да такан-
ше Погани бѫдѫ вани и н҃еговомѫ Евангелню ве-
ровали, и ѡвако низь Іюден и погановь бѫде ие-
дна цр҃ква и ѡпщина Божиа, потомь старомь ѡбѣ-
тованью Божиемь, с҃твоиемь снменоу вѫдѫ бла-
гословенн сви люди или народи. І҃С҃Х҃Т говори.
Лук. к҃ і҃. Кадь Снн҃ь чловичаски придѣ (разѫмен
на сѫдни дань) наделі верoу на земли? како да
би хотиль рещи, надлежещи сѫд҃ни дань, тада се
мало люди праве становите вере наде на сви-
тоу: нм҃ат. на к҃ д҃. Лук. на з҃ і҃. говори: да на
сѫдни дань бѫдета дьва на иednон н҃ивн, иedинь
бѫде вазет с҃небеса, а другы бѫде ѡставлиень, и
дьва бѫдета заиedно на иednон постл҃и лежати,
иedинь бѫде вазеть, а другі ѡставл҃ень, д҃ви бѫдѫ
заиedно м҃лити, иedна бѫде вазета, а другa ѡстав-
лена: Зато нниedинь не чекан, да би кадь сви
люди иedне вере били, ѡво бѫде него по сѫд҃немь
днеѫ ва небесихь. Него свакн гледати нма упрі
годи҃ срд҃це, да бѫде правѫ серѫ д҃ель, на другe ні-
ма гледати, како или што ѡни серѫю.

Г. За днишнемь Евангелнемь такаше ватомь і.
Кн Евангелію право серѫю и послушаю, ті нсти праса Капитѫли светога Ивана говорі І҃С҃Х҃Т: Ѡвце м҃е,
послѫшаю глас мон, и ја н҃е знамь, і наслидѫю ме-
не, и ја н҃имь дамь животь в҃ѣчни, и не погинѫ

вавеки

Цркеа вєрнѣ ісѹ. Н бѹдоучєнн прѣд свакѹ дїєвьлю снлѹ, н посаженн на Нєбєса.

ѕавєкн, н ннткоре нхь не нзьдере нзь рѹкь монхь. Шве бесѣде на свакн праві вєрнн Кьрстаннь Добро замнрнт н запнсатн єгово срце. Зовнмн шнь наперво даіє назнаніє, кон н какоєн людн ісоу тн нзабранн, то ість, црква н шпщина Божїа. Шєн самн, говорн самь ІС̄Х̄Т, кн нєговь глас, то ість, нєгово сєнто Євангєлне волно н звєсєльїємь послѹшаю, н шнн кон га наслнджю, то ість, кон Євангєлню твр̄до свроую, ннхь свроу, нєнхь стань, нєнхь жнтак, н нєнхь Божьіє слѹжбе држе н вође по нєговємь словоу. Кдрѹгомѹ, зовнмн бесѣдамн сврне єлє лѣпо крѣпн, говорєщн, н н нєє знамь, то ість, н нє любнмь, гл̄ѣдамь єазда наї̄є, н чоувамьіє. Зато шнь такаше шєдѣ говорн, н шне нигдаре не бѹдоу погоублєне, нткоре, нн см̄рть, нн дьїаваль нєє не єазме нн Нзьдере нзь рѹкь монхь, н нхь хощоу прєсѣнтн нзь шєога жнвота вѣчнн. Зовнмн бесѣдамн се нєрнпнтн н ѹтєшнтн нма свакн вєрнн ѹврн ме см̄ртн.

ѧмєN.

ТРЄТЯ NЄДЄЛЯ ПО ВЯ҆ЗНІ,

ПРНПОВНДАСЄ ЄВ҃ЯNГЄЛІЄ Ѡ҃Ъ NЄВОЛЬ, ЖАЛОСТІ Н ѲТѢШЄNІЯ, ВЄЧNОГѦ ВЄСЄЛЬЯ Н РАДОСТІ ѲЧЄNНКО҃Ѕ Н Ѡ҃ПЦІННЄ БОЖІЄ.

НВ҃ЯN. Sѣ. КЯП.

ДО МАЛО ЮРЄNЄ ЦЄТЄ ЄNДЄТІ МЄ, NЄ, Н Ѡ҃ПЄТЬ ДО, МАЛО ЄNДЄТІ ✠, ЦЄТЄ МѢNЄ, ЄРЄ ГРЄМЬ КА Ѡ҃ТЦѲ. РЄКОШЄ NНКН Ѡ҃ ѲЧЄNНКО҃Ѕ Ѥ҃ГО, ВѢ МЄЮ҆ СОБОМЬ. ШТО Ѥ҃ Ѡ҃ВО, ШТО NАМЬ ГОВОРН, ДО МАЛО Н NЄБОѲДЄТЄ ЄNДѢТН МЄNЄ, Н Ѡ҃ПЄТЬ ДО МАЛО Н ЄNДѢТН ХОЦЄ, ТЄ МЄNЄ, ЄРЄ І҃Ѕ ГРЄМЬ КА Ѡ҃ТЦѲ? ГОВОГА, ХОѲ ЗАТО, ШТО І҃Є Ѡ҃ВО ЧА NАМЬ ГОВОРН ДО МАЛО? NЄВѢМО ШТО Ѡ҃NЬ ГОВОРН, Н ПОЗNА ІС҃Ѕ, ДАГА ХОТНХѲ ѲПНТАТН, Н РЄЧЄ Ѥ҃НМЬ. Ѡ҃ДЬ ТОГА НІ҆ЇЄТЄ МЄЮ҆ СОБ҃Ѡ, ЗАШТО

ЗАШТО САМЬ РЕКАЛЬ ВАМЬ, ДОМАЛО Н НЕ-
ЩЕТЕ ВНДЕТІ МЕНЕ, Н ѠПЕТЬ ДО МАЛО ВН-
ДЕТН БѹДЕТЕ МЕНЕ. ВНСТНН҃ ВНСТННОѹ
ГОВОРѹ ВАМЬ ДАСЕ ХОЩЕТЕ ПЛАКАТН, Н
ЖАЛОВАТІ, А СЕНТЬ СЕ ХОЩЕ ВЕСЕЛНТІ. Я
ВН ХОЩЕТЕСЕ ЖАЛОСТНТН: ЯЛІ ЖАЛОСТЬ
ВАША ХОЩЕСЕ ѠБРАТНТН ѹВЕСЕЛЬѢ. ЖЕНА
КАДА РОДІ ЖАЛОСТЬ НМА, ЗАШТО ДОШЛА
ЄСТЬ ѹРА ЙЕЕ. ДА КАДА ЮРЕ ПОРОДІ СІНА,
ТАДА СЕ ЮРЕ НЕ СПОМЕНЕ ѠТЬ НЕВОЛЕ РАДІ
ВЕСЕЛІѢ, ЕРЕ РОДНСЕ ЧЛОВЪКЬ НА СВНТЬ.
ТАКО Н ВН САДА ЗАНСТО ЖАЛОСТЬ НМАТЕ.
ДА ХОЩѹ ВАСЬ ѠПЕТЬ ВНДѢТН, Н ВЕСЕЛН,
ТНЩЕСЕ СРЦЕ ВАШЕ. Я ВЕСЕЛЬѢ ВАШЕ НКТ,
КОРЕ НЕВАЗМЕ ѠДЬ ВАСЬ. Н ВА ѠНН ДАНЬ
НЕБѹДЕТЕ МЕНЕ ЗА НІЄДНѹ РЧЬ ПНТАЛІ.

Ѡвога Евангелія Наѹци н ѹтишенія.

НІС҃Х҃Т прн ѡвон Йеговоі послѣдноп вечері го-
ворн ѹченнкомь н пророкѹіе, ѡдь Йегове мѹ-
ке, см҃рти, ѹскрншенна н пошнлани дѹха светога
на Пентикостни дань. Н да ѹченнци н сви серні
бѹдоу тыканше на ѡвомь сентѹ жалостни н ѣне-
волахь. Н полн тогаіе ѓрнпі, да хоте прніети

дѹха

а.

Пророкѹіе свн ѹченнкомь н сенмь сернимь Крс҃тіанном да Йе трпети на ѡвом сентоу. Прн томь крі-пи, да невол

кратко трпе, и за ѡнми прі; де вечна ра; дости весели.

духа светога та истиње хоће изь нутра увѣсти и ѥрцу утѣшити и веселе учинити, да неволе воль, но и зрадостью претрпе, и да по томь жеотоу буду ужнвали вѣчно веселье, са всу небеску дру, жину. И ѡнь ѡваков жалость и утѣшеније веле лѣпо слов прілікь ѿ породне жене стасі напьрво. Како једна жена када роди, нма и ѣути селике и тешке бетеге, да када ѭре породи дите, тадасе веће не спомина ѡдь неволіе, ради весела, јере роди се ѣ человекь на сенть: Премь тако црк, ва нма родити, то јесть: Кнѭь на ѡвомь сви, ту носити и трпети: Али ѡна се уфа небеского ве, селиа кое прити нма, ко принети хоће ради ІС҃Х҃ укога вервје, и трпі ради негова Евангелиа.

ѥ.

Человчаскон мудрости и ра зумь се не дос, тоино и чудн ѡди. Када вериимь людем зло се годи.

Када паки ученици (прво него духа ст҃ога при, еше) ѡвих бесед ѡдь негове см҃ти и ускрншенја не мгу разумити, се учим, да ѡві пьлтени и на, турали человекь, без дара и помћи духа света ѡвіх Божьих рчі не море разумети, 1. Коринт. на ѥ. Нему се једна чудна манена рчь еди, да би Синь Божьи ималь трпѣти, умрети и ускрснути, нему се таканше не еди, да би ово по Божьеі волі се го, дило, да добри, кои ѥсу Богу угодни, ѡвако тр, пе, и да Богь нми тако чудно помага изь мзи и великих невол: Зашто паки црква трпи, и чи се нма тѣшити, ѡдь тога ви нанти хоћете пса, но, у Предесловију са н҃ф҃. и ч҃. Капитули.

ЧЕТВРТА

ЧЕТРТЯ НЕДЕЛЯ ПО ВЯЗ; МН, ПРНПОВНДАСЕ ЕВАНГЕЛІЄ ѠДЬ ДОУХА СВЕТОГА Н ѠДЬ ЊГОВА ДЬІЊА, ДА БОУДЕ ЛЮДН КАРАЛЬ, РАДН ГРНХОВЬ, Н ДА БУДЕ ІС̄Х̄Ѵ ДАВАЛЬ СВН; ДОЧАСТВО.

НВЯN. 51. КЯП.

ЯСАДА ГРЕМЬ КА; ОНОМОУ КНМЕ Ѣ ПОСЛАЛЬ, Н NНТ; КОРЕ ѠДЬ ВАСЬ NЕПНТА МЕNЕ КА; МО ГРЕШЬ. NЕГО ЗАТО ДА ВАМЬ РЕ; КОХЬ ѠВА, ЖА; ЛОСТЬ ЇСТЬ NАПЬЛ̄NНЛА С̄РЦЕ ВАШЕ. ДА Ї ВАМЬ НСТНN҃ ГОВОРНМЬ, ѠТЬ ПОТРѢБЕ ЇСТЬ ВАМЬ ДА ПОНДѹ. ЄРЕ АКО Ї NЕ НДѹ, NЕЩЕ КВАМЬ ПОКРНПНТЕЛЬ ДОНТІ. ЯКОЛІ Ї НДѹ, ХОЩѹГА КВАМЬ ПОСЛАТН. Н КА; ДА ѠNЬ ДОНДЕ, ТАДА ЩЕ КАРАТН СВНТЬ ѠДЬ ГРНХА, Н ѠДЬ ПРАВДЕ, Н ѠДЬ СѹДА.

ѠДЬ ГРѢХА СТАНОВИТО , ЄРЄ НЄ ВЄРОВАШЄ ВАМЄ ѡ Я ѠТЬ ПРАВДЄ , ЄРЄ КАѠТЦѶ ГРЄМЬ, И ѠДЬ СЄЛЄ НЄЩЄТЄМЄ ВИДЄТІ, ѠДЬ СѶДА ПАКЬ, ЗАШТО ПОГЛАВНЦА СЄГА СВИТА ЮРЄ ІЄСТЬ ѠСѶЄНЬ . И ѠЩЄ МНОГА ВАМЬ ИМАМЬ ГОВОРИТИ, ДА НЄВИСТЄ МОГАИ САДА НОСИТИ ѡ ДА КАДА ДОНДЄ ДОУХЬ ѠНИ ѠДЬ ИСТИНЄ , ѠНЬ ВАСЬ ХОЩЄ ДѢСТІ ВАЄСАКОУ ИСТИНѶ . ЄРЄ НЄЩЄ ГОВОРИТІ ѠДЬ САМОГА СЄБЄ , ДА КА ГОДИ БѶДЄ СЛИШАЛЬ , ТО ѮЩЄ ГОВОРИТІ , И КОИ ИМАІ ПРИТИ , ѮЩЄ ВАМЬ НАВѢСТИТИ . ѠЩЩЄ МЄНЄ ПРОСВѢТЛИТИ , ЄРЄ ѠДЬ МОГА ѮЩЄ ВАЗЄТИ , И НАВѢСТИТИ ХОЩЄ ВАМЬ ѡ ВСАКА ВАГОДІ ИМА ѠТАЦЬ , МОИ ЄСѶ . ЗАТО РЄКОХЬ ДА ѠДЬ МОГА ХОЩЄ ПРИЄТИ , И ВАМЬ НАВѢСТИТІ.

ѠВОГА ЕВАНГЕЛІА НАѶЦИ И ѲТѢШЕНІА.

Д.

ІѮСТ ІЄСТ НАМ ДОБИЛ ТАКОИ ДѶХА СВЄТОГА НАСКРОЗИ ЄВАНГЕЛІЄ КРѢПІ, НЄВЄРНЄ КАРА И ѠБРАЩА НА ПРАВѶ ВЄРѶ .

ВЬДАНАШѢМЬ ЕВАНГЕЛИЮ ГОВОРИ ІС̄Х̄Т ѶЧЕНИКОМЬ СВОИМЬ , И ѢЄ КРѢПИ , ДА РАДІ ѢГОВА ѮЗНЕСЕНЬЯ К̄ѠТЦѶ , ТО ІЄСТЬ , РАДІ ѢГОВЄ СМ̄РТИ, ѶСКРШЕНІА И ЄЗНЕСЕНІА НА НЕБЕСА , БОУДЄ ТАКАНШЕ ДАНЬ ДѶХЬ СВЄТИ ѶЧЕНИКОМЬ И СѢМЬ ВЄРНИМЬ , ТА ИСТИ ИХЬ БОУДЄ ЄИНХЬ НЄВОЛАХЬ КРЄПИЛЬ И ѠБѢДР

ЖАЛЬ,

жаль, да на Божіен мнлості и помощи не безѹ-
фаю: и ѡнь хоще таканше ѡво пр҃повнданіе на-
ред҃ити и поставити, И на ѡвомь сентѹ ѡбдр҃жа-
ти. Ѡнь хоще таканше ѹченикомь, потле за ѻни-
ми ѡсталнмь людемь ѡвь правн разѹмь светога
Писма, право Іс҃ѹх҃рстово спознаніе и ѥдно тако-
со ѥко ср҃це дати, да бѹдѹ повсоуда, сенмь лю-
демь, безь ѐсакога стр҃аха свето Евангеліе пр҃и-
повндали, и тнмь нзабраннмь людемь ѻнхово
мнш҃лен҃іе и волю хоще наклонити, да ѡваковомѹ
ѻнховѹ пр҃иповндању бѹдѹ вероваи, како ѡдь
ѡвога на вазамь таканше говорнли ѥсмо: І҃С҃Х҃Т
ѡвде тако говор, да дѹхь свети хоще свнть ка-
рати и сѹпроть свндочити ради грнха, то ѥсть,
дѹхь свети, хоще сврозн пр҃иповнданіе светога Е-
вангелиа ѡчито и разѹмно карати и прємощі сенхь
люди, да бѹдѹ посл҃ани ваінхь вѣсти спознати
и рещи, да ѥсоу пр҃едь Богомь велнкі грѣшници,
да сѹ потребни Іс҃ѹх҃рстове моуке, прощенія грѣ-
ховь и мнлості Божіе. И ѡваково каран҃е доуха
светога вазда ѡдь почела сента бнло ѥсть мею
люди, сада ѥсть и бѹде до соудн҃ѣга дне, када
годи веще и шире, како се ѥсть Богоу право чи-
нило и сѣдело, пр҃и садашн҃ѥмь вр҃мѥноу широко
кара: Тѹдые када ядамь сагрѣши, ѡво каран҃е
се ѥ ради грнха п҃чело, Сннь Божьи самь гаіе
каралъ врао: и тѹдые гаіе съ҃Евангеліемь тѣшилъ

Н крепнль , потомь дѹхь свети ѥ каваль ѡвь зали
сенть предь потопомь скрозн Еноха , Ламеха ,
Матѹсалема н Ноѥ , како Ѭонсен , Родо. на ſ.
даѥ свидочаство , кн правн : Богь рече, людн не
даднсе каваті момоу дѹхѹ ере пьт҃ть ѥсѹ . Како
да бн Богь рекаль , тн залі людн за прнповнда-
це мога дѹха светога нништаре не маре , не хоте
спознаті н҃нхь грнхе , н ѡдь н҃нхь се ѡдвратнти:
Зато ѥ нещѹ н҃нхь вещѥ словомь , него спалнцоу,
споводн҃ѹ кавати н погѹбіті : За потопомь дѹхь
свети ѥ каваль н каштнгаль Кананте н Содо-
мите скрозі Мелхнседека , Абраама н Лота : Еюп-
щане скрозн Ѡснпа н Ѭонсеа . Іюденске н Самарн-
танске Краѣ скрозн Нлню , Елнзеа , Назню , Ере-
мню н скрозн ѿстале Пророке . Бабилонню н н҃нхь
Краѣ , скрозн Даннела н н҃егове товарнше . Ію-
денске Попе , фратре , фарнзее , Бншкѹпе н Нрѹда
Краѣа с҃крозн Неана Кьрстнтеѣа . За ѡвнмн пот-
ле І҃С҃Х҃Т самь е҃н҃еговнмь члове҃частеѣ , ѹченнцн н
дрѹгн Прнповндавцн , кон сѹ за н҃нмн бнлі ѥсоу
каваln н каштнгаln свакога рода людн , Іюдее н
Погане рады н҃нхь грнховь : Н полн ѡваковога
Прнповндань н каранѭ ѹченнковь н тнхь дрѹгнх
Прнповндавць , дѹхь свети ѥсть ваздa н повсѹ-
да полн мнознхь людн свою крнпость н ѡбласть
нсказаль , да ѥсѹ н҃нхь грнхе , н҃нхь г҃рдо , крнво
н непочтен҃ дьн҃н҃е , н҃нхь Погапске н крнве Божые

слоужбѣ, и шєь єлнки сѣрдь Божьи спознали, єсѣ-
ще прнєлі, шєвратнлисѣ, покоѵ чннлі и прнсто-
пнли їправон Евангельскон єври. И доухь свєти
їєсть шєваковє єврнє люди прі шєваковоі вери ѵтеш-
кнхь невол҃ахь и напастнхь шб҃ражаль, с҃чѵдомь
нзбавнль и чѵваль. Шпѣть назадь, коі годнре
Цесари, Крал҃и, Кнезн, Поглавнце, дежеле, гра-
ди и люди, їесоу ѵченнковь и правнхь Прнповн-
даѣць Наѵкоу, прнповнданью и кара҃ню бнли сѵ-
протнва, ненавнделн и шнимь се рѵгали, єсѵ по-
гнѵли и зальконаць прнели, на благѵ, на жн-
вотоу и на дѵші. Зато свакн члов҃екь, нма вер-
но и вазда молнти и просити Бога сa҃їсѵ҃крстово
нме, за доуха светога, да та нсти наша с҃рца,
мехка, створи, шврати и наклони, да правнхь
врнних прнповндаѣць Наѵкь и караніе к҃рцѵ саз-
мемо, се шставнмо шдь грнхоѣ, да са всако врі-
ме нашасти бѵдемо ѵправон вери, и ѣдобрнмь и
почтеномь стану и жнвл҃енью, Ямен.

Люди самн шдсебе нзь ѫнхь разѵма тере нз Мо-
нсеова закона, нзь Божьнхь заповнди, безь прн-
повндань светога Евангелїа добро знаю и разѵ-
мнѭ, да пьсости, крнве роте, лажи, ѵбонства,
прелюбодеиство, блѵдни грнхь татевна и хни-
ба грнси їсоу. И да шви кои такове зале г҃рде рн-
чи чине и досѣршѵю Бога с҃рде. И да боудѵ шдь
Ѫега на швомь сенту и на дрѵгомь, карані и ка-

ѣ.

Невера ѥсть сѵ
такь и глава
сѣхь грнхоѣ,
кади ѥсть нево-
раса їсх҃тя,
шндѣ ни ѥда
Ѫога штпѵсіще
ни, него с҃рд҃
Божні и вѣчно
проклетство і
погоѵблѣні.

ШТНГАНИ . ЯЛИ ѡНИ НЕ ЗНАЮ И НЕ РАЗѸМНЮ ГРНХОВ
ПОЧАЛА И КОРЕНА , ѡДКѸДА ѡВАКОВИ ГРНХИ НСХА,
ІЮ И НИКНѸ . ѠНИ НЕ ЗНАЮ , ДА ѡВА НАША NАТѸ,
РА , ѡБНЧАИ , ВОЛА И МНСАЛЬ ІЄСТЬ ТАКО СКРОЗН ѡ̃
ПОРОДНИ ГРНХЬ С̃ВАРЕНА , И ДА СВИ ЛЮДИ МАЛИ И
ВЕЛИ ЗЛИ ІЄСОУ , КРИВИ И ГРЕШНИЦИ ПРЕДЬ БОГОМЬ,
И РАДИ ГРНХОВЬ ПОДЄ̃РЖЕНИ НСѸ ЄѢЧНОМѸ ПРОКЛЕТ,
СТВѸ И ПОГѸБЛ̃ЕНЬЮ . И ѠНИ ТАКАНШЕ НЕ ЗНАЮ И НЕ
РАЗѸМНЮ , ДА ВЄЩЕГА СТВОРЕНА ГРНХА НИ , НЕГО Ѫ
НЕВЕРА , ДА ЧЛОВНКЬ ѡВОГА ПРАВОГА БОГА ВА СВЄ:
ТОН ТРОНЦИ НЕ ЗНА , ѪГОВОМОУ СЛОВѸ И ѡБЕТОМЬ
НЕ ВЕРѲІЄ , НЕ ЛЮБНГА НЗЬ ЦНЛА С̃РЦА , СА ВСѸ МОЩОУ
И ДѸШѸ , И НЕ ЗАЗНВАГА , И КИ НЕ ВЕРѲІЄ , ДА ІС̃Х̃Т
СНИЬ БОЖЬИ ІЄСТЬ ЧЛОВЄКЬ ПОСТАЛЬ , Т̃РПѢЛЬ И Ѹ:
М̃РЛЬ РАДИ ГРНХОВЬ НАШНХЬ . ЗАТО ѡВИ НАНВЄЩИ
ГРНХЬ НЕВЕРЄ , КОИ ЧЛОВЄКѸ (АКО ПОКОРЄ НЕ Ѹ̃ЧННИ, И
ВЄРОВАТИ НЕ БѸДЄ) НИГДАРЄ НЕ БѸДЄ ѡДПѸЩЕНЬ : И
ѠВИ ПОРОДНИ ГРНХЬ , ПОТРИБНО ІЄСТЬ ДА ГА ДѸХЬ
СВЕТИ СКРОЗН ПРИПОВНДАЙЄ СВЕТОГА ЕВАНГЕЛИ ЛЮ:
ДЕМЬ ѡТКРИЄ И ѡЗНАНИ . ТОГА РАДИ ГОВОРИ І̃С̃Х̃
Ѣ̃ДАНАШ̃ЕМЬ ЕВАНГЕЛНЮ , КАДА ДѸХЬ СВЕТИ Т̃ЄРХЬ
ЯПОУСТОЛЄ ИЛИ Ѹ̃ЧЕННКЄ И Т̃ЄРХЬ ѡСТАЛЄ ПРИПОСН:
ДАВЦЄ ПРИДЄ , ТАКО ТАДА ѠНЬ СКРОЗН Ѫ̃НИХЬ ѠВИ
СВИТЬ , ТО ІЄСТЬ , ВСАКОГА НАРОДА ЛЮДИ И ПОВС̃,
ДА БОУДЄ КАШТИГАЛЬ И КАРАЛЬ ГРНХА РАДИ , КАДЬ
САМЄ НЕ ВЕРѲЮ : ѡДЬ ѡВОГА ПОРОДЬНОГА ГРНХА И
ѡДЬ ѡСТАЛНХЬ ГРНХОВЬ , ЧТИТЄ ѠВИ ДРѸГИ ДѢЛЬ
Ѹ ПРЕДЄСЛОВІЮ.

ПРЕМЬ

Прємь такн лю҃дн ѡєн , кон Єѵангєлíє н євєто:
ѵа Павла пнсма нє чтоу н нє послꙋшаю , нє знаю
ѡ҃ь дрꙋгє добротє н правa҃ности говорнтн, нє:
го лнс̃то ѡ҃ь ѡвє , кꙋ ѡнн сами чннє. Кa҃дa сє ѡ:
нн ж̃нхоєнмн зєа̃нскнмн ꙋ҃дí , ж̃нхь станомь н
чнненíємь почтєно , н по законꙋ ѡвако а҃рже , да
по правa҃н лю҃дí с̃ѣрхь н̃нхь сє немогꙋ тꙋжнти, нн
єла҃дацн нн сꙋ҃дцн кавати нн каштнгати , зова:
коєꙋ н̃нхь добротꙋ н̃нмь сє внa҃н такaнше , да х̃:
тє єьнєбєса прнти , н ѡбстати прє҃дь Богомь. ѡ:
нн нє знаю н нє разоумню , да такова н̃нхь до:
брота н правнца , ради нечнстога грншнога с̃р:
ца, кость како ꙗ҃дна ѡскв̃рнєна кр̃єава рꙋбача прє҃д
Богомь говорн Нзан. на ỹ а҃. Капнтоулн . Зато
потрнбно кость да дꙋхь свeтí скрозí прнповнданє
свнхь лю҃дн ради такове чловнчаске спачєнє пра:
тнце кара , н н̃нмь говорнти ѡ҃ь ꙗ҃дне дрꙋгє нє:
бєске цѣлє правнце , Коу кость намь І̃С̃Х̃Т ж̃єго:
єнмь х̃домь к̃ѡтцꙋ , то кость, ж̃єговꙋ С̃мртью
н ꙋскрншєнíємь доби҃ль н заслоужнль , зовоу ѡнь
своіє єрнє ѡблачн н покрнва , да Богь на н̃нхь
ннєдногa грнха лнсто само с̃ветость внdí. ѡ҃ь
ѡвє правa҃ности Іс̃ѵ̃рстовє, н ѡ҃ь ѡвє наше по:
ставнє, чтнтє ѡєн л̃ф. Капнт. ѵПрє҃дєсловїе.

а҃.
Іи̃ѵа̃л н ѡ҃ь І̃С̃Х̃Тя ѡс̃ѵ̃н̃, зато ѡнь , нн

Дꙋх свeтн бꙋ҃дє такaнше єатомь прнповнда:
ню невєрнє лю҃дн, ради н̃нхь хннбєнє правнце н крн:
вє сꙋ҃дьбє , кон нєправa҃но ѡвє н̃нхь лажн̃нвє По:

ганскє

Тврчи: нѣзалі людн крстїанс тва не татарѹ нн погоубе.

ганске вере н службе, за праве држе н брне, н пра-
вн Евангелскн Наукь н вирѹ Кьрстїанскѹ, ненасі-
де, ругаюсе, долі мещоу н проклннаю тебе мнн-
доу да шво Кьрстїанство нн право, Богоу нн ѹ-
годно да погнне, н зальконаць вазме. Сѹпро-
тнва швакосон праведн н соудѹ нлн мнанію, се
бѹдѹ правн прнповндавцн, н свн верни Кьрстїанн
спомоштоу н покрнплєнїемь дѹха светога стаснлі,
правѹ вирѹ тьрдилн, н хоте прѣдь нимн шбста-
тн, ере ість ІС̄Х̄Т шдь Смртн ѹскрсноуль, по-
главцѹ н владаца невернихь дьнвла ість пре-
могаль, шсѹдиль н прокьлѣль, да Кьрстїномь
скрозн залнхь людн, како бн хотѣль не преморе
шкодитн нн затьрпн, него да шнь жнгоснми
служабницн савснма зло погине. Кьрстїанн
пакн бѹдѹ вазда на швомь свитѹ до
сѹдн̄га дне н бѹдѹ напьлне шдь
нга решенн, н ѹживалі бѹ-
дѹ Ісорврстомь за-
ідно жнвоть
вечни,

АМЕN.

ПЕТА

ПЄТЯ NЄЛЄЛЯ ПО ВЯЗМІ,
ПРНПОВЄНДАСЄ ЄВАNГЄЛІЄ, ѠДЬ МОЛЬБЄ
И ЗАЗНВАЊА NА БОГА ВАІСОУ,
КРСТОВОМЬ НМЄNѲ.

НВЯN. S̄Ї. КЯП.

ВИСТИNѲ ВИСТИ
NѲ ГОВОРѲ ВАМЬ,
ШТО ГОДІРЄ ПРО
СНТІ БѲДЄТЄ ѠТ
ЦА ВАНМЄ ЌМЄ ДА
ТИ ЦІЄ ВАМЬ. ДО
СЕЛЄ NІШТАР NЄС
ТЄ ПРОСНЛИ ВАН
МЄ МОЄ. ПРОСНТЄ И ПРНЄТИ ХОЩЄТЄ, ДА
БОУДЄ ПЬЛNА РАДОСТЬ КАША. ѠВО САМЬ
ВАМЬ ѲПРЧАХЬ ГОВОРНЛЬ. Я ПРНТНЦІЄ ВРЄ
МЄ, КАДА ЮРЄ ѲПРНЧАХЬ NЄБѲДѲ ГОВОРИ
ТИ ВАМЬ, NЄГО ѠЧНТО ХОЩОУ ВАМЬ NА
ВЄСТНТИ ѠТЬ ѠТЦА МОГА, ВА ѠNИ ДАNЬ
ХОЩЄТЄ ПРОСНТІ ВАНМЄ МОЄ. И NЄ ГОВО
РѲ ВАМЬ ДА ХОШѲ ЌА ЗА ВАСЬ ѠТЦА ПРО
СНТИ, ЄРЄ ѠNЬ САМЬ ѠТАЦЬ ЛЮБИ ВАСЬ,

ЗАШТО ВИ ЈЕСТЕ МЕНЕ ЉУБИЛИ, И ВЪРОВА-
ЛИСТЕ ДА САМЪ ОДЪ БОГА ИЗАШАЛЪ. ИЗИ-
ДОХЪ, ОТЪ ОТЦА, И ПРИДОХЪ НАСВИТЪ,
И ОПЕТЪ ОСТАВЛАМЪ СВИТЪ, И ГРЕМЪ КА-
ОТЦУ. ГОВОРЕ КЊЕМУ ЂЧЕНИЦИ ЊЕГОВИ.
ОВО САДА ОЧИТО ГОВОРИШЪ, И ПРИТЧЕ
НИЕДНЕ НЕ ПРАВИШЪ. САДА ЗНАМО ДА
ВСАКА ЗНАШЪ, И НИ ПОТРБА ТЕБЪ ДА ТЕ
ТКО ЉПИТА, ЗАТО МИ ВЪРУЕМО ДАСИ ОДЪ
БОГА ИЗАШАЛЪ.

ОВОГА ЕВАНГЕЛИА НАУЦИ И ОТЪШЕНИА.

А. Сви ови, ки ІС҃ХТА љубе, ваї вирую, Изабрани изволи, чини Исоу, и њихъ молбе и прошње услиша ме.

ВЪ ОВОМЪ ЕВАНГЕЛИЮ ІС҃Х ВОЛИ ВАНЕГОВОМЪ И-
МЕНОУ ЗАЗВАТИ БОГА, МОЛИТИ И ПРОСИТИ ЗА
ПРАВО ВЕСЕЛЬЕ, ТО ЈЕСТЪ, ЗА МИРЪ И ПОКОЈ ВЕСТИ,
ДА НАМЪ ИЗЪ НЕВОЉЪ ПОМАГА И НАСЪ ИЗБАВИ ОДЪ
ЊИХЪ, ДА СЕ БОГЪ ЗНАМИ СПРАВИ И СМИРИ, И ГРИ-
ХЕ ОДПУСТИ, И ДА НАМЪ ДА ДОУХА СВЕТОГА И ЖИ-
ВОТЪ ВЪЧНИ. ПРИ ТОМЪ ОБЕЩУЈЕ, АКО БУДЕМО ПРО-
СИЛИ, ТАКО БУДЕМО СТАНОВИТО УСЛИШАНИ. ЗАЧТО
БОГЪ ОТЦЪ СВЕ ОВЕ ЉУДИ ЗДРАГО НМА, И ЊИХЪ
ПРОШЊЕ СЛИШИ, КОИ ІС҃ХА ЉУБЕ И ВАЇ ВЕРУЮ. ОДЪ
МОЛЬБЕ, И ШТО НАСЪ ЊМОЛЬБИ ПРИГАЊА, НАИТИ Ћ-
ЩЕТЕ ЗАДОВОЛНО ПИСАНО УПРЕДЕСЛОВЮ ВАТОМЪ НА
ѴА. КАПИТУЛИ.

КРАТКО

Кратко тлмачєнїє wдь Wчєнаша.

Wчє нашь кн єси єанєбєснхь : То єсть, тї єчнн Wтчє , кон истинно и вазда близ̀ и прнстоу пань прн твоїон црнкви єси, прї твоїон єрнои дъцн , кї наїє глєдашь и слншнш ѣнї мольбє и прошїѭ . Посвєтнсє нмє твоє , то єсть , чнни да тєбє правога , жнвога Бога и Wтца , сви люди по всємь свнтъ право спозною , да се твоїє wво сло со повсюда право пьрнповнда , и томъ истомоу вєрзїє , да по wвомь прнповнданью , твоїа слава, часть , мощь , мъдрость , правнца , истнна , мнлость и вса доброта се разшнрї и разгласї и всим знана бъдє , да бъдоу тебє вєрї право зналї , тє бє прнзнвали єанхь невол̀ахь справъ бєрь , и тебї служнлї єдъхъ и єанстнни , свєтостью и справдъ. Прнди кнамь твоє Кралєство , то єсть : Просвнтн нась Wтчє , водї нась и пєл̀ан нась свонмь дъхомь свєтнмь , да твомоу словоу правдно и становнто єрзїємо . Нарєди wво твоє Кралєство знась , да бъдємо правн дндщї твога Кралєства и жнвота єчнога . Бъди вол̀а твоя, како єнєбн , тако и на зємли . То є , чнни и дни мнлость и срєщь да сви люди на зємли бъдъ тє бє вол̀нн тєрє нзь срца подложнн . Стєорї , да прави Пастнри , ѹчєнцї , Прнпоєндавцї , Бнщкъпи и Рєдовнцї , Цєсари , Крал̀и , воньводє , Капнтани , влдавци и свакє єрсти влдавнн . Сви

 гра-

ѯ̄.

Ови трї прєима бє нлї прошѣ, сє дохѣмь рїчї єасєбн ѹзда» кє прнстоє ѯславї и части Божнн и ѯна ѕ шимъ спсєнъ.

Граѣни великаи, Кьметі, Господари, Господарице, Дѣца, Раби и Рабѣне, ѣнихь стань ѣржали бѫдоу, ѣнихь дѣло и оупрадлание, чинили и досѣгшли по твоіемѫ словоу, по твоіен заповеди, и светон волі: да тебе всакога народа люди мали и вели, убози и богати са всима изь сръца боудоу волни и покорні, и жѣнихь справланіемь тако ѣрже, да тебі како ангелі ванебесних угодні бѫдѫ, кои есѫ тебі напленемь покорні, Амен.

Г.

Оце друге четіри молбе и прошѣње за ово просе што іест, нам ѣтом животѫ докле іесмо на овомь светоу потребно.

Хлеб нас всагдашни дан нам, данас. То іесть, дан нам наш житак, нашѫ телеснѫ потребѫ, здравіе, посветни мир, верѫ добрѫ челадь. Богабоещѫ праведнѫ Господѫ, да се свершчі право и по сркви на овим светѫ чине и редѣ. Оддусті нам длге наше, какоже и мі оддоужамо длжникомь нашим. Ова прошна говори и каже, да полі сенх нашнх молбах има вера да іѣсха бити, да тврдо верѫіемо, да рад и скрозь іѣсха нашега одвѣшителя, великога Ерея, и одветника имамо одпоущіение сенх гриховь, да ѣнега ради іесмо Богѫ угодни и драги, да смѣмо прѣдь Бога стоупити, и да за ѣнега волю наше молбе прietне и услишане есѫ. И ваосон молѣбн, спознава и ѣти сва црква, и сви светі, да имаю оуше грих на себи. И сатоі молѣби имамо таканше ово утѣшеніе: Када, и докле самь іѣсх нам вели простіі, за одпоущеніе гриховь, да они стано-

становнто ѡве прошн҃е и мольбе нась хоще ѵслн
шатї и ѡдпѵстнтї намь сее грнхе. И бѫдѫщь ѡе
дє сатоі мольбі поставлено, како и мн ѡдпѵщда
мо длькникомь нашнмь, имасе право разѵмнтї,
їс҃х҃т не говорі, да бн рад нашега ѡдпоущенїа
намь нашї грнхн ѡдпѵщенї имелн бнтї, него на
ше ѡдпоущенїе ѥсть ѥдна подложность, ка имд
полн вере и пр҃і правомь мол҃ню бнтї. И ѥсть ка
ко ѥдн҃ ставнтство, да када мн ѡдпѵстнм҃, да
ѥсть намь Богь таканше истино и справе ѡдпоу
стнль, и хоще ѡдпѵстнти. И невавєдн нась ѣ
напасть. То ѥсть, предраги Ѡтче, Недаі намь
савелнке и тешке напасти ѣлистї, чѵван и бранн
нась предь зла дьнвлю хнибоу, да ѣзмѵт҃не, ѣне
вер҃ѵ, ѣслѣпотѵ, ѵвелнкоу жалость не прндемо и
не падемо, и да ѣовнхь, и тешкнхь скѵш҃навахь
не дешперамо на твоѥн мнлости и помощі. да
нзбавн нась ѡдь зла. Ѡва нан задн҃а прош҃а, не
ма ѡве дроуге сасебі и скупа запнра: и мн ватон
проснмо, да нась Богь ѡдь всаке невол҃ѥ, несрн
ще, жалости и ѡдь всакога зла, ко ѡвдн на ѡ
вомь сентѵ на дѵшн и тѣлѵ т҃рпнмо, мнлостнво
решн тере нзбавн, и да намь да вѣчнѵ правадь
ность и жнвоть вечни. Зачто твоѥ ѥсть Кра
л҃ество, и Мощь, и слава савѣки. То ѥсть. Тн
Ѡтче нмашь цѣло наплне ѡбласть и с҃ерхь сенхь
рнчн, ѥресн всемогѵщь, што и како тн хощешь,

ѿво и тако има бити и годитисе. Ради тога бо
дешь одь сваке добре ствари славлень чаѭень и
почторань. Зато ми одѣ словомь Отче нашь
тебе за све добре вичи проснмо, ере ове исте ти
морешь и хоцешь намь дати и нсказати. Амень.
Есть нана жидовска беседа, заменоуѣ истин-
ѫ, праведно, и становито, да све што се ваш-
ченашоу оздржи, ако Бога вїсусовомь именоу
зато проснмо, нам становито оупрнгодномь
врименѹ буде дано, ере свака Божїа ѡбѣтованїа,
(говори свети Павал) їсоу јесть и Амень, ѣ. Ко-
рint. на ѣ.

Ѣ.
ѡтче нашь, јест почело сѣ да и конац свих молитвѣ и ѱалмь.

Словом кратком, липом молитен, ѣтомь От-
ченашоу, кон јесть сам ІС̄Х̄Т Синь Божьи сло-
жил и ѹчинил, нмамо та прави (самога Бога)
Наукь, како и стаковнми бесѣдамі нмамо молити
и просити Бога, за дѹховне, небеске, ѣчне, и
за телесне, сентовне добре рични. И да нмамо
молити и просити за всѹ цр̄квѹ Кьрстїнскѹ,
за прнповендавце, за Господа за Жнрь
и за всака коіа сѹ намь потрѣбна
на свитѹ овомь и за жи-
вот вѣчни.

ШЕСТЯ НЕДЕЛЯ ПО ВЯ҃З, МН, ПРНПОВНДАСЕ ЕВАНГЕЛІЄ ѠДЬ БОЖІЄ, ГА СТАНА, ѠДЬ СВЕТЕ ТРОНЦЕ, ѠДЬ ЧНѴ ЌЕНІЊ НЛН ѠПРАВЛАНІЊ ДѴХА СВЕТОГА НѼ ЌЕВОЛЬ ВЕРНИХЬ.

НВЯN. ѣі. КЯП.

КАДА ПАКН КРЂ, ПНТЕЛ ПРІДЕ, КО, ГА ІНПОШАЛЮ Ѽ ѠТЦА ДОУХАНС, ТННЕ, КОН ѠДЬ ѠТЦА НЗХОДН, ѠНЬ ХОЩЕ СВЂ, ДОЧАСТВО НЗВЕ, СТН ѠДЬ МЕNЕ. Н ВН ЇСТЕ СВЂДОЦН, ЗАШ, ТО ѠДЬ ПОЧЕЛА САМNОМЬ ЕСТЕ. ѠВА СЛМ ГОВОРНЛЬ ВАМЬ ДАСЕ NЕЗМОѴТНТЕ, ХОТЕ ВАСЬ БЕЗЬ ЦРЂКАЕЬ ѴЧННТН. Я ЕРЂМЕ ГРЕ, ДЕ, ДА СВАКН, КН ВАСЬ ОѴБНЕ, МНЕТНЦЕ ДА СЛѴЖБѴ БОГѴ ЧННН. Я ТО ВАМЬ ХОТЕ ЧННТН, ЗАШТО NЕПОЗNАШЕ ѠТЦА NІ МЕ, NЕ. Я

НЕ. Я ШЕО САМЬ ВАМЬ ГОВОРНЛЬ, ДА КА, ДА ПРНДЕ ВРѢМЕ ШNО, ДАСЕ СПОМЕННТІЄ ШДЬ ШЕНХЪ ДА ВАМЬ І҃Н РЕКОХЪ. ШВЕ РНЧІ ПАКН ШДЬ ПОЧЕЛА ВАМЬ НЕ РЕКОХЪ, ІЖЕ БѢХЪ С҃ВАМН.

ШЕОГА ЕВАНГЕЛІЯ NАЎЦН Н ЎТНШЕНЯ.

а. Свакі чловекъ кн хоціе право молнті н спасі҃н бнти, потрѣбномў ість Божні стань ва, свтоі троицн знати н віровати.

ШВЕ БЕСЕДЕ Є҃ПОЧЕЛЎ ДАНАШ҃НІГА ЕВАНГЕЛНА Н, маюсе добро замеркати. Ва шнхъ нмамо, та правн цѣлн стань Божын ва светон Троицн, н то право раздлеѣ҃ніе нлі разлученіе шв҃нъ трнхъ н; мінь нлі собства ваовомь самомь іединомь Бо; жастеоу. І҃С҃Х҃Т (кон ученикомь н сенмь евнним ѡдвѣтника ѡбетованіе) ість другo собствo нлі кнпь ва Божаствѣ, роіенъ ѡдъ Бога Шца ва сѣчнос; ти. Крѣпнтель пакн дўхъ ѡдь истине, кон ѡдь Шца исхаіи, Н послань ість ѡдь Шца н Сина, ість трето собствo нлі кнпь: Штаць шть кога дўхъ свнти исходн н родн Сина, ість прво со; бствo нлі кнпь, зовнмн н стаковнмн бесѣдамн і, с҃вѣрстовнмн, ісоу тн стари правн ученицн змўт; нке нлі еретнке (кон ісў сўпротнва светон Тро; ицн говорнли н писали) свндочаствомь светога Писма еле премагали. Н када молнмо, тако ў; молбн, ваздa нмамо листо на ѡвога Бога кн се ість ва І҃С҃Х҃ў н ѐ҃ѐговом словоу намь ѡткрнль н

дань

Дадь назнанє, помнслнтн н прнзнватнга, да ѡ
єога правога Господнна Бога зазнвамо н пр
томь тврьдо єерүєм. да ради нєгова Снна үслі
шанн єсмо. Түрцн, Іюдєн незнаю правога Бога
ва свєтон Тронці, нн нєгове соліє. Зачто наше
мольбе н прошнє бүдоу ѡдь Бога үслншанє. За
то нних мольбе невєрне єсү н недостонне предь
Богомь, єре ѡнн не зазнваю правога Бога васєс
тон Тронцн, нништаре не знаю ѡдь нєгова Снна,
єздa сүмнаю ако нних мольбе үслншанє єсү, сүм
наю но божієн мнлстн н нєговон помощн.

ІС҃Х҃ такоіє ѡвдн н дрүгде говорн, каково ѡ
правлаѥ н реѥѥ єсть дүха свєтога полн людн.
Ѡнь үчн людн нүвана үпрнповнданью н скрозн
пнсмо нстнно, даіє свндочаство, да ІС҃Х҃Т єсть
правн сѣчнн Снн Божін, да єсть жнговү мү
кү, смртью н сѵ҃шєнємь сєє єрнє рншнль ѡдь
грнховь, ѡдь вѣчнє ссрти, ѡдь дьнвла н па
кла, нась ЗБогомь справнль н смнрнль, н добнль
намь жнвоть сѣчнн. Н ѡнь такоіє нзь нүтра, ср
ца н вѣстн єрннхь наклана н потврюіє н стано
внтє чнні, да тврдо єерүю таковнмь ѡбѣщаннєм
Іс҃ѵ҃рстовнмь, крепніхь єа вснхь нєволахь, да єє
свакога добра н становнта ѡдрншенїа сүпротнва
Богоу надєю, тєре нзнүтра үфанє чнні да Іесоу
Аітца Божіа н да нних мольбе н прошнє үслншанє
єсү, нним такоіє помага ва немощн правo молн

с тн.

ѦХЪ СВЄТН СЛО
ВОМ ЛЮДН ѴЧІ,
ПОТЄРЮІЄ ДАІЄ
СѴ БОГѴ ДРАГІ,
КРНПН Н ѴС҃ДР
ЖІ, ВѢ НЄВОЛАХ.

тн. Крнм. на Н̃. за тога нстога нмамо вазда молнті н прості Бога Лука на а҃ї.

Г.

Прасі вєрні оучєнцн кртнані бодо шдь нєвєрних н хнибєнь, за змотнкє н Божіє непріятєлє др, жанн н омрєні.

На покомь пророкоіє, да оученицн, прн повн, даєці н свн, кої бодо по наокоу дха светога Ш ІС҃Х сендочнлі н єроваліі, да јєсть шнь самь свнхь єврнихь шхранитєл̃ н спасітєл̃, ті нсті бодо на шсомь свнто, нє лнсто шд Торакь, Поган̃ н Ію, ден, нєго такоіє шдь ерненхь залнхь Кьрстінь, шдь Кралєвь, Бонєводь, Папн, Бнщкопов, фра, тарь н шсталнхь залнхь н крнвнхь єладаєць н оученков, ненавінн, прогнанн, опл̃нєнн, ва, проклетство поставлєнн н оморені: Н шво чнни, ті бодо (говорі ІС҃Х҃Т) єре не знаю Бога Отца, ні Сина Негова, не знаю н не єрвю да ІС҃Х҃Т јєсть шдь Бога шдлоучень н поставлень ка шхраннтел, ю, шдвѣтнкь, омнрнтємю н спаснтєлью свнхь шєнхь кон ван̃ н Евангєлню єрвю. Зато невєрні н крні Кьрстінн, свнхь шннхь, кої прабо лнс, то самомь ІС҃Х҃о даю свндочастбо (да шнь самь свою Мкь н Смртью јєсть намь заслжнль жн, єоть єчні) ненавнде н оумараю. Хотє по снлн людн шбаржаті прн ннхь нечнстої н крнвої вєрн, полн Поганскнхь дьнєлнхь слжбахь: На шво І, сѹврстово пророкованые нмаю сен Кьрстінн (кад радн прабє вєре н прабога Наука Трпє) помнслнті н отѣшнтнсє, Господнь Богь нхь нєщє єлоєнхь невол̃хь остаєнті, нєго шнь нхь хще нзноутра

дхомь

дѹхомь свѣтнмь покрнпнтї, н на дѹшн н на тѣлѹ помагатї, н нзбавнтї ѡдь свакога зла, я мєN.

НА ДАН ДѸХОВЄ, НЛН ПЄN-ТНКОСТНѸ НЄДЕЛЮ, ПРНПОВНДАСЄ ЄВАN-ГЕЛЇЄ, ДА БОГЬ ѠТАЦЬ ЛЮДН КОН ВАІС҃ХЯ ВЄРѸЮ ЛЮБЇ, Н҃НМЬ БѸДЄ ДАNЬ ДѸХЬ СВЄТІ, НМАЮ МНРЬ ЗБОГОМ, Н БѸДѸ ПОКРѢПЛ҃ЄNН ВАNЄВОЛАХ.

НВЯN. ѳ҃І. КЯП.

ЯКОМЄ ТКО ЛЮ-БН, ГОВОРЄNЇЄ МЄ ХОЩЄ ѠБСЛѸЖН-ТН, Н ѠТАЦ МОН ГА ХОЩЄ ПОЛЮ-БНТН, Н К҃NЄМОѴ ХОЩЄМО ПРНТН, Н ПЬРЄБНВАЛНЩЄ ХОЩЄМО ПРН҃NЄМЬ ѴЧННТІ. ЯКН NЄ ЛЮ-ЬН МЄNЄ, ГОВОРЄ҃NА МОЇ NЄ ѠБСЛОѴЖН. Я ГОВОРЄ҃NЄ МОЄ КО ЄСТЄ СЛНШАЛІ, NН МЄ, ДА ѠТЦА МОГА, КН МЄЇ ПОСЛАЛЬ. ѠВО

ВАМЬ САМЬ ГОВОРИЛЬ ПРИВАСЬ СТОЕЩИ:
ДА ПОКРЕПИТЕЛЬ ОНЬ, КИ ЄСТЬ ДУХЬ СВЕ-
ТИ, КОГА ХОЩЕ ПОСЛАТИ ОТАЦЬ ОУМОЕ-
НМЕ, ОНЬ ХОЩЕ ВАСЬ НАУЧИТИ ВСАКА, И
НАДАХНУТИ ХОЩЕ ВАСЬ ВСАКА, КОИ ГОДИ
ВАМЬ І РЕКОУ. МИРЬ ВАМЬ ОСТАВЛАМЬ,
И МИРЬ МОІ ДАЮ ВАМЬ. НЕДАЮ ВАМЬ КА-
КО СА СВИТЬ ДАЄ. НЕЗМУТИСЕ СРЦЕ ВАШЕ,
НИСЕ СТРАШИ. СЛИШАЛИСТЕ ДА ВАМЬ РЕ-
КОХЬ, І ГРЕМЬ, И ПРИДОУ КВАМЬ. ЯКО
БИСТЕМЕ ЛЮБИЛИ, РАДОВАЛИСЕ БИСТЕ ЗА-
ИСТО, ЗАШТО РЕКОХЬ, ГРЕМЬ КАОТЦОУ,
ЕРЕ ОТАЦЬ ВЕКШИ ОДЬ МЕНЕ ЄСТЬ. І САДА
ВАМЬ РЕКОХЬ, ПЬРВО НЕГО ТО БОУДЕ, ДА
КАДА СТВОРЕНО БОУДЕ ВЕРОВАЛИ БУДЕ-
ТЕ. ЮРЕ НЕЩУ МНОГА ГОВОРИТИ СВАМИ.
ГРЕДЕБО ПОГЛАВНИЦА СЕГА СВИТА, И ВАМ;
НИ НИШТАРЕ НИМА. ДА НЕКА ПОЗНА СВИТ,
ДА ЛЮБЛЮ ОТЦА. И КАКО МИ ЗАПОВЕДЬ;
ДАЛЬ ОТАЦЬ ТАКО ЧИНУ. ОСТАНИТЕ ГО-
РЕ, ПОНДИМО ОДСУДЕ.

НСТЛМАЧЕНІЄ ШТО ЄСУ ПЕНТЕКОСТИ: НА-
УКИ И ОТЪШЕНІЯ ОДЬ ДУХА
СВЕТОГА.

ОВИ

Пентекости и петдесетн дан по вазме.

Ѡвн данашн̃н праздникъ Гърцки именоуѣсє Пентекостесъ, то ѣсть, Петдесетн данъ: Нанпрво ради тога да ѣсу Іюдеомъ на петдесетї данъ (одъ овога дне, кн су овога пр̃вога вазменога нанца нлї, и рѣшенн блї нзъ Єгнптове у зб) десеть Заповедн вапустн̃н на Синанскон гор̃н дане. Потомъ радї тога, духъ светі на петдесетї данъ (одъ онога дне кадъ ІС̃Х одъ См̃рти уск̃рсну) сѣрхъ ученнке прнде нзъ небесъ: како одъ тога Свети Лука, дн̃н̃е Апс. на ѕ̃. пише. Ѡвн Капит. ен данась такое чтите.

На вснх праздникїх̃ імасє ѡ Божнга стана н н̃говє волє прнповндатї.

Н кадъ данашн̃н праз̃нникъ ѣсть одъ Цркве ѡпщине Божье тога ради постав̃лєнъ, да ват̃о̂ люди нмаю учитисе уЦрнньєн, што ѣсть духъ Свети н што ѣсть н̃гово аправ̃л̃а̃н̃е, зато хщемо мн веде одъ овнхъ потрнбнїнхъ рнчн н делове духа Светадо по ред у н кратко говорнти.

Што ѣсть духъ Свети

Свето пнсмо прнлучує дан̃е Духу Свету, да онъ створі, жнво чнин, отц̃ родн н другї рнчн Зоцм̃ н снном̃ чнин, зато н̃ ѡн̃ прав̃ Бог.

Духъ Свети н̃ жнвн, вечнн, всемгући Богъ, са Ѡтцемъ н Сномъ ѣдне части, моцн н облас: ти, кн ѡ̃ вѣчности одъ овею нсхаи̃, н ѣсть ѡ: во трето нме нли собство єдн̃ѡ̂ Божаству: како одъ тога самъ ІС̃Х̃Т са н̃говѣмъ д̃лгнмъ н нанздним̃ прнповндањемъ: Нвань на д̃ї. ѕ̃ї

Ѕ Ї. Капит. И свето Писмо много крать ѹмѫзіхъ местнхъ говори и свѣдочаство даіе : ІС̄Х̄Т дѹха Светога себи и ѥговомѹ Ѡтцѹ такьмена стави и чини , говорећи ѫченикомъ . Мат . на к̄ѳ̄ . Идите , ѹчите све людн , крьстећіе ванме Ѡтца , Сина и дѹха Светога . ІС̄Х̄Т еще крась говори , да дѹхъ Свети ѡдь Ѡтца и ѡдь ѥга исхаи , с̄т̄и Неань говори на к̄ . ІС̄Х̄Т јесть дахнѹль ѫченике говорећи ѫнимъ . Примите доуха Светаго . Јоель Пророкъ ѥ̄ . говори Богъ Ѡтаць , И х̑ѡ̑ излити ѡдь мога дѹха ѥ̄рхъ ѥ̄саѩ̄ плть : што паки ѡдь Ѡтца и Сина исхаи , то исто нма ѫнма такмено бити : Свето писмо много крать адіе дѹхѹ светомѹ мощь и ѡбласть да ѡнь дѣла, свторн , жеоть чини и да ѡпеть роди , не како ѥдномѹ слѹзѣникѹ , него како Богѹ . Дасідь говорн , Псал: л̄г̄ . Словомь Господьнѫ небета створена јесѹ, і дѹхмь ѹс̄ть ѫга вса сила нїь і Псал: р̄г̄. пошли дѹха твога и створена бѹдѹ , и ѡбновиши лице Земле : И свети Павль к̄ Тити на г̄ . говорі Богъ по милосрдью своіемь спасенихъ насъ јесть ѹчиніль , ѡпраніемь крс̄ьѣнїа,и поѫвленьіем дѹха Светога кога проліль јесть срхѹ нас ѡбилно по ІС̄Х̄Тѹ спаснтелѹ нашемь : Зато како вердіемо и зазиваемо на Бога Ѡтца и Сина ѫга , прем та ко имамо вероватн и зазиватн дѹха Светаго , да нас ѡхранн и спасн : Толикоже бѹди сада кратко

ѡдь

ѿдь дѹха свєтога говорєно . ѿдь Божіега ста на нлі бнтнім ѵ свєтон Тронцн , ннєдань человєкь жнєговѹ человчаскоу памєтію , разѹмомь н моудростью , не море досѣщн нн нзрѣщн , нмасе него свровати , спознати н ѣржати ѿвако , како слово Божіе ѿдь нега пнше н говорн : ваневєсн стоп̄рва бѹдємо Божьн стань правео знали , на нємь чоудилисе , та нсти частнли н хвалнли васѣкн , амєн.

Какова дѣла , рєдн н ѿправланьіа , іесѹ дѹха свєтога, полі стварн Божьнх, н полн Кьрстнь.

Нанвеще н п̄рво дѣло н ѿправланіе дѹха свєтога, јєсть ѿво , да што Богь Ѿтаць жнєговнмь Снномь ѿдлѹчі створнті , то нсто ѿнь (како рекѹцн) нап̄рво подрнеа , воді н ѿбраща да боудє доспѣршено. Када ѿнь нсході ѿдь Ѿтца н Снна, тако ѿнь свою волю прнда , да Ѿтаць н Снна ѿдлѹчєнє н свєдрєнє рнчі , гредь нап̄рво н бѹдоу дозѣршене : дѹха свєтога дѣло јєсть, да што Ѿтаць сквозі Снна створі , то нсто доухь свєтн жнима заједно (како правєн Богь створещі) теплі, гоін , жнво чнни н ѹзѣржн , ѿдь тога Јонсєн , Родовеа. тако говорі : ѣпочєлоу Богь словомь створн Нбо н Землю н дѹхь ношашесе ѣрхь вод, то

ѓ.

дѹха свєтога дѣла ѿва јєсь, ѿнь свєрнчн жнві, ІС̄ХТЯ разглашѹє, почтѹє, н даје свндочєство ѿдн̄га . люді ѵчн , помєла, ѿбраща , наклан̄а сажнје нн̄х̄ ср̄ца да Евангєлію вєрѹю Покрі̀пѹє н по тв̄рюіе жнво ѵ том вѣчнім.

то ѥсть , дꙋх свѣти ѥсть шве рнчі (кое бнхꙋ шдь Бога по Снну створенѥ) ꙁлегаль, како ѥдна ѭвочка , ѭна гобін н тѣлн , да жѭее тѣлотꙋ н срꙋщнꙋ пнплнце снѥхь жнее чнин : шсако н ѕтон прнлнкі . Свето Пісмо шдь дꙋха светога госорн, како да бн на содахь лежаль тѣла н шее рнчн , коѥ нмаю жнее н лнпе ѣнти , жнее чнні : зачто доуха светога дѣло н шправлаѭе ко ѭемꙋ прнстоін , ѥст жнво чінніті : Н швн дꙋхь светі ѥ потле шдь Бога по створенію , ѕѧнгеле н сапрва человека бнль ѕлнть , н бнлі соу жѭеговнмі даги шбнлно шбдѣлѣнн : та нстн ѭѕѭнхь наредль право цѣло спознаніе Божьѥ , н да ѥсꙋ Бога зьѥдꙋ правꙋ горещꙋ , ѕрчꙋ любвеꙋ любнлі : шеога дꙋха ѭрва человека ѭкрозі прегрншеѭе н грнхь, себн н сенмь намꙋ згꙋбнла ѥста вадрꙋгомь ѕтворенью н роѥнью шеога человека ѭжнвотꙋ ѣчномоу , нма дꙋхь свѣти доста дѣла н шпраѣланѭ : Богь Штаць ѥсть послаль своега Снна на шен свнть , тога ѥсть дꙋхь свѣти на Пентнкостнн дань зеліікнмі чоудесі расгласнль , кн ѥсть зьѥдніме ветромь ꙋпрнлнкі шгѭеноі ѭрхь Япꙋстоле нзь небесь прншаль, н оучннль ѥсть , да шнь хнпь свакога племѧ ꙁнзнці говорнлі ѥѕ , шчнто прнповѣдали , н свндочнлі шдь ІС҃Х҃Я , да ѥсть шнь та прави Снн Божьн , правн Богь н праві ꙗловѣкь , н та прави самн спаснтѣль свнхь вернихь людн : Богь Штаць

заповѣда

Заповѣда и єлі свнмь людемь послѹшати Єванґеліє wдь ѥгова Сина . Дѹхь свєти пакн wво прн повндаѣье wдь Євангєліа горн начнѣа , стаєн и wкѣржн , да wдь залнхь нєвєрнихь людн и wдъ дьѥвла , нє бѹдє цѣло и повсѹда затрєно . И wнь тнхь нзабранних вєрнихь людн с̃рца ѹжнже , постнче и наклаѣа , да кдь Євангєліє прнповндаю щи слншаю нлі чтѹ , да томѹ нстомѹ вєрѹю . Зато права вєра , кдь Євангєлнью вєрѹіємъ , и wво наше с̃рце , и волю ѥѣємѹ прнложнмо, то нсто нє нсхаѣ wдь наше пѣтн , wд наше волі̃є , памєтн , разѹма и мѹдрости . Мат. на ѕ̃і. Кефє. на є̃. нєго то.ієсть ієдань дарь Божьін , ієдѣ̃ дѣло и wправл̃аньіе дѹха свєтога : Богь Wтаць намь грнхє wдпѹща , нас ѣржи за добре и свєте , раді сєога Сина , и намь вєли чѹватнсе предь грнхн : дѹх свєти пакн словомь и Сакраментн нзнѹтра ѹнась ѹс̃рцоу , и ѹвєстн нась ѹвєрн тв̃рдн и станоєнтє чнни , да нє двонмо , нашн грнхі намь wдпѹщєни ієсоу , и да ѥсмо сѣрвью Ісѹѣрстовѹ wправн и wчнщєнн , wдь всаке злобе и нечистостн : и wнь намь помага , да wвоу нашѹ залѹ пѣть колѣмо и ѹмарамо , и сє борнмо ѕ̃грѣхн , нєдамонмь да бн с̃нась владалн . Wн такоіє нєвл̃а и двнже ѹнас добра мншл̃єнія , и наклаѣа наше с̃рце на добро и почтєньіє , да нашь стань и єса наша дѣла пѣламо , рєднмо и ѣржнмо по волн Божьіен и по ѣ;

ГОСНХЪ ЗАПОВЕДАХЪ . БОГЪ ОТАЦЪ ІЕСТЬ НАСЪ РАД
ДН СВОГА СННА , ЗА СЕОЮ ДНЦУ Н ДНДНЦЕ ПРНЕЛЬ Н
НАМЪ ВЕЛН , ДАГА ЄНЄВОЛАХЪ ЗАЗНЄАМО ЄНМЕНОУ
ІС̄Х̄А СННА ЊГОВА , МОЛНМО Н ПРОСНМ ЗА ПОМОЩЬ
Н ЗА СЕЄ ШТО ПОТРЊБУЇЕМО . ДУХЪ СВЕТН ПАКІ , ТА
ЗНАСЪ ЗНАШНМЪ ДУХОМЪ ДАІЄ СВНДОЧАСТВО , Н НАСЪ
ПОТЄРЮЇЄ , ДА ІЕСМО ВАНСТНУ ПРАВА , НЗАБРАНА ПРЄ
ДРАГА ДНЦА БОЖІА . КРНМ. НА Ї. Н ОНЪ НВЛ̄А, ДВНА
ЖЄ Н ВАЖНЖЄ НАША С̄РЦА , ДА С̄ТЄ̄РДОУ ВЕРУ МОЛНМО
Н ЗАЗНЕАМ БОГА , ДА НЗЪ ПРАВОГА С̄РЦА Н БЕЗЪ СТРА
ХА ГОВОРНМО ЗБОГОМЪ,ГОВОРЕЩЕ КЊЕМУ , ЯБА ОТ
ЧЕ , ТО ЄСТЬ , ДРАДН ШАЊЕ ПРЕДРАГН ОТЧЕ : КРАТ
КО ГОВОРЕЩН . ДУХЪ СВЕТН СКАКО УТРЕТОМЪ ДѢЛОУ
НАШЕ ПРАВЕ ВЕРЕ КЊРСТЊНСКЕ СЕ УЧНМО Н СПОЗНАМО
ФЬ СКРОЗН ПРНПОВНДАНІЕ , СВЕТО ПНСМО Н САКРА
МЕНТЕ , ЗБНРА Н СКУПЛА НА ОВОМЪ СЕНТУ , ЄСАГДА Н
ВАЗДА БОГУ ІЄДНОУ С̄РКВОУ , ОВА СЕ НМЕНУЇЕ , ОТ
ЦННА НЛІ ДРУЖБА СЕНХЪ СВЕТНХЪ . ТА НСТА ІЕСТЬ
СНМО Н ТАМО ПО ВСЄМЪ СВНТОУ НА РАЗНЬ РАСКРО
ПЛІЕНА Н САЊЕНА , АЛН ПАКІ ЗДУХОМЪ МНШЛЄЊЬЕМЬ ,
ВОЛЮ , С̄РЦЕМЬ Н ЗВЕРОУ СКОУПА С̄РЖН , Н УПРАВНХЪ
ПОТРЊБНИХЪ РНЧАХЪ ОДЬ ВЕРЕ НЕМОГУЄ РАЗЛУЧНТІ.
ДУХ СВЕТН ВАВСАКОН ПРАВОН ПРОДНСК , Н У СВЕТОМЬ
ПНСМОУ ПОВСУДА КАРА СВНХЪ ЛЮДН РАДІ ГРНХОВЬ ,
Н СЕНДОЧН СУПРОТЬ ЊНМЬ ДА ІЕСОУ ГРНШНЦН . ПО
ЛН ТОГА ЊНМЬ ПРАВН ОДЬ БОЖІЕГА СННА , ТКО ЄСТ
ОНЬ , Н ЗАЧТО ЄСТЬ ДРУГОЧЬ ПО ЧЛОВЧАСТЕУ НЗЪ

Марїе дѣвє роіємь, мѹчєнь и ѹморєнь wдь Іюдєи и wдь Пилата, погребєнь, сьнидє ёпакань, ѵсёрснѹль wдь Смєрти, ванебеса пошаль, да и сѣдн на дѣснои Бога, да васпеть прити хоще на wвн свнть сѹдити свнхь люди. И да листо прн нємь самнмь добити хоте по сєри wдпѹщєніє всѣ грнховь. Кои паки шваково прнповндаѣ вазмѹ, свроую спознаюсє нзь сѣрца да іесоу грншнпи, и тѣрдо вєрѹю Евангєлню, да Богь ради Іс҃ѹ҃хрстоє мѹке грнхє wдпѹщa, тн нсті wнь хнпь црнквє нн ѵдн ѵчнѣнн іесоу, и єсѹ вопщнн свєтнхь, нмаю прощєніє вснхь грнховь, те нсте такоє дѹхь свєтн скрозн прнповндаѣ тєрє нзнѹтра ёѣнхь сѣрцѹ ѣрѣпн, да wвакове вєрє плащѹ хоте прнєті, ѣѣ тѣло wлєть хоще ѵскрснѹті, и здѹшоу и стнломь хоте посєсти жнвоть вѣчні. И полн швога Надька и покрнпленїа наклаѣа такоіє свнхь вєрннхь сѣрца на добро, на почтєнїє, да любє Бога и нєнавндѣнега свога, вєсєли іесоу и доброволно трпє ваке єрстн нєволє премагаю и wлгаѣаю wдь себѣ сє дьнвлє напасти. Шва дѣла и wправланїє доуха свєтога ваки вєрни Кьрстіанинь добро замѣкаті и помнслнті нма.

Како и закн ѹзрокь, и комоу дѹхь
свєті бѹдє дань.

Кн хоще имѣ-
ти Духа Сто-
га та істі се Ña
избавити и чи-
сти грихов,
и свето Еван-
геліе спомнОу
пошлушати и
чтати, и то-
му твёрдо вѣро-
вати. І вірно
заѵѣвати Бога
и зай просити
ѵ Іс҃ѵ҃ хр҃стовѣмь
імінѵ. Ере дух
Свети исходи
шдь отца и Сі
на, и бѵде вір-
нім дан ради
Іс҃ѵ҃ хр҃ста.

Пр҃і тôь има таканше всакі вірні знати да дух
свети ѣнніѣдньмѵ не прнде, и не бѵде дань ѣнѣдно-
мѵ Іюдею, Тѵрку, Погань невірніку и селнкомѵ
грѣшнніку, докле се не wбрати, прасе покоре не
чини, и кн Евангелне не послуша и ѣемѵ не вѣрѵе,
и Господнна Бога ѣименоу І҃с҃х҃я ѵфано и сазда
зань не проси. Како wдь тога І҃с҃х҃т, свети Па-
вал и Саломѵнь даю сендочаство. Саломоунь
(нлі фило) говорн, Премѵдрост. а. дух свети
кон правнцоу нлі истинноу ѵчи, бнжі преда зали-
мі, нечистнмі погански люди, и wдступа wдь
wних кон безь разѵма и мѵдрости іесоу. И свети
Павель говорі, Гала. на Г. да дух свети бѵде
прнеть, не скрозн прнповндание wдь дель закона,
него скрозн прнповндане вере, то іесть: Евангє-
лна: веще говорн. Благословь Абраамовь прнде
скрозн І҃с҃х҃я мен погане, да мн wбещаного духа
прнмемо по вѣрн. И свети Атаназін говорн: Ка-
дагодньре дух свети іесть ѵловеку, тако іесть
сѣмь скрозн слово Божіе: Адамь кадь бнше сла-
шаль wдь Божега Сина wбещанніе и Евангелне.
Женско снме хоще качкі главѵ стрти, wнь іесть wб-
раковомѵ Божіемѵ wбещанью твдо вероваль, и на-
то ѣ wн хнпь срце ѣгово весело постало, и ѣго-
ва консненцна ѣ біла ѵтѣшена. Ѵ таково весель-
и ѵтѣшенніе срца, есть іедно дѣло и wправлань-
духа светога: Премь тако wсталі старі Свети w-

чн, кої

чї, кої їєсѵ слншалї прнповнлающь ѡлъ ѡбѣщанна Божьега ѡлъ снмена, єроваля їєсѵ н прнелї дѵха светога. Тако н ѵченнцї, тако ѡвн трї тнсѵщь Іюдеї. Днаѭє Япѵс. на є. Тако Корнелнѵсь жѭга ѡбнтелью. Днаѭє Япѵс. на ї. Прнелї єсѵ дѵха светога послѵшающї н вєрѵющї Євангєлью н прнповєданью ѡдь ІС̄Х̄Я. Зато тько х̑ще добнтї н нметї дѵха светога їма наїпрво чїнїтї правѵ покорѵ, кадї нтї н нзбавнтнсе грнховь н єроватї Євангєлью: полї тога нма такоїє ѣзда н верно молнтї Господнна Бога ѥннємъ ІС̄Х̄Я, дамѵ бѵде даѭь дѵхь свєтї, како ІС̄Х̄ єлї вснмь вєрннмь заѭь проснтн. Лѵк. на ѧї. Н како даєндь просаше, кої є тако намь на прнлнкѵ молещї ѵ Псал. ѥ ѧ. говорнл. Ѡ Боже створн вамне чнсто с̄рце (зачто прво старо с̄рце, по грнхѵ єсть савснма с̄кварено) Н дѵха светога поѭєї ѥѵтробї мїєї, неодєрзнме ѿ лнца твога н дѵха светога твога невазмї шть мене, ѥздаднмї радость спасенья т̄воїега, н дѵхомь єладнчннмь ѵтєрдднме. Н Псал. р̄ ѧ. говорї: Пошлї дѵхь твої н створена бѵдѵ, н ѡбновї лнце земліє. Цркква (тї вернї) такоїє ѡвако молї н поїє: прндї кнамь дѵх̄ светї н напл̄нї с̄рца ѡєнхь єрннхь твонхь людї, сажгї ѥ̄ннхь ѡгань любавь твоїє, кадь єсї погане н сєаке єр̄стї нзнке по всѣмь сєнтъ скѵпа сабралъ н доєль Кьправої вєрї: Алелѵя хвала бѵдї Господнѵ дана, ЯМЄN.

Чимь и како се Дѹхь свети ѡбдржи и како се ѡпеть згѹбі.

Спрам вѣроу, покорѹ, мльбѹ и почтенним житком и злю бдѣ Дѹх светі се ѡхрани.

Докле вернн Кьрстіанинь єпокорѣ, єпочтеном станѹ и ѹправон вѣрн стоін, любн свога нєвѣдь, нега, радь и вазда молн, и кправомѹ прнповн данію ходн, се пѹстн Божіемоу словѹ и Дѹхѹ свє томоу редні и водні, тако ѡнь нма ѡно ве лнко небеско скровнїе Дѹха Светога прн себі єнѹ, тре баѣговомь срцѹ. Кадь пакн нашѹ кѹнсенцію хотеѣь и єолно зградним и нечистнми грєхи ѡс кѣрним, чиннмо и прегршамо соупротнва запо вѣдн Божьеі, тако згѹбнмо правѹ вероу, згѹбнм и ражалюємо, (Кефе: ā.) Дѹха Светога, ѡво наше тѣло и срце ни еще ѣдьна Цркьва Божіа ні Темпаль Дѹха Светога, Него дьнвальь ѹнась пре бнва, и нас влада. Како ѡдь тога Свето Пнсм много крать, и самь ІС̄Х̄Т говорн, Мат: naв̄ї. Лѹка на ā̄ї. Да єзалнхь невернихь людн (кн ѡдь праве вере ѡдьпадѹ. и смртне грнхе досвѣщѹю) седамь залнхь врази пребнваю. И сти Ивань. ї. Ивань на ā. говорн, кон грнхь чинн, та истн нн ѡдь Бога него ѡдь дьнвла, зачто дьнвальь ѡдь почела сагрнша, зато свакн вернї гледатн нма, да ѡстане прн правон вері до конца, и да се чѹва предь селнкнмо грнхи, ѡхранн свакі до

бр8 Конснєнцню : зоєнмь ωнь доужа свєтога їпн сєбн ωхранн н ωбд̄ржі . Ωдь ωвога дѣла нантн хошєте єн вєще н задоста писано ѵпрєдєсловєю ē с том к̄ ф̄. н н̄ ε̄. Капнт.

Како пакн їєдань чловєкь зна н зпознатї морє, ако ωнь нма дѵха свєтога єасєбн , н ако їєсть н забрань нлї нѣ , ωдь тога їєсмо на пет8 Нєдлю корнсмє говорнлї.

Ѯ.
Скѵшаитєсѧ а̄ ко ѵєрї стоїтє ē . Кор: г̄ ї .

Сѵмма , кратко нстлмачєнїє Пентнкостнога Євангєлїа .

їс̄х̄т ѣданашн̄ємь Євангєлню говорї , кон н̄єга любн , та нстї таканше н̄єгово Євангєлїє ωхран̄н н томѵ єрѵїє . Н тога нстога хщє Богь Ωтаць , Сннь , н дѵхь свєтн любнтн , прн н̄ємь н ваїємь пребнвати , ѵслншати н̄єгосє прошн̄є , н̄ємѵ помагати на ωвомь сентоу , н по Смрти га хощє постановнти ѣдннѵ Краљєства нбєскога.

Ѳ.
їс̄х̄т ωщє сѧ господѵнї єдѧ дв їєнкєѵ, своим дѵхом ѣкрозн слово,

Ωнь таканше ωбєтоуїє ѵєнникомь н свнмь єрнмь дати дѵха свєтога , ωвомѵ сеомѵ ωбщанїю ѵчнннти задоволн̄ , єсть зачєль на Пентнкостнн дань , н ωщє сада ѣцрнкєн , то єсть мн єрнмі дотѣршѵїє , даюцн прповндаєцємь разѵмь , моудрость н ѣрцє , да прасо н безь стрха прпосндаю , н промнѵн ѣрца людн , дл нихь прповнданьюю вєрѵю , н н̄имь подложнн єсѵ.

Й.
Ωво слово Божє охранє, кої томѵ вєрѵю , н подложнї кѵ .

їс̄х̄т

НЕДЕЛСКИХ ЕВАНГЕЛИЈ,

1. Верни имаю мне, веселе ѕ ѝх конценције, ако прем зло трпе і мењаће ѕ ми и прогнани ісоу.

ІС҃Х҃Т такоіе шведе шбетоіе вірнимь датн с҃нѣ҃ трни, духовни и Божьи мирь, да ѣ҃нихь срцоу и вѣсти, свесакихь невол҃ахь, и напастихь боу, дѫ потѣрѣенн и становити, Богь јесть ради ІС҃Х҃а ѝнихь добри милостиеі штаць, жѝнми се не срді, ако прем допѫсти, да ти зли невірни л҃ѭді ѝ҃ свако зло, чине и накладаю, становитоу помоѫ се крипе. Зачто знаю, да јесѫ ѝнмь ѝнихь грн, хи прості, и да єсоу Збогомь спасѣени, и предани оученѣенн по ІС҃Х҃Е.

2. ІС҃Х҃Т і дїавла, грехь, с҃пр҃ть, дїаволе шрѫжіе премогль и разчинил҃.

Шнь такоіе говори ѝнмь шдь проуда ѝ҃гове мзке и С҃мрти, да зовоу велнкога поглавица швога свита (кои шбласть има с҃рхоу свихь л҃юди ради грнха) хоще премощи и вірне нзь ѝ҃гове ѫзе избавити и шдрижити. И далеіе мѫчити, да затомь нькаже прави послѫхь и л҃юбазь сѫпроть Богоу і и да јесть л҃юдем прнѩтель.

АМЕN.

НЕДЕЛА

НЕДЕЛЯ СВЕТЕ ТРОНЦЕ,

ПРІПОВЕНДАСЕ ЕВАНГЕЛІЕ, КАКО ЄСТЬ ІС̄ХТ ЄДНОГА ВЧЕНОГА ІЮДЕНСКОГА ФРАТРА Ē NОЦІ ВЧНЛЬ, ДА ЧЛОВЕКЬ КОЇ ХОЦЕ Ē NЕБО ПРНТН, ДРВГОЧЬ МВЄ БНТН СНЗЬ NВТРА ВЬЙ̄ЕГОВОМЬ РАЗВМОВ ПО СВЕТОМЬ ДВХОВ, СКРОЗН К̄РСТЬ, ЕВАNГЕЛНЕ Н ВЕРВ ВАЮС̄Х̄Я) РОЄNВ Н ПОNОВЬЛ, ЇNОВ.

НВЯN. Г̄. КЯП.

БНШЕ ЧЛОВЕКЬ Ѡ̄ ФАРНСЕОВЬ НМЕ, NОМЬ NНКОДЕМЬ, ПОГЛАВНЦА ІЮ, ДОВСКН. ѠВЬ ПРІ ДЕ КА ІСВС ѠБ, NОЦІ, Н РЕЧЕ ÑЕМВ. РАБН, ЗNАМО ДА, СІ ѠДЬ БОГА ПРНШАЛЬ, ЊЄШТАРЬ. ЗАШТО NНТКОРЄ NЄМОРЄ ЧННТН ТА ЗЛАМЕНЊА

КОЊ ТІ ЦНЧНШ, АКОБІ НЕБІЛЬ БОГЪ ШЋНЬ,
ѠДГОВОРН ІСЏС, Н РЕЧЕ Ѭ́МЎ, ВНСТНЧОУ
ВНСТНЧОУ ГОВОРОУ ТЕБЕ, АКО КН ЗЧО,
ВА НЕБЎДЕ РОЊЧЬ ѠДЬ ЗГОРА НЕМОРЕ ВНДЕ
ТН КРАЛЊСТВА БОЖЬЊГА. РЕЧЕ Ѭ́МЎ ЧН,
КОДЕМЬ, КАКОСЕ МОРЕ ЧЛОВІКЬ РОДНТН
СТАРЬ БЎДЎЦН? НЛІ МОРЕ ВЎТРОБЎ МАТЕ;
РЕ СВОЊЕ ѠПЕТЬ ВЛЋСТН, Н ДРЎГОЧСЕ РО,
ДНТН? ѠДГОВОРН ІСЏС. ВНСТНЧЎ, ВНС,
ТНЧЎ ГОВОРЎ ТЕБЋ, ДА КН ГОДНСЕ НЕРО,
ДН ВОДОМЬ Н ДЎХОМЬ СВЕТНМЬ, НЕМОРЕ
ЎЛНСТН Ў КРАЛЊСТВО БОЖЬЊЕ. ѠВО ШТО
ЊСТЬ РОЊЧО ѠДЬ ПЛТІ, ПЛТЬ ЊСТЬ, А ШТО
ГОДНСЕ ЊСТЬ РОДНЛО ѠДЬ ДЎХА, ДЎХЬ Ѣ:
НЕМОН СЕ ЧЎДНТІ ДАТН САМЬ РЕКАЛЬ ПО,
ТРЕБНО ВАМЬ ЊСТЬ ДРЎГОЧЬСЕ ѠДЬ ЗГОРА
РОДНТІ. ДЎХЬ КАДНГОДН ХОЩЕ ДНШЬ, Н
ГЛАСЬ Ѭ́ГОВЬ СЛНШНШ, ДА НЕЗНАШ ѠТ,
КЎДА ГРЕДЕ, НН КАМО НДЕ. ТАКОЕ СВАКН,
КОН ЊСТЬ ѠДЬ ДЎХА РОЊЧЬ. ѠДГОВОРН
НЕКОДЕМЬ, Н РЕЧЕ Ѭ́МЎ. КАКО МОГЎ ѠВА
БНТІ? ѠДГОВОРН ІСЏС Н РЕЧЕ Ѭ́МЎ. ТНІ
НЕШТАРЬ ВАНЗДРАЕЛЎ ТЕРЕ ѠВА НЕЗНАШ?
ВНСТНЧЎ ВНСТНЧЎ ГОВОРЎ ТЕБЋ, ДА ѠЧО
ШТО ЗНАМ ТО ГОВОРНМО, Н ШТОСМО ВН,

ДЕЛІ,

ДЕЛІ, ТО СВѢДОЧНМО, А СВНДОЧАСТВА НА-
ШЕГА НЄ ПРНГІМА́ЇТЄ. Я КО САМ ВАМЬ ЗЄ-
МА́СКА РЕКАЛЬ, Н НЄВЕРУЄТЄ, КАКО ХОЩЄ-
ТЄ ВЕРОВАТН АКО ВАМЬ РЕКОУ НЄБЕСКА? Н
НИГДОРЄ НЄ ПОНДЄ НАНЄБО, НЕГО ОНЬ
КОІ ЇСТЬ ЗНЕБА ПРІШАЛЬ СННЬ ЧЛОВНЧАС-
КН, КН ЇСТЬ НА НЄБѢ. Н КАКОНО НОНСЕІ
ОЗВНШІ ЗМНЮ ОПУСТНЊІ, ТАКО ЇСТЬ ПО-
ТРНБНО ДА БУДЄ ОЗВНШЄНЬ СННЬ ЧЛОВН-
ЧСКН, ДА СВАКН КОН ВЕРУЇ ВАЊЬ НЕПОГН-
НЄ, НЕГО ДА НМА́ ЖНВОТЬ ВЄЧНН.

Ѡвога Евангелїа Наѵцн н ѵтншенїа.

НН ієсмо пр҃во ва мнознхь местнхь ѵкатехїз-
мѵ, ѣпрєдговорѵ н ѵпостнлн, кратько го-
ворнлн н ѵчнлн ѡдь Божьіега стана, Свете Трої-
це, н разѵмнімн Божьімн бесѣдамн н показанїемь
(скнмн ієсть Господнь Богь свон стань ва све-
тон Троицн ѡдкрнль) дань свѣдочаство, да
ѣтомь самомь ієдномь Божастев ієсѵ трн собс-
тва нлі трн кнпн. Богь Ѡтаць кон нз свога ста-
на, тєрє нзь своє натѵрє ѡдь вѣчности роді Сн-
на. Богь Снньь, кон ієсть ѡдь Ѡтца ѡдь вѣч-
ности роєнь, а нестворень, та нстн ѥ ѵвріменѵ
нас рад пришаль нзь небес, н чловнчскѵ натѵрѵ

А.

Зато да люди правога Бога знаю, ймам се много крат (на власт-но на данашнѵ нѣ дню ѡдь СТ: ТРОНЦЄ) птнповндат.

НАСЕ ВАЗЕЛЬ, Н РАДН НАШНХЪ ГРНХОВЪ СЕ ІЕСТЬ ѠТ
ФРАЛЬ БОГѴ НА КРНЖѴ. БОГЪ ДѴХЪ СВЕТН, КОН ѠД
ѠТЦА І СННА НЗХАЊ, Н І Ѡ ДЬ ЊННЮ ПОСЛАНЬ ЄС ВДЦА
ВЕРНИХЪ ЛЮДН: Н ПРОЧА. ЯЛН КАДА ѠВА ДАНАШНА
НЕДЕ̃А І Ѡ ДЬ СТАРНХЪ К̃РСТ̃НОВЪ НАТО Ѡ ДЬ ЛѴ
ЧЕНА, Н СЕ НМЕНѴІЕ НЕДЕ̃А СВЕТЕ ТРОНЦЕ, ДА СЕ ДА
НАСЪ НМАЮ ѴЦРНКЬЕН Н ѠЧНТО ЛЮДІ НЗЪ СВЕТОГА
ПНСМА ѴЧНТН ѠВН СТАНЬ БОЖ̃Н ВА СВЕТОН ТРОНЦН
ПРАВО СПОЗНАТН. ЗАТО Н РАДІ ТОГА ІЕСМ̊ ѠВН ЛЂПН
РАЗѴМНН, НСТННІ НСТАНОВНТН НАѴКЪ, Н ѠВОѴ
СТАРѴ ПРАВѴ ВЕРѴ КЬРТЬ̃НСКѴ Ѡ ДЬ СВЕТЕ ТРОНЦЕ,
Ѡ ДЬ СВЕТОГА ѦТАНАЗ̃Ю ЯЛЕКСАНДРНСКОГА БНШКѴПА
НЗЪ СВЕТОГА ПНСМА СЛОЖЕНѴ, ѠВДІ ПРЕДЬ ТѴМАЧЕ
Њ̃ЕМЬ ѠВОГА ЕВАНГЕЛ̃Ю ПОСТАВНЛІ Н ЗАПНСАЛН.

СНМВОЛ НЛН СПОЗНЯНЄ
Вере Католичаске Светога Ѧтаназ̃на Ялександрнско га Бншкоупа.

Л.
Ова Вера Ѧпостолска, Нїцензка, С̃тога Ѕ̃ГѴСТНна, ЖМброза Ѡ Д̃ С̃ТЕ ТРОНЦЕ, сен ѴЧНН Н РАЗѴМН К̃РСТ̃Њ НН За Правѣ, Іс

КТО ГОДН ХОЩЕ БНТН СПАСЕНЬ, ПРВО ЕСЊ ПОТРЊБНО ІЕСТЬ ДА Д̃РЖН КАТОЛНЧАСКѴ ВЕРѴ.

РАЗЕН КНЮ ЦѢЛОѴ Н НЕВРЕ̃ЕНѴ НЕ Ѡ ХРАНН, СТАНОВНТО ВАВЕХІ ХОЩЕ БНТІ ПОГѴБЛЕНЬ.

ВЕРАБО КАТОЛНЧАСКА ѠВА ІЕСТЬ, ДА ЊДНОГА БОГА ВЬ ТРОНЦН, Н ТРОНЦѴ С̃ЊЕДННСТВН ЧАСТНМО.

Н Њ̃ЕМН

Н немншающь кнповь, нн ѥдннства разлучоу-
ющь.

Другнбо ѥсть кнпь Штца, другі Снна, другі
духа свѣта.

Алі ѥдно ѥсть Божество Штца н Снна н духа
светога, ѥднака слава ѿвѣчнимь велнчествомь.

Каковь ѥсть Штаць таковь ѥсть Снпь, такоѣ
ѥсть духь свѣті.

Нестворень Штаць, нествореньСнпь, нество-
рень духь свѣті.

Незмѣрань Штаць, незмѣрань Снпь, незмѣрань
духь свѣті.

Вѣчнн ѥсть Штаць, вѣчнн ѥсть Снпь, вѣчнн ѣ
духь свѣті,

Алі нпсь трі вѣчні, него ѥдань самь ѣ вѣчнн.

Како нпсь трн нестворені нн незмѣрнн, да ѥ-
дань ѥсть нестворень н ѥдань незмѣрань.

Такоѣ всемогущь Штаць, всемогоущь Снпь,
всемогухь духь свѣті.

Алн нпсь трі всемогущн, него ѥдань ѥст все-
могущь.

Такоѣ Богь Штаць, Богь Снпь, Богь доухь
свѣтн.

А паче нпсь трі Богн, него ѥдань ѥсть Богъ.

Такоѣ Господь Штаць, Господь Снпь, Гос-
подь духь свѣті:

Алн нпсь трі Господі, него ѥдань ѣ Господ.

тінпь дрѣ-
цнто позпаю і
сповндаю, н
да по правомь
разумоу всега
стоа пісма іс
куна постасле
на і зложена і.

Ѣре како намь ѣ по Кьрстьнской Истині ѣдинь всакі кнпь посебі за Бога и Господа спознаті, тако трі Богі нлі трн Господі єКатолнчаскон Верѣ намь нн допущено рещі.

Штац ѿ нніднога нн ѵчнѣнь, нн створень нн роіень.

Синь іесть шдь самога Штіца, нн ѵчнѣнь нн створень, него роіень.

Дѵхь свети шдь Штца и Сина нн ѵчнѣнь, нн створень нн роіень, него исхаіа.

Єдинь іест тада Штаць, а не трі Штці, ѣдин Синь, а не трі Синн, ѣдинь дѵхь светі, а не трн дѵхи светі.

И сатоі Тронці нништарь нн пръво ні послиднє, нништарь вещє нн маѣ, него всі трн кнпн іесѵ вси заіѣдно вечни и ѣднакі.

Тако како ѣ юрѣ повсѵда згора речѣ и вТроінці ѣдинство и Тронца вѣдинстви да се части.

Кн тада хщіе бнті спасень, тако има шдь Троінце ѣржаті.

Ноще потрибно іесть вѣчномоу спасенію, да ѣпьлщеніе Господнна нашега ІС̄Х̄Я всакн тѣрдо вержіе.

Што іесть тада та права вера, да вержѣмо и сповидамо, да Господь нашь ІС̄Х̄Т Синь Божьн, Богь и чловекь іесть:

Богь іесть нзь сѵщества Штчнна пръво векі ро-

іень,

ѥнь , и чловѣкь ѥсть изь соущ҃ства матєрина на свитъ роѥнь.

Сѣршєнь Богъ, сѣршєнь чловѣкь , ѡдь разумнѣ дѹще и чловѣчаске плти.

Єдинакь Ѡтцъ по Божаствоу , маѣн ѥсть ѡдь Ѡтца по чловѣчаствѣ:

Ки акоѥ прємь Богъ и чловѣкь , а нисоу зато дса него ѥдинь самь ѥсть Христъс.

Єдинь ѥсть тада не ѡбращєнѣмь Божаства єплть , него прнатьѣмь чловѣчаства вБогъ.

Єдинь ѥсть становито не смѣшанѣмь соучаствa , да ѥдинствомь собственна.

Єрѣ како дѹша и тило ѥдинь чловѣкь ѥст, тако ѥсть Богъ и чловѣкь ѥдинь Христъс.

Ки ѥсть моучень радѣ спасєнѣ нашєга , снѣде кпаклѣ и на трєті дань ѡдь мртвихь сьрснъ.

Ѣзнде на Нєбєса и сѣдн на дєснои Бога Ѡтца всємогѹщєга, и ѡдь тѹда хоще прнті сѹдніжи ѥ и мртєе.

Кчиговъ пришастью сви людн ѵскрснѹтн имаю ѹпьлти єдиои , и ѡдь дѣль свонихь , рачѹнь изь дати.

И ки ѥсѣ добра чинилі пондѣ ѥживодъ вѣчні а ки пакн зала , вогань вѣко вѣчни.

То ѥсть Вѣра Клтолнчаска, ки ю вѣрно и тѣрдо не сєрдѣє , та спасѣнь бнти неморе , АМѢН.

ВЄРѴЮ

ВЕРУЮ ВОГА ОТЦА ВСЕГАМОГУ: И ПРОЧ: НИЦЕНСКОГА КОНЦИЛНА ВЕРА, КА ЈЕСТЬ ТА КАНШЕ ПОТВРЪЕНА ОДЬ ВСЕГА КЪРСТЬИНСТВА, И ПОЈЕТСЕ УЦРКВИ.

Г.

Агдаје говорі Оченичі, мог: Лобісе св Мор: са једно јединоу Адинноу спра: вити него Бо: жін стань нъ, фундамента разумити і из: рцин. зато нимамо од свете ТРОЈЦЕ вещь нвише мислити ни питати, лис: то веровати што нам од озога свето писмо говорі, Апостолска и старихъ прав: нихъ Кр̃тианов: вера говори и учи.

ВЕРУЮ ВЪЈЕДИНОГА Бога, ОТЦА ВСЕМО: ГУЩЕГА, ТВОРЦА Н̃ЕБА И ЗЕМЛЈЕ, ВИДИ: МИХЪ ВСИХЪ И НЕВИДИМИХЪ. И ЕДИНО: ГОГА ГОСПОДИНА ІС̃ХА СИНА БОЖЬИ, ГА ЕДИНОРОЈЕНОГА И ОДЬ ОТЦА РОЈЕ̑НГА ПРВО ВС̑Ь ВѢКЪ, БОГ ОДЬ БОГА, СВЕТЛОСТЬ ОДЬ СВЕТЛОСТИ, БОГЪ ИСТИНИ ОДЬ БОГА ИСТИНОГА, РОЈЕНЬ А НЕ СТВОРЕНЬ, ІЕДИ̑НАЕ̑НА ОТЦУ, ПО КОМЪ ЕСА СТВОРЕ: НА ЈЕСТ. КИ НАС РАДИ ЧЛОВЕКЪ, И НАШЕГА СПАСЕНІА РАДІ СИНДЕ СНЕБЕСЬ, И ЕПУТИЛСЕ Е̃ ОДЬ ДУХА СВЕТА И З МАРИЕ ДЕВЪ, И ВЧЛОВЕЧАЛСЕ ЈЕСТЬ, КА КРИЖУ ПРИ: ЕОЖЕНЬ ЈОШЕ ЗА НАСЬ ПОДЬ ПОНЦНОМЪ ПИЛАТОМЬ, МУЧЕНЬ, ПОГРЕБЕНЬ БИ.

И ВСКРСНУ ТРЕТИ ДАНЬ ПО ПИСМИХЪ. И УЗАНДЕ НА НЕБО, СЕДИ НА ДЕСНОН ОТЦА, И ПРИТІ ХОЩЕ СО: ПЕТЬ СА СЛАВУ, СУДИТІ ЖИВЕ И М̃РТВЕ, КОГА КРАЛЕС: ТВА НЕ БУДЕ КОНАЦ: И ДУХА СВЕТОГА ГОСПОДИНА, И ЖИВО ТВОРЕЩЕГА. КИ ИСХОДІ ОДЬ ОТЦА И СИНА, КИ САОТЦЕМЬ И СИНОМ КУПНО КЛАНАЈУТСЕ И КУПНО СЛАВЕНТСЕ: КИ ГОВОРИЛЬ Е̃ ПО ПРОРОЦИХЪ. И ЈЕДИ: НУ СВЕТОУ КАТОЛИЧАСКОУ И АПОСТОЛСКОУ ЦРКВУ.

Исповѣ:

Исповнда́ю є́дно Кьрщє́нїє ва ѡдпу́щєнїє грнхов. И чека́ю ѵскрншенїа мр҃твнхъ. И жнвота гре́доу́щега века, АМЄN.

Сумма нлі кратко т҃лмачє́ње ѡвога данашн҃ега Евангелїа.

Нкодемъсь є́дань Їѡденскн фарнзен нлі фратарь, н І҃С҃Х҃Т Снн Божьн, скоупа говорнта н днпоутнрата, како, чнмь н чеса ради́ Чловек добарь н правадань пре́дь Богомь постане да ѳ҃ небеса прнде. Нкодемь жн҃еговнмн товарншн, н Їѡденскнмі Попн мн҃ахѵ н ѵчахѵ, кадь є́сть чловек ѳкь ѡбрнзань, ѳроуїе, ѳ҃є́днога Бога, радь н дл҃го молн, не псѵ́є, праздньє, ѡфрѵ́є, старнмь н господн подложань є́сть, не ѵбна, не разбна, не чнн блоуднога грнха, не краде, често два крать на Недлю посты, Задѵштво н правє десетнне даѥ. Лѵк. на ї҃ї҃. чѵвасе пре́дь нзванскнмн, ѳлнкнмн, срамотнмі грнхн, тере се носі жн҃его́внмь станомь н жнткомь почтено, та нстн ѥ҃ добарь н правадань, не лнсто пре́дь лѵді, него такоѥ пре́дь Богомь, н да є́сть достоѥнь Кра́лїества Небескога, н проч. Ѡвакововмѵ крнвомоу фратарскомѵ мн҃анѭ, разѵмѵ н Наѵкѵ ѡведѣ самь І҃С҃Х҃Т н дрѵгдѣ скрозн Пророке н ѵченнке много крать сѵпроть стоі́н, говорн н ѵчн, тере правн,

Ѵловнчаско дѵховно ѡпн҃т роѥнѥ н поѻ҃ѳ́лѥнѥ стопва спознаѭ ѳ҃ѻ҃ѵ҃трѭ҃н ѡтаі́нїх грнхов, ѵверн ва І҃С҃Х҃Я і ѳпочтеномъ новомъ жнвлѣньѭ.

Да ка ѡвакоѕоі звайскон чловечаскон и заповнд
нон доброті, пристоін и има имети човек (ки
хоще ѕ̄небо прнті) једноу вещь цѣлъ и пьл̄нъ до;
бротъ, правицоу и светость: Свакн човек го;
ворн ѡведе ІС̄Х̄Т, коі хоще прити ѵкралієство не;
беско, та исти има ѡдь згора по светомь дѵхѵ,
Кьрстомь и приповнданіемь светога Евангелін
другочь рожень бити, створень тере изнѵтра пго;
мн̄ењь. Дѵхь свети по законѵ и Евангелню даје
човекѵ право спознаньіе ѥгове ѕ̄ноутр̄ње нечис;
тости, ѥгово зало с̄рце, ко се Бога право и на;
пьл̄не не боін, не любн, има зала нечиста мнш;
л̄енія и пожел̄енія. Полн тога дѵхь свети такоје
каже и говорн, кадѣ и како човек се има гдѣ;
хове изнѣбити, добарь и правадань предь Бо;
гомь постати, становито не дроугдѣ, ни ина;
ко, листо по вери ваі С̄Х̄Я. Ѡдь ѡвога чтите
дроугн и трећі дѣль ѵПредословію, ватомь
ѡдь човичаске слипоте и неразѵмаѵ
Божьихь доуховнихь ри;
чахь доста гово;
рнли јесм.

ПРВА НЕДЕЛЯ ПО СВЕТОЇ Тронцн, прнповндасе Евангелїе, wдь тога немнлостнвога Богатога невернога моужа, н wдь wвога оуБогаевр; ѻнга просїнка Лазара.

лѹка. ѕї. кап.

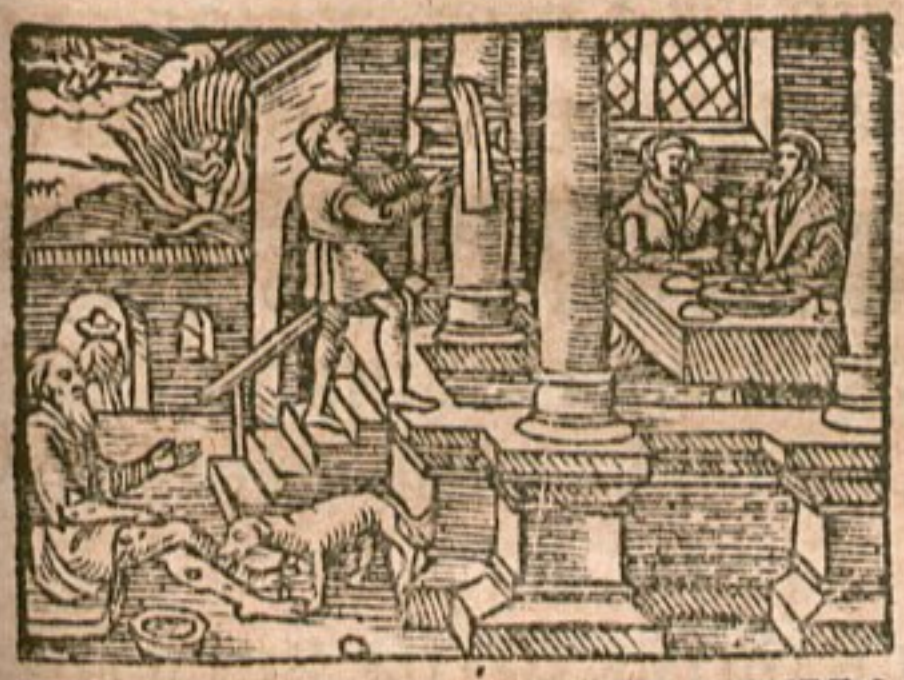

Чловнк нкї бї; ше богать, н w; днешесе ва Пѹр; пѹрѹ, н вдѹбал; ї, н їдше сва; кн дань племе; нто. Н бше нкн просїнкь нменомь Лазарь, кон лежаше прнвратѣхь ѻеговѣ пѹнь рань: н желнїше наснтнтнсе мрвь коїе пада; хѹ ѿ стола тога Богатца, а нїткоремѹ ненадше. Да н псї прнхаїхѹ, тере лн; захоу ране ѻегове, н згоднсе, да ѹмре просїнкь, н понесень бѣ wдь янгеловь

оукрнло Ябраамово. Умрѣ такое н бо-
гатаць, н закопань бѣ, н бѹдѹщь ѣмѹ
кахь ѹпакла, ѹзденгнѹвшн ѡчн своін:
Н внді Ябраама нздалека, н Лазара ѹ-
крнла ѥгово. Н завапнвшн рече: Ѡтче
Ябрааме помнлѹн мене, н пошлн Лаза-
ра да ѡмочн кран прста свога ѹводоу,
н да прохладн ѩзнкь мон, ере мѹчень
ѥсамь ваовомь пламенѹ, н рече Ябраам:
Снну споменісе да сі прнель добра тво-
ѩ ѹ жневоть твоемь, а Лазарь такое за-
ла, а садасе ѡнь веселн, а тн се мѹчнш:
Н сѣрхоу ѡвнхь, мею намн, н вамі про-
пасть велнка ѹтврѣна ѥсть, тако да ѡ-
нн кон хоте ѡть ѡвѹда кѣмь понтн
немогоу, нн ѡдь ѡнѹда снмо прнті не
могѹ: Н рече богатаць, да ѵмлюте ѡт-
че, пошалн ѥга вадомь ѡтца мога, н
мамбо петь Братовь, нека данмь свн-
докѹе, да н ѡнн непрндоу ваово мѣс-
то ѡдь мѹкь: рече ѥмѹ Ябраамь. Нмаю
Монсеѩ н Пророке, нека те ѥсте посла-
шаю. Я ѡнь рече: Не ѡтче Ябрааме, да
якобі тко ѡдь мртвнхь пошаль кнѣмь
чнѣлнбн покорѹ. Рече тада ѥмѹ, яко

Монсеѩ,

Монсеи, ни Пророке непослоушаю, ни ако тко wдь мртвихь оускрсне, нехоте вѣровати.

wвога Евангелиа Наоучи и оутиши.

Братомь данашнемь Евангелиу, имамо доста
лѣпихь праздних Наоукова, и оутѣшениа, нан=
прво се нзь нега оучимо, да люди, кои соу на w=
вомь сенту богати, велика Господа, ськрасних
сентахь ходе, ваздa добро иди, пиво и весели
ѣсу, да ради тога нису свети, Богу драги,
ни и спасени: и да оубози, бетежни, заѣржени и
неволни на wвомь свитоу, нису такоие зато wдь
Бога запоущени и веще wдь дроугихь несрещни, ка=
ко вещи дѣль люди мнноу и дроуже. Зачто бога=
тихь добро врнме и весельие wвога сента, и убо=
зихь неволе жалость, убоштво, и бетеги крат=
ко трпе,, брзо и среда преминоу и промене се. Ка=
ко wде wдь раскошь и наслаieниа wвога Богат=
ца, и тога убога неволе слншимо, и wуе сади
повсюда и свакн дань виднмо и слншимо. Докле
iесть wвь Богати жнвь биль, wни самь и дроуги
люди мнахоу да iесть Богоу драгь и угодань,
срнщань, негове рнчи све добро стоie. Лазара
пакн нмнахоу за грншника, за несрнщна и невolна.
Iс҃х҃т пакн дроугако судн и говорн, да Лазарь,

а.
Браскошах и
всластехь жiё=
лениа, сблагоу,
угосподстеё,
не стоiн права
доброта, и
ёнан вещи не
волн, несрiщи
убоштвоу, и
болезнi такоie
нестои, несри
щаи iст кои
право невероуie.
Срнщаи пакн
iст кн правоу
вероуима и се
по ноiи држи
и носи.

зато ки бише, Авраамов Синъ, то јест, кі прав
ву веру сАїС҃ХА имаше, и свакога добра супроть
Бога и становите помоћи на см҃рти се јест оу-
фаљ и надиљ, волно т҃рпежливо, убоштво, бо-
лезань к срамотоу wдь људи т҃рпи. Кадь умре,
тада се јест стопрев ендело, да wни ни биљ
несрићань, ни задр҃жень wть Бога, него Богоу
драг и срићань, јере душа ѣегова била је несе-
свесети ран. А тога Богатога душа и тило (за-
то да светому Писмоу, Монсеју и Пророком ни
сероваљ, зубожими wдь свога блага ништарь ні
подилиљ) има великоу муку упаклу свећки тър-
пети. Зато свакі глеадаті има, ки хоће срећань
Богоу драг и спасень бити, да се изь светога
Писма, прав веру научи. И ако ѣему Богь бла-
го нлі имењје да и посуді, да тога истога самь
непроудно и своими залими пожељењіемь нима
ст҃ратити, него зовими, своми исп҃рђѣему пома-
гати, јако јест пакі убогь, болань и невољань,
да wни ваваковнихь невољахь супроть Богоу не
приговара и нима м҃рм҃рати, него да wво све сво-
ју т҃рпи, да јест покорань Богу уфајући се ѣи,
Богь нећега на См҃рти wставити, негому хо-
ће дати по wвоме живоноу животь вѣчни рад
ІС҃ХА, АМЕN.

ѐ. Wво Евангеліе нас такоје учи и крѣпи, да кад
Спомни, мисе вигліе, кад Чловекь умре, цѣло савсима не погине, како жи-
вина

ѣнна нлі скоти, н дроуго позємлско жнво ство=
рєнье, него да ѥгова дѹша жнва остане, н бѹ=
де онь хнпь поставлєна єран нлн ѹпакаль, ѡвде
нма такоє по сѹдѣмь днєвомь стнломь заєдно
васєкн прєбнвати. Н нніедна рнчь не може дроу=
шамь ѹпаклѹ єще помагати: зачто Господнь
Богь јесть меюзабранимі н проклетнмі једнѹ гло=
бокѹ пропасть нлі јмѹ поставнль, да једань ѥ=
дрѹгомѹ прнти не може. Ѡдь єнць нлн Пѹргато=
рна ѡвдѣ, нн дрѹгдѣ ІС̄Х̄Т ні свето Пнсмо ннш=
тар не говорі: єнце нлі Пѹргаторін дьнваль жѹ=
говнми слѹгамі хнвєнимі н ѕ̄лажѹ̄нєнмі фратрн
н Попн змнслнлі јесѹ: Зато свакн чнин правѹ по=
короу за єрнме докле јесть здрась жнвь н прн ра=
зѹмѹ, ѡставнсе ѡдь зьла, чнні добро, прнстѹпі
кправон вєрн, слѹжн право Богѹ, држі свої стань
н жнелєніе по Божјен волн и запосндахь, зазнваі
сазда Бога, любн своѓа нєѹ̄рдневга, боудн во=
лань н т̄рпєжлнвь ѹнєволахь пр̄во него ѹмре. По
см̄рти станоєнто, нн добро чнненье, нн моль=
бе, нн задѹштсо нништарь, не помагаю н не са=
лаю. Прн томь се такоє ѹчнмо: да дѹше на ѡ=
сомь свнтѹ, када се ѡдь тела лѹче, нн по нощі
нн по днєвѣ не ходе, н ѥгорахь, ѹводахь, ѹдо=
лнхь, сапѹстнѭахь, ѹгробнхь нлі ѹхнжахь не пре=
бнваю. Када годн се нікн дѹхн вачловічаскон
сподобн по днєвн прнказѹю, нлі по нощн плачѹ,

по

лѡ, крочнло ѥ
свеще, мртвнм
нништар непо=
магаю. Свакі
глѣдан докле ѥ
жнв да прасо
вєрѹн н слѹжн
Богѹ. Свака
дѹша јест сада
ѹпаклѹ нлі сра
ю. ѡвде нмам
до сѹдњега
днева остати.
Свєтомѹ Пісмѹ
імасе вєросати,
а не лажнвнм
н кнмгоднре
прнказѭам.

по книжахъ разбнйю, страше, говоре и просе за
мнссе, тосъ дьнвли говори свети Крнзостомь и
Теофилактъс, шни хоте зовнмь прнпростнхь лю-
дн шдь Поглавнць, Папе, Бншкупосв, шдь Снлни-
ков и Богатнхь заверженн, ненавенни и поругани.
Ништарь майе пси, то јесть, ти убозн нински лю-
дн, нли болје добро чине цркви, помагаю дьи-
ком, вернимь прнповндавцемь, зубознми волй
и свеселјемь дале шдь нихь убошьтва што нли
еще могу. Зато нниедань прави вернн Кьрсти-
нимь, кадь јесть како и Лазарь шдь людн
запущень нима на своіон вери сумнати
и двонти него Лазарове плаше
по томь животоу се
нма уфати.

Г.

ІХС швдѣ крѣпн верне зиебеску радос тню и веселјм. Кара погласві-це, Богате, кі јесу тврдн и ме милостнви! супротиса убо зним Крстіанм.

ЈИЕИ.

ДРУГА НЕДЕЛЯ ПО С҃. ТРО-
ИЦИ, ПРИПОВЕДАСЕ ЕВАНГЕЛІЕ, ОДЬ ВЕ-
ЛИКЕ ВЕЧЕРЕ, ТО ЈЕСТЬ, ОДЬ ОПШТЕГА О-
ЧИТОГА ПРИПОВЕДАНЈА СВЕТОГА ЕВАН-
ГЕЛІА, ЄКОМЬ СЕ ПОКАЗА ДОБРОТА И
МИЛОСТЬ БОЖЈА, ЗА КО҆ ЛЮДІ
НЕ МАРЕ, И ЗАТО БО҆ЛОУ
КАРАНИ И КАШ-
ТИГАНІ.

ЛЯКЯ. б҃і. КЯП.

ЧЛОВЕКЬ НІКІ БІ-
ШЕ ПРИПРАВІЛ ВЕ-
ЛИКО҆ ВЕЧЕРОУ, И
ЗВА МНОЗИХЬ. И
ПОСЛА СЛОУГОУ
СВОГА ВАВРИМЕ
ВЕЧЕРЕ, ДА ПОЗ-
ВАНИМЬ РЕЧЕ: ПРІ-
ДИТЕ, ЕРЕ СВАКА ГОТОВА ЄСОУ. Я ОНІ СВІ
СЕ ПОЧЕШЕ ОДНИМАТИ СКО҆ПА. И ПЬРВІ РЕ-
ЧЕ НЕМО҆. КО҆ПИЛСАМЬ СЕЛО, И ПОТРЕ-
БО҆ ИМАМЬ ИЗАНТІ, И ВИДЬТИГА: МОЛЮТЕ
ОДГОВОРИМЕ. Я ДРО҆ГИ РЕЧЕ: КО҆ПИЛСАМЬ

ПЕТЬ ПАУГОВЬ ВОЛОВЬ, Н ГРЕМЬЄ СКУШАТІ. Н ТРЕТН РЕЧЕ, ЖЕНУ САМЬ ПОЄЛЬ: Н ЗАТО НЕМОГУ ПРНТН. Я СЛУГА ЄРНУВШНСЄ НА; ВНСТІ ШВА ГОСПОДНЮ СВОМУ. ТАДА РА; ЄРАНВШІСЄ ШТАЦЬ ШДЬ ШБНТЕЛІ, РЕЧЕ СЛУ; ГН СВОМОУ. НЗНДН ХРЛО ПО ПЛАЦЪХЬ, Н ПОСТАЗАХЬ ШДЬ ГРАДА, ТЕРЄ ЗБОЗНХЬ, Н СЛАБНХЬ, НЕВОЛНХЬ, ХРОМН, Н СЛН; ПНХЬ, Н КНСТНХЬ ЗВЕДІ ШВДЄ. ТАДА МУ РЕЧЄ СЛУГА. ГОСПОДНЄ УЧНЊЕНО ЄСТЬ КАКОСН ЗАПОВѢДАЛЬ, ДА ШЩЄ МЕСТА ШС; ТАЄ. Н ШПЕТЬ РЕЦЄ ГОСПОДНЬ СЛУГѢ. НЗНДН НА ПОУТЬ, Н ШКОЛЬ ПЛОТОЕЬ, Н ПОСЛАННХЬ ДА ЕЛНЗУ, ДАСЄ НАПУНН ХН; ЖА МОЊ. ЄРЄ СТЛНОВНТО ГОВОРУ ВАМЬ, ДА НН ЄДАНЬ ШДЬ ШНХЬ МУЖН КОН ЗЄД; НН БНХУ НЄОКУСЪТЬ ВЄЧЕРЄ МОЄ.

Шеога Евангелїа Нацн н ѹтншенїа.

Л.

Вечера зламе; нѹє ІС҃ХТЯ, Ѥгово тело Кр҃е, шт҃пѹщє; нн грнхов; , правнцѹ, жівот҃ ѣчнї, кі вер҃ѹ,

НС҃ХТ спрѣдкѹ н спрнлкѹ ш҃ѣѹ, нан єщє кара ѣвке вр҃сьтн людн, радн тога, кадь шнн єщє любє, за вещє н болїє д҃рже, благо, велнко гос; подство, добнтакь радость н ѣсѣлыє швога сві; та, пожѣлыєннє пл҃тєно н позмл҃скє рнчн, нєго Бога, Ѥгово слово, прнпоєнданнє свѣтога Евн; гелн

Гєлна ІС̄Х̄Я и животь вѣчнн. Зато ѡнь ѿведє на покомь ѡваковнмь людємь (кон за такоєѵ мнлость Божью євєвангєлью понѵѣноу , нє маре , замєщоу , ѣнгосє прнпоєндавце нє послѵшаю , нєхоте чинити праве покоре каюцнсе грнховь , и прнстати ѣправон вєрнѣ прнтн , да нє прндѵ ѣжнвотоу вѣчномѵ .

Ватон прнлнкн такоіє говорн и пророкѵіє , да вавсако врнме , мало нє , лнсто тн зашпотанн , завр̄жєни , нискн и прнпростн людн , петлари , хромцн, слѣпцн, мнтарн , тр̄говці и єлнкі грншнницн , крнпостью правога прнповндањн ѡдь Божьєга ср̄да сѵпроть грнхѵ и ѡдь Божьє мнлости ради ІС̄Х̄Я , и скрозн Сакрамєнтє , єпѵстє и дадоу зєати , вабити и поснлити ѣовон вечерн прнтн , да право спознаю ѣнхь єнѵтр̄нє и звањєнє грнхє . Да јєсть ѣнмь ѡдь потрнєє ІС̄Х̄Я заслѵжењн , милости Божьіє , проіцєнја хрнховь , зато чинити праєѵ покорѵ и вєровати Єванґєлнју : како дрѵгдѣ ѡдь ѡвога такоіє говорн , Мат. на в̄а . кн правн : Бншкѵпом и фарнсєом ѡвако . Вањстнноу говорѵ вамь , да мнтарн , ѡчнти грншнніі и блѵдннце хотє прєдь вамн ѣлнсти ѵкралієство Божьіє , зачто Иоањь Кьрстнтєль , прндє вамь по пѵтоу ѡдь правдє (то јєсть , ѡнь сам̄ азаше правн пѵть нзнєбєса) а ви ѣмоу нє хотнсте єровати , јере ѡчнті грншнніі и блѵдннце ѣ-

і Єванґєлію , та благѵіє , на і ѵжіва все ово.

Є.

Господнн Бог̄ хоще свою Цр̄і кѵ вєрнє людн кн ѣмѵ вєрѵю н слѵже , іметі: Зато каѳ ѵчєнн , мѵдрн , богатн н по главнце нє хтє бнти ѣгосн , тако ѡн̄ ѵбогє грншнкє прінмає .

моу їесѵ евроваліі, вн пакн кадь сте внделн сразѣ мен моїн чѵдеса н знамена, слншалі їсте моіе пріі повнданые ѡдь грнховь, сръда Божьега, н ѡть ѣгове н моіе мнлості) ѣпокорн, нн ѣверн саме, нистесе хотнлн ѡбратнті.

ТРЕТЯ НЕДЕЛЯ ПО СВЕ, тон Тронці, прнповндасе Евaнгелїе, ѡ загѵблене ѡвце н пнеза, ѡдь грншнн ковь, кої покороу чнне, ѡве Богъ ёсвою мнлость прнимлїе, ѵс, лнші н спасетъ, рдн вере заостѵ̄.

Лѵка ѣї. Кяп.

Прнближнеахѵ, се кѣемоу свн ѡчнтнніи, н грншнніи дага слншатн бѵдѵ. Н ѵрмѣахѵ фа, рнсеі н пісці го, вореціи, ѡвн грншнкє прнимлїє, н благѵїє шѣнмн. Н го,

Н говораше к҃нмь притчю ово , правед-
щи . Кои ѥстьωдь вась чловнкь , кои и-
ма сто ωвець , тере ако згѹбн єдноу ,
Неоставнлн ҃нихь деветдесеть н деветь
вапоустн҃н ? Н греде ҃коноѝ кон бѣше
згнбла доволю ѡнде ? Н кадаю ѡнде ,
поставню нарамена своѝ веселещнсе .
Н пришадшѝ домомь дозове прнѧтелѣ ,
н соусѣде говореци҃н ҃нмь . Веселнтесе
самномь , ере самь нашлаль ѡвцю мою ,
коѝ бнше згѹбл҃ена . Говорѹ вамь , да
тако хоще бнтѝ весел҃е ѵ Небѣ ҃вр҃хѵ ед-
ного грѣшнка кон покорѹ чнні , веще
него ҃вр҃хоу деветьдесеть праведнихь
кої покорѣ непотрнбую . Нлѝ коѝ ѿе-
на нмнюци҃н десеть десетаковь , тере бн
згѹбнла ѥдань десетакь , нщелн ѹжь ,
гашн свѣщю , н провратнтѝ хнжоу , н
настонно ѡбнскатн доклега нанде ? Н
кадага нанде , тада прзове прнѧтелѝ-
це , н сѹседе своѝ говореци҃ : Веселнтесе
самномь , ере самь нашла десетакь мої
кої бехь згѹбѝла : Тако говорѹ вамь , да
хоще бнтн веселье на Небѹ пред҃ янгелі
Божьнмі ҃вр҃хѵ єдного грѣшнка кон по-
корѹ чнні .

НЕДЕЛСКИХ ЕВАНГЕЛИЙ,

Швога Евангелиа Наѹцн и ѹтѣшенiа.

а.
Анцiмерн и хинцн сазда Бере ва ІХ̄СТЯ і с. Евангелiю супротiва иєѵ.

Вятомь петьнадестомь Капитѹлн светога Лѵ-
ке, нзь кога iесть шво данашн̃е Евангелiе Ва-
зето, iесть нан пр̃во iедно швречен̃е, разнашан̃е
и шправлан̃е iюденскихь фратарь и доктѹрова нлi
ѹченикова соупроть ІС̄Х̄ѵ, зато да с̄грншнцн
пребиваше, ж̄нмн иднше и пнаше: Зовнмь ѯтн-
лнсоу спрнчатi и людн прегоовр̃нтн, да Iсоу̃хр-
стовь Наѹкь нн правь нi Божьн, да iесть iедань
грншникь, лотарь, пнiнаць и кн чнні людн за-
блѹднтн, и хотнахѹ швако людi шдь н̃ега шдь-
вратнтi, да бн н̃еговомоу прнповеданью и бесе-
дамь не веровалi.

б.
Богъ Нехоще грешнiка смтi нн погнбелн, него да се шб-ратi и да жiве. Езек: н̃і. а̃г.

І С̄Х̄Т се шттовара, и фарнзенско швреч̃е на-
задь стави, и даiе н̃нмь и сей̃ людемь назнанье,
да шнь ѵ̄грншнцi, сочнтнiцн и блѹднцамн не
благоуе и не пнiе, како да бн шнь такоiе iедань
грншникь нлi н̃нмь такьмень дан н̃нхь товарншь
бнль, нлi да бн н̃емоу н̃нховн грнхi ѹгодни бн-
ли, него да шнь грншнике шдь грнховь кправоi
покорн зове и вабн. Єре шво iесть н̃еговo дѣго-
ван̃е и дѣло, и гадi тога iесть шнь нзь небесь ш
свога шца на швоi сенть послань: и да iесть шн
во н̃еговo дѣло и шправлан̃е, и н̃еговомѹ ста-
нѹ пнстонн. И н̃емоу шдь шца нарѹчено, да
нма

нма грѣшнике покорн сабнти и пр҃нести, и кон
прав покорѵ чине каюшнсе грѣховь, те исте пр҃ни
ти, и ѿнмь грѣхе wдпѵстити: И да iесть томѵ
тако и да свакога рода людн могоу разѵмити,
да iесть пр҃шаль на wвi сенть грѣшнике, кои по-
корѵ чине, нзелнчати: то wнь wедн с҃тр҃мi лѣ-
пнми разѵмнимн пр҃лнкамн, wдь wве згоуб҃ене
wвце, wдь згѵб҃еного пнеза, wдь згѵб҃еного
Снна сендочн и даiе назнанье сенмь людемь. Нз
wенхь трнхь пр҃лнкь свакн лахко разоумн, да
Бог҃ь по ѻ҃говон невзрѣченоi, прѣелнкон мнлос-
ти, ради Снна ѻ҃гова мале и еле грѣшнике, са-
спеть пр҃нмл҃е сасвоiо мнлость, ѻ҃нмь ѻ҃нхь грн-
хе wтпоуша, за добреiе х҃р҃жн wблачннхь злпоу
сентоу wдь неповнианiа нлi чистоще, и тога се
ѣеселе сви небески янгели, сен Свети, ц҃рква, сеi
прави Кьрстiани, кадь грѣшницi покорѵ чине, ѣ-
дрѵгомь местѵ такоiе і҃с҃х҃т говорн, Мат. на ѻ҃і.
Мога wтца вол҃а нн, да бн та нан маѻ҃н погн-
нѵль. И свети Павель, а Тнмот. на ѣ. Бог҃ь х-
ще и желiе да бн сен людн билi спасенн, и ѣпоз-
нанiю истине пр҃шли.

Г.

Хправѡн покѡ
рн прнстон
с҃рчн скрѵшенiе
тв҃рда вера са
і҃с҃х҃та послух
Божнм запосiѣ
дан.

Wве три пр҃лнке (навластнто wдь немарнога згѵб҃еного Снна) iесоу такоiе праса т҃лмачена ѿ покоре. Кьiеднон правон с҃вшноi покорн пакн прнстѵiе трн рнчi нлi дели. Напрво, да человекь своiе велике грѣхе нзь нѵтра тре звана, породне и створ

и створене право спозна, право размисли а про-
цни, како јест Богъ грихомъ непрнатель, како
ожь грозовито грешнике, кои се не поболшаю,
каштига на овомъ свитоу и ваклъ вавекі. И да
се предъ овакоевимъ остримъ сръдомъ Божіимъ
престрашн. Другн дѣль јест овн, да человекъ на
оваково спознаные грихове, свое сърце дегну,
ті нма вмлости Божіе, да га проси за милость,
за отпущеніе и позабленые грихове, и да прн
томъ цело, тврдо и становито верује да Богъ
Отацъ ради свога Сина ІС҃ХА Господина и спа-
снтела нашега хоще бити немоу милостивъ, и по-
неговомъ и неговоу Сину овилномоу, истинну
обѣтованью отпустити све грихе, држатига за
добра, и диднца живота вѣчнога. Трети дѣль,
да ови одъ селі савсоу моцъ чювасе предъ грихи
како предъ залнмі и издовневмі змнамі, да поч-
не ідань другі новъ почтенъ станъ и житакъ
држати и живити по волн Божіе по него беседе,
законъ и заповндахъ да невръдимъ своимъ служі,
да јесть волань вневолахъ сазда и радъ
молн, зазнва Бога и зъвеселіемъ, спра-
вн волнимъ сръцемъ право прн-
повндные послъша
и чте свето
Писм.

четрта

ЧЄТРТА НЄДЄЛЯ ПО СВЄ; ТОН ТГОНЦІ, ПРНПОЄНДАСЄ ЄВАНГЄЛІЄ, ДА НМАМО СЄНМЬ ЛЮДЄМЬ МНЛОС҃ДЬІЄ НЗКА; ЗАТН, ТО ЄСТЬ, СВНМЬ ЛЮДЄМЬ ЗАЛН̃ Н ДОБРН̃Ь ДОБРО СТВОРНТІ, КА; КО БОГЬ НАМЬ СВНМЬ ІЄДНАКО ДОБРО ЧННН.

ЛУКЯ С̃. КЯП.

Я ЗАТО, БУ́ДНТЄ МНЛОСТНВН, КА; КОNО ЄСТЬ Н Ѡ; ТАЦЬ ВАШЬ МН; ЛОСТНВЬ. NЄСУ́; ДНТЄ, Н NЄБУ́ДЄ; ТЄ ѠСУ́ЄNН. NЄ КУ́NНТЄ, Н NЄБУ́ДЄТЄ ПРОКЛЄТІ. ПРОСТН; ТЄ, Н ВАМЬ ХОЩЄ БНТН ПРОСТО. ДАНТЄ, Н ВАМЬ ХОЩЄ ДАNО БНТН. ЄДNОУ ДОБРУ́ ПОГН̃ЄТЄNУ́, СТРЄСЄNУ́, ѠБНЛNУ́ МѢРУ́ ДА; ТН ВАМЬ ХОТЄ УКРНЛО ВАШЄ: ЄРЄ СТАNО; ВНТО ЗОNОМЬЄ МѢРОМЬ СКОМЬ ВН БУ́ДЄТЄ

МНРНЛН, ѣАМЬ ХОТѢ ДРОУГН МѢРНТН. Н ПРАВЛАШЕ НИМЬ ПРНЛНКѪ ѢДПѪ: НЛН МО; РЕ СЛНПАЦЬ СЛНПЦА ВОДНТІ? НЕ ПАДѪЛН ѠБА ДВА ВѢМѪ? NН ѴЧЕННКЬ СѢРХѪ ЏЕШ; ТРА СВОГА, Н СВАКН ХОЦЕ БНТІ СѢРШЕНЬ, АКО БѪДЕ КАКО ЏЕШТАРЬ НЕГОВЬ. Н КА; КО Ѣ ТО, ДА ТН ВНДНШЬ ТРОХѪ БОКОѴ БРАТА ТВОГА, А ГРЕДѪ КОЙ ѢЗТ ВА ѠКОѴ ТВОЙМЬ ВЛАЏЄМЬ NЕВНДНШЬ? Н КАКО МО; РЕШЬ РЕЦН БРАТѪ ТВОМОѴ, БРАТЕ, NЕКА ДАТН НЗВРѪЄМЬ ТЬРОХѪ НЗЬ ѠКА ТВОГА, А ГРЕДѪ КОЙ ѢСТ ВА ѠКѪ ТВОЙМЬ NЕ ВН; ДНШЬ? ЛНЦЕМЕРЬ, НЗЬВАДН ПРВО ГРЕДѪ НЗ ѠКА ТВОГА, Н ѠНДА БѪДЕШЬ ВНДЕТН, ДА НЗЬВАДНШЬ ТЬРОХѪ, КОЙ ѢСТЬ ВА ѠКОѴ БРАТА ТВОГА.

Ѡвога Евангелїа Nаѵцн н ѵтншенїа.

д.

Праве Божїе слѫжбе добра дѣла їсѫ ѡва, вера вїС҃Х Іса; Е. н мндоср; дѣ, право ср҃че ноѴ любаѵ нз; казатн чловѣ; кѫ.

Ѡво данашне Евангелне нан веще ѵчн н вела, добра дѣла чнніті праве Божье слѫжбе коіе сѫ Богоѵ ѵгодне, н коіе ѣсть самь Богь заповн; дань досвр҃шнті. Н свакі на знаті н добро замн; рнті, да за вероѵ ваїС҃Х҃Я, нн веще Божье слѫж; бе, него їсоѵ дѣла ѡдь любаве сѫпроть нашемоѵ нєвр҃ѣмѫ;

нсв҃рдн҃емоу : Богъ нєще н нє потрнбѹє , како ік҃ дань петл҃ар нлі позємалскн Крал҃ь н Господнь (тнм се нма ваздадатї) да бн н҃емоу што далн нлі створнлі , зачто ѡнь нма самъ всега задос҃та , све стварн сѹ н҃егове . Псал. н҃. Него ѡнь хо҃ще да становнтѹ вєрѹ н ѹфан҃емъ ѡдъ н҃ега н ѡдъ н҃егова Сина вазмемо ѡвѹ н҃егов҃ мнлость , мн҃лосе҃рдне ѡтпѹщєнне свнхъ грнховъ , н што намъ ік҃ть потрнбно к҃жнвотоу вѣчномоу . Н да поть ле н҃ега рад҃н , нс҃рдн҃емѹ нашемѹ добро створнм҃. Nѹ , болѣга пакн н прѹдннега нс҃вдрн҃емоу наше҃мѹ не моремо ѹчннтї, н҃его да се с҃врхъ н҃ега смі҃лнмо , мнлосе҃рдіе сѹпроть н҃емоу нскажемо. Мн҃лосе҃рдіе пав҃ь ік҃ть двоіе,како ІС҃ХТ вьдан҃ашнемъ Евангелню тѹмачі : ідно ік҃ть , кад҃ь мн наше҃моу нс҃вдрн҃емѹ н҃егов҃ неразѹмъ, немощь , грнхе , н҃егов҃ срамотѹ , к҃рнво н несподобно справл҃аные н дьн҃не , н҃егове зале беседе , сакрнемо , занесем҃, чннмосе невндетн , прет҃рпнмо , ѡтпѹстнмо н на болѣ ѡбращамо , н га не разнашамо , не ѡправь҃лямо пред҃ь людн . Дроуга мнлость нлі любавь ік҃ть ова , кад҃а внднмо нлі слншнмо , да човек потрнбѹіе наше помощн н свѣтованьн , да мѹ ва҃невол҃ахъ , с҃вѹбоштєѣ , с҃вѹзі нлі ваболезні прнстѹ҃пнмо , светѹіемо , н чнмъ нан еще моремо верно помагамо . Н кад҃ь полн тога такоіе соупроть сенмъ людемъ ѹбознмъ н богатнмъ , прнн҃телом҃ъ

и непрнятеломь, соупроть владаевцемь, и кн
поднамі іесу, се држнмо по правдѣ са вснмь на
шнмь дыѭнемь и реіенемь, нникоре крнво ѣнн,
ѣдноп рнчі не створнмо. Свакѹ рнчь по праснцн
дамо, вазмемо, коупнмо, продамо, мнрнмо н
процннмо: Зовакоенмі добрнмі дели нзказуіемо
мнлосрдіе нслужнм права Богу. Зачто Бог іесть
намь такое двоіе мнлосрдіе ваїс҃х҃ѹ нсказаль, ѡнь
іесть намь сее грнхе ѡтпустнль, и ѣчнн жнвонь
даровальь: на ѡваково двоіе мнлосрдьіе и добро
ть Божю (говорн ѣданашнемь Евангелню їс҃х҃т)
нмамо помнслнті, и то нсто такое ѡвако супро
тнва нашему нсврдьнему нзказаті, ѡваково мнш
лење намь дај свнмь їс҃х҃т, ямєN.

Ѥ.

Кратко гово
рещі їс҃х҃т хо
щі ѡть своих
крстіанов н
метн, да ѡнн
свнм людем
любаѣ, до
брот и прѣ
ду нзкажоу.

Нн се таканше нзь ѡвога Евангелія учнмо, да
Богь ѡдь своихь вернихь хоще нметн једну по
чет подложность, да любе Бога, неговому
слову верую, да своему нсврдьнему залому и до
брому добростворе, каданмь се ѡдь кога снла н
крнво годн, да то нсто трпе, знашаю, ѡдпус
те, и сами се не масте, и не сагрншаю супротнва
консіенцніе, и таковь нних послухь, любавь и до
брота, ні цело напльне досершена, Тако ѡна ли
не угодна Богу ради вере, ради коіе человек не Богу
драгь и прнеть. Богь вернихь ерце и волю (кн ві
ради Божьнмь запосндамь покорни бнли и напль
немь досершнлі) за ѡво чнненіе прнимѣ.

Ѡве

Г.
Свакн влада-ѣ сац, іма своіѣ подложнікѣ карати, алн безъ ѡбласти чловѣка разна шати, то ѥст преповѣдано.

Шве Іс҃ѵ҃хрстове бесѣде кн правн, не сѵдите, не кѵните, штпѵстите, имаюсе право разоумнти. Зовнми не преповѣда н некратн Прнповндаецемь, Господн, Сѵдцемь, Штцемь, Матерамь, Госпоаромь, Госпоѥмь, Нештромь шдь Школе, зале непокорне, кн сѵ ѥнмь подложни, карати, соудитї н каштнгатї, Нато ѥсоу ѡнн шдь Бога постављенн, н зовнмь Богѵ служе. Него І҃С҃Х҃Т шедѣ сѵдитї н проклннатї преповѣда, лнсто тѣ людемь, кн нисѵ нато поставл҃енн, кон нзь задовндостї, шхолѥ, непрнзні безъ пороученнѣ н ѡбласти, безъ свake любаве људї, сего нсѵ҃рдьн҃ега шправланнѣ н разнашаю.

Д.
Слнпцн ѳ҃рл҃ѣ ем҃ л҃ю҃дем, нного крат҃ шпотаю се н ругаю се.

На шевѵ прнлнкоу шдь трохе нлн бнлн, н шдь грѣде нлі бѣрена, нмамо сазда (кадь хоцемо ко зло шть нашега блнж҃ега говорнти нлі послоушатї) помнслнти н проіцннти, н ѐнашѵ задноу Бнсагѵ на рамѣ, наше слаѱе хѵдобе н грнхе погледати, зовнмь се нзьбаенмо шстале људн шправл҃ати. Саломѵнь говорі, Прн. н҃і. Добар

Чловекь нанпрво самь себе потвара н тѵжнсе насе, потѡ нсѵ҃рдн҃е га свога нспнта; тн нма.

НЄДЄЛСКНХ ЄВѦNГЄЛНОВ,

ПЄТЯ NЄДЄЛЯ ПО СВЄТОІ Тронцн, прнповндасє Євaнгєлі̀є, ѡдь вєлнкога лова рнвь

лѹкя. є. кяп.

Н оучнѣNО бѣ кадь мѹ мNожⷭ; ство NаДлѣжⷭ; ше Дабі̀ слі̀шалі̀ рнчь Божью, н ѡNь стоі̀ше по лн Ієзера Іена; заретскога нві; дн двѣ плавѣ стоещн прн Езероу, н рн; барн тада нзлнзлі̀ бнхоу вань, н жрн; же перахѹ, н влнзѹщн ѥдноу плавцѹ, коі̀а бнше Снмѹнова, проснга даю ма; ло ѡдь кра̀а ѡдрнне: н сндещн ѹчаше пѹкь нзь плавє. Н кадь досѣршн гово; рнті̀ рече кСнмоNѹ, возн Nа пѹчNоу, н ѣрзнтє мреⷠе Nа ловь: Н ѡдвещавшн Снмѹнь рече ѩмѹ. Ішштре, всоу ноць іємосє трѹднлі̀, н Nнштаре Nє ѹхнтнс; мо,

МО НАШТАРЬ МАЇ̃Е, ВЪРНЧИ ТВОЇОН ЕРНЦЇ ХОЩЮ МРНЖЕ. И КАКО ТО ЎЧИНИШЕ, ЗАПРШЕ ВЕЛИКЎ МНОЖИЦЎ РИБЪ, ТАКО ДАСЕ МРНЖА ЇНХЪ РАЗДИРАШЕ: И МАГНОУШЕ ТОВАРИШЕМЪ КОЇ БИХЎ ЄДРЎГОЇ ПЛАВІ, ДА БИ ЇМЪ ДОШЛИ ПОМОЩІ: И ДОНДОШЕ И НАПЎНИШЕ ОБОЇ ПЛАВЪ, ПОТАНПЎТЪ ДА СЕ МАЛО НЕ ПОТАПЛАХОУ: КАЛЪ ТО СИМЎНЪ ПЕТАРЪ ВИДИ ПАДЕ ПРЕДЪ ІСЎСОВЯ КОЛИНА ГОВОРЕЩИ. ГОСПОДИНЕ ОТИДІ ОДЪ МЕНЕ, ЇРЕ ЇСАМЪ ГРШИН ЧЛОВИКЪ, ГРОЗАБО БИШЕГА ОБАШЛА, И СВИХЪ КОНШЇНМЪ БИХЎ РАДИ ЛОВА ОДЪ РИБЪ, КИХЪ БИХЎ ЎХИТИЛИ, ТАКОЇ И ЇКОВА И НВАНА СИНИ ЗЕБЕДЕОВИХЪ, КОЇ БИХЎ СИМЎНЕВИ ТОВАРИШИ. РЕЧЕ ІСЎС КСИМЎНЎ, НЕБОИСЕ, ОДСЕЛИ ХОЩЕШЪ ЛЮДИ ЛОВИТИ. И ПРИВЕЗЛИ БЎДОУЩЪ ПЛАВИ КАКРАЮ ОСТАВИШ И ВСАКА, НАСЛИДОВАЛІ СЎ НЕГА.

Отеога Евангелїа Наѵци и ѿтѣшенїа.

Ня данашнѣмъ множаствѣ дивнхъ людн (кої ѿвако ВІС̃ХѲ силе и послѹшаю слово Божіе) имамо єдинъ лѣпъ корнстанъ Наѵкъ и ЕКСЕМПАЛЪ, да

Блажен̃ Моуж говорн дивнѣ Псал: ā. ρ̃ φ̃ ī.

жи мощи и дай
вѕаконих гос;
подних про;
мишлюи.

Да такоіе и ми доброволно ѣправомѵ, истинноѵ
мѵ припоѵданью ходити и спомноу послѵшати
свето Евангелье (а не чловечаске законе нлі гла;
се) имамо: Зачто Евангеліе, говорі свети Павал,
Крнмла. на ā. Капит. iесть крипость Божіа, на
спасеніе свакомѵ конмѵ вервіе: скрозн свето Еван,
гелие, намь бѵде дань дѵх свети и права вера.
Ми се нзь швога Евангеліа вчимо и спознамо во,
лю Божю, да намь ради свога Сина хоще бити
добарь, милостивь, простити све грихе, и да,
ти животь вечни заостоуй по милости, скрозн
верѵ. Кьдругомѵ, се нзь тога Евангеліа вчимо,
какова служба и дѣла вгодна iесть Богоу, стано;
вито не другa, него скрозн ка бѵде Богь Штаць
и йеговь Синь спознань, чащень разьглашень и
захвалень и сконмі нашемоу исйрдьйемоу добро
створимо.

ѕ. Правн свети
пришовидаѣци
коко и швеце
мею ѣлци iсѵ:
Матеи. на ī.

И кадь швде ICXT ѣплави и на воді сидещи
пріповида, люді паки на краю стоещи послѵшаю,
шво зламенѵіе, да пришовидаѣ има ещe несоль,
него другi стани и люді на швимь свитѵ, шпщи
Кьрстіани нисоу швако зло шдь свакога племена
люді ненавидені, како правн Пришовидавці, маѣ
се прогнаньіа і вз̃ боіе.

ѓ. Ищите наипре;
во Краљевство
Божіе, тако и

Зовимь данашнимь чоудомь (да шнь толико
днь сазченикове мрже сагна) даіе назначіе, да
ѣ шнь та правн Богь и Господинь сѣрхоу свихь
ствари,

стеарн , с҃ерхоу мора н што баѣмь пребнва : н да шнь шенмь людемь кои ѣгово слово звер҃ь послѹшаю , по ѣмь жнв҃ь н чнне , како ученицн данась ѹчннте , хоще такое телесно потребѹ дати , ѹбатнихь , бранити н шхранити.

шстало бѹде баѣдано Мате : 5.

Страхь н гроза, ка ѥсть бнла светога Петра н шстале оученике шбыѣла , шеа даѣ назнаніе намь нашѹ с҃квареноу грншноу навадоу н Натѹроу : свн людн по Натѹрі , кадь шнн право , нлі швоу велнкоу с҃лнкѹ Божю мнлость н доброть нлі ш҃ велнкі с҃рд҃ сѹпротнва грнхе , размнсле н процнне , тако се шнн пред Богомь престраше н бѣже пред ѣнмь . Кадь нмь Богь хоще добро створнти , мнлость нсказати , тако ѣнхь зало невѣрно с҃рце говорі, да нисѹ швога достонни , нн шдь Бога заслѹжнли, пред ѣговнмь с҃рдомь таканше бѣже, боѣшисе ѣгова бича н жѹке . Смрті н Пакла . Светі Петарь нзь швога чоуда Іс҃ѹс҃я позна , да ѥсть шнь та праен всемогѹщи Богь , прн томь помнслнль ѥст на швѹ велнкоу доброть , кѹ ѥсть шнь ѣмѹ н ѣговнмь товарншемь зоенмі рнбамі прнказаль н на своѥ грнхе . Зато поче пред ѣнмь боѣтисе , бѣжати , мнѣщі дани достоѣнь полн ѣга н прі ѣм претнвати . Натога І҃Х҃Т покрѣпн говорѣщи, не монсе боѣті ради твонхь грнховь , нн мене ні м҃га с҃рда , н нещѹ тебе погѹбнті , него да боудешь спасень , штпѹстнті твоѥ грнхе , н хощѹте посі

Δ.

І҃С҃Х҃Т шнбке престрашене грншнике не замѣще , ніго крѣпі н прѣмѣ.

тавнти да будешь рнбарь wдь людн, те нсте ѯ
щешь спрнповнданьемь светога евaнгелїа нзь мо
ра, нзь дьнле wбласти, вопщнну Божью, капра
сон бері, небескому товарнштев прнвести и ухн
тнти. Зато када намь Богъ добро створн, свою
мнлость поную и даіе, тако нмамо то нсто зра
достю и весельіемь справь вер и схвалу сазети и
прнети. Кадь пакн грнхъ ср̃дь Божьн поцютнмо
на себн, тако не бѣжнмо прѣдь Богомь, како я
дамь ераю, Родове на г̃. Капит. него тецнмо ка
ісх̃ѳ, како Марна Мандалена, Захен, разбон,
нпкь на крнжоу. Лука на з̃. ѧ ї. к̃г. просимо за
прощеніе, тако хощемо wпеть прощеніе и мнлост̃
божю достігнути.

ШЕСТЯ НЕДЕЛЯ ПО СВЕТОЇ

Тронцн, прнповндасе евaнгелїе, wдь
праве Кьрстнанске доброте и праваднс
стн, ка стоін ѣправомь спознанью
грнховь, увері ваісх̃я, н да се
почне ждань новь до
барь н почтень
жнтакь.

МЯТ. ѕ. КЯП.

ЯКО НЄБОУДЄѠ-
БЛОВАТИ ПРАВ-
ДА ВАША . ВЄЩЄ
НЄГО ПИСАЦЬ И
ФАРИЗЄОВЬ , НЄ
ВЬЛИЗЄТЄ ѵКРА-
ЛѢСТВО НЄБЄС-
КО: СЛИШАЛІ ЄС-
ТЄ , ДА ѢСТЬ РЄЧЄНѵ СЬТАРѢ , НЄ ѵБІѢИ,
А КИ ГОДИ ѵБІѢЄ , ДОСТОѢНЬ ХОЩЄ БИТИ
ѠСѵѢНЬ . Я ѢА ГОВОРОѵ ВАМЬ , ДА ВСАКИ
КОИ СЄ РАСРДІ БЄЗЬ ѵЗРОКА НА БРАТА СВО-
ГА , ДОСТОѢНЬ ѢСТЬ ѠСѵѢНѢА . Я КИ БИ
РЄКАЛЬ БРАТѵ СВОМОѵ РАХА , ДОСТОѢНЬ
ХОЩЄ БИТІ ѠЧИТА СѵДА . Я КИ РЄЧЄ СМАМ-
ѺАЧЄ, ДОСТОѢНЬ ѮЩЄ БИТИ ПАКЛЄНЄ Ѣѵ-
КЄ : И АКО ТИ ПРИКАЖЄШЬ ДАРЬ ТВОИ НА
ѠЛТАРЬ, И ѠИДАНСЄ СПОМЄНЄШЬ , ДА БРАТ
ТВОИ ИМА Кѵ ГОДІ СТВАРЬ СѵПРОТИВА ТЄ-
БИ , ѠСТАВИ ѠИДИ ДАРЬ ТВОІ ПРЄДЬ ѠЛ-
ТАРОМЬ ТЕРЄ ПОИДИ НАПѺРВО , И СМИРИСЄ
ЗБРАТОМЬ ТВОИМЬ , И ѠИДА ПРИШАДЬШИ
ПРИКЛАѢИ ДАРЬ ТВОИ : ИМЄИ ДОБРОВОЛЬ-
НОСТЬ СОУПРОТИВНИКОМЬ ТВОИМЬ ѺРЗО ,

ДОКЛЕ ЄСИ ЖИВЪ НА ПУТУ, ДА НИКАКО СУПРОТИВНИКЪ СУДУ ТЕ НЕИЗДА. И СУ; ДАЦЬ ИЗРУЧИТЕ СЛОУГІ И ВРЖЕТЕ ВТАМНИ; ЦУ: ВИСТИНУ ГОВОРУ ТЕБІ, НЕЩЕШЬ ИЗ; ИТИ ОДЬ ТУДА, ДОКЛЕ НЕ ПЛАТИШЬ ВСЕ; ГА ДО НАИЗАДЊЕГА ПИНЕЗА.

Швога Еванґелиа Научи и Утѣшени.

а. Селки ки хще ємебо прити, та нима лісто извана прєд людн, него такоіе изну; тра єсрцу до; бар бити: Ні; мєті цѣлу пра; ву правицу и свєтост, ка нимъ буде прісу; ина заосту, ради єврєва ІСХТА. Кри: ф. і. філи: г.

Права и цела истина јест да Богъ хоће ви; тавсакога народа људи послухъ Взаповѣ; дамъ Његовимъ изваиску доброту и праведность ище імєті, како данась всамъ дьні и єпрєдсловію ємнозихъ местиъ говорили јесмо. Свєті Пав. го; ворн, Кримъ. на §. яко будете по плти жнвєли, умрити хоштє, ако паки дѣла плтена задухомъ будете умавали, хоштє жнвѣти. И і Корнѳ. на §. Галат. на ѕ. говорн: Незнателі ви, да зали и нечисті кралѣство Божіе нехоте посести, не захаити, ниједань Курбарь, ни Надоломъ служе; ци, ни прелюбодевацъ, ни мехки, ни тати, ни ла; комці, ни разбоиници, ни кої псую, ни одрти; ци, ни убонце, ни ко, зли волю држе, и здражбу зачинаю, ни пианці, ни пожрти ници, ни вни кон вимъ подобни јесу нете посести дндни Краљес; тва Божіега. И при томъ има такое свакі знати тре изъ швога данашњега Еванґелиа научитисе,

Да

Да ѡвако дръжа҃т и чѹва҃т предъ ѡсакоєнмі єлнѧмі грѣхи, и ѡвъ звѣрски послѹхъ Божі҃нмъ запо҃вндам. И ѡвакоѧ єндєща доброта, ни задоволѧ на ѣжнотъ єтчномоу. Ти Іюдєнски доктѹрі, фа҃рнсєі, Попи и фратрі мн҃ахъ, и ѡ҃ще сада Тѹрци, Погани и нѣки неразѹмни хиньці крнєи Кърсти҃ани мнидѹ, кадсє звѣрскнмі ѹди дръже по Божі҃ей заповєді, да не псѹю, не ѹбнѣю, не крадѹ не чине блѹдні грнхъ, да зоєнмъ нспльне заповєді Божі҃є и заслѹже небеса. Ѡсакосо мнаньіе, Nаѹкъ и разѹмъ ѥсть крнвъ, хнибєнъ и чловека чини забла҃дні. Ере заповедн и закони Божьи ѥсоу дѹховни, говорн сєти Павалъ, Крнм. на ѯ. то ѥсть: Богъ хоще да ѥгове заповєдн съ҃ршно са сенмъ с҃рцемъ, мншленіемъ савсѹ моцѹ напьлне се ѡхра҃не. Како ѡвдѣ самъ І҃С҃Х҃Т петѹ Заповѣдь т҃лма҃чи, говорещи, да не листо ѡнъ чловекъ, кон дрѹгога ѹбне, ѥсть ѹбонца, него свакн кої с҃рдещи Братѹ своему рече, Раха, то ѥсть, да се листо сѹ годнре малѹ бесѣдѹ, зобразомъ нлі крнєнмъ погл҃ѣдомъ пѹсти замѣрнті соупротнва своѧмѹ нсв҃рдьн҃емѹ, да с҃рдь нлі злѹ волю нма сѹпротнва н҃емѹ, та нсти юре ѥсть ѥдань ѹбонца пре҃д Богомъ. И свѣти Иван, і҃, Иван. на г҃. говорн: Свакн кон ненавндн Брата свога оубонца ѥсть: Прем тако шеста Заповндь не прѣповѣда и некра҃ти листо звѣрско прелюбодѣистео нли блѹдь не҃

го и зала нечиста мишлєнїа и по жєлєнїа, како бо
во самь ІС̄Х̄Т тоудїє за данашнїмь Евангєлїємь
тумачи. Ни ωвакова чиста мишлєнїа, и зе̄ршна
добра, еолїна с̄рца нїедань чловекь (развн ІС̄Х̄)
ни имель кої би тако сассоу моцїу и дшу свє Бо
жїє запоседї досе̄ршиль и ωбслужиль. Зато сві
људи јесу грешници и подложні вѣчному ωгню.
И ако хоте прити ванебеса, потрѣбнонмь ѣ имє
ти једну другоу ωбиљнєю праведность ωть које
свети Павель много пише: та иста јесть праве
ность Іисѹ̄рстова, таиста намь буде дана, да
рована і подѣљена заостр̄ скрозї вер, ω̄ ωсн̄ дсн̄
правиць, нлї праведностї, чтите ωвь л̄ ф̄: Капи
туль с̄Предесловїю.

Прн томь имасе такоје знати и добро замнрн,
ти, зачто нли за кн ѹзрокь боуде праведность
спасенихь Кьрстїань свеща и ωбиланѣи, него фарн
сеовь и хинбенихь лицемерн? Напрво, ради по
кое, зачто потрѣбно јесть, да свакї човекь ω
ви велнкї с̄рдь Божьи соупротиса грехоу право
зпозна, и да се предь њимь престрашн, и да зна
і разумѣ, да не лїсто ово звайско нечїсто велїко
прегрешенје, каконо ёсь псости, крнве роте, разбо
ништео, пл̄тенн блудни грнхь, и татбина ёсоу
грьхи, него ωње сумн̄во с̄рце на Божьєи бесѣдѣ,
ωбещанїю и помощї, кн јесть превелико снгоур и
слободань безь Божьега страха и нелюбига изь

Є.

Наїпрво, прави сермї кетїмї спознаю ни грнхе изнутра право каюцнсе. К другомь ωнн прн само ІС̄Х̄Т̄ѹ вєрѹ нїїѹ ω̄ поцїена. К третомь ωнн добе дха свєтога та н пасн влада, Обраща на добро и на почте ни. ā, на почѹ, ωво чнне по божиєї волї,

цела с҃рца, зала и крива мишл҃єнїа, и многа нечис-
та пожел҃єнїа (ка волї и законѹ Божїемѹ сѹпротив-
ва їс҃ѹ) такоє грихн їесть. Потомь Кьрстїанска
праведность їесть такоє мимо другихь людн ѡ-
бнлнєа, радї вере ваїс҃х҃я, ка се надніє и ѹфа на
шевѹ ѡбещанѹ добротоу и милость Божю за волю
їс҃х҃я, и кадь се верні Кьрстїанн звероу ваїс҃х҃я
справє Збогомь, и зверѹ право Бога зазиваю, зач-
то безь вере ваїс҃х҃я нїедань человекь право не м̑-
ли и не зазва Бога. Кьтретомѹ, їесть такоє ѡ-
бнлнєа, зато да їесть Кьрстїанско с҃рце здѹхомь
свєтимь ѡбьїето, и н҃егова дѹша ѡпеть роїена те-
ре изнѹтра поносл҃єна. Свакн прави верні Кьрстї-
ннь, кон покорѹ чнні и кправон вери прнде, та
нстн ѡнь хнпь почн҃е зрадостю, справнмь сво-
имь волнимь с҃рцемь Богѹ и н҃еговомоу слосѹ бн-
ти покорань, люби Бога како свога предрагога
ѡтца, и чѹвасе да га скѹ годире ричью не разь-
срди, радь послоуша н҃егово слово, радь молн,
солно т҃рпї, ѡнь їесть доброть, нстнні, чисто-
ьи и свакомѹ почтенью прнятель свакон хѹдоби,
неправдѣ, нечистостї и срамотѣ непрнятель, ѡнь
се такое с҃ѣрхь свакога ѹбога и невол҃ного челове-
ка смилѹїе. Потле кадь прави Кьрстїаннь скрозї
вер҃ѹ Снь Божьи постане. Зато ѡнь бѹде доу-
хомь светимь на свако добро надахноуть и на-
клон҃ень, крнмла, на ї. Кьчет҃ртомѹ, Кьрстїанѣ

имаю

стомїмаю сѹ-
щоу. Пета ѕѹ,
ваюсе пред смр
тнмн грнхї.
Зато добри и
праведнї пред
Богом и пред
людмн їсоу.

имаю ЄННХЬ ДЕЛ8 , Д8ГОВАННЮ , ШПРАЄЛАНЬЮ , РЕ-
ЄНЬЮ , ВЛОДЛ8ЧЕНЬЮ Н СТАN8 ВЄЩ8 СРНЦ8 , NНХВЄ
РНЧН ГРЄД8 БОЛЄ NАПРНДЬ Н ШБСТОІЄ , NЕГО NЕВЕР-
NНХЬ , ЗАЧТО ШNН NЕГО ШВО , ШТО ІЄСТЬ ЗБОГОМЬ
Д8Г8Ю , ЧННЄ Н ШПРАЄЛАЮ : ЄВРNОМ8 ДАВНД8 ІЄСОУ
СВЄ ЙЄГОВЄ РНЧІ Н ДЬЙНАСАКО ІЄСТ ПРЄМЬ ДОСТА ТР-
ПЕЛЬ Н МNОГО NЕПРНЙТЕЛЬ НМЕЛЬ , КОНМ8 СЪПРОТН-
ВА БНХОУ) ВАЗДА ШЛО NАПРНДЬ СРНЦNО Н NА БОЛЄ ,
ШNЬ ІЄСТЬ ЖЕОНСКАХЬ Н ЖЕЛНКNХЬ NЕСОЛАХЬ МЦАNЬ
Н СРЧАNЬ БНЛЬ . Я ТОМОУ NЕВЕРNОМОУ САВЛ8 ПАКН
ШТОГОДНВЄ ЧНЙАШЕ , ТО ГРЄДNШЕ NАЗАДЬ Н NЕ Н-
МНАШЕ СРНЦЕ , ЖЕОНСКАХЬ БНШЕ БЕЗ8ФАNЬ Н БЕЗЬ СР-
ЦА , ЄЬNЄСОЛАХЬ СЄТОСАЛЬ СЄ ЄСТЬ ПРНЧАРNНЦАХЬ ,
А. КРАЛ. NА ВЙ. КЬПЕТОМОУ ІЄСТЬ ТАКОЄ ПРАВНХЬ
СЕРNНХЬ КЬРСТІNЬ ДОБРОТА Н ПРАВАДNОСТЬ БОЛА
Н ШБНАЛЄІЙ , РАДН ТОГА , КАДЬ ШNН САШВАКОВЄ СЕ-
ЛNКЄ NЕЧNСТЄ Н СРАМОТNЄ ГРНХЄ NЕ ПАДАЮ Н ЄННХЬ
NЕ ЛЕЖЄ , КАКО ЛНІЄМЕРН , ХНЙЦН Н NЕВЕРННЦІ . ТН
СЕРNН NЕДАДУСЄ ДЬІЙЄЛ8 , СЕНТ8 Н ПЛТН ПРЕХНІТН ,
NЕГО СЕ СЪПРОТНВА БОРЄ Н ДЬІЙЕЛІЄ NАПАСТН ПРЕМА-
ГАЮ , Н АКО ПРЄМЬ КАДА ГОДЄ НЗЬ СЛАБОСТН ЄКОН
ГРНХЬ ПАД8 Н ШДЬ ДЬІЙВЛА БУД8 ПРЕМОЖЄNН , ТАКО
ШNЬ ХНПЬ ЧННЄ ПОКОР8 КАЮЦІНСЄ ГРНХОЄЬ NЕ ВАЛАЮ ,
СЄ УГРЄХНХЬ СЪПРОТНВА ЙНХЬ ЄЄСТН КАКОNО СВЙЄ , Н
КАКО NЕВЕРННЦН Н ХНЙЦІ ЧННЄ.

Р. КАДЬ ІС ХТ ШВДЄ ВЕЛН , ДА ПРЕО NЕГО ПРНКАЖЕ-
Нѣдна слоужба Божїм без вере. МО ШФАРЬ НЛІ ДАРЬ Н ДОКЛЄ ВЛОВОМЬ ЖНВОТ8 ІЄС-

МО,

МО, НМАМОСЕ ЗНАШНМЬ БЛАЖЕННМЬ СПРАРНМН Н СМН-РНТН, ЗОВНМЬ ШНЬ ДАЄ НАЗНАНІЄ, ДА ШЕНХЬ ЛЮ-ДН (КОН С҃РДЬ Н НЕНАВНДОСТЬ НМАЮ) БОЖЬІЄ СЛУЖ-БЕ, АЛМОШТВО, МОЛЬБЕ, ПРНЧЕЩЕНЬІЄ, ЙНХЬ ДО-БРА ДѢЛА БОГЪ НИСЪ УГОДНА. Н ЗОВНМН БЕСЕДАМН СВНМЬ КЬРСТІАНОМЬ ЗАПОВНДА, АКО ЄСОУ КАДА НС-ЙРДАНЄГА СВОГА РАЗДРАЖНЛІ Н РАЗЖАЛНЛІ НЛІКО ЗЛО Н КРНВНЦЪ НА ПОЧТЕНЬЮ, НА БЛАГЪ Н НА ЖНВОТОУ СТВОРНЛІ, ДА ГА ТЪДІЄ ПРОСЕ ЗА ПРОЩЕНІЄ, Н ЙЕГО-ВО ПОЧТЕЙЄ НЛІ БЛАГО ПОВРАТЕ. Н ДА ШНН КОІ ЄСТ КРНВО ЕРЄЙЕНЬ Н РАЗЖАЛЕНЬ, ТАКОЄ Н ШНЬ ВАСПЕТЬ ШДПУСТНТІ НМА НЗЬ С҃РЦА, ЗА БОЖЬЮ ВОЛЮ,

Без любвен нн Богъ угодна.

СЕДМА НЕДЕЛА ПО СВЕ-ТОН ТРОНЦІ, ПРНПОВНДАСЕ ЕВ҃АНГЕЛІЄ КА-КО ЄСТЬ ІС҃ХТ СЕДМНМІ ХЛЕБН Н ЗМА-НМІ РНБАМІ, ЧЕТНРІ ТНСЪЩА ЛЮДН ВАПУСТНЙН НАСНТНЛЬ.

МАРКО Й. КАП.

ВА ѠНН ДНН, КАБ
БНШЕ ЄЕЛНКА МЙ,
ЖНЦА ЛЮДІ, А НЄ,
НМНѢХѲ ШТО НА,
СТН. ПРИЗВАЄШН
КСЄБН ІСЏС ЏЧЄ,
NНКЄ СВОЄ, Н РЄЧЄ
ЙНМЬ. ЖНЛОМНЄ
МЙЖСТЄА ѠВОГА, ЄРЄ ЄСТЬ ЮЎЄ ТРЄТН
ДАНЬ ДА ПРНМЄNН СТОЄ, А NНМАЮ ШТО БІ
ЄЛН. ЯКО НХЬ ПѲСТНМЬ ТАЇ҃НХЬ ПОНТН
ДОМОМЬ, ѠДНЄМОЦІН ХОТЄ NА ПѲТЄ. Є,
РЄ NНКІ ѠДЬ ЙНХЬ ѠДЬ ДАЛЄКА ДОШЛН Є,
СОѰ. Н ѠДГОВОРНШЄМѲ ЏЧЄNНЦІ ЙЄГОВІ.
ѠДЬ КѲДАБІ ѠВНХЬ ТКО МОГАЛЬ NАСНТН,
ТН КРѲХА БОВОН ПѲСТНЙН? ѠNЬ НХЬ ТА,
ДА Ѣ҃ПНТА, КОЛНКО КРОѰХОВЬ НМАТЄ? Я
ѠNН РЄКОШЄ ЙЄМѲ: СЄДАМЬ. Н ЗАПОВЄДА
МNОЖНЦН ДА NАЗЄМЛЮ СЄДОѰ. Н ВАЗАМ,
ШН СЄДАМЬ КРѲХОВЬ, КАЬ ХВАЛН ЏЗДА,
РАЗЛОМН, Н ДА ЏЧЄННКОМЬ СВОНМЬ, ДА
NАПРНДЬ КЛАДОѰ: Н ПОСТАЄВНШЄ ПРЄДЬ
МЙЖСТВО. Н НМНѢХѲ МАЛАХNО РНБНЦЬ,
Н БЛАГОСЛОВНЄШНІЄ, ЗАПОВЄДА ДАСЄ Н Ѡ,

Вє предн҃нхь поставє. Нiше, и насiщєни єсѹ, и ѡльнєсоше што пребило бише ѡль мрєь седамь кошнiць, а бише ѡнних кон iлн бнхѹ, маломе четирн тисѹць, и пѹстнхь.

ѡвога данашн҃ега Евангелiа тлмачєнiє, нанті хощете ѡль спрнда на чє- тр҃тѹ Недѣлю Корнзме.

ѡсмя недєля по сѣтоі

Тронцн, прнповнлсє Евангелiє, да нь мамосє чѹвати предь крнвнмі про- роцн, то iєсть, предь крн- внмі лаж҃нвнмі ѹченнці.

мят. ѕ. кяп.

к ѝ чѹвани

Ч8АНТЕСЄ , ШЛЬ КРНВНХЬ ПРОРОКОВЬ , КН ПРНХОДЄ КВАМЬ ОУСЕВ̀ТАХЬ ШВЧНХЬ , А ИЗNУ́ТРА СУ́ ВУЦН РАЗХНЩІNН , ШДЬ ПЬЛОДА ЇNНХОВА ПОЗNАТНЄ ХОЩЄТЄ . ЄДА ТРГАЮ́ТЬ NА ТР҃; ЇЄ ГРОЗДЬЇЄ, НЛН ИЗЬ ГЛОЖЇЇ СМОКВЄ ? Н ТАКО ВСАКО ДОБРО ДРѢВО , ДОБАРЬ ПЛОД҃ ЧННН , А ГNНЛО СТАБЛО ЗАЛН ПЛОДЬ ЧН; NН : ДОБРО ДРѢВО , NЄ МОРЄ ЗАЛЬ ПЛОДЬ ЧННТН , NН ГNНЛО ДРNВО ДОБРЄ ПЛОДЄ ЧННТН . Н СВАКО ДРѢВО , КО NЄЧННІ ДО; БРА ПЛОДА ПОСНЧЄТСЄ , Н ВОГАЇ҆ ВРЖЄТСЄ: Н ЗАТО ИЗЬ ПЛОДА ЇЇЬ ХЩЄТЄНХЬ ПОЗNА; ТН : NЄВЛИЗЄ ВСАКН ЎКРАЛЇЄСТВО NЕБЄСКО, КОН ГОВОРН МЄNѢ , ГОСПОДННЄ , ГОСПО; ДННЄ , NЄГО ШNЬ КОН ЧННН ВОЛЮ́ ШТЦА МОГА , КН NАNЕБЄСНХЬ ЇЄСТ : ЊNОЗН КМЄNН ХОТЄ РЄЦН ШNН ДАNЬ , ГОСПОДННЄ , ГОС; ПОДННЄ , NНСМОЛН ПРОРОКОВЛАН ЁНМЄ ТВОЇЄ : Н ЁНМЄNОУ ТВОЇЄМЬ ДЬЇЇВЛЄ НЗГА;

ЇЇАЛН

Ѫ̃АЛН ЄСМО, Н СКРОЗЬ НМЄ ТВОЇЄ МНОГЄ КРНПОСТН ѹЧННІСМО? Н ѠНДА ХОЩОѴ Ѫ̃НМЬ РЄЩНЬ, НИГДАР ВАСЬ НЄ ПОЗНАХЬ: ѠТНДИТЄ ѠДЬ МЄНЄ, ЗЛОЧННЦН.

Ѡвога Евангелїа Наѹцн н ѹтншенїа.

Ѡ.

Ѣ Я стара прнтачь, їєсть нстнна, каѣ лю: ѣн говорє каѣн годі Богь їєдн ЦРКВѴ ѹ: знда, ѡвде такоє дьнєаль тѹдїє їєдиКапелѴ по: стасі і нареді: ѣкон годіре деѫ̃лі, местѹ ілі стра: нѣ, се право ѹчі, плнповнда, слѹжі Богѹ н молі, ѡндѣ дьнєаль ннма покоїа нн мнра, ѣокле ѡнь такоїє своїє крнве ѹченнке, крнве Ндолѣ̃ке дьнсл̃є слоушбе горѣ ненареѣн, поставн н не прнмѣша: ѡдь почела свнта бнле їесѹ н бѹдѹ до конца пра: во н крнво Прнповнданьїє н Божьїє слѹжбе на ѡ: вомь сентѹ: Богьїє враю ядамѹ нстннѴ прнпосн: даль, ако ѡнь боуде їстн ѡть Преповнданога дрѣва нлі плода ѹмрнти хоще. Ььрхь тога їесть ѡнь хнпь дьнєаль таканше ядамѹ прнповндаль, ако ѡнь бѹде ѡдь прѣпосндане їбланє єстї так: мєнь бѹде Богоу, ялі їесть лагаль. Ябель їесть Богѹ право слоужнль н ѡффраль, я Канинь крнво: заѫ̃нма їесѹ потл̃є до Потопа н потомь до їс̃х я, сазда двоїє прнповнданьїє н Божьїє слѹжбе бнле, їедна зансто права н Божїа, дрѹга пакн крнва н

ІС̃Х тотѹ н, дрѹгде, ѹчнї: ци такоїє мн: го крат̃ н єрн: ѡпомнна́ю н єле, да єдкн чловєк̃ пред̃ крівнмі, лаж: нївімі прїповї: дацн нмасє чѣсати. зач̃ дьнєал̃ скроѴ: крнвн нѹк, чѹдісн н хїмбѴ повсѹда н саз: да довол̃є лю: ди чнні ѣбла: дити.

дьнавла . Зато свети Петарь право говорн , да
крнви Пророцí сазда їсу билí , не листо полн нес
еврнихь Поганоев алн Іюден , него полн н мею
вернимн . н боудоу до конца , кн тако правн , ē.
Пет. ē. Крнви Пророцí бнлн соу мен люди , како
мею сами боудоу крнеí ученици , кон хоте увести
скросно школлнве наследн н наредбе , кн такан,
ше , н затаити хоте Господина коí нхь јесть от,
купль пренедущí насе брзо погублење , н достáн
буде наслидовало сапогнбель , скрозн конхь, пут
од истине клеть буде , жнхь шегавнмн беседа
мн н скупостю сверху вась трговалн будоу конхь
ошење юре оддавна се неврти , н погоубленье
не спн . Н свети Павал , Ефезанскнмь Пастро
нлн ведовнкомь говорн , дьяне Апоус. на к. Н
ово знамь , да кад од вась отидоу влнсти
хоте грозни влци не пращающе стадо . Н а. Ти
мот, на д. говорн : духь очито говорí , да ва
послидних времених , хоте нкí от вере от
ступити , настоећи блудећнмь духомь н дьяво
лнмь Наукомь , хнбено говорећи лажн , нмню
щи , ожгану , то јесть , рањено стамностью сво
ю конценцню , преповидаюћи женитисе , здржа
тисе от јствн које јесть Богь створнл узнма
ти схвалу верним и онним кон јесу истину поз
нали , ере свако створење Божје добро је и проч.
Н ІС̄Х̄Т самь говорн , Мат. на к̄ д. да за нимь

хоте

хотє мнозн лажн̃нєн Пророцн ѵстаєн . Тога раз ан ІС̃Х̃Т шєдє є̃данашн̃ємь Євангєлню н дроугѵ дє (Мат. на s̃і. Лоука. на є̃і.) єлн н заповнда зєнмь людємь єрно н спомн̃оу чоуватнсє прєдь крнвнмн н хнвєннмі ѵченнкі, н чоуватн да нась жн̃нховѵ шєчью сентѵ, то єсть : Жн̃нхь хнвєнн мн крнєнмі боголюбнмн н ѵмнл̃єннмн, злпнмн н слаткнмн єнсокнмі н шєгавнмі бєсєдамі, Крнм ланом на s̃ї. шдь прав̀ь вєрєн Божьє слоужбє на крнєѵ н хнвєнѵ нась нєчнне заблѵднтн. Н свєтн Павапь такоє єлн, фнлнп. на г̃. шєако гоєорє щн, гл̃ѣдантє на псє, гл̃ѣдантє на зале тѣжакє, гл̃ѣдантє на разрнзан̃є нлі раздѣлєньє, то єсть, гл̃ѣдантє на ученнкє н прнпоєндавцє, кон уче, да дрѵгнмь начнномь н поутемь, а нє по вєрн єа ІС̃Х̃Я бѵдємо спасєнн. Н Коло, на є̃. Нєданте да вась нн̀ѣдань чнни заблѵднтн, кої прнході ѵвє лнчаствѣ, дѵховнним понн̀жєн̃ємь Янгєльскоу таїнн̃ѵ надмєнь шть шєнхь рнчн, коє нигдаре нє єндн ѵпл̃тєномь мншл̃єнью. Н свєтн Иван. (а̃. Иван. на а̃.) Свнмь Кьрстн̀номь шєако пн ше : Предраги, немонтє свакомѵ дѵхѵ єровати, да скѵшантє дѵхє ако шдь Бога єсѵ, єре мнозн крнєн Пророцн нзандоше на свнть : ч̃тнтє з̃. Ка пнт. ѵПредєсловію.

Како пакі н прн каковєнхь знаменьн нмаю н м̃ гѵсє х̃рнєі ученнцн познати, на н̃нхь садоу н мо

а̃.

Кі зак̃н, запо
єді Божіє с̃. Є
вангєліа, како

літєн,

ІС̄Х̄Т, С. Па: не тамаче, него чловнчас кезаповедн не го кегоднре манене Божіе службе ѹче, на чйнаю н потр ююТ, рады прода н добіТ ка, мнсецн прнповідаюці швн нсх пс̄н елцн, лупежн, хнщн н дмз; ан слоуге.

ЛНТІ, говорн шедь ІС̄Х̄Т, Свака Јблань нхрѹшва ако се прем зелен н пл̄на јесть плода, нн за то добра него ако н̄ее плодь нн сладакь н добар. Јнога Јблка внднсе нзвана лнпа, нзнѹтра пакн јесть чьр̄вена н гн̄нла. Прем швако мно готерн прнповндаваць се нзвана предь людн добар зеленкнмь разѹмомь н мѹдростю хвалі внсоке рнчн н вазда говорі шть Бога, Ялн зато нн свакн праѣь н нстнпань. фарнсеје, Јюденскі доктѹрн, н н̄нхь дьнці, еще крать пошахоу него Іс̄ѹх̄рстові ѹченнцн Лѹк. на Ї. Ялн шні, нн н̄нхь наоукь, зато не бнше правь нн божьін, зато шдьпотрн; бе јесть, да праві Кьрстјані не лнсто на швче сеі те н на Јбланово лнстье гледаю, него што вдовчьје кожі се д̄ржі н лежі. н ако то д̄рво добар, з̄дравь, сладакь сад̄ рогн нлі не. ІС̄Х̄Т, Пророцн, н ѹченнці, шдь швнхь крненхь хнвенних Пророковь многнхь зламені н залнхь садовь ѹмнознхь местнхь гокове н пншоу. ІС̄Х̄ говорн, да шнн светога Пнсма, Божье заповедн н шбешанім шдь ІС̄Х̄я, нн светога Евангелна, нн Пророковь, не разѹмню, прьвращаю н крнво т̄лмаче, да н̄нхь човнчаске заповедн за веще д̄рже, него Божье заповеді, да јесоу лнцемерн, слнпці блѹдннцн, хн̄нці, лакомн, ѡхомн, татн, с̄лцн н разбонннцн, право неѹче, не моле, не посте, даю да

мошт̄во

мошт҃ѕо да бѫдоу єнєнн и похвалєнн, длго мо‘
ле и ѫбоге вдовице хине. Мат. на є҃. ѕ҃. єї. ѕї к҃є҃.
к҃г҃. Лѫк. на ѕ҃ї. Нн҃ь. на ї. Пророци н҃нмь говоре,
да сами wдь себе, без Божьє заповєдн текѫ, н҃н‘
ково ластно сан҃аньє, мнш҃лєнїа лажн, нзь пна‘
ности, нзь дѣвела ради єдиного кѫса крѫха, за
єдноу песть ячмена и ради пиезь припоєнда‘
ю. Єремн. на є҃. є҃. д҃ї. к҃ѕ. к҃ф҃. Нзан. к҃н҃. Єзехн.
г҃ї. Мнхель. г҃. Свєти Павль дає wвнмь крнєнмь
ѫченикомъ wба града имена, да їсоу пс҃і, зали те‘
жаци, непрнѣтели їѫ҃ѵрстовога крижа, кои свои
тр҃бѫхь мѣсто Бога имаю. Филипь. на є҃. г҃. да їѕ‘
соу противници и непрнѣтели праве истине, не‘
вернци, неѫмнт҃лни, и wдметници вере. а Тн‘
мо. на г҃. да їсоу прилизаци или хвалци, ж҃н‘
ховєнь слаткимь говорењем ѫбоге припросте лю‘
ди, и добро волне хотнее грншне жене и забл‘
дитїнхь чн҃е; да слѫже и стрігоу нихь тр҃бѫхоу.
Крим. на ѕ҃ї. є҃. Тнмо. на г҃. Свєти Петарь н҃нмь
говорн, да їсоѫ проклєта дица ки сѫ правї пѫть
wставїлї и х҃ѕе по Баалскѡь пѫть, любещї плаци ѿ
неправде, имаю wчи пл҃ане прелюбодейства, не ѫ‘
мню wставитисе wдь гриховь. є҃. Пет. на є҃. Свє‘
ти Иванье имєнѫе ѧнтикристе, кадь сасв҃на і҃с҃х҃ѵ
сѫпротива їсоу а҃. Ивань. на д҃. Свєти Іѹдась го‘
ворн, да шпотл҃нещї истине їсѫ, wблаки безводн
ни, ѫвелїе и сухе Ѥблани: Зовнми залнмї имєнї и

ѢРДНМИ ПРНДѢВКИ , ХОТНЛИ ЄСѲ ѠВНХЪ КРНЄНХЪ Ѳ
ЧЕНИКОВЪ КРНЄВ БЛѲДНИ Н ХНИБЄНИ NАОУКЪ , ЙНХЪ
ЗАЛА ШКОѦЛНЄА ДѢЛА Н ѠПРАВЄЛАНІА , ЙНХЪ ДЬНЄЛН
ѠБНЧАІ Н NАТЎРѲ ѠТКРНВІ . ДА НХЪ МОРЄМО Н НМА
МО ЗНАТН , ГЛЄДАТН НАЙЄ Н ЧЎВАТНСЄ ПРЄДЬ ЙНМН ,
ДА НАСЬ НЄ ЧНИЄ ЗАБЛѲДНТНІ Н ЗАНТІ .

Ѣ. Кон прнповн
дазащлі чло
вєк ѳчн н вєлн
нлако вєрова
тн звати на
Бога молнтн
н слѫжнтн Бо
гѳ, нєго ѳа я
пѳстолскої вє
рн, ѳ Ѡтчнна
шоу, н ѳ дєсєт
заповѣдахстої
нлако Массоу
слѫжнтн, то ѳ
ІС̄ХТво вєчєрѳ
ѣрѫатн н прі
чєстітісє како
самІС̄ХГ запо
вѣдалнєт . Н
С̄ѴН Павал вє
ан. а̄ Кор : а̄і.
матѳ. к̄ѕ.
Марко . ѣ̄і.
Лѳка . к̄ѳ.
Таистнн Бо
жіі, нєго дна
лн посла̄ н слѳ
гы, прѣ ѠвА
ковнин свлкі
вєчоувєн .

КРНВНХЪ ПРНПОВѢДАСАЦЬ Н ѠТЬ ѠСТАЛНХЬ ДЬНАВ
ЛНХЬ ЛЮДН , ѠТПРАВЄ ВІРЄ Н БОЖЬІЄ СЛѲЖБЄ , НЄЩЄ
БНТІ ПРЄМАМЙЄЬ Н ЗАПѪЛАНЬ , ТА ЗНА , ДА ЄАСЬ КА
ТЄХНЗАМЬ (АПѲСТОЛСКѲВ ВЄРѲ , ѠЧЄНАШЬ , ДЄСЄТЬ
ЗАПОВЄДН , ШТО ЄСТЬ КѪСТЬ , ШТО ЄСТЬ ВЄРА НЛН
ПРАВА ЙНСА ІС̄ХТВА , ѠДЬ КОГА Н ЗА КОН ѲЗРОКЬ
ПРНПОВНДАЙЄ НАВЄЄНО Н ПОСТАВЛЄНО ЄСТЬ) ДОБРО
ЗНА Н ПРАВО РАЗОУМН : ЗАЧТО КОН ПРНПОВНДАВАЦЬ
Н ЧЛОВЄКЬ ШВОГА НАѲКА РАВНО Н ПРАВО ПО КАТЄХІЗ
МІ НЄ ПЄЛА Н НЄ ЎЧН , Н НЛАКО ВЄРОВАТН , МОЛНТН ,
СЛѲЖНТН БОГОУ , ЁРѪТНТН Н ПВНЩЄСЩЄВАТН , КАКО
ѲКАТЄХНСМН СТОН ТА НЄТН ЄСТЬ СТАНОВНТОЄДНЬ
КРНВН ПРОРОКЬ . ЗАТО КОН ЎЧЄ Н ГОВОРЄ , ДА ДѢ
ВА МАРІН НЛН ѠСТАЛН СВЄТН , ХОТЄ ѠДЬ ЛЮДН НМЄ
ТН , ДА БНСЄ ЙНМЬ ЦРНКВЄ , САДА НАЄДЬНОН САДА
НА ДРОУГОН ГОРН НЛН НА ПОЛѢ ЗНДАЛЄ , ЙНМЬ СЛѲ
ЖНЛО , ПРАЗДНОВАЛО ѠФРАЛО , ЙНЄЄ ЧТАЛЄ , СКРІЖІ
ѮДНЛО ЄСОБОТЎ СЄ НЄ ПРАЛО ВОСКЬ Н СВѢЩЄ ЖГАЛЄ ,
Н ДА СЄ ЗОВАКОЄНМН БЄЗѲМННМН СЛѲЖБАМН ПОЛН БО
ГА , ДѢВН МАРІЄ Н ПРН СВЄТНХЬ , ДОБРОТЎ , МІЛОС
ПРѮЩНЄ ,

прощєнїє, мнрь, здравїє, лѣпо врнмє, добра лѣ-
тнна доста крѹха н внна, срнцѹ на женнї н на
благоу добн н заслѹжн, справє ѡнн кон ѡвако н
ѡвє рнчн прповндаю, ѹче н говоре, їсоу хоудн
крнєн лажнєн пророцн, антнхрстн н дьнвлн
слѹге н делавцн: ере ѡвакоєї наѹкн їсѹ Катехнс-
мѹ, всємѹ свєтомѹ Пнсмоу сѹпроть. ІС̄Х̄Т, свн
пророцн н ѹченнцн повсѹда ѡчнто н разѹмно ѹче
н лншѹ, да Богь се немоує знндѹ дрѹгоу рнчѹ
смнрнтї, нн нѣговь срдь ѹтѣшнтї нн добнтї мн-
лость прощєнїє грнховь. Н всега што намь їсть
потрѣбно нжнткѹ ѡвога свнта, н нжнвотоу вѣч-
номѹ. Како ѡдь ѡвога ѹпредсловїю ѹмнознхь
местнжь говорнлї н свѣтнмь Пнсмомь свндочнлї
н показалн всмо. Н ѣданашнєм Евангелнѭ гово-
рн ІС̄Х̄Т, да не свакн конмї говоре, Господнне,
Господнне, влнзе ѣкралєство Нѣбско, него ѡнн
коі чнні волю Ѡтца мога, кон їсть нанебеснхь,
ѡнь хоте влнсти ѣкралєство Нѣбско. Воля Бо-
жїа пакн їсть ѡва, говорн такоє самь ІС̄Х̄Т Н-
ван. на ѕ̄. Да свакн коі внднн Снна (то їсть, кон
зна да їсть ѡнь та прав Богь н Чловѣкь, н да
їст нась жнтоєв Нзѹк н Смртью Збогомь спра-
внль н змнрнль) Н вєрѹє ван, та нстн нма жнвот
вічнн. Дрѹга воля Божьн їсть такоє, говорн
свєтн Павель, а. Тєса. на д. посвщєннє наше да
се нмаѹ ѭрє ѡдселї држатн н чѹватї предь грнхї,

предь всоу нечистоцю блоудним грихомь, хиибо предь свакє ерстн злобоу, да Темпаль или цркве соу Божю, то есть, шво наше тѣло, кои iесть ерстъ Богъ посвещено и одлучено, свето и чисто то држнмо и охранимо. Дѣва Марна и сви правi Божьи свети, не хоте да би се нимь служило, малило, офровале и цркве зидале. Чтите, што сама дѣва Марна прповида (Лук. на а.) говорећи, свн людн боећисе Бога; кои боудо покорноу чинилi и еровали да нѣе Сина, ти бодоу имѣли милость полн Бога. И на пиро говораше, Неда на е. што годи вамь рече учините: Чтите такоiе дьнне апс. на г. i. дi. Капит. И очитова фi. што свети Петар, Павалъ и iедань ангель говорах людемь, кои хотихо нихь молити: нiедан светаць неће ове славе и части имети, ка Богоу пристоiи, него дьиавли говори свети Павалъ, е. Коринт. на лi. кои се промѣнаю есподобо ангелско, и невернимь Бабамь и осталимь людемь по ноши васнѣсе прказоють, много крать тоужно мучећине, теренхь маме мећоћi шнимi и говорећi да iесоу дѣва Марна или ки дроги Светаць. Предь лe. Выгодноуоу я. ф. л. када вьлоки полi Радочаи Прмоужь Трубарь Плебаноушь бѣ, бише горѣ надь Кмполемь овиноградихь iедна Баба, та се света чиiаше говорећi, да свети Себастианьи свети Рокь всако ноць виоi прихоита, шно говорећи

Воєцн н заповнδаюцн , δа се н҃нма на тон горн надь Кѹмполємь н Шамарцїні ієδна цр҃нква ѹчнні н ѹзнδа , ако то не ѹчнне, тако хоцета с҃ѣрхь людї н с҃ѣрхь женне таковь поморь н кѹгѹ послатї, δа мало людн н женне жнве остане , она хцєта тако єве виноградє н полїє стѹчѹ плї Градѡ потлєцн : Шваковнмь Бабскнмь δьнвл҃нмь бесєδамь онн прнпросте людї їсоу єровалн , н онн тѹδьє оδь лнса н нзь δасакь ѹчннше ієдно Капелнцѹ н почеше онδѣ нмсе слѹжнтн , женноу н δрѹго благо н δарн прннашатн н офратн , н прнпраєл҃атї каменьє к҃зндан҃ю . Ялн Прнмѹж Трѹбар шєковомѹ зндан҃ю н δаромь моцно соупротнєа прнповнδаше н говораше , радї тога хотнахѹга Попн н цр҃нквенн єладавцї нашамарскон горн погѹбнтї , тако δамѹ бнше снла побѣгнѹтї . Потомь посла н҃егова. внкара Господнна Бартоломєя Рѹгнлна к҃тої Баби δаю пнта ѐкон оурї н ѐкаковон сподобн шєа δва Светца н҃нон прнходнта , нато она одговорї , вьполь ноцн сазда два лнпа ч҃рна мѹжа н҃нон прнхаѝта. Ктомѹ Господнь Бартоломѣн рече , не мон говорнтн δа їста ч҃рна , него бѣла , нре δьѝсли ч҃рнї нсѹ , л свєтн пакн їсѹ бѣлн . Она одговорн , такоє Господнне , ѝ хощѹ рецї δа їста бѣла : Премь швако єдна δрѹга Баба хотнаше нметї , δа бнсе трета цр҃нква горѣ на Ерѹсннкї полн трнхь Кралї знδала . Блнзоу

Негова роіеного дома полн Рансїнце, іесть једна црнкьва деве Марїе, зовесе на Слеенци, одде се іесть једна очнта блъдница, кон бише име Катарина шаблеча, и једна вдоенца Маргарета хъдакончека, и један негов стнць Гргюрь трбар малинарь. овн три се такоіе ваздa свещахоу и говорахоу, како се нним дъва Марїа пренказке и хоще имети, да се нон, на слеенци један Монастирь колоудрицамь бзніе, зовнмь говорећемь іесоу такоіе црнкви доста всакога блага донесли и офрали. одь овога Попи и црквени владавци іесоу добро бжнели и притомь зль, конець Ваздже. Плебаноушь ове исте црнкьве, одь свога свака бднень бь. Црквенїаке тврци бхитше, негова стрица гргюра једно дрво бзи, хъдакоа нчека ходећи бедхь ниткоре не зна када умрь. Премь, овако црнква на светон горь полн горіце, такоіе одь једне дьнеле Баба гори прнде и свеостале црнкве на горахь. Нато Бишкупи, Папи и нка господа мче, кадь одь овакоенхь дъневалнхь дари доста меса хкъхаіоу имаю. Јлі дъневаль нхь (кадь овакоемь сагрншенью и хнибь мче, супротнва не преповндаю и не бране) хуще такоіе кьхати спакаь бавьки дко се вбогу необрате, и завши праве покоре не очнне.

ДЕВЕТА НЕДЕЛЯ ПО СВЕТОЇ Тронцн, прнповндасє Евангелїє, ωдь Неправаднога дворнпка. ватом ІС̄Х̄Т ωпомнна сє вєрнє, да йаю добро; волно помагатн н датн ѵ; бознмь людемь.

ЛѴКЯ S̄ї. КЯП.

Говораше тада ка ѵченнкѡ сво; йь: Чловїкь нї; кн бнше богат, кої їмїьше двор нпка, н та бн ωзлогласнєнь прнн̄емь, како да бн расчннлъ добра н̄ега. Н прнзва н̄ега, н рече н̄емоу: Што ово слншнмь ωть тебє? дај рачѵнь ωдь дворства, єре нећешь моћн вєће дворнти. Рече та, Да дворнпкь самь к̄себѣ: Што хоћоу ѵчннити, єре Господнь мон ωдпнм, лїє ωдь мєнє дворство? копати нем̄гѵ, просити

ПРОСНТН МЄ ЇЄСТЬ СРАМЬ . ЗNАМЬ ШТО ХО;
ЩѴ ѴЧННТН : КАДЬ ѠДСТАВЛЇЄNЬ БѴДОѴ
ѠДЬ ДВОРСТВЛ , ПРНЄТНМЄ ХОТЄ ОѴ ХНЖЄ
СВОЄ . Н ПРНЗВАВШН ТАДА СВЄ ДОѴЖNНКЄ
ГОСПОДННЛ СВОГА , РЄЧЄ ПЬРВОМѴ : КОЛН;
КО СН ДѴЖАNЬ ГОСПОДННѴ МОМѴ ? Я ѠNЬ
РЄЧЄ СТО СПОѴДОВЬ ѴЛНЇА , Н РЄЧЄ N̄ЄМОѴ,
ВАЗМН ЗА ПНСЬ ТВОН , ТЕРЄ СЄДН Б̄РЗО , Н
ПНШІ ПЕТДЄСЄТЬ . ПОТОМЬ РЄЧЄ ДРѴГОМѴ,
А ТН КОЛНКО СН ДѴЖАNЬ ? КОН РЄЧЄ , СТО
СТАРН ПШЄNНЦЄ , А ѠNЬ РЄЧЄ N̄ЄМѴ , ВАЗМЇ
ПНСМО ТВОЇЄ , Н ПНШН ѠСАМДЄСЄТЬ . Н
ПОХВАЛН ГОСПОДННЬ ДЄОРNНКА NЄПРА;
ВДNОГА ДА ЇЄСТЬ ГАЗѴMNО ѴЧННЛЬ , ЄРЄ
СННОВЄ ѠВОГА СВНТА ЄСѲ РАЗѴMNЄН ѠДЬ
СННОВЬ СВЄТЛОСТН ЄNАГОДОѴ СВОЄМЬ :
Н ЇА ГОВОРѴ ВАМЬ . ЧННТЄСН ПРНЇАТЄЛЬ
ѠТЬ ЇАМОNА NЄПРАВДNОГА , ДА КАДЬ
ПОМАNКАТЄ , ПРНМѴТЬ ВАСЬ Ѵ ХНЖЄ ВЄКО;
ВНЧNЄ .

Ѡвога Евангелїа Наѹцн н ѵтѣшенїа .

д. Аѹдн крнво і нераѹмн чннє кад вещета те

НС̄Х̄Т ЄТОЇ ДАNАШNОЇ ПРНЛNКЇ, ѠДЬ ѠВОГА NЄ;
ПРАВДNОГА , ШЄГАВА ДВОРННКА , ѴЧЇ Н ѠПО ;
МННА

мнна своіе верне Кьрстнане, Напрво, да нмаю гледатї и мнслнтї на швє невірне людї и дніу шєвога свнта, како и сваковнмь велнкнмь пт҃енїм разумомь, мудростью, и стешкнмь трудомь йщ и дань по водахь, по морю, по копноу, по долннахь, по горахь, єрущнѣ и єстудєнн, по мнознхь землахь и странахь школь ходєщи, Сѣребщї и мнлещи зателєсно жнл҃єньє и потрнбоу см҃рдещга тр҃бухл, и доста блага на швомь свнтоу добє и скупа справє. Да тї вірнї Кьрстнанн такоє спомнў и с҃рцемь нмаюсе труднтї, работатї, сѣрбѣтї и мнслнтн, да шнн то право шбстоіще нєбєско благо, и вічноу пнщу (него ка шстаіе ѣжнвотоу вѣчномь. Неань. на ѕ.) добє, ѣсєбн и насе навѣдоу. Свакн верни человѣкь нна своіе дѣло, шправл҃аньє и службу нлї мештрню Хкон јесть ѿь Бога, скрозн Штца и матерь, господаре нлї влдавце позвань, шдлучєнь и поставл҃єнь, вірно шправнтї и досрѣшнтї, и прнтомь нзь праве вірє мнлостї и Бога прнзнватї, и за швє телєсне рнчї вєще не сѣребѣтї, наща нан вєша сѣрбь нма ваздабнтї, да кьправон вєрн и вамнлость Божью прндємо, и ватон до конца шстанємо, друго пакн что јесть тѣлу потрѣбно намь буде такоє прндано, шваковоу мнсаль намь дан духь светї, амєн,

ІС҃Х҃Т такоє швдѣ вєлн, да мн наще благо (ко

 нмєнўіє

лєсне него небєскє річї скр҃бє. С҃тн. Пасал. фнлн: на. ѐ. говорн: Жнї мамо страхом и стрпєтом работатн, да бѫдїм спаснн.

Свакн вернн і ма своимн рѹ камн што го дн добро рабо тати, да жне немѣ добѹде по правнцн н да нма што по трнбномоу подлнти. Кефсн: в. Бог нмлснлн разбоннкове н лѹпежове ѡ фрѣ. Ізаіи. на. вѣ.

немѹѣ крнвога Мамона нлі неправедьно благо, зато да се велнко благо еще крать по крнвцн добнва н тнмь залнмь крнемь донде, н кої лю дн хнне н ѡднраю) нмамо право ѹжнвати. Свакі прави вернї Кьрстьнннь нма ѡдь свога блага, Напрво себі н свою ѡбнтель по подобної потребі омнслнті н ѡскрбѣті. Потомь верне н праве слѹ дбнїке црїквене, нстїнне Прїпоендавце н добре ѹче не Мштре ѿь школе, дѣтке, помагаті горі ведті н хранті. Кьтретомѹ дати господн, владаю цемь штонмь прнстогн, ѡпщі знадь, бранбе, ѡ ржые, студенце, што граѣномь н ѿсѣдѣннн прнстог, н што ѣ потрнбно, прѹдно, добро н почтено помагаті, работаті, бранті н твр̃днтн. Кьчетртомѹ правнмь ѹбознмь вернмь людемь, ѣнхь ѹбоштѣ, неволі, кадь длжьні ієсѹ, ѣтамнці, ваболезні, ѹгладехь, верно помагатн. Н шть раздлѣньа своега свнта блага, Саломѹнь ваѣднон прилнкі вале лпо ѹчн, говорещі: Прнтча. ѣ. Пін водоу нзь твоіе чнстерне, н потоке нзь твога Студенца: пѹсті твон студенаць ванка тещн, Н начннї да нзь твога Студенца потокн вань на пѹть текоу, н бѹді самь сѣрхь ѣга господарь. Ябдна ієдань добарь н верань дворнн̃ тога залога невернога Краа̃ Яхава, сто Пророковь нлі Преднкачі ѡтанно ієсть хранль н жнвѣй ѽржаль, н сарептана вдовнца Нлню, г. Крал.

На

На з҃і. н҃і. Капнт. Старн Божьн законъ такоіе ѡ
ваковъ редъ с҃себѣ а҃ржаше н заповнаше, нанпр
со, аати редовнякомъ, десетинѹ н пр҃вноу зо
внмъ се цркввена служба ѹза҃ржн. Потомъ іедань
пинезъ темплоу нлі Божіемѹ храмѹ. Я Кралю петі
аѣль шть всега жнта: Н оубознмъ долі лежеще
класіе на ннен, н погрѣшено н забл҃но грозьдье
ѹбннограднхъ.

Г.
Блажені мілос
тнен, зачто
хоте мнлост
ак достігнѹті
Матѳ. гл. і.

Баовомъ Евангелню іесть такое іан ѹтѣшеніе
н іедно ѡбещаные, да Господнь Богъ хоще ѡ
снмъ людемъ, кон справоу вер ѹбознмъ дѣле н
помагаю, стелесноу н знебескѹ добротѹ задовол
но повратнті н платнтн. Како садрѹгомъ мест҃ь
і҃с҃х҃т говорн: Данте, н вамъ боуде дано. Лѹка
на ѕ. Н Саломѹнъ. Прнтч. ф҃і. к҃й. Кон ѹбогомѹ
поденн, неще бнті потребань, н тко оубо
гомѹ поделн, та Богоу на заѣмъ
даіе н на ѡзоурноу: чтнте
н҃ѕ. Капнт. ѹпре
десловю.

ДЕСЕТА НЕДЕЛЯ ПО СВЕ-

ТОН ТРОИЦИ, ПРИПОВИДАСЕ ЕВАНГЕЛИЕ, КАКО СЕ ІС̄ХТ СЂРХЬ ЕРОУСОЛИМА ПЛАКА, И ПРОРОКОВАЛЬ ЈЕСТЬ, ДА БОУДЕ РАСЧӢЕНЬ И ДА ЛЮДИ ВАЊЕМЬ БУДУ ГРОЗОВИТИМЬ БИЧЕМЬ КАШТИГАНИ И МОУЧЕНИ, ЗАЧТО НИСОУСЕ ХТЕЛИ ПОКАЊАТІ И ПОКОУ ЧИНИТІ, И ЕВАНГЕЛИЮ ВЕРОВАТІ, И ТРГОВЦЕ ИЗ ТЕМПЛА ИЗАГНА.

ЛОУКЯ. ѳі. КЯП.

И КАДСЕ ПРИБЛИЖА, ВИДЕВШИ ГРАДЬ ПЛАКАСЕ НАД НИМЬ ГОВОРЕЋИ: ДА ИКОБИ ЗНАЛЬ И ТИ, И НАВЛАСТИТО ВАОЕІ ДАНТВОИ, ОВЕ РИЧІ КОЕ К̄МИРОУ ТВОМОУ ПРИНОСТОЕ СКРБЕЛБІ, А САДА САКРИВЕНЕ ЄСОУ ПРЕДЬ ОЧИМА ТВОИМА: ЕРЕ ХОТЕ ПРИТІ ДНІ СВРХОУ ТЕБЬ, И ОБАСТРОУ ТЕБЕ ОТАВСОУДА НЕПРИЈАТЕЛИ

ПРНѢТЕЛН ТОН ВОКОЛО, ѡГРАѢНЫѢМЬ: Н СТНСКАЛНТЕ БѹДѹ ѡТАВСНХЬ СТРАNЬ, ТЕ; РЕ NАЗЕМЛЮ ТЕ ПОВАЛЕ: Н СNОВЕ ТВОѢ КОН ѢСОѵ ѵТЕБЬ. Н NЕОСТАВЕТЬ КАМНКА СѢРХѹ КАМНКА, А ТО ЗАШТО NНСН СПОЗЬ; NАЛЬ ВРѢМЕNА ПОХОЕННѢА ТВОГА. Н ЕЛН; ЗЕ ѵ ТЕМПАЛЬ, ТЕРЕ ПОЧЕ НЗГАЙАТН, ѠNЙ КОН ПРОДАВАХѹ ѵЙЕМЬ, Н КѹПОВАХѹ ГО; ВОРЕЩІ ЙНМЬ. ПНСАNО ѢСТЬ, ДОМЬ МОН, ДОМЬ ѠДМОЛНТВЕ: Я ВНГА ѵЧННСТЕ ѢА; Мѹ ѠДЬ РАЗБОННННКОЕЬ. Н ѵЧАШЕ СВАКН ДАNЬ ВѧТЕМПАѢ. Я ПОГЛАВЕНЦЕ ПОПОВС; КѢ Н ПНСЦН, НСКАХОѵ ПОГѹБНТН ЙЕГА, Н СТАГЕШНЕ ѠДЬ ПѹКА, ТЕРЕ NЕNАХАѢХОѵ ШТОБНМОѵ ѵЧННЛН: ПѹКБО ВАСЬ ѠТЬ ЙЕГОВНХЬ ѵСТЬ ВНШЛШЕ СЛНШЛЮЦІ ЙЕГА.

Ѡвога Евангелѣа Nаѹцн н ѵтншенѣа.

НСоуйрстово плакайыѣ сѣрхь Ерѹсолнма, Йегове слзе ерхѹ Лазара, Нван. на ѳї. Н ѡва Йегова слзна гласна мольба на крнжѹ (Кѣре. На ѣ.) намь ѡткрнва н свндочаство даѣ велнкѹ лю; бавь Божью Ѡтца н Сына, кѹ ѡNь нма соупроть свакога рода людемь, да неще да бн зло погн;

Господнн Бог; нѣще грѣшника погѹблѣна, нѣ; го да се кан грнхов н спа; сѣн бѹде. Езекі: йї. ѵ Ѣ.

Ѯ.

Народи кон
понѹмѹ и прі
казанѹ мі́до;
ст Божію сѧ
вангелію спра;
ѹ вер ѹ не при;
мѹ и не сазмѹ і
не чине поко;
ре, ти нсти
Бога сѣлі ср̃де;
и много тепе;
не и мѹчене на;
се прнведѹ.

Што ѥсть ІС̃Х̃Т вьданашнемь Евангелію, и Мат. на к̃д̃. Лѹк. на к̃а̃. Мар. на г̃і̃. Свети Неан вьнеговнхь ѡчнтованнхь книгахь, и Пророци ѥ соу пророковали и прнтнли Ерѹсолнмоу и свнмь невернимь Іюдеомь, шво сѐ ѥсть напл̃не сѣршѣ́ і доконано. Іозефь ѥдань ѹчень Іюден, Ѹсебнѹсь и Егеснпѹсь пншоу, какова страшна знаменьа се попрна (прво него Ерѹсолнмь бѣ разрѹшень) нска заше. Какови лажнивен Крнстѹсі, и лажниві Пророци ѡколо хоѭхѹ, и какове невол̃е Іюден (ради тога да ІС̃Х̃Я ѹмрі́ше и нісѹ х̃тнлі́ нѣговѹ̃ Евангелію и ѹченнкомь еровати) прет̃рпелн: ѡдь ѡвнхь зламеньн и чѹдесь ѡвако пншѹ: На конце м̃. Годнщ по Іѹсѣрстовн мѹкн и на нѣбо ѣзнесенью, ѥдна Комета, ѥдна власата д̃лга звѣзда како мечь, ѥдно цѣло годнще стоѭше надь Ерѹсолномь, то сви Іюден соу ендели. И ѹвазменнхь праздникнхь ѡбь ф̃. ѹрі кполь ноцн полн велога

Ѡлтара

Шлтарь ѣнѹтрє ѹТемплѹ, їѣдна велнка свѣтлостъ
сє їєсть створнла, да сєн лю҃дн мнахоу, да їєсть
дань: ѣдна велнка мощна мѣдєна врата ѣнѹтрь
нѣмь Темплѣ ка к҃: мѹшь їѣдва штварахѹ,н ка бн-
хѹ змощнмн н крнпкнмн желѣзнмн крачоунн н
ключаннцамі затворєна, шполнощі саме сє штво-
рнше. На к҃ а҃. дань Маи, сѹсє єндєлн са яєроу н
соблацнхь, сачетнрнхь местнхь на нєбѣ Колеса,
велнке вонске шть пншаць н конннковь бнющнсє
мею собомь, тако да сє хрѹпь шдь нхь чѹнше.
Пред Пентикостн кдь сѹ редовнцн саТемплѹ,
(што кпраздннкѹ прнстоін) пріправлалн, єсѹ їєдан
велнкь хрѹпь, шѹмь н крнчь,потомь їєдань гро-
зовнть н страшань глась слншалн вапнющн, се-
лнмосє шдь шєдѣ, штнднмо шть тѹда: Нєдан
чловєкь знєномь ІСѵС янанн, та прнде ѣєсєнс-
комь праздннкѹ ѣєрѹсолнмь, почє самь ходнті тє-
кѹщн по Градѹ, вапнющн ноць н дань. О вапан
шть зьютра, ш вапан шть вечера, ш вапан шть
четнрнхь ветровь, їєдинь вапан сѣрхь Єроусолн-
ма, сѣрхь Темпла, їєдно мило н жалостно на-
рнканѣ сѣрхь женнхє, ѣрхь невєстє, н сѣрхь свнх
людн. н ако сє їєсть прємь бнль много крать шт
Господє н влалцѣць, Н шть шсталнхь людн, бн-
єнь н фрѹштань,зато да швако говораше н вапна-
ше, алн зовнмь га нє могахоу ѹтѣшнтн, сазда
їєсть ѕ҃. годнць поредоу швако вапнль: Н када
Єрѹсолнмь

Ерусолимь звонкꙋ бе ѡблежень сазда по знаꙋ ѯ
іше сапнюшь, горе Ерусолимоу горе Темплꙋ горе
Плкꙋ, напокомь заѣапи, горе такое и мепі : и вꙋ
томь бе прострилень, и ѡнь хпь оумрѣ : соно
ерие таканше доста крівнхь и хиибѣнихь про
роковь и крівнхь Кристусевь се ѣсть ивлало, ти
нсти ісоу жидове преговарали, даѣсꙋ ѡдь Бога
послани, Іюдее слободне ꙋчинити ѡдь Погань и
ѡдь Римске ѡбласті ѡдрншити : Зовакоѣнмі лаж
ѣнѣнмі бесѣдами ісоу Іюдее наредилі и напꙋтили,
да соусе много крать Римскимь Капитаномь и
конводамь сꙋпроть ставилі и ꙋбиілі. И Іюдѣс
кн Попи, Бишкꙋпи, Господа и Граіани, Богаті и
ꙋбози сусе моцно мею собомь ненавидели и про
гаіали ієдань сꙋпротива дрꙋгомоу сонсковали,
тако длго, да сꙋ Римскога Цесара Нерона разь
сіднли, та ѣсть послаль сѣрхь ѣнхь бесѣжнана
и Тита звелнкꙋ сонскꙋ, ѡна ста своу Іюдѣнскоу
Землю ѡплѣнила и много тисꙋщь Іюдѣи побила.
Потомь Титꙋсь самь звелнкꙋ и мочноу сонскоу,
Ерусолимь ѡваземѣ стада кадь веще него аї. сто
тисꙋщ Іюдеи ѣнꙋтра бише) ѡблеже, и ѡколѣга
ѣсть лежаль звонскꙋ до есени, и бꙋдꙋщь толико
людьство скупа ѣерусолимѣ : и вноутре бише та
ко велнкь гладь, да люди сꙋ коже, ремнке, чло
вичска и живинска говна. и матере свою ела
дицꙋ ядли : И биль ѣсть внꙋтрѣ велнкь поморь, и

такоѳо разбонство , убонстео н Слоѳаньѣ шть
ѳоннкоѳь , да ѳѣци дѣль шдь людí погнбаше .
На покомь кадь ѥсть Тнтусь са ѳсѫ слоу Ерусо-
лнмь добнть шнда нн старнмь нн младнмь мѫ-
жемь нн женамь нн днцí се не праїаше : што жн-
ѳо бнше , то бѣ поморено , ужнцено , продано , н
ласомь н медьѳедомь напрндь ѣржено , Н Темь-
паль , Градь сажгань н разваѣнь : Едно швако
грозно н страшно тнѣ н Бнчь Богь ѥсть до-
пустнль сѣрхѫ немлостнѳе н неѳерне Іюдее, сѳнмь
людемь на вѣчнí Наоукь , да кн годнре ІС҃Х҃ѫ н
Негоѳомѫ Ѳангелнью бѫде сѫпротнва н ненаснде-
лнга , хоте зло погнноуті , н што Богь Негоѳь
Сннь , дѫхь ѳетн , скрозí Пророке н ученике го-
ворí, прнті н шѣетѫе , То нсто брзо алí касно ста-
новнто нма бнті н згодитнсе.

ІС҃Х҃Т ѣ трíкрать Тьрговце íзь цркѳе загналь : Г.
Напрво , шнь тѫдые по Негоѳомь кьрстѫ шваз- Божѣ Цркѳе
мѣ , Нван. с. Потомь на цѳетницоу, како да ради тогазн-
нішнѣ Ѳангелне, н стн Мат. ѣ а. ѳедочнта. Кь- дане і вчнѣнѣ
трѫмому , ѳелнкí понедналкь . Мар: аі. Зовнмь Ісоу ; да ѳте
шнь даіе назнаные, да Господнь Богь людí ко- нсте нмаю ѳер
н цркве Божые разбнваю, крадоу н хне хоще на нн скупа пріті
шѳомь свнту н на другомь грозовнто каштнга- ванх ; С . Е .
ті н мучнті. Н такові татí н разбонницí ѥсь тро- ангѣлѣ праѳо
íн . Тн ѥдннѣ Іѳсоу, кон крнво лажьнво цркви прнповндати
уче н прнповндаю, по кутнхь мнсе служцí , дьна- нѣтлмачнти і
молнти пріщѣ
ѣщеватнсе, радн
тогѣ ІС҃Х҃Т та
кон дань ас ѫ ;
Цркѳи учн-

вль, смамне, Бабинске Божьіе слжбе горн наре-
ћю, потерю ю н бране, да зозаконимі чловнча с-
кнмн слжбамн, право истинно прнповнданіе С.
Евангелиа назадь кладоу н долн тр̃пѣщи, да се
право невернье. право не мл̊н н не зазнва на Бо-
га, тере прнпросте слабе добре сестн не бждоу
право научен̃е, напущ ̃не, ютѣшен̃е н поклнпл̃ен̃е,
зовнмь н тако душе убніаю н умараю. Дрязн Црн-
квенн лоупежн н разбоиницн ови исоу, кон црік-
сено поуӵено н наручено благо на свон прзь ш.
брашью то исто дерз н рашчн̃аю да зоваковн̄
Црнквеннмь благомь (како iесть шдь старнхь вер-
нихь Крал̃ вь, Поглавиць, Господе н вернихь
Кьртіань поуӵено нктому ннато дано н шдьлу-
чено)праве верне н учене редовнике, прнповнда̃-
це, Маштре шдь Шьколе, н убоге добре дьнке не
гоіе, не хране н не шмншлаю, него засе шбра-
щаю, непрздно тамно сѣдещи, лежещи, зохо-
лостью, спиньствомь, са пьсн, скон̃ н зблздь-
нницамн разчн̃аю н трате. Трети лупежн, раз-
боиницн н хиницн iесоу шви, кон Сакраменте, мі-
се, Божьіе слжбе н штпустке продаю н купоую:
Супротнва шваковнмь разбоиникомь, татомь
хиницемь н трговьцемь, се шдѣ данась
ICXT еле сриан, зато нхьи бн-
чемь шдь конопа нзь црнк-
ве загналь.

ЄДИНАДЄСТА НЄДЄЛЯ ПО СВЄТОЇ ТРОНЦІ, ПРИПОВИДАСЄ ЄВАНГЄЛІЄ, ѠДЬ ЄДНОГА ІѲДЄНСКОГА ФРАТРА, И ѠДЬ ЄДНОГА ѠЧИТНИКА ЗАЄДНО ѢЗИДОСТА Ѣ; ТЄМПАЛЬ ДА СЄ ПОМОЛЄ. ѠЧИТНИКЬ КОЇ СВОЇЄ ГРИХЄ СПОЗНА И ЗА ПРОЇЩЄНІЄ МОЛА; ШЄ, ѲСЛИШАНЬ БЪ. А ФРАТАР НЛІ ФА; РИСЄЇ, КОЇ СЄ НА СВОЮ ПРАВИЦѲ ДОБРОТѲ И ДОБРА ДѢЛА ѲУФАШЄ ѠДВЬР; ЖЄНЬ БѢ.

ЛѲКА. Н̃Ї. КЯП.

И РЄЧЄ ѠЇЩЄ КНИ; КНМЬ КОН СЄ СА; МИ ВАСЄ ѲФАХОѲ ДАСѲ ПРАВАДНИ, И ПОГРЬЄВАХОѲ ДРѲГИХЪ, ПРИЛІ; КОѲ ѠВОѲ. ДВА ЧЛОВЇКА ВЗІДОС; ТА ВЬТЄМПАЛЬ МОЛИТИ, ЄДАНЬ ФАРИСЄН, А ДРѲГИ ѠЧИТНИКЬ. ФАРИСЄН СТОЄЩИ, И

самь васебѣ говораше. Боже, хвалі ті
оздаємь да нисамь како ти другі лю;
ди, сплѣнки, неправадни, прелюбо;
денници каконо и ові очнтнкь, два
крать онедѣли постимь, десетнок да;
ємь, отасенхь коя оздрѫжимь. Я о;
чнтникь отъ далека стоѣше, нехтше
ні очню кнебу двигнути, него бѣше
прси свон говорещь: Боже мілостнвь
буди мені грѣшнику. Ја говору вамь,
сниде ові оправьдан дхижу свою, веще
него оні други. Ере сваки кои се зве;
шче та буде понижінь: я кои самь себе
понижче, та звишень буде.

Ошога Евангелиа Недѣли и отѣшенја.

а.
Нікаи чловек своју доброту німасе хвалити ни предъ Богом, ні убозн грѣш ников проклі ѣати, јере ніт коре ни без грі ха.

Нсх зове прилнку кара лицемере или хинце, (како Евангелисть самь говори) ради дво, јих рнчи. Напрво, кадь мнидоу и хоте жинхо ву couplet правицу и доброту, жинховими до; брими дели, слоужбами, безь вере сиісха, безь покоје и спознањја свонхь гриховь, безь мило; ти Божје и отпушченја гриховь, заслоужити и прити снебеса. Потомь, кадь они убоге селике грѣшнике

грешнике (чинећи правў Покороу, пристўпнеши кправсон вери, молећи и просећи Бога замилость и проўщенїе) тўдїе соудє, замећў, проклнн̃аю и wдлўчўю wть Краліества Божїега, wсоу двою хинвєнў скёрность и велнко помаи̃каи̃ье, данась ІС̃Х̃Т кара: И при томь ўчі, да нвдань чловек нимасе пред Богомь свою доброть, свонмі доврнмі дєли хвалнті ни wхолнті, ни наи̃е се ўфазти и занашаті: него да се всакі спозна и да за ўбога грешника, бўди смнлєнь и кротакь, никомўрь се не рўган и никогар неодмећи, ако хоће, да би н̃егова добра дила, н̃егове молье и Божіе службе пријетне биле Богў.

Wвн данашн̃і фаризен, кон ўцрквў хоіше, молаше, хваљаше Бога, много крать поћаше, ваздра трезавь бише, правў десетноу и задоуштво радь даваше, не крадїше, ни разбнаше, и не бише блўдникь, затомь wнь право ўчнни и слоужнль јесть Богоу, зачто Господнь Богь јесть wве рнчі заповндаль, и хоће wть свакога нметі, да се сврно и почтено с̃ржи и своmоу блнж̃немў добро чнні. да затомь јесть wнь крнво и сўпротнва Богоу ўчнинль, мнећі, да јесть зоваковў зеи̃скў доброть и правнцў, све Божіе законе и заповеди испланнль, и заслужнль Краліество Небеско: Wнь не нмніше правога спознанья ёнўтр̃ашнихь породнних грнховь, ни жалости, ні прије

ё.

Анћемери или хнищи ако се прімењє доврн, ећде моле посте, Бога іли међаю, велнки лотри прид̃ Богом ісоу, ради того ка̃ нимаю праве покоре, ни ево̃ре, ни любаве

Покоре , нн Бере ваїС҃ХА , нн любавѣ соупротнва блнш҃немѹ своме : Ере wнь Бога не молаше н не прошаше за мнлость н за wтпѹщенїе грнховь , нзь своега Бліж҃него , нзь wвога невол҃ного wчнтнка шпоть чнн҃аше роугаюшнсе ш҃нмь . Зато wнь бѣ прѣдь Богомь ѣдноь велнкь хнвень wхль грнш: нкь , н лоⷭгарь.

Г.

Права жалость сера н прош҃на чнне ѣдноу пл҃ноу н сверш: ноу позна҃ .

Wвн wчнтнкь докле ѥсть л҃юдн д҃рль н хн: нль крво н сѹпротнва Богѹ чн҃аше , Кдь ѥсть пакн своѥ грнхе позналь , ва҃ѣговон конценцнн поцѹтнль , да ѥсть с҃немїлостн н с҃рдѣ Божьѣм , н да ѥсть нато wнь хнпь справѹ Бер҃ ваїС҃ХА за мнлость н прошенье ѹмнл҃ѣннмь с҃рцемь молнль н проснль сатомь wнь право ѹчнн н правѹ Поко: роу зевршн н докон҃а . Рдн тога ѣгосѣ мольбе н прош҃ѣ ѥсоу wдь Бога ѹслншане . Ере Богѹ лнсто wвн ѹмнл҃ѣнн , невол҃нн, жалост: нн , ѹбозн грншнцн есоу ѹгод: нн , а не wвн wхолн лн: цемерн н хнвцн .

ДВАНАДЕСТА NЕДЕЛЯ ПО СВЕТОН ТРОНЦН, ПРНПОВНДАСЕ ЕВАNГЕЛІЄ, КАКО ІС̄ХТ ѢДNОГА ГЛѹШЦА Н NНМА НЗ; ЛНЧН, ЗОВНМЬ ѢСТЬ НСКАЗАЛЬ СВОЮ БОЖЬЮ КРНПОСТЬ, МОЦЬ Н ѠБЛАСТЬ ВЬРХЬ ДЬѢВЛ.

МАРКО З. КАП.

Н ѠПЄТЬ ѢЗШАД; ШН ѠТЬ СТРАNЬ ТНРА Н СІДОNІЄ, ПРНДЄ КМОРѹ ГА; ЛНЛЄНСКОМѹ ПО; СРНДѹ СТРАNЬ ДЄ КАПОЛН, Н ПРН; ВЄДѹ К̄NЄМѹ ГЛѹ; ХА, Н NНМА, Н ПРОШАХОУГА ДАБН РѹКЄ NАЌ ПОСТАВНЛЬ. Н ПОѢМШНГА ВАNЬ НЗ; ПѹКА ПОСЄБІ, ПОСТАВН ПРСТН СВОѢ ВАѹШІ NЄГОВН, Н ПЛЮNѹВШН, ТАКNОУ ѢЗЫКЬ NЄГОВЬ, Н ПОГЛЄДАВШН ѺNЄБО, ѹЗДАХNѹ, Н РЄЧЄ ЌМѹ: ЄФАТА, ТО ѢСТЬ ѠДПРНСЄ.

Н ѠNЬ

И ОНЬ ХНПСЕ ОТПРНШЕ ОУШИ ЌГОЕН, И ОУ-
ЗАЛЬ ЇЄЗНКА НЕГОВА ОДГНШЕМЬ БѢ, И ПРА-
ВО ГОВОРАШЕ: И ЗАПОВЕДА ЌНМЬ, ДА КО-
МОУ НЕ ПОВЕДОУ. И КОЛНКО ВЕЩЕНМЬ ЗА-
ПОВНДАШЕ, ТОУКО ВЕЩЕ ОНИ ОВО, ВЕЩЕ
ПРНПОВНДАХОУ, И ВЕЛЕСЕ ЧОУНХОУ ГОВОРЕ-
ЩИ. ВСЛКА ЇСТ ДОБРО ОУЧННЛЬ, ГЛОУХЕ
ЧННИ СЛНШАТИ, А НЊМЕ ГОВОРНТИ.

Ѡвога Еванґелиа Наоуци и оутѣшенїа.

Ѧ.
Ѡвї глоухї мїи̃, помени свє лю-
ди, ки надо-
шн, на всих о-
ліх от дїавла
схаблєни їсоу,
да не послоуша-
ю, и ніх волю
не приложе
кБожїємоу сло-
ву. Ѡвїм прїде
їс̃х на помощь
нним да скро-
зи Е̃ѵ̃ангєліє
доуха С̃. Да
почноу бити
Богу покорни
люблитиґа, мо-
лити и хвалн-
ти. Чтите
другн и г̃. дѣл
оу Прєдговорѣ.

Ѧ ѡвєи̃ данашни̃и̃ вєрни̃и̃ Їоудє, кон ѡвога
оубога глоуха и нима ка їс̃х̃оу привєдоше, и
мамо їедан лнпь єксємпаль и Наоукь, да ми (кої
по милости Божьої хправої вері и спознанью Бож
нєга Сина пришлі їсмо, и знамо да їесть оньта
правн милостнві Богь да хоће свнмь кон ва-
ерую на доушн и на тѣлоу помагати) нмамо та-
кое ѡвє оубоге младе припросте люди, кі правє вєре и
правога спознаи̃и Божьєга нимаю, ка їс̃х̃оу води-
ти и привєсти. Нмамо наіпрво наше дицу (конхь
доуша и сви оди такоє скрозі породни грихь ѡдь
дьїасла схаблєни їсоу, да не знаю, ни любе, и
не боїсе правога Бога) ка свєтомоу їрсту донести,
молити и просити вірно правога Бога за свєтои
Троицу, да онь ѡвоу оубогу грішноу дицоу такоіе
нзнутра

нзнѹтрa свонмь дѹхомь свѣтнмь (како мн нзвана зеодоу) крстн н шбдѣлі, да бѹдоу Бога право знални, любнлн, боѭлнсе н нємоу по нѣговон во= лн н слово до конца слѹжнлн. Потомь пакн кадѣ ісоу сѣщн, н прндѹ ннхь разѹмоу, тако нмамо н дѹжни ісмо ннхь оучнти сась швн Катехнзамь крaвомоу прнповнданью н ѣшколоу водитнѣ н прнгаѭати, да спомноу слово Божьѣ послѹшаю, н да се по нємь држе. Швѣ старе прнпросте люді нмомо прємь шѣако ѹчнти Катехнзамь вазданхь шпомнлти, да волно вдобрѹ нстнннѹ прнпосн= данью ходѣ, н самн чтоу свето Пнсмо, ннмь по= магати справнмн кнгамн, да шнн такоѣ по на= ѹкоу Божьѣга Сино ІС̄Х̄я Господнна н штрѣшн= тѣла нашега жнѣговнмь станомь н дьнѣмь пра= во спознаю, часте н моле. Н кадь шѣако здит= цоу н спрнпростнмн люді бѹдемо чннлн н рѣді= лн, ІС̄Х̄я заѣ звероу молити, да своѣ рѹке нане поставн, тако ІС̄Х̄Т жьѣговнмь Шцемь н здѹ= хомь свѣтнмь, хоѣ такоѣ свою мнлость ѹчнни= ти н дати, шнь хоще скрозн крсть, наѹкь, прн= поснданьѣ н чтѣнне стога Евангелна дѣцн н вер= ннмь прнпростнмь людемь, дѹховне внѹтрѣ ѹшн отворити н нзнкь отвѣзати: то ѥсть, шнь хо= ще нлль свою мнлость н свога дѹха дати, да бѹ= доуюре, занапрѣдь, нѣгово слово доброволно и звесельемь послѹшалі, право разѹмнлн н по нмь

ѢНХЪ ЄГРОУ, ѢНХЪ СТАНЬ ѢРЖАЛН Н ЖНЄЬЛН. Н Ѡ̈Н НН БЯДОУ ПОТОМЬ ТАКОЄ ѠДЬ ІС̄Х̄Я, ѠДЬ ЊГОВА ЗАСЛЯЖЄНЇ Н ДОБРОТЄ СЄНМЬ ЛЮДЄМЬ ѠЧНТО ГОВОРЇЛН Н ПРНПОВНДАЛН, НСЬ С̄РЦА МОЛНЛН, ЧАСТНЛН Н ХВАЛНЛН ГОСПОДНА БОГА Н ЊГОВА ПРЄДРАТОГА СННА. Н МН САТОМЬ ТАКОІЄ НСКАЖЕМО БОГОУ НАШ ВЄЬ ЧАСТЬ Н СЛЯЖБОУ, Н ПРАВОУ ЛЮБАВЬ СѪПРОТІВА НСВ̄ЊЄМОУ НАШЕМОУ. ѠВАКО МНШЛЄНЬІЄ Н ВОЛЮ ДАН БОГЬ ѠТАЩ СВНМЬ НАМЬ СТАРНМЬ Н МЛАДНМЬ РАДН І С̄Х̄Я, ЯМЄN.

8. Прнповндасцї нмаю людн ѡ своєга грнш̃га свнта ѡдѣлнтн. Ѕѣдѣса даю свѣдѣтєлѣ, да І С̄Х̄Т нст дошал. Н да Ѿ̃Гоѣ наѹк, С. Євангєлїє нст Божїі істнн̃.

КАДЬ ПАКІ ІС̄Х̄Т ѠВОГА ГЛѪХА ННМА ѠТЬ МНЖЕСТВА ПО СЕБН ѠДЬПЕЛА, ПОСТАВН Ѿ̃РСТН СВОІЄ ВѪШН ЊГОВЄ, Н ПЬЛЮНѪВШН ТАКНѪ ЇЗНКЬ ЊГОВЬ, Н ПОГЛЄДАВШН Є̃НЄБО, Є̃ЗДАХНѪ, ЗАПОВНДА ДА СЄ ѪШН Н ЇЗНКЬ ѠТВОРЄ, ТЕРЄГА ЦЄЛО ѠЗДРАВН. ЗОВНМЬ ѠНЬ НАНѮРВО ѪЧІ ПРНПОВНДАВЦЄ, ДА ЖЊНХЬ NАОУ КѠЬ Н ПРНПОВНДАЊЬЄМЬ ЛЮДІ ѠДЬ ѠВОГА ШНРОКОГА ПѪТА (ПО КОМЬ ДОСТА ЛЮДН ХОДН Н ГРЄДЄ НАПОГѪБЛЄНЬІЄ) ЊАЮ ѠДВЄСТІ І ПРІЄВЄСТІЄ КОВОМѪ МАЛОМѪ ВЄРНОМѪ СТАДѪ, ЗАЊЄ ЗДНХАТН Н БОГА ѦЛНТІ, Н ѪЧНТНІЄ ДА СЄ Ѣ̃РЖЄ ПО БОЖЬІЄМЬ СЛОВѪ, А НЄ КАКО СЄ ѠВН СВНТЬ Ѣ̃РЖІ. ПОТОМЬ, КАДЬ СПРСТН Н СЛНМАМІ ЊГОВЄ ѪШН Н ЇЗНКЬ ТАКНѪ, ЗОВНМЬ ДАІЄ СЕБѢ НАЗНАНЬІЄ, ДА ЖЊГОВНМЬ ЧЛОВѢЧАСТВОМЬ, ЖЊГОВѪ ПЛТЬЮ Н К̃РВЬЮ, НАС ІЄ ѠТРНШНЛЬ ѠДЬ ДЬНЄЛА, ѠТЬ ЊГОВЄ ѪЗЄ, ТАМНИЦЄ Н ПАКЛА, Н НАСЬ ІЄ ЗЛНЧНЛЬ ѠТАСВНХЬ ГРНХОВЬ, НА ДѪШІ Н НА ТЛѪ.

Н БѪ

Н бѹдѹщмѹ ѹшн н ѥзнкь нзлнчнль, зоємь чѹдо̃ се нсказоує н даѫ свндочастєо, да ѥсть шнь та прабн шбєщанн ІС̃Х̃Т кон нмнѣше прнтн на швн свнть. Зачто Нзана пророкѹѥ (Нза. на л̃ ѕ̃.) да ІС̃Х̃Т бѹдє глѹхє, ннмє, слнпє, хромє лѣчнль, н да ѥсть прабн Богь н Господнь с̃ѣрхь дьѧвла. Ѥ́рє шнь по п̃рвомь Божьємь шбѣѧньѭ, дьѧвлю шблдсть н дѣла таре н разваліѭѥ, ā. Нван. на г̃. Н да н̃єгоєь Наѹкь н шбєщаньѥ ѥст Божьі нстнн= нань н становнть, н єѣрнмь лѭдємь ѥсть прнѧ= тель мнломѹнхьѥ. Да хоще свнмь, кої зєрѹ по= моць н шдрншєньѧ прі н̃ємь самомь бѹдѹ нскалн, шєнмь нстнмь хоще помагатн тєре нзбавнтн ш= тасвнхь неволь: што вєще шдь Ісоу̃рстовнхь Божьнхь чѹдєсь нмасє ѹчнтн н знатн, шво нан= тн ѯщете шдь спрѣда вПостнлі н вПредєсловю, с̃томь н̃ з̃. н̃ й̃. Канит.

Г.

Нмамо рази посвітне хвале него Господі= ня Богоу на част добрн н єѣрни бнтн.

Н кадь ІС̃Х̃Т шєдѣ шдь швога чѹда прѣповн= да н нѣда говорнті, зовнмь нась ѹчн, кадь ко= мѹ што добраѹчннмо, да зато нмамо шд лю= дн таще хвале нскаті. Пьлкь тада право говорі, конга зато хвалі н прабі, добро ѥ всака ѹчннл. Ѥ́рє нстнн̃ говорє, да шнь самь како прабі Богь ж̃нговнмь Шцємь н дѧхомь свєтнмь сє гнчн ѥ̃ добро створнль. Родове на ā. я шно штось лю= дн оучннлн, то нсто нн бнло всагда н вазьда добро.

НЕДЕЛСКИХ ЕВАНГЕЛИЕ,

ТРИНАДЕСТА НЕДЕЛА ПО СВЕТОН ТРОИЦІ, ПРИПОВИДАСЕ ЕВАНГЕЛІЄ, ОТЬ СРИЦІЕ ОЧЕНИКОВЬ, КОІ ЇСЪ ІСХ ЗОЧИМА ВИДЕЛИ, ОДЬ ЗАКОНА, И ТКО ІЕ НАШ ІСКЬРДНИ.

ЛУКА ѕі. КАП.

И ОБРНОУВШИСЕ ТАДА ІСУС КУЧЕНИКОМЬ СВОІНМЬ ПОСЕБЕ РЕЧЕ. БАЗЕНИ ОЧІ КІ ВИДЕ ЧТО ВИ ВИДИТЕ. ЄГЄ ГОВОРОУ ВАМЬ, ДА МНОЗИ ПРОРОЦИ, И КРАЛІ ХТИЊХУ ВИДЬТІ ШТО ЄИ ВИДИТЕ, И НИСОУ ВИДЕЛИ, И СЛИШАТІ ШТО ВИ СЛИШИТЕ, И НИСУ СЛИШАЛИ. И ѓВО НИКИ ВЗАКОНУ НАУЧЕНЬ УСТАСЕ СКУШЛЮЦИ ИЄГА, И ГОВОРЕЦІ. ЖЕШТРЄ, ШТО ЧИНЄЦИ, ЖИВОТЬ ВЄЧНИ ПОСЕДЕМЬ? Я ОНЬ РЕЧЕ ИЄМОУ: УЗАКОНУ ШТО ЄСТЬ ПИСАНО? КАКО

Лако ли чтеш? Я wнь мѹ wдговогн н рече. Любнтн бѹдешь Господнна Бога тво; га: нсь цела срца твога, нсь цѣлѹ доу; шѹ твою, нъ цѣлѹ їкостью твою нз целѹ паметью твою, н блнжн҃ега тво; га како самь себѣ. Н wнь рече н҃емоу. Правосн wдговорнлъ, то чнн҃і, н жнвн; тн бѹдешь. Я wнь хотнюцї праведна ѹчннтн самога себѣ, рече Іс҃ѹс҃: Я тко їсть мон блнжн҃н? wдговорнвшн тада Іс҃ѹс, рече. Человкь нѣкн сходше wть Єроусолнма ва Єрнхоу, н намнрнсе на разбоннке. конга свлкоше, н ранамн; га рannше, н wтндоше wть н҃ега, wс; тавївшїга наполь мртва. Зголнсе та; да, дл нкн попь сходше wннмьѥ пѹ; темь, н внднешнга, мнмо нде. Такоѥ н Лакань бѹдѹць блзѹ мѣста wнога, н внднешга, н wнга мнмо нде. Я Самарнтань нкн пѹтѹюнь, прнде кн҃е; мѹ, вндѣвшнга, мнлостнн҃омь се гань: прнблнжавшнсе wбвеза ране н҃ега, на; тапляюцьѥ wлнемь, н внном, поста; внвшнга на жнвнѹ свою, н поведега на стлнь, н сѣрхоу н҃ега почѥ нмати

ПОМНЮ : Н ДРУГН ДАНЬ ДНЛЕЩНСЕ НЗЬНЕ ЛВН ДУКАТА, Н ДАЇЄ ШШТАРУ : Н РЕЧЕ , ПО; НЮ НМАН ШДЬ НЕГА , Н ШТО ГОДНРЕ ШЇЇЕ ШДЬ ВЕЩЕ СТРАТНШЬ КАДЬ СЕ ВРАТНМЬ , ВРАТНТН ХОЩУ ТЕБЬ . КОН ДДА ШТЬ Ш; ЕНХЬ ТРНХЬ ВНДНСЕ ТЕБЬ ДА ЇСТЬ БНЛЬ НЕГА БЛНЖНН , ШНОМУ КОН БНШЕ ЕРАЗБО; НИНКЕ УПАЛЬ ? Я ШНЬ РЕЧЕ: ШНЬ КОН УЧН; НН МНЛОСРДЬЇЕ УНЕМЬ . РЕЧЕ ТАДА НЕМОУ ІСУС. ПОНДН , Н ТН ТАКОЇЄ УЧННН.

Шсога Евангелїа Недѣн н Утнщенн.

Д.

Шво внутрнѥ дховно верно ѕнанїе н снѥ Іскрстовога стана, чнненъ , н шправлана , спасн . Да нз; ване само гле; данїе і снѥ без вере нншта не проудн.

НСХТ предь данашнїмь Евангелнемь се весели н хвалн свога Штца , да дан пенпростн Не; говомь н Нега ученнкомь прнповнданью свсвю. Потомь тѣдьѥ такоѥ хвалн ученнковь срнцу , да шнн зобѣма очнма н ушнма звайскнмн телеснннмі, н внутрнемн дховннмн ІСХЯ , Негова чѣдеса , н шво лнпо н свакога утнщенья прнповнданьѥ вн; делі н слншалн ёсу : по шваковон срнні светі Шт; цн , Крайн н Пророцн вене желахоу , како Нзаіа такое желнаше , говорещн на Мѣ. Капнтулн . Ро; снте небеса шдь згора , н шблацн дажінте пра; денога , штворнсе земла н породн спаснтела н праѣдоу . Н Капнт. У Ѕ. Ш да бн тн небеса про;

ѣрль

Ѣрль н Ѳолн прншаль : алн зато старн вернíШтн н Светн , лѣ нисоу бнлí несрнщнн людн , ако премь како нмн сада такое нзвайскнмí телеснимн шчнма ІС̄Х̄Я нѣсѵ ендѣлн . Нимь јесть за Ѳоста бнло (како н намь вѣчномоу спасínью) да лнсто здѵхѳннмн шчнма ІС̄Х̄Я ѣсѵ ендѣлн , знали н веровалн , да јесть шнь та прав Сннь Божьн , н радн ѣгове мѵке н см̄рти нмамо прощѣнье сенхь грнхоѣь . Швако ѣ Ябраамь (говорн самь ІС̄Х̄Т, Нвань. на ѣ. ѣга внѳѣль . Н Нван. на ѣ. говорн ка Томѣ , блажѣнн кон нѣнде н вервю , Ѧнна, Канфа , Пнлать , вѣще Бншкѵпоѣь , Папн н Їюдѣн ІС̄Х̄Я стѣломь ваплтѣ , стѣлеснимн шчма ѣсоу внѳѣлн , шнмь говорнлí нлн н пнлí , алн каѳь снѵ тр̄нимн шчма нисѵга глѣдалн, ѣговомѵ словѵ нисѵ веровалн , зато шваково звайско внѳѣнье ѣнм нништаре не проудн , негонмь јесть , велнко вѣще шкоднло . Зато люді швн нѣпаметно н крнво чнне , мнѣн , каѳь свето тѣло полн шннхь спачѣнихь мнсь , нлн ѳѣве Марне кошѵлю н ѣје млѣко, нлí шснпове холеве нлí светога Петра глась , нлн кою ѳрѵгѵ светн̄ѵ внѳѣ , ѳа шнн зовакоѣнмь внѳѣньјемь срнщнí, н светн бѵѳѵ , н велнко прощѣнье хоте ѳобнти . Яко тн ваІС̄Х̄Я н ѣговомѵ светомѵ Евангелню тв̄рдо не вервјешь како ѣсоу ѳѣва Марна н сви прави Светн веровалн , тако н тí, како н невернí Їюдеí зовакоѣнмь внѳѣньјемь прí Богу нн

ГОСПОДИ ПРИ СВЕТИХЪ, НИШТАРЕ НЕ ОПРАВИШЬ. Него
СТИМЬ И ТАКО НДОЛОМЬ САДЖИШЬ И КРІЕО БОГА ЧАС
ТИШЬ, БОГА ГРОЗОВИТО СРДИШЬ, НЗЬ ІСОУХРСТОВЕ
МОУКЕ И СЕНХЪ СВЕТИХЪ ШПОТЬ ЧИНИШЬ, МНЕЩІ ДА
ХОЩЕШЬ ЗОВАКОВНМЬ ЕНДЕНЬІЕМЬ ПРИ БОГОУ И ПРИ
СВЕТИХЪ МИЛОСТЬ, ПРОЩЕНЬІЕ ГРЕХѢ И КРАЛІЕСТВО
НЕБЕСКО ЗАСЛОЖИТИ, КОЕ ВИЧИ НЕГО ЗВЕРЬ ПРІ САМ
ІСХ ЗАОСТОЙ ДОБЕ И НАСЕ НАВЕДЪ.

Є. Свакн человнк нмі свазда пн; тати, по пра; фом пвтв са не бса: Нан еще слвжбе Божіе и. соу, любити Бога іскрнога свога: ялн мі не скрозн об; слвженіе запо; ведн Божих. него радн вере ва ІСХТЯ зао; стрн по милос ти прндемо са небеса.

ОВИ ІЮДЕНСКИ ДОКТОРЬ ОТОМЬ ПРАВО ЧИНИ ПИ;
ТАЮЋИ, ШТО БИ НМѢЛЬ ЧИНИТІ ДА ВА НЕБЕСА ПРИ;
ДЕ. ЄРЕ ТАКО СВАКИ ЧЛОВЕКЬ, КАКО И ЧИМЬ СЕ ПРИ;
ДЕ ВА НЕБЕСА, НМА НОЩ И ДАНЬ ПИТАТІ, ТЕРЕ НСКА;
ТИ ДОКЛЕГОДИВЕ ТА ПРАВИ ПВТЬ И СТАЗОУ НСПИТА,
ОНЬ НЕ ТАКАНШЕ ПРАВО И РАЗВМНО ОДГОВОРИЛЬ, РЕ;
КВЩИ, ДА НАІ ВЕЩЕ ЗАПОВЕДИ И СЛВЖБЕ БОЖЕ ІЕСОУ,
ЛЮБИТІ БОГА ЗА ВСЬ ДВШЬ И МОЩЬ, И БЛИЖЊЕГА КА;
КО САМОГА СЕБЕ. ДА ЄТОМЬ ЈЕСТЬ КРИЕВ И НЕРАЗОУ;
МАНЬ. МНЕЦИ, КАДЬ ЧЛОВЕКЬ БОЖЬІЕ ЗАПОВЕДАІ ЛИ;
СТО ЗНА И НАПАМЕТЬ ВМЬ, И СЕ ЗОВНМИ ЗВАНСКИМИ
ВДИ И ДЕЛОМЬ ПО НИХЪ ДРЖИ, ТАКО НЕМОУ НИ ЕС;
ЊЕ КЖНЕОТЬ ЄЧНОМЬ ПОТРИБН. ОВО КРИЕО МНА;
ІЕ И НЕРАЗВМЬ ОВОГА ДОКТОРА ІСХТ ОВДЬ КАРА И
СВПРОТЬ СЕДОЧИ, ДА БОЖЬИХЪ ЗАПОВЕДИ НИГДА;
ДЕ ПРАВО НИ РАЗВМѢЛЬ НИ ОБСЛВЖИЛЬ. ЗАТО ІСХТ
ГОВОРИ КНЕМОУ, ТО ЧИНИ И ЖНЕТИ ХОЩЕШЬ. ТЕ;
РГА ЗЫЕДНВ ПРИЛИКВ ВЧІ, ТЬКО ЈЕСТЬ СВАКОГА ЧЛО;
ВЕКА БЛИЖЊИ. ІСХТ ЗОВ БЕСЕДОУ, ГОВОРЕЩИ, ТО

ЧИНИ

оучнин н женити хощешь толнкан хотнїше ре
щи , ако хощешь свою доброту н своимь wбслу
женьїемь Божьнхь заповнди безь вере ваме , при
ти вьнебеса , тако ти wве дѣ заповеди , укнхь
све друге затворене їсоу , напльне wбслужи , ере
како такоїе свети Паваль (Крнмла. на ѳ. говорі,
да не wни кон послушаю законь праваднн предь
Богомь їсоу , него кон здьнньїемь wбслуже За
конь ти нсти праваднї будоу . да паки wви док
тур wенхь запоснди нн wбслоужнль , знасе нзь
wвога , кадь не знаїше н право не разумнїше за
кона кон їсть ѥга блнжнн : н wнь такое море
бити да бише їдань wть wвнхь редовнкоѣ ,
кон мимо разбненога н райенога пронде . при то
їсть такое нзь светога Пнсма тере нзь всагдань
нихь Наукоѣ н Ексемплоѣ свимь знано : да ни
їдань чловекь ватомь жнвотоу свнхь Божьнхь
заповнди завснмь срцемь за всу памету н са сенм
дьнньемь не море wбслоужити . я зато када соб
држаньїемь Божьнхь заповеди ннідань ва не
беса неморе прити , тако намь їсть потребань їе
дань друди пть ва небеса та нсті їсть та права
вера вїсхя . wдь wвога дѣла н Наоука , за кн
узрокь заповеди Божьіе дане їсу , мн уКатехнз
мн н уПредесловію вамнознхь местнхь говорнмн
їсмо . чтите вдПредесловію wвь ѯа . Капитоу
ли.

Г. Ш вь Самарнтань ѥсть право заповнѣь шдь
Нскрѣнн нима сѣого нѣвдьнѣга разѹмѣль, н се ѥсть по ѣон чн-
сѣ него злнпім ѣнньѣмь држаль тѣре нсказаль, н свакн чловѣкь
тащіім гово- добарь нлн зальи, Кьрстнннь, Тѹракь, Жндов-
рѣим, него сннь, нлн Поганнь, прнятель нлі непрнятель,
чнѣнѣем н зне кнгоднре потрѣбѹе наше помоьн, ѥсть нашь нсь-
тнноу любіті вдн: тога нмамо не лнсто збесѣдамн, него са
а. Иван. г. б. свнмь чнмь нан вѣще морємо любнті слѹжнтнмоу
помню сѣрхь ѣга нмѣті н ѹчннтнмѹ добро. Ка-
ко ѥсть швн дмашѣн Самарнтань ѹчннль, кон
ѣговомоу непрнятелѹ са сѣнмь чнмье могаль н
нмель прнсѣбн, зѹльѣмь, зѣнномь, скоѣмь, спн-
нѣзн стрегѹщнмѹ слѹжнль н ѹчннль: што шдѣ-
ще шва лѣпа прнлнка зламенѹіе н ѹчн, шво нанти
хоцѣте вьПредсловію на л̃ѕ. Капит.

ЧЕТРНАДЕСТА НЕДЕЛА ПО СВЕТОЇ ТРОНЦІ, ПРНПОВНДАСЕ ЕВАНГЕЛІѢ, ШДЬ ДЕСЕТЬ ГѸБАВЦЬ ШЗДРАВЛ̃ЕННХЬ ШДЬ ІС̃Х̃Я, ШТЪ КОНХЬ НЕГЬ ѢДАН, ХВАЛОУ ВЬЗДА, Н ДОКОН; ЦА ВЕРАНЬ ШСТА.

ЛѸКЯ. ѕї. КЯП.

Н пгн

И прігодісє кад гредніше ваєрѹ, солнмь, и хоіа; ше по средѹ Самарнє, и Галилеі. И кадь вьлизє оу нікі Тьргь. Соусрѣтошєга десєть мѹжи гѹбавнхь, кої сто; єщи издалека двигнѹше глась, и реко; ше. ісе Мештре, помилѹї нась: Кожнхь када вид рече: Поидите, и ѹкажи; тесє Попомь. И пригоднсє, да гредѹщи ѡчищєни єсоу, Единь тада ѡть нхь кадь вид да єсть ѡчищєнь, вратисє звелікимь гласомь славещи Бога, и паде на ѡбразь кногамь нега хвалѣ воз; дающи немѹ: и та бѣше Самарітань. ѡдговорившн тада іс рече: Нѣлиих десєть ѡчищєно, да деветь нхь кадѣ; соу? Нінайдесє конбисє вративь, дабі хвалѹ Богоу далѣ, нєго ѡвь иностра; наць. И рече немѹ: Станисє, пойди, вє; га теоіатє спасєна створі.

НЕДЕЛСКИХ ЕВАНГЕЛИЈ.

Шесога Евангелиа Наоучн и отъшенија.

д.
Данашње Евангелиј седам річі нас учи, и шпомина.

Шво данашње чоудо даје свидочаство и учі седамь рнчи. Напрво, да Іс҃ѹ҃рстовь Наѹ҃чь, говорење и Евангелне јесть Божје и истинно: ē. Шви Гѹбавци заменѹю и кажоу, да свн люди на дѹши Гѹбави јесѹ, то јесть, Свн грешнци јесѹ, шенхь ннедьна лекарна неморе шздравити ни излечити, него само шви једини Синь Божьи. ѓ. Нась учи, да такое нми зовакоев вегрѹ прн І҃С҃Х҃ѹ здравьи нашнхь дѹшь искати нмамо, тѣрдо вероватн, да прн ѥмь самомь добнмо шпѹщенје грнховь. Ере како јесть прнправань шнь хнпь швнмь Гѹбавцемь помагати, тако јесть шшье и сада свакомоу верномѹ, кои покорѹ чнні кающнсе грнховь, прнправань сее ѥгове грнхе простн. И свети Иоань говорн, д. Иоан. на д. Іс҃ѹ҃рстова ѓрев Сина Божјега, нась чистн и перешть свакога грнха. ђ. Се учимо, да оуверн нмамо бнти Богѹ и ѥговнмь заповндамь покорни, како швн Гѹбавци ѣпочелоу бнхѹ покорни и послушни ѣтомь, кадь по Іс҃ѹ҃рстовон заповеди, (прво него бѣхѹ шздравлени) пондоше ѓредовь, никомь. ѣ. Да вегрн нмамо остати до конца, и не датнсе нніедноі напасти ни преговорењю отъ истиннога слова и шбетованја Божјега одвестн ни

ни ѡдѣлѣны. Ере доста люді се нанде кон почнѹ право єроєаті и ѣржатисє по Божьеі єолі: Потѡ пакь до мало врімена лєні постанѹ, васпеть ѣстаѓѣ постолѣ нлі чнжме стѹпе и ѡбѹваю, и тако жнеѹ, тере се дадѹ прєластити и преговорити и боѣнсєкоіе нєволе нлі шкоде ѡпеть на крнеѹ вероу стѹпе и падѹ: тако се ѡєнмь дєєтнмь Гѹбацемь пригоді, кадь се Попомь даше преговорити, да ѡні нисѹ крипостью и словомь Іс҃ѹ҃рстовнмь ѡзнаравлєні: него посрнщі, и зато да сѹсе Попомь прнказалі, и Ѡфарь донеслі и ѡфрали, зато Іс҃х҃я не захвалише. Шесто, Мн нмамь такое залнмь нєхвалнимь неспознаннмь добро ѹчинити, како ѡедѣ Іс҃х҃т ѡвнмь дєєтнмь нехвалнімь гѹбацень доброть ѹказа. И ѡтаць нєбески чині с҃лнце сніати и дажьнті сѣгхѹ зале и добре, Мат. на ѣ. ѕ. Мн се нмамо вазда и повсѹда сѹпроть Господинѹ Богѹ ѹказати хвалежні, ради доброть, кое ѡт҃нега нмамо на дѹши, на тѣлѹ и на благѹ ѡдь нєгове мнлости сенмь людень говорити нега частити и хвалнті.

Ѹчєнци и прнповндаєци, кон хоте зовнмь (кадь Іс҃х҃т ѡвдѣ гѹбацемь говорнидте и прнказитесе рѣдовницомь) свндочити и показати, да повѣдь ка се попоу ѹчинн, јесть ѡть Іс҃х҃тя поставѣна и запоендана, ѡвога данашнєга Євангелна право не разѹмнѭ и крнеога тлмаче.

Ѣ. Нимсе ѥ Богѹ вазда повнда ті и поснатіся да ѹбозі грішци нсмо. Пріпразнх прнповнєдаєц сѣта нс,

кати, како имамо се Божію милост прѣ
ти и грѣховѣ
бити прости:
Поповска спо;
вѣдь грѣхов не
ѡдпущаѥ, него
има казати и
говорити ка;
дн, како ѡд;
пущеніе добі;
ти имамо.

Зато ІС҃Х ѡсѣдѣ не вели гѹбасцемь имъ грѣхѣ
сѣ и поредѣ попомь брости и говорити, ѥре јесть
неможно: Зачто людн сихъ грѣховь не раз;
мію и не знаю. Псал. ѳі. него ІС҃Х говори, ѫ;
кажитесе редовникомь ако чисти јесте и право з;
драви ѡдь гѹбе ні не: ѥре попомь биле наравѣи
гѹбаѣ глѣдати и разлѹчитіе ѡть людн. Лѣвит.
на ѧі. ѝі. И ѣдрѹгомь местѣ ІС҃Х говораше та;
кое кнѣзномоу гѹбацѹ. Мат. й. прикажи дарѣ
твои, како јесть Мојсеи заповѣдалъ ѥсендочас;
твоу сврхоу имъ: ІС҃Х јесть напрво тога ра;
дн гѹбаце ѥпопомь послалъ, да зоснмь имъ
сврои и послѹхъ нскѹси. Потомь јесть ѥдинъ на;
ѹкъ дали, да се имаю праве служѣе Божіе и пра;
ви служабници цркѣени ѡбѣржати. Къ третомѹ,
да чѹдеса, крипость и ѡбласть Исѹ҃рстова има;
ююе скрозн Попе потврдити, разгласити и ѥнти;
да Ісѹ҃рстово чинѥные и приповѣданые право и
истинно ѥ. И ѡви гѹбавци пѹтемь гредѹщь прѣо
него ѥпопомь придоше ѡздравѣлени ѥсѹ. Зато
ѡва попоѣска ѣавши шаптана сповѣдь ни ѡд Бо;
га ни;га ѡть людн поставлена, тога ради, да ті
припости людн ѡдсѣдь ѥдань по ѥдномь се цви;
и подь ѹчени бѣдоу, и немоѣне жалостне вести
ѹѣри потврѣене и ѹтѣшене, и ти ели сramотни
грѣшници жстро и люто кавани: и бѣдь ѡзе спо;
ѣди (ки се попомь чини) море человѣкь (ако листо

прос

правоу сероу҃ имѧ)ѣнти спасень. Ѧлн пакь Богоу се їма вазда всако врѣме всакі чловѣкь споѣдатї и добро спознати грѣхе своѥ каюшнсе и шдь нн҃х се шдвратити, кн хоще с҃нѣбо прнти. шбоу нсть споѣдь і҃с҃х҃т ѥсть ва шченашь постасилъ, кдь говорнмо, штпѹсти нам҃ ѣлгѣ наше. Ш, вако сѹсе свн Штцї. Провоцн, ѹченицн и свн сеетї, шчнтникь, Лѹк. її. Дасндь, Псал. л҃с҃. Разбон: нкь на крижоу: Лѹк. к҃г. Свети Пѧваль, а Тнм҃. г҃. Доклсоу ваѳомь жнѳотѹ бнли ѳаздѧ н всако врнме нсповндали. Потомь кдь ѥсмо што крн: со н неправдно бл҃нж҃ѥмѹ нашемоу ѹчннли, то нсто нмамо прѣдь нимь спознати н прощенне прос снти: како і҃с҃х҃т, Мат: с҃. ѹчн. Н свети Ѧковь: на с҃. Капнт. говорн: Спознаите н споѣндантесе мію собомь ѥдань дрѹгомѹ свое грнхе, н молите ѥдань за дрѹгога, да спасенн бѹдете.

ПЕТОНЯДЕСТЯ НЕДЕЛЯ ПО Светон Троцн, прнповндасе Евангелі̀е, да Кьрстьѥнн нмаю скр҃бѣті што бѹдоѹ ѥли н чимь се бѹ; дѹ шдѣвли, како мѣер; нпцн скр҃б: .

Мят. 5. Кяп.

Нитворе:

НИТКОРЕ НЕМОРЕ ДВИМА ГОСПО; ДОМА СЛУЖИТИ, АЛИ ХОЩЕ ЈЕДНО, ГА НЕНАВИДИТИ, А ДРУГОГА ХОЩЕ ЉУБИТИ, НЛИ Х҃, ЩЕ ЈЕДНОГА ПОСЛУШАТИ, А ДРУГОГА ПОГРДИТИ. НЕМОРЕТЕ БОГУ СЛУЖИТИ И МАМОНОУ: ЗАТО ГОВОРУ ВАМЬ, НЕ МОНТЕ СКРБЕТИ ЖИВОТУ ВАШЕМУ, ЧА БУДЕТЕ БЛАГОВАЛИ И ПИЛИ, НИ ТЈЛОУ ВАШЕМУ ЧИМЬЈЕ ХОЩЕТЕ ОБУТИ: НИЛИ ЖИВОТЬ ВЕЋИ НЕРЕ ПИЋА, И ТЈЛО НЕГО ОДЕЋА? ГЛЕДИТЕ ПТИЋЕ НЕБЕСКЕ, КЕ НЕСЕ, НИ ЖАЊУ, НИ СКУПЛАЈУ ВЪ ЖИТНИЦУ, І ОТАЦЬ ВАШ НЕБЕСКІ ПИТА И҃: НИСТЕЛИ ЛИ ВЕЋЕ ОДЬ И҃НХЬ? ДА КОЈ ОДЬ ВАСЬ СКРБНО МИСЛЕЋИ МОРЕ НАДОСТАВИТИ ВЕЛИКОСТИ СВОЈЕ ЛАКАТЬ ЈЕДИНЬ? ИЛИ ОДЬ ОДЕЋЕ ЧА СКРБИТЕ? ПОГЛЕДАЈТЕ НА ЉИЉАН, КОЈЕ ЄСОУ НА ПОЉЕ, КАКО РАСТУ, НЕ ТКЕ И НЕ ПРЕДУ: ГОВОРУ СТАНОВИТО ВАМЬ, НИ САЛОМУНЬ ЗЛИСТО БА-

ВСОЈ

ВСОН СВОЇОН ДНКН ТАКО ѠДНВЄНЬ БНЛЬ, КАКО ЇДЬНА ѠДЬ ѠЄЙ? Н АКО СѢNО ПОЛС; КО, КО ЇСТЬ ДАNАСКА, А ЗЮТРА ЄЬПЄЩЬ СЄ СТАЄЇ БОГЬ ТАКО ѠДНВА, КОЛНКО ЄЩЄ ВАСЬ, Ѡ ВН МАЛЄ ВЄРЄ? NЄМОНТЄ СК҃Р; БНТН ГОВОРЄЩН, ШТО ХОЩЄМО ЇСТН, Н; АН ШТО ХОЩЄМО ПНТІ, НАІ ЧНМЬ ХОЩЄ; МОСЄ ѠДНТН? ЗАЧЬ ѠВА ВСАКА ПОГАNН НЇЇУ: ЗNАБО ѠТЦЬ ВАШЬ NЄБЄСКН, ДА Ѡ; ВНХЬ ВСНХЬ ПОТРНБУЇТЄ: ДІ ЗАТО НЇЇН; ТЄ ПРВѠ КРАЛЇЄСТВО БОЖЬЇЄ Н ПРАВДУ ЇЄ; ГОВУ, Н ѠВА ЄСА ПРНЛОЖЄТСЄ ВАМЬ. NЄ; БУДНТЄ ТАДА СК҃РБNН ЗА ЗЬЮТЄРNІ ДАNЬ, ЗАЧЬ ЮТЬРNН ДАNЬ БУДЄ ЗА СВОЇЄ СК҃РБЬ; ТН: ЗАЛОВѠЛNО ЇСТЬ СВАКОМОУ ДNЄВОУ СВОЇ NЄВОЛА.

Ѡвога Євангелїа Nаѹцн и ѹтѣшенїа.

НС҃ХТ Є҃ДАНАШЊЕМЬ ЄВАNГЄЛНЮ СВОЮ ЦРНКВОУ, ТО ЇСТЬ, ВЄРNЄ, МNОЗНМН, ЛѢПНМН, РАЗѹМ; NНМІ, ЯРГѹМЄNТН, ЄКСЄМПЛН Н ПРНЛNКАМІ ѹЧН, ВЄ; АН Н ѠПОМNNА БОГОУ ПРАЄО ВЄРОВАТН, ДА ВЄРNН КЬРСТІѢNН NНМАЮ НДОЛОМЬ СЛОУЖNТІ, ЗА ЄДNКО БЛАГО Н ПНЩѹ, NН ЗА ѠДНЦОУ СВ҃РБѢТН: ЄРЄ ГОСПО; ДНNЬ БОГЬ ЛЮДН ѠNNХЬ КОІ NАN҃РВО ГОВОРІ ѠВ;

1. Правєн и вєрNн Крстїѣнн NН, маю како NЄ; вєрNнцн за тє, лєсNєрнчн пре вєщє с҃крв҃Nн и печалнн бнтн NєГО глєдатн, да к҃праєон єѕ;

ре прнда; прн
тон остано у і
моле. Н ѡнх
дѣло н чнѣнѣ
по Божіе запо
вєдї до свърше
зачто ѡни зо
ваковѫ невєр
ѫ скрбю н пе
чалѫ (Бога
жнѣговнм ѡбе
щанієм дажна
чнне) нїштар
не ѡправє; н
мам ѭ нвако ѡ
сталнх нєвол
за досто.

дѣ ІС̄ХТ) Божыє Кралѝстсо н ѝгово҃в правдѫ нш҃
ьѫ, нєѣ забнтї нн ѡставнтї, него совакѫ ствa҃
рѫ ѡсв̄рбѣтн, помагатї, н ѡмнслнтн, то ѣсть,
кадь свето Евангелне послоушаю, по ѝемь ѝнхь
вєрѫ, стань, а̄рже н жнвѫ, слѫже Богѫ н нсѣрд҃
ѝемѫ своѭ, моле, зазнваю Бога, ваневолахь
болнн єсѫ, ѡваковнмь людємь Господнь Богь
хоще дати вѣчноу Небескѫ радость, н на ѡвомь
свнтѫ такое ѝнхь телеснѫ потрѣбѫ, Када ѣдань
Кьрстїанскн дежелскн Господнь нлї владаваць
нлнтї ѣдань Цєсарь, Крал̄, Бонвода, Кнєзь Ка҃
пнтань, Племенитъ, Соудаць, нлї намєстнкь
правдѫ н нстнѫ праєнцѫ своннмї подложнніі а̄р҃
жн, сѣнмь правдѫ чнн, вєрне н добре справла н
мнрї, зале пакї кара н каштига, ннкомѫрь снле н
непраєдѫ не чнн, н дрѫгнмь нєда ѵчннитї, ѡтъ
ннкогар вєще (него ѡтъ старнхъ ѡдалѵєно ѣсть)
не вазме. Н када ѣдань прповндаваць н плєт҃а҃
нѫшь вазда свето Пнсмо чте, молн, праєо свето
Евангелїе прповнда разѫмно, нстнн̄ н праєд҃а҃
но т̄лмачї, н свете Сакраменте, праєо даѣ н дє҃
лн. Єдань граѫнинь поургарь, т̄рговаць, пра҃
єдно с̄нстнѫ дѵгѵѣ н чннї, праєо вага, кѵпѫ҃
ѣ, мєрн н проданыѣ: ѣдань Мештарь ѡтъкого҃
днре праєдне мештрне нлї тежакъ своѭ мештрнѭ
н дѣло єрно чннї. Єдань кметь ѵврнме прнгод҃а҃
но свое ѝнве н полѣе гної, ора, коса, снѣе, жане,

кос҃н,

КОСН, ГРАДН, Н СВОНОЇН ЖНЄННІ НАСТОЬН. Є́ДНА ГОСПОЇ ѠДЬ ѠБНТЄЛІ ДОБРО, ЄРНО ХНЖ҃ СВОЮ РЄ҃ ДН, МѫЖА ЛЮБН, ДНЦ҃ ЛНПО, ѳ҃СТРАХОУ БОЖЬЄМЬ ГОЇН Н ХРАНН, РАБОМЬ Н РАБНН҃АМЬ, ДАЇЄ ШТОЇНМЬ ПРНСТОЇН. Є́ДАНЬ СННЬ, ХЩІ, РАБЬ Н РАБНН҃А, КА҃ Є́С҃ СВОМ҃ ѠТЦ҃, МАТЕРЪ, ГОСПОДАРОМЬ Н ГОСПО҃ ЇНМЬ, ЄРНН, ЄОЛН҃І Н ПОКОРНН. ѠВАКОВН҃Ь ЛЮДЄМ, СКОЇ ѠВАКО ЧННЄ ЙНХЬ СТАНЬ Д҃РЖЄ, Н ѵПРАВОН ВЄ҃ РН СТОЇЄ Н МОЛЄ, БОГЬ І҃Е ѠБѣЩАЛЬ ХРАН҃ Н ѠДНЦ҃ ДО ПРАВОГА ЄРѢМЄНА ѠМНСЛНТІ Н ѠС҃ВРБЪТІ, Й҃Й ПРІ҃Д Є С҃ НЄСРНЦ҃ Ч҃ВАТІ БРАННТІ Н ѠХРАННТІ: ѠДЬ Ѡ҃ ЄАКОВОГА БОЖЬЄГА ѠБѣЩАНЬЄ҃, ДА ЄРНЄ ХОЩЄ СА Є С҃ ТЄЛЄСН҃ ПОТРѢБ҃ ѠБНАНО ѠС҃ВРБНТН, СВЄТО ПНС҃ МО ВАМНОЗНХЬ МЄСТНХЬ ГОВОРН: ѠЄН р҃ М҃ Д҃. Ѱа҃ ЛАМЬ ГОЄОРН. ВСАКА ѠТЬ ТЕБЄ ЧЕКАЮ, ДАНМЬ ПН҃ Щ҃ СЛАВРѢМЄ ДАШЬ, КАДЇНМЬ ДАЇЄШЬ ЗБЕРѵТСЄ, ѠТ҃ ВОРНВШН РѵКОУ ТВОЮ, ВСАКА НАПЛНЄТСЄ БЛАГОСЛО҃ ЄА. Н Л҃ Д҃. Ѱал. БОНТЄСЄ ГОСПОДА ВСН Й҃ЕГА СВЄТН, ІЕ҃ БОЮЩНМСЯ НѢ НН҃ЄДНА ПОТРѢБА, БОГАТН ПО҃ ТРѢБѵЮ Н ГЛАДОУЮ, А НЩ҃Н҃ ГОСПОДА НЄХОТЄ ПО҃ ТРНБОВАТІ ВСАКОГА ДОБРА. Н Л҃ З҃. Ѱал. ТН ЄРНН Ѵ҃ЕРѢМЄ ГЛАДА НАСНТЄТСЄ. Н х҃ а҃. Ѱал. ГОВОРІ: Є́Р҃Є ЯНГЄЛОМЬ СВОНМЬ БОГЬ ЄСТЬ ЗАПОВѢДАЛЬ, ДА ЄРНЄ Ч҃ВАЮ ВАВСНХЬ Й҃НХЬ ПѵТѢХЬ: Н ѠВАКОВНХЬ Ѵ҃КРНПНТЄЛ҃ННХЬ ЄКСЄМПЛОВЬ ЄСТЬ МНОГО Ѵ҃ СВЄТОМЬ ПНСМ҃, Н ѠЩЄ САДЬ МНОГЄ ВНДНМО, ДА ГОСПОДН҃ БОГЬ Ц҃РКВ҃, ТО ЄСТЬ, СВОЇ ЄРНЄ, СЧ҃ДЄСІ ХРАН҃І,

жнєн , ωблачи ωбѣржи и бєдни , Да не погинеу .
Господинь Богъ ієсть зєлнкими чоудєси староу
цркву, Израелитане єгиптъ и ѣпустиńі питаль
и шхранилъ . Премь тако Моисеа , Илию , Сарепе
тански вдовицу , Господинь Богъ ієст тако до
брь , милостивъ и могущ , да такоіе (како шє
дъ самъ ІС̄Х̄Т и свето Писмо дроугоудє много
крать дае свидочаство) свакога племена пьтнце ,
кавране и срабьце , и свакога племена зєнрину жи
єн , пита ωбѣржи и ωмишла : поліе , сѣнокоше ,
ńнее , стабла , свакоу рожоу и центьіе на полю
красно ωблачи , єлико вєще шнь хоще члов҃ка ,
(кога ієсть насподобъ и прилику свою створилъ ,
да има савєки при ńемь жнєти , и далмоу ієсть
дшу и тело ,) омислитí и ωсрѣдѣти спицу и зо
дицу . Зато предраги Кьрстьани , єрудимо , ѳфа
имо и служимо право Богу , а не Мамону непра
ведномъ, нєзбранимо схиньу крнєога блага, Гос
подинь Богъ нєще ωвога ωть свонхь єрнихь
трпѣти : Єре Мамомь , то ієсть , крниво и хиньє
но благо , Богъ ієсть савсима супротивно : Гос
подинь Богъ єли и заповида , да члов҃кь има
ńега самога сѣрху всихь ричи любити , ńега др
жатисє , и ńему служити са всимь срцем, са всимь
животомь и ѣńега самога ѳфати . Мамонь паки
говори , ако будеш Богу служитí , и ńегосє зл
повѣдн ѣржатí ничтарь нєщеш имѣти , ωдь оу
бошта

БОШТЄА Н ГЛАДА ТНІЄ ѵМРѢТІ Н ПОГНАѵТІ : ГОСПОДНЬ БОГЬ ПРЄПОВѢДА Н КРАТН , ХНИНТН , КРАСТН Н РАЗБНАТІ . ЇАМОНЬ ЄЕЛН СА ЄСНМІ ЗАЛНМІ ШЄГАМН Н ДЄЛІ САВСАКОѵ КРНЄНѢѵ СНЄВЄРѵ , СКРНВНМІ РОТАМН ДѵГОВАТН Н БАРАТАТІ . ГОСПОДНЬ БОГЬ ЗАПОВѢДА ѵБОЗНМЬ ПОТРѢБНИМЬ ЛЮДЕМЬ ДАТН Н ПОМАГАТН : ЇАМОНЬ ПАКІ ЄАПНЄ , АКО БѵДЕШЬ ДРОѵГНМЬ СВОІЄ ДѢЛНТІ ТАКО БѵДЕШЬ САМЬ ІЄДАНЬ ПЄТЛАГЬ . ПРЄДЬ ѠЄАКОВѵ НЄВЄРѵ Н ЇАМОНСКѵ ДЬНЄЛЮ СЛѵЖѢ Бѵ НАСЬ НЗБАТН ІС̄ХТ , ЯЇЄN.

ШЄСТОНЯДЄСТЯ NЄДЄЛЯ

ПО СВЄТОН ТРОНЦН , ПРНПОВНДАСЄ ЄВАНГЄЛІЄ , КАКО ІС̄ХТ ІЄДНЄ ВДОВНЦЄ ІЄДНѺГА СНNА ѠДЬ СМРТН ОѵСКРѢСН . ВАТОМЬ ІЄСТЬ ѠЧНТО НСКАЗАЛЬ СЄОЮ БОЖЬЮ КРІПОСТЬ Н ЛЮБАВЬ , КѵНМА СѵПРОТЬ ВДОВНЦАМЬ , NЄВОЛНЇ ѵБОЗНМЬ Н ЖАЛОСТНМЬ ЛЮДЄМЬ.

ЛѵКЯ ѕ. КЯП.

И ПРИГОДІСЄ ПО-
ТОМЪ ДА ГРЄДЕ-
ШЄ ІС҃Ъ ѠГРАДЪ
КИ СЄ ЗОВЄ NАИN,
И ГРЄДИХѠ ШМ҃И
ѲЧЄНІКОВЪ Н̄ЄГО,
ВИХЪ ДОСТА, И
МНОЖТВО ВЄЛИ-
КО. И КАДЪ СЄ ПРИБЛИЖА КВ҃ГАТОМЪ ѠД
ГРАДА: ЄВО М҃РТВАЦА NОШАХОѴ, СИНА Є-
ДИНОГА МАТЄРЄ СВОЇЄ, И ѠВА ВДОВИЦА
БИШЕ, И МНОЖИЦА ВЄЛИКА ГРЄДИШЕ Ш Ô.
КѲ КАДА ВИДИ ГОСПОДИНЪ МИЛОС҃ТЬІЄМ
СЄ ГАНѲ СЄ҃РХОѴ Н̄ЄЇЄ, И ПРАВИ К̄НОИ, НЄ-
ПЛАЧИСЄ, И ПРИСТѲПИВШИ ТАКНОѴ НОСИ-
ЛО, И КИГА NОШАХОѴ ѠБСТАШЕ. И РЄЧЕ,
МЛАДЄНЧЄ ТЄБЪ ГОВОРѲ ѲСТАНИСЄ, И ѠЖЬ
ХИПЪ СЄ ДВИГНѲ И СЄДЄ КИ ѲМ҃РЛЪ БИШЕ, И
ПОЧЄ ГОВОРИТИ, И ДАГА МАТЄРИ СВОЇОЇ:
ѠБАНДЄ ТАДА СВИХЪ ВЄЛИКЪ СТРАХЪ. И
СЛАВ̄ЛАХОѴ БОГА, ГОВОГЄЩИ, ПРОРОКЪ
ВЄЛИКЪ ѲС҃КРСНОѴЛЪ ЇСТЬ МЄЮ NАМИ, И
БОГЪ ЇСТЬ ПОХОДИЛЪ ПОѴКЪ СВОИ. И
ѠВИ ГЛАСЪ СЄ РАЗГЛАСІ ѠДЪ Н̄ЄГА ПО ВСОЇ
ІѴДИИ,

НЮДЕН, Н ПО СВНХЪ СТРАНАХЪ ВЛАДАЇ ѠНОГА.

Ѡвога Евангелїа Наѹцн н ѹтншенїа.

Ѡ ѢО ѯанашнѣ єелнко поуно есакога покрѣ-
плєнїа чоудо н зламенїе ѡчнто н задо-
волно ѯаіе свндочастео, ѯа ѡвї ІСЌС ѥсть пра-
вн ѡѯь Бога ѡбѣщанн Крнстоусь, правн Богь н
Чловекь. Да ѥсть ѡнь ѥдань Господнь н есѣмї-
гѹнь ѡбластнн Погланєнца сѣрхь ѯьнвлє, сѣрхь
Грнха, сѣрхь Смртн, сѣрхь Пакла, сѣрхѹ (в
невол̃є н несрнще, конмь сен людї, ради Грнха
подѣржєнн ѥсѹ. Н да ѡнь ѯьнвлю ѡбласть н нѣ-
гова ѣла разчнн̃а н долѣ мѣще. Н ѡнь нма ѥдї-
но цѣло ѯоброт̃нео, мнлостнео сѣрце сѹпротнеа
сенмь невол̃нмь жалостнмь люѯем. Н да ІС̃Х̃Т
хоще ѡѯь сенхь люѯн за ѡвакова (да хоще н мо-
ре свнмь люѯемь нзь сваке ѣрсти невол̃ н ѡтѣчї-
не Смрти помагати) познань бнти, вєровань,
ѯржань н повсѹда прнповнѯань.

З сенмь чѹѯомь ІС̃Х̃Т такое ѯаіе свндочастео
н потврьюе наше ѡть мртвнхъ ѹсрншенне да ка-
ко ѡен ѯанашнн младнць н хѣщн погланєнце.
Мат. ф. Н Лазара Иван: на аї. словомь н крнпо-
стью Іѹвѣрстовоу ѡть смрти скршенн ѥсѹ, прємь
тако хоцємо н мн тако ѡть нѣга скршенн бнти
на сѹдї

я.
Евангелска чѹ
деса ѯаю на-
нанѣ ІС̃Х̃Тоѹ
Божю моц,
крнпост ѡбла
ст ѣрх сен рі-
чн н негосоу
волю і срце, ко
сѹпрот сенм
людем нма.

ѣ.
ѹскрішенїе ѡт
мртвнх ѥст к-
рстїнско ѯа
есакон вѣрстн
нѣсѣдах, і ѹтіл
ѣснн тѹгах нал
болѣ ѹтншенїе,
нан єщѣ єсєлѣ
нрадост.

на сѹдйн дань. Како самь ІС̄Х̄я говорн, Неди-
на ѣ. Гредѣ врнме, и сада ѣсть, када м̄ртви слы-
шати бѹдоу глась Сина Божьега. и ѡни кои бѹ-
доу слншали жнѣти хоте. И свети Павал, а̄.
Коринѳ. на ѣ̄ї. говорн: Како єа ѧдамоу сви ѹм
рнше, тако єаІС̄Х̄ѳ хоте сви ѡжнвти. И а̄. Тса
на ѣ. Господинь самь зинти хоще снебесь взапо-
ведь и гласоу архангела и ѣтрѹмбети Божьи,
и кисоу єаІС̄Х̄ѳ, ѹскрснѹти хоте прво, потомто-
га мн кон жнвемо, кон ѡстали ѣсмо, здѣдно
хоцемо бити вазети вобла҆цѣхь ва ваѣрь сѹпроти-
ва Господиноу, и тако хоцемо вазда згоспо-
динома бити: Соснмь оускрншеннемь ѡдь м̄р-
тенхь се мн свеснхь нашнхь невола҆хь (нди еще
ѹвреме ѡть см̄рті) нмамо ѹтѣшити и покьрѣпити.
И кадь намь наші пріателі и дніа помрѹ, тако ні-
мамо како и невѣрнці (кои праве вре ни ѹфаѭ
ѿь дрѹгога жіеота вечнога німаю) чіне и жалѹю,
него скршеннем и зовнмь дрѹгнмь болнмь жно
томь вѣчним нашоу жалостноу натѹроу ѹтѣши-
ти, лнкарнти и гонити ѡдь нась.

Г. Нн нмамо такое на ѡвнхь Нанньскихь гра-
нихь (када нихь доста зовнмь м̄ртвнмь мла-
денцемь кагробоу надоше) ѣдань наѹкь, да на-
ше м̄ртв̄це нмамо лѣпо и почтено закопати, а не
тьи вещи. како ѣдноу м̄рцнноу, и зовнмь мн
нскажемо сѹпротива м̄ртвомоу, и сѹпротива м̄р-

Нр̄тви люди ради тога кад нихь тела імаю ѡпет ѹскрснѹ-ти; нмаюсе почтено хпо-гребоу нести и при том нмам

твога

твога пр҃нтєломь. пьравоу Кьрстнанске любавь. По томь пр҃н швомоу погребоу єсмо ѡпомнинани, да мн такое см҃рті подвр҃жені єсмо, да нмамосе Бога бонті, н свакоу вроу на Іс҃ѵ҃рстово пр҃н ѕшастые чекати. Свакі м҃ртваць, говорі Снрахь, Єклесн. л҃н҃. Кадь га предь намі несоу, говорн кнам҃ швако: ѡ чловнче помнслі на швѵ мою правдоу, премь ѡвако твоін бѵде, данась менн, а зьютра тебі. Н Саломѵнь, говорі, Єклесі. на ѕ҃. Боле єсть понті ѣдомь ѡть жалості, него ѣдом҃ шть радості нлі на пр҃. Єре ѵжалостноі хнжн ѡѕ помнпасе помнслнті на зьвршенне н конаць свнхь люді, н жнвѵщі човекь мнслі што нма по томь животѵ бнтн. Кьтретомоу, пр҃н томь погребоу помнслнмо такое на ѵскрншенне н на сѵдні дань. Шваково размншл҃еньіе насъ пр҃нгаѣа ѣправоі поѕкор҃н, кправоі вр҃н, да добровол҃но слѵжнмо Богоу, н да се правадно н почтено ѣржнмо.

СЄДМОNЯДЄСТЯ NЄДЄЛЯ

По свєтон Тронці, пр҃нповндасе Євaнгєлі́є, како Іс҃ѵ҃С Соботн҃н дан҃, ієдн҃ѕ га ѣрхтавца ѡздрлві.

Лѵкя. ѣі҃. Кяп.

помнслнтн, да всн, всакоу вр҃ѵ см҃рті єсмо становнтн.

Н прїгоѡїсѣ дѵѣл
нѕєѻхнжѻ ннко;
га Поглавїце фа
рїсєнскога всоб;
тѵѥстн крѻхь, і
замнрахѻ ѥга.
Н шво чловнкь
нѣкї водєнничї
бѣше прєд ѥнмь. Н шдговорнвшї іс҃с,
рече ѵчєннмь шть закона, н фарнсеомь
говорєщї. Єлї достонно ѻ соботѻ лн;
чнтн? а шнї замѻчаше. Я іс҃с прнѣм;
шнга, шздравї ѥга, н пѵстнга. Н шд;
говорнвшн ѥнмь, рече: кога шдь вась
шсаль, нлї воль ѣа стѻдєнаць паде, нє;
щелнга тѻдьѣ нѕвлєцн вань ѻдань со;
ботѥн? Н немогахѻ ната шдговорнтн
ѥмоѵ. Н рече прнлнкѻ шннмь кон бн;
хѻ ѕѣанн, вндєцн како шнн нан пр҃ва
мѣста шбнраю, говорєшь кѥнмь. Када
бѵдешь повладань на ѭєнитєѻ, нєсѣ;
дн на пр҃во мѣсто да ннкако поште;
нєн шдь тебѣ нєбѵдє ѕвань шть шнога
кон їєсть тебѣ н ѥга ѕваль, н рече тебѣ,

ДАН ѠВОМѹ МѢСТО, Н ТАДА ПОЧНЕШ СТІ-
ДОМЬ ЗАДНЄ МѢСТО ѺРЖАТН. НЄГО БРЖЄ,
КАДЬ БѹДЕШЬ ЗВАНЬ, ПОНДН, Н СЕДН НА
НАІ ННЖЄ МѢСТО. ДА КАДЬ ПРНДЄ ѠНЬ КОІ
ТЄ́Н ЄЛАДАЛЬ РЕЧЄ ТЕБѢ. ПРНѢТЕЛЮ ПО-
СЕДНСЄ ВНШЕ. ТАДА ХОЩЄ ТЕБІ БНТІ ЧАСТ
ПРЕДАВСѢМН СНДЕЩНМІ: ЄРЄ СВАКН КОІ СЕ
ЗЕНША, ПОНЖЖНТСЄ. Я КОНСЄ ПОНЖЖА,
ВЬЗНЕСЕТСЄ.

Ѡвога Евангелїа Наѹцн н ѹтѣшенїа.

КЯД ІС̄Х̄Т БЛАГѸЄ КРѸХЬ (КРѸХЬ ЖНДОВСКНМ
ЇЗНКОМЬ ГОВОРНСЄ СВАКЄ С̄РСТН ЇСТЄННА Н ПН-
ЩА) СФАРНЗЕН ЖН̄ГОВНМН НЄПРНЇТЕЛН, ШН̄НМН СЕ
ГОСТѸЇЄ, Н ѠПЩН, ГОВОРІ Н ПРЕГОВАРАСЕ, Н̄НХЬ ѸЧІ
Н КАРА, ВАДН Н̄НХЬ КРНВЄ ВЄРЄ Н НЕРАЗОУМА ТРЕТЄ
ЗАПОВЄДН. ѠВДЄ СЕ ѸЧНМО ѠДЬ ІС̄Х̄Я, ДА МІ КЬР-
СТЇАНН, НАВЛАСТНТО МН ПРНПОВНДАЄЩІ ПРЄДЬ ЄЛН-
МН, ПОГЛАВЦАМН, МѸДРНМІ Н ѸЧЕННМІ ПРОТНВНН-
ЦН. СВЕТОГА ЕВАНГЕЛЇА, КАДЬ СНАМН СЕ ХОТЕ РА-
ДН ВЄРЄ ПРЕГОВАРАТН ННМАМО БѢЖАТІ, НН С̄КРНВА-
ТНСЄ НАІ ГОННТННХЬ ѠТЬ СЕБЄ, НЕГО ШН̄НМН Н СА
СВНМІ ЛЮДІ, СПРНЇАТЕЛН Н НЕПРНЇАТЕЛН, ГОВОРНТІ,
ДѢШПѸТАТН, Н̄НХЬ ѸЧНТІ КАРНТН ЗЛѢПНМЬ ПОШТЕ,
НИМЬ ГОВОРЕНЦЇЕМЬ Н ѠДВЕСТНІЄ ѺКРНВЄ ВЄРѢ, ѠДЬ

д.
Праві Крстїанї
мог̀ такоіє
када годѣ са
залїмн мєрнї
мн благоєатн
н прѣбѣатн
да нмаю слю-
блѐ здобрнмь
лнпнм говоре-
нїм Н̄НХ ѸЧНТІ
Н КАРАТН, РА-
ДН Н̄НХОВЄ КРН
ВЄВІРЄ Н ТАМ̄Н
ГА НЕПОЧТНО-
ГА ЖНВЛЕ̄Н.

крнсога разума светога Пнсма и од свакога зла. Свети Павао такоје одако његовому ученику, є. Тимо. на д. Пнше и ели, говореці. Заклинамте пред Богомь и Господиномь Исусрстомь, кі бу де жнве и мртве судећі и пришастіемь његовнмь и Краліествомь његовнмь. Припоеидан слово, настон пригодно и забавно караі, прети, опоминан десакомь стрплењю и Наукоу, ере бити хоще время, када здрава Наука нехтити Боу: ду трпети: него на своја пожелења скупити хоте себе мештре, кої њихь сребрнмь ушима бидоу угањалі и од истине слухь свої одвратє и кбаснамь се приклоне.

є. Једно жалко срце у неволах, нег то еще те жи: И грешнік један грих к дрогому при: клада. Екл: г.

Одн архтавац заменује и каже на сее ели: ке грешнике, ере архтавци или воденични, што еще и гуще пнју, то еще жанни Исоу. Премда тако неверни грешници колико еще сагрешаю, толико еще пожелење и волю ка грисмь имаю. Један блудник, један прељубодеиац кблудному грнху, један лупеж кразбою, један лажњик клагању, један кон псује кьпсости, један пијанац кпијанству, један лакомац кпнисому проч: Нигдаре нису сіти доклегодире њих Іс̄х̄т не одзравеі, то є, докле њих скрозн пріпоеидање не приеде кправом покорі и кверн. Зачто Іс̄х̄т одњь људемь кон покору чине каюшісе, и сањерују, даје свога Духа Светога, та исти њихь срце и волю промењоје

промѣнюіє на болѣ, ѣнхь наклаѣа ѣьдоброти и на всако почтѣнє да почнѹ Бога и ѣгово слово любити и томѹ подложни бити, грѣхє ненавидѣти . дьнєлѹ, пѧти и сентѹ соупроть стати.

ІС̄Х̄Т зовнмьчоудомь и прпповндаюцн фарнзеомь ѣдань благдана нась ѹчн третоу заповндь wдь благдана право разѹмѣти, да нмамо благдане посѣтнти а не замань стати : ѓрє ѣдань wдь благдана нмамо лнсто на полѣ и ѹхнжахь нштарь чнити, нѣго Богь хощє, да нмамо скѹпа ѹцрнкьвоу снитнсє . Прпповндати, прпповндание спомѣню послѹшати, молнті, прнчестнтнсє, и потрѣбѣмѹ члов҃єкѹ и сѣрдьѣмѹ нашємѹ любаѣ нсказати, дати и ѹчнити добро . Wво обоіє ІС̄Х̄ ѹблагдань ѹчнні, Прпповнда и ѹч заповѣді права разоумѣти и wбслоужити, да нѣдань сѣрхь дроугога нмасє ѣзнєсти, нн wхолнтнсє, нѣго по нижнтнсє, зачто Богь и люді wхолнмь соупроть єсѹ, ā, Пет. на ѣ. И да нмамо лнсто богате, сѹдє и стрнце, нѣго такоє и ѹбоге прнємати и добронмь чнитні. И прн томь wвога бѣтєжнога wздраві, ѣмоу ѹчнні добро на дѹші и на тѣлѹ.

Г.
Праздніки нѧюсє заман без дела сндєщи (нѣго справѹ Божю слѹжбѹ и похотнєм ѹбодзнх нєволнних жалостнних люди) досєгшіти.

Како мн Кьрстіанн нисмо єщє третон Запов҃єдн (да бисмо имелі Соботѹ wбслѹжнті) ѣлжни и подложни . ІС̄Х̄Т нась wдь Цремонискних нли звѣнскних части и слѹжбі, законовь и запов҃ѣді,

Д.
Старн крстіанскн Цисарскн закони и запов҃єди єле и запов҃ідаю свакѹ

НЕДЕЛЮ СЕНМ ГРАІАНОМ І МЕШ ТРОМ ТВЬРДО ПРАЗАНОВАТН, НА ДА НИМАСЕ ПРАВДА ДРЖА; ТН. КМЕТОМ ПАКІ И ТЕЖАКМ ВЕРНМЕ ОД ЖЕТ ВЕ ЖНТО, СЪНО ВНО ДА ПРЕД ЗАЛНМ ВРНМЕ; НОМ НЕ ПОГНЕ ДОПУСТЕ СПРА; ВНТН,

НАВЛАСТНТО ОТЪ БЛАГДАНОВЪ, ОДЪ ПРЕПОВЕДАНЕ ПНЦЕ, ОДЪ ОФРОВЪ, ОДЪ ОБРѢЗАНЬН, НЗБАВНЛЪ Н СЛОБОДНЕ УЧННИЛЪ. КАКО ОДЪ ОВОГА СВЕТН ПА; ВАЛЬ, КОЛОС. НА Ē. ГОВОРН: НІТКОРЕ ВАСЪ НИМА СЯ; ДНТІ(ТО Ē, ЗА ГРНШНИКЕ ДРЖАТН НЛІ ПРОКЛННАТН) РАДН ІСТВНЕ НЛІ ПНТЬІ БЛАГДАНОВЪ, НЛІ УМЛА; Ю Н ДРУГНХЪ СОБОТЪ, Н НОВНХЪ МѢСЕЦН, КОН ЗА; КОНІ БѢХУ ІЕДНА СѢНЦА Н ЗЛАМЕНЬІЕ ОВНХЪ РНЧІ КОЕ; НМНАХУ ПРНТН, ТНЛОЖЕ ІЕСТЬ ІСОУХРСТОВО. ЗАТО МН КЬРСТІАНН САДА ПО ОВОН ТРЕТОІ СОБОТНОІ ЗА; ПОВЕДІ, НН ОСТАЛНХЪ ЖНДОВСКНХЪ БЛАГДАНОВЪ НЕ ОБСЛУЖУІЕМО, ОФРАМО, Н СЕ ОБРНЗОУІЕМО: НН МОРЕМО СВАКО ВРНМЕ, ТАКО ЄНЕДЕЛЮ, НА БОЖНЩ, НА ВАЗАМЪ БЕЗЪ ГРНХА РАБОТАТН, КАКО ЄТЕЖАТНН ДАНЬ. ДА НИШТАРЬ МАЙЕ, КАДЪ НЕДНЛЕ, БОЖНЩ, ВАЗАМЪ, ДУХОВА Н АПУСТОЛСКІ БЛАГДАНІ (РАДІ ТО; ГА, ДА КЬРСТІАНЕ СТАРН Н МЛАДІ ЛЮДН, СВАКІ ТН ІЕДАНЬ ІЕДНУЧЬ НЛІ ДВАКРАТЬ СКУПА УІРНКВУ СЕ СНН; ДУ СЛОВО БОЖЬІЕ ПОСЛУШАТН, УЧНТНСЕ ПРАВО ВЕРО; ВАТІ Н СЛУЖНТІ БОГОУ, МОЛНТІ, ПРНЧЕЩНВАТІ, Н ЗАДОУШТВО УБОЗНМЬ ДАВАТН: Н ДА РАБН, РАБНЙЕ, ТЕЖАКІ Н ЖНВННА ПОЧНВАЮ) ОДЪ КЬРСТІАНСКЕ ЦРНК; ВЕ Н ОПЬЩНЕ НАРЕЄНН Н ПОСТАВЛЕНН, Н ОДЪ СТА; РНХЪ ВЕРНИХЪ ЦЕСАРОВЪ ПОТВРЄНН ІЄСОУ Н ЗАПОВН; ДАНН ПРАЗДНОВАТН Н ТАКО ЧАСТНТІ. ЗАТО ОВАКО; ВОУ ДОБРУ, ПРУДНУ, ПОТРЕБНУ Н ПОЧТЕНУ РЕДУ Н ЗАКОНУ, ІЕСТЬ СВАКН ВЕРНН Н РАЗУМНІ КЬРСТІАННЪ

ДЛЖАНЬ

Длжань бнтн послоушань, н кон шваковоі наредбн н Редоу сопротнва іесть, сп҃раздннкнь церкве негредь, не прнповндаю, прнповндань'є верно не послоушаю, н не шбслоужою, прво н зерою не моле, густо се не прнчеіщою, дома сндє н се прохаіню по полю, по брдоу, сатомь врнмень кадь немаю церквн бнті, шетаюсе по црнкен, сань пред црнкеоу штогодь говоре, людн разнашаю н шпрвлаю, шпнаюсе, нграю, н дроуге людн маме н шдваіню да церкве не гредь: тн нстн веле сагршаю, н боудоу каштнгавн н мученн, на нних жнвнин, на жнтномь полю, на виноградьхь, надошн, на тьлу н на них дьцн, шваковь каштнгь н мученье Богь самнозних местних у свето Пнсму (шнним кон благдане преламаю н право не посвещоую), пнтн послатї н наложнтн: чтнте. Чнсьло. ї. Врємн. на з ї.

ШСНОНЯДЄСТЯ НЄДЄЛЯ ПО

Светон Тронцн, прнповндасе Евангелїє, како ідань шть начєнних безако-
ну нскоушающн хнвєно і҃с҃х҃я говорещн, Ка ість заповнль наневеща безакону, н како і҃с҃х҃т такое фарнзеі оупнта, чиговь Сннь ість Кристось.

Мят.

МАТ. КѢ. КАП.

ФАРІСЕІ ТАДА СЛІ
ШЕЦИ ДА САДУ;
ЦЕОМЬ ЗАТВОРИ
ДСТА, СКУПШЕ;
СЕ ЗАЄДНО И УПИ;
ТА ЊЕГА ЈЕДАНЬ
ШДЬ ЊИХЬ, ДЧИ;
ТЕЛЬ ДЗАКОНОУ,
ИСКУШУЮЦИ ЊЕГА И ГОВОРЕЦИ. ЈЕШТРЕ;
КА ЈЕСТЬ ЗАПОВИДЬ ИАН ВЕЦА ДЗАКОНОУ?
РЕЧЕ ЊЕМУ ІСУС: ЛЮБИ ГОСПОДИНА БО;
ГА ТВОГА СА ВСИМЬ СРЦЕМЬ ТВОИМЬ, И СА
ВСУ ДОУШУ ТВОЮ, И СА ВСОУ ПАМЕТЬЮ
ТВОЮ. ШВО ЈЕСТЬ ПЬРВА И ИАН ВЕЦА ЗА;
ПОВИДЬ. Я ДРОУГА ЈЕСТЬ ПРИЛИЧИА КО;
ВОН: ЛЮБИ ИСКРЕНЕГА ТВОГА, КАКО СА;
МГА СЕБЕ. ВАОВИХЬ ДВИЮ ЗАПОВИДАХЬ,
ВАСЬ ЗАКОНЬ И ПРОРОЦІ СЕ ДЗДРЖЕ. БОУ;
ДУЦИ СКОУПЛЕНИ ТАДА ФАРИСЕИ, УПИТА
ЊИХЬ ІСУС ГОВОРЕЦІ: ШТО ВАМЬ СЕ ШДЬ
КРИСТУСА ВИДИ, ЧИГОВЬ СИНЬ ЈЕСТЬ? ШВІ
РЕКОШЕ. ДАВИДОВЬ: РЕЧЕ ЊИМЬ: КАКОГА

ТАДА

Тада Давнд вдохновєнъ Господіномъ, говорещи. Рече Господнь Господу моему, сядн на десноу мою, докьле положу непрїятеле твоіе подножне ногама твоима? Я кога тада Давнд зовє Господнома, како есть Сынъ Нєгов? И никоремоу немогаше што одговорити, нига смше никоре одь ноога дне вещє упитати.

Шсога Євангелїа Наоуци и отъшенїа.

Шви послѣдни жидовски ученици, Попи и фарисеи, кои соно врыме бихоу, кадь Іс҃с и ученици приповидахоу, нисоу Божїихь законовь и заповидан и Божїега шбещанїа, и Пророков҃ пророкованїа нс҃тога Писма ѿ Іс҃х҃ право разумѣлї ни нстлачили: некї ѿ нѫихь мнахоу и учахоу, каѯ шни листо извана изванскими оди ѯржесе по Божїи заповидахь да, не блоудє, некрадоу не разбиноу, тако исоу Богоу угодни и заслоуже краљиество небеско и све добро на шсомь свтоу: а некои нѫихь мнахоу и учахоу (како шви данашни ученикь такое) да шффрованые, празднованые, десетине, пости, рокь и сыръ умиваие (чтите ѯ҃. е҃і. е҃і. к҃. кг҃. Капит. при светомь Мат.) исоу нам еще Божіе

а҃. Іюдейски ученици данашни фратрї, Божи заповиди за кі урок и зачто нам дане Іс҃, и что и колико ист Іс҃х҃ жнегов мкоу добра шправіл и уготовил ме разумію, и Право ме тумачи.

слꙋжьбе. И Божїа ѡбѣщанїа и пророчаска Пнсма Ѳ ІС̄ХЯ такое правѡ не разꙋмнѣхоу и не ҭлмачахꙋ, ѓре ѡни мн̄ахꙋ, како ѡц̈е садашн̄и вси Іꙋдеї говоре, ІС̄ХТ бꙋде лнсто ѥдань прость ч̄кь самога даснда Синь, а не Бог нлї прави по натꙋрї Божїн Синь, и ѡнь бꙋде ѥдань дежелски Краль, кон бꙋде жндовомь и н̄егосним подложьнкомь, него ѡво световно благо и велнко господство даваль и дѣлнль (а не ѥдань ѡфарь за наше грїхе, ѥдань ѡдрншитль и спасн̄тль нашнхь дꙋшь) неспознаше и не веровахꙋ, да би ІС̄ХТ нмѣль ꙋмрнтї и нашь ѡдветнпкь прѣдь Богом бнтї. Прем̄ тако се садан̄нними нашнмї фратри и знѣкнмї прнповндавцн годї, кон ꙋче, да не лнсто ради вере ІС̄ХЯ, него такое рады нашнхь добрнхь дѣль прндемо с̄небо, и ѡни вещe б̄рже и ꙋче ѡдь ѡфроё, ѡдь десетнпь, ѡдь нечнстнхь и неправдпнхь мнсь, ѡдь благдановь, ѡдь црнквенпхь и како праве Божьінхь пꙋтовь и похоєнїа црнквь ѡдь внгнлїн и постовь, ѡдь црнквь знда̄а, и ѡдь слꙋжбе ceтнхь, него ѡдь праве вере ваІС̄ХЯ ѡдь любаве Божьіе и ѡдь любаве блнжьнега сьвога. Ѡваково крнво мншлѣньіе нꙋкь, ѡваковоу крнвꙋ вер̏ꙋ, и ѡваковь неразꙋмь Іꙋденскнхь и ѡенхь нашнхь садашн̄нхь нпкнхь крнвнхь ꙋченпкавь, фратарь, ІС̄ХТ ѣтомь данашнѣмь Евандѣлню кара и ꙋчн, да ѣ нанвещіа Божьїа слꙋжба, любитї Гос̏

подпна

подпна Бога и блнш҃нега свога. И да ІС҃ХТ ни
листо само ѥдань прость чловекь и самога даві:
да Синь, него да пр҃во ѥсть чловекь посталь,
ѥсть пр҃во еки на вечности шдь Бога роѥнь, да
ѥсть прави Богь и чловекь, здогомь штцемь и
дховомь светнмь ѥдне светости, мдрости, сла:
ве храбарства и шбласти.

За ки дзрокь паки нам̀ шве заповѣди дане ѥ:
сь, кадь тих̀ ѣтомь жнвотоу ѣвршно и наплне
шбслужнті немоврмо лі зато ли ѥсмо дужни, ра:
ди мнозих̀ потрнбних̀ рнчи, за всь нашь мощь
по них̀ х҃ржатисе, служнті Богь и блнж҃немь на:
шемь, и х҃ржатисе и жнѣти по Божьих̀ заповѣ:
дех̀, шдь швога саПредословію дмнозих̀ мѣ:
тих̀ и на ѣі. Недѣлю по светои Тронці задовол:
но ѥсмо дчнлі.

ѣ.
Не по заповѣді
него звероу са
ІС҃ХТя прідем
ѣкр҃алевство
небеско.

дввѣтонядѣстя недѣля

По светон Тронци, прнповндасе Евань:
гелѥ, како ІС҃ХТ ѥдногa немощнка
шздравн, зовнмь ѥсть шнь свою Бо:
жью крнпость и добрь волю (кь шнь
нма супроть свнмь невол҃нмь, кои
звернь к҃нѥмь се дтѣчь терга
зазнваю) нсказалъ.

МАТ. ѳ. КАП.

И КАДЬ ВЛИЗЕ ѵ
ПЛАВЦѴ, ПРИБРО
ДИСЕ И ПРИДЕ ОУ
ГРАДЬ СВОИ: И
ЕВО ПРИВЕДОШЕ
КЊЕМѴ ДРХТАВЦА
ЛЕЖЕЩИ НА ПОС
ТЕЛИ: ВИДЕЩИ ТА
ДА ІСЏС ВЕРѴ ЊИХЬ, РЕЧЕ ДРХТАВЦѴ, БѴДИ
ДОБРЕ ВОЛИ, ѠДПОУЩАЮТСЕ ТЕБИ ХРИСІ
ТВОИ: И ЕВО НЊКІ ѠТЬ ПИСАЦЬ ГОВОРЯ
ХѴ МЕЮ СОБОМЬ. ѠВИ ПСѴИ. И КАДЬ ВИ
ДИ ІСЏС МИСЛИ ЊИХОВЕ, РЕЧЕ: ЗАЧЬ МИС
ЛИТЕ ЗАЛА ѴСРЦИХЬ ВАШИХ? ШТО ЈЕСТЬ
ЛАГЛИ РЕЦИ, ѠТПѴЩАЮТСЕ ТЕБИ ГРИХИ
ТВОИ, ИЛІ РЕЦИ ВСТАНИ, И ХОДІ? И ДА
ЗНАТЕ, ДА СИНЬ ЧОВИЧАСКІ ИМА ѠБЛАСТ
НА ЗЕМЛИ ѠТПѴЩАТИ ГРИХЕ: ТАДА РЕЧЕ
ДРХТАВЦѴ: ѴСТАНИСЕ И ВАЗМИ ПОСТЛЮ
ТВОЮ, И ПОИДИ ДОМЬ ТВОИ: И ѠНЬ СЕ
ѴСТА, И ПОИДЕ ВДОМЬ ТВОИ: ВИДЕЩИ
ТАДА МНОЖТВО ЧѴИХѴСЕ: И ПРОСЛАВИШЕ

Бога,

Бога, кн ѥсть дал таковоу ѡбласть людемь.

ѡвога Евангелїа Недѣлн н ѻтъшенїа.

Сѣ тн Марко на ē. н Свети Лоука на ē. Кн спитоуле, ѡво данашн̃е Евангелїе собнлне ѥмн бесѣдамн ѥста запнсала, да ѹградоу Капр̃наоум (вакомь ІС̄ХС̄ нан вен̂е пребнваше знаменн̃ н чѹдеса чнн̃аше, Матен ā ї.) ѡдавьснхь страньнзь Єрѹсолнма, нзь дроухнхь градовь н дежел̃ь, мнознхь словоущнхь ѹченнхь людн ка Ісѹсовоу станоу се беше скоупнло, тако да немогахоу сві ѣхнжоу ѣлнстн, н ѥ҃томь пр̃несоше четнрн верни моужн ѥдного наказана н кьнаста немощна, н кадь предь людн га немогахоу предь І С̄ Х̄ Я врат: мн поставнтн, Ндоше на стрехоу (ва Іюденскон землн стрехе ѥсоу равне, како прннась тъла нлн подь по комсе море ходнтї. Двтеро. на ѯ ē.) Н стрнхѹ продрнше, н немощнка по конопнхь пред̃ І С̄ Х̄ Я поставнше: ѡвнхь четнрнхь моужь вера, любавь, с̃рбь, трѹдь н молнтва н што зовнмь прн І С̄ Х̄ ѹ добнше, ѥсть намь к̃наѹкоу н ѡпомн: нан̃ью напрндь поставлено, да мн Кьрстьнї, кої І С̄ Х̄ Я ж̃негове Божью моцѹ н крнпостью, ѡблас: тью н добротѹ спознамо (да море н рад̃ь хоще свнмь ѹбознмь, невол̃нмь людемь н грншнкѡ̃,

Д.

Дица н прїпро стн невєрнн людн, како ѡд бога ѹдрнмї ѥсѹ, нмаю пра ве памєтн, не разѹмію што ѥ Бог, што ѥст н̃егова волѧ, нн што ѥст грнх незнаю зачто ѡвако, ве немощн прї, ходе, рад̃н то га ѡвакове не мощнке нмам ка І С̄ Х̄ Тѹ на: пр̃во донестн, зан̃е молнтн, н̃нм прїповїда тн Свето Евам гелїе.

КОН МИЛОСТІ, ПОМОЩІ И ПРОЩЕНЬЯ ГРИХОВЬ ПОТРѢ
БУЮ) ИМАМО ТАКАНШЕ КАІС̄Х̄У НОСИТІ, СОДИТИ, И
ПРИВЕСТИ. ДИТЧИЦУ ХВРСТУ НОСИТІ, А ВЕЛИХЬ ЛЮ;
ДИ УЧИТІ, ДА ІС̄Х̄Я ПРАВО СПОЗНАЮ, ЊМУ И ЊГО;
ГОВОМУ ЕВАНГЕЛИЮ ТЂРДО ВЕРОУЮ, И ДА ПРОСНМО
ЗАЊЕ, ДАІЕ ІС̄Х̄Т СВОИМЬ ДУХОМЬ СВЕТИМЬ РАЗСѢ;
ТИ, ДА СВЕТО ЕВАНГЕЛІЕ ПРАВО РАЗУМѢЮ, И ПО ЊЕМЬ
ЊИХЬ ВЕРУ И ЖИВЛЕНІЕ ѢРЖЕ И ЖИВУ ДО КОНЦА.

Ѯ.

Свакн Бернн Крстїанин сКр
БН сам засе, да
право верую ѥ і
служн Гогоу
должеѥ ѥст у
том животу.
И на других
людн добра
дела и молбе се
не заманан.

ЗОВНМЬ, ЗОВАКОВНМИ ВИЧИ, И ТОЛИКАНШЕ МОРЕ
ЂДАНЬ КЬРСТЇАНИНЬ И СВЕТАЦЬ ЂДНОМУ ДРУГОМОУ
ЧЛОВЕКУ ЗБОЖЬЮ МИЛОСТЬЮ ВПОМОЩІ ПРИСПЕТИ, ТО
ЈЕСТЬ, ДА ОНЬ ЖЊЕГОВУ МОЛЬБУ И НАУКОМЬ ПРИВЕ;
ДЕ ВПРАВОН ВЕРИ И ВСПОЗНАНЬЮ ПРАВОГА БОГА ОТ;
ЦА СИНА И ДУХА СВЕТОГА ШТО ЈЕСТЬ НАМЬ ІС̄Х̄Т НА
ШЕОМЬ СВИТУ ДОБРА ОПРАВИЛЬ: ЋРЕ АКО БИ ЂДАНЬ
КЬРСТЇАНИНЬ ИЛІ СВЕТАЦЬ ЖЊЕГОВУ ДОБРОТОУ СВЕ;
ТОСТЬЮ, МОЛИТВУ И ЗБОЖЮ СЛУЖБУ, ЄДНОГА ДРУ;
ГОГА ЧЛОВЕКА, УБОГА ИЛИ БОГАТА, МАЛА И ВЕЛИКА
ГРИШНИКА МОГАЛЬ ПРИВЕСТИ ЋНЕБЕСА. КАКОНО ФРА;
ТРИ И НЕУЧЕНИ ЛАКОМИ ПОПИ ГОВОРЕ, ДА ТКО ЊИМЬ
ПУСТИ ОДЬ СВОГА ЖИТА, ВИНА, ПИНЕЗ̄, МЕСА, СИРА,
ОБИЛНЕ ИНТРАДЕ ИЛІ ДОХОДКЕ, ДА БОЉЕ ЋСВИТОВ;
НИХЬ РАСКОШАХЬ И НАСЛАЋЕНЬЮ ЖИВУ, ДА И ШЊИМИ
ПОДИЛІ, ТА ИСТИ ЈЕСТЬ ЊИХЬ БРАТЬ, ЈЕСТЬ ДЂЛИНЊ
ЊИХОВИХЬ СВЕТИХЬ НЕЧИСТИХЬ МИСЬ, ЮТРИНЦЬ, ВЕ;
ЧЕРИНЦЬ, ВИГИЛІЙ, ПОСТОВЬ, СВИХЬ ДОБРИХЬ ДЕЉ
И ЊИХОВИХЬ БОЖЬИХЬ СЛОУЖБИ, И ДА ЗОВАКОВИМИ
ФРАТАРС;

фратарскнмі н попоескнмі добрнмі дслі н Божьнмн служьбамн прндѵ санебеса. Такоєо говорсньіє, мнаньіє н наѵкь нништарь дроуго нн него хнба, лотрна н несрамне єелнке лажн. Зачто Якакѵк ē. Н свєтн Паваль, Крнмла. на ā. ī. Галат. на ī. Кебреаном на ī. āī. говорнта. Да праваднн сво-ю влащѵ вєроу, жнентн бѵде, разѵмнтн нмашь, савєкн прн Богѵ. Н ІС̄Х̄Т самь ѵмнознхь местн̃ говорн: нанєще, Неан. на ī. ā. ē. s̄. н̄. āī. Н Марко на s̄ī. кон саме н Евангелню вєроуіє н вр̄ь-ющнь бѵде, да бѵде спасень, н свакн (говорі свє-тн Паваль, Галат. на s̄. ē. Корнн. на ā. Крнм. на āī.) нма своіє брнме носнтн, н свакн по себн нма самь засе шть свога чнн̄ньн, залога н до-брога Богѵ рачѵнь датн, н прнетн свою праѵ заслѵжень плащѵ. Зато свакн се шпомнна́і н гл̄е-дан самь насе, да ēовомь жнеотѵ на шѵомь сві-тѵ бѵде нмѣль правѵ вєрѵ, да молі н служн вр̄н Господнн Богѵ.

Ѣ.

Ѣданашн̃емь Евангелню нмаюсе шѵе рнчн доброзамєркатн коіе шѵде ІС̄Х̄Т внемощнкѵ говорн, ѵфан Снноу штпѵщаюсе тебѣ грнхн твоін, н потомь к̄Пнсцемь н к̄фарнзеомь рече: да знате, да Снн̄ь чловнчаскн нма шблаcть на земли шт-пѵщатн грнхе. Н шѵако свою крнпость, мощ̄ н шблаcть тѣрдн н свѣдочі зовнмь чоудомь, кон зовнмь самнмь н̄ега словомь швога наказаного бетежна

Г.

ІС̄Х̄тово дѵ-гован̄е н чн̄е, н̄е на швом свн тоу нн, да бн шн хотнлаю-дн зовнм свн-товнм благо̄ богате чінітї, н̄его да нма, дндла дела раздрѵшнтн,

то ѥст. Грѣхѣ ѡдлюдн (рази дн конх прѣдѣ всѣ неволѣ н смрт) ѡтнетѝ н вазетн. Ѡтпущенѥ грн хов ѥст вирнїх наї болѣ скрозѣнцѣ н благо.

бетежна ѡздравѣ н проч. Нзь ѡвнхь Іс҃ѵ҃хрстовнхь бесѣдь ѡтворнто н разѵмно се ѵчнмо, зачто н за кої ѵзрокь І҃С҃Х҃Т прнде нзь небесь н҃намь на ѡсвѣнть н члов҃нчаство насе вазе, прнповнда, чѵдеса чнні, т҃рпі н ѵмрѣ, каково ѥсть негово дѣло н дѵговань҃ѥ на ѡвомь свнтѵ: тн старн нѣкн нсадашні Іюдѣн сеі, тн мнндоу, да Крнстѵ спрндѣ на ѡвѣ свнть, радѝ тога, да бѵдѣ вѣрѵсолнмѣ, владаль н кралѣваль, да бѵдѣ ѣдань велнкь мощань н богать Господнь с҃вр҃хь свнхь нар҃ѡ҃, конмѵ бѵдоу подложнн н ван҃еговомь Кралѣствѣ пребнвалн, ѡвнмь бѵдѣ добро: бѵдѵ мнр҃ь доста блага н свакога добра задовол҃но на ѡсомь свнтѵ нмѣлі. І҃С҃Х҃Т такоѥ самь говорі, Нван. на н҃ї. Моѥ Кралѣство нн ѡтъ ѡвога свнта. Я ѣдннн неразѵмні ѵченнцї пакі говоре, І҃С҃Х҃Т прнде на ѡвен свнть новѣ, болѣ, ѡбнлнѣѣ, вѣще н с҃тѣѣ заповедн н законѣ (него ѥсѵ Монсѣове) даватї н нарѣнтн. І҃С҃Х҃Т пакн дрѵгнхь заповндн нн законовь нн даль нн нареднль, негоѥ ѡнь те ностѣ вѣще крать право тѵмачнль, Мат. на ѣ. ѕ. Н ѣдні неразоумнн таканше говоре. І҃С҃Х҃Т прнде на ѡвен свнть, н ѣдань свѣть, чнсть добар, н почтень жнтакь д҃ржаль намь н҃Nаукѵ н Ексемплоу, да се такоѥ тако, како ѡнь (ако хощемо с҃нево прнтн) нмамо савснма с҃ершно д҃ржатї. Свѣтн Петарь н с҃тн Паваль: н самь І҃С҃Х҃Т самь добро ѡпомнна ѡ,

да

Да имаѝ бити вѣрни и почтени, волно тр̄петі не мастнтисе сами, мéю собомь любитисе, како ІС̄Х̄Т вѣрань и почтень биль, волно тр̄пель wсвету своѝ wтць изрѹчиль, и кака насъ іе wѝ любиль. Ялн иништарь маѝе wнь ли ни зато пришаль на wви свитъ, него да іесть хотель бити іедань wфарь или жр̄тьва и плаща за наше грихе, и лѹдемь (како wн тотъ самь говорн) грихе wд̄ пѹщати. И зато іесть wнь ІС̄Х̄С, то іесть wправитель и спаситель именованъ, да люди (говорі Яньіель ка wспѹ, Мат: на ā.) wт ѝних грихоѣ wздравен и wхранн. И свети Павель говорі. ā. Ті: На ā. wво іесть іедѝ становито и истинѝ слово да ІС̄Х̄Т прнде на wви сенть. грѣшнике wхранити и спасити. И самь ІС̄Х̄Т много крать говорі, да іесть пришаль грѣшнике ѣпокорн звати, изгѹбѣне wвьце искати и спасене ѹчинити. И вьдаѧ шѝемь Евангелью словомь и счѹдесн то исто іест̄ исказаль и свѣдочиль, да іесть wво ѝегово дѣло и ѝегова wбласть дроугого нѣ листо грѣшникомь ѝних грихе wтпѹщати: Иногимь паки (кои wво слншаю, да ІС̄Х̄Т вѣрнимь Крстьѣномь дрѹгога блага, ни доброте на wвомь свитѹ не даіе него: нимь грихе wтпѹща) прнде намисаль, и бр̄же би волили, да би ІѠ̄Х̄Т своимь вѣрнимь даваль достапнѣзь', велико господство, велико сладкыіе и часть на wвомь свитѹ, свитовни мирь. Ѣлгь

и здравь жнеоть, него проїенье грнховь: дли, шваково мнш҃леньіе и же҃ленье iесть манѣ҃ и крнво: iре комѹ чловекѹ нисоу грѣхи шт҃пѹїенни, та нс: ти н҃ е҃немилости и с҃рдоу Божіемь, подложань iесть вѣчнои см҃рти, дьнвлѹ и Пакла. Кратко говорещи, ннедань чловекь безь проїенья грн: ховь е҃небеса непринде. Я кои проїенье своихь грѣховь звѣрь саїсѹся достигне и добн, та нс: ти iесть правдань и с҃т предь Богомь, стано: вить iесть сазда жнеота вѣчнога, шнь iесть шд вѣчне см҃рти, шдь дьнвла и Пакла шткоупл҃ень нзбавл҃ень и штрншень. Нштогодире iедань вер: ни пр҃во т҃рпи на швомь сенть, боудн ѹбожтво, болезань, ѹзѹ нлі дрѹге невол҃е, тако шве нисоу лнсто за iедань каштить и бнчь шдь Бога ради грнховь наложене, него éсь едне шт҃нне любезни: ве шнбе нли прѹти, сконми Господни Богь вирне, (ако ѹверн становити iесь) скѹша, н҃нхь зали пл҃т долі тлачи и оумара. Да веще занапрѣдь тако дѹбоко како пр҃во несагрѣшаю, терених нага҃д ѹмнл҃енствѹ, кправої молитви Бога зазнеаюшь, см҃ртбо н҃нмь ни веще iедань поуть нли стаза е҃: Пакаль него е҃небеса, Зато ті вірні разѹмни Кьра стіани за дроугнмь благомь не желню, и вещега скровеніа нимаю, него проїенье грновь.

5. Рѣдовници и проповѣдаюці

И шве беседе тих людн кої праве и хвале Бо: га, кон iесть дань таковѹ шбласть людемь сра: зѹміті

ЗЗМНТН НМАШЬ ѠТПОУСТНТН ГРНХЄ) НМАЮСЄ ТАКОЄ ПРАВО РАЗЗМНТН . І҃С҃Х҃Т САМЬ Н ЙЄГОВЬ ѠТАЦЬ Н ДѢХЬ СВЄТН РАДН І҃С҃Х҃Я ѠТПЎЩАЮ ГРНХЄ , А НЄ ЛЮДН , НІ БНШКЎПН , НІ ПАПІ , НН ПОПІ . НЄГО І҃С҃Х҃Т ПРАСОН ЦРНКЄН Н ЙЄЄ СЛЎЖАБННКОМЬ ДАЛЬ ЄСТЬ ѠБЛАСТЬ , Н НАРЎЧНЛЬ ѠЧНТО СЄНМЬ ЛЮДЄМЬ Н ЄСАКОМЎ ПОСЄБН ѠТПЎЩАТІ ГРНХЄ , ТО ЄСТЬ ДА ПРНПОВНДАЄЦІ НМАЮ ѠЧНТО ЎЦРНКЄН Н ЄСАКОМЎ ПО СЄБЄ, ДОМА , НА ПЎТОУ Н ПОВСЎДА ПРНПОСНДАТН , ГОВОРНТН Н ѠЗНАННТН , ДА ГОСПОДНЬ БОГЬ ХОЊЄ ВСНМЬ ЛЮДЄМЬ МАЛНМЬ Н ВЄЛНМЬ ГРНШННКОМЬ (КОН ПРАВ ВЗ ПОКОРЎ ЧННЄ, КАЮЩНСЄ ГРНХОЄ Н ВЕРЎЮ ВА І҃С҃Х҃Я) ЙНХЬ ГРНХЄ ѠТПЎСТНТН , Н ТЄ НСТЄ (ДА ННМЬ ЇСОУ ЙНХЬ ГРѢХН ѠТПЎЩЄНН) ЎВЄРН ПОТЄРДНТН , Н СТАНОВНТЄ ЎЧННТН СВЄТНМІ САКРАМЄНТН , КАКО ѠДЬ ѠВОГА СВЄТН МАРКО НА Ѕ҃І҃. ЛЎКА НА К҃Д҃. Н СВЄТН НЄАН. НА К҃. КАПИТЎЛН ПНШЎ. ТАКО СВЄТН ПЄТАР Н СТ҃Н ПАВАЛ ГРНХЄ ВЄРНЙ ѠТПЎЩАХЎ : СТВАРН ЯПОУС. НА Є҃. І҃. Г҃І҃. Ѕ҃І҃.

НЄ ѠД ПЎЩАЮ ГРНХОВ , НЄГО НАВНЩЎЮ ПОКОРЎ Н ѠПЎЩЄНЄВА І҃С҃Х҃А ВНМ НМЄНОУ .

NЕДЕЛЯ К. ПО СВЕТОЇ ТРОНЦІ, ПРНПОВНДАСЕ ЕВАNГЕЛІЄ, ѠДЬ ПОЗВАННХЬ NА ПНРЬ КСПОЗNАNЬЮ ІС҃ХРСТОВОМ҃, КАКО ТН ПОЗВАНН ЗА ІС҃Х҃Я Н ЗА ЄГОВО ЕВАNГЕЛІЄ NЕ МАГАХ҃, NЕГО СѸТА NЕNАВНДЕЛІ, NЬКН ѠДЬ ННХЬ ХННЦІ НЛН; ЦЕМЕРН БНХ҃.

МЯТ. К҃Е. КЯП.

Н ѠДЬГОВОРНВ, ШІ ІС҃С, РЕЧЕ Ѡ, ПЕТЬ ПОПРНЛН, КАХЬ ННМЬ, Н ПРАВН: ПГНЛНЧ҃Н ЄСТЬ ОУЧНЄNО КРАЛІЄСТЕО NЕ, БЕСКО ЧЛОВНК҃ КРАЛЮ, КОЇ ҃ЧІННІ СВАД, Б҃ СНN҃ СВОМ҃. Н ПОСЛА СЛ҃ГЕ СВОЄ ЗВА, ТН ѠNННХЬ. КОН БНХ҃ ПОЗВАNН NА ПНРЬ. Я ѠNН NЕХОТНХ҃ ПРНТН: Н ѠПЕТЬ ПОС, ЛА ДР҃ГЕ СЛ҃ГЕ ГОВОРЕЦІН. РЕЦНТЕ ПОЗ, ВАNНМЬ: ЕВО ѠБЕДЬ МОН ОУГОТОВАХЬ,

ЮNЦН МОН Н ТѹЧNА ЗАКЛАNА ЄСѹ, Н ВСА КАСѹ ГОТОВА, ПРНДНТЄ NА ПНРЬ: Я ѠNН NЄМАРАХОѵ, Н ѠТНДОШЄ, NНКН NА СЄЛО СВОЄ, А NНКН ТАКОЄ NА ДѹГОВАНЬѢ СВОѢ. Я ѠСТАЛН ЗАБРѪШЄ СЛѹГЄ ѤГОВЄ, Н ПОѴГРДНВШННХЬ ОѹБНШЄ: КРАЛ̄ ТАДА КАКО СЛНША РАЗРДНСЄ, Н ПОСЛАВШІ ВОНСКЄ СВОЄ ПОГѹБН ЛЮДОМОРЦЄ ѠNЄ, Н ВАРОШЬ N̄Ѫ̄ ПОѪГА, ТАДА РЄЧЄ СЛѹГАМЬ СВОНМ: ПНР СТАN̄ВНТО ГОТОВЬ Ē, ДА ѠNН КОН БНХѹ ЗВАNІNЄБѢХѹ ДОСТОННІ. ПОІДІТЄ ТАДАNА ІСХ̊ДНЏІА ПѹТОВЬ, Н КОЛНКО ГОДНРЄНХЬ NАНДЄТЄ, ЗОВНТЄНХЬ NА ПНРЬ: НЗШАДЬШН ТАДА СЛѹГЄ ѤГОВН NА ПѹТЄ, СКѹПНШЄ ЄСНХЬ КОЛНКО ГОДНѪ̄ NАНДОШЄ, ДОБРНХЬ Н ЗАЛНХЬ, Н NАПѹN̄ЄNЬ БЄ ПНРЬ СНДЄЦІНХЬ. ВЛНЗЄ ТАДА КРАЛ̄Ь ДА ЄНДН СНЛЄЦІНХЬ, Н КАДА ЄНДН ѠNДН ЧЛОЄНКА NЄ ѠДНЄNА СВНТОМЬ ПНРNОМЬ, РЄЧЄ N̄ЄМѹ: ПРНѢТЄЛѹ КАКО СН ѠВДН ВЛНЗАЛЬ, NЄ НМНЮЦІН СВНТѹ ПНГNѹЮ? Я ѠNЬ ѹМѹЧА. ТАДА РЄЦЄ КРАЛ̄ СЛѹГАМЬ. СВЕЗАВШІ РѹКЄ Н NОГЄ ѤГОВЄ, ЄГЗНТЄГА ѹТМННЄ НЗЬВАN̄СКЄ, ѠNДН БѹДЄ ПЛАЧ̄ Н ШКРНПАNЬѢ ѠДЬ ЗѹБІ: ЊNОЗНБО ЄСѹ ЗВАNІ, ДА МАЛОЛОНХЬѢ НЗАБРАNѪ̄.

НЕДЕЛСКИХ ЕВАНГЕЛОВ,

ШВОГА ЕВАНГЕЛІА НАУЦИ И ОТЪШЕНІА.

д. Данашње Евангеліе прилічи пше и каже, како се сент супротнва полоумнои милости Божіи држи.

Я швои прилкі ІС̄Х̄Т говори, како се припо-
вданью шть Него, то јесть, Евангелію ваз-
да годи на швомь сенту, да та нан маі и за-
ёржи дъль људи немоу право и становито ве-
рје. И шнь тоту напрво кара Жидовску, пот-
лъ погански невер, кои не хотнахоу правому
Божьему шбътованю шть Семена, то јесть, сво-
тому Евангелію веровати, и чинити прав По-
кор, и нимь такое напрво стави, каков бичь
и проклетство невірни шпотлнеци и непријатели
светога Евангелиа ѯте на швомь сенту и на сва-
ки дань прети.

ѕ. Господни Бог скроза припо-
вдаеце себи и зове људи кои-
рни ва ІС̄Х̄Т и к̄жноту вічноу
моу, срдисе и
мчи ки не-
хоте провор ві,
ровати и чини
ти покоре.
људи нехоте
веровати, да
бисе шпшћеніе
Грихов і жівот
вичи добіл сам

Пир, кои шви Краль Штаць небески своmоу
Сиоу јесть угоговиль помені проштеные грихов
и животь вічні, ко небеско благо јесть нам Сни
Божьи жи-гов мкоу добиль и заслужиль. Ка-
ваковомь Пироу, доброть и радости Бог јесть
напрво та стари сенть, свакога рода људи за-
ле и добое, пресвітлі светлі Штці чинль зва-
и нехтнхь прити ки хь прповвданью шть ІС̄Х̄
и шть покоре веровати. Зато јесть Бог стари
свить еле страшно и грозовито каштигаль, и
мучиль и спотопомь погубиль: Потле по пото-
пь Бог јесть вазда едне Смелхиседекомь, Ва-
брамомь,

врадмо̑ь , Санзаком Сыновом , Сьмонсом Сьдавндом и скрозн другнми Пророцн до Ісоу̑ Крстова пришастн звань людн Іовановом Пнр̑ . Прем тако сам ІС̑Х̑Т и нгови ученицн счу̑дес ни жнховнми лепнми разумнми преднкамн ес̑ вабнли , И звали есакога племена людн , нмь не с̑ понудили спрнповндань̑км светога Евангелн милость Божью , прощёные грх̑ь и жнвоть вечн ни ради ІС̑Х̑Я , да бн шедаково благо прнели и ва звали заостр̑нь . Яли вен дель людн , за такосо небеско вечно благо нисоу марнли , како щё са да немаре и зан много непнтаю , нмь драже ес̑ земаске рнчи , благо , господство , свитовна часть , слава , пожелень̑е патёно , и нмх̑ крнве Божье̑ службе , него Покора, прощёньи̑е грнхов̑ь и жнвоть вечни . И ті едні дьнвлі люді , іес̑ светом̑ Евангелню и правнмь прнповендавцемь кон люді напнр̑ь кнебеской радості зов̑ и владаю тако непрнятель р̑гающнсе шнми , проганаюћи и умарающі . Ради тога, Богь не сер̑х̑ шдаково нехвалежне и неспознане , непокорне и неверне люді многе бече и каштнге, вонске, кр̑ге , гладі и звнрне пошнлаль . И сер̑х̑ шве зале жд̑ве рнмлане навель , тн нсті ес̑оу нмх̑ землю , нмх̑ Кралнество , темпаль и Градь Ерс̑олнмь савсема разчнвнлі и разваднлі.

ІС̑Х̑Т сово̑н прнлнхн такое говорн и учн, тко, што

вера ва ІС̑Х̑Т заост̑н без дз̑ роза.

Г.

Нова книга
Цркква нли ωб
щинна Божи,
ест нан вещe
ωт поган, ве
лнкнх ѵбознх
грншнникоѳ,
нскнх люди
скроѕн прпно
вѣданѣ скоупа
ѕбрана н позва
на, ва нон се
такоѣ доста
хнвѣнних нѣ
покорних ωчі
тѣ грѣшнікоѳ
находи. ωва
коѳн бѹдѣ мр
ѣн ѵди нмѣна
ни н васѣки бѹ
доу горѣли.

што и какова ѥсть права цркква или ωбщинна Бо
жьꙗ, каковѣ люди вайон пребываю. Кьрстнанс
ка цркква или ωбщинна, ни ѥдань здань домь
или темпль, или ѥдно зборнїе и товарштво
ѣлнхь, погласнць и богатнхь, Папи, Гарди
налось, Бишкѹпось, Поповь и фратарь, како ни
ки хоте и тѹмаче, него ѥсть ѥдно ѵбого, ма
лахно, припросто и завржено стадо или зборнїе,
нѕь свакога народа люди, нан беше нѕь ωвнхь
кон за плотомь и по пѹтѣхь лѣже, сприпосн Адѣ
нем, Светога Евангелна скѹпа зграна и позвана
ѣверн вїсх, и зовнмь животомь раскропѣна
и растрѹшена, али звѣрь скѹпа ѣржи, и зьдѹхомь
или ѣдѹхоу се не раздилю, вѣрѹ светомоу Евань
гелню, крстисе, прнчещѹѣсе, молн тере прѣога
Господнна Бога прнзнва, Wтца нашега Госпо
дина Іс. Wдь таковѣ ѵбоге цркве и апѣнне
Божьѣ говорн Господнь Богь по софонін Про
року Капит. г. Посридоу пѣка хощоу wстасти
ѣдне ѵбоге невольне люди, ти нсти хоте ѵфати на
нме господѣ. И дасндь Псаль. ѳ ѣ. говорн:
ѵбогн и нищїн хоте нме тво хвалнти. Іс. т та
коѣ говорн, Лѹка. на ѳї. Небонсе ти мало ста
до: И мею wвакоѳвнмь маломь стадоу сопщинѣ
Кьрстьянскон, мею wвнмн кон крщѣнн ѥсѹ, ходе
красѣомоу прповнданью, прнчешѣньѣ, непро
тнвесе светомоу Евагелню) ѥсоу и бѹдѹ до конца
жнвѣни

хнвенн н лицемѣрн, невѣрнн, велнкн грѣшнницн, зал крнеі непокорнн Кьрстьіанн, ѡве тотъ ІС҃Х҃Т нменъе, ненмѣющн свнтоу пнрнъ, то ѥсть, ѡваковен помазанн нлн напнсанн Кьрстьіанн, ннмаю праве, тьрде н станоеіте вере, не верѫю да бн н҃н҃ь Нихь грѣхн рад самога Ісъ҃рстова заслъженіі маздѣ ѡтпъщенн, н ѡнн такоіе живоу н пребнва ю ѵвелнкнхь см҃ртнихь грѣхь: Такоен Кьрстьіанн жн҃нхь верои небъдоу могли ѡбстатн нн ѡбр҃жатнсе на съдни дань. Рад тога, свакн він да бъде правоу жнеъ вер нмѣль, да на сагрѣша съпроть своіон е҃лаїон ѥсти, да не бъде ержень здушоу н тѣломь стамности нзеанске, тоѥсть, е҃пакаль, кадѣ бъде вѣчно грозоѥнто нстрашно т҃пл҃ньіе н шкрнпаньіе ѡдь зъбь, предь тнмь нась нзбавн н чъ еан ІС҃Х҃Т Снн Божіи,

АМЄN.

НЕДЕЛЯ К̄А̄. ПО СВЕТОН ТРОИЦИ, ПРИПОВИДАСЕ ЕВАНГЕЛИЈЕ, КАКО ІС̄ХТ ЈЕДНОГА ИРОДА КРАЉА ДВОРНИКА СИНА ОДЬ ДАЛЕКА И ОДСТОПНО ОЗДРАВИ, ЗОВНМЬ ЈЕСТЬ ОНЬ СВОЮ БОЖЮ КРИ; ПОСТЬ И ВЕЛНЛО ЉЮБАВЬСКО ОН НМА СОПРОТЬ СЕЙ НЕВОЉНЙ, ЖАЛОСТНИМЬ ВЕРНИМЬ ЉЮДЕМЬ) НЗ; КАЗАЛЬ.

ИВАН. Б. КАП.

И БИШЕ НИКИ Ѡ КРАЉЕНХЬ, ЧИ; ГОВЬ СИНЬ НЕ; МОЩАНЬ БИШЕ У КАФАРНАУМЕ. Ѡ; ЕН КАДА СЛИША ДА ІС̄С̄ БИШЕ ПРИШАЛЬ НЗЬ ЈЮДЕЕ ОУГАЛНЛЕЮ ПОНДЕ К̄НЕМУ, И МОЉАШЕГА ДАБИ ДОЛИ ПРИШАЛ И ОЗДРАВНЛЬ СИНА ЊЕГОВА, КИ ПОЧИЊА; ШЕ ЈОРЕ МРИТИ. РЕЧЕ ТАДА Њ̄ЕМОУ ІС̄С̄.

РАЗБИ

Разєн ако зламєнїѧ н чѹдєса вндтї nє бѹдєтє , нєщєтє вєроватн . рєчє ѻ̃немоу Кралѣєвн . Господнnє снндн прнѧ nє/ го ѹмрє Снnь мон . рєчє ѻ̃немоу Іс҃с҃. Пондн Снnь твон жнвє . Вєрова тада Чловнкь говорє̃нью ко мѹ рєчє Іс҃с҃, н гредншє . Н ѡnь юрє сходєщї , слоугє сѹсєнтошє ѻ̃нга , н рєкошє ѻ̃немѹ гово/ рєщї,Снnь твоі жнвє . ѠПнта тада ѡnь ѻ̃нхь , кадамѹсє ѥсть на болѣ ѡбратн/ ло . Н ѡnнмѹ рєкошє , да вчєра ѹроу сєдмѹ , пѹстн ѻ̃нга фєбра . Позна тада ѠТаць да ѡna ѹра бѣшє ѹкѹ бншє рє/ кальѻ̃немѹ Іс҃с҃ ,Снnь твоі жнвє . Н вє/ рова ѡnь , н вась домь ѻ̃нгов . То ѥсть юрє другo зламє̃нє, ко Іс҃с҃ ѹчннн, ка/ да прндє ѡдь Іюдєє ѹГалнлєю.

Ѡвога Євангєлїа Нацн н ѹтѣшєнїа.

Нс҃х҃т зовнмь чѹдомь , кадь ѡвога Кралєво/ га поглавнце Снна нєго словомь н ѡдь да/ лєка ѡздравн (како н состалнмн дроугнмн) сє нс/ казѹє н потєрюѹє , да ѥсть ѡnь та правн єѣчнн ѥднnн Снnь Божьн , Збогомь ѻ̃нговнмь Ѡтцємь

д.

вса Іх҃това, чѹ дєса , ѥсѹ свїдо частво ѻ̃нгова ѡбєщаѻ̃нa і нау ка . Н потєр нѹє , да хоіщє вснм вєрнїм на

Души и на теле помагати.

ЄДНЄ мощи, области славе и части. И да јесть ѡнь та правѝ ѡть Бога ѡбећани Јесніа илі Христоусь, кои имаше по Божіемь ѡбѣтованью и пророкованью Пророковь дошли на ѡви свить. И да ѡво Јегово Евангеліе, Наоукь и ѡбећаньа Божьи ѐсь, становита и праведна. И ѡнь хоће свимь людемь, кои бѫдоу при Јемь зерь помощи сѫпротива Грихѫ, дьавлѫ, и Паклѫ искалі и просили, да ѡво при Јемь хоте нанті, и Јихь молебе хоте ѫслишане бити.

Є.

Господи или владавцем имамо бити по коні свои христіанх рі чах же нисѫ сѫ прот Божиемѫ словѫ, Помощ на душі и на тѣлѫ, нимамо другде, него при ІС҃Х҃ѣ і Јеговомѫ ѡтцѫ і сказати. Покоре нимамо ѡдавачити, него ѡтцюносити ваздa вірні и добри бити служіті Богѫ.

Ѡви данашњи Краліћ или дворникь, кои сѫпротива свога Краља заповнди ваІС҃Х҃я вере те вега ѡчито сповнда, молећига за Јегова Сина здравье, с҃томь ѡнь право чини, ére Кьрстіани свонм владавцемь или кнезомь ваовнхь річахь кое се Божьи части и служѣ пристоіе (кадь Јим преповндаю и недадѫ право приповндати, писати, еровати, служити Богѫ, молити и причећи: ватисе) нимаю послѫшати ни Јимь покорни бити него савћеници тако ређі, имамо Богоу ећье покорни бити и слѫшатига него людемь, дьиа Я: пс. на ѯ. И нимамо єдиноі невољи дрѫгдѣ помоћи искати, него поли самга Бога и Јегова Сина ІС҃Х҃я. Или ваовнь дѣхь річахь Краљеві крво ѫчини, кои ІС҃Х҃я зисканьіемь и змольеѫ тако дал: го завлачоующи и чекаюћі, да прво не придѐ кадь ІС҃Х҃ѫ просећига, него ѡнда, кадь юре Јеговь

Сынь

Снњ дѹшѹ понмаше и ѹмнраше : И не вервюћи (ка-
ко wнь поглавица Мат. на й.) да бі ІС̃Х̃Т могал
листо словомь wдь далеко и wтстѹпно н̃егова
Снна wздравнті , wть См̃рті скрнснти . Зоенмь
wнь даіе назнанье и wдкрива н̃егоѹ велнкѹ лѣ-
ность , и н̃егов ѹ шнбкѹ малѹ вероу . Wваковенхь
лѣнних людн , како wеі дворнкь бнш , повсѹ-
дасе и вазда доста находн , коі жн̃нхь Покороу
завлаче до См̃рті . Докле јесѹ здраеі , младі , бо-
гатн и јакі , за Бога , нн за негово слово не ма-
ре ц̃рнкеѹ не ходе , не моле , се не прнчеїѹю ѹве-
лнкнхь грѣснхь и ва с акомь п̃латеномь пожелењ
wвога свнта пребнваю . Wнда кадь старн и бе-
тежнн ésѹ , и пошѹте , да імье ѹмрнти , тада по-
шл̃аю и зоеоу редовнике и фратре , споведаюсе,
прнчеїѹю и хоте занапрѣдь юре вернí и добрн бн-
ти , Богѹ слѹжнті , каюцисе гриховь покорѹ чн-
нещи . И то јесть истина , да Господнь Богь
такоје касне и позане покоре и праве вере (каконо
разбоннка , Лоука на к̃ г̃ . И крал̃а Манасесса с̃ .
Парал: л̃ г̃ .) Не замеще , да нштар маје кадь wва
права вера ва ІС̃Х̃Та , јесть једань дарь Божін
человекь сам wдь себе не море , прем wнда кадь
бн wнь хотнль право веровати , него доуха све-
тога ѹчьловекоу , вероу ськрозн сьлово Божье
важнже и начн̃а, wнда кадь се н̃емѹ право и прн-
годно внді , зато сѹмнаво и двонно јесть , ако

Господинь Богъ ѥдномꙋ ѡваковомꙋ чловекꙋ (кои ѡть младости полн него здравихъ и веселихъ днехъ и ермену ништарь за Бога, ни за ѥговѡ слово, не питаю и не маре) ѡнда када премь нима ꙋмрити правоу вероу да ли не? ере мꙋдрость Божьи (ка ѥсть ІС̄Х̄Т самъ) ѡвако говори, Саломꙋнь: Бꙋдꙋщьи приповѣдала изванд и напꙋтехъ сапила, и ѥсамъ звала, а ви нехтисте прити, рꙋкꙋ мою самъ простирала и небига кон би нато позрель и гледаль, замоѥ свѣтованьые нисте марили, и мога притежа и каранъи нист е хотѣли, Зато хоћꙋсе и ѡ такоѥ смиѡти квашон несрищи, и хощꙋсе свами рꙋгати када самъ донде когасе боѡхоте. И када нагла несрища, саше погꙋбл̄ење, жалость, невола, каконо нагль Градь васъ наскочи, ѡнда ме хощете призвати, а ѡ вамъ нещꙋ ѡдговорити. Бьютро рано хотеме искати, и нетеме нанти, Зато дасꙋ мои Наꙋкъ ненавидели, и нѣсꙋ хотѣли страха Господ̄ега прети, ѣмомꙋ свѣтованьꙋ нисꙋ пристали и кл̄ели ѥсꙋ есако моѥ каранъѥ. Ѡнхеа на г̄. И Захарна на з̄. Пророка такоѥ говорита: Пригодалосе ѥсть, како се ѥстинмь приповидало и нехтнахꙋ по слꙋшати, призвати хоте и ѡ нихъ нещꙋ слишати, говори Господинь Богъ ѡть еонске. Зато ништкоре не чекаи спокорꙋ до старости, или до См̄рти, него тꙋдьѥ зачанши ѡдъ младости и докле ѥсть здравь слꙋ-

жи

жн єазда правo Богъ, ходн кправомоу прнповн: данью бъдн светь н почтень, молн доброволно, подѣлн убознмь за Бога, гъстосе прнчещъи, зач: то истнна јесть шво, да кон чловекь шть мла: дости добровол҃но н весело Богъ служн, н блнж: нѣмъ своимъ нндне крнвн҃е, него свако добро чн: нн, радь цркве ходн, свон стань настонно н почтено х҃ржі н ред҃н, та истн такое добро н лах: ко умре.

Батомь Евангелню нмамо такое јдно утѣше: ние, да Господнь Богъ шенхъ людн, кон нма: ю малоу н шибкъ вероу нещенхъ шдерѣщн, ако се дадъ научнті, н моле Бога, за помощь н побо: лшан҃ые вере. ІС҃Х тотъ швога Кралева, нпотомь светога Петра: Мат: на х҃і. Н Свето. Томъ, Н: сан. на к҃. раді н҃ѣ мале вере кара, да ка҃ се дадъ карати н научнті, молещн, да н҃нмь н҃нховъ вер҃ъ побол҃ша н потв҃рдн, Лук. на з҃і. Мар. на ф҃. Не: одмещенхъ, него н҃нхъ молѣе слншн: зовнмь н: мамосе утѣшнти н крѣпнти в҃нашнхъ невол҃ахъ, кадь находнмо н цютнмо в҃сѣѣ, да малъ шибкъ вероу нмамо, да ради тога нмамо на мнлости н помощн Божьен сумн҃ати н бесюфати. Ере Гос: подньь Богъ (говорі Изан. на м҃ѳ҃.) неѣе потла: ченоу тр҃сть разтр҃ті, нн т҃леющега лана угасні. Н Свети Павалъ, Крнм на х҃і. вели сенмь Кьрс: тианомъ, таковенхъ людн, кон съ шибке н слабе вере прнети н помагаті.

Наконцъ

Г҃.

Кр҃стіани, кн листо добра ср҃ца јсъ, ако прем нисъ цѣло тврди н учени юверн, јсъ та: кои дели҃ци ісъкр҃тового блага н засл҃ жени, што на ниховон вери манка, шво ІС҃Х своюмн лосцю надопл ни н зврши.

Х.

Дворник свої; он хнжн ц ѡбітелн ѡт ІС̄Х̄Я говорн, ѡвако свакн гос; подарнма чнмнти.

Наконцоу ѡвога Евангелна говорн Евангелнсть, Да Ѡтаць вирова н вса хнжа Н̄егова. нзь ѡвога се ꙗчнмо, Да свакі добрі вирни Господнь Ѡтаць н господарь, Д̄лжань јесть свою хнжоу Ноѡбитель ꙗчнти правоу вирѣ ваІС̄Х̄Я, н Н̄нмь говорити, тко, што јесвь І С̄ Х̄ Т, кѣ корнсть, доброт̀ н помощь намь јесть жьнегов̀ мѫкѣ ѡпраснль добнль, Да таканше В̄правої вирі н Божьємѣ спознанью прндѣ, Да вирни н добри бѫдѣ, Господнна Бога снамн заједно слави, часте н хвале, ѧмєN.

НЕДЕЛЯ К̄В̄. ПО СВЕТОН Тронцн, прнповндасе Евангелїє, ѡтъ немнлостнва бл̄жнка, кадь за Божю волю, кої Н̄емѣ све грнхе ѡтпѫсті, не хотнше своме бл̄жнему нд; нѣ малоу крнен̄ю нлн бл̄гъ ѡтпѫстнті.

МѦТ. Н̄І. КѦП.

Зато подобно
ѥсть Краљестео
небеско чловѣ-
ку Краљю , кон
ѥсть хотнль ра-
чунь ставнті са
слугамі своннмі:
н кадь почѣ ра-
чунь ставнтн , прнказаль му бѣ ѥдань
конну бнше доужань десеть тнсущ та-
ленать . Н кадь ун нѣнмнѣше чѣ пла-
тнтн , заповндага Господнь прода-
тн , н жену негову , н снnове , н всака
коѣ нмнѣше, тере да платі . Падші до-
лн тада слуга уні , молнга говорещі.
Господнне пострпленьѣ нман умнн, н
всака тн хощоу повратнті . Жнлоср-
дань тада Господнь слоуге унога,
ослободнга , терему доугь удпустн.
Нзашадшн тада слуга унн , нанде ѥд-
нога уд ь свонх ь товарншь , конму бн-
ше дужань сто пнѣзь , н бггші наѣ ру-
ку нѣволнога влачаше говорещі : Платі
што сн дужань . Н падшн долн това-

рнШЬ НЕГОВЬ МОЛАШЕГА, ГОВОРЕЋИ. ОС; ТРПЛЕНЬЈЕ НМАЇ ОМЬНИ, И ВСАКАТИ ХОЋЈУ ВРАТИТИ. А ОНЬ НЕХТЊШЕ, НЕГО ОТИ; ДЕ, И ВРЖЕГА ОТАМНИЋУ ДОКЛЕ БЛГЬ ПЛА; ТИ. ВИДЕЋИ ТАДА НИИ СЛУГЕ ОДЬ ТОВА; РИШТВА НЕГОВА КА СЕ ЧИЊАХОУ, ОЖАЛОС; ТИШЕСЕ МНОГО, И ПРИДОШЕ, ТЕРЕ ОЗЬНА; НИШЕ ГОСПОДИНУ СВОМОУ ВСАКА КОЊА О; ЧИЊЕНА БИХОУ. ОНДА ПРИЗВАГА ГОСПО; ДИНЬ НЕГОВЬ, И РЕЧЕ ЊЕМУ. СЛУГО ХОУ; ДОБНИ, ВАСЬ БЬЛГЬ ПРОСТИХЬ ТЕБИ, КАД; МЕ ПРОСІ, НЕБИШЕЛІ ПОТРЊЬ И ТЕБІ СМИ; ЛОВАТИСЕ НА ТОВАРИША ТВОГА КАКОНО САМСЕ И ЊА НАТЕ СМИЛОВАЛЬ: И РАЗЂРДИВЬ; ШИСЕ ГОСПОДИНЬ НЕГОВЬ, И ПРЕДАГА МУ; ЧИТЕЛЋМЬ, ДОКЛЕГОДИРЕМОУ ВРАТІ СВЕ ШТО БИШЕ ДУЖАНЬ. ТАКО И ОТАЦЬ МОИ НЕБЕСКІ ХОЋЕ ВАМЬ ЋИНИТІ, АКО НЕ ОД; ПУСТИТЕ, СВАКІ СВОМУ БРАТУ ОДЬ ЂРДЦ ВАШИХЬ КРИВИЦЕ НИХОВЕ.

Осога Евангелиа Наука и отћшенја.

д. Сви људи та; кање бљни

ДАНАШЊА ЕВАНГЕЛЬСКА ПРИЛИКА КАЖЕ, ОЧИ И ДА; ІЕ СВИДОЧАСТВО, ДА СВИ ЉУДИ ВЕЛИКИ БЉЖНИ; КИ ЄСУ,

кі їсѵ , грішнпцн н крвн предь Богѡ̃ь ради ѻ̃нь
мнозѣ̃ь, породнѣ̃ь, ѵчнѣнѣ̃ь, звапнѣ̃ь н ѥнѵтрѣ̃нхь
грнховь , зачто ѡнн Божьѣ̃ь закономь н запоѥн;
дамь знпедну рпчью не чпне за дости свр̃шено ,
него свакѵ н сѥ погрншаю н преламаю , како смо
ѡдь ѡвога дѵговапа нлн річн ѥдрѵгомь делоу
ѥапрѣ̃словью здости ізь свѣтога Пнсма свѣдочі
лн . Потомь говорн, да Господнь Богь ѡвнмь
людем кон своіѥ грнхѣ спознаю , просѣ за мнлост̃
н проіщенне , каіющнсѣ грнховь , хотѣ чннпті пра;
воу покорѵ , ѡтпѵстн всѣ грнхѣ безь ѵзрок зао;
тѵ̃нь, ради їс̃х̃я спаснтела нашега . Кьтретомѵ,
нли еще ѵчн н вели заіѣдно зоѥнмь наѵкомь кон
їесть їс̃х̃т предь ѡвѣ прплнкѵ свѣтомоу Петроу
дали да мн Кьрстьянн (конмь їесть Господнь
Богь сѥ грнхѣ заостѵ̃нь ради свога Снна ѡтпѵс;
тнль) нмамо нашнмь непрїятелѡ̃ь н шкодлнецем̃,
ѻ̃нхь сѵпроть намь крнво чнѣньіѣ, нс с̃рца така;
нше ѡтпѵстнті за Божью волю , а не самн маіщѣ;
ннѣ́ чннпті . Кьчетртомоу, ѡво ѥвангелне гово;
рн, да тн ѡстрн, тьврдн , лакомн н немплостнві
людн (кої нете своѵ блнжѻ̃немоу ѻ̃нхь крнво не;
разѵмно чнѣньіѣ ѡтпѵстнтн н занестн Бога ра;
дн , кої їст ѻ̃нмь за ѡстѵ̃нь все грнхѣ ради їс̃х̃я
ѡтпѵстнль) бѵдѵ на сѵдни дань ѥле н грозоѥн;
то ѥпакль каштнганн , н моученн , ѥрхь ѻ̃нхь сѣ
Господнь Богь с̃рдн , ѻ̃нмь бѵдѵ ѥсн ѻ̃н̃ грнхн,

їсѵ Богѵ , да
не мгѵ нпгдар
платнтн , кн
пакн моле за
ѡтавіщенїѣ , н
вѣрѵю ѵ ІХ̃ТЯ
ѡвнм Бог вас
длг дарѵѣ . та
то Бог хоще ,
да нашемѵ нс;
крѣпкемѵ тако
ѣ ѡтпѵстнм;
тко тога не чі
нн , ѡвн расѣ;
дн ѡпет Бога,
н бѵде врѣжѣ ѻ;
горещѵ вічноу
тамнпцоу .

НЄДЄЛСКНХ ЄВ҃ЯNГЄЛНОВ,

КОЄ СОУ С҃НИХЪ ДНѢХЪ ѵЧННЛІ ПРЄДЪ ОЧН НАПРѢДЪ НАРАЧѵНЪ ПОСТАВЛЄНН Н А҃РЖАНН, ѰСАЛ. Р҃ Ф҃.

NЄДЄЛЯ К҃Г҃. ПО СВЄТОІ ТРОИЦІ, ПРНПОВНДАСЄ ЄВ҃ANГЄЛІЄ, ѠДЪ ѠВОГА ЗАЛОГА ХНИБЄNОГА ФАРИЗЄНСКОГА ПНТАНЬІА, ДОСТОНЛНСЄ ДАТН ЦЄСАРОУ ДОХОДАКЪ НЛН NЄ.

МЯТ. К҃Б҃. КЯП.

ТАДА ѠДШАДШІ ФАРНСЄН СТВОРНШЄ СВѢТЪ, ДА БІГА ѵГОВОРЄNЬЮ ѵХНТНЛІ. Н ПОСЛАШЄ К҃NЄМОУ ѴЧЄNНКЄ СВОІЄ СА НРѲДНІАNН ГОВОРЄЦІН: ІЄШТРЄ, ЗNАМО ДА НСТННАNЬ ЄСН, Н ДА ПѵТЬ БОЖЬН Ѵ҃НСТННН ѵЧНШЬ, Н ДА ТН NН ПОМN̄А ѠДЬ NНКОГАРЄ. ЄРЄ NЄ ГЛЄДАШЬ СТАNОВНТО NА ЛНЦА ЧЛОВѢКЪ: РЄЦН NАМЪ ТАДА, ЧТО ТН СЄ ВНДН. ДОСТОІНЛНСЄ

тоіѧлнсє дати Цєсарѹ доходакь алі nє? Познавшн тада ІСЪС хѹдобѹ нѭхь рє; чє. Что мє нскѹшаіѣтє лнцємѣрн? дка; жнтємн доходнн пнnезъ. Я ѡннмоу донєсоше пнnезъ. Н рєчє нѭмь: Чнгова ѣсть прнлнка ѡва, н ѡво напнсанькє? Рєкоше нємѹ: Цєсарово. Тада нѭмь рє; чє: вратнтє адда касѹ Цєсарова Цєсарѹ, яка ѣсѹ Божькнѧ Богѹ: Н слншавшн ѡ; ва, сє зачѹднше, Н ѡставнвшнга ѡтн; доше.

ѡвога Евангелїа Наѹцн н ѹтѣшенїа.

Прнпростн людн ако хотє ѡво Евангелїє пра; во разѹмѣтн, нмаю напрво знатн, да сви людн, ѡнда кадь ІСЪС мєюнмн хоіше н прнпо; вндаше, бнхѹ Рнмскнмь Поганскнмь, сладаєцємь нлн Господн подложнн, како садь ѣсоу мноз Кьрстїанн Тоурком, кої вздолѣнхь бгрскнхь, безнчкнхь Хрватскнхь, вьбоснѣ н Србскнхь Зем; лахь нлі странахь прєбнваю. Посллєнн бѣхѹ прѣ нѭхь волѣ, Рнмскомѹ Цєсарѹ доходакь, правдє н харачь плаћатн, сѣрхь тога фарнсєн соупроть ІСХѹ ѣдно хнвєно ѹпнтанькє надоше, пнта; ющнга, достоіѧлнсє Жндовомь бѹдоущь Божьн

 слободні

л҃.
Анцємєрн, хнцн, мѹдрі, нєпрнтєлн пра вога Евангєлс кога наѹка, нїѣоу сазда, н повсѹда ка; ко бі прнвє прі повндаєцє прн Господн н прі простон вєрѫнн ѡбщннї потво рнлн н внєпрн ѭзан положілі алн на покон хотє ѡнн сра; мтнн ѡстаті.

слободни люди, дати Цесарь доходак или не? Зоваковним лукавним питаньием хотіахуга пре= варити и затецши га іедном, одь деньх, рчі, алі дабнга сен људи мали и сели убози и богати не= наделн, његоь Наоукь и обецаные за крнеь, лажньеь и за ништарь ѣржань, Или да би биль уньень отъ Римске Господе, како оньь кон уч= и стависе супроть Цесарь и всакоіскним господс= кним закономь заповѣдамь и наредбамь. ІС̄Х̄Т пакн. како премоудри всемогући Богь ньим да іедань таковь одговорь, кон одговорь немогь ни фарисеи, ни опьщина ни Господа порещи ни крива створити.

Светo Евангелије, и вѣра Кр стіанска не пре стаила і непро мньна господс= кихправіх до ходак него ср= ца ка Богь на правь вер обе= ща и промньна.

с̄. И ІС̄Х̄Т таканше зоевим о̄дговором, кої ов= дѣ говори (дайте кась Цесарова Цесарь, а кассу Божьа Богу) дви рчи уч и даіе назнано сенмь людемь. Напрео, да припоенданьје светога Евань= гелиа и вѣра Кьрстіанска, ниједнога господства или владаньа, ни стана, ни правних законовь, ни реда, ни правиць, ни дати ни вазети, трго= ешнье ни купити ни продати, не раздира и нераз= чина како се никим видн потварающи Евангелс= ке Предикаче. Него ІС̄Х̄Т, његово свето Евань= геліе и сен прави верни пр̄иповидавци, шве Гос= подске добре потребне рчи тѣрде, заповидаю= щи свим Кьрстіаномь, да сакога племена гос= подь почтую данхсе боіе дающі њим добровол̄н= и верно

и вєрно н҃нхъ правнцѹ, доходакъ, бирь, десетн-
не, и што н҃нмъ wдъ старостн пристоін.

Потомъ и в҃дрѹгомоу зоєнмъ wтговором так-
кое все вєрне ѹчн и н҃нмъ єлн, да кдъ премъ го-
спода нли владавцн по снли, по не правдѣ, ста-
рнмъ правдамъ и навадамъ сѹпротнва, прєєлнке
харачє, доходке, и тєшке работє, накладаю и
єазнмлю, тако Кьрстьянн, wваковон снли и не-
правдѣ, нимаю сѹпроть зовѹжьємъ ставнтнсє,
наслєдн нлі сонскоу зачн҃ати, него како и wс-
тале невол҃е и печалѣ, коє н҃нмъ Богъ пошла и на-
клада, вол҃но нмаю трпѣти, Господнноу Богѹ
порѹчнти, молнти и прнзнватнга, да wнъ самъ
клованоєнмъ н҃нхъ невол҃амъ прнстѹпн и помага,
господі правєі разѹмъ и памѣть да, да н҃їєо вла-
данье и wбласть кѹ wдъ Бога нмаю, по правдѣ.
по Божьєн вол҃н б҃рже и чнне. И прн томъ споз-
нати, говорещи, да Господнь Богъ wвако за-
лоу, крвѹ и неразѹмнѹ господѹ єсть н҃нмъ дадъ,
рад н҃нхъ грнховъ, и да скѹшенн бѹдоу, нли ѹ-
вѣрн становнти и вол҃нн їсоу, како wдъ wвога
Нобъ говорн, Капнт. л҃г. Господнь Богъ до-
пѹсти їєдномѹ хнвєномѹ крал҃евати, рад грн-
ховъ п҃лка. и Саломѹнъ говорн, Прнтачь. к҃н.
рад грнховъ дѣт҃лскнхъ, много крать бѹдоу
кнєзн нлі сонсоде промн҃єнн, али рад мѹдростн
и разѹма люд҃н, б҃лго хоте жнвнти, то єсть,

Кдъ

Г.

Добра Госпо-
да єст їдан ѳе
лнк дар Божі.
зала пнкн єст
їдан бнч, ка-
коно свада,
граб, глад, кѹ
га, wва нма-
юсє трпѣти, м҃и
лнти Бога,
да wнъ сам wво
променн. wва
ковон залон
господн Сила,
моу нєлє прі-
ті. Премѹдро-
на с҃. Говорѣ-
щи: в҃рхѹ залє
владаѣщє стра-
шан сѹд прнде,
нискн҃ мнлост
хощєє нсказа-
ти, владавцн
такн єлє бѹдѹ
тѣпєнн и мѹче
нн. Псал: ѳ. к҃р.
Нихім на. г҃.

Кадь їєсоу зли люди,тако ѡнмь ѧлго добра сер-
на господа не шстане,него место добре зала до-
нде нли приде . Н Господнь Богъ зосоу залоу
Господ҃ такоіе своіе сврне люди скѹша , ако їєсоу
станосентí н волнн ѵсерн , како їесть старѹ црнк-
ѹ скѹшаль са Їєюпте снлнкомь фарао҃омь . Да-
вида Саѹломь , Іюдее , Даннєла , н ѡегосе тоса-
рнше ѵВабнлонскон ѵзí Снабѹкодоносоромь н Да-
рномь . ІС҃Х҃Я н ѵченнке Жидовскнмн Бншкоупн ,
Спопн , н Снрѹдомь , прес Кьрстѣне Знероно҃ь ,
Деоклецна҃омь н саосталнмн снлнцí , алѣ када
такоеѹ снлѹ волно ҃трпѧхѹ н Бога прнзнваxоу ,
Господнь Богъ ѡнмь ваѯда шдь шсакосе зале
Господе чоудно помагаше н снлнке веле люто
каштíгаше н мѹчаше . фарао҃а са есѹ ѡегоѵѹ вонс-
кѹ потопн , Саѹль се чнн пробостн , Нрѹда ҃прві
нзѣаше , Nеро самь се їесть проболь , Жакснмнь ,
Дноклíцна҃ь , Іюлна҃ь н сен Цесарн , Кра҃н н ен-
тѣзн , кон сврне Кьрстѣне прогаѡахѹ , ловѧхѹ ,
ѹмарахѹ , ѡнхово Снломь н неправа҃о плеѡахѹ ,
сен зальконацьпрнеше . Н швако шїе сада енд-
мо н слншнм̑ повсѯда , да кагодне Господа ма-
ла нли вела немлостнво свонмн кмѣтн н подь-
ложнцн се носн н ҃ржн , по снл н крнво ѡнхо-
во ѯазнмле , превелнке харače , ѵроке, н работе на-
кладаю , напокомь зло погнѹ , ѡнхь нмеѣе до
третога днднца нли ѵ҃ржателя не дондє, ѡнх̊ь
стань

стань и родь за еснма погнеть, како цѣлски кнезн нзь еаха, ако премь Δоста молстнроѳ̃ црн; кавь и Капеланнн єсѵ чннилі ѵзнΔати, ернмь хоΔнли, сенсоу зло погнѵлі тога радн, кої ѻ̃нѫ; внмь кметомь и подложнкомь лнпе Δнеонке и жщерѣ снломь вазнмахѵ шѻ̃нмн блѵΔещн, и Δрѵгѵ крнен̃ю. непраеΔѵ и снлѵ̓чнѻ̃ахѵ. Зато ернн Кьрстїанн Δлжнн єсѵ, по ѻ̃нхоен конценцїн, еса кон Господн залої и Δоброї, еавснхь рнчахь (коє̀ нисѵ сѵпротнва Божіємѵ словѵ) бнтї покорнї, Δати што ѻ̃нмь прнстоїн, Δоходакь, ѵроке, Δоѫ̃Δке, работе и ної чннити и желнти свакоу часть и почтен̃е, молнтї и просити за ѻ̃ю. И кадь зала Господа ѻ̃нхоео по непраеΔн оузнмле, прогаѻ̃на, лоеннхь, тако нмаю еолно т̃рпетї, Богоу ѻ̃нхь несолю тѵжнти, єре превелнко, по снли и по не; правдн Δатї и т̃рпети нн грнхь, него ієΔна мѵ; ка, ієΔна служба Божьн, зачто Господнь Богь хоще шео шкь своихь вернихь нметн. Да по не; правдѣ, за всакѵ снлѵ вазнмати, ѵбоге км̃ете и люΔн Δерати, снлнтї, то ієсть грнхь и Богѵ ее; ле сѵпроть. Како шкь шеога сеетї Паеаль, Крнм; на ї̃ї. И а̃. Тнмот. на е̃. еле лнпо ѵчн. Шкь ше; ога такое ѵКатехнзмн е̃четр̃тон заповеΔї, и на сѣршенью Катехнзма нанти хоѣте. Светн Петр такоіе лнпо оучи говорещї швако, а̃. Пет. на е̃. подложни бѵΔте, свакомѵ створенью людско;

моу, радн Бога, алнті Краљю каконо поглавн: томѹ, алнті воневодамь каконо ѡть Краља пос: ланнмь на каштигь н маџеньіе зло чинаць, а на славѹ стаѧенто добрнхь. Ёре такое воља Божьн, да ен добро чинѣщі замѹкнѹти ѹчннте неоумн: ѿлства людн неразѹмнихь, каконо слободнн а не каконо покровь нмаюці злобе слободџінн, да каконо слѹге Божьн. Свнхь почтѹнте, братарь: ство любнте, Бога се бонте, Краља чтѹнте: слѹ: ге бѹдите подложнн, ѹсѣкомь страхѹ Господн вашон, не листо добрнмь н разѹмнимь, да ѡџе н не наученнмь н плахнмь.

Д.

Господнноу Богѹ нѣгово дам н плащам каѳ С: Еван: гелю вєрѹємо, н се поѣм са свнм нашнм чіѣнем дрѫм. Н правоу вєрѹ пред всѣ Госпо дѹ нсповндам.

Господнн Богѹ прнстоін н ѳлжнн јесмо дати н нсказати сѹпроть нѣмѹ прави страхь, прав вєрѹ, ѹфаньіе н любавь, добровольнн послѹхь васнхь ствараХь, нмам право ѹчнти н прнповндати ѡть нѣга, нѣмѹ вєрно слѹжнти н днлнті Сакраменте по нѣговомь словоу, заповеди н закону, молн: ти, зазнеатнга, вєрѹ ѡчнто спознати. Ѡдь ѡ: внхь Божьнхь рнчи, нимамосе нникомѹре, ннѣд: номѹ сладанью дати ѡдвлещи, пр̄во нмамо на срнцѹ Божью н напогнбѣль животь н што на ѡ: сомь свнтѹ любнмо н нмамо. Зачто Богь хоће ѡчнто нсповданые н спознаные ѡдь нась нме: ти. Како ІС̄Х̄Т ѡдь ѡвога ѹмножнхь местнхь тако говорн, Мат. на і. Мар. на й. Свакн кон мене сповда прѣдь людн, тога ја хоцоу сповн:

дати

дати прєдь ѡтцємь монмь, и прєда всѣмн ѧнгелі, кої паки мене бѹдє прєдь люді затаѧті, и бѹдєсє монхь рнчн и мога євангелїѧ срамоваль тога и ѧ хощѹ затаѧти и срамоватисє на дань, кда ѧ ѹславѣ прндѹ прєдь монмь ѡтцємь, и прєда всѣмн свєтнмн ѧнгелі.

NЄДЄЛЯ к҃д. ПО СѢТОН

ТРОНЦН, ПРНПОВНДАСЄ ЄВѢNГЄЛІЄ, КАКО ІС҃Х҃Т ѦДNѹ ѪNѹ ѡТЬ NЄЄ ѢЛГа К҃РВО; ТОЧNа БЄТЄГа ѡЗДравн, и ѦДNО; ГА ПОГЛавнце хщєрь ѡТЬ СМ҃РТН СКРѢСН.

МЯТ. ѳ. КЯП.

ѠВО КАДЬ ѠNЬ N҃НМЬ ГОВОРАШЄ. ЄВО ПОГЛАВЬN҃ІК ѦДАNЬ ПРНСТѹПН И ПОКЛОННСЄ N҃Є; МОѹ, ГОВОРЄЩН: ХЩІН МОѦ САДЬ ѦСТЬ ѹМ҃РЬЛА, ДА ДОНДН И ПОЛОѪН РѹКѹ ТВОЮ ѢРХЬ N҃ЄЄ, И

недѣлскнх евѧнгелнов,
жнвнтнце : н вставшнсѧ їс҃с наслѣдо;
вашега н ѹченнцн нѣговн . н ево мена
кровоточнва трплаше двнадесте го;
днїѣ , пристѹпнвшн wдь зада , такноу
кран крнла свнте нѣгове , говорашебо
сама собою : якосе дотакнѹ лїсто свн;
те нѣгове , здравацюу бнтн : н їс҃с w;
братнвшнсѧ н кадаю ѥнан рече . ѳфан
хцерко , вера твоѧ тебе здравѹ ѹчїнн :
н wздравлѣна бї мѧна wдь wнога врн;
мена : н када прнде їс҃с ѹкѹцю погла;
внце , н ѥнан свнрце н множтво хрѹпе;
цін речнмь . wдстѹпнте , ére нн мртва
дневонка него спн . я wнн рѹгахоусе
нѣмь . н кадь бн нзагнано множтво ,
елнзе їс҃с н вазею за рѹкоу . н ѹстасе
дневонка : н нзнде глась wвн по всон
землї wнон.

wвога евангелїа Наѹцн н ѹтѣшенїа ,

Сва їс҃х това чѹдеса даю, сен дочаство , wт нѣгове мощн , н любаве сѹпро

Н с҃х҃т Господнь н Спаснтель нашь зовнма данашнѣма дѣѣма чоудесома своѭ Божью всемогѹщѹ крнпость моц҃ н wбласть коьн све рнчї подложне ієсѹ . фнлн . на г҃ . н wвѣ превелнкѹ прна;

зань,

ЗАНЬ, КЪ ѠНЬ НМА СЪПРОТЬ СВАКОГА РОДА ЛЮДЕМЬ ЪБОЗНМЬ Н БОГАТНМЬ МЪДРНМЬ Н ПРНПРОСТНМЬ, МЪЖЕМЬ Н ЖЕНАМЬ, МЛАДНМЬ Н СТАРНМЬ ѠЧНТО НЗЪКАЗЪЄ Н НВЛА. Ѡва НЄГОва ЄЛНКА Божьн КРНПОСТ Н МОЩ СЄ ТОТЪ ЄНДН, КАДЬ ѠВОУ БЄТЖНЪ ЖЄНОУ Тако лахко н БРЗО ЗДРАВЪ ѠПЄТЬ МОЩНЪ Н ІАКЪ ЪЧНН, Н ѠВОГА ІЮДЄНСКОГА ПОГЛАВНЦЄ ХЩЄРЬ, ЛНСТО ЗІЄДННМЬ САМНМЬ СЛОВОМЬ (ТАБНТА КЪМІ) ѠТЬ СМРТН СКРНСН. ПОТОМЬ НЄГОва ЛЮБАСЬ Н ДОБРОТА СЄ ѠВДН СКАЗЪЄ. КАДЬ ѠНЬ ТЪДЬІЄ ПО ПРОШНЄ ѠВОГА ВЛАДАВЦА (АКО ПРЄМЬ БЄШЄ МАЛЄ ВЄРЄ) НДЄ НЄГОВЪ ХЩЄРЬ ѠЗДРАВНТН. Н КАДЬ ѠВОН ЪБОГОН ЖЄНН, КА СВЄ НМЄНЬІЄ ЗЛНКАРН БЄШЄ ПОТРАТНЛА, ѠНЬ ХНПЬ КАКО ІЄСТЬ ВАН ВЄРОВАЛА Н ДОТАКНЪВШНСЄ НЄГА ѠЗДРАВН Н ЗА ХЩЄРЬ ІЄСТЬ НЮ ПРНЄЛЬ.

Ѡва БЄТЖНА НВОТОЧНА Н НЄЗНАНА ЖЄНА, Н ѠВА МРТВА ДНВОНКА ЗЛАМЕНЪЮ ВАСЬ НАРОДЬ ЧЛОВЄЧАСКН: ДА КАКО ѠВА ДАНАШНА ЖЄНА, Н ДНВОНКА НМНАШЄ ГРДЄ НЄЧНСТЄ Н СМРТНЄ БОЛЄЗНН Н БЄТЕГЄ, ѠТЬ КОНХЬ НННМА ННЄДАНЬ ЧЛОВЄКЬ НН ЛНКАРНА НЄ МОГОШЄ ПОМАГАТІ: Н ДА БН НННМА ІС҃Х҃Т ЖНЄГОВОУ МОЩЪ Н МНЛОСТЬЮ НЄБНЛЬ ДОШАЛЬ НА ПОМОЩ БНЛЄБН ѠБЪДЄЪ ПОГНБОУЛЄ Н СКОНЧАЛЄСЄ. ПРЄМЬ ТАКО СВН ЛЮДН, ПО Натурѣ, ПО ПРВОМЬ РОЄНЬЮ, ПРЄДЬ Богомь (РАДІ ПОРОДННХЬ Н ѠСТАЛНХЬ СТВОРЄННХЬ ГРНХОВЬ) ГРДН, НЄЧНСТН Н СМРДЪЩІ ІЄСОУ: ТОГА РАДІ, ВСНМЬІЄ СКОНЧАННМЬ БНТІ Н СТЄЛЄСНЪ Н ВЄЧНЪ

Т.

Свн грншнцн ІЄСМО, ЗАТО СВАКЄ ВРСТН БЄТЕГОМ, СМРТН Н ДНВОЛ ПОДЛОЖНН ІЄСМ. ЯКО ХОЩЄМО НЗ ѠВАКОВЄ НЄВОЛЄ ПРНТН, ТАКО ДРЪГДЄ ННМАМ, НЄГО ПРІ ІС҃Х҃Ъ ЗЄЄРОУ ПОМОЩІ НСКАТН.

ТНВА НАМ СВІМ, НДА НЄГОВЄ БЄ, СЪДЄ Н ѠБЪТОВАНА, АКО ПРЄМ ЗДІНЄМ ІЄДАН ЧАС ЗАВЛАЧНИСТНННЄ ІСЪ.

Смрть всѣкн умрети сенмь . Н ако хоте да се
нмь нзь шдаке неволе н погублѣньа поможе, та-
ко шні нмаю другдѣ прн нніѣдномь створенью
помощі нскаті, него само, справь бероу, прі са-
момь всемогнмь, мнлостненмь н добротлнвнмь
ісхв, како шен данашнн владаваць н шва вога
Жена нскахота н надоста : прі нѣмь самнмь на-
нти хощемо здравье, чистость н лпотѹ доушѣ
зверѹ, проїѣньіе грнховь, правдѹ, добротоу н
светость ка предь Богомь вала . Потомь на
сѹднн дань нась хоѣ такоіе на животоу цѣло н
савснма шздравенті, шдь Смрті ускрѣснті н поса-
дити ѹкралѣство небеско, зачто ісхт прнде на
шен свнть вернога человека цѣло шздравенти на
дѹшн н на тилоу, н шдрншнтига тре нзбавити
шдь вѣчне Смрти, шдь дьнвла н шдь Пакла.

F. Шбоу бетѣанѹ
мень, нн нѣ
дотнкаѣ, нн
свнта ісхтва
нн такоіе ѣ
сама вера, ш-
чнстда н шз-
дравіла. Него
крнпост, шб-
ласт, мнлост
н доброта
ісхтова, кѹ
крнпост н до-
бротѹ шва ѣе-
на скроти вер

Н ѣтомь данашнемь Евангелію нмамо добро
замнрити шве беседе коіе ісхт говорн, ѹфан хщі,
вѣра твоя јесть тебе здравь ѹчннла, н шздра-
лена бѣ Жена шдь шнога врнмена. Н кадь ісхт
еще говораше, како свети Лука. на ѝ. пнше (све-
ти Мат. н свети Лук. шво Евангеліе звѣзнмь ш-
бнаенмь говореньемь, него свети Мат. пнше та)
н пощѹтнхь, да крнпость нзь мене нзаде. Шве
беседе Іскрстове н швога Евангелиста нмь ра-
зумно говоре н даю назнаньіе, што н колнко је-
на права вѣра вала, доби н шправі прн ісхѹ, што

шва

Ѡва єѣра человєкоу прѹдн? єѣра человєка чннн дѣ-
лннка сєє Їсѹ҃рстовє добровє, праєдє, мнлостн н
крнпостн, Зато сѓо Пнсмо повсѹда, І҃С҃Х҃, ѹченнцí
н свєтн Павалъ єѣрн ѡвоí, крнпость даю н намє-
ймю, да лнсто ѡна добнва человєкоу жнвоть вѣч-
нн, прощєнне свнхъ грнховъ, н ѹчннига добра,
правадна н света прєдъ Богомъ. Nнштарь маѣ,
полнтога ѡщє нма свакí знатн н добро замѣрнтí,
да єѣра ѡва сама ѡтъ себе, како ієдно наше дєло,
вола н мншл҃єньє, нлí како ієдна наша служба ѡ-
ваковнхъ велнкнхъ грнховъ н жí-
вота вѣчнога не заслѹжн н нє добн полн Бога,
ѡва вера сама с҃себѣ толнканше прн Богоу ннма
ѡвє крнпостн н нє вал҃а. Ѡваке вѣчне нєбеске грчí
єстъ намъ добнлъ н заслѹжнлъ самъ І҃С҃Х҃Т жн-
говнмъ ѹмнл҃єнствомъ, мѹкоу н ѹскрншєннєм. Бѹ-
дѹщъ тада Господнн Богъ ваѣговомъ мѹдр҃ъ
вѣчномъ сѣтоу тако ѡдлѹчнлъ н постановнлъ, да
ннєдан҃ъ человєкъ ѡвога Божїега мнлостнва ѡбє
щанья, н всега Їсѹл҃рстова дѹговаѣа, чнненья н
заслѹженья нє бѹдє дѣлннкъ, нєго да ѡнъ ѡва-
ковнмъ Божїимъ ѡбѣтомъ, ва І҃С҃Х҃я н ѣговомѹ
євангєлню тврд҃о вєрѹє, рад҃і тога єє єѣрн толн-
ко даіє н прнкладa: Кон ва І҃С҃Х҃я н ѣгов҃ъ єван-
гєлню нє вєрѹю, на ѡвнхъ єстъ єса мнлость Бо-
жья замань, н мѹка Їсѹ҃рстова с҃врхъ н на ѣнхъ
згѹбл҃єна. Ѡдъ ѡвога такоіє нанти хоѣтє с҃прє-
дєловію с҃томъ л҃ѣ. Кнпт.

нася н ксиби
пріведе, н дна
нца бѣ.

Х.

Правє подобнє ликарїє ѡдселa и корєнїа мгу Крстїнн, ѵ потрнбажѵзнматн. Да ва не ѵфаїмє полоѵжнтн нимаю. И прєд чарнн; мн благословєчѵєтї їмаюсє.

И кадь ѡва данашїна бетежна Жена свє нее и менье здоктѵрн и ликарн затратн, и ѻон ништа не помогоше, се ѵчнмо, да ннєдна ликарна, ннєдно зѣлье, ни коренье не помага, ако Господнь Богъ ѣликарїн своега благослова и крнпост не прнда. Зато кадь бетежни їесмо, тако с нмамъ напрьво справѵ вєрѵ и покорѵ ваїхтя зБогомь справентї и смнрнтн зазнватнга и молнтї за здравье, и потомь юре по ликаре послатї. Ликарѣ и ѣнховє ликарнє нимамъ завръщї ни рѵгатнсє шѣнм, како ннкї неразѵмнн чнне, єре Господнь Богъ їестъ ликарню нзъ землїє створнль, человекоѵ на добро. И ликарь нлї докєѵрь нмасе почтовати, ради телесне потрѣбе, како ѡдь ѡвега їсѵсн рахь, єкле. на л҃н. да ѵфаньа нимамо ѣликарню положнтн (како ясса Кральъ ѵчнни, ѣ. Паралї. ѕ҃ї.) и пр҃во ликаре него Бога нскатн.

Є.

ѠвнделнШє праве вере, да дѵше када се ѡдтѣла премнѵжнвєїєсѵ, и наша тѣла ѡпет скрснѵ ѡт смрти, їест человїчаскон мѵдростн и разѵмѵ соупротнва.

Ѡдь ѡвнхъ людї, кої прн ѡвон мртвон дисонкї бѣхѵ и свнрещї (нникн Богатї Жоудѣи, прн ѣнховнхъ, мртвнхъ чнѣахѵ плакатн и мнло свнрнтї, како мн сада звоннтї) и смнахѵсе и рѵгаю шнсе Ісѵ҃рстомь, кон мноштво вань нзъ хнже нзагна говорещї ѣнимь, ни ѵмрла дневонка, него спн, се мї ѵчнмо, да ѡва наша человчаска мане на мѵдрость и разѵмь не вєрѵїє, да бн мртвї када ѡпеть ѡдь смртї скрснѵлн, и да дѵше, када се ѿдлѵчє ѡть ѣнхова тѣла, да жнвє їесѵ, и да ѡпеть

Шпеть на соудѣн дань сѣнхова тѣла повратесе. Н дүша н тѣло хоте скупа санебескомь жнвотоу вѣчномь, нлі үпаклоу сасѣкн прегнеаті. Свети Павалъ, кадь предь фестомь поглавнцү Іюдейске дежеле прнповндаше (да ѥсть ІС҃Х҃Т ѡдь С҃мр҃ти үскрсноуль, н да м҃ртвн свн хоще такое с҃крснүти) жѣнмь се ругаше говорѣщи, Павле смамнлснсе, много Пнсмо ѥсть тебе смамьна үчннло, дьнѣе Япүс. нь к҃ѕ҃. Мн пакн нмамо шсаковон нашон залоі, схабѣнон н маненоі мүдрости н разүмү. н тон проклетоі невери Збожьнмь словомь н шбещаньѣмь са всү мощү сазьда протнентисе н р҃вати, шдь себе прогаѣати, зазнеаті н молнти верно Господнна Бога, да нась не пүсти ваовакове напасти н невероу ѣлисти н прнті, да бисмо невероѣли, да м҃ртвн хоте с҃крснүти шдь С҃мр҃ти. Н прн томь нмамо помнслнті, да Господнн Богь ѥсть всемогүщи, праведань н истнннн, да све рнчи на Нѣбн н на Земѣи ѥндеще н невндеще нзь нништаре ѥст створнль, Н да ѥсть шдлүчнль н поставнль ѥдань сүдни праведни дань ѣкомь ѥсть сенмь людемь предаѣь прити, н прнеті ѣнхов правоу заслүженү плащү, зло нли доброу. Помнслнті нмамо, да мн такое предь сто годнйм нништаре не бнхомо, н счеса створенн ѥсмо, ако нась ѥсть Богь кн нисмо билн створнль, веле веще нась м҃ре шдь С҃мрти үскрѣсніті, н шво тило

КО ІЄСТЬ САГ҃НЛО , НЛІ ѠТЬ ЧЬРЄН НЗЬЯДЄНО , НЛН САЖГАНО НАМЬ ѠПЄТЬ ПОВРАТНТН , ДѹШѹ Н ТѢЛО СКѹПА СПРАЄНТН Н СКѹПНТІ . ЯН СЛНШНМО КАКО БРЬЯ ЗО Н ЛАХКО ІЄСТЬ ІС̄Х̄Т ДАНАШ̄Ѹ ДНЄОНКѹ ѴСКРСЬ НѹТН ЧННЛЬ ѠДЬ М̄РТВНХЬ , ВЄЛЄ ЛАГ̄ЛЄ НЄГО МН ІЄДНОГА ЧЛОВЄКА ѠДАСНА ЗБѹДНТН : СВЄТО ПНСМО ПОВСѹДА , ЄВРННХЬ СМ̄РТЬ , ЗОВЄ ІЄДАНЬ САНЬ НЛН СПАЊЬІЄ , ЄРЄ СПАЊЬІЄ ІЄСТЬ ІЄДНО ПРАЄО ПОДОБСТВО , Н ПРНЛНКА СМ̄РТН , ЗАЧТО , КАДЬ ЧЛОВЄКЬ СПН , АКО ІЄСТЬ ПРЄМЬ ЖНВЬ , ЗНІІЄДННМЬ ѴДОМЬ НЄ ГНБ̄Л̄Є , НЄ ВНДН , НЄ СЛНШН , НЄ ЧѹЄ́,НЄ ЗНА КАДН Ѣ КАКО ДА БН М̄РТАВЬ . Н ДА БН НИГДАРЄ П̄РВО НЄ БНЛЬ КОГА ВНЪ ДЄЛЬ Н САМЬ СКѹСНЛЬ , ДА САНЬ НЛН СПАЊЬІЄ ІЄСТЬ ІЄДНА ЛАХКА , СЛАТЬКА , ДОБРА, Н ПРѹДНА РНЧЬ ТА ЯКО БНСЄ СПАЊЬА БАЛЬ Н СТРАШНЛЬ , КАКО СМ̄РТІ. ЗА ТО КАДЬ ЄНДНМО СВАКН ДАНЬ ДА ЛЮДН НЗЬ СЬНА НЪ ЛІ СПАЊЬА , КАКО ѠДЬ СМ̄РТН , ЗДРАЄН Н ЄЄСЄЛІ ГО РѢ ВСТАЮ , МН ВНДНМО ТАКОЄ , КАКО ГОСПОДННЬ Богъ ЄСАКО ГОДНЦІЄ Ѥ̄СПОМЛАДЬ КОРЄЊЬІЄ , ДРѢВА , ВСѹ ЗЄМЛЮ ВАСПЄТЬ ѠЖНВЄ , ПОНАВЛА Н ЛѢПО ПРОЗЄ ВАНѹ ННТННѹ ВѢРѹ ѠѠ СКРНШЄНЬІЯ ПОТ̄ЄРДНТІ , Н ПРН ТОМЬ ТАКОЄ ПОМНСЛНТН ДА ѠВІ ДѢЛЬ НЛІ ЯР ТНКѹЛЬ ВѢРЄ ѠДЬ ѴСВ̄РШЄНЬІЯ НАН ЄЩЄ ВА СВЄТОМЬ Пнсмѹ зговорєньіємь н Єксемпли ієсть потєрьінь, Богъ ієсть пєво него ІС̄Х̄Т на овн свнть прнде , Єноха , Нлню , н Монсєя здѹшѹ н тѣломь Єнебєса

Ѭсѣѣ

ѥсѣ҃ сазель . ІС̃Х̃Т трн м̃ртее ѥсть ѵскрнсль . Светі Петарь н свети Паваль сваки ѥдного м̃ртвога ѵскрѣсн . Н кадь ІС̃Х̃Т сн̃рсноу wдь м̃ртвнхь , шн̃нмь ѵскрснѵше доста светнхь Wтаць, н шн̃нмь взндоше на небеса : чтнте wва два Капнтоула светога Пав. а. Корнит. на ѣі. Н а. Тесало. на а. Зато сваки гледатн н прнправнтнсе нма справѵ вер҃ѵ , н почтеннмь жнелен̃ьнемь ѥсѵдн̃ем҃ѵ днеѵда бѵде wдлѵчень н сазеть са ізабранімі ѵкралѥство Небеско . Ктом҃ѵ нам҃ь помозі прнтн Wтаць небескн рад҃н свога предрагога Снна ІС̃Х̃Я заѥдно здѵхом҃ь светнмь , АМЕN .

НЕДЕЛЯ к̃е́. ПО СѢТОН

Тронцн, прнповндасе Евангелѥ , како ІС̃Х̃Т пророкѵе wть Ерѵсолнмска і м̃нодовскога распа, н wдь скончан̃ьн҃а сента . Нкакова чѵдеса бѵдѵ; се н̃рво полі ѥюдеі н пот; ле полн Кьрстін҃ь годнла.

ЮЯТ. к̃ѣ. КЯП.

Када будете ви-
дели мрьзоту
разьчиненьи ко
речено јесть по
Данилу Проро-
ку, стоећи на-
месту светомь,
тко чте да ра-
зумн: Тада ки јсу ваіудеї, да побиг-
ну на горе, и ки јесть настрехи, та не
злизї да взме што годї изь хиже свое.
И ки јесть на полѣ невратисе свїте своé
вазети: Горе тада носећимь и доићиї
ваоне дни. Молите адда, да не буде
бежанне ваше узимн ни усоботоу. Би-
тиће тада становито невола велика,
какова ни била одь почела свита, до
ногога вримена, и не боуде. И ако не-
би скраћени били дни они, не би би-
ла спасена всака плть. Да ради изабра-
нихь скратити хотесе дни они. Тада
ако вамь кон рече, Ево ведь јесть Кри-
стус, или онде, немоите веровати. Ја-
витисе хоте становито, крнен Крис-

тусн

ТОУСН Н КРНВН ПРОРОЦН. Н ХОТЄ ДАТН ВЄЛНКА ЗНАМЄНЬА Н ЧѺДЄСА, ТАКО ДАБН ЗАПЄЛАНН БНЛН (АКОБН ОУЗМОЖNО) ТАКОЇЄ Н НЗБРАНЇ. ЄВО ПРЄО РЄКОХЬ ВАМ: ЗАТО АКО ВАМЬ БѺДѺ ПРАВНЛН, ЄВО ЇЄСТЬ ѺПѺСТНN̄Н, NЄМОНТЄ НЗАНТН: ЄВО ѠNЬ ЇЄСТЬ ОУСКРОВНЦЇН, NЄМОНТЄ ВЄРОВАТН. ЗАЧЬ КАКО СВНТЛОСТЬ НСХОДЇ ѠДЬ НСТОКА, А ЄНДНСЄ ДАРН ДО САПАДА. ТАКО ХЩЄ БНТН ПРНШАСТЬЇЄ СНNА ЧЛОВНЧАСКОГА. Н КАДН ГОДН БѺДЄ ТРѺПЛО, ѠNДЄ ХОТЄСЄ СКѺПНТН Н ѠРЛН.

Ѡвога Євангелїа Nаѹцн н ѹтѣшенїа.

СВЄТН МАТЄН. ЄТОМЬ К̄А̄. КАПНТѺЛН. Н СВЄТН МАРКО NА Г̄І̄. Н СВЄТН ЛѺКА NА К̄А̄. ѠДЬ ДЄѢѺ СТВАРН ПНШОУ. ѠДЬ РАЗЧНN̄ЄNЬЇА ГРАДА ЄРѺСОЛНМА, Н ѠДЬ СѺДНЕГА ДНЄВА, КАКОВА ЧѺДЄСА БѺДѺСЄ П̄РВО ГОДНЛА. ѺЧЄNНЦН NА ТРЄТН ДАNЬ ПОЦВНТN̄І NЄДНЛН ІС̄ХЯ СНДЄЩЕГА NА ГОРН МАСЛННКОЇ ѺПНТАШЄ, КАДА БѺДЄ ЄРѺСОЛНМЬ РАСЧНN̄ЄNЬ Н РАЗЬСАЛЄNЬ Н КАДА БОУДЄ СѺД̄НН ДАNЬ? Н КАКОВА ЧОУДЄСА БѺДѺСЄ П̄РВО ГОДНЛА? NА ѠВАКО ДВОЇЄ N̄НХОВО ѺПНТАN̄ЬЇЄ, ІС̄ХТ ѠДГОВОРЇ Н N̄НМЬ ПОЧNЄ ПРАВНТН, ДА ПЬРВО NЕГО СЄ ГРАДЬ ЄРѺСОЛНМЬ РАСЧНNІ

ѺДѺ ЧѺДЄСА, КРНВЄ NАѹКН, Н КРНВЄ БОЖЇЄ СЛѺЖБЄ NЕВОЛЄ Н NЕСРЇЩЕ, КОЇЄ ГОНѺХѺСЄ ПРЄД ЄРѺСОЛНМСКНМ Н ІѺДЄНСКНМ РАСЧНN̄ЄN̄ЕМ Н ПОГѺБЛЄN̄ЕМ, БѺДѺСЄ ТАКОЇЄ Н ХОТЄСЄ ПРЄД СѺД̄НМ, ДНЄВОМ ГОДІТН. НЗ Ѡ ВНХ ЧѺДЄС СДА

жнх, і кад лю дн ωвако злі їсх, н кад С. Евангеліе пов: сда всаке вр: тї ізіці пріпо: ндасе н пнше. моремо знатн да сдн̃н дан нн далеко.

н предь сдн̃нмь днемь хотесе естатн н явн: тн крвн Христоусн, крнен Пророцн н ученицн, тн хоте чоудеса н знамен҃ья чннтн, н зоемн Доста людн чннтн заблоудятн н зантн, хоте бнтн такое селнке вонске, ратн, убонстеа, гла: дн, тесна лета, коуге, поморь людн, трусн, Доброта, любавь хоще на маѣ прнтн н устнн҃о: тн, а злоба умножатнсе мею людн, людн боу: дх снгурн, слободнн сзлемь чнн̃енью, не бѫдх за Бога, нн за н̃егово слово, нн ωбещан҃ья, нн за прнтеже ннштарь Жарнлі, хоте усакоѭкнхь рас: кошахь, сластехь н пожелнн҃ью пребнеатї, н сто Евангеліе хощесе по есѣмь сентх прнповндатї, к: сендочаствх сѣрхх залнхь н невернихь людн, н шнда (говорі ІС̄Х̄Т) прнтї х̃ье Жндовско погх: бле̃н҃ье, н за тнмь сдн̃н дань. Све ωве рнчі, ва: Іюдеі н вн̃ерусолнмх предь Іюденскнмь расчн̃ен҃ь: іемь есусе годнле н предь сдн̃нмь днемь голі: лесе бѫдх н ωщје сада годесе мею Кьрстѭнн н по есѣмь сентх. Пьрво него Ерусолнмь бе расчнен҃ь тѫдье по Ісх̄рстовомь на небеса взнесе̃н҃ью, че: тнрн крвнї Христусі, ѣдань за дрѫгнмь се явн: ше; Пьрвомх бѣше нме Теодась, а дрѫгомоу Ію: дась Галнлеюсь, дьн̃не япх. на ѣ. Третомх Бе: незола: четртомх Јкюпаць, како Носефх спше, тн нстї се праелахх н чн̃ахх Жндовомь, да ѣсх ωнн тї правн Христусн, послані каІюдѣомь, кон

нмаю

нмаю жѹдне шть Римске ѹзѣ, слѹжбе и ѡбласти ѡдрншнтн, хвалещисе звелнкнми чѹдесн, да хо-
те водѹ Іорданскѹ на двое раздилнтї и разлоу-
чнтн. (Како Ноздя бѣше разлѹчнль. Ноз. на г.)
да шн҃нховѹ вонскѹ прѣкь копно могѹ пронтї. Зо-
ваковнмь лажн҃нвнмь ѡбещань҆ємь много и дос-
та Іюден прегоѵорнше и касебн ѡбратнше, зоснмї
ѥсѹ зачелї ратѣ и вонске сѹпротнва Рнмланомь,
да Рнмланї шве крнве Пророке и Кьрсте, жн҃нхо-
сѹ вонскѹ све побнше. Шнда такое многи и велн-
кї боьи и вонске по сємь сентоу бѣхѹ, нан веще
ваІюденскон Земли. Ере на ѥдань ѣазмени благ-
дань (ради тога, кадь Жндове ѥдного Рнмск-
кога воннпка, кої н҃нмь свою нагоу сѣамотѹ по-
каза ѹбнше) двадесеть тнсѹщ Жндовь побнен҃ бѣ.
И ѻосталнхь Іюденскнхь местнхь сазьда мею Ію-
ден и Рнмланн велнкї ратн, вонске и побоін бнхѹ.
Прї томь такое ѻІюденскоі земли бнхѹ велнкї глад
ан (дьн҃не ѧпѹс. на ā ї.) кѹге, помрї, трѹсн, ве-
лнко снлован҃ьіе, нспрасде, и свake ѻрстн злобе
зган҃хѹсе мею люди. И нншта҃ь мане ѹченнцн и
шстали прнповндавцн, сѹпроть волѣ и заповедн
Іюдѣнскоі и Поган҃скоі повсѹда верно прнповнда-
хѹ сто Евангелїе. Премь тако за разчн҃нень҆ємь
Іюденскомь ѻкьрстн҃нствѣ како се ѥсть п҃рво го-
дило, и шн҃е сада се годи, повсѹда крнви невер-
нн Кьрстн ѥсѹ, то ѥсть, Ѧнтнкрьсти (Ѧнтнкрь-

сть

ЄТЬ СВАКН ГОВОРНСЄ, КОН ІС̄Х̄Ѵ̀, Н̄ЄГОВОН СЛАВН Н
ЧАСТН. СЛОВѴ̀ Н ЗАКОНѴ̀ СѴ̀ПРОТНВА ЄСѴ̀) КРНВІ ѴЧЄННѢ
ЦН. ПЬРВН ВЕЛНКІ ЯНТНЙРЬСТЬ, ІЊАХОМЕТЬ, ШВН
НАН ЄЩІ ДЄЛЬ ЛЮДІ ѠДЬ ІСѴ̀Й̄РСТОВЄ ВЄРЄ, НА СВОЮ
ДЬЊАВЛЮ КРНВѴ̀ ВЄРѴ̀ ЇСТЬ ѠБРАТНЛЬ Н НАВЄЛЬ. ДРѴ̀Г
ГН ХННБЄНН ЯНТНЙРЬСТЬ ЇСТЬ ПАПА Ж̄Н̄ЄГОВНМН
КАРДННАЛН, БНШКѴ̀ПІ, ПОПІ, ФРАТРІ Н ЇЄЗѴ̀НТН, Й̄
ПРАВѴ̀ СТАРѴ̀ ВЄРѴ̀, СВЄ ПРАВЄ БОЖЬЇЄ СЛѴ̀ЖБЄ, М̊ЛЬБЄ,
САКРАМЄНТЄ, ДОБРА ДѢЛА, АЛМѴ̀ЖТВО. ПОСТЄ, ПОЄ-
КОРѴ̀, Н НА ДРѴ̀ГЄ РНЧІ ННАКО (НЄГО Й̄ ІС̄Х̄Т РЄКАЛЬ
Н ПОСТАВНЛЬ) ПРЄВРАТНЛЬ Н СКВАРНЛЬ. ВСА ЗЛОБА,
ЛОТРЇА, СНЛА, НЄПРАВДА Н НЄВЄРА ГРЄ НАЙРВО Н ПРЄ-
МАГА, ПОВСѴ̀ДА ПО ВСѢМЬ СВНТѴ̀ П̄ЛНО ЇСТЬ РАТН-,
ВОНСКЄ, ЧѴ̀ДНІ Н НОВІ БЄТЄГІ, СВЄ РНЧІ ДРАГЄ ПРНХ̊Є-
ДЄ, ЛЮДІ ЗА БОГА НН ЗА Н̄ЄГОВО СЛОВО НЩТАРЬ НЄ
МАРЄ, ВАВСАКОЊКНХЬ СЛАСТѢХЬ, ВПОЖЕЛЄНЬЮ ПРЄБН-
ВАЮ, ѠХ̊ЛІ ЄСѴ̀, ЛАКОМІ, П̄ЛНН НЄНАВНСТІ Н НЄПРН-
АЗНН, НЄМНЛОСТНВІ, ѴБОГЄ СА ВСѴ̀ СНЛѴ̀ ПОТНРАЮ Н
ГН̄АВЄ Н ПРІ ФВАКОВОІ ЧЛОВНЧАСКОІ Н ДЬЊВ̄ЛОН ЗЛО-
БѢ Н НЄПРАВДѢ, НЩТАР МАЙЄ ПРНПОВНДАСЄ Н ПНШЄ
ПО ВСНМЬ СВНТОУ, ПРАВН СТАРН, ЧНСТН, НСТННИН
СВЄТН ЄВАНГЄЛН, ВАТОЛЬ СЄ РАЗѴ̀МНО ДАЇЄ НАЗННИЄ
ВСНМЬ ЛЮДЄМЬ, ШТО БОГЬ ХОЩЄ ѠТЬ ЧЛОВЄКА НМЄ-
ТН, ДА ВНЄБО ПРНДЄ. ѠВО БОГЬ ѠВАКО САДЬ ДО-
ПѴ̀Щ̈А ПРНПОВНДАТІ, ДОБРЙ̄ ВЄРНЙ̄ С̄РЦЄМЬ Н ЛЮДЄМЬ
НА ѴТНШЄНЬЇЄ Н СПАСЄНЬЇЄ, Н ТНМЬ ЗАЛНМЬ НЄВЄРНЙ̄
НА СВНДОЧАСТВО, ДА НЄ БѴ̀ДѴ̀ НМАЛІ НН̄ЄДНОГА НЗ-

ГОВОРА

говора на сѫднн дань . Шть знамень н чѫдѣс, на се нмаю годнті предь сѫднмь дн҃евомь,ѣсмо таканше вдрѫгѫ Недѣлю прншаства говорнлі . Н ѿ шенхь предь Ерѫсолнмскімь расчн҃еньіемь десетѫ Недзлю по светон Тронці.

Погрьіеньіе расчнненьіа , то ѥсть нечнсто прокдето , прегрншеньіе расчнненьіа н погѫбл҃еньіа (ѿ кога ІС҃Х҃Т ѥпочелѫ данашнега Евангелі҃а , н дакнель на ѳ. говорнта н пророкѫета) прем предь Ерѫсолнмскнмь нма стати н бнті ѥтемплѫ , говоре нікі ѫченнці,да рнмска бандира, н Поганске ндоле н подобства нлі кнпі , кое Тнберн҃сь н Калнгѫла Рнмска Цесара по снлі Іюдеѡ насрамотѫ , ѥтемпаль Ерѫсолнмскі поставнше, ѣре Жндове нменѫю н зовѫ кнпе н Ідоле, грозѫ нечнсто проклето сагрншеньіе зато да ѥсть Богь еле шстро н лѭто преповндаль кнпе нлі подобе чловѣчаске чнннти нато да се предь н҃нмі клан҃ати нма, частнті н молнтьіе , Нсх҃ь на к҃. десте.на ѯ. Нзан. ва м҃ х҃. а пакі говоре , да тн Поганскі соннці , Рнмска сонска , коіа Ерѫсолнмь шблеже , Нменѫюсе м҃рзость прегрншеньіа . Ѣдні ѫченнці пакі говоре,да м҃рзость прегрншеньіе , Іюденске нареде ѥсѫ, ннх҃во шбрнзованьіе, шфрі н благдані, коі, шні сѫпротнва Іс҃ѫх҃ристовомѫ , ѫченнковѣ Наѫкѫ н законѫ досѣршевахѫ н чннахѫ ѥтемплі н ѫЕрѫсолнмі : Н каѳь шва трон т҃лмаченьіа н разоума шдь

ѯ.

Кад ѫченкон крнс наѫк н крнс Ідолске слѫжбе , на полацн прн сѫднх , мнто , снла н нѣправда , на плацѫ б҃ртіе хнмба н галюфіа , ѫкѫщах, ѫкрчмах єса злоба , лотрі҃а , блѫдни грѣх н нечнстост , напр҃во грѣдѫ прнмагаюцн , тако Божнбнч҃ н тѣлѣсни далеко м҃рзост , по старом пнсми Ідолѡ слѫжнје нменѫнтсе .

послѣдняга чѹда и знамєнья, да Єрѹсолимъ бѹдє разваленъ сє складаю. И сада знамо, да сє ѡно что єсть ІС̄Х̄Т пророковалъ ѡдь чоудєсь и погѹбленья Жѹдєн, наплнє ѹчнѣно и досѣршено ѣ. Зато имамо глєдатї и сѹмѣатн, кад̄ сє сада такове рнчї годє, како сє ѡнда прєдъ Іюдискѣ погѹбленьємъ и запѹщєньємъ пѹнгаюхоу, да сѹдн̄н дань нн далеко. Къ томѹ имамсє пѹнправєнї звєрѹ и сєнмї добѹнмї дєлї, да бѹдємъ мглї прєд̄ задню правдѹ ѡбстатї, єрє за сѹдн̄ѣ днєсомъ бѹдємо зло нлї добро васѣки ѹжнєалї, како єсмо на сєнтоу єжнєотѹ єровалї и слѹжнлї Богѹ.

ІС̄Х̄Т такоє полї ѡвога пророкованья (какова чѹдєса хотєсє годнтн, прєдъ Іюдєнскнмъ расчнєньємъ и сѹдн̄нмъ днєсомъ) ѹчн и сѣтѹє, како сє имаю Кърстнанн є̄Іюдєскон зємлн и по єсѣмъ сєнтоу свако врнмє д̄ржатн, да Кърстьянн кон бѹдѹ прєдъ Єрѹзолнмскнм̄ распомъ и запѹщєньєм̄, нмаю тѹдне (кадъ бѹдѹ такова чѹдєса и рнчї вн: дѣлн) побєгнѹтн нзъ Єрѹсолнма. И Кърстьянн кон бѹдоу потлє, прєдъ сѹдннмъ днєвомъ по всѣмъ свнтѹ, нимаюсє янтн̄рстомъ, крнєнмъ ѹчєнкѡ̂ъ (кої говорє да єрнмъ ѣраканатї, ѹ вахѹ, ѣгорнцї, садъ на ѡвон, садъ на дрѹгон горн, пѹнтон нлї дрѹгон нєчистон жнсн, нлї ѣзлатої жошатранцн єсть ІС̄Х̄Т, дѣва Жарна ѡвї нлї дрѹгн свєтацъ, ѡва мнлость и прошщєннє грнховъ) да

Потоп єрх єас Сєнт, ѡгаи єрх Содомнтє, нагла Сн̄ рт ѣрх Набала д̄. Кла: на К̄і. і ѣрх богатца. Лѹ: ѣ і. погѹблєнє єрх Іюднѡб, ѡнда пнндє, кад лѹдн нан єщє мєєрмн нзлїбнхѹ.

ТН прεговорнтн да нεзаблюдε, нεго да нмаю до конца нхов вρ, стань н житак држатн по нак нεгова свεтога εвангεлья, н чεкатн на нεгосн господскн дρгн прнход здобρ консεнцню. Н шваков нак н шпомнна(ь)ε (за тнмь данашнεмь εвангεланεмь) четнρнмі лнпнмі прнлнкамн ІС ХТ говорн. а. Шть господара кон по ношн чека н стрьже на лпежа. є. Шть раба чекающн на свога Господнна. г. Шть десеть десенць. д. Н напокомь шдь тговца, кон нсть свое благо даль на добнтак н проч. Тако(в)о сρце, мішлень н волю (да бнсмо по вснх днх нашега жнлень на швомь свнтоу држалнсε зεроу н са вснмь нашнь дланнємь по Іс хрстовомь нак, н зрадостью н весельємь чекалн на нεгово прншастье, на сдн днь) дан намь Штаць нεбεскн, рад свога Снна ІС ХЯ Господна н шдрнштела нашега, жнговнмь дхомь свтнмь швом самом, правом, вчном, жнвом, правднома, нстнном, мдром, всемогщемо Господноу Богу, бдн εса слава, чсть н хвала εа вкн вкм. ЯМЄN.

НЄДЄЛНХ ЄВЯNГЄЛІН.
Тлмчень Конц.

ДРѢГИ ДЕЛ ОВЕ КРАТКЕ ПОСТИ, ЛЕ, СѢРХЪ ЕВАНГЕЛИ, КОИ СЕ ЧДНЪХЪ ПРАЗНИКОВ Ѡ СВЕТАЦЪ ПРИ ПОВИДАЮ.

ПСАЛ. РИ.

ХВАЛИТЕ ГОСПОДА ВЪ СВЕТИХЪ ЕГА, ХВАЛИТЕ ГА ВЪТВРЬДОСТИ СИЛЕ ЕГОВЕ.

Ня СВѢТОГЯ ЯNДРЕЯ ЯПѪСТОЛЯ

Дань прповндасе Евнгелїе wд позванїа wвнх ѣ. Япѫсто= лов wдь рнбарства на прповнданьѥ.

Нят. ѣ. Кяп.

Вово врнме : ☧ Дещї Іс҃ѫс полї Мора Галїлѣнс= кога, внді два Брата, Снмѫна кї се зове Петар н Яндрѣа Бра= таньегова мещѫ= щін мрнжѣ ѿморе, їере бнхота рнбара. Н рече ѥнма : Наслндоунта мене н ѫчн= нитнцѫ вась да бѫдете рнбара людн. Я wна тѫдьї wставѣшн Мрнжѣ наслн=

довахта Негга . А посадиі ѡдь ѡнѹда, енди другга два Брата , Іакова Сина Зебедеова и Ивана Брата Негова ѹплави саЗебедеомь ѡтцемь Нихь крпаюшї мреже своіе, и зазва Нихь, а ѡни ѡнь хнпь ѡставнешн плавь и ѡтца свога пондоста за Нимь.

Шеога Евангелиа Наѹци и ѹтѣшенїа.

А. Ученици Іесоу сндеше сендо часто, свега наѹка и чине Ніа ІС̄ХТова. Ради тога и маше Них приповнданю и писмѹ тврдо веровати.

НС̄ХТ Синь Божьи, бѹдѹшь ѡдь Л̄. Лѣть за человичаствѣ Неговемь, дабы се исть Вазнорданоу ѡдь Ивана Крьстити, потле тѹдіе гредѣ запоустнью, ѡндѣ се пости и дьнвалга скуша М̄. дни ѣдніе. Нато стопрва зачне поковрѹ приповндати и Евангеліе по Галилеиской страни, тере изабра и касебѣ призва нанпрво шее Д̄. ученике ѣданашнемь Евангелню именоване. За апѹстоле ѣданашнемь Евангелню именоване. За шенми паки светога Матеа и другге двенадесте: Шнимь исть било сазда при Немь бити, доклеіе васпеть ванебеса ѣзнесень. Зато да сѹ могли всн людемь по еснмь сентѹ истинѹ правити и сендочити, штавсега Негоса дьна, Наука, знамении лі чѹдесь, Смрти, ѹскршенья, ѣзнесенья на Небо, и послање дѹха светога, дьне апѹс. на Д̄, С̄, Г̄, Д̄, Ѣ̄, І̄, Иван. на Ѣ̄І̄.

Да ієсть пакь ІС̄Х̄Т таковѣ прнпросте, ѵбоге, нискѣ, неѵчене безь Писма людн Рибаре. Мнтаре, грншнике на прнповнданые, на тако внсоко н тешко дело н дѵговаѣ, нзабралъ, позвалъ н посѣтавнлъ. Н жѣнхъ прнпростнмъ прнповданьемъ по всемъ свнтѵ всакога народа люді, ѵбоге н богате, нискѣ н внсоке, мѵдре, шегавѣ н прнпросте, зале велнке грншнике, подъ шво свое дѵх̄вно Кралѣство шбрнѵлъ н подложнлъ н шѭѣ сада шбращa, да се подъ нѣга шбласть подаю, покоѵ чнне шдъ грнховъ се шдвращаю, шставлаю шѵ вѵ крнвѵ лажѣнѣѵ вервѵ, евалгелне прнимлю, тѣрдомѵ вервю, дадѵсе Кьрстнтн, н боголюбно се прнчещѵю. Н да таковн вернн люді, кої ієсѵ зовѵ прѣдикѵ шдъ евангелна ІХ̄Т̄я право спознали, не дадѵсе ещѣ нѣдноп свнтовноп, нн дьнелоп шбласті, нѣдноп Господн, нн моще, нн прнтежѵ, нн мѵкі, нн шгнѣю, нн мечѵ, нн С̄мрті шдъ нѣгова слова н вере шдвратнтн нн шделѣщі. Таковоѵ рнчь ѵчннтн нн досѣршнтн на швомъ неволѣмъ зало̂ світѵ, нигдарь нѣдань Цесарь, нн Кралъ, нн Кнезъ, нн Земла, нн Градъ, пѵво, сада, ні послна, жѣнхъ велнкнмі снлннмі вонскамі, жѣнх Капнтанн н с̄рднтнмі вонннці, жѣнхъ мѵдрнмъ сѣтомъ, жѣнхъ шегавнмн н ѵченнмі бесѣдницн, нн здобрнмъ шбѣтованьемъ, нн с̄рднтнмн прнтежн, нисѵ толко могли ѵчннтн, дабнмъ по

Вь ііѭ всихъ

Є.

Кад людн по всем Свѣтѵ шво мѵ прнпросто; мѵ прнповнда ѣѵ шд ІХ̄Т̄я ѣ рвю, н прн ѣ; рн савсих нѣо лах шстаноѵ: шво не прїході шд анпа, слат ка, мѵдра го; сорѣѣна прїпові дасаш. нѣго ѵ мілості Божіе, ѵт крнпостн ІС̄Х̄тове н дѵ; ха светога.

ЄСНХЪ СТРАНАХЪ Н ЗЕМЛАХЪ , ВСАКОГА НАРОДА ІЄЗНЄ
КОЄЪ ЛЮДН , ПОДЛОЖНІ БНЛІ , ДОБРОВОЛНО ТЄРЄ НС
ЄРЦА ЙНХЪ ЗАПОВЄДН Н ЗАКОНЄ ДРЖАЛІ , ЙНХЪ РАДН,
БЛАГО , ЖЄНОУ , ДНТЦОУ , Н ЖНВОТЪ НА ПОГНБЄЛЬ
ПОСТАВНЛН, КАКОНО ТН ПРАВІ КЬРСТІЬНІ РАДІ ІС̄Х̄Я
Н ЙЄГА ЄВАНГЄЛІА ПО ВСЄМЪ СЄНТОУ ЧННЄ ТЄРЄ НСКА
ЗЬЮ . НЗЪ ѠВОГА НМАМО НАЙПРВО СПОЗНАТН ІСЬСО
ВА Н ЙЄГОВА СЛОВА ВЄЛНКЬ КРНПОСТЬ Н МОЩЬ . ЄВЄ
ЄВАНГЄЛІЄ , ГОВОРН СВЄТН ПАВАЛЬ , РНМЛА . НА Ā. Й
ЄДНА МОЩЬ , КА НЗВЄЛНЧА Н СПАСН СЄНХЪ КОН ВАЙЬ
ЄРЬЮ , НЛІ ЄСТЬ ЖНДОВНЬ , ТЬРАКЬ НЛІ ПОГАНЬ.
Н ДА ѠВА ВЄРА КЬРСТЬЯНСКА НЄГВЄДЄ ѠДЬ ЧЛОВЄ
ЧАСКЄ МОЩІ , МЬДРОСТІ НЛІ ѠБЛАСТІ , НЛІ ѠДЬ ЧЛО
ВНЧАСКОГА ШЄГАВА НАЬКА , Н ѠДЬ ЛѢПА СЛАТКА НЛН
ЛАСТНВА ПРЄГОВАРАЙЬА, НЄГО ѠДЬ ПРНАЗНН, МНЛОС
ТН , ДОБРОТЄ Н МОЩІ БОЖЬЄ . Н КРНСТЬСЬ ѠВДѢ
ДАНАСЬ НАОВНХЪ ЯПЬСТОЛНХЪ ТАКО Н ТНМЬ НАЧН
НОМЬ СВОЮ Н ѠВОГА Й̄ЄГОВА СЛОВА МОЩЬ ЄСТЬ НСЬ
КАЗАЛЬ , ДА ТЬДЬЄ , КАКОНМЬ РЄЧЄ , ХОДНТЄ ЗАМЬ
НОМЬ , БНАНЗЬ ДОБРОВОЛ̄НН Н ПОСЛЬШНН , ДА ШТО
ГОДНРЄ НМНАХЬ ЗА ДРАГО Н ДОБРО НА ѠВОМЬ СВН
ТЬ ѠСТАВНШЄ , ІС̄Х̄Я Н Й̄ЄГОВА СЛОВА РАДІ. КЬДРЬ
ГОМЬ , СЄ ТАКАНШЄ НСТОГА ЬЧНМО ѠВЬ ЧЬДОВНТОУ,
МЬДРЬ ВОЛЮ БОЖЬЮ СПОЗНАТН , ДА ѠНЬ ШТО ГО
ДНРЄ ЄСТЬ СЛАБО , НІСКО , ОУБОГО , ЗАЄ̄РЖЄНО Н ЗА
МАНЄНО ДРЖАНО ЄСТЬ НЗАБРАЛЬ Н ВНСОКО СТВОРНЛЬ,
Н ШТО ЄСТЬ НА ѠВОМЬ СЄНТОУ , МОЦІНО , ВНСОКО ,
ПЛЄМЄННТО,

племенито, богато, велико, шегаво и моудро
всвамотилъ и вдѣргалъ : Каконо вдъ тога свѣ=
ти Павалъ, ā. Корин. на ā. И Ѣремна на ф̄. Кап.
говорита.

На светомъ Андреіе, Петръ, Ѣковъ, Иванъ, Матею, и на всихъ остални ученикихъ, ки сѫ на во позваньіе Іс҃ѵ҃христово тъдьіе били волни и подложни, имамо ѣдань лѣпъ Наоукъ и Ексемъпаль, да ми такаше ванашемъ стану и позванью савсимъ нашимъ дъньіемъ и рѣіеньіемъ имамо бити добровольни и подложни Словоу и Заповѣди Божьіен. Ере всако человекъ увисокоу или с҃нимсъкомъ стаиоу, има ньега дело и доугованьіе, коіесть немъ вдъ Бога по рукахъ старенихъ или господства, или отавсе вньцине наручено и наложено верно вправити и досѣршити. Ѣдань всаки кметъ или тежакъ наполѣ, мештаръ отавсаке користитне и добре мештрне при своіемъ местъ, Синъ, слуга, хџи, Служабница ухижѣ, има всаки своіе дело и службоу пригодно, верно и добро докоńати и досѣршити. Граńанинъ или Търговацъ право купити, продати, цѣнити и мѣрити. Всаки Господинъ, ѻбластиникъ, Сѫдацъ, Кмезъ да тѣрди правицъ, добре-людн мири, зале каштига и вдгаńа. Всаки Приповидаваць или Плебанъшь да вазда молн, свето Писмо чте, истиноу приповѣда, младе припросте учи право веровати и Богъ

Ѓ.

Ѣдан крстіанин длжан ѣ
вставъ и при
работи или де
лу хкомъга
стареі поставе
доклега Гос=
подіи бг. скро
зи Црковъ или
стареіе каръго
му не потове
вштати, и сто
Богъ и Искра,
ѣмоу верно
служити.

Богъ служнти, по Наукоу Катехисма и всега свє
тога Писма. И какосе комъ словомъ Йеговомъ
станъ и делоу, коіа невола и несрића, убоштво
или бетегъ, или ради праве вере прогнаніе, уза
или Смрть пригоди, и наложена боуде, тако
шнь нима супроть Богъ мрмрати ни затанті пра
вь вер ни слова Божіега. Зашто все што Богъ
намъ вели єдіега беседъ волно трпети. Или безъ
потребе, безъ силе сами шдъ себе благо наше, же
нъ и дицъ шставити и завлѣщи, шдъ Йихъ теши
и шдвегнути єтъ странн, како шви хинбени, бе
зимни другочвртники чине, Тога Богъ ни рекаъ
ни заповидаль, него дьіеаль и човичаска смаме
ность, єре таковъ човекъ iесть хиін (говорі све
ти Павель, ки свою челадь шстави, и неомисли)
него невернкъ, и затаиль iесть вер, ā. Тимот.
на ē. Зато нiедань нима самъ себе таковє
него волiе задети, него када Богъ пош
лiе грихове ради или ради вере,
та исти Крижъ имамо ў
мирно носити и
трпети.

NЯ СВЄТОГЯ ТОМЄ ЯПѸС,
ТОЛА ДАNЬ, ПРНПОВЄНДАСЄ ЄВАNГЄЛІЄ, ѠДЬ ЙЄГОВЄ ВЄЛНКЄ NЄВЄРЄ, Н КАКО ЇСТЬ ВАСПЄТЬ ѠБРАЩЄNЬ NА ПРАВОУ ВЄРОУ.

НВЯN. К. КЯП.

Тома пакн Йѣ дань ѡть два надесте, кої се зовѣ Блнзнаць нєбншєга шнна, нн, када дон де ІСѸС. Рєкошємѹ зато дрѹгн ѹченнцї. Вндєлнсмо Господнна. Я ѡнѣінмь рече. Яко Ѣ нєвню врѹкахь Йѣговнхь зламѣньє чавлєнє, н нєпоставлю Йрсть мон ѣмѣсто чавлоєь, н нєставлю рѹкѹ мою вребра Йѣга нєщоу вєрѹвати. Нпо ѡсмєхь днєхь, ѡпєть бѣхѹ ѹченнцї Йѣговї внѹтрѣ, н Тома шѝїмн. Прнде ІСѸС вратмн затворєннмн, н

Сс ста

ПРАЗДНИЧКИХ ЕВАНГЕЛИЙ,

СТА ПО СРЕДУ НѢ, И РЕЧЕ. МІРЪ ВАМЪ. ПО-ТОМЪ ПАКЪ РЕЧЕ ТОМѢ, ДАН СНМО ПРСТЬ ТВОН, И ВІН РУКЕ МОЕ, И ДОНЕСН РУКОУ ТВОЮ, И ПОСТАВНЮ ВРЕБРА МОН И НЕБУДІ НЕВЕРАНЪ, ДА ВЕРАНЪ. ѠДГОВОРН ТОМА, И РЕЧЕ НЕМОУ: ГОСПОДНН МОН, И БОГЪ МОН. РЕЧЕМОУ ТАДА ІСУС: ЗАТО ДАСНМЕ ВНДЕЛЪ ТОМА, И ВЕРОВАЛЪ ЕСН. БЛАЖЕНІ КН НН СУ ВНДЕЛІ, А ВЕРОВАЛІ ЄСУ.

Ѡвога Евангелія Наѹци и ѹтѣшенія.

А. Людн по натѹрн нмаю iедно тврдо, како Захарія нѣ. говорн ѡт камнка Адамантіна срце крві жнеговнм разѹмом не могоу вероватн, да бн нас Господін Бог любіл и нѣщіе ѡставі ті кад намзло греде и ѹбрнме ѡт Смрти. Не вервю да ІСХТ нас хоще ѹскресити ѿ Смрті, ако ѡнн не бѹ

СВЕТН Иван ѣданашнемь Евангелью савснма дебело, прнпросто и зобнаннмі бесѣдамі иесть невероу светога Томе записалъ, кн нн вероваль Пророкомъ кон иесѹ разѹмно и ѡчнто пророковал, ли, да ІСХТ нма тврпетн, ѹмретн и ѡдь Смртн ѹскрснѹтн. Нн ІСХѲ кон иесть много крать ѡнѣе прѣдь смртью нѣговѹ вснмь апѹстоломь Пророке тѹмачнль теренмь ѡчнто правнль, да се боудѣ шнимь тако зганло. Нн апѹстоломь нѣга светнь товарншемь, кн бѣхѹ Іѹса по Смртн нѣтовое жі-да сндѣлн, нѣмѹ правнлн и здрѹгнмн сндочнлн Да иесть жнвь. И самомѹ ІСХѲ нн хотнль еро-ватн, ако бнга прѣмь зочнма внделъ, него да гапрѣсн,

правѣн, нли коіѥ другѡ ѡпачно виделныѥ. Таковѡ зло тьврдо, железно невѣсно сръце ѡщіе сада свѣ по скварѣнон Натѹри имамо, комоу Богъ ни своимъ дѹхомъ светимъ скрозн крсть и слово мехко ѹчі-нилъ, поновилъ и поболшалъ: доста людн се нахаѭ, кон васакомъ племенѹ хѹдобін, слотрін, и ватаковнхъ велнкнхъ грѣхнхъ пребнваю, да самі ванихъ вести знаю и ѣѹте да право не чине, и да такове рнчи ѥсть Богъ преповндалъ, и неще да се чине, ялн кадъ се нним правѣн, понмани тада, кадъ сѹ по нихъ волн добро срѣщни, здравн, мо-ладн и богати, ѡдъ страшна грозовнта Божіѥга сръда, прнтежа и ѡдъ бича нѣгова, кн гредѣ свръхъ все непокорне зале люді, тако ѡні за таковъ сръдъ и прнтежъ божін нништарь немаре, негомѹ се смнѭ, и ѡнимъ кон то говоре се рѹгаю, невѣ-рѹю дабінхъ Богъ када тако како те прѣе грѣшні-ке, кі ѥсѹ прѣдъ нимн бнли, каштнгалъ. Ѡпетъ, таковѣн людн, потле када ѡвѣн каштнгн, болезні, ѹбоштво и смрть свръхоу нихъ прндѣ, недадѹсе и немогѹ савснмъ Божінмъ млостнвнмъ ѡбѣто-ваньѥм, са Евангелнем, и Змѹкѹ Іс҃ѹ҃рстовѹ крѣ-пнтн и тѣшнтн. И таковѹ невѣрѹ и хѹдобань ѡ-бнчан ѥсн имамо, кадъ ѥсмо вакон ѣелнкон печа-лн, ѣѹзъ, ѣѹбоштвѹ нли ѣтешкнмъ ѧлгнмъ бете-гоу. И ако нам Богъ тѹдьіѥ по нашон волі и же-лѧнньѭ ѡнь хнпъ тнмъ начнномъ. ѣтрѣхъ днехъ

Сс ѩ нлі

дѹ ѵдѹхѡ ст҃и ѡбданнн и просвіщенн.

Духом ст҃и обдаленни и просвѣщени.

или ватрѣх тиждних, или ст҃рѣх месецих немага, тако тудне зачн҃амо на Божиј моцѣ, милости и обѣтъ см҃ати и двонти. Нам се чини да нам Бог неще и неморе помагати. Тако въ злоу нашоу невѣрнмамо с҃ебе спознати, на с҃ню се Богоу тужити, да то наше худобно с҃рце свој духомь светнмь мехко учини, понови, просвѣти и наклони н҃ег҃а бесѣди, да негов҃нмь обѣтомь и пентежо҃ь нсь с҃рца тврдо вер҃ѣмо и да нась полн праве вере ваісусъ охрани и до конца обдржи, ѧмен:

Христіани конщике мале вере, и с҃. Евангеліе любе, ісх҃т н҃их такоје любн.

Зато да іс҃х҃т ѡвога неверног Томе ни одгаль ни одѣлль, него га јесть напутилъ, ставновита чинилъ, оутѣшилъ и вѣрн потврдилъ, Такове Іс҃ев҃рстове доброте и любавѣ, се нмамо таканше ухвати и на те исте се надњати, да нась ради наше слабе мале вере, да се листо дамо вол҃ь но научити и напутити, и да нисмо евангелнју супроть и непрњатели, него любнмо добро вол҃ног послушамо и чтемо, неще одереци, него ѡ вом ву нашоу слабу вер҃ѣ ватешкихъ напастѣхъ моци ноу нкрпкъ учинити.

Кн исповнда (говорн с҃тн. Павал, Крнм: ѣ) бстї г҃аїна ісх҃я, и вер҃ује ѧмиговом с҃рцу

Ѡва вера и спознанне светога Томе јесть права и цѣла, кн іс҃х҃ъ говораше, Ти си Господнь и Богь мон. Како да би рекаль, сада ѧ тебе ѡзнато спознамь, вер҃ујемь и в҃ржи҃ за правога человика и правога Бога, ти јеси мене ствои҃ь человечаствомь,

Частвомь, змѹкѹ, Сѫртью и ѹскрншенъіємь грнхє моіє платнль, рєшнль и ѡдь дъіѥла ѡдкоупнль, тєснме прєдь Богомь Ѡтцємь тєонмь, добра и свєта стєорнль зато тн сн правї мон Господнн, комѹ їєсамь дѹжань подложань бнтї и вавекї слѹжнтн. И тнєсї таканше мон Богь, кн сн мє стєонмь Ѡтцємь и дѹхомь свєтнмь стєорнль, да хощешь моіє прошнє ѹслншатї, бранитї и чѹватї мє не прєдь вечнѹ Сѫртью, дъіѥломь и Пакломь, и прєдь всакнмь зломь напокомь. Тн мє хощешь а нїєдань другї спаснтї.

Дага їст Бог Скрєнѹл ѡт Сѫртн спасєнъ бѹдє.

Ѡвє Їсѹ҃рстосє бєсєдє, кн говорї: Блажєнї єсѹ ѡнн, кої ннсѹ внделї и свровалн єсѹ, добро сє нмаю замѣрнтї, зовнмї нанпрво ѹчн и правї, да нє лнсторє Ѧпоустолї, дѣва Мариа, и людї кон ѡнда бнхѹ, кадь Їсѹс на сентѹ бѣше и хоѭше, и ѭега стєлєснымї ѡчнма внделї и ваѭ свровалн, єсѹ спасєнн, нєго да всї людн, кн єсоу всадга бнлї, прєдь Їсѹ҃рстовнмь ронствомь, и кн єсѹ и потлє бѹдоу до сѹдѭега дне, кон єсѹ Евангелню, Божьнмь ѡбѣтомь свровалї ѡдь І҃С҃Х҃Я, тн нстї єсѹ и бѹдѹ єсн нзвелнчанн. Друго ѹчї, да кадь смо ванєволахь, на Сѫртѣ, и кадь намь на сентоу зло грєдє, и вакомь злѹ и нєсрнцн, невндмо и нєщѹтнмо помощї Божьє, тако нмамо на Божьємь ѡбѣтованью и помощї дєшпєратн и двонѣтн, нєго сє нмамо Евангелїа, сенхь Божьнхь ѡ-

Д.

Ва напастєх и нєволах нмам на сто Евангелїє помїслнтї. Тога звєрѹ тєр до ѫржатнсє, а нє на знамє нїа глєдатн, нн на внлєще Божїє помощи чєкатн.

бѣтовь зовѹ вєрѹ тѣрдо и моцно ѫржатї, да нє мамо ради ІС҃Х҃Я прощєньє єснх҃ь грнховь, и Бога мнлостнва Штца, да намь Смрть, дьнвалъ и Пакалъ немогѹ нштарє шкодитї, и да нмамо жнвоть вѣчни. Тако сѹсє Апѹстолї ѫржали, Ябель, єси старн свєти Штци, Даєнль, Пророци, вси Апѹстоли и Мѹченицї вайнхь тєшкнхь напасти тѣхь, скѹшнахь, вайнхь мѹкї и на Смрті, зовашєковѹ вєрѹ єсѹ добнлї жнвоть вєчнї.

ѣ. Вса права знамєня, вси сто Пнсмо, кажѹ него на ІС҃Х҃Я, и даю свндочаство шт него.

На покомь говорн свєти Нвань, зато ѣ ІС҃Х҃Т знамєньа и чѹдєса чнннль, зачто єсѹ Евангелнсти Евангєліє запнсалн, становнто не за дроугo, прави швдѣ свєти Нвань, него да ради швнхь нстнхь знамєни єси людн нмаю спознати, внджти и вєроватн, да ІС҃Х҃С дѣвє Марнє Снпь, єсть та правн Божьи шбєтованї Крнстѹсь, да на дрѹгога, како Іюдєи нмаю чекати, єроватї нн надатнсє, тєрє да швакове вєрє правоу плащѹ хотє прнєтн, коя плаща єсть жнвоть вєчнн, говорн стн Петарь вайрвон Епнстолн, ā. Пет. наā. Капнт. Таковѹ вєрѹ и радї ѣєє дай намь нєбєско вєсєлыє Штаць нєбєскн, ІС҃Х҃Я ради здѹхомь свєтнмь.

ѦМЄN.

НЯ СВЄТОГЯ СТНПЯНЯ

Моученика дань, се прповнда Є;
Вангелѥ, какоѥ ІС҃С караль Жн;
довске ѹчене ѕзакона, н ѐр҃ѹ;
солнмѹ прѣтнль, да
пѹсто бѹде.

МЯТ. К҃Г. КЯП.

В оно врнме, рече ІС҃С множствѹ Ію;
дѣнскомѹ, н погласнцам Поповскн҃:
Єво ја шалю квамь Пророке н Моудре
н кн҃жнике. Н ен нике wдь н҃нхь ѹмо;
рнти хоцете н пропн҃натые, н нике w҃
н҃нхь хоцете бнти ѹ Снnагогахь ваш҃н,
н прогаѭати хоцете н҃нхь, wдь вароша
до вароша, да прнде зѣрхѹ вась всака
кр҃вь праваьна, ка пролнта ѥсть зѣрхѹ
земле, wдь кр҃вн ябела праваднога, до
кр҃вн Захарнє Снна Барахнна, кога ѹ;
бнсте мею цркквомь н wлтаромь. Вис;
тнну говорѹ вамь, да хоте прнти вса
wва ѣрхѹ народа wвога. Ѐр҃ѹсолнме Є;
р҃ѹсолнме; кі ѹбнашь Пророке, н камен;
ѥмь

ПРАЗДНИЧНИХ ЕВАНГЕЛНОВ,
ЇЕМЬ ПОБНАШЬ ѠННХЬ, КОЇ КТЕБН ПОСЛА
НН ЄСОУ: КОЛНКО КРАТЬ ЇЄСАМЬ ХОТНЛЬ
СКУПНТН СННОВЄ ТЕОЇЄ, КАКОЙ КОКОШЬ
СКУПЛА ПНПЛНЦІЄ СЕОЇЄ ПОДЬ КРЕЛЮТЄ, Н
НЕХТНСТЄ? ЕВО ѠСТАВНТСЄ ВАМЬ КОУЦІА
ЕАША ПУСТА. ЄРЄ ГОВОРУ ВАМЬ, НЕЦІЕТЕ
МЄ ВНДНТІ, ѠДЬ САДА ДОКЛЄ РЕЧЕТЄ. БЛА
ЖЕНН КН ПРНДЄ ВНМЄ ГОСПОДНЄ.

Ѡеога Еванґелїа Наѹчн н ѹтншенїа.

а. Правн пнпові давці ако прем грешнцн їєс, нмаюсе послѹшатн. Ради крнснх ѹчнтелїв і непрнтеля Ст҃а. Еванґелїа бѹдѹ кралєства, дѣжеле н гради погѹбле жн.

Ѡ спрѣда ѕ҃ачеткоу ѡеога к҃г. Капнтѹла, свети Матеи пнше, како іе ІСЌС нанпр҃во людн ѹчнль, да нмаю ѹчене ѕ҃аконоу, кон на Монсеовомь престолью снде, то їесть: Кон право нс сеетога Пнсма ѹче, послѹшатн, н стеорнти штонм нз Божынхь ѹсть запоседаю. Потомь на то зач҃е ІС҃Х҃Т ѡхоле, лакоме, хнибене, немилосо тнее, поуне заендостн, лаж҃нве н невчене ѹчнтелїе доктѹре, с҃рдито н люто карати. Послнїа ваовомь данашнемь Еванґелню нимь прѣтн звечнимь погѹбленьемь, теренмь пророкѹе н правн, да Єрѹсолимь вась Жндовскн, дежелскн н доуховнн стань хоще бнтн савснма затрень н скончань. Зато, да Жндовскн ѹчнтелн, Бншкоупн, Редовницн, фарнсен н всн Погланце єсѹ ІС҃Х҃Я, нєгове

Ѥгове Апѹстоле и вѣрне, мѹдре, ѹчене слѹге, пре-
гаѭали, рѹгалисе шѭнми, ловилі, били и морѧ-
ли. Чтите кѭиге wдь дьѭа Апѹстолскога, ва-
овнхь ѥсть свети Лѹка записаль, какосѹ Жѹдеи-
ки, Погланени, дѹховни и дѣжелски сАпѹстоли,
светимь Стипаномь и светимь Павломь чинили
били, тепли, ловили и морили. Нзь тога се ѹчи-
мо, ѥкимь годиѣ Краљиствѣ, Земљи или Градѹ:
се прави придкачи и wве праве вѣре љюді прога-
ѭаю, рѹгаю и море, То исто дљго не wстане, за-
трено бѹде. Каково вась свить прѣдь потопомь,
ки сусе томѹ праваномѹ Пропоендавцѹ Ноју рѹ-
гали: Содома Лотѹ, Јѣюпать Јонсеју, Ерѹсо-
анимь ѥсть веще крать затрень, ки ѥсѹ нзь Проро-
ковь шпоть чинили. Такоенхь Ексемпловь нма-
мо доста васѣетомь Писмоу и вадрѹгихь Ништо-
рнахь.

ІС̄Х̄Т зоеѹ лѣпѹ, разѹмнѹ прилкѹ wдъ кьвочь-
кѣ, своју љюбавь, кѹ wнь нма сѹпроть всимь
љюдемь, wдкрива: Ере нѣдна птица тако силно
своихь младихь не любн, како квочька своје
пиплище, wна рад ѭихь свои глась промени што
нанде тога сама не позобле, него даје ѭеје пи-
плицемь, кадь кон Шраль или јастребь хоще ѭеје
пиплице вазети, сѣрхоу ѭихь ѭеје ѥлаѱи жнвоть
поставн и брани ѭихь. Тако јесть ІС̄Х̄Т ѹчинил
нась рад, ѹловичил се јесть нам на добро,

Ѥ.

Wве пр̄е великѣ
љюбаве и доб-
роте ІС̄Х̄Тове,
кад за наше
воль ѵ̄к бѣ, нас
wтрешна wт
всакога зла,
нимамо нига-
дарезабити.

тере ѥсть сѹпроть нашимь непрїятеломь, соу
проть Смрти и дьївлѹ свои животь поставилъ
и далъ, тѣре насъ ѡбранилъ. На такоев любавь
и доброту Іѹсоев, имам̑ густо крать змишлати,
и нашѹ вѣрѹ и ѹфаньѥ ѐнашемь срцѹ вавсакоиконо
печали, невол̃и и несрицин иѥнті и потѐрдні.

Ѡвѣ страшнѹ бесѣдѹ Іѹ̃хрстовоу, кадь правн
каіюдѥнимь, да всака нед̃лжна и чиста к̃рвь, коіа
ѥсть пролита ѡдъ почела свята хоще серхь ѻнихъ
прити, имаю вси непрїятели светога Евангелїа
ѐсрце си вазети, колико Божьи сѹдъ, и ѻне-
га вечні каштигъ насе кладѹ, коі истине и правѐ
Припосндавце море, лове. и прогаѻаю.

И кадь І̃с̃х̃т ѡведѣ напокомь праѳн, ѳистинѹ
говороу вамь, нещетеме веще ѳидети, докле не
речете, Благословлень ѥсть ки придѣ ѳаиме Гос-
подн̃е. Ники мнидѹ да люди хоте тако стопрва
на сѹдн̃и дань рѣщи, а ники говоре, да по ѻега
Смрти люді ки сѹсе ѡбратилі и ваі̃с̃х̃я веровали
ѥсѹ тако говорили, я ники паки говоре, да люди
ки ѥсѹ били ваѐрѹсолимци зрнмлани ѡбѣти, Іесоу
І̃с̃х̃я желили, али имь ни ніедна помощь
била дана, зато ни сѹ спасителѣ
ѡдъ себе ѡдгнали и
ѹморилі,

Г
Белики и гро-
зовити бич
і тепѐне врх ѡ-
ве ки на кр̃ст-
іими д̃лани
исоу.

Д.
Ѡвога Евангѣ
лиѳадн̃е гово-
рен̃е се тѣшко
разѹми што
І̃с̃х̃т зовим
хотиште споме-
моути.

НА СВЄТОГА НВАНА ЄВАН;

ГЄЛИСТА ДАНЬ, СЄ ПРИПОВНДА ЄВАНГЄЛИЄ, КАКОН ІСЪС ПЄТРОУ ПРОРОКОВАЛЬ, ДА Є; СТАРОСТИ ЙЄГА МЪЧЄНЬ БЪДЄ, ТЄРЄМЪ ЄЄЛИ КРИЖЬ СВОИ НОСИТИ, И ДА НА ДРОУГИХЪ НЄ ГЛЄДА.

НВАН. К̄А. КАП.

ВОНО ВРИМЄ: РЄЧЄ ІСЪС ПЄТРОУ. НАСЛИДОН МЄНЄ. ОБРАТІВШІСЄ ПЄТАРЬ ОЗРЪ ЪЧЄНИКА ОНОГА ЗАЙ̄ГРЄДЪЩЕГА КОГА ІСЪС ЛЮБЛ̄АШЄ, КОИ ПРИВЄЧЄРИ НАСЛОНИСЄ НА ҐРСИХЬ ЙЄГА, И РЄЧЄ: ГОСПОДИНЄ ТКО ЄСТЬ ОНЬ ИНТЄ ПРЕДАЙЄ? ОВОГА ЗАТО КАДЬ ВИДИ ПЄТАРЬ, РЄЧЄ ІСЪСЪ: ГОСПОДИНЄ А ОВЄ ШТО БЪДЄ? ПРАВИ ЙЄМЪ ІСЪС. ЯКО И ХС; ЩЪ ДА ОНЬ ОСТАНЄ ДОКЛЄ ДОНДЪ ШТО

ЈЕСТЬ ЗАТО ТЕБЂ? НАСЛЂДОУЈ ТИ МЕНЂ. И ЗАНДЕ ТАДА ГОВОРЕЋЕ ОВО МЕЮ БРАТЬЮ, ДА ОНЬ УЧЕНИКЪ НЕОУМРЕ. И НЕБИШЕ РЕКАЛЬ ІСУС ДА НЕУМРЕ, НЕГО АКО ЋЕГА ХОЩУ, ДА ТАКО ОСТАНЕ ДОКЛЂ ПРИДОУ ШТО ЈЕСТЬ ТО ТЕБЂ? ОВО ЈЕСТЬ ОНИ УЧЕНИКЪ, КОН СВЕДОЧАСТВО ИЗВАЊА ОТЪ ОВИХЪ, И ПИСА ОВА. И ЗНАМО ДА ИСТИНО ЈЕСТЬ СВЕДОЧАСТВО ЋЕГОВО.

Овога Евангелија Наоуци и оутѣшенија.

А. Вернi пастирi и правi приповиндавци, нимаю на овом свитоу за ћнихово дело на свiтi ко благо, на мiр и покоi чекати, него на Крижу.

ІСХТ јесть предъ данашњимъ Евангелиемъ светомъ Петру трикрать повелу своје овце и јунце пасти наручилъ, то јесть, да нма верно всњь приповостнмъ людемъ сто Евангелиє чисто и вернo приповидати. И кадь є стн Петарь здругiмi Апостолн мнелъ и држалъ, да ІСХтово господство свитовно и телесно буде, да всн люди по всемъ свитоу њихъ апостолскнмъ предњкамъ, тудње будоу волни и подложни. Тере да они и Апостолн и сви вернi Іисуховн слуге, будоу на овом свиту светлики Кнезi и Господа, светликим благомъ, амиру, покою, и свакојаком раскошномъ пожелењу пребивали. Таковъ њихъ крнвъ и хинбењ разоумъ и мнанје одъ ћегова Краљества,

краљіѥства, хоще ѧпꙋстолꙋ шедѣ шданіті. Тога ради шнь Петрꙋ поче правнті, да шнь, ѧпꙋстолн и всн правн Предникачн, ради Евангелїа на швомь свнтꙋ, не бꙋдꙋ имелн добра жнтка како мннꙋ, нн єелнкога Господства, нн мира, него єсакоіѭке невол̃іѥ н порꙋгаѥныѥ, н напокомь бꙋдꙋ мꙋченн н срамотно ꙋморенн. Каконо шдь тога ІС̃Х̃Т таканше предь ѥга С̃мртью ѥсть гоусто крать правнль: Иоань. на ѓї. н на ѕ̃ї. говорн. Слꙋга нн єещн шдь свога Господнна, яко соу мене прогаѥалі н ловнлн, тако н вась бꙋдꙋ. Вась хоте єапроклѣтство ставнтн н морнті. На сенꙋ хоще те невол̃іѥ иметі. Н Мат. на ї. такоіе ѧпꙋстоломь праві: Н вась пошл̃амь каконо шсе мен єꙋке. На кратко, єсакн чловнкь говорн ст̃н Павалъ, кн хоще Богомь жнвнтн н чнннтн, томꙋ ѥсть на швомь свнтꙋ невол̃іѥ н прогнаѥныѥ т̃рпетн. ѐ. Тнмот. на ґ.

Н шве Іс̃ꙋ̃рстове бесѣде, кадь кьПетрꙋ говорі, тебе хоте воднтн камо тн нещешь, намь даю назнаныѥ, да тн вели Свѣтці, ѧпꙋстолн, Пороці н Мꙋченнцн такоіе нн шнн ннсꙋ єол̃но т̃рпелн нн ꙋм̃рлн п̃латеннмь начнномь, ѓре самь ІС̃Х̃Т кадь нмнаше т̃рпетн н ꙋмретн, говораше, Иоань на ґї. Мат. на ѕ̃ї. Марко на д̃ї. Лоука на к̃ґ. Ѱал. на к̃ѐ. Жалостна ѥсть дꙋша моѭ, дарн до С̃мртн. Доухбо ѥсть прнправань, а п̃ть ѥсть

ѐ.

Крстіанн по Натꙋрн се такоіе невол н С̃мртн боіе, да ради страха н прнтіѧ, ѿ вере не шстꙋпе, не затаіе слова Божіга.

немощна: Н ѡнь сѧ пре҃дь Сме҃ртью боѣль, страшнль, ѧрхталь нвреавь поть потнль, ѥре трьпетн нумретн ѥсть сѹпроть Натѹрѣ: Богь ѥсть пре҃во тако чловнка створнль, да бн нмѣль ѧздѧ добро нмѣтн, дѹша нтѣло скѹпа ѡстатн, нигьдарсе не разлѹчнтн, нн ѹмретн. Зато кадь трпнмо нбритвѹ Сме҃рть пре҃дь очнма енднмо, ако нась превелнкь сѣрхь, жалость нѧрхтаѣные ѡбачѧ, тако зато нимамѳ бѣздѣтн нн дѳонтн нлн рѣцн, мн нимамо праве вѣ, бѹдѹць сѧ ѡво есѣ сѣтнмь згодало, дасѹ сѧ трпл҃ньн нСме҃ртн по Натѹрѣ боѣлн. Ѥре боѣтн, страшнтн, жалостнѹ внтн, бѣжатн нѧрхтатѣ пре҃дь Сме҃ртью нн грнхнтн нБогѹ сѹпроть, алѣ пакь радн страха Сме҃ртн нтрпл҃ньѣм, на Божьѣн помощн дѣшператн Бога нѣга Слово затантн, свѣдоватѣ ѡно нлн чнннтн, што ѥсть Богь преповѣдаль нскратнль, то нсто ѥсть велнкь грнхь нБогѹ сѹпроть. Тога нѣдань Сѣтаць, нн правѣ Кьрстьннн нн створнль, него зоѹ правѹ вѣроу, зоѣнмь доухомь ѥсть таковоу жалость, такоѣь страхь, такоѳ пл҃тѣно трпл҃ньѣ, нСме҃рть ѡдь себе ѡдгьналь нДобнль, тере ѥсть ѡѣѹ залѹ, сквареннѹ, неволѣ нѹ, жалостнѹ нстрашнѹ пл҃ть премоѓаль, да ѕе ѥсть волно по Божьѣн волн, трпл҃нью нСме҃ртн подала.

Г. Н ѡвь Евангелнсть кн говорѣ, да ѥсть Їсѳ

ѡве

ѡвє бєсєдє кьПєтрѹ говорнль , дающмѹ ѭзнаньіє, ского Сѫртью ѡнь нма Бога частнтн , Нась двн рнчн ѵчі . Нанрво, да Кьрстьінн, не лнсто спрн: повнданьіємь , спознаньіємь вєрє н споштєннмь жнткомь , нєго ѡщце звоѫннмь трьпѫєньіємь н мѹкѹ , ѫлжни єсоу Бога частнти н ѭємѹ слѹжнті. Како ѡдь тога свєти Павальь , фнлнп . на ā. Н свєти Петарь, ā. Пет. на ѫ. лѣпо говорнта . Свє: ти Петарь тако прасі : Ніедань Кьрстьіннінь нн: ма трпєти каконо ѵбонце , тати , лотрн нлі кон лѭдсько благо желню , трпє : Нєго Кьрстьінн н: маю трпєти рады Іс҃ѵ҃рстова имєна , н рады та: кова трпѫєньіа нимаюсє стндти нн срамовати , зачто ѡни стаковнмь трпѫєньіємь н мѹкоу Бога часте . Дрѹго , ѡщє нась ѵчн н намь прасн , што єсѹ ѵченнці н сен Ѭчєннці жѭнхь Ѭѹкѹ н Сѫртью ѡправнли полн Бога н добнли , нштарь дрѹго, нєго да соу зовнмь Бога частнли н свндочнли , (Ѭчєннкь , се говорн свндокь) да Іс҃ѵ҃рстове бє: сѣдє ієсѹ Божьіє н нстнінє . Зато крнво ѵче , ѡни кн говорє , да Свєтцн єсѹ себе н намь жѭнхь Ѭѹ: кѹ н добротѹ , прнѭзань , мнлость , прощеньіє н жнвоть вѣчнн добнлі н заслѹжнли . Єре самь І҃С҃Х҃ ієсть свє то свєтнмь н вснмь вєрнмь н нніедань Свєтаць , нн Свєтніца добнль н заслоужнль полн Бога.

Вєрні жѭнх слѹжбамь тр: плєніємі мѹкѹ нєго бога час: тєн славе, даю свндочаство Божємѹ словѹ, зовнм нєбєс нє добнваю , то ієстнінм, І С҃ѵ҃ К Р С Т сам добнл .

І҃С҃Х҃Т ієсть зовнма двѣма бєсєдама , кон ѡв: дѣ два

Стн Павал а. Тесе: ма д. ев ли сонм вернй, да бѹдѹ тихи, да ѝних власть дело спомѝѹ чине, да жѝних рѹкамн дѣлаю і да ѡб своѥм, а не ѡб лю҃чко҃ живоу.

Дѣ двакрать къ Петрѹ говорн, Ходи ті замномь, нась ѹчн и ѣли, да мн таканше то, што намьѥ ѡдь Бога речено, поставлѣно, наредѥно и нало жено еловѣомь нашѥмь станѹ, нмамо верно и всѣ но ѡправнті и досѣршнті, носнті и до конца трпѣтн, и другомѹ вайѥгоев стань, еловласть, ѣ ѝѥга дело и ѡправѣланые ннмамо стѹпнті, рнноу тисе нн посѣщн. И ако Богь другомѹ вещь часть нлі ѡбласть, ѥще блага, маѝе невол даіѥ, нгь намь, тако зато ннмамога завндетн нн зло мѹ хотнті, нн сѹпроть Богѹ мрмратн. ІС҃Х҃Т ѥсть Петроу наложнль, дамоуѥ бнло рад Евангелія врнмѣ долн зглавѹ пропетѹ бнтн. Светомѹ Неа нѹ пакн ѥсть даль ѣнега старости зьлнпѹ См҃рт ю на постнѣн ѹмрѣтн. Богь ннкнмь даіѥ мало а ннкнмь ѥлнво бетегоѣ и несрнщь. Богь чнні нн кнхь ѥмладостн а ннкнхь ѣстаростн ѹмрѣті. Зач҃ пакн Богь то чнни, зато ннма нѣдань пнтатн нн сѹпроть говорнтн.

НЯ ТРНХ КРЯЛ ДЯН,

ПРНПОВѢНДАСЕ ЕВАНГЕЛІѤ, КАКО ІѠУ
ДРН ПОГАНІ ѠДЬ НСТОГА ГОНС
ТВО ІС҃ѹ К҃РСТОВО ѢС҃Ѹ ПО
ХОДНЛН И ДАРО
ВАЛН.

МАТ.

МЯТ. в̄. КЯП.

Кадь ІСЏС роѥN бѣ вьбєтлєомє Жидовскомя ѧ; дни Нрѧда Кра; ла, єво Жѧдрн ѧ; шдь Истока прі; доше вєрѧсолн҃ говорещи. Кадн ѥсть роѥнн Крал҃ Ію; дѣнскн? єр҃ видѣсмо звездоу Nеговоу Ѵистоке, н пришлі ѥсмо поклонити; се N҃моу. Слышавши ова Крал҃ Нрѧдь змоутисе, н вась Ерѧсолнмь ш҃нмь. Н скѧпивши све владавце Поповске н кн҃і; жнике шдь пѧка испита Nнхь, кадн Х҃; щесе ІС҃Х҃Т породити: Я онн рекоше кн҃ему. вьбєтлеомѧ Ію҃денскомь: єр҃ овако писано ѥсть по Пророку. Н ти Бетлеомь земла Ію҃дова, Nикакорь Nи; си Nли мал҃а ѵпоглавнцахь Ію҃дєнскнх: єр҃ нзь тебе нзандеть воневода, кн Х҃ще владати пѧкомь Жоннь Нзраелскнмь: Тада Нрѧдь призвавши отанно Жѧдр҃е;

Ее настонно

НАСТОЯЩО ИСПИТА ОДЬ НИХЪ ВРЕМЕ ОДЬ ЗВѢЗДЕ, КОЯ СЕ ЄСТЬ ОКАЗАЛА НИМЬ, И ПОСЛАВШІ НИХЪ ВИФЛЕЄМЬ, РЕЧЕ. НДИТЕ И ИСПИТАНТЕ НАСТОЯЩО ОТЪ АНТІЦА, И КАДЬ ГА НАЙДЕТЕ, НАВЕСТИТЕ МЕНИ, ДА И Я ПРИШАДШИ ПОКЛОНИМСЕ НЕМОУ: ЯКО ОНИ СЛИШАВШИ КРАЛА ОТИДОШЕ: И ЕВО ЗВѢЗДА КОУ БИХОУ ВИДЕЛИ НАСТОКОУ, ПРЕДЬ НИМИ ГРЕДИШЕ, ДОКЛЕ ПРИШАДЬШИ СТА СЕРХОУ МѢСТА КАМ БИШЕ АНТИЦЬ: ВИДѢВШІ ТАДА ЗВИЗДОУ, ЗВЕСЕЛИШЕСЕ РАДОСТЬЮ ВЕЛЕ ВЕЛИКОУ: И ВШАДШЕ ОУИЋОУ НАШЛО ШЕ АНТИЦА ЗМАРЮ ИАТЕРОУ НЕГОВОУ, И ПАДШІ НА КОЛИНА ПОКЛОНИШЕСЕ НЕМОУ, И ОТВОРИВШИ СКРОВИЩІА СВОЯ ПРИКЛАШЕ НЕМОУ ДАРІ, ЗЛАТО, ТАМЊАНЬ И МОУРО, И ОДГОВОРЬ ПРИАМШИ ОТЬ БОГА ВАСНЬ, ДА СЕ НЕ ПОВРАТЕ КАРОУДОУ, НИНМЬ ПОУТЕМЬ ВРАТИШЕСЕ ОВЛАДАНЬЄ СВОЄ.

Свога Евангелиа Наоуи и Отишенїа.

Л. ІЄОУКСТОВО РОІС ТВО ОИ ХИП ІОУДЕЇМ И ПО

ШВИ ДАНАШНИ ИОУДИ И ОЧЕНІ ПОГАНИ, КИМЬ ЈЕСТЬ БОГЬ СВОГА СИНА РОИСТВО ПО ЄДНОИ НОВОИ ЧОУДОСНТОИ ЗВѢЗДИ ОТКРИЛЬ И ДАЛЬ НАЗНАНЦЕ,

нанькіе, ѡдь кога Божькега Сина да нма прнті на
са свнть, ісоу такоіе прво ѡдь Балаама чарника:
Брон . на в҃ д҃. н Даннела Пророка, Даннель на є҃.
ѕ҃. ѳ҃. Капнт. слншалі пророкоующь н пншоущь, н кн
ісх ваерѵсолнмь ѡдь далека прншлн нскатн, мо=
лнті н дароваті ІС҃Х҃Я (Есѵлі ѡнн трі нлі еще,
нлі х҃рцегі, нлі Краѣн, нлі Редовннці, нлі док=
тѵрн бнлі, н каконмькіе бнло нме, тога по нстнні
ннткоре неморе зн҃тн) ѡчнто свндокѵю здѣоу
Марню, коіи ість знала дагаіе дѣва породнла, н
саоснпомь, кон ість то ѡдь ѧнгела слнщаль, н
спастнрі кнмь соу бнлі ѧнгелі ѡзнаннлі, да ість
Крнстѵсь по нстнні боіень на ѡвомь свнтоу, да
ннткоре другога нима чекаті. Н ѡнн жьннхо=
свнмь прнходомь, пнтаннемь, спознаньіемь, раз=
глащеньіемь, моѣньіемь н жьн҃нхь дарн ѡчнто ік=
соу спознали, свндоковали н далі назнаньіе н҃нь
вероу, зашто н закога ѡнн нмаю н д҃рже ѡвога
младога днтнца ІС҃Х҃Я, да тв҃до вервю, да ість
ѡнь та прави Богь, прави чловенкь н прави Краѣ,
н ѡхраннтель свнхь вернихь людн. Зато сѵ ѡні
н҃емѵ прнказалі, Тамнан какобогѵ, зашто сапрвоі
староі црѣкві се н҃ полі ѳфьровь Богѵ на часть Та=
мнан҃ь кадило. Н мѵро, како човекѵ, ере Змѵр҃ь
есѵсе м҃ртва човічаска тѣла мазала. Н злато, како
Краю: Зашто Краѣмь кн людн мнре н бране,
се нма злато, доходкі, харачн плаѣатн. Н ѡ=

ганом ісліно
ист: Мѵрн
ан҃нж велнкоу
становнтѵ ве=
рѵн ѵмнлнс=
твом, свнм
людем на ек=
спнал н чѵдк
поставлені
ісоу.

Таканше жнихъ приходомъ и клањањемъ сведо-
коую и тврьде сътаро пьрьео Божье ωбѣто-
ване, ватеоиемъ Семени хоте благословени
бити еси народи, и Пророковъ писма, да Погани
и ели грешници такоје пристоје и прети бъдоу
Христово Краљевство, и ради вере ањега из-
елничани бъдоу.

ѐ. Несе кон свѣтим Писмом исъ учени ради тога верни исъ Сто Евангеље и конмъверъю ωд велнкнх Жидовъ погла-ени ругани и прогнан исъ.

ωдъ ωвнхъ Іюдейскнхъ Бншкупоевъ, Попове и у-
ченнхъ, кн нсъ Писма знаю и дрьгнмъ праве, кадѣ
нма ІС̄Х̄Т роіен бити, ялн ωни сами по ІС̄Х̄Тѐ
не питаю, зань немаре, и невероую. ωдъ тога
хнибенога Краља Іроуда, кн би бил радъ ωвога
дитиџа ІСЪСЯ погъбилъ и уморилъ се учнмо, ка-
косе бъде Евангелню и сѣнмъ праенмъ вѣрстьнно-
ωдъ таковнхъ люди на ωвомъСвитъ до съдњега
дне зграшило, зато ми верни садашње наше врнме
ендимо и слншимо, да ещи дель дъховне и те-
лесне господе, ти ели мъдри, богати и ωбластнї
люди нништаре нлї са еснма мало за ωвоу правоу
вероу, за Евангеліе, за Сакраменте, за молитве,
за праве Божье слъжбе, за почтеніе, за ъбоге лю-
ди немаре и не питаю, гледаю и скрбе настонно
како би листо доста блага, велнко господство
и добро врнме и житакъ на ωвомъ Сентоу доби-
ли. Я ннки паки исоу Іръдоеа блнжика и негова
ωбичаи, нщъ како би могли ωвоу правъ вероу та
праен Евангелски наукъ затврти и погъбити, нима-

мосе

мосє ватомь н зато ѵ вєрн змѵтнтн нн зьблазнїѳ тн , нн ѡдь Євангелїа како да бн нєбнль правн Божїн наѵкь, датнсє нїїєдномѵ ѡдслєьн . Зашто такосєїє ІС̄Х̄ѵ тѵдїє како бѣ роїєнь годнло , прє̄м тако потлє ваїнега прнповндаїню н бѵдєсє до сѵдѳ нега дне зганло.

Нмамо таканще ѡвде єдно велнко ѵтншенїє, ватомь кдь Богь Штаць свога Снна, дитнда швога ІСѵСА, н швє вєрнє Жѵдре прєдь Ірѵдовнь залнмь злоьѵднїь помїшленїєм чѵдовнто бранн, Ѡснпоу заповєда по ноьн здитньємь н Зматєрѵ нєговѵ ѣтѵїє странн бѣжатн , Жѵдрнмь їє рєкаль дрѵгнм пѵтємь а нє по пѵтѵ ѡдь Їєрѵсолнма домомь понтн . Такоьїє Господнь Богь жнега Сїномь н здоухомь Свєтнмь скупа вазда ѿдь почєла свнта на свою Црнквоу , на вєрнє гл̄єдаль , н ѡшь сада глєда , заїнє скрбн , чоувайє , ѡбдржн , тншн н бранн , да ѡвн снлннцн н всякога рода зал люди наїннхь нє могѵ што бн хотнлї н мнсле нигдарь досєвшнтн , нєго то што їєсоу ѡдьлоучнлн вєрннмь ѵчннтн , н то нсто сє їєсть на тнхь нєвєрннь залнхь главахь нзашло н спнѳ ло . ІС̄Х̄Т їєсть жнвь ѡсталь , їєсть наконь з̄ . лѣть васпєть на свон дом̾ь са Назарєть прншаль, н сада кралюїє всєкн . Ірѵда їєсѵ тѵдыє чрвн нзнлн , н сада спакле вавєкн тр̄пн . Ѡвн Жѵдрн пакн їєсоу слободно н снгоуро васпєть ва своїє

Г.

Право крстїанство (ако прем ѵнєм мно зн вєрнн ѵморєнн їєсоу) нн гдарє нє бѵде потрєно н погоублєно .

Ее їй странє

стране пришли, тере ісоу Евангеліе ѡдь ІС̄ХА, како ісоу ѡдь Дев̑е Марїе и Ѡсипа научени были, повсюда ѡзнанили и разгласили.

5. Конюбезним потребним и невольним Хр̑с тїанѡ̑ свету̑ю, помагаю̑ и даю̑. Тинсти ІС̄ХТу право ѡфраю̑, и ніх благо благос лавлаю̑, да ніедне школе не сазме.

И ѡдь овихь сверних Мудрихь, ки єсу тако ѡдь далека изь Персне пришли Христоса частити, молити и дарова ті, имаюсе есакога народа лю ді, а наі веще учени, Мудрі, богати, ѡбластни и села Господа, учити, да ѡни таканше ж̑н̑ добрим, мудр̑ѣ сѣтомь, ж̑нихь благомь и дарованьіемь, помагаю ІС̄ХА ж̑ега Матерь и соСипо̑ сатунхь странахь, то ѥ, праву цркву, ка јесть по еснм сенту раскропљена и прогнана, добре ѹ боге Школаре или дїнке, Припосндавце и праве Кьрстїне, ки су прогнані и ки јесу дома, ѡбр̑ жатне, на стань прети и хранитне. Ки тако чи не, ті исті ѡсому Антиці Ісусу (на ѡвому сенту убогому) право части ѡфрую и дарую, и то н̑н̑ злато, сребро, п̑рстене, верге, предраго камен̑ије и бисерь, право благослављаю, кропе и каде, дан̑ сломь сазето, украдено, сажгано, или нинако покон другоі несрећи нлі школі згублено небуде. Зашто ѡні стаков̑ дан̑ьіемь и помаган̑ьіем ѹбо зв̑, потрѣбнимь Кьрстьянѡ̑, право благо нлі скро виће збираю, и то исто самому Богу даю хранити. То исто ѡни хоте таканше сановѣсних цѣло, скупа нанті и ужнеати полі Бога савекі, савсими изабраними, Амень, Мат. на 5.

NЯ ДАN ѠЧНШЩЕNІ҃ ДЕ,

ВЄ МАРНЄ, А ТО СЄ ЗОВЄ СВЪЩ̃НЦА, ПРН;
ПОВНДАСЄ ЄВАNГЄЛІЄ, КАКО ЄСТЬ ѠВЬ ДН;
ТНЦЬ ІС҃ХС ВАЄ́РѸСОЛНМѸ ѢТЕМПАЛЬ ПРН;
NЄСЄNЬ, КОМѸ ЄСТЬ СТАРН СНМЄОNЬ
ПРОРОКОВАЛЬ, ДА ЄСТЬ ѠNЬ
ТА ПРАВІ СПАСНТЄЛЬ
ЄСНХ ВЄРNНХ
ЛЮДІ.

ЛѸКА. ѕ̃. КЯП.

Н ПОТЛѢ СЄ НС;
ПѸNНШЕ ДNН ѠД̃
ѠЧНІЇЄNЬН МА;
РНЕ, ПОЗАКОNОУ
ЖОНСЄОВѸ ', ПО;
NЄСОШЕ ДНТНЦА
ІС҃ХСЯ ВАЄ́РѸСО;
ЛНМЬ ДА ГА ПРН;
КАЖѸ ГОСПОДННОУ, КАКО ЄСТЬ ПНСАNО
ѲЗАКОNѸ ГОСПОДNЄМЬ: ЗАТО СВАКІ МѸШ;
КН СПОЛЬ ѠТВАРАЮЩЬ ѲТРОБѸ, СВЄТО СЄ
ГОСПОДННѸ БѸДЄ ЗВАТН, Н ДА ПРНКАЖОУ
ПОСВЄ;

ПРАЗДНИЧКИХ ЕВАНГЕЛИЈ,
ПОСВЕТНАЊЊЕ, КАКОЈЕ РЕЧЕНО ѠЗАКОНОУ
ГОСПОДЊЕВОУ : ДВЂ ГЂРЛИЦИ ИЛИ ДВА
МЛАДА ГОЛѢБИЦА . И ЕВО ЧЛОВЊКЬ БЊ,
ШЕ ВАЄРѲСОЛИМѲ, КОМѲ БЊШЕ ИМЕ СИМЕ,
ОНЬ . И ЧЛОВЊКЬ ѠВІ БЊШЕ ПРАВАДАНЬ И
БОГА БОЈЕЦЬ, ЧЕКАЮЦІ ѠТЊШЕНЫЈЕ ИЗРА,
ЕЛСКО, И ДОУХЬ СВЕТЊ БЊШЕ НАДЬ ЊНМЬ.
И ѠДГОВОРЬ БЊШЕ ПРЊЂЛЬ ѠДЬ ДѲХА СВЕ,
ТОГА, ДА НЕЦЈЕ СМРТИ ВИДЊТИ, ДОКЛЕ
НЕ ВИДИ ХРИСТѲСА ГОСПОДЊА . И ПРИДЕ
ѠДѲХѲ ВА ЦРЊКВОУ . И КАДЬ ѴВЕДОШЕ ДИ,
ТИЦА ІСѲСА РОДИТЕЛИ ЊГОВИ, ДА ѴЧИ,
НЕ ПО ѠБЊЧАЮ ЗАКОНА ЗА ЊГА, Я ѠНЬ
ГА ПРИЕ НА РѲКЂ СВОЈЕ, И БЛАГОСЛОВІ БО,
ГА И РЕЧЕ . САДА ПѲСТІ СЛѲГѲ ТВОГА ГОС,
ПОДИНЕ ПО РЊЧІ ТВОНОН ѴМИРѲ . ЗАШТО
ѴСѲ ВИДИЛИ ѠЧИ МОІИ СПАСЕНЫЈЕ ТВОЈЕ, КО
ЈИ ПРИПРАВИЛ ПРЕДЬ ЛИЦЕМЬ СВИХЪ ЛЮ,
ДИ . СВѢТЛОСТЬ НА ѠЧИТОВАЊЫЈЕ НАРО,
ДОВЬ, И НА СЛАВѲ ПѲКА ТВОГА ИЗДРАЕЛС,
КОГА.

ѠВОГА ЕВАНГЕЛІЈ НАЧИН И ѲТЂШЕНІЈА.

ІѲДЕОМЬ

НЮДЄОМЬ СТАНОЄНТО БИЛЄ СОУ ѠДЬ БОГА ПО: МОНСЕЮ ВАПОУСТНИН МНОГЄ ЧОУДНЄ Н ТЄШКЄ ЗАПОВЄДН , ЗАКОНН , БОЖЬІЄ СЛОУЖБЄ , ѠБНЦАН Н ПРАВДЄ , ПОЛН ДЄСЄТЬ ЗАПОВЄДН ѠЩЄ , РАДН ДОСТА ѲЗГОКЬ , ДАНЄ Н ПОСТАВЛЄНЄ , КОНХЬ ЗАКОНОВЬ ПР: ВО СТАРН ѠТЦН , ЯВРААМЬ , ІСААКЬ Н ІѢКОВЬ НИСѲ Н: МЄЛН , НИ МН ХРСТІАНН ТАКОНЩЄ НИМАМО . МЄН ѠВНМН ІСОУ ОВЄ ДСЬ , ѠДЬ КНХЬ ДАНАШНЄ ЄВАНГЄ: ЛІЄ ГОВОРН , ТАКАНШЄ БИЛЄ . ТА ПРЬЄА ІСТЬ , ДАКАД ІСТЬ ІЄДЬНА ЖЄНА МѲШКНМЬ СѢМЄНОМЬ БІЛА НОСЄЩА, Н РОДИЛА СННА , ТАКО ЙОН ІСТЬ БИЛО ПОТРЬБА СД: ЖАТНСЄ Н ѠДАѲЧНТН ѠДЬ ЛЮДН Н НЄЧНСТОН БНТН ДО ЧЄТВДЄСЄТЬ ДАНЬ : ЯКО ІСТЬ БИЛА ДНВНЧНЦА , ТАКО ДО ѠСАМЬДЄСЄТЬ . Н КАДЬ СѲ БИЛІ ѠВІ ЙЄ ДНІ ѠДЬ ѠЧНЩЄНЬІА ДОПЛЙЄНН , АКО ІСТ БОГАТА БИЛА , ТАКО ІСТЬ БИЛА ДОУЖНА ІЄДНОГА ІАЙЦА ѠДЬ ЛЄТА СВЄРѲСОЛНМСКН ТЄМПАЛЬ ПРНКАЗАТІ , АКО ѲБОГА ТА: КО ДВА ГОЛѲБА НЛІ ДВЬ ГЬРЛНЦЄ . ѠДЬ ТОГА НМА: ТЄ ПНСАНО ЛЄВНТ. НА СЇ. КАП. ТА ДРѲГН ЗАКОНЬ ПАКЬ ІСТЬ БИЛЬ ѠВЄН , ДА ВСАКН ПРЄННАЦЬ , КОІ ІСТ НАНПРВО МАТЄРНИѲ ѲТРОБѲ ѠТПРЬ , НЛІ ІСТЬ ѠДЬ ЛЮДН НЛН ѠТДВСАКЄ НИЄ ЖНВННЄ СВЄѲСОЛНМЬ ГА ЙЄ БИЛО ДОВЄСТН , Н НАПРНДЬ ПОСТАВНТН Н ТЄМПЛОУ ѠДАѲЧНТН , Н КА БОЖЬІЄН СЛОУЖБН : НЛН ГА СПННЄЗН ѠДРНШНТІ Н ѠДКѲПНТІ . ѠДЬ ТОГА НАЙДЄТЄ ПНСА: НО . НСХОД. НА ГЇ. ДЇ. БРОН. НА Й. ЙЇ. КАП.

а.
ГОСПОДНН БОГ ІЮДЄЙ ЗМНОГІЄ: МН СЛОУЖБАМН БНШЄ НАЛОЖІЛ. ЗОВНМН ѠН ХО ТѢШЄ ЙЄЄ ѠБДР ЖАТН, ДА БН НЄ НМЄЛН ІДОЛОМ СЛОУЖНТИ .

Ѕ.

Законницѣ, ѝ сіцѣ породѣ вірѣ имаюсѣ са ѝнх бітегіх і нѣсолах зовѣ Крѣпити, да жѣнх ношѣем и породом слꙋжѣ Богꙋ: зато имасѣ ѝним доброꙋчнити і слоужити: и мꙋжи локлѣ тѣжѣ ѣсꙋ, неѣзмиром ѡстависти.

Ни ѡвѣ Запоѣди тимь Іꙋдѣнскимь младобнимь цамь, дамь ѣсть било тако доуго бити нечистим и ѡдлоученим, и потле ѣ Темпль (ѣснхь жидоѣь ѡфри) зась и за ѝнхь слаїѣ дите ѡфрати, Богь ни дась ради тога, како да би младовинце, ради закона ни породи биле грѣшне, проклете и дьѣволіѣ, каконо нѣкі наши неразꙋмні Кьрстьѣни, и ѡви неꙋчені Папини Попі мнидоу и говоре, Зато ѡни тꙋ малоу дитьчиць благосласлаю, каде, кропе, сацрикеꙋ воде, ѝнхь благословлѣне чарани свиће кадила, цѣтые и Селиѣа кѝнимь напостелю стаѣе, и прочі. Тога ни ѥдань чловикь нима вероватн, ѣре ѣзаконоу роди дитѣ дитиць ѣсть вола, законь и слꙋжба Божыа, и велнкь добарь дарь и благослоѣь Божьи. Зашто ѣсть самь Богь всимь ѡнимь ки соу ѣзаконꙋ рекаль. Родоѣе на ā. Растите и множитесѣ и напълните Землю зитиць. И свети Павель прави, ā. Тимот. на ѣ. Жена спасена хоще бити, ради порода дитце, ако ꙋвѣрѣ ѡстане и ѣлюбавѣ и ѣсвештости, заѣдно ѣчистощі. Него ѡви законь или Заповидь ѣсть Богь даль, напрво ѣнаꙋкоу, и наспоменꙋтые, да ѣси люди ки соу роѣени ѡдь мꙋшкога сѣмена, ѣсоу ѣгрѣхнх почети, роѣени, тѣре сꙋ зоѣнмь пѣвнмь ронстсомь Божыѣмꙋ сръдꙋ подѣржени и подложни, и ѣчномоу трпѣнью: Или ѡни зато бꙋдꙋ васпѣть лепи, чисти, добрі и

ѣети

ѣѣти по Вере саІС҃Х҃Я, кога Смрть н заслужєныѥ
ѥсть швн Даровани ѥдѵаць нлі Гърлицн знаменоⷪ
Валь н казаль. Потомь, дрѵго, Богь ѥсть таⷪ
канше Даль швоу заповнДь тнмь младовнцамь
На Добро, да затомь врнмєнѵ тнхь четрДесеть
нлі шсамДесеть Дни, васпеть моѵ Здравє н мⷣшⷪ
Не бнті. Н Богь ѥсть таканше мѵжємь крѵто Заⷪ
повѣДаль Да нимаю прн болнихь Женахь лежаті.
Лєнт. на к̃. Н како мн Кьрстьѥнн швнмь жнⷪ
довскнмь закономь нисмо подложни нн дѵжни,
Да нштарь маѥ чловнчаска Натѵра, разоумь н
потреба нась ѵчн, намь каже н нась прнгаѥа, Да
нмамо младовнцамь ѥнхь покоі остаєнті, доⷪ
броѥ служнті н стрѣщі, и всакн мѵжь єе шДь ѥѥ
Держатн до прнгодна врнмєна.

Шва Заповнь шДь прѣороѥєнихь, кн сѵє билі дѵжни Господнѵ напрнДь ставнтн и Датнсє на Божью службоу, н шфратн: ѥсть нан єщє раДн трнхь рнчн Дна. Напрєо, Да ѥсть людн шпоⷪ мнала сазда мнслнтн на швоу єлнкѵ добротѵ Божью, кѵѥь бнше нсказаль єьѤюптѣ, кої ѥнхь раДн всє Ѥюпатскє чловнчаскє н женнскє пѣєнцє ваѤдноп нощн бнше ѵморнль, а жндовскнхь нн-ѥдѥга. Н кон ѥсть жѵДенскн плѣь тѵДѥ на дрѵⷪ гн Дань, жѥговѵ снлнѵ рѵкѵ, снгѵрє н слободⷪ не, зєлнкнмь благомь нс Ѥюптовє тєрДє служⷪ ѥє н ѵзє нзвєль н шДрншнль. Дрѵго, Да стакосѥь

Г.

Моісєовє цєрѣмнє, Црнкєнн закони і служⷪбє, сазда нікодоуховно спомінѵтіє, йⷪ сѵказалє на прншастіє ІС҃Х҃ТОБОⷪ

ѡдкѹплєннємь и ѡфромь сѹсє могли Попи и слѹ-
жабници цркєєни ѡбѣржати и храними, Како ѥ
ѡдь тога самь Богь кыєврєю Яроноу говорилъ.
Брон. на ѱї. ки тако рече, што годнѣ прво ма-
терноу ѹтрбѹ ѡтворн ѡтавсаке пѫти првороіє-
но, и што годнѣ цркеа Господнѫ дарѹіє, или
іесть ѡдь людн или ѡдь жнвнне, то нсто твоіє
бѹдє, твонхь синоєь и твонхь хщєрн по вечнон
правнці. Трето рады спомнна правога Іс҃ѹ҃рстова
ѡфра. И Крнстѹс іесть именованъ ва свѣтомь Пісѹ-
мѹ рады трнхь рнчи Пьрвороіенацъ. Напрєо іест
ѡнъ пр҃вороіени, зато да іесть та прьві, и биль ѥ
предвєчнмі ствараміъ Колос. на ā. Потле, да іесть
пр҃вн и самь роінь ѡдь своіє дѣвє Матере, Лѹка на
ē. Мат. на ā. Тьрето, да іесть напрво ѡдь С҃Мр-
ти ѹс҃крснѹль, Колос. на ā.

Да іеста пакн І҃С҃Х҃Т и Мати ѥгова, такоснмь
Монсеовнмь Заповндам, зоснмь ѡчнщєннємь и ѡ-
фраѥнємь подложна, кѫнь ніста бнла подложна ні
дѹжна држати, зашто Монсен разѹмно и ѡчнто
говорн, коѭ жена іесть почела и носеѣ ѡдь мѹш-
кога сѣмена, та нста іесть нечнста, и се нма жѥ
днтнѣємь зофромь скѹпа саспеть ѡчнстнти. Дѣ-
ва Марна пакн нн ѡдь мѹжа, него ѡдь дѹха свє-
тога почела, зато ѡна дѣва нста таковоі Запо-
сѣдн подложна. Ялн нншта ѕаѥ І҃С҃Х҃Т и ѥ-
га мати іестасе таканше ѡсомѹ закомѹ подложн,

Л҃. І҃С҃Х҃Т, дѣва Марія жѥнх послѹхом ѹчнт та всє свєрнє да ѡнн такоіє чі, ѥ сѹпротнва Богѹ и сѹпро-тнва людєм што достонѫ и правадно ї.

Ла намь

ла намь всимь Кьрстьѣномь к҃Наукѹ, да ми таканше добрнмь, корнстнимь, поштєннмь законо҃ь, ѡбнчаьѣмь и навадамь, кої нисоу сѹпроть Богѹ и Словѹ ѥговѹ имамо бити волни и прнправни, и зоєнми нашнмі дарн и ѡфрі помагаті праве верне црнквене слоужабнике хранити. И Кристѹс се ѥсть таканше подь все Мойсєове Законе и Заповеді подложнль, да ѥсть тє нстє на нашемь мєстѣ досе҃ршнль и доп҃лннль, тере нась ѥсть ѡ кл҃тве и ѡсѹѣньѣ Божьнхь Заповедн ѡдрншнль. Каконо ѡдь тога свєти Павалъ Рнмла. на й. Галат. на г҃. д҃. доста пнше.

ѓ.
Сто Пнсмо Свєтце хвалн, Радн нних вере и праса наука.

Свєти Лѹка Евангєлисть єнсоко Снмєона хвалн, да ѥсть боголюбань, добарь, п҃лнь, доуха светога бнль, тере верно и зевсе҃льѣмь чекаль на Ісоу҃рстовь прнходь. То ѡнь чинн, не дабнсє Снмєонь радн нѥга доброте нмєль молнти и за поль Бога д҃ржати, него да се ѥговѹ сендочаствоу и продикн ѡдь Кристѹса становито верѹѣ.

ѕ.
Старац Сімеон прасѹ сентлост срѹках д҃ржаше. ѡна нимѹ сонцаше на небо, зовѹ ѡдсебе прогна Смєрт и Дїавола.

Ова Симєонова кратка, л҃па пѣсань, ѥсть ѥдна хвала, да ѥсть І҃С҃Х҃Т роѥнь, тере ѥдно истинно свндочаство, како Захарнино, Єлнзабете, дѣве Марне, Јоснпа, Пастнровь, и трнхь мѹдрнхь Погань, да ово дите дѣве Марне ѥсть прави Кристѹс, кн нсиебесь на сенть нмнаше прнти. И конга саовоі песни нменѹѣ, спасеньѣ, свет-

лость поганска, и слава Израелского плка. Зо
сими тими Имени говори и назнаные даје, ка
кову доброту од Него вирни Погани и Жидове
хте прије ги, да боуду изелничани и одрешени
од грихове, од сра Божјега, од вечне
Смрти, од дијавла и Пакла, и да буду просв
ентљени право Бога знали, и Држалнга за ми
лостнеога свога Оца. Таково право Божје
спознаные и вера чини човека сстарости Него
вабетегнхь, вапечалахь и да се веће Смрти не
вон.

НА СВЕТОГА МАТЕ АПОС
тола дань, се приповида Евангелје, о
правога спознаня Бога Оца и
Сина Негова, од куда исхаи
и каковь прудь од
тога имамо.

МАТ. аї. КАП.

Вой врнмє, wд, говорівшї ІСЪС, рєчє : хвалоу вздаю тебї wт, чє Господнє Нєба н Зємлѣ, кї їєсї Сакгіль wва wдразумнихъ н wдь мудрихъ, н явилъ сн Младенцем. Тако wтчє, їгє тако їєсть было пр̃нєт; Но предь тобомь: всака їєсь манѣ дана wть wтца мога, н никогє нєзьна Сна на него wтаць : ні wтца никорє нєзьна него Снь, н комоу годнрє бѫдє хотнтї Снь wчнтоватї : Прндитє камне сєн кн сє трѫдитє н wбремєнєнї єстє, н їа хощѫ нспокоитн васъ : Взмнтє їарамь моі сѣрхѫ васъ, н ѫчнтєсє wдь мене, єрє кротакъ єсамь н понижєна ц̃а: н ѭнтн хощєтє покон дѫшамъ, вашѣ, єрє їарамь мон ѫгодєнъ єсть, н брнмє моіє лахко.

Wвога Євангелія Наѹцн н ѿтѣшенія.

ІС̄Х̄Т

Л. Господнм Бог себе и своега сна скроз Евангелїе изда у мнлѣнїм а не ошхолнм.

НСХТ ваданашнемь Евангелью се радуїе, ка коно Лука на і. Капит. пише, и хвали свога Шца, зато, да нега и негових ученикоь прн повданые iесь дан убози, нискі и прнпрості лю дн прнели и Евангелню еровали, и по Евангелію правога Бога Шца и сина негова жнних станоь и волю право спознали, каь велнки, Шбластні, Погласни, шегави и мудри, нись хотилі ІСХа ні негосним ученикомь веровати, и правомь Божьо iемоу спознанью прнті, да би спасени билі.

Є. не есака вера убога, него сама шва, ка Господнна Бога за свога пре драгога шца ржи, и ка ІХТя мнегови станом шбласть ю и шправла нем зна, шва шхрани и спасет човека.

Я Божые спознание пакн iесть троіе: едно нев, тога негова вечнога, частнога, невидлщега и неизреченога цела Божіега Бнтья нлі стана. Швога целога спознаньа нн ангели нимаю листо Сннь Божьи и дух светн. Другo спознаньи не iедн кратко и еснх разумних и паметних лю дн, кон скроз створенье спознаю, да iесть iе дань Богь, Римл. на і. Ялн такоео знанье и такова вера човика не извелича и не спасн. Тре то спознанье iесть то право, корнстно и коіе човека извелича, да човекь не листо зна, ра зумь и верне да iесть Богь всемогуш, мудрь, Правдань, Истнань и добарь, него да шнь таканше зна и разумн шво чудовнтоу волю Бо жью, мудри штанни светь, да Богь неше дроу гако нн нним путемь човека спасити, него по

своіемь

своіємь Сннъ ІС̄Х̄ъ, ако сам̄ сєроуіє, да чловнкь зна, разумн н тѣрдо вєрує, да Богь хоће бнтн свнхь єрнних правн, добрн, мнлостнєн Штац, радї Крнстъса. Н да зна н тѣрдо вєрує, да ІС̄Х̄Т јєсть та правн єчнн Сннь Божы, Збогомь Штєцємь јєдннє части, мощн н шбласти, да јєсть Богъ савсима такмєнь, тєрє да ІС̄Х̄ъ все рнчн јєсоу подложнє. Шдь шєога спознаньн швдѣ Крнстъс говорн: да людн безь Євангелїа нєзьнаю, да јєсть Богь ннхь Штаць, н шдь Ісоуврстова стана н дъгованьн таканше ннштарь нє знаю. Зато Крнстъсь швдѣ нє говорн, ннткоре Бога нє зна, нєго шнь правн, ннткоре Штца нє зна, н Сина. Шдь тога ІС̄Х̄Т таканше сам̄ега молнтвѣ, Нван. на ȳї. Кап. говорн, кн тако правн: Штче свєтї, тебе сєнть нє зна. Стаковнмь правнмь Божымь спознаньємь жнвоть єчнн добнвамо. Нван на ȳї. Н сєрца наша, н мншленьа на добро промѣн̄а, да Господнна Бога любнмо, тєрега д̄ржнмо за нашега доброга Штца, тѣрдо вєрујемо н̄ега швтомь н светомъ Євангелью, н н̄ега запоснданъ ємо доброволно н весело подложнн.

Ръданашн̄ємь Євангелню нмам̄ сммъ нлї стан всега целога Ісуврстова Євангелскога Навка. Крнстъсь швдѣ правн, кої јєсть шнь, радї конхь людн јєсть на швн сєнть пришаль, кое н каково до-

F.

Вса Євангелїа ннако нє говоре, тко, што јєст ІС̄Х̄Т, зач

то человек бѣ
зовнм хоще
всяке врстн
лѹдн (кн сай
н. С. Евангѣ
лію вероватн
бѹдоу) шхра
нїтї и спасїтї.
И да другога
шд людн не х
щемати, не
го нѣговомоу
словѹ вѣрѹю.
По Евангелю
и сабснма др
жн.

БРО ИНМЬ ХОВЕ ДАТН, И ШТО ХОЩЕ ѠДЬ ЛЮДН НМЕ-
ТН. НАНПРВО КІ ПРАВІ, НИТКОРЕ НЕЗНА СНИА НЕГО
ѠТЦЬ, И НИТКОРЕ НЕЗНА ѠТЦА АИСТО СНИЬ, ЗО-
ВНМИ БЕСЕДАМИ СЕ ДАЇ НАЗНАНЬЇЕ ДА ЇЕСТЬ ѠНЬ ТА
ПРАВН БОГЬ, ЗБОГОМЬ ЇЕГА ѠТЦЕМЬ ЇЕДИНЕ СЕЧЬ-
НОСТИ, МОЩІ И ЧАСТІ: И КН ПРАВН, ДАМѲ ЇЕСѲ СА-
КА ѠДЬ ѠТЦА ДАНА И ЗРѲЧЕНА, ШВО ѠНЬ ГОВОРІ
ПО ЧЛОВЕЧАСКОН НАТѲРН, ДА ШВЬ ЦЕЛН КРИСТОУСЬ,
ПО БОЖЬЇЕН И ЧЛОВЕЧАСКОН НАТѲРІ, ЇЕСТЬ ГОСПО-
ДИНЬ СѢРХЬ СѢНХЬ СТВАРН, НА НЕБИ И НА ЗЕМЛИ,
СѢРХЬ ЗАЛЕ И ДОБРЕ. ЯНГЕЛІ ВАНЕБЕСНХЬ, СМРТЬ,
ДЬИЕЛН СПАКЛѲ, И ЛЮДИ НА ЗЕМЛИ ПОДЛОЖНИМѲ
ЕСѲ, И ПОКОРНИМѲ ИМАЮ БНТІ. ПОТОМЬ КАДЬ ПРА-
ВН, ПРИДИТЕ ВСИ КАМНЕ КИ СЕ ТРѲДИТЕ И НАЛОЖЕНІ
ЕСТЕ, И И ВАСЬ ХОЩѲ НСПОКОНТИ. ЗОВНМИ БЕСЕДАМІ
ГОВОРІ, ДА ѠНЬ НИ ЛИСТО РАДИ ЇДНИХЬ НЛІ СВЕ-
ТНХЬ ЛЮДІ ПРИШАЛЬ НА ѠВИ СВНТЬ, НЕГО ЗА ВСА-
КОГА НАРОДА ЛЮДИ, И РАДІ ѠНИХЬ КИ ЕСѲ ЗГРНХИ,
ЗВЕЛИКѲ ЖАЛОСТЬЮ, И СТЕШКНМИ НЕВОЛАМІ ѠБДАНІ.
ЗАТО ЛЮДІ, НИМАЮ ПОЛІ СВЕТНХЬ НИ ДРОУГОУДЕ,
ПРОЩЕНЬЇЕ ГРНХОВЬ, НІ ДРѲГЕ ПОМОЋИ НСКАТИ, НЕ-
ГО ЗВЕРѲ ПРИ САМОМЬ ІС ХѲ. ТРЕТО, КАДЬ ПРАВИ,
ПРИДИТЕ ВСИ КАМНИ И ВАСЬ ХОЩѲ ѠХЛАДИТИ, ѲЧИ-
НИТІ ХОЩѲ ДА ВАМЬ ЛАГЛЕ БѲДЕ И ДА БѲДЕТЕ ПОКОЇ
ИМЕЛИ. ЗОВНМЬ ПРАВІ, КО И КАКОВО ДОБРО ѠНЬ ХО-
ЩЕ ДАТИ И СТВОРИТІ ЛЮДЕМЬ, ХОЩЕНМЬ ВСЕ ГРНХЕ
ѠТПѲСТИТЕ, ДАТИНМЬ ДѲХА СВЕТОГА, ДА БѲДОУ

ЗБОГОМЬ

Зсогомь мнрь, покоі ѣнихь ѥсти нмелі, и ѵфа-
ни бѫдѵ живота ѥчнога. Чѣтрто, кадь прѧвн,
вазмнте Ѭрамь мон зѣрхоу вась, и ѵчнтесе шдь
мене, ѓре кротакь ѓсамь ь понижена ѣрца. Зовни-
ми бесѣдамі даѭ назнаньіе, што хще васпеть шдь
людн нметі да се нмаю подь ѥговь Ѭрамь пода-
даті (Ѭрамь шедѣ знамень҃ѥ ѥвангелі҃ѥ, а дрѵг-
дѣ Монсѥове Законе, Дна. Ѧпѵс. на ѣі.) То ѥст:
фни нмаю ѥговомѵ ѥвангелню станоѥнто вѣро-
вати, по ѥмь ѥнихь стань, жнтакь и Божье слѫж-
бе водити и дрѫжати, ванѥволѧхь трпежлнві бнти,
волни и смѣрни.

Ня дян Нявншщенѣ дѣ-
ве Марне, се прнповнда шво Ева-
нгелі҃ѥ,
како ѥсть вѣчнн Снн҃ь Божьн чловѣ-
часкѵ Натѵрѵ ваѵтробѣ дѣве Ма-
рне, крнпостью дѵха свѣ-
тога насе вазѣль.

Лѵкя. ā. кяп.

Шестога тада Мисеца посланъ бѣ Ангель Гаврилъ одъ Бога оу Градъ Галилейски комоу бише име Назаретъ, Кдивици, ка бише заручена Мужу, комоу бише име Осипъ одъ хиже Давидове, а дивици бише име Марии. И влазъщи Ангель кѡн рече: Радоуисе прилтлива, Господинъ стобомъ, Благословлина сиу мею женами. И видевшига смутисе сѣрхоу негова говорения, и мишлаше каково би то поздравлениие было. И Ангель рече ѡн. Небоисе Марна, ѣре нашьласи милость пѣри Богоу. Ево хощешь зачети вадтроби и породити хощешь Сина и будешь звати име его; во ІСѪС. Онбо хоще бити велик, и Синъ превишнега звати се буде, и Датиму хоще Господинъ Богъ престоль Давида Отца негова, и Цесаровати хоще оухиа Иковли вавеки, и Цесарстволу негово не буде конца. Рече тада Марна каАнгелу,

КАЯNГЕЛѪ, КАКО ХОЩЕ ТО БНТІ, ЄРЄ ЖѪ ЖА NЄЗЫNАМЬ. Н ѠДГОВОРНВШН ЯNГЕЛЬ РЕЧЄ, ДѪХЬ СВЄТІ ПРНТН ХОЩЕ СѢРХЬ ТЕБЄ, Н КРНПОСТЬ ПРЄВНШНЄГА ѠБСНNѪТІ ХОЩЕ ТЕБЄ. Н ЗАТО ШТОСЄ ПОРОДН ѠТЬ ТЕБЄ СВЄТО, БѪДЄСЄ ЗВАТН СNНЬ БОЖЬН. Н ЄВО ЄЛНЗАБЄТА ТЕТА ТВОЇ Н ѠNАЇЄ ЗАЧЕЛА СNNА ѪСТАГОСТІ СВОЇОІ. Н ЄВО ЖНСЕЦЬ ШЄСТН ЇСТЬ N̄ОН, КАСЄ ЗОВЄ NЕПЛОДNНЦА. ЄРЄ БОГОѪ NН NНЇЄДNА РНЧЬ NЕЗЬМОЖNА. Н РЕЧЕ ЖАРНА КАЯNГЕЛѪ. ЄВО РАБА ГОСПОДN̄А БѪДН МЄNІ ПО РНЧН ТВОЇОН, Н ѠТНДЄ ЯNГЕЛЬ ѠДЬ N̄ЄЇ.

Ѡвога Евангелїа Недѣлн н ѹтѣшенїа.

Л.

Старн людн дамшнн дан за єлнк ксоѹ дрѫалн.

ПРВО ПЕТЬ ТНСѪЩЬ, ПЕТЬ САТЬ Н ДВАНСЕТЬ ЛЄТ̄, НА К̄ Є̄. ДАНЬ ѠВОГА ЖНСЕЦА ЖАРЧА, ЯДѪМЬ Н ЄВА ЄСТА СВОРЕНА. NНКН ПАКН ПРАВЄ, ДА НА ѠВЬ ДАНАШN̄І ДАНЬ ЇЕСТА САГРНШНЛА. ПОТѢЄ, ПЬРВО ТНСѪЩЄ ПЕТЬ САТЬ, Н ШЕСТДЕСЕТЬ Н ДВѢ ЛЕТІ, НА ѠВЬ ДА, НАШN̄Н ДАНЬ ЇЕСТЬ ІС̄Х̄Т ПОЧЕТЬ, ЇЕСТЬ ЧЛОВНЧАСКѪ NАТѪРѪ ВАѲТРОБЬ ДѢВЄ ЖАРНЄ КАБОЖАСТЕѪ ПРНЛОЖНЛЬ. Н ПРЕДЬ Я̄ Ф̄ Ѹ̄ Г̄. ЛЕТЬ, ЇЕСТЬ ТАКАНШЕ НА ѠВН ДАНАШN̄Н ДАНЬ НАСЬ РАДН МѪЧЕNЬ.

Є.

Евангелист вєрно пише, кад, кадн, каКо и шт ко га ист швн вєч ни Сни Божін почет и роінь. Ире шт швога вєка прво ист пророковано било. Зовнм Пророкуе, да шва наша Вера шд ІС̄Х Това| почела и роиство ист права, стиновита и истинна.

Свєті Лука ість звелику помню настонно єсаґка, коі сце полн Ісукрстова Зачетка и роиства годила, записаль. То шнь пакн чнни зато, да нась Кьрстьине хе єдовоі нашоі правоі вері потєрдиті: да швн вечни Божьін Снь ість истинно по Божьємь створенью прєога шбѣтованьін и по пророчастєх и писмх Пророковь, шдь дха свєтога почеть и роінь нсь чисте, свете дѣве Марие. Зато шнь швдѣ напрво правн, када, єакомь єрнменоу ість ІС̄Х̄Т почеть. да ість почеть єд шестом Мнсецх по Неановом Кьрстителем зачетоку. шдь спрнда пред данас̄ем Евангелнем правн, да Неань Кьрстн̄тль ість почеть єдно̄ь врнмех, кадь ість Нрдь Яскалонита ждовскн Краль бнль. Нрдь пакн не бнше правн ждовн̄ь, него Едомитанинь. Потле єатомь дроугомь Капитлн пише, да ІСЬС ість роіень тада, кадь ість Рнмскн Цесарь свр̄хх єснх Іюден єладаль. Іаковь Патрнарха, Родове на м̄ ф̄. Кап. Н Даннель на ē. ф̄. иста пророковала, да ІС̄Х̄ хоће бити роінь шнда, кадь ждове небдоу веще єлаґега нзь н̄нхь блнжнке нлі рода Краля нмелі, и када будь Рнмскомх Цесарх подложни, Потō̄ь правн, да Ангель Габрнель бнль ість шдь Бога послань, кадѣєн Марін, кон Ангель ість Даннєлх Пророкх повєдаль, Даннель. на ф̄. да Крнстусь на конь четнрі ста и деветдесеть лет хоще

роінь

роіѥнь бнти, и да умореиь буде. И та нсті Гавриѣль іѥсть таканше Попъ Захарін рекаль, да ѥга жѥна Єлизабета хоще свѣтога Ивана Зачеті, и да буде ѥдань праѳн, велікь приповндаваць. Трѣто да ѥсть ѳNазаретоу Градъ почеть, зато да Пророці ѥсь ѯлго прво него и бнѯ роіѥѯ ѥмъ ѡвь прндѣваѯ имѣѵалі и далі, Назаретъ Мат. на ѳ. Кап. Сждцн, на їі. Четрто, праѳн ѡвдѣ Евангелнта, да ѥсть ѡдь днѳнце роіѥнь, зашто ѡво прво ѡ, бѣтованьіѥ Божьіѥ говорн, да Христъсь нма бнти роіѥнь ѡдь днѳнце. Зато Богь рече, Женско сѣме, а нѥ мъшко сѣме, хоще змін главъ стрти. И Исана на ѯ. Капнт. праѳн: днѳнца хоще почети и родити Сина, имѣновалага буде Емануѣль, то ѥсть: Богь снамн. Мат. на ā. Пето, праві: да Ѡснпь дѣѳ Маріе порѫчені мъжь бише ѡдь дависва колина: Зоѳнмь свндочн, да Христъс ѥст по ѡбѣтованьію Божьіѥмь ѡдь дависва колена роіѥнь, Єре дѣва Марна ѥсть бнла ѡдь дависве Ѯрѳн, кадь ѥсть бнла Ѡснпъ зарѫчена. Зашто Іюдѳн се имнахъ всакь васвоіѥмь родоу женити. И Јаковь Ѡтаць ѥст пророковаль, Родове на м̄ ф̄. И Давнда бише ѡбѣщаль. да ѡдь ѥга рода Христъсь се хоѣ породити, ѳ. Крал̄. на ѯ. Ѱал. п̄ ф̄. ѯл ѳ:

Ѡвѳ бесѣде тога Ѧнгела, кадь дѣви Марни рѣче, веселисе прнѥтл̄нва, Господнь ѥсть стобо̂, благос; Зовъ здравоу Марію, и ѵчи;

ми, хнбени, лакомн Попи н фратри, стращно н грозовито, велико поганство нлі крнве службе за крстьанство јесу пренели. Богоу отцоу, Сину н Духу светомоу него ву част н славу Краљу. Све Божје Анђеле, Дјеву Марију, Светце н Свети ци срамоте н лажне чине. Ови несрамни хнбени хоте цин доуше тера соу Марију из Пургаторја на небо привести.

БЛАГОСЛОВЉЕНА ЈЕСИ МЕЈ ЖЕНАМІ, ЄСОУ ОДЬ НИКИХЬ ОЧЕНИКОВЬ НСЬ ГРЧКОГА ЈЕЗИКА СЛАТИНСКІ, И ВАДРУГЕ КРИВО ТУМАЧЕНЕ, И ОДЬ ОВИХЬ НЕВЧЕНИХЬ ХНИБЕНИХЬ Поповь и фратарь хнибено тоумачене и превращене на Идолатрию и криву службоу. И стаковнмь кривнмь тоумачењемь ёсу припросте Кьрстьине преговорили и заблудити чинилі, да Дјева Марна јесть ответника, беседница и помоћница предь Богомь свнхь онних људи, кнју знају, Њон служе, офре приказују, свиће жгоу благославлаю Цркве, Олтаре здаю, моле и посте, и да Дјева Марна има област Њеје служабнику ком и кої сану вероују дати милость, прощенју свнхь гриховь, људі добре и свете створити, дањмь море помагати савсакон печалі и невољі, и на Смрти оше, да она људі обароује и бранн предь Турці, предь Смртью, предь дьяволомь и предь Паклом. Потле ёсоу изь овнхь Анђелскихь беседь, једну молитву и прошњу учинили, и ту нсту тако високо дигнули, такову област, моћь, и вредность дали, да кі годи ре человикь, зало алі добаре отвоу јеје Марију, ёдно ютро, ополне, навечерь када се звони моли, тако нсті неће зло погнути ни зла конца прети, него хоће бити срећан и богат. Зову молитвоу спросити од Дјеве Марне, што годире хоће, обрањен буде предь огњем, предь водоу, предь

тати

Татї, предь разбоннницї, н кадь умре, дѣва Ма
рїя понести хоще дшу Негову вонебеса. Поли
тога ощце єсу приповндалї, писалї укнигахь н на
зндь, коі човнкь всакн благдань н. яве Марїя,
н є Отченашое редомь нзмолї (то нсто мленые
именую Крунца) та нсті дѣсоі Марнн виначь на
главу ставн, н дѣва Марна хоще тога нстога кн
тако молн, свонмь плащемь покрнтн н сакрнтн
предь Божьнмь срдомь, да небоуде згубленъ ні
щоєнь, н проч. Стаковнмі крнеимі, хнвенимн
н лажнивнмн, бесѣдамі, тумачнемь н погано
кнмь обѣтованнемь, н кн єсу крнво молнлї, мн
лостн сн плна, єсу прнпросте людн прегоборнлн
н заблудитї чнинлї, да єсу шеу дѣеу Марню, за
еле болю н еще мнлостнеу держалн н веровалн,
(зато да соу молнлї н мнелї да јесть мнлостї пл
на) него Бога Отца н Сина Негова, од кога
самога, всака, н вса мнлость доброта н любавь
се зачнне, нзвнра н прнхан. Кратко говорещь,
Тн убогї Кьрстьанн єсу од тнхь нечнинхь, ла
комнхь приповндавац тако далеко од ове пра
ве кьрстїанскоя од правога знанья н разоума
светога Евангелїя одпелани билї н зашлн, да є
су еще еровалн н уфалисе на дѣеу Марню него
на Бога н Нега Сина ІС Х, Нон єсу гоуще н еще
служнлн, молнлї, цркве зндалн, свнье жгалн н
Нисе служнлн него светоі Троиці Ню єсу веще зл

знєалн нєго Бога. Н стаковъ яве Марню, н зовъ Здравъ Кралицъ, їєсъ Попн н фратрн Доста блаґа кьсебѣ прнвъклі н Добнлі, н прі томь весєлн бнлн, н добро ѭлн н пнлн, н на ѡвомь свнтъ добро врнмє нмєлн, алн пакь прн томь їєсъ страшно, сло, н нагло ѵ҃мрєлн н пог нвълн.

Д.

Дѣва марїа нн нєдан Светац нима ѡбласти люде ѡхранн; тн н правдне ѵчнннтн, на моцін нлн крн постн ѡт Смр тн н пакла по магатн. ѡва; ковоу ѡбласт н крнпост їма сам І҃С҃Х҃Т дѣве Марїн Сїн. С҃Т҃І нн Светнце не; хоте ѡвє часті моцін нн ѡбласти Божіе н; мітн, то дѭ; влі чіне кої, х; тєза Бога бітї держанн, да бнсе молнлн н йнм служнло, се овй невєрнім старнм бабам прнказвю, го ворецін, да їєсъ лѣва Марїа н Свєтн.

Нато вн добрн Кьрстнанн, знанте н добро за мѣрнте ѡвь нстнннн Наѵкь, да нашь ѡтвєтнкь, Бесєдннкь предь Богомь, н нашь справнтєль, кн бі нась васпєть зБогомь с҃мнрнль н справнль, гві хє простнль н ванебеса чннн҃ прнті ннткоре дрѵ; гн нн, нн дненца, нн янгєлн, нн Свєтцн, нн Светнце, лнсто ѡвн нашь Господнь н Спаснтє҃л І҃С҃Х҃Т. ѡвь самн їєсть ѡдь Бога вєчности на; то ѡдлѵчєнь н поставл҃єнь, Рнмла. на Г҃. Како їєсм҃ ѡво вапрвомь Предєсловью светнмь Пнсмо҃ь задоста сендочнлн. Самь І҃С҃Х҃Т вснмь людемь вєлн кн їєсъ ѐнєвол҃ахь лнсто кьсебн прнтн, Мат. на а҃ї. Неань на а҃ї. прєн: Нткоре каѡтцоу не прнде, лнсто помнѣ. Свєтн Павалъ а҃. Тнмот. на ѐ. говорі: Єдн҃ сам҃ ѣ Богъ, н їєдн҃, такаше ѣ ѠвєтьннѢ справнтєль мєі Бого҃ н мєі людї, та нс; тїѣ та члоевнкь І҃С҃Х҃Т, кої їєсть дань самога себе ѣпланѣ н на ѡдрншєннє за вснхь. І҃С҃Х҃Т їєсть нашь Бнскѵпь н Капєланъ, ѡнь їєсть нас жн҃ега мѵкоу зБого҃ь справнл҃ н смнрнл҃. Єврєано҃ь на ѐ. Г҃. ѐ. Свєтї Неань прєої Єпнстолі, а҃. Неан. ѐ. такоіе пнше.

Снновє,

Снове, ѝ вамь пишем да не сагрѣшанте, и ако тко сагрѣши, тако имамо ѥдиога wдвѣтника и бесѣдника предь wтцемь, ІС̄Х̄Я праведнога, wнь ѥсть справа ради нашѭ грѣховь, не листо за наше, него wщѥ всега свита. Никоре таканше, ні дѣва Марна, ни Ангель, ни Светац, ни Светница, ни тако добарь, прилзнивь и милостивь, ни би тако всакога народа људи можно љубиль, всѭ рад̄ добротворивль, како ѭ Б̄гь wтац, и Ѭега Сиѭ нашь Господинь ІС̄Х̄Т. Богь чини сунце сијати и дажьди сврх̾ зле и добре, Мат. на ē. Богь ѥсть ѕсака наневѣ и на земли ради људі, и Ѭими на добро и корист створиль. Богь wтац ѥсть нсь преселике љубаве и милости, кѹ нма сѹпроть свим̾ људем̾, даль на Смрть свога Сина. ІС̄Х̄Т нз̾ љубаве, коу нма сѹпроть нам̾ ѥсть волань биль мѹкѹ за нас̾ подьетн: Ми чтемо полі свих̾ Евангелистовь, како се ѥсть славнма милостиво и љубезниво нашь Господинь ІС̄Х̄Т сѹпроть ѕсѭ грѣшницомь, бетежьнимь и убозим̄ држаль, Ѭих̾ wдговараль и бранивль, грихе wтпѹшаль, личивль, wнь своіе милости и помощи никдарь ни ниједномѹ чловакѹ кративль. Ѭ, ке годире Натуре, wбичаи, доброте, мисли и волѣ ѥсть Сивь, такое ѥсть и Wтац. Все Свето Писмо нам вење прави листо wдь милости, доброте и љубаве Божије, кѹ сѹпроть људем̾ нма, понмани сѹпроть грѣшѝ

нном кн покорою чине, н ва ІСУСА вероую. Давнд праен, Псал: ρλε. Господнь јест доброволан н милостнев, н шд велике милости н доброте доуго занаша н касань јест ка гневу: Господнь јест веснм добарь, н милосрдіе његово јест серхь вса његова дѣла. Свети Іванъ праен, ā. Неань на ā Богъ јест любавь. Дѣва Марін сама ваньé песни тако поје, Лукана ā. Н милость његова јест шд рода вроде, боіещнмсе њега, то јест: Консе предь грнхн страше, н за прощенье просе, ва ІСУСА верую, тнмь истнмь хоще бнти милостнев. Зато Попн н фратри веле загрншаю, ЗБогомь н Светнми његовнми се вуграю, несемоу светомоу Писмоу соупроть уче, прнпростих людн напоущоующь, н светоующь, да нщоу милости, прощенья, помощи н бранье ва ньих невольахь полн дѣве Маріе н Светихь. Н кн веле н уче, Светце зазвати, ньих запомощь просити, ньмь слоужити, молити, Мисе чтати, Церкьве здати, јере то јест Идолска служба, шва часть н шбласть, која самомоу створитељю пристоін, ствари нли створењью се даје. Бог шве шбласти, милости дилити, грехе шдьпущати, ва Смрти н ва всакон невол помагати, браніті н шхранити предь дьяволомь, ніједнон ствари, ни дѣви Маріи, ни Светимь ни даль ни допусти, него самомоу него Сиоу ІСУКРСТУ.

Ісветци

Н Свѣтци неѫте да бн се шве небеске рнчн пр҃і н҃ихь нскале. Ѥдань ѧнгель ѥсть Свѣтога Ївана Евангелиста двакратьвеле каралль, кн га х҃тіѧше мл҃ітн. шчнтован҃ на ф҃і. к҃ѕ. Свѣтн Петарь н ст҃і Павалль ѥста людн снлно карала, кн ѥсоу предь н҃нма клецалн, дн: ѧпс: на҃і. д҃і. Ѥре Свѣтци се нмаю за Божьѥ слоужбенике, а не за Боговѣ дръжатн, а҃. Кор҃інтіа: д҃. Кадь вервѥм да дѣва Марія ѥсть права матн І҃С҃Х҃това, да ѥсть чиста дѣвица прво порода н потлѥ бнла н шстала ва векн, да ѥсть здѹшоу н стѣломь нз велнчена, спасена н повншена сврхь все ѧнгелске стане н Корн, Зосимь дѣвоу Марію право частнмо н почтѹѥмо.

ѯ.
Здраве Маріе право н кратко нстолмачѹнѥ.

Яве Марія зансто нн нѣдна молнтва, ѥре ва҃н҃он нништарь се Богь непросн н не хвалн, него н҃ ѥдн҃ ѧнгелско зрѹченьѥ, навнщенье н праведньѥ, како дѣве Маріе рнчн зБогомь стоѥ. Ангѣльбо ва швомь н҃ега послован҃ю шдь Бога кьдѣвн Маріи нанпрво правн нговорн: Хере, гърчкн, то н҃: веселнсе. Ѥре шнь добро зьнаѧше, да Марія се н҃ предь нмь страшнла, затою шнь зосоу нстоу прѣ҃ бесѣдѹ крѣпн, веселоу н с҃рчнѹ чнин, н потле к҃н҃он правн, небонсе, зачто тн ѥсн мнлпсть нашла прн Богоу. Потомь правн к҃нон, Прѧтлнва, то ѥсть. Тн сн Богоу пьрѣтна, ѹгодна н шдь н҃ега заѣдноу велнкоу рнчь нзабрана. Господнн ѥсть стобомь, то ѥсть: Богь ѥсть ж҃ега мн҃

Нь ій лостью

лостью при теби, нате гледа, те чоуеа, и Не-
гов Сынь пребиеати хоще иедно ерине сватроб
твоиеи. Благословлена иеси меи женами то иесть:
Срѣщиеи иеси серхоу сенхь Жень, ти иеси ви-
на Жена, коие семе хоще качки, то иесть дьиавлу,
главоу стрти, и благословити все верне люди,
да решени вдь греховь будоу, вдь дьиавла, до-
бри и вредни предь Богомь будоу живота вечно-
га, такове милости и срище ниедна Жена, даби
мати била Сина Божиега ни имела и ниедна неще
имети, зато благословлена иеси, и сви люди те
будоу за сриц҃ву дьржали.

§.
Вставле другге беседе Ангела, такоие прво Ѿ Пророков иесу говорене.

Вдь ових других Ангелских бесед, коие дѣ-
сон Марiи праелаше, да хще Сина Божиега по ду-
хоу Светомь почети, да та исти хоще кралева-
ти имкоелон хижи, и на даендовомь престолью
вавеки, то иесть: они хоще все верне посветити,
чувати, бранити и спасити. И вдь ове вере дѣ-
ве Марiе и умилена вдьговора, упитаи и подь-
ложности било би еле говорити, ку стварь ведѣ
сада немремо досершити ни низь говорити.

Зато вазмите ово што иесмо
до сада говорили и учи-
ли да нас за добро.

ПОНЕДЕЛЯК ПО ВЯЗНЄ

СЄ ПРНПОВЕНДА ѠВО ЄѢАНГЕЛІЄ ѠДЬ ДЬЕЮ
ѢЧЕННКОВЬ, КОЮ ЇЄСТА ПѢТЕМЬ ГРЄ;
ДѢЦЬ ВА ЕММАѢСЬ ѠД ІСѢКРС;
ТОВА ДѢГОВАННЫЮ ІѢСКРЇ,
ШЕNЬЮ, КОЮАСЄ БІШЄ
ІС̄Х̄Т ПРІДРѢЖІЛ,
ТЕРЄ ѢВЕРІ N̄N̄Ь
ПОТѢДІЛ

ЛѢКЯ К̄Д̄. КЯП.

ВОNО ВРНМЄ: ЄВО ДВА ѠДЬ N̄ІХЬ ГРЄ; ДНѢ̊ТА ѠNЬ НСТН ДАNЬ Ѣ КАШТЕЛЬ, КОNБНШЕ ДАЛЕКО СТАДІЇ ШЕСТДЕСЕ̄Т ѠДЬ ЄРѢСОЛНМА, ІМЄN̄МЬ ЕММАѢСЬ. Н ѠNА ГОВОРАХОТА МЄЮ̀СОБОМЬ ѠТАВЬ; СНХЬ КОЮСЄ БѢХОѴ ЗГОДНЛА. Н ЗГОДН; СЄ НЗГОВАРАЮ̀ЦНСЄ, ТЕРЄ МЄЮ̀СОБОМЬ Н; ЏОѴЦН, ДА САМЬ ІСѢС ПРНБЛНЖАВШНСЄ ГРЄДНШЕ

Гредніше шьньнма Заѥдьно . Н ѡчн
ньнхь дьгжанн бѣхоу , дага не , поз;
ната . Н рече кѫнма : кон ѥсоу ѡен
зговорн , коѥ меюсобомь злагата хо;
дещн , н ѥста жалостна ? н ѿ говорн ;
ешн ѥдань консе зовніше именомь Кле;
офас , рече ѥмоу : Тн самь ѥсн пѫтнкъ
ва ѥроусолнмѫ , н нисн назналь ѡна ,
коѥ ѫчнѫена ѥсѫ ѡнде ва ѡвнхь днех
конмь ѡнь рече : Коьѥ ? Н рѣкоста ѥ;
моу . ѡдь ІсѹСяНазаранна , кн бѣше
мѫжь пророкь , могѫць дѣломь , н рч;
ю : предь Богомь , н предь свнмь Пѫкѡ
н какога предаше ярхнѥрєі , н владав;
ци нашн наосѫѥнье Смрти , н пропеше;
га . Я мисе надѣхомо да хоще бнти ,
ѡнь кон ѡдкѫпнті нма Нздраела . Я са;
да серхоу свнхь ѡвнхь трети дань ѥсть
данась , да соу ѡва ѫчнѫена : да н ні;
ке ѥне ѡдь нашнхь ѡмамнлесѫнась ,
коѥсоу бнли ѣютро рано при гробоу ,
н ненашедшн Тѣло ѥгово , придоше
говорещн , дасѫ н янгелско ѣнденіе ві;
деле , кон говоре да ѥсть ѡнь жнвь . Н
поідоше

ПОНДОШЄ ИНКИ ѠДЬ НАШИХЬ КОН СНАМИ БѢХѫ КА ГРОБѫ, ТАКО ЄСѫ И ѠНИ НАШЛИ, КАКО ЇѪЗНЄ БѢХѫ РЄКЛЄ, ДА ЛИ ЙЄГА НИ СѫВИДЄЛИ. Я ѠНЬ РЄЧЄ КЇНМЬ. Ѡ ЄІ БЄЗѪМНИ, И ЛЄНА СРДЦА НА ВѢРОВАЙЬЇЄ ВАСВНХЬ КОЇА ЄСѫ ПРОРОЦІ ГОВОРИЛИ. НЄБѢШЄЛИ ПОТРЄБНО ДА КРИСТѪС ѠВА ТРПИ, ТЄРЄ Ѫ СВОЄ КРАЛѢСТВО ВЛИСТІ? И ЗАЧАЙШІ Ѡ МОИСЄЙА, И ѠТАСВНХЬ ПРОРОКЬ ТѪМАЧАШЄ ЙНМЬ ВА ВСѢХЬ ПИСМНХЬ, КОЇА ѠДЬ ЙЄГА БѢХѫ. И ПРИБЛИЖАШЄСЄ ХЬКАШТЄЛѪ ХКОМѪ ГРЄДѢХОУ. Я ѠНЬ СЄ ЧИЙАШЄ ДАЛЬЇЄ ПОНТИ. И ПРИСНЛНШЕГА ГОВОРЄЩИ, ПРЕБИВАИ СНАМИ, ЄРЄСЄ ВЄЧЕРЬ ЧИНИ, И НЛГНѪТЬ ЇСТЬ ДАНЬ. И ѠНЬ ВЛИЗЄ ДА ШЙНМА БѪДЄ. И ПРИГОДИСЄ, ДА ЗАСТОЛОМЬ ШЙНМА СНДЄЩІ, ВАЗЄ КРѪХЬ, И БЛАГОСЛОВИГА, И РАЗЛОМИ, И ДАВАШЄ ЙНМА. И ѠТВОРИШЄСЄ ѠЧИ ЙНХЬ, ТЕРЄ ПОЗНАШЄ ЙЄГА ВРАЗЛОМЛЇЄННЮ КРѪХА. И ѠНЬ ЗГНИЛѪ ѠТЬ ѠЧНЮ ЙНХЬ. И РЄКОСТА МЄЮСОБѮ. НЄБѢШЄЛІ СРДЦЄ НАШЄ ГОРѪЩЄ ВНЛС, КАДЬ НАМА ГОВОРАШЄ НАПѪТѪ, И ПИСМА НАМЬ ѠТВАРАШЄ? И ВСТАВШИСЄ ВАОНОЇ ѲРѢ ВРАТИСТАСЄ ВАЄРОУСОЛИМЬ, И НАИДОСТА

ПРАЗДНИЧНИХ ЕВАНГЕЛНОВ,
СКУПЛЕНИХЪ ІЄДАНАДЕСТЄ, Н ѠНИХЪ КН
ШЌНМН БѢХѫ ГОВОРЄЩІ : ВИСТИНѫ ѫСКРС
НѪЛЬ ІЄСТЬ ГОСПОДНЬ, Н ПРИКАЗАЛЬ СЄ
ІЄСТЬ ШНМОНѫ. Я ѠНА ПРАВЛХОТА, КОЇ
БѢХѫ ѫЧНЌНА НА ПѫТѫ, Н КАКОГА ПОЗЬ
НАШЄ ВРАЗЛОМЛЄННЮ КРѫХА.

Ѡвога Евангелїа Наѹци и ѹтѣшенїа.

а. ІС̃ХТ ІЄСТ ѫМРЛ РАДН НАШНХ ГРНХОВ ПО ПНС МОУ, Н ѫСКРС НѪЛ ІЄСТ ТРЄТІ ДНМ ПО ПНСМѫ: Говорн Свєт̃н Павлъ, а̃. Ко рнн: на ї̃ї.

Ѡво данашне дѹго Евангелїе, наї еще го
ворі и свндочі ѡдь Іс̃ѹв̃рстова ѹскршенья,
како на вечерь вазменога дне, еакомь ієсть бнль
ебюутро рано ѡдь С̃мртн ѫскрснѹль, се ієст дѣ
ма н̃ега ѹченикомь, коїа ієста вазда са ѧпѹстолн
прн н̃емь бнла, и по Іюденскон Землі ходнла, ѡ
енмь пѹтемь ѹпрнлнки тѹега поутнка чловека,
прнказаль, шн̃нмисе прназнво зговараль и прн
повндаль, и н̃нма свето Пнсмо ѡдь ѡбѣтован̃ья
Божья и пророчаства Пророковь, ѡдь н̃ега прн
хода на са свнть, ѡдь н̃ега мѹке, С̃мртн ѹскрн
шенья и ѡдь всега н̃ега дѹгован̃ья, тоумачнль
тере складаль и шн̃нмн благовальь. Все ѡве рнчн,
свндочаство нзван̃ю и назнанье даю ієдн̃га жн
са чловека. Ѡдвеще дрѹгнхь свндоковь, и ѡдь
проуда н̃егова ѹскрншенья ієсмо счера говорнли.

б. Нн се таканше ѡд ѡвога данашн̃ега Евангелїа
ѹчнмо,

Блажєнн срєдцнан жѫж говорн Давнд: ѱа: ā. р̄ ф̄ї. Кнѫзакономѫ н словѫ гн̄єм почнтєш н размншлаєш днн н нощ.

ѫчнмо, да нмамо добро волно н радї ѿдь Бога говорнтн, свєто Пнсмо чтатн, н бєсєдє Божыє размншлатн, єрє прн таковомь зговорѫ н прнповиданью, чтанью н размншланью єсть Богь прнступань своимь дѫхомь свєтнм, жн̄ега мнлостью н крнпостью, каково єсть даналсь ї҃с҃х҃т прн ѡсенхь двню ѫченнковь бнль. Н потає кадь ѫченнцн ѿдь н̄ега говорахѫ, бнше таканше в̄н̄нмь прншаль, Лѫка на н̄ д̄. Иван. на в̄. Н то нсто єсть ї҃с҃х҃т ѡбєщаль, кн рече, Мат. на й̄і. Кадї годнє два нлї трн бѫдѫ сѫпа збранї вамоємь Нмені, по средѫ н̄нхь хощѫ бнтн, Н Иван. на д̄ї. правн: Яко ме тко любн, бєсєдє моє хоще ѡхраннтн, н ѿтаць мон хощега любнтї н кн̄емѫ хощемо прнтн, н пребнванще прн н̄емь хощемо ѫчннтї. Зато свєтн Павлль вєан, Колос. на г̄. да бєсєда їсѫс҃ртова нма бнтн ѡбнлна мєн Кьрстьянн, да нмаю газда н повсѫда говорнтї н ѿдь їсѫсѧ пѣтн, н ѿдь н̄ега чтатн н пнсатї.

г̄.

Нн чловнка (саламоун д̄. Кра: н̄.) на Сентѫ, кон нї сагрншна да нштар маї̄е єрми ѫчѣваю прєд с̄тнмн грнжн.

Нн такоє ѡсѣдѣ н дрѫгоудє често крать єваєвангелннхь слншмо н чтємо, да ѫченнцї н ялѫсѣтолн їсѫс҃рстовн, нмсѫ Пнсма Пророчаска, н єсн̄ Продникь їсѫс҃рстовнхь таканше спрєнне прадо разѫмєлї, єрє мн̄ахѫ, да ї҃с҃х҃т хоще на ѡвомь сентѫ, каково дрѫгї сентовнн Кралн, кралѣватн н господосатї, н да хоще Юдєє ѿдь рѫкь Рнмлянось н ѿтаснхь н̄нховнхь непрнятєль на ѡвомь

сентꙋ рнщнті. Н да все Іюдеіе хоще смнрнті, бра-
нитн н са всакꙋ добротоу, благомь н здобромь
врнменомь ѡмнслнтн, н нѣговє апꙋстоле богате
створнтн, н велнкꙋ Господꙋ н Кнезе постаенти.
Нзь ѡвога се ꙋчнм, да такоіе сатнь велнь светнь,
доста грнховь, слабости, неразꙋма, сꙋмнє нлн
двоіенъіе жєрн, несподобе крнєе мнсли н зале же-
лѣ сайнхь се држе н пребнваю, да нмь јесть та-
канше ѡдь потрнбе снамн скупа, докле јесꙋ ва ѡ-
сон плтѣ на ѡсомь сентоу, молнтн н проснтн,
ѡдпꙋстн намь дꙋге наше. Зато даендь говорн,
Псал. лѕ. за проіщенъіе грнховь всаки сетаць про-
снтн бꙋде, н са нї. Псал. говорн: Кон сје грнхе
разꙋмн? Н прн томь нмамо ѡсде єдно велнко ꙋ-
тншенъіе, да кадь ІСХТ сеонхь апоустолоѳь н
ꙋченнкоѳь рады ннхь слабе вере н грнховь, кадь
се пꙋщахꙋ ꙋчнти н напꙋтнті, н єсоу ннхь грнхе
спознали, ннхь ѡдвргаль, тако н насъ, рады
наше слабости, двоіенъін н помаикаінъін, кадь те
нсте грнхе спознамо, се попраенмо н поболшамо
н ѡен праен Евангелскн Наꙋкь любнмо, неще за-
врѣщн нн погꙋбнти. Нато н полі тога всакі нма
знати, да јесть велнкь разборь меіꙋ грнхн Кър-
стінов н невернйков. Ере Кърстінн своіе грн-
хе спознавају, нзь срдца за нѣ се жалꙋю, Бога за
мнлость просе, вервю данмь сꙋ ѡдпꙋщенн ІСꙋСа
рады, н ѡнн волно нн хотещь не сагрншаю, н са-
онихь

онихъ грѣхихъ, кои єсѫ сѫпроть ѥихъ Конєнцїи, не прєбиваю. Невєрни пакі и Анцѣмєри илі хинцї, не чине праве покоре, своіе грихе право не спозьнаю, да єсѫ тако велики и тешки прєдъ Богомъ, не ніѭѫ и не просе милости, даіСѫСЯ невєрѭю, да велинихъ смртнихъ грѣхихъ прєбиваю, кої соу сѫпроть ѥихъ злаѭої єѣсти, ѥихъ срдце даѭ свѣдочаство даіе, да крво и сѫпроть Богоу чине. Такови невєрници ѣерѫ, милость Божью и дѫха свєтога згѫбляю.

ІС҃Х҃Т ѣдинашѭої продики ѡвимъ дѫчителѣмъ, и потле за ѡвѫ Япѫстоломъ, єсть сась Стань и сѫммѫ Евангелскога Наѫка продиковаль и прєдъ ѥихъ поставиль. Заштонмъ єсть ѡнь нанпрво покороу и законъ продиковаль, зоснмъ єсть даль назнанье ѥихъ грихе, каральѭ єсть ради ѥихъ невєре, двоіенья и ради ѥихъ неразѫма: Потомъ єсть прєдиковаль Евангеліе, ѡнь имъ єст тѫмачиль Моисєово Писмо, Даєнда и Дроугихъ Пророковъ, ки єсѫ писали ѡдь ѥегова прихода на ѡвен свить, ѡдь ѥегове Моуке, Смрти и ѫскрешенья, да Богъ ѡтаць всимъ, кон покорѫ чине, кающисе, даіСѫСЯ вероую, хоще все грихе проститі, сазетних валюбавь и милость свою, датнимъ дѫха свєтога и животь вечні: И стаѫ, ѥнто ѡва данашѭа Ісѫѣрстова продика, коѭ єст по ѥга Смрти створиль, савсима се склада зовѫ

Б.

Всега Евангелскога наѫка два дела єста. Покора или закон, ским се грисн ѥлаю і ѡткрѣваю. Потом Сто Евангеліе, ѫкѡ се говори, да Бог ради І҃Х҃Т, ове мѫке свѣрѫѣ грїхе ѡдпѫща.

ПРАЗДНИЧКИХ ЕВАНГЕЛНОВ,

Негову прех продикў, кою јесть ѣзачеткоу Не-
гова пријповиданија предь Смрћью Негову бнль ўчи-
нилъ, кн говораше Марко на ā. Испоуњено јесть
врнме, кралестео Божје се јесть приближало,
поболшантесе кающи, и вероунте Евангелью.
И кои ѣданашњемь Евангелью Апостоломь говорі
Лука на ѣ ā. Тако јесть потрино бнло ІС ХС тр-
пети и ођь Смрти на трети дань ѡскрсноути,
и пріповидати, ва Имењ Негосомь Покоў и Про-
шенје гриховь међу всими людн.

ЊЯ СВЕТОГЯ ФНЛИПЯ И
Јакова Апостолов дань, се приповн-
да ово Евангелне, ѣлкомь Кристос ўчі,
да никторе неморе Бога спознатї,
кнемў прнтї, зазнатига, не-
го по Евангелню и
вањега имені.

НВЯН. ѣї. КЯП.

Потомь

Потомъ рече оученикомъ своимъ, не моутисе срце ваше . Вєрѹєте в Бога, и вамє вѣрѹйте . Вѣдомѹ шца мога мнѡ га пребиваніїа єсѹ . И якобы инако было рекалъ бихъ вамъ . Ида гремъ да вамъ мѣсто ѹготовлю . И ако пойдѹ и вамъ мисто ѹготовлю, васпєть хощѹ прити , и вазмѹ васъ кмєнѣ самомѹ , да ѡнде каде ја єсамъ и вы да боудєте . И камо ја гремъ знатє , и пѹть знатє . Прави кѡмѹ Тома . Господине незнамо камо грешь, и како моремо пѹть знати ? рече немоу Ісъс . Ја єсамъ пѹть, Истина, и живот. Никторе не прядє кашца , него помєнѣ . Якобисте знали менѣ, знали бисте єистиноу и шца мога , да шть сада знатє, и видѣлисте нега . рєчє немѹ филипъ : Господине покажи намъ шца, и задоволи єсть намъ . рєчє немѹ Ісс.

Толко

ПРАЗДНИЧКИХ ЕВАНГЕЛОВ,

Толнко врѣме да самь свамн н нѣсте позналі мене: филипе, тко внді мене, та внди Штца мога. Н како тн говорнш ѹкажи намь Штца? Невѣрѹешлі да ја ва Штцѹ єсамь, н Штаць ѹменѣ јесть? рѣчн ке ја говорѹ вамь, самь ѿдь себе неговорѹ. да Штаць ѹмнн пребнваю; цн, ѡнь дѣла чннн. Вѣрѹнте менѣ да ја ва Штцѹ єсамь, а Штаць ѹмні, аколі не, а вн дан ѡвнхь дѣль ради вѣрѹнте. внстнѹ внстнѹ говорѹ вамь, да ѡнь кі ваме вѣрѹе, дела ка ја чннмь, н ѡнје бѹде чннити, н ѡіїе векша ѡть ѡвнхь чннитн бѹде, єре ја каштцоу гремь. Н што годѣ бѹдете проснли ванме моје, то хоцѹ створнті дасе прославі Штац по Снѹ. Яко бѹдете што проснли ѹ моємь нменѣ, ја хоцѹ створнтн.

ѡвога Евангелја Наѹци н ѹтѣшенја.

д. ѡва длга пре; дника кѹ јест ІС̄ХТ пред ѻ̄ме; говоу Смртю

НС̄ХТ ваовон лѣпоі, длгон поунон всакога ѹтѣшенья продакн, ѡть светога Ивана ва дї. ѓї. ѕї. ѕї. Капнт. записанн, кою јесть прі ѻ̄ме; га послѣдѻ̄ном вечерн прнповндаль, нан веще ѡве седмере

вѣмере дѣле нлн рнчн правн н ўчн. Nанпрво єщє крать н змногнмі бєсѣдамі wдь своіє Сѫртн го: сорн, зовнмн wнь свндочн, да ѥтаковон ѥга Сѫртї нн поснлєнь, н да бн зан҃ю нєзналь, нєго да знающі н добро волноі волн Wтца свога јєст подложань, да зосў ѥга Мўкў н Сѫртью хощє всєга свієта грнхє платнтї, терє нзь єрннхь нс: пратї н wчнстнтї своюѥрєью. другго ўчї, да Кра: лнєство ѥгово на wвомь сентў нєщє бнтї земалс: ко Господство, нєго дўховѣ, ѣконмь се нєщє w: во сентовно тєлєсно благо давати н дѣлнтї, ка: коно н ѧпўстолі мѫахў, нєго нєбєско єчно бла: го, прощєнье грнховь, дўхь свєтї, н по wвомь жнвотў, wнь єчнн нєбєскі. Трєто, ѧпўстоле н все Кьрстьѧнє wпомнна, да се лю҃бє, н тѣрдь н становнть мнрь мєнсобў нмаю: Єрє зоєў лю҃бавў хощє растєгнўтї шнрў н єщў вєрў створнтї, н wв єн праві Євангєлскн Nаоукь прн себе wбѣржатн н wхраннтї. Чєтрто, говорі н пророкўє, да ѧпў: столн н всі праві Кьрстьѧнн радї wвє вєрє ваѧь, радї ѥгова спознаньѧ, н Євангєлскога Nаоука ѯтє на wвомь сентў доста невол҃ н мўкь трпєтї. Пето, тѣшн н крѣпн все вєрнє ваѧнхь жалостахь н невол҃ахь, ѧнмь wбѣтўє дўха свєтога, та нс: тнхь хощє ваѧнхь жалостахь н мўкахь тѣшнтн н крѣпнтї, н ўчнтї wвє Іс҃ѯрстовє Євангєлскє w: бѣтє правo разўмєтї. Шесто, вєлі вснмь єрннмь

ўчнтнл нмаєр wб҃ вснх Крс: тьѧнов гўсто, спомѧ҃ў чтатн нўмєтн на па: мєт. Зачто w на јєст пл҃на вє лнкога ўтіше нія н добрнх наўков wт С. Тронце: чнм, Како нмаюєє єрнн єа ннхь нєволахь, крн пнтн, н бра: тн.

ваѣга имені молнті н Бога зазнеаті, ѣнмь шбѣ-
тѹѥ да жѣега штцемь хоще ѣнхь прошѣе ѵслнша-
тн, датнимь што просе. Седмо, молі н просі за
ѵченнке, н за еснхь людн кн евангелню бѹдѹ ее-
ровалн, да еловоі правоі вери полі правога Наѵ-
ка, валюбавѣ мею собомь, шстанѹ до конца, да
бѹдѹ предь дьнвломь шбарованн н еанебеско ве-
селыѥ газеті.

ІС̄Х̄Т ѣданашѣемь Евангелію крѣпн своіе Япѹс-
толе н ѣсе Кьрстнане ваѣнѣ жалостахь, ѣневолаѣ
н т̄рпл̄еньею, ко шнн радн вере сань н Евангелна,
нлі такоіе радн кнхь дрѹгнхь рнчн, по крнѣнцн
послѣнн іесоу т̄рпетн, да ваѣнхь нимаю тѹжь-
на ѣрьдца бнті ні дешператі, него ѣемѹ тако, ка-
ко Богѹ веровати, то іесть: да се савснма ѣань
ѵфаю, шдь ѣега чекаю н ст̄гѹ станоѣнта покрн-
плѣныѥ н шбнлне помощн: Зашто шнь іесть Бог,
шцѹ свомѹ савснма такмень, зато шньнхь хоще
н море газети, н вавсакоѣкон неволѣ, н постасн-
ті ванебеска пребнваліщa, каді Янгели зевселыѥмь
пребнваю, коѣ пребнваліщa іесть ІС̄Х̄Т жьнѣга
ѣзьнесеньѥмь ванебеса, то іесть, см̄ртью ѣегоѵ
вснмь вернм ѵготовнль, заслѹжнль н добнль.

Потомь сетомѹ Томе н намь вснмь прави, да
ннако ванебеса прнті немоземо, листо по ѥрн Ва-
ѣега: Зашто шнь самь Крнстѹсь шедѣ прави, да
іесть пѹть ванебеса. Наша добра дела доброта н

слѹзьбе

8.
Кад іесмо ѵне-
волах шндан н-
мамо помнслі
тн на ІС̄Х̄То-
воу Божю м̄ць
шбласт добро
тѹ і шбещанѥ
зовѣ се покріпі
ті н помщ.

Г.
Другога пѹта
н стазе нн на
небо, него са-
м̄ вера ваІ̄Х̄Тя
Скрозі ѣань са-

служьбе єанебеса нась не чине прити , зато , зачь
нисѫ чиста , савсима напълнѣ створена : ялн Исѫ-
крстова дела тере ѡправланые нась ради створе-
но , ѡбнлна іесоу н сершена , кон се тнхь истнхь
зверъ нлі по вери дълнинь н прічестань створи , н
касебі притегне , та бѫде спасен . Ѡные ѡще, ис-
тина ѡва , коі право истиѭно вечно благо дели
н даіе , ѡнь истинѫ говори н учи , жьѭега Евань-
гелиемь все верне направсомѫ истиннѭ Богоу чини
прити . Н ѡнь іесть животь нлі живлење всега
живѫщега. Н ѡнь ѭ всимь верньѭ смрътью ѭегоѵ
животь вечні заслужнль и добнль. Ѡве Іѵѣрсто-
ве беседе, коіе ѡведѣ говори, Ѩ іесамь пѫть, истн-
на н животь, нитконе каѡтцѫ не придѐ него по-
нѣ , нмню вси Кьртіини сѫнхь срдца запнсати :
зовнмі все лажьне крнве Наѵке и вере , кон дрѫгѫ
де него при Христѵсѫ зовѫ вер̀ѫ проѫщеные грнхоѵ,
н Божые милости , ѵче нскати , могѫ ѡдврещи .
Ѡдь ѡвога дѣла имати ваПредь словью задоста
писано , то си често крать и настоино чтите.

ІС̄Х̄Т такоіе ѡведе филипа и нась ѵчи , да ни-
мамо желити бога стелесними ѡчима видити ,
іере Богь прѣбива говорі светі Павель, а. Тимот.
на ѕ. ванеприступѭнон свитлости , кога никедань
человекь негдаре ни видель , и видети неморе. Я-
ли имамо натомь задоста имети,што намь есть
ІС̄Х̄ ваѭега человічаств,и прѵво скозь Ѡтце,Ѭо-

мо нме. ІС̄ѴС̄ (то ієст. спасителн ѡхранителѧ) бѫдем спасени, говорн С̄. Петар Дімѣе. Ялѵет: на д.

д̄.

Господина Бога жѭегови станом і волю инако неморемо спознати, него ваІС̄Х̄Ѵ и сѭеговем словоу.

исса, Пророке, и потле по Апостолихъ отъ Бога правилъ и училъ, да есть единъ самъ Богъ, въ единомъ Битью есу три Ипостаси, да Богъ Отацъ отсе волѣ листо по Вери ваісуся людиизвелича ти.

Апостоли и ихъ ученици, изъ Юдеов и поганов велику Церкоу Іесоу скупили.

ІС̄Х̄Т сайега человечаствѣ есть листо саію. Денскон Земли самъ приповидалъ, и зансто мало Іюден кверi ван отбратилъ, али Апостолi и потле други Приповидавкi єсоу Поганомъ по сснмъ свиту приповидалi, и жиихъ продику мощу Евангельа и духа светога, єсоу доста всакога рода людi керi кр̄стiанскоi обратили. зато овi Крестусъ правн, да кон гуду саме еровали, ти истн х̄те ѡн̄ што иесть чин̄ю, неекша дела делалi.

Одъ молитве єсмо другдѣ задоста говорили, чтите Постилу, друге Недиле єКорнзмѣ, и на ӯ а. Кап. єаПредословю.

НА ДАН ВѢНЄСЄНІЄ ІСѲ,

КРСТОВА ВКОН СЄ ЄСТЬ ЖЄНЄГА ВНДЄЦІНМЬ ТѢЛОМЬ НЗЬ ѠВОГА СЄНТА ЛѮЧНЛЬ НА НЄБЄСА ѢЗНЄСЄНЬ. ПРІПОВНДАСЄ ѠВО ЄВАНГЄЛІЄ, КАКО ЄСТЬ ІСЪС НА ѠСМІ ДАНЬ ПО СВОЄМЬ ѲСКРШЄНЬЮ ЯПОУСТОЛЄ СВОЄ РАДІ ѮНХЬ НЄВЄРЄ ЛЮТО КАРАЛЬ, ТЄРЄНМЬ ЗАПОВЄДАЛЬ ЄВАНГЄЛІЄ ПРІПОВНДАТІ ЄСА, КОГА НАРОДА ЛЮДЄМЬ, І КРСТІТІ. ДА ЄСТЬ ѢНЄБЄСА ПОШАЛЬ, І ЯПѮСТОЛІ ІЄСѲ ПОТЛЄ ПО ВСНМЬ СВѢТѲ ПРІПОВНДАЛІ.

МАРКО Ѕі. КАП.

ВОНО ВРНМЄ: ПРІКАЗАСЄ НАПОКѺ, ѮНМЬ ЄДАНАДЄСЄТЄ ЗАСТОЛОМЬ СІДЄЦІНМЬ: І ѠПОНОСІ ѮНМЬ НЄВЄРНОСТЬ ѮНХЬ, І ТѢРДОСТЬ СѢРДЦА, ЄРЄ ѠНІМЬ КОІН ГА ВНХѲ ВНДЄЛІ ДА

ПРАЗДНИЧКИХ ЕВАНГЕЛИОВ,
ѢСТЬ ВСКРСНОУЛЬ, НЕБѢХУ ВЕРОВАЛИ. И
РЕЧЕ ИМЬ: ИДИТЕ ПО ВСЕМЬ СВѢТУ, И ПРІ-
ПОВѢДАНТЕ ЕВАНГЕЛІЄ СЕАКОМУ СТВАРИ.
КОІИ БУДЕ ВѢРОВАТИ, И КРЇЩЕНЬ БОУДЕ,
СПАСЕНЬ ХОЩЕ БИТИ: А КОІИ НЕ БУДЕ ВѢ-
РОВАТИ ОСУЖЕНЬ БУДЕ. И ЗНАМЕНІА ОВА
НАСЛѢДОВАТИ ХОТЕ ОНИХЬ КОІИ БУДОУ
ВЕРОВАЛІ. ВИМЕ МОЄ, ДЬІВОЛЕ ХОТЕ ИЗ-
ГАНАТИ: И ЗНОВѢМИ ІЗЫЦИ ГОВОРИТИ,
ЗМІЄ ХТЕ ВАЗИМАТІ. И АКОБІ ШТО СМРТ-
НО ПИЛІ, НЕЩЕТЬ ШКОДИТІ. НА БЕТЕЖ-
НЕ ХТЕ РУКЕ ПОЛАГАТІ, И ДОБРО ИМЬ БУ-
ДЕ. А ГОСПОДИНЬ ІСУС СТАНОВИТО ПО-
КЛЕІВШЬ БИШЕ ГОВОРИЛЬ, ВАЗЕТЬ БѢ УНЕ-
БО, И СЕДЕ НА ДЕСНУ БОГА. А ОНИ ИЗЬ-
ШАДШІ, ПРИПОВѢДАХУ ПОВСУДА, ГОСПО-
ДИНЬ ДѢЛАЮЩИ ШИМИ, И РЕЧЬ ИХЬ
ТВРДЕЩІ НАСЛѢДУЮЩИМІ ЗНАМЕНЬИ.

Ωвога Евангелиа Недѣли и Отѣшенїа.

А. Ученику доклѣ Духа С. не прі ише, бихУ неу чени. ІСХТ мѢговим при

ΩВО ЕВАНГЕЛІЄ ОДЬ ЧЕТИРИХЬ РѢЧИ ГОВОРИ, КОІЄ СЕ НИСУ НА ЄДАНЬ ДАНЬ СКУПА, НЕГО ЄДА НА ЗА ДРУГУ ВѢДОМЬ ЗГАНЛЕ. НАНПРВО ПРАВИ, КАКО ѢСТЬ ІСУС СВОЄ УЧЕНИКЕ НА ВАЗМЕНИ ДАНЬ КИ НЕ-

ХОТИАХУ

хотнахѫ женамь и двѣма ѹченикома гредѫщима ваємаѧсь, еѳроватн, да би шнь билъ шдь СМѲ: тн ѵскрснѫль. Потле на шсми дань Томаша радї нега невере, каралъ, каконо шдь тога Лѫка на кѯ. и Иоан. на к. такоіе пишета. Ере ѧпѫстоли бнхѫ неразѫмни, и нисѫ Іс҃ѫ҃рстоенхь беседь, ни Писма Пророковь шдь Іс҃ѫ҃рстова Краліства праѳо разоумели, докле І҃С҃Х҃Т ни билъ ѳнебеса ѳзнесень. Кадь се ѥсть паки І҃С҃Х҃Т тако гоусто по Смрти негоѳон ѧпѫстоломь и дрѫгимь ѥлалъ и прказнвалъ, стимь ѥсть шнь назнанье давалъ, да Лѫка, Смрть, ѵскршенье, всако нега дело, заслоужене и шправлане црекси пристоін, то ѥсть и еснмь ѳрнимь людемь. Зато еѕаки Кьрстьянинь гледан, да зоѳ вероу Іс҃ѫ҃рстово заслѫжене и еѕаку негоѳ добротоу насе и касебѣ притегне, да тѳрдо ѳрзѥ да има прощене всих грихоѳь шдь І҃С҃Х҃Я, ѳчну доброть и правицу, да Грихь, Смрть, дьѥвалъ и Пакалъ неморему ве: ще шкодитї, тере да ради такове доброте се дръжи хвалежань и спознань сѫпроть Богоу и нега Сину, споштенимь и новимь жнвленьемь.

Потомь данашне Евангеліе говорї како ѥсть І҃С҃С на данашнн дань када ѥсть ванебеса ѳзне: сень, ѧпѫстоломь заповедаль Евангеліе прнпо: внати всимь людемь по всимь свитѫ. Шва бе: сѣда ЄѢѦNГЄЛІЄ се говори шви весели добри

глась

каѕанем по не: говон Смрти ѳрне тврді, да ѳсе нѣгово дѣ: не нім пристоі.

Є.

Справѫ Бероу ва І҃Х҃С҃Тя всн людн спасенн Бодѫ, а по не: ѳрѣ проклетї. шво слово Є:

Евангелиє имаю сиглюдн прасо разумети, от своега чти те упредисловію а. в. Кап.

глась отъ Божьега Сина ІС҃Х҃а, да есть изъ небесъ пришалъ на овї свєтъ, ради нашега спасенья очловечилъ се есть, и вочловечастве, место єсї ки сань верую все Божье Заповеді надополнилъ и досвршилъ, и зоев ѣга мукъ и см҃ртью вирнихъ грихе платилъ и оправалъ, и свред ѣгов очистилъ, гн҃ввъ Божьи, кои есть супротиева людемъ имелъ грихъ ради, утѣшилъ, ж҃ега ускришеньіемъ см҃рт и дьиавла добилъ, да вирнимъ вище на животоу вечномъ немогу шкодити, вирне есть добре, праведне и свете предъ Богомъ створилъ, теренмъ добилъ животъ вічни, и кои чловекъ таковъ Евангелию, такоемъ веселоу гласу и праведньою отъ ІС҃Х҃а вере, и за заменье и потер҃ене такове вере, се да к҃рстити, и таковъ вер҃ искаже, да есть жива, зіединимъ поштенимъ житкомъ, и злюбавъ супроть своемоу иск҃рн҃ему, та спасенъ буде, кои пакъ все сво отъ ІС҃Х҃а не вере, да бі онъ сво билъ нас ради оправилъ и удговалъ, да кос есть прем к҃рщенъ, та исти буде проклетъ, и згубленъ.

Трето, сво данашн҃е Евангеліе прави отъ Іс҃х҃а к҃рстова с҃нисенья саневеса, отъ тога есть свети Лука разумно и обилно писалъ на с҃вршенью на к҃д. Капитулн, с҃ега Евангелию, и сапросомъ Капитулн с҃ега кн҃гахъ дьин҃ьа Апостолска сва иста два Капитула таканше дались чтите. Сво

Іс҃х҃ест ваз да прн вирних, акога прем не енде. ои с҃зи де на небеса, и посе ест дес҃н и обдаст Бож

Іс҃х҃рстово

Ісѹ҃хрстово на небеса ѣзнесенье ѥсть ѥ́дно таково ѡдлѹченье нзь ѡвога свнта, да мн н҃ега ако сн ѥсть премь прн нась до сѹдн҃га дне Мат. на к҃н. знашнмі телеснымі ѡчі́ма невндм҃: н зов҃нь нас ѡнь ѹчн, да нмамо лнсто ѡвога телес҃нга сѣн; товнога н земалскога блага, него вале вще дѹховне, небеске, вечне рнчі, прощенье вснхь грн; ховь, жнвоть вечнн, брань н помощь сѹпроть см҃ртн н дьнавлоу, ѡдь н҃ега чекатн н простн. Н Крнстось зовнмь н҃ега наневеса ѣзнесенье́мь, нанпрво ѥсть ѡвоу добротоу добнль, да ѥсть Господнь сѣрхь вснхь стварі, тре ѥсть Грнхь, См҃рть н дьнавла премогаль, прнвязаль н подь своѥ ноге поставнль н ѣргаль, како ѡдь тога давнд҃, Ѱал. р҃н. говорі: Възнесн҃е сѣрхь вснхь небесь Боже, н сѣрхь всакѹ Землю славѹ твою да нзбавленн бѹдоу нзабранн твоін. Н ст҃н Павель, Колос. на ѣ. говорі: І҃с҃х҃т ѥсть Погласьн н ѡбласти свѹкаль, н ѡчнто ѥсть показаль данхь н҃ѥ добнль н погоубнль самь ѡбомь. Потомь ѥсть І҃с҃х҃т ж҃н҃ега ѣзнесенье́мь на небеса, ѡсе нашезалѐ непрнятеле, дробанте н хахаре, См҃рть н дьна; ѐле похнталь, свезаль, н ѡво нашѹ ѹзоу собомь вадзѹ ѹѣль, н нато ѥсть тѹдье нзь небесь да; ха светога послаль, та нстн ѥсть продикованье на ѡвомь сентѹ наведнль н поставнль, Н то нс, то ѡщѥ сада ѹзд҃ржн н д҃ржаль бѹде до соуд҃нга

ію, да нас чѹ; ва і брані пр҃ѣ дїаволом. Прі; повндавцем н вєрн҃ даѥ дѹ; ха с҃. н проси Бога за нась.

Дне, како ѡдь тога давнѣ Ѱал. на ѵ̄ н̄. Н свѣ
тн Павалъ к̄Ефес. на д̄. тако говорнта : ІС̄Х̄Т н̄
ѣзашалъ на енсочнно, тере ѥсть ѳзѳ ѳхнщенѳ со
бомъ повель, н дальѥсть дарі людемъ, ѣдне н̄
поставнль к̄Япѳстоломъ, нике ка Пророкомъ, а
нике за Евангелисте, а нике за Пастире н Докторе,
да по н̄нхъ бѫде тѣло Іс̄ѳв̄рстово, то ѥсть : цр̄н
ква, фпщенство Божье, зндана . Трето, ѥсть
такоіе ІСѲС ѣнебеса стѫпнль, да боудѣ пред Бо
гомъ, свете цр̄нкве сенхъ свернихъ ѡдѣетнникъ н
Бесѣдникъ : Каконо ѡдь тога свети Павалъ ѡщѣ
н̄Рнмла. на н̄. тако говорн : Крнстѳсъ ѥсть на
десноп Божьін, да за насъ бесѣдн н проси . Н
к̄Ебреа. на ф̄. Крнстѳсъ ѥсть ѣнебеса ѣзашалъ, да
се сада за насъ нсказоуіе пред ѡблнчьемъ Божь
ѥмъ.

Д̄.
Япѳстолн, І
сѳкрстовомѳ ѳ
казаню покор
мн бнхоу .

Четрто правн, како ѣсоу Япѳстолн по Пентн
костнимъ днемъ, кадъ бнхѳ дѳха светога прнелі
по Іс̄ѳв̄рстовон заповедѣ Евангелне ѡчнто н с̄рч
но вснмъ людемъ прнповндалн, Н ѡво н̄нхъ но
во прнповндань̾е пѳно чѳдесъ ѡдъ ІСѲСЯ н
ѡдъ п̄ега ѡбѣтованьн змногнмі чѳ
десн н знаменн сендокова
лн н потв̄рдалн.

ВПОНЄДЄЛАН ПО ДѸХОВЄ,
Сє Прнповнда Євангєлі҃є да і҃сть Богъ своега Снна на ѡвї свнть послалъ, зато да свн кон ва҃ѣ вєрѹ҃; ю҃нє погнѹ҃, нєго да спасєнн бѹ҃дѹ҃.

НВЯN. Г. КЯП.

Воно врнмє: рє҃; че і҃сѹ҃с ѹ҃ченнкѡ̂ своимъ: Такоі҃є Богъ любнлъ свнть, да і҃сть Снна своега і҃дї҃; нороі҃ѡ̊нга далъ, да сякн кої҃ вѣ҃; ровать бѹ҃дє ва҃ѣ не погнне, нєго да бѹ҃; дє нмѣтн ѿнвоть вєчнн. Єре нєпосла зато Богъ Снна своега на свнть, да ѡ҃; сѹ҃дн свнть, нєго дасє спасн свнть по нємъ. Кн вєрѹ҃є ва҃ѣ нєосѹ҃дятсє. Я кн нєвєрѹ҃є, юре і҃сть ѡсѹ҃дєнъ, єре нєвєрѹ҃є

ПРАЗДНИЧНИХ ЕВАНГЕЛИЙ,
ва име єдиного Сина Божія. Я шво ієст
шсѹѣнныѣ, єре прнде свѣтлость насвѣт,
а люѹди полюбнше вещє тмине него
свѣтлость, єре бѣхѹ ѣнхь зла дѣла, заш;
то свакн кон чнні зло, ненавнді свѣт;
лость, н не прнде на свѣтло, даде не ш;
чнтѹю дѣла ѣегова. да шнн кої нстн;
нѹ чнни греде на свѣтлость даде шчн;
тѹю дѣла ѣегова єре соу по Богѹ ѹчн;
ѣена.

Швога Евангелія Наѹцн н ѹтѣшенія.

Господни Бог
свесім ѣеговѣ
створенію нане
бн н на земли
свою любав сѧ;
протнва лю;
дем нзказѹе:
Зачто шве все
рнчн него ѣкѹ
клобрѹ створи;
рнл ієст. Да
ѣтом нан єще
н шбнлѣе,
Давшн свога
Сина ѣсмрт,
за нашѹ волю.
Блажен ієст, н
добро ієст, то

А нашѣ Евангелне ієсть вале лѣпо, добро н
корнстно, коіе ієсть єредно каконо всн нс;
тнѣн Прнповндавцн говоре, да бнга всакі чло;
внкь нмель на паметь знатн. Тога мн сада,
заотнюші такоіе свсь нові тештамент Нстл;
мачнті н штампатн, неморемо како бн потрнл;
но бнло нстѹмачнті, н все Наѹке н ѹтѣшенне по;
казаті: затомь ІС̄Х̄Т нанпрво праві швомѹ Нн;
кодемѹ н вснм намь, кої нлі што ієсть Бога на;
то наклоннло н наредлло нлі наговорнло, да ѣ
шнь свога ѣдннога предрагодга Сина на шен
сенть послалъ, н дагга тако чѣрсто моучнтн н
ѹморнті, да тога нѣдань чловнкь полі Бога нн
ѹчннлъ,

ѧ.

ѵчннилъ, заслѫжилъ нн спросилъ, него сама, ѧ҃ко бока, превелика доброта н любавь, коѭ Богъ нама сѫпроть всимъ людемъ, јесть ѣга на то нагнѵла н поснлила. Богъ нн хотилъ, да шво ѣга ѵгодно створенїе, шво члов҃частво, ко ест на своѭ прилкѵ створилъ, да бн имело прї ѣмъ пребнвати н ѣгова цр҃ква н пребнвалще бити, (Родове на ā. ē. ā. Коринт. на ḡ. s̄.) савсима згѵблѣно было, дынелѵ ср҃дцахъ шстало н згнѵло: Како шдъ тога таканше свети Павалъ говорн, кн правї, к҃Римл҃б. на ē. Богъ хвалї своѭ любавь сѫпроть намъ, Зато да јсть Христось шн да кадъ јесмо шщје грѣшници билн, нась радї ѵмрлъ. Н к҃Титѵ на ḡ. правн: Доброта н любавь Бога н Спаснтела нашега јвила се јесть сѫпроть людемъ, не радн дѣлъ праведности, коѭ јесмо ѵчнилї, него радї милостї ѣгове нась јесть спаснлъ. Н светї Иванъ, ā. Иван. на ā. говорї: ватомъ се јесть јвила любавь Божја ѵнась, да јесть Богъ Сина своега јдинога на са свнть послалъ, да боудемо радн ѣга жнвн: ватомъ јесть пакн любавь, не да бисмо мн билї Бога любилї, него нась јесть шнь любилъ, н послалъ Сина своега на помилованїе радї грѣховъ нашнхъ.

Потомъ Христось шдъ, шчнто н разѵмно говорї, да Богъ своега Сина, нн листо за јдних людн н радї добрнхъ светнхъ на швї свнть посла-

ѧ҃. Како сълнце врх всих людн (кон прѣд ѿ҃ свнщ҃, илн

лаль, него еснмь людемь залнмь и добрнмь Ію-
дсомь, Поганомь, Турком, малнмь и велнмь
Кьрстьяномь на добро и на спасенье. Шва бесе-
да СВНТ, шедѣ знамену́е и разумнсе всако пле-
ме людн на шсомь свнтоу: Како то нсто ІСХС
шедѣ тумачн, кн правеі: да всакі (кон годнре ѥ,
нкогаръ вань не нзнимле) коі ваѝ верую́е не по-
гнне. Шве дѣ беседе СВНТ, н вСякн, нма-
мо добро замѣрнтн, н вате нсте таканше самі се-
бе запрѣтн. Зашто кадь смо ѐневолахь и умр-
ме Смртí, тако намь прнде на паметь шва мн-
саль и напасть, да нисмо шдь нзабраннхь, Іс-
ѝрстова мазда, срндность и заслужѐны́е, и му-
ка ѝегова намь не прнстоін, него нзабраннмь, до-
брнмь и светнмь людемь. Такоеу дьяволю хоу-
добну напасть, и шеу крнву дешперану мисаль,
нмамо зовнма дѣма беседама, Свнть и всакн,
шдь нась прогнатн и рещі, ІСХТ ѥ тако добро
заме велнкога оубога гвншнка умрль, како за
дѣеу Марню, за светога Петра, и за друге Свет-
це, и прем тако мені како ѝнмь хоще шдь Сме-
тí помагатн: Шнь ѥсть тако добро мене, како
свете Штце, Пророке, Апустоле и Светце, шдь
грнховь рншнль, шдь гнва Божіега, шдь дья-
вла и Пакла: Ере Крнстусь правн, Богь ѥсть шеі
свнть любнль: веще правн: Всакн кон ваІСУСЯ
верую́е неще погнуті, Н ѥсамь такоѥ ѥдань шх

под покровом небнже) сіѐ, швако ѥст мі; дост Божіа са; ІСХТ усн людем напрво поставлѐна и прнправлена, тнм кон ту ѥ ту звер прімы, невернком пакн кн, шве нехте, ніштар не прудн н не помага.

сега свита, и јесамь ваїсѹ̃рстово име ѣрѡ̈ень, и ваѝ̃ вервјемь, Зато ѓсамь једань ѡдь изабранихь, Тебе самь ѯльник и прчестань всаке Іс҃ѹ̃рстове мазде и заслѹжен̃ым.

Г.
Вера јест сама права повсѹда, моѡ̈на и скрі̀на, скою Божју млост, все Іс҃ѹ̃рстовѣ чи̇̃нѣпе прим҃ам, за властно добнмо и ѡхранимо.

И ѡве беседе, кадь Іс҃х҃т ѣвданашн̃емь Евангелню и дрѹгѹде често говорі, всакі кої ѣБожје=га Сина вервје, та истн неще згинѹті, него хоще имети жнвоть вечни. Кон ваѝ̃ вероује неще бити проклеть: Кон ваѝ̃ не вероује, та јесть јуве про=клеть, имамо добро замѣрнті, зашто изь ѡвнхь разѹмѝ̃ се ѹчнм̀, да зниједнѹ дрѹгѹ рчью, слѹж=бѹ ни помоѡ̈ѹ, Іс҃ѹсова заслѹжен̃ыѧ и днѝ̃ныѧ, не=моремосе днлнѭи ѹчинти, ѣсѣбн и насе прнвес=ти, него зовѹ вер҃ѹ. И да ѡва сама вера ваїсѹ=ся човики извелнча и спасн, а невера всакога погѹбл҃а: Како јесмо ѣтомь ѯлгомь Предсловью ѣдоста местнхь, и потле ѣпостнли на к҃ ѯ. Не=дли по Пентикостнхь, и дрѹгѹда задоста свн=дочнли.

ѯ.
Крстѝ̃ни јс҃ѹ на ѡвом сѣ̃нтѹ всим неволам, како и невер=ни̇̃ци подвржје=ни. ялѣ вірни ваних не ѣдѹ ѡд Бога запѹ=ѡ̈ени.

Ѡве беседе се имаю такое замирнти и право ра=зѹмнти, кадь Іс҃ѹс правн, кон ваѝ̃ вервје, не бѹ=де згѹбл҃ень: Богь ни послалъ Сина свога на са свить, да га погѹбн и ѡсѹди, него да сенть по=ѝ̃ем ѡхранень тебе избелничань боуде. ѣловнхь бесѣдахь имамо, што и какоѧ ѹдоброть или бла=го вірни прнѣ́ти имаю ѡдь Іс҃х҃я. Не телеснѝ̃ бла=го или сентовно и мнѹ̃щѣ, него нѣбеско и вічнѝ̃.

Ѣре

Ере Крнстусь не говорн, кн саме сероуіе, та бо-
гать боуде здравь, велнкь Кнезь, сазда на ш-
сомь сентоу жнвь н добро нмель: Него правн,
кон саме сервіе, неще погнбути, то есть, Како
шнь самь тумачн, неще бнти шсуіень нн погн-
нути: Зато нніедань сернн Кьрстьіаннь ради
нега бере не уфансе н не чекан шдь ІС҃Х҃Я на швоь
свнтъ добра ермена, него духовно, сечно не-
беско благо, прощеные всних грнховь, доброте,
правице н светости, скою буде Богоу угодань,
духа светога, становите помоцн н утешеньн са-
всних неволах н уС҃рті, н весела сечнога жнт-
ка ѐнебесних.

Е.

Луди цнщ то-
га кад не хоте
сонх грнхов
право спозна-
ти, каитисе
н чнннти по-
кору, сероваті
Евангелію бу-
ду проклетн
погубленн.

На сершенью ІС҃Х҃Т правн, да шнь, нн штац
неговь нн узрокь нн крнев погубленьн люди, не-
го самн люди, зато кн нехоте Евангелню серо-
вати. ІС҃Х҃Т свсвоемь Евангелню говорн: да всі
люди по Натури шдь младости єсоу зли, селнкн
н проклетн грншнници предь Богомь, ннних до-
брота, праведность, добра дела, пости, мо-
литве, задуштво н все ннних тешке Божье службе,
нису безь праве вере ваІСУСя пиштарь вредне, нн-
једнога человека не спасе. Такова правога Бож-
ега Наука, свнн дьль люди, кн незнаю н право
неразумею, што єсу ѐнутрнн поводнн грнхн, не-
те слншати нн трпети, ненавндега н предь ннмь
бъже, како Сове н друге ноцне птице предь світ-
лостью.

лостью. Такова ѥнхъ слѣпота, худоба и нѣвѣра, ѥнхъ погубла и суді, а не Богъ и ѣга Сынъ своимъ Евангелиемъ.

На светога Ивана Крстителя дань, се приповида Евангеліе, од чудовита Иванова Крстителя рођења пророка; ваљда.

Лука. а. Кап.

Елизабеті тада испуни се врме да породі сина, и шлншли єсу суседи, и блнжнка ѣѥ, да ѥ повелчаль Госпо, дньмилосрдьѥ своѥ шнію, і веселахусе шнію. И учињено бѣ осмі дан, придоше да обрѣжу дитиця, и зовѣ хуга именомъ отца ѣгова Захарномъ. И одговорившї маті ѣга рече. За нѣшто, ће, да хоћесе звати Иванъ. И реко

ше Ѡнон, нткоре ни ероду твоѥмь кн
бісе звалъ зовѣ іменѡь. Нчіѭдхѹ знамен
ѥ Ѡтцѹ нѣгову, пнтающинга како хо
ще да се именѹѥ. Я ѡнь прошаше перо
н калнмарь, н пнса говорещи, Иванъ
ѥсть име нѣгово. Н чоуѭхоусе сви, н
ѡтворншесе тѹдьѥ ѹста Захарінна н ѭ
знкъ нѣговь н говораше, благослава
ющь Бога. Н ѹчннисе надавснми сѹсѣ
дї нних страхъ, н сѣрхѹ сенхъ гогъ Ю
дѣнскнхъ проглашевахѹсе све рчи ѡ
ве, н поставнше сви ѹсрца нних, коїн
бнхѹ слншали говорещь, што мнншь
да бѹде дитиць ѡви? Н рѹка Господ
ня бше шнимь н Захарна Ѡтаць нѣговь
напѹнень ѥсть дѹха светога, н проро
кова, говорещь. Благословлѣнъ бѹ
дн Господинь Богъ Ездраелски, ѥре
походнль ѥсть, н створн ѡдрншенье
пѹкѹ своѭ.

Ѡвога Евангелїа Наѹци н ѹтншенїа.

д. Божїа ѡбещїа нїа прнпрасна

Сямь свети Лѹка ѥст предь данашнимь Евану
гелнемь запнсаль, како ѥсть Ангель, Гаври
ель

ель ѡво почело Иваново Захарін, Потле то Исѹсово дѣсон Марін наенстнль, и што се ѥ прн тѡ̃м нстомь ѡдь янгела, ѡдь Захаріе и ѡдь дѣсе Марне говорнло и зьгаѭло. За ѡвнмь пакн данась пнше ѡдь Иванова Кьрстнтеѣ ронстеа, што се ѣ прн нѣмь згаѭло и говорнло. Потомь ѡнь піше и ѡдь Іѹсова ронства. Ѡдь ѡвнхь дьсею ронстеа, се ѵчнмо, да ѡве беседе и ѡбѣтн Божьгі, акось намь се премь днве внде, тешке, велнке и неможѵще, и акось премь Богь када годѣ шн̃нмь и дѵго ѡдвлачн, ѥсѹ слободне, станоѥнте и Исѹтнн̃е, бнтн хоте ѵпрнгодно врнме нсказане и досевр̃шене. Нн ѡведѣ данась слншнмо, да какоѥ янгель Божьін Захарін правнль, да жена нѣгова хоще зачетн, акось премь Захарна нн тога ѥровалъ, и мнель да то нн могѵще, бѵдѵнь ѡнь старь и нѣга жена, тако сеѥ створнло тере нзгодно, да Елнзабета ѥсть зачела и родила. За то ча намьѥ Богь по Снну нѣговомь ев̃ангелію по Пророцнхь и Апѹстолнхь ѡбецаль, нато нсто тес̃до се нмамо надняти и ѵфатн, да намь ще бнтн нстнн̃но нзказано и дано.

Нн се нзь ѡвога Евангелна такоѥ ѵчнмо, да законь ѡдь женнтве ѡдь Бога нникомѵрь нн сѹщень нн преповедань, Захарна Ѡтаць светога Нвана бнше Ерен, Елнзабета нѣга матн бнла ѥ нѣгова законн̃нца, ѡба ѥста доста лѣтъ заѥдно

н готоваѭсѧ
Зачто земла н
Небо разндѵсе
н прендѵ: Я І.
сѧ̃крстово го-
вореи̃е, прнте-
жн н ѡбещанѥ
нразндесе н
нпгдар не пре-
мнну. Ма: к̃а̃.
Марко. р̃і̃.
Лоука к̃а̃.
Псалам. р̃ф̃і̃.

ѥ.
ѥдан ѥрен нлі
Бнскѵп нма бі
тн ѥдне поро-
чене жене Жѵж,
добро н почте
ну тіхѵ іметі,

говорн С. Па: а Тимот: Г. Титоу. а.

пребивала, оба угодна и право Богоу служила. Сам ІС̄Х̄Т одь ѡнихь говори, Мат. на а̄і. да iесть ѡнь нан вещи и светен человкь роiень. И свети Павалъ говори, ЄВреа. на г̄і. Законь нли женитва мею всими люди iесть поштенья достоiнь, и законнихь люди постѣла iесть чиста, а блудьнике и прелюбоденце Богь хоще судити. На то Папи и Бишкупи, кои Попомь повучене женепреговндаю и крате, курбе допущаюць, iесу праени Антихрстн и Луциферски слуге. Данiель на а̄і. а̄. Тимот. на д̄. чьтите пр̄ве Моисеове Кьниге, ватихь нанти хощете, како духь свети по Моисею одь закона, старихь светихь Отаць, високо и поштено пише и говори.

. Г

Прави верни крстими весели: кад ними судом добро і срещно гради.

На суседнь и блнжике Елизабете, кои соусе шню заiедно весели и Бога хвали зато да iе Богь Елизабети Сина даль, имамо iедань лѣп, добарь Наукь и Ексемпаль да и ми таканше нашь блнжнимь, всакому човику, имамо всако добро нагнути и учинити, кадь су добро срицни, весели тисе и зато Бога хвалити, и кадь соу жалостни и несрицни имамо шнми заiедно жаловатисе. Свети Павалъ то исто такоiе учи, Рим. на ē̄і. Радуитесе звеселими, и плачите зоними кi се плачу, єдинодушни менсобомь будите, како и у єдномь тѣлу.

Полн светога Ивана Крстителя почетка и

иства

ства їсѵ се чѵдеса и знамења годила, Ангель їсть Ѻега Ѡтцоу навестиль, да хоще бити зачеть, роѥнь, што бѵде пиль и припоѥндаль, Ѻега Ѡтаць и Мати била їста ѡба стара и неплодна: да їсть соупроть всої Натѵри ѡдь Ѻнхь зачеть и роѥнь, Ѻеговь Ѡтаць предь Ѻега зачеть, ком радн невере їсть ѡнимѣль, по ронствѵ Ѻеговим всиѣть ѥ проговорнль, пѵнь дѵха светога тере їсть ѡдь І̃С̃Х̃Я и ѡдь свого Сина, што имата всакн по себе ѡправѣлти, разѵмно пророковаль. То се їсть паки годило, не зато да бисмо имелі светога Ивана молити, зазвати и ѣржатиг за нашега бесѣдника и ѡтветника предь Богомь, него ѡво Ѻегово сенгочаство и припоѵидаѻе ѡдь І̃С̃Х̃Я за високо и истинѫ ѡдь всих людн ѣржано има и веровано бити.

Ѡво Захарнино пророчаство, нѣгова пѣсамь и хвала, има два дѣла. Вѣпрвомь дѣлѵ с̃прених ѡзмних верних, Бога хвали, радї истине Ѻего: ве, да што годре їсть Богь старимь светимь Ѡтцемь ѡбещаль, и по Пророцих ѡдь посланѣи Ѻега Сина на ѡви сенть говорнль, все то исто своим Нѵравскимь людемь, сѣршно дали тре напине исказаль. Вотомь Захарна такоѥ прави, Каково благо и каковѣ добротѵ їсть Богь жѣ: га Сином на са сенть послаль и людемь дали, нштарь дроуго, него да ѡнь има сдавендови

Мт ііѭ жнжи

С̃то Пнсмо ѵ: врнме хвали Светце да се ѫ̃ прїповіда̃ю ѿ Покоре и вере ІС̃Х̃Я то болѣ вироуѥ.

Ѕ̃.

Захарїа ест о, бещанїа Божїа, и пророкоѵ пнсмо ѡт Іѵ̃к̃ ста, право разѵмел: зато ѡи тотѵ ѡдь Іѵ̃к̃стовога Доуховнога Краљества о: вако разѵмно говорн, и ѵчи к̃рстїане, чим и како имаю гн̃евѵ Божїемѵ право служїти.

хнжн Рогъ спасенья наставнтí н нареднтí . Прн томъ Рогу се нма разумети једна браньа , моць н область , зашто нпка жневна , каконо éсу Еолн н Елени , нмаю нпхъ браньу н моць ерогѣхъ . Н Іюден éсу улье, сконмъ éсу Ереіе н Краље мазалн н епнхъ область поставлали , ерогѣхъ хранилн . За Давндову хнжу се нма разумнтí црнква , опьщенство всихъ верних . То јесть : како бн Захарна хотнлъ рещн , Богъ јесть на овомъ свнту једанъ таковъ рогъ , једну такову браньу , моць н область Снномъ своимъ нареднлъ , да всакн , кн годнре буде сай евероваль , та буде обарованъ н охранень предъ грнхí , предъ Божьнмъ срдом, предъ вечноу Смртью , предъ дьяволомъ , предъ Пакломъ , н спасенъ буде . Н Захарна све беседе од рога н спасенья свога самъ тако тоумачн, кн правн са д. н з. версу , да хоцемо бнтн охрабрени н одрнщени от ръке непрнятељ нашнхъ , н отавснхъ кн нас ненавнде . Полн тога он та кое праві н пророкье , да верни кн се подъ Іусъкрстовъ Рогъ зверу подадусу , буду од села безъ всакога страха , не будусе еще боялн гнева Божьега , нн вечне Смрті , нн дьявла , нн Пакла, него будоу по всихъ днехъ нихъ живота свога веселí , н добро волно Богу служилí , здоботоу н светостью , то јесть : Кьрстьанн не буду еще офралí , нн улн,нн свѣцъ жгалн , нн црнкавъ знадалн,

ѧдлн, нєго бѫдѫ Єѵанґєліѥ прнповѣдлн, молн-
лн, ѡнхъ євр, стань и жнтакь водилн и ѯржа-
лн по Божьѥн волн и бєсѣдн, любилі своґа блнж-
ѡєґа, и ѣнєволахъ бѫдѫ Богѵ волѡн и подложні.
Како ѡдь тоґа свєтн Јѡковь такаше говорн:
Јѡковь на ѯ. Єво ѥсть ѿва чнста и безскѣрнна Бо-
жьѧ служба прѣдь Богѣ ѡтцємь, Снроте и вдо-
вніе походнті єѧѡнхъ нєволахъ и зѯржатнсе безъ
скѣрности ѡдь ѡвоґа сента.

§.
Захарія прєм ѡ
вако како ѧн
ґєл прєо ґово
рн, да С. Іѡан
бѫде своѭ олѵ-
жбѵ и чін єрѡ
н спрѵдом ѡ-
правлл.

Вадрѵгомь дєлоу ѡвє ѡєґовє пѣснн, Захарна пророкѵѥ, ѡдь ѡєґова Снна Нєана, да бѫдє нан вншєґа Господнна Бога єрнн Прнповндаєаць, бѫдє прєдь ѡєґа Снномь нашнмь Господнномь, стазе нарєнль, да бѫдє ѡєґа людємь спознаньѥ ѡдь спасеньѧ давань, коіе спасеньѥ се ѵзѯржн и стоін ѥваотпоуѱанью грнховь. То ѥсть: Ѡнь бѫдє людн прєо ѵчнль, и ѡнмь казаль, кадѣ, и чнмь могоу проѱєньѥ єснхь грнховь и спасеньѥ добнтн. Потлє єа ѡєнхь двѣхь послѣдѡнхь єрснхь говорн, Како ѥ Богь Ѡтаць нзь ѡєґа єелнкє ѳрчнє мнлостн (кога Захарна ѡєдѣ нменоуѥ Нсток нзь єншнє, такоіе ІС̄Х̄Т и Захарна Пророкь на Г̄. и на ѕ̄. Капнт. п̄рєо нменоваль) послаль на ѡєі сентъ, зоєнмь нстнмь ѡєґа Снномь, ѥсть нась ѵбоґє грѣшнкє, кн ѥсмь єловнхь тмнахь, и ѣсм̄ртнон сѣнцн, ѣдьнєлон ѵзн снделн, походнль просєтнль и ѡдрншнль, Ѡнь ѥсть

таканше

таканше ноге наше васпеть кмнрв постаевль, да нмамо васпеть мнрь Збогомь по вере ваІС̄Х̄ТЯ. в̄рнмла. на ѕ̄. Кап.

ѕ̄.

С̄ТН Іоан Х̄ТН: тл вчаше пог: даевце н ошце людн все чртн кле н рнчн, ае прнстоіе К̄жеотв вечн: мв, зато ест он зло плащь шд лвдн прел, шд Бога пакн живот вечин.

На зв̄шенью денашн̄ега Евангелиа свети Лвка пнше, кадн ест свети Ивань шдь младости до н̄егова прнповеданьа пребнеаль. И потле ьтре: томь Кап. свети Матеи такоіе ва Г̄. Свети Мар: ко ва д̄. Свети Ивань на д̄. Г̄. шдь н̄егова жнть: ка н Лвка доста пнш. Все Капнтвле данась вн таканше чтнте, ватнхь хоще: нанти, да н̄ он̄ь вьпвстн̄ахь свон стань нмель, н̄егова пнца бнла ест, днвги медь н Кобнлце (ваНюдейс: кон земл̄н ест іедне Кобнлце, ке се ієдв, Левнт. на д̄ї. се шблачаше цамбалотвоу сквьню, пасаше скожьнмь пасомь. Потле пакн, бвдщь до: бе шдь трндесеть лѣть, Зачель ест полн І̄нрь: дана прнповдатн н к̄рстнти. Он̄ь іе шбнлно н развмно вчнль, все потр̄бне дѣле Кьрстьнске вере, шдь Покоре, он̄ь ест двхоене, свнтое: не Начелнке, рад н̄нхь хнбе н снле, лвто кар: вал. Нвда Крал рад н̄егова прельюбодейства таканше нн жьмарал нн марнл: Ошьщенмь пас: кн людемь, велаше шдь свога блага, пнце, шдне: ще звбознмн подналти, н̄нмь гововаше шдь Бо: жьега стана васветон Тронцн, шдь дьеію Натв̄ ваІС̄Х̄е, да Криствс самь жьега шфромь тѣла н̄егова, змвкв н смртью н̄егов, наше грѣхе пла:

шд н

ща и ѡдпущіа, и да зову вер8 єгіС8СЯ, добнеа-
мо жнеоть вечни. Каков8 плащ8 ѣсть ѡнь пакн
прнель, ѡдь тога чтнте ѕ. Кап. прн Свети Мар-
к8. Зашто ѥ Богь допустнкь такова света мжа
рад ѥдне блудьнице: ѡдь тога нандете ва
Ñф. Кап. єапредьсловью.

НЯ СВЕТОГЯ ПЕТРЯ Н

Павла ѧпстолов8 дань, прнповндасе
Евангелѥ, како вси ѡпцн люді ІС̄ХЯ
право не знаю, и ѡдь ове ѧпс-
толске праве вере, коѥ
члоенка нзве-
лнча.

МЯТ. S̄ѣ. КЯП.

Воно врнме: Кадь прн-
де ІС8С ѹстрані Цезарее,
ѡне коѥ се зове Фнлн-
пова, ѹпнта своѥ ѹче-
нике говорећн: Кога
ме праве люді дасамь ѥ
ѡнь Сінь чловічаскн? а
ѡні рекоше: Нѣкнбо Н-

ПРЯЗАННЧКНХ ЄВЯNГЄЛНОВ,
ВаNа Кьрстнтєла, а NНКН НЛНЮ, а NНКІ
ІЄРЄМНЮ, НЛН ІДNОГа ѡдь ПрОрОкь:
РЄЧЄ ѠNНМЬ. Я ВН КОГа ПравНтЄ Да САМЬ
Ія? ѡдговорнвшн тада Шнмѹнь Пєтар,
РЄЧЄ. Тьн НСН ѡNь Крнстѹс Сннь Бога
жнвѹщєга. Н ѡдговорнвшн ІСЪС РЄЧЄ
NЄМОѹ: БЛажєNь єСН Шнмѹнє СННь Но,
NННь, єрє ПЛТь Н КРВь Nє ѡЧНТОва ТЄБІ,
NЄга ѡТаць МОН КОН ІСТ ѹNЄБЄСНХь. Я
ѡПЄТь ГОВОРѹ ТЄБН, Да ТН єСН ПЄТарь:
Н ЗЄРХѹ ѡВЄ СТНNЄ САЗНДаТІ ХОЩѹ ЦРН,
КаВь МОЮ, Н ВРата ПаКЛЄNа NЄТЄ ПРЄ,
МОЦН СѹПРОТь ѠNОН. Н ТЄБН ХОЩѹ Да,
ТІ КЛЮЧЄ КралІЄСТВа NЄБЄСКОГа, Н ЧТО,
ГОДНРЄ СЬВЄжЄШь Na ЗЄМЛН, СЬВЄЗаѺ Бѹ,
Дє Н ѹNЄБЄСНХь. Н ЧаГОГНРЄ ѡДРНШНШь
Na ЗЄМЛН, ѡДРНШЄNО ХОЩІЄ БНТН ѹNЄБЄ,
СНХь.

ѡВОГа Євангєлнѧ Nаѹцн н ѹтѣшєнѧ.

Я. Нмамо вірОВатн какоВ; щн дєлнмІ на шн старєн вірѹ

КаДІСХТ ЯпѹСТОлє ПНТа, ЗакОга ѠНѣга люДІ
ѠДРЖє Н НмаЮ, ѡNь тОга Nє ГОВОРН, КакО Да
БН Nє ЗNаль, ШТО люДН ѡДь ѠНѣга ѠДРЖє Н ГОВО,
РЄ, ЗаШТО ѡNь ІСТь ВСНХь люДН ѠСРДЦа Н ПОМНШь
ѠСНЦІЄ

ѣєныѥ зналь н вндєль . Ωнь єнаше Натанаєла ѡдь далєка сндєщн подь смокєѵ : Нван. на ā. Н ѡслнцѵ жн̃ѣ жрєбєтомь скрозн знль Мат . на b̄ ā. Ωнь єнаше што фарнзєи мншлахѵ н єаѵшн мєі со⁄ бомь шаптахоу , н конга нмнаше предатн : Мат. на ф̄. k̄ē. k̄ѕ̄. Н ѡнь нн тога нспнтоваль радн таїїє хвалє како нкн частолюбцн нспнтѵю , што сє ѡдь н̄нхь говорн , н кадь ѵгаѣєцн н слатко⁄ ѵстцн н̄нмь правє , да єсн людн повсоуда добро ѡдь н̄нхь говорє , за велнкє , мѵдрє , с̄рчнє , бо⁄ гатє н плємнитє ā̄ржє , то ѡнн радн послѵшаю , н ѡннхь кон тако ѡдь н̄нхь говорє , гостоую н радн прн себе нмаю н ā̄ржє . По таковомь ѡпн⁄ танью, крнвє хвалѣ ІС̄Х̄Т нї пнталь . Него ѡныѥ зато пнталь , бѵдѵщь ѧпѵстолн нато нзабранї н поставлєнн , да сѵ нмелн правѵ вєрѵ ѡдь н̄ега по всємь свнтѵ прнповндатї , н тѵ нсто єснхь людї ѵчнтн , хотель ѥсть да ѧпѵстолн ѡвѵ н̄нхь вєрѵ ѡдь н̄ега ѡчнто предь н̄нмь спознаю н повєдоу. Теренхь ѥ ватон нстон хотель потēрдитн. Како пакн Тѵрцн , садашнї Іюдєн н ѡєн нєразѵмнї Кьр⁄ стьѧнн ѡдь ІС̄Х̄я крнво вєроую , говорє н ā̄ржє, ѥсмо ѡдь тога єа ф̄ї. Недѣлн по Пєнтнкостнхь нколнко говорнлї.

Светога Петра бєсєдє , коѥ ѡнь ѡвдѣ данась н дрѵгдє на мєстѣ вснхь ѧпѵстолсвь говорн , єє нмаю добро замѣрнти н право разѵмєти , зашто

Светого Петра

Право спозна⁄ нїѥ ІС̄Х̄ того ѵчитїіх рїцах

ю . Него како тн ст̄н ѡтцн , Пророцн , ѵчє⁄ нцн свровалн н нас свровати ѵчнлн ѥсоу .

стон : а. Да ве
рѹемо ІС̄ХТ ѣ
дѣе Марїе Сїн,
ист правн Кріс
тоу̀с, правн
Бог и прав
чловнк .
в. Да нам на;
вищѹе правоу
волю̀ и істїну
Божію .
г. Да ист жр̄е
тов мѹкѹ на;
ше грнхе пла;
тил, и насзбо
гом змирил :
д. Да ист наш
одветник
и прої:

ванних ѥсть ова права Кьрстьянска вера , и спа;
сенье наше захнщено и обьято . Данась ўчени;
ци говоре ІС̄Х̄ , Ти ѥси они Христось живога
Бога Синь , я другдѣ ѥсѹ говорили Ивань на С̄.
Ми спознали ѥсмо и верѹемо да имашь беседе жи;
вота вечнога , и да си ти они Христось , Синь
живога Бога . Ове беседе се имаю овако разѹмѣ;
ти , како да би апостоли хотели рещи : Ми ѥсмо
ю̀ре до селе низь твонх проднь и знамени спо;
нали , и тр̄до верѹемо , да си ти правога , веч;
ного , живога Бога , прави вечни живи Синь ,
збромь заѥдно ствонмь Отцемь ѥдне части ,
моцни и области : да каково Богь Отаць все ри;
чи живи и зр̄жи , Тако и ти шн̄имь заѥдно все
рячи живиш и зр̄жиш . И ти ѥси вовсомь на;
шѣмь врименѹ на са сенть пришаль , тере си пра;
во чловнчаство насе прнель , вавтробѣ дѣве Ма;
рие : да си сада правн Богь и правн чловнкь, дрѹ;
ги Кнпь всамомь Божаствоу , И ми ощѥ р̄жимо
тебе и тр̄до верѹемо да намь правѹ волю Отца
твога одкрнвашь , навищѹѥшь , тере нась исти;
нѹ ўчишь . Ми ощѥ тебе р̄жимо и верѹемо , да си
ти они оданчни Офарь, и од Бога Отца пос;
тавлень , да имашь свою мѹкѹ и см̄ртью грнхе
наше платити и пом̄рсити , и гнивь Божьи ўтѣ;
шити . И верѹемо и тр̄до те р̄жимо , да си ти
та правн вечни Бишкупь и нашь Одветникь предь
Богомь.

Богомь . Та правї сѫдникь и ѹмнрнтель мєю Богомь и мєю члоѣнчаскимь народомь, нашь Бесѣдникь , Помощникь и їединн спаснтель . Швако свима шва вера и спознанье светога Петра и шенх дрѹгнхь Апѹстолоѣь разѹмети.

Г.

Вправом спознанію Бога Ѿца и нѐгова Сына ІС҃ХТА сто їн живот вечнї іоан на ї҃ї.

Што пакн їдна такова вера и спознанье Крнстѹсево сала , што члоѣнкѹ добра донаша ? Шдь тога І҃С҃Х҃Т такоє шедѣ нашо Апѹстолско спознанье говорн , кн прави : Блажень їсн Шнмоуне Ионнинь Синь : То їсть : Како да бн Крнстѹс рекаль , Шва вера , кою єсн сада шдь мене спозналь , тебе и всакога кнѭ нма спасена чинн : Єре кадн годнре їсть шва вера и спознанье шндѣ ѣ проѿєнье вснхь грнховь, я кадн тога нн, шндѣ нн мнлость Божьи нї спасенье. Шдь швога дѣла , да сама вера ваїсѹся члоѣнка спасн , їесмо ѣпредесловю задоста сѣндочнлї , то нсто гѹсто чтнте, та сась ѹчї шво Евангелне и дрѹге есе право разѹмѣтн.

Д.

Право спознаніе Божега ста на ѐстоі Троіцї и негова Сына , не прнде шд члоѣнчаскога разѹма и памети , него нз Небес . Цнцн тога вернн Крстїанн по їѳ

Шд кѹда пакн такова вера прнхаи, и шд кога їсть члоѣнкѹ дана ? Шво таканше Крнстѹсь швѣдѣ говорн, кн прави : Плть и крвь табе нн тога ѣнѣло,него Штаць мої Небескн: Шва бесѣда пльтнлї Їесо ва светомь Пнсмѹ се не прави и не зна : менѹе лнсто само тѣло то наше троупло , него пльть се правн швь жнвї члоѣнкь зьдѹшѹ и Тѣлѡ, жьнега ѹмом , паметью, разѹмомь и мѫдрѹстью.

Сѫкрстовоíн за поведі н ѵказа нію моле сазда за дѫха сто га. Дѫка на ā ī.

Зато шее Іс҃ѫкрстове бесѣде се нмаю шеако разѵмѣ ти, како да би Кристѫсь рекаль, шва права вера, право цѣло спозьнанне Сина Божьега, да чло: енкь право сѣ н зьна, кон н што ѥсть Кристѫсь: Зашто се ѥсть ѵчловечнль, ко добро ѣ людемь зовнмь шправнль, да се ѣгове доброте н засл҃ѵ; женьн листо звер҃ѵ сань дельнпцн н прчестнпцí ѵчннм҃. Шее рнчн нпсѵ ѥдно чловечаско дѣло, не; го дарь Божьн ѣ҃ефс. на ē. То шдь чловечаско: га разѵма нлí мѫдрости нлí Наѵка, нлí шдь ѵче; нпхь людн, нлí шдь старенхь, нлí шдь блнжнке, нлí шдь прнятелн таканше не нсхаи: листо шдь самога бога Штца. Та нсті Богь Штаць свонмь светнмь дѫхомь по Кьрстоу н прнповнданью е; вангелна ē҃рцѣхь ерн҃нь ѥдноу нове҃ѵ сентлость ѵжнже, ҃рца н мншл҃ення понасл҃а н нарен, да лю; дн зачн҃ѵ Божьега Сина позн҃авати, н ѣгове҃ѵ е; вангелню еровати: Каково шдь тога дрѵгдѣ шц҃е І҃С҃Х҃Т говорí кн праві, Неань на ѕ. Ніткоре неморе камн҃ѣ прнти, акомоу нѣбѵде дано шдь Штца мога: Н нитькоре неморе камни прнти, а; кога Штаць кн міе послаль, не прнтегне. Н све; ти Пасаль, ā. Корнт. на ē ī. Нитькоре неморе (право) рецн, Господнь І҃С҃ѵС, разен дѫхомь светнмь.

ē.

Всн правн кре; тіанн рази ве; ре І҃С҃Х҃Т Бѵдѵ

Н кадь І҃С҃Х҃Т шедѣ таканше Петрѵ говорн, я; м тебн шпеть говорнмь, да сн тн Петарь, н на шее҃ѵ Стѣн҃ѵ н х҃ц҃ѵ знатн цр҃кве҃ѵ мою (нлí Кьрс; стьянско

стьꙗнско шпьщенство) н врата Паклена нетею
Добнти нн премощи . Зовнми бесѣдами ІС҃Х҃Т швъ
вєрѫ сво҃ю,н шво право спознанїе снсоко движє,
хвали н тѣрди. Говорн, да вєра ваꙗсѫся є҃ ѥдь;
на мощна , тѣрда н снановнта рѣчь : Тєрє да сві
шнн , кон бѫдѫ таковъ правъ вєрѫ сво҃ю имєли, тн
нсти бѫдѫ тѣрдн , мощні како стѣна , н ҃грчно ѯ;
тє шбстатн свєснхъ нєволахъ , н премощі С҃мрть
н дьꙗвла . Нато шнь шєдѣ Шнмѫнъ ꙗпъстолоу
говорн : Радн шве праве вєре н спознанья , шво
нєга старо нме промєнн , терєга нменоуїє зовнмь
предєвкомь Петарь , какомъ бнше пр҃во шбєщаль ,
да бѫде Петарь , то ѥсть : Стѣна нменованъ . Є;
ре тако свєтн Нсанъ є҃пр҃вомь Капнт. пнше : да;
мъїє ІСЪС говорнль, Тн сн Шнмѫн Нонннь Сннь,
тн хощешь бнтн Цефасъ нменованъ , коѩ бесѣда
Цефасъ , се склада нлі тъмачн Гьрчкн Петарь , а
х҃рватскн камнкъ нлі стѣна ; да шва бесѣда Петар
ѥсть толнкон каменнтъ нлн стєновнт . То ѥсть:
Како да бн ІС҃Х҃Т Петрѫ рєкаль , Тн ѥсн Сімѫнь ,
н єсн шнн кн бѫдоу правоу вєрѫ єаме имєлн , Пє;
трн боудѫ , то ѥсть : Каменнтн нлн стєновнтн,
тв҃рдн , мощнн ҃грчнн , становнтн н шбстоѩщн .
Н даєе то болѣ ꙗзоумн што ѥсть хотнль зоєоу
бесѣдоу Петар : Зато шнь тъдьѩ прасн , н наовѫ
Каменнтѫ стенѫ нлі на швн камнкъ , ѩ хощоу зн;
датн шєоу мою Цєнкєоу нлн шпщєнство . шєдє

І҃С҃Х҃Т

Петрі : то ѥсть Камнкі тердї мощнн н ста; нознтн нмєи҃; ванн . Цєнкєа н шпщнна к҃рс тьꙗнска нн на С҃тога Петра , нн на нкдо҃га папъ постасле на н сазндана, нєго на самга І҃С҃Х҃Тя , та ѥ; тн ѥст правн фѫндамєнт н камнк ѿ кан тъна нлі ꙋгла, шд кога ꙗзаи҃: к҃н . Даснд ѱ: с҃н҃і . говорнѫ та .

ІС̄Х̄Т самъ себе и ωвъ вєръ сáнь имєнъіє , єдиноу каменитъ стѣнъ , ки прáви , Наωвъ Стѣноу , наме и на ωвъ твою вєръ и спознаніє и хощоу зидáти ωвоу мєю Цркввоу , то єсть : По приповидáнью Евангелиј и хощъ ωвъ Црквъ скупа справити ωвъ правъ ωпщинъ Божью . Да ти исти вернии людиј бъдъ ванихъ тешкихъ невол̃ахъ самени н̃их ъ ътишєніє и ѳфа̃ніє имели : зовъ вероу вамє држалисє и да ωбстоје . Ωвимъ начиномъ и разоумомъ јеста ωбадва Апостола , свети Петаръ и Павалъ ωвє бесєдє потле тъмачила : Свети Петар, ā. Пет. на ē. тако говорі : Братьи ,ви јесте пришли (разъмеі по вери) ѫивомъ камику ІС̄Х̄ъ , коі јесть ωдъ людиј ωдьѣржень , при Богъ паки јесть биль изабранъ и племенитъ , и ви таканше како и живи камици јесте ъзидани , дъховна цркеа , и свето Рєдовнічство да бъдете доуховне ωфре ософрали , ки бъдъ Богоу приетни по ІС̄Х̄Є . И свети Павалъ , ā. Коринт: на ī. прáви : И самъ каконо јединъ мъдри зидарь мен сами прáві фъндамєнтъ постáвилъ , гледан всаки , како и што сѣрхъ зидá , єре ниткоре неморе нијединога другога фъндамента поставити , мимо тога , ки јесть постáвлень , коі јесть ІС̄Х̄Т . И ā. Коринт. на ǐ. прáви : Братьи , нещъ да незнате да Ωтци наши били јесъ подъ ωблакомъ , тере вси ésъ море прошлі, и вси ésъ подъ Мωнсеѻ̃ъ воблакъ и ѐморъ Кьрїѭєні, и вси

Н ЄСН ЄСѲ ЄДНѲ ДѲХОВНѲ ПЩОУ ІЛН , Н ЄСН ЄДНО ДѲХОВНО ПИТЬЄ ПИЛН , ѠНІ ПАКЬ ПНАХѲ ИЗЬ ДѲХВ НЄ КАМЕННТЄ СТѢНЄ , КОЇ НХЬ НАСЛѢДОВАШЄ , КОЇ КАМЕННТА СТѢНА БНШЄ КРНСТОУСЬ : ВЄЩЄ ПРАВН ПАВАЛЬ , КЄФЕС. НА Ѣ. ВН КЬРСТЬЇННІ , НИСТЄ ЮРЄ ВЄЩЄ ГОСТН Н ПРНШЛЦН , НЕГО ЇСТЄ ГРАЇННІ СВЕТНХЬ Н ДОМАЩН БОЖЬН , КН СТЕ ѲЗНДАНН ЗЄ҃РХЬ ФОУНДАМЕНТА ЯПѲСТОЛОВЬ Н ПРОРОКОВЬ, НА ѲГЛСКН КАМНЄ҃, КОН ЇСТЬ ІС҃Х҃Т , NАКОМЬ КО ГОДНРЄ ЗНДАЇЬЇЄ НЛН НАЧНЇАЇЬЇЄ СКѲПА СЄ СКЛОПН Н СПОЇН , ТО ГОРН РАСТЄ НА СВЕТН ТЕМПАЛЬ ѢГОСПОДНІ , ЗЄ҃РХЬ КОГА ХОЩЄТЄ ВН ТАКАНШЄ НАДОЗНДАНН БНТІ , НА ПРЄБНВАЛНЩЄ ПО ДѲХѲ СВЕТОМЬ .

ЗА ТНМЬ ПАКН І҃С҃Х҃Т МОЩНО ВЄРНЄ КРѢПН , КАДЬ ПРАВІ , Н ВРАТА ПАКЛЄНА (РАЗѲМЄЇ ѠПЩЕНСТВО КЬРСТЬЇНСКО) НЕТЄ ПРЄМОЩН : ПРН ѠВОН БЕСЕДН , ВРАТА , РАЗѲМѢТН СЄ НМА ЄСА ДЬЇАВЛА МЕШТРНА, МЦЬ Н ѠБЛАСТЬ . ЗАШТО ПОЛІ ВРАТЬ ЄСѲ ЛЮДН ЇНХЬ СПРАВНЩЄ Н СѢТЬ НМЕЛН Н ДРЖАЛН , ТЕРЄ СѲ ЇНХЬ НАН ВЕЩѲ МОЩЬ , СНЛѲ Н БРАНБѲ ЇЄРАТОМЬ СТАВНЛІ. ДА ѠВЄ БЕСЕГЄ ЇЄСѲ ТОЛНКАН , КАКО ДА БН І҃С҃Х҃Т РЄКАЛЬ . БН МОН ЄРНН , АКОСЬ ПРЄМЬ ДЬЇАВАЛЬ ЖЇНГА СЛѲЖЕБНИЦН , НЄВЄРНИЦН , ХНИБЄННМН ЗАЛНМН , ШЄГАВНМН , МѲДРНМН , ѲЧЄННЦН Н СНЛННЦН СѲПРОТЬ МЕНЄ Н СѲПРОТЬ ВАСЬ РАДН ѠВЄ ВЄРЄ , ЄАЗДА БѲДЄ ЇЄВАЛСЄ Н СТАЇАЛЬ , ВАСЬ ПРОГАЇАЛЬ , ЛОВНЛЬ , МОРНЛЬ Н БѲДЄ ХОТНЛЬ ЄВАНГЄЛІЄ Н ЄСНХЬ ѠННХЬ КОН ЄАМЄ Н

§.

СТОГА ПЕТРА ПЛАВ Ѡ МРСКНХ ВАЛОВ ВИЗДА СЕ ТОПН, АЛН ЗАТО НЕ ѲТОНЕ . КРСТЇНСКА ПРАВА ВЕРА ІМА ДОВОЛЄ НЕПРІЯТЕЛ Н НЕВОЛ, АЛН ЦНЦ ТОГА АН НЕПОГННЕ .

момѹ Евангелиѭ сероую , мене ѡчито спознаю и сповидаю, савсима затрти и погѹбити . Али нише тавь маѣ нимате се предь ѣнимь страшити , ни на мент , ни на сашон вер вам , двонти , сумѣати ни змѹтити : Зашто дьиавал са всими ѣега слѹжабници хоте погинѹти и погѹблени бити , моіе Евангеліе и ѡва саша вера вам , ваздa хоће ѡстати и премагати . Нрѹдь , Нерон , Диоклецијан , Максимилиан , Иулиан , и доста ѣних могѹщих Цесаров и Крал , ки єсоу доста ученикоов и Мученикоов ѹморили , вси єсѹ зло скончани , и ѣихова ѡбласть јесть савсима погѹблена и згинѹла . А паки Апостолоов и Мученикоов Наѹк и вера ѡщје сада на сентѹ пребива , и вавеки хоте ѡстати.

3. Што приповидаюи из Сто ега Евангелиа людем говоре то исто Гдн Бог наибесних потвр̃ює .

На сершеніе ѡвога Евангелиа ІС̃Х̃Т ѡбѣтоуіе ученикомь и крѣкен приповидање Евангелиа наредити и постасити , коіе ѡнь ѡведѣ имењіе ключе , Краљества небескога , зашто како се сключи хиже врата заклапаю и ѡткладаю , тако се єсим людемь зоснимь приповидаѣніемь ѡвога Евангелиа , ки мѹ сервю и Покороу чине , небеса ѡдкладаю и ѡдпираю . Ѡнимь паки ки се не хоте покорити , ѡдь зла чињења ѡдстѹпити и ѡстасентисе , праве Покоре чинити , ваІСЕСЯ невероватн , тимь истимь се небеса заклапаю и запираю. Врата бо небеска паки јесть самь ІС̃Х̃Т , ки говори ,

Неань

Нвань на і. Ѝ їєсамь євата ако тко по мнѣ ѐноу҃ тарь ѐлнзє , шхранѣнь бѫдє . Н шво шбѣтованѣыє шдь прнповнданѣын І҃С҃Х҃Т їє нанпрво досѐршнль на базменн дань , кн рече Япоустоломь . Нєань на ѝ. Прнмнтє дѫха свєтога , комѫ годнрє грнхє штпѫстнтє штпѫщєнн єсоу , акомѫіє задржнтє задржанн бѫдѫ . Потлє на Пєнтнкостнн дань,шво шбѣтованѣыє їєсть цєло надоплнль н сѐрьшнль , тада сѫ Япѫстолн н ѫченнцн заѥдно зачєлн шчн҃ то н повсѫда шдь І҃С҃Х҃Я прнповндатн . Шдь швога прнповндань їєсмо прьвѫ Недєлю по дѫхо҃ ѐн вєщє пнсалн.

Ня дяN Свєтє Мярнє Мандалєнє, прнповндасє шво Євань҃ гелїє, шдь Нєї правє Покорє, н шдь шбращєнья К҃І҃С҃Х҃ѫ : н шдь хнвє н превелнкє шбластн їд҃ нога шѯла Фарнсєа.

Лѫка. ҃З. Кяп.

ВОНО ВРНМЄ ПРОШЛШЄ ІСУСА НИКИ ОДЬ ФАРИСЕОВ ДІБІ ИЛ ШНМЬ. И ВЛИЗУЩИ ЁХИ ЖУ ФАРИСЕОВОУ, СЕДЄ ЗА СТОЛЬ: И ЄВО ЖЕНА КОИ БІШЕ ОГРАДУ ГРИШНИЦА . КАКО ПОЗНА ДА ІЄ ЗАСТОЛОМЬ У ХНЖИ ФАРИСЕИ, ДОНЕСЕ ШКРАБНЦУ ПОМАСТИ, И СТОЄЩИ ПРИНОГАХЬ НЄГОВИХЬ ОДЬ ЗАДА ПЛАЧУЩИ: СУЗАМИ ПОЧЄ МОЧИТИ НОГЄ НЄГА, И ЗВЛАСИ ГЛАВЄ СВОЇЄ ОТИРЛА ІЄ, И ЦЕЛОВАШЕ НОГЄ НЄГОВЄ, И ЗМАСТЬЮ ІЄ МАЗАШЕ . И ВИДЕЩИ ФАРИСЕИ КОНГА БИШЕ ЗВАЛЬ, РЕЧЄ САМЬ УСЕБЄ, ГОВОРЕЩЬ. ДА БИ ОВЬ БИЛЬ ПРОРОКЬ, СТАНОВИТО ЗНАЛБИ КОИ, И КАКОВА ЖЕНА ІЄСТЬ, КОИСЕГА ТИЧЕ, ІЄ, Є ГРИШНИЦА ІЄСТЬ . И ОДГОВОРИВШИ ІС СЬС РЕЧЕ КЇЕМУ . СИМУНЕ, ИМАМЬ ТЕБЄ НИШТО РЕЦИ. Я ОНЬ ПРАВИ: РЕЦИ ЖЕШТРЄ . БИЛАСТА ДВА ДУЖНИКА НИКОМОУ ЗАЇМНИКУ, ІЄДАНЬ БИШЕ ДОУЖАНЬ ПЕТЬ САТЬ

САТЬ ПНЄЗЬ, А ДРУГИ ПЕТДЄСЕТЬ: И КАД
НЄИМНІЇХУ ЧИМЬ ПЛАТИТИ, ДАРОВА ОБЄ̀Ѣ-
МА. НОУ КОІИ ОУДЬ ИХЬ РЕЦИМИ, КЄГА
БУДЄ ВЕЦЄ ЛЮБИТИ? ОУДОВОРИВШИ ШИ-
МОУЬ РЕЧЄ: І҃Ѕ МІ҃Ю ДА ОУЬ КОМОУ ВЕЦЄ
ДАРОВА, И ОУЬ РЕЧЄ І҃ЕМУ. ТИ СИ ПРАВО
СОУДИЛЬ: И ОБ҃РНУВШИСЄ К҃ЄНИ РЕЧЄ ШИ-
МОУУ, ЄИДИШЬ ТИ ОВОУ Ц҃ЄНУ? УЛИЗОХЬ
УХИЖУ ТВОЮ̀, НЄДА ТИ ВОДЄ НОГАМЬ М̊Ѣ-
ІИМЬ, А ОВА СУЗАМИ ЗМОЧИ НОГЄ̀ МОЇЄ, И
ѴЄЛАСИ ГЛАВЬ СВОЇЄ ОТ҃РЛА ЇСТЬ. ТИ НЄ-
ДА МЄИЬ ЦЄЛОВА, А ОУА ПОКЛЄ ПРИДОХЬ
НЄ ПРЕСТА ЦЄЛОВАТИ НОГЄ МОЇЄ. ТИ НЄ
ПОМАЗА ЕУЛЬЇЄМЬ ГЛАВУ МОЮ, А ОВА ЗМА-
СТЬЮ̀ ПОМАЗА НОГЄ МОЇЄ. ѴАТО І҃Ѕ ТЄБЬ
ГОВОРОУ, ОТПУЇЦАЮТСЄ І҃ОИ МНОЗИ І҃ЄЇЄ
ГРИХИ, ЄРЄ ЇСТ МНОГО ЛЮБИЛА. И КО-
МУ СЄ МА҃Є ОТПУЇЦА ТА МА҃Є ЛЮБИ. И РЕ-
ЧЕ І҃ОИ, ТЄБЬ СУ ТВОІИ ГРИХИ ОТПУЇЦЇЄНІ.
И ПОЧЕШЕ ОУИИ КИ БИХУ СКУПА ЗА СТОЛО҃
ГОВОРИТИ МЕЮ̀ СОБОМЬ. КОИ ЇСТЬ ОВІ,
КОИ ОЇЦЇЄ И ГРИХЄ ОТПУЇЦА? И РЕЧЕ К҃ЄЕ,
НІ: ВЄ́РА ТВОЇА ЇСТЬ ТЄБЬ СПАСИЛА, ПОИ-
ДИ УМИРУ.

Шесога Евангелиа Науци и ѹтишенiа.

Д.
Кі хще вБожю
милот прити
и ѣтон истон
шстати : та се
Держи какосе
Мчрiа Магда-
лина Держаше.

Бяховомь данашнемь Евангелию имамо iедань
селе лѣпь и користань Ексемпаль и Наукь, шд
праве Кьрстьянске Покоре. Ере права Евангелска
Покора саосних трних делних стоiн, како iесмо
шдь не такоiе на третоу Неделю по Духовi гово-
рили. Напрво, распознанью и скрушенью гри-
ховь : Потомь спрасон Бри сaiсх. Трето с-
iедним носним поштенимь жнелiенью. Шси три
потребни дѣлi кпокорi, iесть шва данашна гри-
на Жена всебе имела. Да iесть шна шво право
спознанiе гриховь, прав жалость и скрушенiе
имела, боiла сеiе гнева и проклетства Божiега:
Свидочаство даю не плачь и слзе, и коiа се iесть
тако пред Iсхрстомь умилено и покорно Держа-
ла, И самь Iсх, ки нон говораше, Теби соу
твоiн грихи штпущени. Шдь неiе вере, да iесть
веровала да Iсх iе та прави Сынь Божьи, и да
шбласть има нон и всимь скроушеним жалость з
нимь грешникомь, и да хоще грихе штпустити,
самь Iсх свидочи зовоу прилкоу шдь швих
двею дьлжниковь, и ки кнон говораше, вера
твоя iесть тебе шхранила, поиди смироу, и не
течeные и хоiеные за Iсхрстомь, и шдь не по-
чета новога житка и поболшаньа, свидочаство
даю

Дáю Не єелнка любáєь сѹпроть ІС̄Х̄ѳ, н коѥ ѥсть спомастью, ско҃ю се ѥсть до сада блѹдницкомь н врагоу лѣпа чнннла, ноге І҃Х҃Т҃ѳ ѹмнсала н мазала, н жНе власн сконмн се ѥсть пѣрво дичнла, Не Негове ноге сѹшнла н ѡтнрала. Я нкн ѡдь Марне Мандалене пншѹ, да по ѥ҃знесенью Іѹсовомь ѥ҃небеса ѥсть ѥпѹстнНі пребнвала, нехтніше нног дарь ѥеье ннѥдного мѹшкога спола ѥ҃очн поглѣдатí.

Ѡвѥ беседе, кадь І҃С҃Х҃Т҃ Нфарнзеѥ говораше, Нон (разѹмен ѡвон грншнніцí) мнозн грнсн éсоу ѡдпѹщенн, éре ѥсть много любнла, ннмаюсе тако разѹметн, како ннкн неѹченн Пређнкачí н частн Іѹнрстовѥ непрнятелн, тѹмаче, кн правѥ: да Марна Мандалена, нн лнсто самѹ верѹ прощенье грнховь добнла, него зато, н стнмь зашто ѥст много любнла, н добра дела чнннла, зато говоре, да самѹ верѹ непрндемо ѥ҃небеса, него намь Не потрнбно Бога любнтн, нашнга блнжНега, н добро чнннтн. Таково тѹмачење, таковь разѹмь, н Навкь Не крнвь н хнбень. Зашто Марна Мандалена, нн нніедань Светаць, нн Светнца нног дарь нн єдовомь жнвотоу толнканше н наплне сѣршно Бога любнль нн свога блнжНега нí толико добра ѹчннль, да бн то нсто толнко вредН н достойно бнло н вадало, да бн Богь зато дѹжань бнль датн жнвоть вечнн. Ере єсн Светн

ѥсѹ

ѥ.
Грншніца радí тога кад нон мнозн грнхн ѡтпѹщенн нсѹ, зато ѡна опет І҃С҃Х҃ТЯ такоѥ много любáше. Нлост Божн Не ѹзрок сенга ѡдпѹст, ка, а не наша доброта, праенца, любав нлн наша добра дѣла.

ієсѵ молнлн , ѡтпѵстн намь дѵге наше , то ієсть: Ѡтпѵстн намь кн ієсмо твоіе заповеді престѵпілі н кн нисмо твонхь заповедн наплне ѣржалн , нн створнлн што ієсмо бнлн дѵлжнн , н зовѵ данашн҃ью прилнкѵ ѡдь ѡенхь денхь длжнкоєь ІС̄Х̄Т ѡчнто свѣдочастео даьіе , да сен людн ієсѵ дѵжнн н грешнн предь Богомь , тере данхь немогоу платнті ні занѣ задоста ѵчннті , негонмь Богь ради свога Снна заостѵнь нзь мнлості все грнхе ѡтпоуѱа . Прн томь ѡва прилнка таковіе задоста свѣдочастео даіе , да ѡва права Кьрстіънска любавь ка ІС̄Х̄Тѵ н своmоу блнжнѣмѵ стопр҃а по ѡтпѵѱанью грнховь нсхаіа тере се нсказоуе . Н ІС̄Х̄Т ѡвде ѣданашнѣмь Евьгелью , ѡсь сеон ѡдговорь ѡбраіа , ради ѡвога сеога владаеца , кн га бнше владаль Снмоуна фарнзеіа , кога ѡнь ѡвде , ради нѣга хнвбеностн н непокоре лѵто каз҃а , тере кнѣмоу говорн , да бн тн твоіе грнхе право спозналь како соу предь Богомь велнкн , н занѣ се Божьега с̄рда баль , тако бн тн саме ве- ровааль, проѱеные грнховь прн мени нскаль , н ме- не любнль , како ѡва Жена верouіе , да ім могѵ н хоћоу нѣ грнхе ѡтпѵстнті , затоме ѡна тако м̊ь- но любн , коін самь нѣ грнхе ѡтпоустнль . Я ті саме не вервіешь , нн прн мені нѱешь мнлостн Бо- жьіе , зато тн мені нііедне праве любавѣ нисн нс- казаль. Да ѡва вера ва ІС̄Х̄ я сама нась спасене чн- нн ,

нн, а не наша любавь нлі добра дѣла, ісмо ѣ предесловію сндочнли, н ѣпостнли н ѣкатехнз мнхь ѣдоста местнхь говорнли.

Ѕ.

Данашнє длго євангеліє нан еще говорн, каковѣ шіге, мнслн н натѹ рѣкст ісхт, грншнцн, кі нанѣбо прндѹ? Н проклѣтн лі цемѣрн нлі хін цн.

Швн трн людн, шдь кнхь данашн̑є євангеліє говорн, нмаюсе шн̑нхь швнчаємь, дѣломь н дѹговань̑ємь добро замнрнтн, швь пр̑вн чловнк ість ісхт: Та нстн швдѣ на швомь сентѹ шдь своіє превелнке мнлості н доброте веснмь людемь, малнмь н велнмь грншнкомь, кн Покорѹ чнне н ван̑ь вер̑ю, за шстѹн̑ все грнхє штпѹсща. Друган ловнкь ість. Шва грншна ж̑ена, шна ість спознала, пошѹтнла ѣсвоіон вестн, н своє грнхє жалювала, вер̑овала ість прабо єаісхя, да шнь м̑ре н хоще н̑ѣ грнхє штпѹстнтн, нзбавнла се ість грнховь, свон стань н жнвл̑еньє променнла, н шбратнласе шдь зла на добро, зачела ість право ісхя н н̑еговѹ бесѣдѹ любнтн. Швь треті чоенкь ість та фарнсен лнцемѣрь, добарь н светь се д̑ржн н чнні, ж̑ега добрнмі дѣлі се днчі, здѹгнмн се рѹга, себе нн свонхь грнховь не спозна, за ісхя, нн за н̑еговѹ мездѹ, ні заслѹженьє не пнта н не марн, шстаіє тако хнвбень н не-
прнятель Ісѹ̑рстовь. Пред тако-
вѹ шхолню н хнвбѹ шбарѹн
нас ісхт, ямєн.

НА СВЕТОГА ЈАКОВА А;
ПОСТОЛА ДАНЬ, ПРИПОВИДАСЕ ЕВАНГЕЛИЈЕ,
ОДЬ ОХОЛНЕ И ПРЕГОВАРАЊЕ ОВНХЬ А,
ПОСТОЛОВЬ, КОИ БИ МЕЮ ЊИМИ НАН
ВЕЋИ ИМЕЛЬ БИТИ, ВА ІСОКР;
СТОВО КРАЉЕСТВО.

МАТ. К. КАП.

ВОНО ВРИМЕ: ПРИ;
СТОУПИ ІСОСОВ
ЈАТИ СИНОВЬ ЗЕ;
ВЕДЕОВЊ СА СИНІ
СВОИМИ КЛАЊА;
ЮЋИСЕ, И ПРО;
СЕЋІ НИШТО ОД
НЬГА. А ОНЬ ГЕ;
ЧЕ ОНОМ. ШТО ХОЋЕШ? РЕЧЕ ЊЕМОУ. РЕЋИ
ДА СЕДОУ ОВА ДВА СИНА МОЈА, ЈЕДАНЬ НА
ДЕСНОУ, А ДРОУГИ НА ЛЕВОУ ТВОЮ, ОУТВО;
ЈЕМЬ КРАЉЕСТВОУ. ОДГОВОРНЕШИ ТАДА І;
СОС, РЕЧЕ: НЕЗНАТЕ ШТО ПРОСИТЕ. МО;
РЕТЕЛИ ПИТИ ЧАШОУ, КОЮ Ја ИМАМЬ ПИТІ,
И КРСТОМЬ КРСТИТИСЕ, СКОНМЬ САМЬ Ја
КРІЈЕНЬ?

КРІЇЄНЬ? ПРАВЄ НЄМѠ: МОРЄМО. ЯѠНЬНМЬ РЄЧЄ. ЧАШѠ МОЮ ЗАИСТО ХОЩЄТЄ ПИТИ, И СКРСТОМЬ СКОНМЬ ІЄСАМЬ І҃Н КРІЇЄНЬ КРЬ; ЇЇЄНИ БѠДЄТЄ, А СЄДЄТІ НА ДЄСНОН МОІОН, И ЛЄВОН МОІОН НЄ ПРИСТОНСЄ МЄНИ ДАТИ, НЄГО ѠНИМЬ КОНМЬ ПРИПРАВЛѢНО ІЄСТЬ ѠДЬ ѠТЦА МОГА. И КАДЬ ѠСТАЛИ ДЄСЄ҃Т СЛИШАЛИ БИХѠ, РАС҃РДИШЄСЄ НА ДВА БРА; ТА. Я ІС҃ЬС ИХЬ ДОЗВА К҃СЄБІ, И РЄЧЄ. ЗНА; ТЄ ДА ПОГЛАВНЦЄ ПОГАНСКЄ ВЛАДАЮ Н҃И; МИ, И КОН ВЄЛИКИ ІЄСѠ, ѠБЛАСТЬ ИМАЮ С҃ВРХѠ Н҃ИХЬ. ДА НЄЩЄ ѠВАКО МЄЮ ВАМИ БИТИ, НЄГО КОН ГОДИГЄ ХОТИТИ БОУДЄ ВЄЛИКЬ БИТИ МЄЮ ВАМИ, БѠДІ ВАШЬ СЛѠ; ГА. Я КОН ХОТИТИ БѠДЄ П҃РВИ БИТИ МЄЮ ВАМИ БѠДІ ВАШЬ РАБЬ. КАКОНО СИНЬ Ч҃О; ВНЧАСКИ НЄ ПРИДЄ ДА МѠСЄ СЛѠЖИ, НЄГО ДА ѠНЬ СЛѠЖИ, И ДА ДѠШѠ СВОЮ ПОДА, НА ѠДКѠПЛѢНЬЇЄ ЗА МНОЗИХЬ.

Ѡвога Євангелїа Наѹци и ѹтѣшенїа.

Ѡво данашнѣ Євангеліє говорн ѡдь ѳлнко; га лѹкаѣстеа нлі маѳкамѣѳта и грѳховь ѡ; ѳнѭь Ѧпѹстоловь, ѡдь нѭь нераѕѹма ѡхолнє, за; ѳндости

д.

Правн вірни Хрстьмі шібкі и немощни ѹвє рн, нераѕѹмни

и грешници к соу . Да ѡни ѭих немощ сѵ; против Бога спознаю , врхѣ нее ѭемѵ сказда тѣже, поустисе Дѵхѵ светомѵ, Божиемѵ словѵ карати и поѵчити .

ендости и карайи . Дѵхь светн ѣсветомь Пнсмѵ Светце тако енсоко и сасним не хвали , како но фратрн вьинхь лажнненхь пнсмѣхь шдь ѭнхь пишѵ и продикѵю, како да бн нигдарь нніednога грнха нестворили , и жнихь добротѵ себе и дрѵгнмь небеса добили , и проч. Ѡви любезнивн я, пѵстоли и есн Светн ѣсѵ тако добро каконо и ми любасе и милостн Божые , заслѵженьи Іисѵ̀рсто; ва , и проѭенья грнховь потрѣбовали и достнгѵли . И прн томь нмамо ѡво ѵтѣшенье , ако ми таканше премь всега Пнсма на пло неразѵмнмо, И на себе ва ѡвомь животоу лѵкавства и поманѵканьи ѣѵтнмо, кдь се листо дамо карати и словомь Божьнмь напѵтнти и наѵчити , тако намь Богь нзь милостн , ради Сина свога , наше поманкание и грнхе , коие хотещь , и волно не чинѵ; мо , хощесе чинити невидети и отпѵстити . да листо не чинимо ѡнако , како нѣки непаметни злн люди , ки се недадѵ наѵчити и напѵтити , нн шдь крнве хинбене бере ѭправон довести , нете послѵшати нн прнети правога Евангелскога Наѵ; ка , ѣсѵ непрнѣателн светога Евангелиа , ере говоре , да нехоте нметн ѡве нове Лѵтерске вере , да хоте еровати , како ѣсоу ѭнхь стареи еровали , и проч. И таковн ѵбозн несрнцинн люди, сами незнаю што вервю , неразоумнѭ Катехисма , нн нѣдногa Евангелиа , Таковь зали ѭнхь соли не; разѵмь

разѹмь хоще Богь каратн н каштнгатн звечнимь
ѡгнемь, кадь нисѹ хотнлн нн Сина Божьега, ні
Апѹстоловь, нн Пророковь послѹшатн, тересе ѿ
нихь праве вере ѹчнтн.

ІС҃Х҃Т на ѡвѹ крвѹ н неразѹмнѹ прошнѭ ѡвнхь
дєню ѹченикоу, коіи бнста рада велика Кнеза на
ѡвомь свнтѹ, н сѣрхь ѡвога караньн н завндос-
тн ѡвнхь другнхь десеть Апѹстоловь, јесть А-
пѹстоломь свнмь прнпосндавцемь н Кьрстьянном
јединь лѣпь ѡдговорь н јединь потрєбань, корнс-
тань Наѹкь дань, да всакі верні, а наластнто
Продникач, кон хоще васвоіемь дѹховнимь небес-
кимь Краліестєѹ праві властєлинь, н велнхь Кнеѕ
бнтн, томѹ јесть потрнбно на ѡвомь свнтѹ ра-
дн вере ваІС҃Х҃я, н ѡнга Евангелія многѹ днеоу
кѹпель коушатн, н много кисело н ѫлѫко питьіе
пнтн: То јесть: Нѣмоу јесть потрнбно велике н
всакоіаке невол҃е н тѹге с҃трпѣтн н ѡбстатн. Ере
кон рады праве вере ваІС҃Х҃я правн небескн власте-
линь нлі граінимь постане, томѹ нстомѹ се јест
сонсковатн здьнвлѡ҃ зоєй҃ сентѡ҃ н ѫнга влаїоу
пльтью, по все ѡнга дні. Прнтомь бнтнмѹје ѹмн-
лѥню н смерѫ, слѹжнтн н всакомѹ чловекоу до-
бро чнинтн, савсимь чимь нан веще море н зна.
Ере ІС҃Х҃Т Синь Божьн, се јесть такоіе савсима по-
нижнль нась рады, н намь слѹжнль н добро сте-
рнль, не златомь нн сребромь, него ѫнгосимь

 влаїнмь

Є.

Правн крстіа-
нн цнцнних ве-
ремнаю ѹфа-
тн нли чекатї
добра жнтка
н велнка бла-
га на ѡвом сві
тѹ, него дово
лє невол, да
нанебесних бѹдѹ
ѹжнвалн са ві-
рі все доброте-

ВЛАЩИНМЬ ЖНЕОТОМЬ, КАКО ОНЬ САМЬ ВЕДЪ ГОВОРИ КИ ПРАВН: СИНЬ ЧЛОВИЧАСКИ НЕ ПРИДЕ НА СВИТЬ ДАМУСЕ СЛУЖИ, НЕГО ДА ОНЬ СЛУЖИ, И ДА ДУШОУ СВОЮ НА ОДРИШЕНЬЕ ЗА МНОЗИХЬ.

Ѓ.

ІС̄ХТ НЕ РАДИ МНОГА НЛІ ПЛАЩЕ И РАДІ РОЖЬКОВ, НЕГО КОМУ ПОПРАВДЕ ПРИСТОИ, ДАІЕ КРАЛЕВСТВО НЕБЕСКО.

ОВЕ ІСӮРСТОВЕ БЕСЕДЕ, КАДЬ ПРАВИ, МЕНИСЕ НЕПРИСТОІН ДАТИ ВАМЬ СИДЕТИ НА МОІН ДЕСНИЦИ, НЕГО ОНИМЬ КОИМЬ ЄСТЬ ПРИПРАВЛ̄ЕНО ОДЬ ОТЦА МОГА, СЕ ИМАЮ ПРАВО РАЗУМЕТИ. ІС̄ХТ ВЕДЪ САДА НЕ ГОВОРИ ОДЬ СВОГА БОЖАСТВА, МОЦИ И ОБЛАСТИ, КЪ ОНЬ ЗАІЕДНО ЗБОГОМЬ ОТЦЕМЬ ВАВЕКИ ИМА, КИ МОРЕ ТАКО, КАКО И ОТАЦЬ, КОМЪ ОНЬ ХОЩЕ ДАТИ ЖИВОТЬ ВЕЧНИ: КАКО ИВАНЬ НА І. САМЬ ІС̄ХТ ГОВОРИ: ОВЦЕ МОІЕ ГЛАСЬ МОИ ПОСЛУШАЮ, И ІА ИМЬ ДАІЕМЬ ЖИВОТЬ ВЕЧНИ: И ИВАНЬ НА Ѣ. ГОВОРІ: КАКО ОТАЦЬ ДѢЛА, ТАКО ІА ДЕЛАМЬ: НЕГО КРИСТУСЬ ОВДѢ ГОВОРИ, КАКОНО ПОСАЛЬ НЛІ СЛУЖБЕНИКЬ БОЖЬИ. ДА СЕ ИМУ НЕПРИСТОИН НИЄДНОГА ДРОУГОГА ИЗВЕЛИЧАТИ НЕГО ОНОГА, КОГА ЄСТЬ ЦЕЛО БОЖАСТВО НА ВЕЛИЧАНЬЕ СПАСЕНЬЕ ОДЛУЧИЛО. ТО ЄСТЬ: ЛИСТО ОНИХЬ КОИ ВАІС̄ХЯ БУДУ ВЕРОВАЛИ, ИЕГА И ИЕГОВО СЛОВО ОЧИТО СПОЗНАЛИ, ВСАКОИКЕ НЕВОЛЄ РАДИ ВЕРЕ ВАІС̄ОСЯ ТРПЕЛИ, ТЕ ИСТЕ ХОЩЕ ІС̄ХТ ИЗВЕЛИЧАТИ, А ИНАКО НИЄДНИХЬ ДРОУГИХЬ.

NЯ ДЕВЕ ЖЯРНЕ ВЪNЕСЕNЇА

ДАNЬ ПРНПОВНДАСЕ ЕВАNГЕЛИЕ, КАКО ДВН СЕСТРН ЄСѪ ІС̄ХЯ ГОСТОВАЛЕ, Н ДА ѠNА КОИ ЇЄСТЬ N̄ЕГОВѪ ПРОДНКѪ ПОСЛѪ; ШАЛА ЇЄСТЬ N̄ЕМОУ NАН БО; Л̄Е СЛѪЖНЛА НѪ; ГОДНЛА.

ЛѪКЯ І. КЯП.

ВОNО ВРНМЕ: ВЫNНДЕ Н, СѪС ѪNНКН КАШТЕЛЬ, Н ЖЕNА NѢКА НМЕNѺЬ ЖАР; ТА ПРІИГА ѪХНЖѪ СВОЮ, А ѠВОН БНШЕ СЕСТРА НМЕ; NОМЬ ЖАРНИ, КАѠЇЇЕ СН; ДЕЦІН ПРННОГАХЬ ГОС; ПОДЬN̄НХЬ ПОСЛОУШАШЕ СЛОВО N̄ЕГОВО: Я ЖАРТА NАСТОИШЕ Н БѢ ВЕЛЕ СК̄РБNА СЛѪЖЕЩІ N̄ЕМѪ: КА СТА, Н РЕ; ЧЕ: ГОСПОДННЕ, NЕМАРНШ ДА СЕСТРА МОИ ѠСТАВН МЕNЕ САМѪ СЛѪЖНТН? РЕЦН ЗАТО N̄ОН ДА МН ПОМОРЕ. Н ѠДГОВОРНВШІ РЕ; ЧЕ N̄ОН ІСѪС: ЖАРТА ЖАРТА ВЕЛНКО СЕ СК̄РБНШЬ

ПРАЗАНИЧКИХ ЕВАНГЕЛНОВ,
СКРБНШЬ Н МНОГО СЕ ТРУДНШЬ : ЄДНО ПА-
КН ЄСТЬ ШТЬ ПОТРНБЕ : ЖАРНЇА ЄСТЬ НАН
БОЛН ДѢЛЬ ШБРАЛА , КОН НЕЩЕ БНТЇ ШДЬ
НѢЄ БАЗЕТЬ.

Шеога Евангелїа Наѹцн и ѹтѣшенїа.

А.

Дѣва Марїа їс-
ли ѹмрла нли
не небо взнесе-
на, Сто пнсмо
стамовнто
нништар не ка-
же н нѣговорі.
Моісїа сам Бг
погребе. Дев:
на л̄ д̄. Цнц
да тн нразѹм-
ни люди із ни
тѣла Богене-
маю, и шнімі
Поганство до
свершвати.

Шд шеога дѣве Жарне шдѣлѹченна, како соу
ēсн Апѹстолн прн нѣ Смрті бнлн, н како је
потле стеломь ēнебеса ēзнесена, н другнхь дос-
та несподобнхь н Ідолскнхь нлі Погањскнхь рі-
чн, јесоу нкн фратрн н Попн радн свога прѹда н
добнтка, доста басни смнслнлнсе, н ēлегендє
нлі Пнсма постављн. Свето Пнсмо шдь дѣве
Жарне јелі ѹмрла нлі не, јелі закопана нлі не, ніш-
таръ не говорн. Свети Еролнмь јесть ēдннхь
Книгахь кнмь се селнко не верѹје чталь, да дѣве
Жарне гробь јесть бнлъ праздань нашасть, зато се
верѹје, да јесть зѣдѹшѹ н стѣломь ēнебеса ēзета,
кадь је Богь Еноха, Жонсеа, Ілнју н потле се са
Іс҃ѹ҃рстомь заједно доста светнхь шташь зѣдоу
шѹ н Тѣломь ēнебеса свзель, велнко веще н бр̄же,
јесть Богь радн Снна свога дѣвон Марін часть
н добротѹ нсказаль. Старн ѹченнкь Епнфаннюсь
ēтветон Книгн, са другомь дѣлѹ, на п̄н̄. н п̄ф̄.
Кап. сѹпроть Жарнске Еретнке, лѣпо, право н дос-
та пнше, Како се нма дѣва Жарна право почтова-
тн,

ТИ, а НЄ МОЛИТИ, НИ ДРЬЖАТІЮ ЗА БОГА, И НЄОФРАТИ ЙОН НЄ ЖЬРТЄЂ НОН ПРИКАЗНЄАТИ, ІЄСМО ТАКОІЄ СЬПОСТИЛИ, НА ДѢВЄ ЖАРНЄ ДАНЬ ЄКОРИЗМИ ГОВОРИЛИ, ѠНДЄ ЧТИТЄ.

ѠДЬ ѠВОГА ГОСТОВАЙЬА И НА СТАНЬ ПОВЛАДАЙЬА, КОІЄ ІЄСТА ЖАРТА И ЖАРНА, ЛАЗАРА (КОГА Й ПОТЛЄ ІС̄Х̄Т ѠДЬ СМ̄РТИ ЗЬБѸДИЛЬ) СЄСТРЄ, ѠВОМѸ ІСѸСѸ НАРЄДИЛЄ, СЄ ѲЧИМО, ДА ИМАМО ТАКАНШЄ НЄЗ̄НАНЄ, ТѸІЄ, ПѸТНИКЄ, ПРОГНАНЄ, ѠПЛЄЙ̄ИНЄ, ПОЖЬГАНЄ И ѲБОГЄ ЛЮДИ А НАВЛАТНТО ПРИПОВНДАЄЦЄ, ДОБРО ВОЛ̄НО, ЗВЄСЕЛЬІЄМЬ НА СТАНЬ ЙНМЬ СТРЄЩИ, ДАТІ И ПОДИЛИТІ ѠДЬ НАШЕГА БЛАГА БОЖЬІЕГА БЛАГОСЛОВА, КОЛИКО НАНЄЩЄ МОРЄМО, ЗАЧЬ ТАКОВО ДОБРО ДѢЛО, И ТАКОВА СЛѸЖЬБА ІЄСТЬ БОГѸ ѲГОДНА. И САМЬ ІС̄Х̄Т НА СѸД̄Н ДАНЬ ХОЩЄ ѠВО ГОСТОВАНЬІЄ ЄРЙНИМЬ И ІЗАБРАННМЬ ѠБИЛНО ПЛАТИТИ, И ХОЩЄ РЄЩИ, ШТОГОДНРЄ ІЄСМО ѲБОЗНМЬ ЙЄГА РАДИ ѲЧИННИЛИ, ТО ІЄСМО ЙЄМѸ САМОМѸ ѲЧИННИЛИ. Мат. НА Ѕ̄ Є̄. Кап. ЗАТО ССЄТИ ПАВАЛЬ ВЄЛИ Є̄СНМ КЬРСТИАНОМЬ, ЙЄВРЄАНОМЬ НА Г̄І̄. Кап. ДА ДОБРО ВОЛ̄НО ПОТРЄБЙНХЬ ЛЮДІ НА СТАНЬ ПРИНИМЛЮ И ГОСТѸЮ Є́РЄ ЯВРААМЬ, ЛОТ, ТОБНѦ РАДІ ІЄСѸ ТѸІЄ ЛЮДИ НА СТАНЬ ПРНІМАЛИ И ВЛАДАЛИ, ЗАТО ІЄСОУ ТАКАНШЄ И ЯНГЄЛИ КЙНМЬ НА СТАНЬ ХОДИЛИ, ТЄРЄ СѸ ѠВО ЙНЬ ВЛАДАНЬІЄ И ГОСТОВАНЬІЄ ЙНМЬ ѠБИЛНО СЬРНОУЛИ, ЧТИТЄ. РОДОВЄ НА ЙІ. ѲІ. ТОБНА НА Є̄. Є̄. Й. А̄І̄. Є̄І̄.

Є.

Колико крат слово Божіе пріемо. К Божін мизи достойнѡ прет ѹпимо, ѹбогим людем добро ѹчинимо, тако сазда и толікоіе крат ІХТЯ гостим.

Делатї, господ҃ дарити нслужі ти нашон дрꙋ жини и другꙋ людем имамо. Да нан прво и предвснмн ри чамн имамосѧ нс правога прї повндамъ прве вере научити. вверꙋ самꙋ, до бнмо небеско благо, ко нї бꙋде ѿ нас нїг дар базето.

Потомь кадь ІСЏС прави, Марта Марта велн косе сѣрбишь и многосе трꙋдиш, ждно пакн ѣ ѡдь потрибе, Марна ѥсть нли боѣн дѣль ѡбрала, кон неще бити ѡдь ѣ базеть. Зосимн бесѣдами ІС̄ХТ зато домаще снаге и дꙋговаѣ, хижьнога дела и сѣрби не ѡдмеще и не кара. Ере ждне ере не жене домаще и хижьно и трꙋдь ѣлюбасе и ѣс трахꙋ Божьимь кадь свомꙋ мжи, дицн и ѡбитеѣ лн стреже и слꙋжи, сѣрби и ꙋмнила, ѥсть Богоу еще ꙋгодьно, него фратарско и Колꙋдричько дѣ ло ѣилоштрих: Безь домаще и хижьнога дѣ ла и послованьа немогоу Законѣици ни нидни людн на свети скоупа пребивати, безь фратать и безь Колоудриць моремо добро бити, жвети и ѣнебеса прити. И дꙋхь свети по Саломꙋнꙋ, Прит че на л̄а. Добре, разꙋмѣе домаще Жене нл̄і Гос поіе, коіе рано ѣстаю, делаю, се трꙋде, предоу, челадь свою и дрꙋжинꙋ на дѣло и работꙋ прига ѣаю, дитцꙋ ѡблаче, реде и ꙋпригодьно ерме нхь питаю, и прочь. много х̄ѣалн. И свети Павалъ правн. ā. Тимот. на ē. Ід хощꙋ да мл̄аде ѣдовн це и жене се мжи дадꙋ, дитцꙋ гоіе, и да хижꙋ сѣаг̄ꙋ верни реде, и прочь. Него ІС̄ХТ вадашѣемь Евангелію и дрꙋгдѣ, шво послꙋшанне божьега слова, за нан вещꙋ, болью, корнстнею и потрѣбнею, и за нан вещꙋ Божью слꙋжбꙋ, цѣни, нма и држи. Како таканше дрꙋгде говорн, Мат. на ѕ,

Ищите

Їѿнтє нанпрво кбалыєствo Божыє н правицѹнѣго ѹ всє тодрѹго вамь прнданo бѹда. Н Лѹк. на її. Блажєнї н звєлнчанї єсѹ ѡнн, кої слово Божыє послѹшаю и ѡхранє. ІС̄Х̄Т ѡвдѣ н дрѹгдѣ ѹчї, єван н ѡпомина, да людн нмаю нанпрво н нан вєщє сѣрѣтн и пнтатн за правѹ вєрѹ, за правo спознаѵнє Божыє, ѣкомь стоін н ѹздржнсє жнвоть снчєнн. Неан. на з̄ї. говорн: Ѡва права вєра єсть сама єдина рнчь, правo благо, ко члов҃нка нзвєлнчa, тога єсть всакомѹ потрѣба. Nѹ, такovoу вєсѹ добнєамo лнсто послѹшаюшь н чтѹщн слово Божыє, ѢРнм. на ї. Сама вєра ч҃овнка чнnн са вснмь нєга добрнмь днѣмь Богѹ ѹгодна и прїєта: Езь ѡвє вєре пакн єсть ч҃обнкь всако нєго вo днѣныє, молнтвє, постн и задѹштво чнсто и сдєснма грнхь. Рнмл. на ѯї. Да бн дѣва Марїа вьѣ Снна ІС̄Х̄Я, н вьѣга бєсєдє нє бнла вєровала нон бн ношєныє и доєныє (коѭ єсть Іс҃ѵѢрстова телєсна матн) ннштарь нє прѹднло нї вьнєбєса помагало. Каконо ѡдь тога свєта Єлнзабєта свндочаство даіє, коѭ Ѣдѣвєн Марнн говорше, Лѹк. на ѯ. Блажєна єсі тн, ка снвєровала, зашто досѣршєна хотєнтн, коѭ тн сѹ ѡдь Господнна рєчєна.

ПРАЗДНИЧНИХ ЕВАНГЕЛИЙ,

НА СВЕТОГА БАРТОЛОМЕЯ
АПОСТОЛА ДАНЬ, НРИПОВИДАСЕ ЕВАНГЕ-
ЛИЄ, ОДЬ КАРАЊА И ПРЕГОВАРАЊА ОЧЕ-
НИКОВЬ, И ОДЬ ІСОУ̀КРСТОВА О-
БЕТОВАЊЬА, ОНИМЬ КОН
ОУВЕРИ ДО КОНЬЦА
ОСТАНОУ.

ЛОУКА. КѲ. КАП.

ВОНО ВРІМЕ: ОЧИНЄНО БЄ ПРЕГОВАРАЊЬЄ МЕЮ ОЧЕ-НИЦИ, КОНБИСЕ ВЕЦІ ОБ-НИХЬ ВІДЕЛЬ. И ОНЬ РЕ-ГЕ НИМЬ: КРАЛІ НАРОДОВ ВЛАДАЮ НИМИ, И КОН ВЛАСТЬ НМАЮ СЕРХОУ НИ ДОБРО ЧИНЦИ СЕ ЗОВОУ. ЯВИ ПАКИ НЕ ТАКО, ДА КОН ВЕЦИ ЄСТЬ МЕЮ ВАМИ БОУДИ КАКОНО МЛАЊ: А ОНЬ КОН ЄСТЬ ПРЕД, БОУДИ КАКОНО СЛОУГА ВАШЬ. КИБО ЄСТЬ ВЕЦІ, ОНЬ КОІ ЗАСТО-ЛОМЬ, СНДІ НЛІ ОНЬ КИ СЛОУЖИ? НИЛИ ОНЬ КОН СНДІ? ІА СТАНОВИТО МЕЮ ВАМІ ЄСАМЬ,

Ісамь, каконо онь кн слоужн. Внѣ істе кн прѣбисте самномь внапастѣхь монхь. Н ін вамь ожалоучоую, какоѣ одлучнль менн отаць моі Кралѣство, да істе н пнете сѣрхѹ стола мга ѹ Кралѣствоу моіемь: Н снднти боудете на прѣстолѣхь, соудещи двинадесте колнь Нздраелскнхь.

Ѡвога Евангелїа Наѹци н ѹтншенїа.

Ѡд невазѹма, свадѣ, завндості н ѡдь грнхн н помайкаѣьн ѧпѹстоловь ієсмо на свѣтога Їакова н пѣво на свѣтога Томѣ дань, по Томь на пѹстнѹ Недѣлю, н єьпонедѣлн по вазмѣ доста говорнлн, ондѣ ѡдь ѡвога данашнега ѧпѹстолскога несподобна н неѹмна каваѣьа, што се мн нзь тога нмамо ѹчнті, н каково ѹтншенье нзь ѣега вазѣтн, нанті хощете. а. ѹченнци бн такоѣ ѹпоча ѧ ѹ велнкі Господн рцан бнлн.

Зовнмн бесѣдамн, кадь ѧпѹстоломь говорн: Кралѣн народоєь владаю ѣнмн, н кон єласть нмаю сѣрхѹ ѣнхь, добро чнницн се зовѹ, а єн пакн не тако. ІС̄Х̄Т ѹчн н ѹченнкомь правн, єснмь Продпкачемь, Бншкѹпомь н Плебанѹшомь, како єѹ ѡбласть, н каково господство онн бѹдѹ на ѡвомь сентѹ нмелн, да небѹдоу людн снломь, смечн, ѣ. ІС̄Х̄Т не говорн кПетрѹ Нсан на ѕ. ї. тѣпн, мѹчн, бнн, колі, ѡ. бесі, сажгн мі ѡвце. Nего пасші, чѹван, ѹтѣші н кртті ѡвце мі, н іхѣ; це моі.

емечі, скопьемь, спѫкшамн нн зогнѣмь, нн сохамн, нн звѫзѫ, вѣерн н подь Краљѣство Іѫсово вошалі нн владалі, н зоеѫ моьѫ н снлѫ прогањалн, да људі кдоброть, каконо сентоена Господа чинн, н дѫжна јесть зале н непослѫшне са всѫ снлѫ вдоброть н тнхѫ жнелѣнью нагањаті. Него шнн бѫдоу лнсто словомь, спродникѫ Евангелиа људн ѫчнлн, навањалн н сабнлн вправон вѣрн. Људемь кн бѫдѫ прав Покорѫ чиннлн н вањошлн Іѫсоса н њега Евангелню еровалн, тнмь истнмь бѫдѫ шчнто навнщевалн, еснмь ѫрѣкен н такоје есакомѫ посебе прощеньје вснхь грнховь сабсово внмь Имени, н те исте Сакраменти ѫверн крѣпнлн н становите чиннлн, да сѫ сабожьјен милості. Невернимь пакь н кон нехоте Покоре чиннти, навнщевалн бѫдѫ н правнлі нзь Евангелиа, да ѣсоу сабожьјемь сѫдѫ, да бѫдѫ шсѫјенн н те исте проклињалн, лѫчнлі шдь Кьрстьјанске шпьне, н небѫдѫнмь далі вСакраментомь прнстѫпнті. Швако н шенмь начномь нмаю дѫховни жнних шбластью дѫговати н држатисе, н људн прнвањти подь Краљѣство Іѫсѫрстово а не шнбамі нн складамі. Светі Петарь шдь тога таканще шведѣ пнше, ā. Пет. на ē. Вась старіе, то ѥ: вась Плебанѫше н Прнповндакіе, н вась шпомнямь, пасите стадо Іѫсѫрстово, које јесть вамь нзрѫчено, н сѫрбите заѣ, не сломь, него здобрѫ волю, не

радн

ради гра доѣнтка, него нзъ правога срдца, не дабисте хотили сверхь пука вашега Господовати, негь бждите једань добарь Наукь и ексемь пальстада вашега, и прочь.

И кадь ІСХТ ождн вапостоломь говори, он паки не тако него кон јесть вещі мею самн, та бждн каконо та нан млаін, и кн је нан сещи, та бждѣ каконо сашь слуга, зоснмн бесѣдамн ІСХь учн и запосѣда, да нијединь Прнповендавац, Бнш, купь, нлі духовни Пастирь нимасе сверхь свога товарнштва дьензати, нн свою ождастью преобластнтисе и превьзети зьверхь другнхь. Зашто Продикачи, Бншкупи, духовни Пастнри нлі Плебануши јесу сви служабници Божьи и цркви нѣгове, јесу једнаки мен собомь зобластью и зъдостоинствомь предь Богомь. Ождога нан еще ождога и прнпроста Попа Бншкупа, Продикача, и ездакога Кьрстьинина праве предике и свети Сакраменти, толикан сайаю, колико ождога нан већега, богатећега Бншкупа нли Папе. Кадь чловекь Евангелие слнши ождь једнога оубога прнпроста Попа, нлі ождь кога другога Кьрстьинина право прнповндаюшь нлі чтущи, и ожь таковон Продн, ки сервје, тако ожь бждѣ, тако извелничань, како да би ождь нанећега Бншкупа олі Попе, паче самога светога Петра нлі светога Павла продикоу слншаль, ере моць, спасенна, нестои вередности нли

Бншкуп нли папа ки хоће нанећи, ождастник и врхь другећи, ожи јесть та Антіхрнст говори свети Гргур ватому Анству кмаерицю:

или достоинствў и области Бишкупов нлі Прн-
поседавацъ, него са словоу Божіемъ и светих
Сакраментовъ, коіа моцъ исхаіа и дана іесть од
самога Божіега Сина. Море паче бити, и често
крать се зъгаіа да Бишкупъ, Преднкачи нлі Плеба-
нушъ, іесть веще одъ другога, зБожіимн дарі,
векши, то іесть: да іесть једанъ ученен, болн и
богатен, негъ другн, али не зобластью. Мен сви-
тосну Господшнну не разборъ одъ ннъ области. Е-
данъ Краль нма векшу область, на своме сви-
ту, него другога Господшнна нлі владанне. Су-
даць једанъ нма огради вещу область, него је-
данъ опщин простъ граћнинъ. Такова разбора ні
вадуховноме стану и ва црнкевнон служьби. Е-
данъ Бишкупъ нлі Прнповендаваць іесть тога нли
майнга дитета и нли убознега слуге нлі кьмета
мьлан и слуга. Одъ такове области врѣдности
и достоинства Бишкупов, да іесоу вси једнаки
и такмени меюсобомъ. И свети Еволнмъ пише к-
Евргію, ки тако прави: Кади годнре іесть један
Бишкупъ, нлі је врнмъ нлі Вагубін или Цариград-
ски, нлі уРегін, нлі саЛександрін нлі Втанн, Та-
нсти іесть једне врндности достоинства, једне
области и једне Бишкупие или Плебанне.

5. Вданашнемъ Евангелію имаю такое земалски
Цесарі, краліі господа имаю бити богн, Кнезі и Господа ілі владавці обу бседу и прнде-
вакъ, кон нимъ веде ІСХТ даіе, кніе именоуіе
добро

Добро чнѧцн, добро замєрнті, н потом нмєні др̃ жатнсє. Зашто іс̃х̃т зовнмь прндѣ́комь всако= га реда власти н Господа ѹчн, вєлн н шпомнна, да ж̃є шбластью, моцю́ н благомь нма бнти сѵ= прот҃ь єснмь лю́дємь, добра, корнстна, мнлос= тнва н правдна, н никомоуре зла нлн жалости ѹчнити, нн снле нлн кр̃нвн̃є нсказатї.

Ѡтца не имѣ= вли н разбон= нницн.
Исход. на к̃ѕ. Єѳа. й̃ф.

На покомь швога Євангелїѧ, іс̃х̃т лѣпо своіє ѕ̃. Япоустоле н все вєрнє прнповндавце н Кьрстьн̃є тнщн н крѣпн, теренмь шбѣтю́є, ако бѹдѹ Єван= гелїє шдь ѥ̃га право прнповндалн, вер҃ ѥ̃га ш= чнто спознали, сатон нстон н прн ѥ̃н вавсакнхь нєволѣхь н напастѣхь бѹдѹ до конца шсталї, та= ко бѹдѹ шн̃нмь ѳ̃нєбєснхь прн столѹ ѥ̃говомь нлї н пнлн, то ѥ̀сть: Шнн бѹдѹ ѹжнвалн сасснми н= забраннми весєлью́ н радость жнвота вечнога. Н на сѹдн̃н дань хоте єснхь лю́дн, кн нмсѹ По= коре чнинлн, Євангелню, ѥ̃нхь продникамь н пнс= мѹ вероваліі, са Іс̃ѹ̃рстомь заѥ́дно сѹднтї: Шдь тога таканше свєтн Павль к̃Тнмот. ѕ̃. Тнмот. на ѕ̃. тако говорі. Становнта нстнна ѥ̀сть, ако са Іс̃ѹ̃рстомь ѹмремо тако хощємо шн̃нмь жнвє= тн, ако шн̃нмь т̃рпнмо, тако хощем̊ шн̃нмь кра= ѧ̃левати, акога затанмо, тако нась н шнь хоще затаѩтї, ако невєрю́ємо, тако шнь вєрань н нс= тнналь шстане: зачь шнь самь себе неможе зата= нтн, Н к̃рнмла. на ѕ̃. прав҃н: Богь хоще сѹдятн

Жн ѥсмо зна= дящн Божьн н такмєнї зна= дящн Іс̃ѹ̃кр= стовн, ако ж̃нм т̃рпімо: тако бѹдємо ж̃нм заѥдно чащємн н про= славѣнн, го= ворн С. Павл к̃рнмла. на н̃.

ѡтанна люди на соудни дань по моємь Евангелию сквозн ІС̃Х̃Я. Н а. Коринт. на ѕ. прави: да свети хоте ѡви свнть и ангеле, то ѥсть: дьнгеле сѹднті.

НА ДАН РОНСТВА БЛАГ̃Е,

НЕ ДѢВЕ МАРНЕ, ПРИПОВЕНДАСЕ ЕВАНГЕЛИЄ, ДА Є ІСЏС ПО БОЖЬЄМЬ ѠБѢТОВАНЬЮ ѠДЬ АБРААМОВА Н ДАВНДОВА НАРОДА, ПО ЧОВЧАС; ТВѸ РОЄНЬ.

МАТ. а. КАП.

КНИГЕ РОНСТВА ІСЏ̃КРСТОВА, СННА ДАВНДОВА, СННА АБРААМОВА. АБРААМЬ РОДН ИЗААКА, А ИЗАКЬ РОДН ЌАКОВА, А ЌАКОВЬ РОДН ІЮДѸ, Н БРАТЬЮ ЌЕГОВОѴ, А ІЮДА РОДІ ФАРЕЗА Н ЗАРАМА ѠДЬ ТАМАРЕ, А ФАРЕСЬ РОДН ЕЗРОМА, А ЕЗРОМЬ РОДН АРАМА, А АРАМЬ РОДІ АМНН҃АДАВА, А АМНН҃АДАВЬ РОДН ИААЗОН҃А, А ИААЗОН҃Ь РОДН САЛМѸН҃А, А САЛМОѴН҃Ь РОДН БОЗА ѠДЬ РАХАВЕЕ, А БООЗЬ РОДІ ѠБЕТА ѠДЬ РѸТЕ, А ѠБЕДЬ РОДН ЇЕССА, А ЇЕНСЕН РОДН ДАВН;

ДА

Да Крала, а Давнд Крал роді Саломо;
На wдь Жене брнєвє, а Саломѹнь родн
Робоама, а Робоамь родн ябню, а Я;
Бнамь родн ясса, а ясса родн Нозафа;
та, а Носафатъ роді Норама, а Норамь
родн wзню, а wзнн родн Ноатана, а
Ноатань родн яхаза, а яхазъ родн Єзє;
хню, а Єзєхна роді Манасню, а Мана;
снн родн ямона, а ямонь родн Нозн;
ю, а Нознась родн Єхонню н Братью
нѣговѹ бпреселѣнню Бабилонскомь: Н
по Бабилонскнмь преселѣнью, Єѯнна
родн Салатнела, а Салатнель роді Зо;
робабела, а Зоробабель родн ябнѹда, а
ябнѹдь роді Елнахнма. а Елнахнмь ро;
дн ясѹра, а ясѹрь родн Садока, а Са;
докь родн яхнма, а яхнмь родн Елнѹ;
да, а Елнѹдь родн Елеазара, а Єлеазарь
родн Матана, а Матань родн Јакова, а
Јаковь роді wснпа Нѹжа Нарнна, wдь
коѥ роѥнь єсть іс҃с, кн се зове Кр҃н;
стѹсь.

wбога Евангелія Наѹцн н ѹтѣшенія.

д.
Евангелисти пишоу чнца жднов, када, када, и шако га ІС̄Х̄Т роіем іст: зов̄н бн радн ме жеірн прнездн.

Дванашн̄е Евангеліе, нн дрвгде свето Пнсмо, шдь ронства дѣв: Марне ннштарь не говорі. Самь свети Лвка евн̄гга пр̄вомь н третомь Капнтвлн пнше, да іе бнла шдь давндова колѣна. Натомь задоста нмамо да лнсто знамо, да дѣва Марна, Ісвсова Мати іесть бнла шдь Авраамове н давндове к̄рвн н рода. Ере да бн ІС̄Х̄Т ēкога вероуіемо по чловнчастви небнль роіень шдь давндова народа нлі блнжнке, тако бі шнь прав ен Крнствсь небнль. Зашто старн швети Божьн, пророчаства н Пнсма Пророковь, Родо. на к̄ē. н ē. Крал. на ꙁ. Капнт. Ѱал. р̄л̄ē. говоре н свн: дочаство даю, да прави Крнствсь шдь Авраамове н давндова рода нма роіень бнти. Зато свети Матеи, ēдванашн̄емь Евангелню, н свети Лоука ватретомь Кап. іеста настонно н звелнкв помн̄ю, н верно, блнжнкв, шдь коіе іесть ІСВС роіень записала, Зовнмь свндочаство даю, да шві ІСВС Марне Сннь, іесть та прави Крнстоусь: Зашто шнь іесть шдь Штаць Краліевь н вонводь роіен, конмь бнше Богь швещаль, да шдь нних к̄рен н рода, н да швеі нега Сннь, хще члоевчаство наследнти.

Прн томь прнпростн нмаю знати н замѣрнти,

ē.
ІС̄Х̄Т вчнмѣнь бе чанне бе, н шстанча попрі мбі.

да Ісоу к̄ристово ронство іесть двоіе: едно іесть вечно, шдь Бога Штца, коіе прьво ронство нн

ідань

ѥДАНЬ ЧЛОВѢКЪ ИЗРѢЩИ НЄМОРЄ, НИ ЖЇЄГА РАЗОЎѴОМЬ ДОСѢЩИ, КАКОНО ИЗАНА НА ЇѲ. ПИШЄ. ТКО ХОЩЄ РОИСТВО ЇЄГОВО ИЗРѢЩИ? ѠДЬ ТОГА СВѢТИ ИВАНЬ НА ā. КАП. ПИШЄ. ДРЎГО РОИСТВО ІСЎСОВО ЄЎ ЧЛОВѢЧАСКО, КО СЄ ЇЄСТЬ ЗГОДИЛО ПРЕДЬ ѧ. ф. ѵ. Г. ЛѢТЬ: КДЬ ЇСТЬ ХРИСТЎСЬ КАСВОМЎ БОЖАСТВОЎ ѠВЎ ЧЛОВѢЧАСКЎ НАТЎРЎ, НАШЕГА СПАСЕНЬЯ РАДИ, НАСЄ ВАЗЕЛЬ, ВАЎТРОБИ ЧИСТЄ СВѢТЄ ДѢВЄ МАРИЄ.

ВАОВОН ІСЎХРСТОВОН БЛИЖНКИ И РОДЎ, ЇСТЬ ДОСТА ВЄЛИКИХЬ ГРИШНИКОВЬ И ГРИШНИЦЬ ЗАПИСАНО. ІЮДА ЇСТЬ СТАМАРЎ БЛЎДНО САГРИШИЛЬ. САЛМОЎ БИШЄ РААВЎ ЇЄДНЎ ПОГАНСКЎ БЛЎДНИЦЬ ЗА ЖЕНЎ ПОЇЛЬ. БООЗЬ ЇСТЬ ПОГАНСКЎ ЖЕНЎ РЎТЎ ЗА ЖЕНОЎ ПОРЎЧИЛЬ. ВЕРСАВЄ СКОЮ ЇСТЬ ДАВИД ПРЕЛЮБОДѢИСТВО СТВОРИЛЬ. РОВОАМЬ ЇСТЬ ИДОЛОМЬ МЕН ІЮДЕН ПОЧЕЛЬ СЛЎЖИТИ, ТЕРЄ ПРАВЎ ВЕРОЎ И СЛЎЖБОЎ БОЖЬЮ РАСЧИНИЛЬ. ЯХАЗЬ БИШЄ ВЕЛИКЬ НЕВЕРНИКЬ. МАНАСЕС ІЄ ИЗАЇЮ ПРОРОКА СВОГА ТАСТА НАПОЛЬ ЧИНИЛЬ ПРЕПИЛИТИ, И ѠНЬ ЙЕГА ЗАЛИ СИНЬ ЯМОНЬ. БЎДЎЩЬ ѠВИ НЕВЕРНИ И ѠВЄ НЕСРАМНЄ БЛЎДНИЦЄ, ЗАЇЄДНО И ПРИ ѠВИХЬ ДОБРИХЬ ѠТАЦЬ, КРАЛѢВЬ И ВОИВОДЬ, МЕЮ ѠВИМІ ІСЎХРСТОВИМІ РОЇАКИ НЛІ БЛИЖНКЎ ВАБРОН ПОСТАВЛЇЄНИ. ТО ЇСТЬ ПАКІ ДЎХЬ СТІ НАМЬ ЎБОЗИМЬ ГРИШНИКОМЬ НА ЇЄДНО ВЄЛИКО ЎТИШЄНЇЄ И ПОКРИПЛЄНЇЄ СТВОРИЛЬ, ДА РАДІ НАШИХЬ ГРИХОВЬ НИМАМО ДѢШЛЕВАТИ И БЕЗЎФАТИ НА МИЛОСТИ И ПОМОЩИ БОЖЇЄИ, КДЬ ІС̄Х̄Т СИНЬ БОЖЬИ,

Г.

ІС̄Х̄ТОВИ РОЇ ЦИ СТРИЦИ І ТЄ ТѢ ТАКОЇ ГРИШНИЦІ БИХЎ ДАКИСЄ КАИХЎ И ЧӢАХЎ ПОКОРЎ И ВАЇ ВЄРОВАХЎ, ТИ НЄСТИ ИСЎ ПОЇ̄М СѢТИ І СПАС̄НИ.

ПРАЗДНИЧКИХ ЕВАНГЕЛИОВ,

ИНСЕ БЛАЖЕНИЦЬ СТИДИЛЬ ИЛІ СРАМОСАНЬ, БЛАЖЕНИКОВЬ И СЕЛИКИХЬ ГРШНИКОСЬ СА СВАІОН БЛІЖНКІ НМЕТИ. И КАДЬ Ѓ ОНЬ ТАКАНШЕ ЛИСТО РАДИ ГРШНИКОСЬ НА ОВЕН СЕНТЬ ПРИШАЛЬ, КАКО ОНЬ САМЬ ГОСОВРІ, Мат. на ф. Не прідохь праведне него грішнике ѢПОКОРИ ЗВАТИ. Ната се имамо савсима надіати, ѵфати и тѢрдо веровати, да како БРЬЖЕ покорѵ чинимо каюшисе грихось, и ваІС҃Х҃Я верѵіемо. Тако тѵдыє намь ієсѵ сви нашн грихі ѡтьпѵщєни и забліени пред Богомь ради нашега Господина и ѡдрншителя ІС҃Х҃Я, то ієсть становито и истина.

НЯ СВЕТОГЯ МАТЕЯ ЯПѴСТОЛА И ЕВАНГЕЛИСТА ДАНЬ, ПРИПОВИДА СЕ ЕВАНГЕЛІЄ, КАКО ІЄ МАТЕИ МИТАРЬ НАН ТРГОВАЦЬ КАЯПѵСТОЛС ТВОѴ ПОЗВАНЬ.

МАТ. ф. КАП.

В ОНО ВРИМЕ: РЕКЪ ІСѴС ѵЧЕНИКОМЪ СВОИМЪ: ВИДИТЕ ЛИ ВСЕ ОВЕ? ДА ВАМ ВИСТИНУ ГОВОРИМЪ: ДА ЄДАН ОД ВАСЪ ПРЕДАЛЬ МЕНЕ. И ОНИ ВЕЛМИ ЖАЛОСТИВИ ПОЧЕШЕ ГОВОРИТИ ЈЕДАН ПО ЈЕДАН: ДА НЕ ЈА ЛИ ГОСПОДИНЕ? А ОНЬ ОДГОВОРИВЬ РЕЧЕ: КОИ СА МНОМЬ РУКУ ВЪ ЗДЕЛУ МАЕ, ТІ МЕНЕ ПРЕДАСТЬ. И СИНЬ ЧОВЕЧЬСКИ ОДЕ КАКО ЈЕ ПИСАНО ЗА НЬГА: А ВАЛЬ ЧОВЕКУ ТОМУ КОИ СИНА ЧОВЕЧЬСКОГА ПРЕДАЛЬ БУДЕ. БОЉЕ БИ МУ БИЛО ДА СЕ НИЈЕ РОДИО ЧОВЕК ТАЈ. ОДГОВОРИВЬ ЈУДА КОИ ГА ЈЕ ПРЕДАО РЕЧЕ: ДА НЕ ЈА ЛИ ГОСПОДИНЕ? РЕЧЕ МУ: ТИ РЕКЪ. И ОНИ ДОКЬ ВЕЧЕРАЛЬ ЈЕСУ ВЗЕВЬ ХЛЕБЬ И БЛАГОСЛОВИВЬ ЛОМЬ

ЛОМЬ ѻ҃хнѧн ѮЄГОВОН : Н ЄВО МНОЗН ѡ҃ЧНТѴНЦН Н ГРНШѴНЦН ПРНШАШН СНДН҃ Хѻ҃ ЗАСТОЛОМЬ СА ІСОУСОМЬ Н СА ѺЧЄННЦН ѮЄГОВНМН : Н ВНДЄЦН ТО ФАРНЗЕН ГОВО҃РАХОУ ѺЧЄННКОМЬ ѮЄГОВНМЬ : ЗАЧТО С҃О҃ЧНТѴНЦН Н ЗГРНШѴНЦІ БЛАГѺЇЄ ЇЄШТАРЬ ВАШЬ ? Я ІС҃Ѳ҃С ТО СЛНШАВШН РЄЧЄ Ѯ҃НМЬ : ЇН ПОТРНБАЇЬ ЛНКАРЬ ЗДРАВНМЬ , ЇЄГО ЇЄМОЦІѴНМЬ : ДА ПОНДНТЄ Н ЇАѺЧНТЄСЄ ЧА ЇЄСТЬ , ЇЇЛОС҃РДЬЇЄ ХОЦѺ , А ЇЄ ПОСВЄ҃ТЛЇЏЇЄ , Є́РЄ ЇЄ ПРНДОХЬ ЗВАТН ПРАВД҃ЇНХЬ ЇЄГО ГРНШѴНКЄ Ѯ҃ПОКАЇѦННЮ.

Ѡвога Євангелїа Наѹцн н Ѻтѣшенїа.

Я.

Ово ѥст всѣх Х҃С҃тїанов наї҃ вѣре ѹкрѣплѣн҃ѥ да Г҃сдн҃ Б҃ог Ѯ҃нм зао҃ст҃ѹѯ҃ помнлос҃ти грнхѳ ѿп҃ѹща ѻрадн сѵ҃ога снна.

СВЕТН ЇЇАТЕН Є҃ДАНАШЊЕМЬ ЄВАНГЕЛНЮ САМЬ ѺБ҃Ъ СЕБЄ ПНШЕ , КАКО ѥ КАЯПѴСТОЛСТВОУ ѺБЬ ІС҃Х҃Я ПРНЗВАНЬ : ВАТОМЬ ѡНЬ НАН ВЄЩЄ ѡВѴ ВЕЛНКѴ МН҃ЛОСТЬ Н ЛѴБАВЬ ІС҃ѴХРСТОВОУ ХВАЛН , Н ВСНМЬ ЛЮ҃ДЕМЬ ЗНАНО ЧННН , ДА ѡНЬ ЗАОСТѴЊЬ НЗЬ МНЛОСТН СВНМЬ ѡННМЬ , КН ПОКОРѴ ЧННЄ НЗЬ С҃РЦА КАЮЩНСЄ, Н ВАЊ ВЄРОУЮ ГРНХЄ ѡТПОУЏА . ЇЇАТЕН БНШЕ ВЕЛНКЬ ГРНШННКЬ , ФѦРТЬННКЬ , ЛАКОМАЦЬ , ДОСТА ПННЄ҃ ПО КРНВНЊН СКОУПНЛЬ , ПРЄВЕЛНКО МНТО ВАЗНМАЛЬ , ѡНЬЇЄ РАДІ ПННЄЗЬ ПОГАНОМЬ СЛѴЖНЛЬ ЗА Ѯ҃НХЬ МН҃ТО ТНРАЛЬ Н ВАЗНМАЛЬ , ДА ННШТАРЬ МАЊЄ І҃С҃Х҃Т

ГАЇЄ

гаіе ѣсвомѹ товарѹштеоу прндрѹжнль н вазель. Н ІС̄Х̄Т ієсть потле ѐнега хнжѣ здрѹгнмн грнш-ницн н мнтарн нль, не зато да бніе онь хотель ѐгрехнхь потѐрдити, него ождь грнховь ождвра-тнти. Онь ієсть полн грншнковь каконо лѣ-карь, онь самь ѡвдѣ правн: Полн бетежнихь пребнваль, коі ієсь здравьи (отпѹщенье грахоѐ) желелн, те нсте ієсть онь лнчнль, ѣнмь нихове грнхе отпѹстнль, ако сѹ правѹ Покорѹ чннилн н вай вероваln. Тако ієсть потле Марнн Мандале-нн, Разбонннкѹ на крнжѹ, Захею н светомѹ Пав-лѹ ѣнхь грнхе отпѹстнль. Такова ѡбнчаи, мнслі воле ієсть іоще н сада ІС̄Х̄Т сѹпроть вснмь, кон се овако спокорѹ, скрѹшеньіемь грнховь н зверѹ сѹ-проть ѣемѹ држе, ѣнмь хоще заостѹнь все грнхе простнти, н дати жневоть вечнн.

Ѯ. Пьрнве вере н покоре плод, ѥ любав н ѥ-дан почтем жѕ нтак.

На светомь Матею нмамо ѥдань лѣпь Ексем-пль н Наѹкь ождь праве Покоре: Онь по Запове-дн Ісѹ̄рстовон тѹдьіе остаен ово крнво мнто, хнвоу, волно за Ісѹ̄рстомь понде н Евангеліе прнповнда. Потлега на своіемь станѹ гостоуіе, тере кѣемѹ дрѹге грншнке н Мнтаре прнзва, тога радн, да бн онн таканше ІС̄Х̄я право спознали, вай вероваln, н грнхе остаевнln. Зовнмь ѣонь сѹпроть ІѮТѲ н своемѹ нсѣрдѣемѹ любавь н правн плодь ождь праве Покоре нсказаль. Ѐре права По-кора, како смо веще крать пре говорнln, се ѹз-

Ѣржн и стоін ваоєнхь трнхь дєлн҃ : васпознанью
грнховь, ѳверн ваїсѳся, и ѕ҃ачєткѳ їєдного почє
тєного и добра жнелѣнья, давснмь людємь до
бро чннимо.

На Жндовскнхь Пнсцехь и фарнсєнхь вндимо, каковь ѡбнчаіє єсѳ и мнсли сєн хнѵцн и Лицємѣрї, кн се жн҃нхь ѕєаїнскѳ добротоу прєдь Богомь, и прєдь людн дпче. Ннмсє чнин да сѳ єгле болї нєго дрѵгн людн. ІС҃Х҃ѳ се рѵгаю и заи҃ немаре, тє рега ненавидє, зато да грншннкомь заостѵи҃ грнхе праїа. Ѕѳозннмн жалостннмн скроушена ц҃рца грншнніцн се роугаю, нехотє да бн ѡнн таканше спасєнн моглї бнтн.

Ѡвє бесєдє кадь І҃С҃Х҃Т правн, и непрндохь праєадне, него грншнике, кпокорн ѕѳатн, таканше нмаю разѵмнтн: и І҃С҃Х҃Т непрндохь на ѡвн сє҃нт заєолю ѡннхь людї, коі мнндѵ жи҃нхь дьи҃ньіем и жи҃нхь єлаїѵ добротѵ безь вере єаме, и безь м҃га заслѵженьіа и достоінства є҃нєбєса прнтн. Таковнмь лицємєромь и хнѵцємь моіа Ѵѵка и С҃рт нншгарь не прѵдн, него ѡннмь грншннкомь, коі своіе грнхе спознаю и зверѵ прн менн самомь мнлостн и проіїенья нїѵ. Єре прєдь Богомь по Натѵрн нинкоре нн добарь нн пєєвадань, всї людї, дпцца и старн, іесѳ крнви и грншніцї, како іесмо ѕадрѵгомь дѣлѵ є҃Предєловью задоста свндочнлї. Ялн ѡвн смамнн хнѵцї и Лицємѣрн, кадь ѡ

г҃.
хнпца и кана зѣла проклѣта рїч прєд бого҃.

д҃.
хнѵцн нли лї цѣмєрн, кон ѵмртнх грєхнх прєбнваю непрнѵ сѣнє бєса. да ѡвн грєшннцн кон покорѵ чнне неи҃ої докон ца остань, тї нстн бѵдѵ спасєнн.

чнто н срамотно не сагрншаю тако мнндоу , да
ёсь прёдь Богомь зато таканше добрн н правед-
нн . Всако ижнхь грншнковь се нахаіа : Ёдні ве-
лнкн ёсь , сконмі самь ІСЬС , ѣега ученицн , Про-
роцн н есн Прнповндавцн доста чнньіа , н ве-
лнкь забавь сазда нмаю (меюкнмн ієсть такоіе, н
свети Павалъ бнлъ) ёсь фарисен , Хнницн н Лице-
мѣрн , кн на свою добротъ , на своѣ добра дѣла
се занашаю н ъфаю . Тн дрѫгн ёсь , кн соупроть
ѣнхь елаѭоі ёсти , ъвелнкнхь смртнхь грхѣ
пребнеаю . Трети ёсь : кон своіе велнке грхе нзь
срца спознаю , те исте жалѫю , за мнлость просе,
н сервю данмь хоще Богъ рад свога Сна ѡт-
пѫстнти . Я четврти ёсь , всн прави верни Кьрстія-
нн , докле ёсь на ѡвомь свитоу , тн нсти якось
прем почнь ієдань нось, поштень жнтакь држа-
ти , н подложни ёсоу заповндамь Божьнмь , ко-
лнко нан вище могоу ію досёршю , алн нништарь
маѣ рад породнога грха немогоу наплне за-
доста чнннти еснмь Божьнмь заповндамь , зато
ѡнн есагьда н вазда моле , ѡтпѫсти намь наше
грхе.

ξ. Зовнмн беседамн , кадь ІС̄Х̄Т ѡвадѣ таканше
Добро учінті Словнкоу , ѣ праен , ѣ хоць мнлость , а не жртев , ІС̄Х̄Т нась
нанвеще дѣло учн , да Богъ болѣе н вище угодно служнмо кадь
за вірѫ . ѣнашемь блнжѣнемь сѣега неволн прнстѫпнмо , ѣ-
мь помагамо , светѫѣмо н подналмо , ѣгь када

праздьнѹємо, постимо, Цркве, Капеле, Ѡлтаре зидамо, ѡфре прказѹємо, по хрнвнхь Божьй цркевнихь пѹтихь, зкрнжі и вспаченнмь мнсамь ходимо.

НЯ СВЕТОГЯ МНХОВНЛЯ

ярхагнгела дань, прповѣндасе евагнге-
лѥ, ѡдь ѡхолне япѹстолов, да ни-
когарь ѣправон верн и кьрстьянскомь
стагѹ и житкѹ стоѥщега не зма-
те, да ягнгелн дитцѹ и все верне
чѹваю, да дитца єсѹ
Бога драга.

МЯТ. ѩѣ. КЯПНТ.

Рѣчно врнме: Прнстѹпнше ѹченици ка-
ісѹсѹ говорѣщи: тко є нан вѣщи ѹ-
кралѥствѹ Небескомь? И призвавші ксе-
бн ісѹс дите, поставнѥ посрнда ѹних,
и рече. ямень говорѹ вамь, акосе нео-
братите, и постанете каконо дитца,
не ѹлнзете ѹкралѥство Небеско: ядда,
кигоднре поннжи самога себе, како є
ѡво дите, ѡвьѥ та нан вѣщи оукралѥс-

ПРАЗДНИЧКИХ ЕВАНГЕЛОВ,

ТВО҃ НЕБЕСКОМЬ. И ТКО ПРИМЕ҆ НАНО ѡВА҃КОВА ДНТЕ ВАНМЕ МОЇЕ, МЕНЕ ПРНІНМАЇЕ: Я КОНГОДНРЕ ЗМО҃ТН ІЄДНОГА ѠДЬ ѡВНХЬ МАЛАХНИХЬ, КОН ВАМЕ ВЕРО҃Ю, БОЛЬБН҃ЛО҃ ДАМО҃СЕ ѡБЕСН ѠШЛН ЖРНОВЬ НА ГР҃ЛО НЕГОВО, И ДА СЕ О҃ТОПН ВАГЛО҃БННОУ МОРСКО҃. ГОРЕ СВНТО҃ ПРЕДЬ ЗМО҃ТНАМИ. ПОТРНБНО ЇЕСТЬ ЗАНСТО, ДА БО҃ДО҃ СМО҃ТНЬ. NНШТАРЬ МАНЕ, ГОРЕ ЧЛОВНКО҃ КОГА РАДІ СМО҃ТНА ПРНДЕ: ДА АКО РО҃КА ТВОЇА, НЛН NОГА ТВОЇА ЇЕСТЬ ТЕБЕ КАЗМОУТНН, ѠДСНЦНЮ҃, И ѠДЕРЗНЮ҃ ѠТЬ СЕБЕ БОЛЇЕ҃ТНЕ О҃ЖНВОТ О҃ЛНСТІХРОМО҃, НЛІ КНАСТО҃, НЕГО ДЕ҆Ь РО҃КЕ, НЛН ДВЬ NОГЕ НМНЮЦНН, ТЕРЕ ДА БО҃ДЕШЬ ЕРЖЕНЬ ВОГАНЬ ЕЧНН: И АКО ѠКО ТВОЇЕ ТЕ МО҃ТН, НЗДЕРНЇЕ, И ЕРЬ҃ЗНЇЕ ѠДЬ СЕБЕ, БОЛЇЕТЫЕ ЗЬЇДННМЬ ѠКО҆Ь О҃ЖНВОТЬ О҃ЛНСТН, НЕГО ДВН ѠЧН НМНЮ҃ЦН, ДАБО҃ДЕШЬ ЕРЖЕНЬ ЕПАКАЛЬ ѠГНЕНІ҃. ВІНТЕ ДА НЕ СМО҃ТНТЕ ІЄДНОГА ѠДЬ ѠВНХ МАЛАХНИХЬ, ГОВОРО҃БО ВАМЬ, ДА ЯNГЕЛН NНХЬ О҃НЕБЕСНХЬ ВАЗДА ВНДЕ ЛНЦЕ ѠТЬЦАМОГА, КОЇ Є҆ НА НЕБЕСНХЬ. ПРНДЕ ВНСТІ҃NО҃ СННЬ ЧЛОВНЧАСКІ ѠХРАННТІ ШТО БН҃ЖЕ ЗГО҃БЛЕ҆NО.

Шеога Евангелїа Наѹцн и ѹтншенїа.

Нсх̃т ѣданашн̃емь Евангелїю своїе Апѹстоле, кн бн рады хотелн шбьластнї, богатн, Кн̃езн на шеомь светѹ бнтн, н кннсѹ разѹмелн каково Кралѣство Іс̃х̃т на шеомь свнтоу бѹде нмель, да се сн̃емь небѹде сентовьно благо, нго небеско. проїщенне грнховь дабало н дѣлнло, Кара н каштнга. Терпнхь шпомнна на ѹмнлѣнь: ство н см̃реность, н дабн таковь н̃ега Наѹкь то болѣ замѣрнлн н шхранилн, н̃нмь постабн на ѣк: сампал н споменѹтьѣ іѣдно малахно дѣте напрн̃, Єре дптца ннсѹ шхолн, нникогаръ не завндє, нємаре загодспостео нн за шбасть, кадьнмь се кркевн̃а нлї ко зло ѹчнин, тако бьрзо забе, тѹдьіе мнръ ѹчине, н вервю штонмсе говорн, такова днтнйскога шбнчаи, говорн свети Павалъ, а̃. Коринт. на а̃ї. н ст̃н Петаръ, а̃. Пет. на ѣ̃. нмаю бнтн ѣсн Кьрстнѣнн, а нан веще Пьрнровндавьцї, шнї се нимаю звншатї нлї пребзетї зьвр̃хь дрѹг̃ь людї н̃ї шх̊лнтї, кадьнмсе ка кркевн̃а нлї зьло з̃га: іа тако нимаю самї машеньіа за се ѹчиинтї, нї ср̃да нн завндостн ѣсебе др̃жатн, нн сьровно нн ѹчнто: Него дконмсе ко зл̃о ѹтинї нлї зьгодн то нсто забнтн, добро за зл̃о чинитн: н тв̃до Божьнмь бесѣдамь, якось премь іесѹ нашнмѹ разѹмѹ

а.
Кн х̃те ѹкра, лѣвстео небе: ско прнтн, тї нмаю ове до: бре обнчаіе н мїшлѣнніа ма: ѓде дптце на: се ѣзетн.

сѹпроть ѥровати, чинити, дѣлати и по нихь сѣ
држати и жнѣти. ѡдь апѹстолскихь гриховь
и помайканьа, исмо на свѣтога Іакова и Бартоломѣа дань говорили.

Ѥ. ІС̄Х̄Т ѡведѣ и дрѹгдѣ, Марко на й. стелесньѣ
и вечнимь каштигомь и мѹкѹ прѣти ѣснмь ѡнимь
кон мею людн змѹтн̄е и зметен̄е зачинію и чине:
ѡва бесѣда змѹтн̄а, се море разѹмити иѣдань ѹ-
дораць нлі рана, и иѣдно зло с̄рце, да чловикь
постане ѡстрашень и похѹдшань, да ѡдь Евангелій и ѡдь праве вере ѡдпаде, нлі да Евангелью
непрнѧтель постане нлі кадь кон чини по крнвѹ
Наѹкѹ нлі по худобн̄ѣмь дьѧн̄ѥмь, ѣсе то се говори змѹтн̄а и забл̄жден̄ые. Ѡнь чловикь кон
дрѹгога хнибенимь наѹкомь, зьгрѹбнми несрамн̄ими бесѣдамі, зн̄епоштенимь, дѣломь и жнтко͡ь
навѣдѣ и ѡбрати ѡдь праве вере на крнвоу ѡдь
правних Божьних слѹжьбн на Ідол̄ске, ѡдь добра
и поштена жнвл̄н̄ьа, ѣзали грѣшань жнтакь та
нсти змѹтню и блѹдь мею людн зачн̄ѣ и чини.
Таковѹ чловикѹ, ІС̄Х̄Т ѡведѣ гѹворн болые бі бн-
ло, да бн вдѹбочини морскон погрѹжень. Затомн Прнповндаѣцн, Мештри ѡдь Школе и ѡтаесаке дрѹге добре корнстьне Мештрне, Ѡтцн, Матере, Господарн и Госпоіе, сѝрбно гледанмо, тере се добро домншл̄анмо и сѹмн̄анмо, да сѝрнвн̄ь
хнибенимь Наѹкомь и Пнсмомь, зграданми несран-
н̄ими

Ѧнтца, прн-
простн людисе
нмаю ѡстарі͡х
разѹмни, спе-
ѧн̄ наѹком,
почтенним жн-
тком здобр̄ні
ек̄спли пѣати
и прнпѣати
на праѹ вер,
надобро и на
почтенье. Кн
тога нечини,
та нсти бѹде
проклѣт,

н҃нми бесѣдами, и зн҃емарн҃нмь жнвл҃ѣнь҃ємь, мл҃а-
дѫ дѣтцъ, и прнпросте Кьрстьн҃е ѣправон вѣрн,
ѣправнхь Божьнхь, и ѣпоштѣннмь Кьрстнѧнскѡ҃ѣ
жнтк҃ѫ и стан҃ѫ не зьмѫтнмо и нечнѣнмонхь за-
бл҃ѫднти, wдь правѣнце, wдь доброте, wдь до-
бра на крнѣнню и на хѫдобѫ необратнмо и нечѣ-
нмонхь зантí. Ére дѣтца и прнпрости вѣрн҃н éсѫ
тако снлно Богъ ѫгодни, даѣ наневеще рагн н҃ѣь
своѓа Снна наса свѣть послалъ и далъ на мѫкѫ,
тере ѣсть и Ѧнгеломь запов҃ндалъ, да дѣтцоу и
прнпросте вѣрне людн глѣдаю и чѫваю: Каконо
wдь тога сто҃ Пнсмо ѣдоста местнхь свѣдочн.
Родове на л҃ā. д҃. крал҃.на ѕ. Псалъ. л҃ д҃. ѯ҃ л҃. Ебре-
а. на ā Капнт.

Ня светога шнмѫня и Іюде Ѧпоустолове дань, прнповнлась Евангелѣе, да Кьрстьѧнн се нмаю лю-бнти мѣн собомь, и да бѫдѫ wдь wвеога свѣта, то ѣсть, wдь невернхь людн зловол҃ѣнн, и дос-та невол҃ и тоугь нмелн.

Нвян. ѣ҃. Кяп.

ВОNО ВРНМЄ РЄЧЄ ІСЪС ѴЧЄNНКОМЬ СВОѴ
НМЬ : ШВО ВАМЬ ЗАПОВѢДАМЬ ДАСЄ ЛЮѴ
БНТЄ МЕЮѴСОБОМЬ . ЯКОСЬ ВАСЬ СВНТЬ NЄѴ
NАВНДН , ВН ЗNАТЄ ДА ІЄ МЄNЄ ПРВО ШЪ
ВАСЬ NЄNАВНДЕЛЬ . ЯКО БНСТЄ БНАН ШТЬ
СВНТА ШВОГА , СВНТЬ БН ЛЮѴБНЛЬ ШТО ЄѴ
ЙЄГОВО . Я КАДЬ NѢСТЄ ШДЬ ШВОГА СВНѴ
ТА , NЄГО І NА ВАСЬ НЗАБРАХЬ . ЗАТО ВАСЬ
NЄNАВНДН СВНТЬ . СПОМЄNНТЄСЄ ШДЬ ЙѴ
ГА ГОВОРЄ̄NЬА , КО ВАМЬ ГОВОРНХЬ . NН
СЛѴГА ЄЩН ѿ ГОСПОДNNА СВОГА. ЯКОСѴ
МЄNЄ ПРОГАЙ̄NАЛІ,Н ВАСЬ ХТЄ ПРОГАЙ̄NАТІ.Я
КОСѴ ГОВОРЄ̄NЬІЄ ЙЄ ШБСЛѴЖNЛІ НЄ̄ШЄ ХТЄ
ОБСЛѴЖІТІ.ДА ШВА ВСАКА ХТЄ ВАМЬ ѴЧNNІ
ТН,РАДН NМЄNА МОГА , ЄЖЄ NЄПОЗNАШЄ Ш
NОГА КН МЄ ПОСЛА . ЯКО БНХЬ NЄБНЛЬ
ДОШАЛЬ,Н АКО БНХЬ ЙNМЬ NЄБНЛЬ ГОВО
РНЛЬ ГРѢХА NЄБН NМѢАН . ДА САДА ШДВѢ
ТА NNМАЮ ШДЬ ГРНХА СВОГА . ТКО МЄNЄ
NЄNАВНДН , ШNЬ Н ѿТЦА МОГА NЄNАВНДІ.
ЯКО БНХЬ ДѢЛА NЄ ѴЧNNНЛЬ МЄЮ ЙNМН ,
КА NНТКОРЄ NNН NН ѴЧNNНЛЬ , ГРѢХА NЄ
БН NМЄЛН . Я САДАСѴ Н ВНДЄЛН , Н NЄNА
ВНДЄЛН, NЄ МЄNЄ САЙ̄ГА , ДА Н ѿТЦА ЙГА.

ДА,

Да, тосє згоді, дасє испуні говорє̃ныѥ ко дзакону н̃нхь пнсано ѥсть, да сѹмє безь дзрока ненлвендєлн.

Шєога Евангєлиа Науцї н дтѣшенїа.

Нс̃хт є̃данашн̃емь Евангєлню н дрѹдѣ чес-
то крать дченникомь н вснмь вернимь запо-
вѣда, да се мєю собомь любе. Шєѹ заповндь н̃н
даѥ, нанпрво зато, да се стакоєѹ любасоу мєю
собомь пзн Богѹ спознанн н хвалнї нскажѹ, н да
єсѹ правн дченици Іс̃ѹ̃рстосон, кн праєѹ вєроу н-
маю, како Неань на г̃і. прасн: ватомь, акосє
мєюсобомь бѹдєте любнлн, како вась н полюбнь,
хоте люди спознати, да ѥсте мої дченицї. Єре
нанпрсн плодь, н нан єще знаменьѥ праве вере,
ѥсть любавь: Єре чловнкь кн ннма любавѣ к̃сєо-
мѹ блнж̃немѹ, акосніе прємь к̃рщєнь, ѹцрнквѹ хо-
дн, на проднкѹ, доста шдь Бога, шдь вере го-
сорн, молї, се прнчещѹіе, н доста задѹштва да-
ѥ, шнь зато ннма праве вере. Кон чловнкь пакн
право н тв̃рдо ваїсѹсѧ сервіе, нма дѹха свето-
га: Та нстн дѹхь свєтн, н̃ега с̃рце н мнсли тѹд-
ѥ н вазда накла̃ѧ н на добро шбраща, на любаѥ̃
сѹпроть блнж̃немоу своmo, н да ѥдань ноєь по-
чтень жнтакь зачне водптї н д̃ржатї, нєда грн-
х̃мь єще ѥ̃себе владатї нн премагатї нєго грнхе,

Tt зале

а.
х̃тїанє аннне
єщє предїкчн
нмаю скупа
д̃ржатн нлю,
бнтнсѧ зоє̃н
шнн нскажоу
н̃нх̃ праєѹ єв-
ре, слыже бо-
гѹ, н досолѣ
люди кправої
вірї пьрнєздѹ.

зале желѣ и помишленьи, завидость и зло волю
ёсебн потира, колѣе и морі. Потомь ІС̄Х̄Т така-
нше хще, да се верні меюсобомь любе, иданъ дру-
гомь верно помага, и дасе срцемь и змишлень-
ѣмь складаю, зато да буду могли заѣдно, ску-
па, смиромь пребиватн и Богу служнти, Еванге-
ліе шву Кьрстьянску веру по всѣмь свнту разши-
рнті и разгласнті. Кадь се Кьрстьянн, наелас-
тнто прнповндаещі мей собомь завнде зловолѣе и
ёсвадѣе ёсу, тако вера Кьрстьянска и Наукь све-
тога Евангелія зло шдь неверних слнші, доста
людн се моуті, и шдь вере падаю, а нкн пакн
савснма непрнятелн супротива Евангелню поста-
ну. Зато мн Кьрстіанн, нмамо шву правь, срчну
любавь супроть всакому чловнку, и мен собу нс-
казатн, не зато да бисмо стакову любавоу нлн
доброту хотнлі прн Богу добнті, прощенье грн-
ховь и животь вечнн. Ере то пръво нмамо заос-
тунь ради вере ваісусся, него зато да ѥ Богь Ш-
таць и Сннь Ѥгов намь заповедаль да се мею-
собомь любнмо, да зовнмь Богу служнмо, тере
нскажемо да смо верні и Сн̂ве Божьн: шдь то-
га такоѥ свети Нван, ā. Неан. на Ґ. тако гово-
рн. Шсоѥ шва заповндь Божьа, да верую̊м са-
нме Сина Ѥгова ІС̄Х̄я, и да се занмено любнмо.

Є. ІС̄Х̄Т такоѥ швдѣ пророкъе, да верні, а наі ве-
Вазда вещі дел ще прнповндавцн, хоте шдь швога сенра, то ѥ,
людн насвітъ

шдь

ѠДЬ НЄПРИѢТЕЛИ ЄВАНГЕЛІѢ НЕНАВЄНЄНИ БНТІ, И ѠДЬ НЄПРИѢТЕЛІ ПАКІ ЄВАНГЕЛІѢ ЄСЪ ДВОЙ : ЄДНИ ЄСОУ КИ СЄ НА ЙНХЬ ЄЛАЇЏЪ МЪДРОСТЬ, ВЄЛИКЪ ШЄГАЄЪ МЄШТРІЮ НЛІ ЪМЪТЄЛСТВО, ѠБЛАСТЬ, ДОБРОТЪ И СВЄТОСТЬ ЗАНАШАЮ, КАКОЙ ФАРИСЄИ, ЛИЦЪМЄРИ, КИ СЄ ПРАВДНІ ЧИНЄ, ХИНБЄНІ ЪЧЄНИЦІ, СИЛНИЦІ И * БЄЗДЪШНИ. ТІ ДРЪГИ ЄСЪ КИ НЄХОТЄ ПРАВЄ ПОКОРЄ ЧИНИТИ, ЄСЪ СИГЪРИ, БЄЗЬ НИѢДНОГА СТРАХА, ЗА БОГА, ЗА НЄБЄСА И ЗА ПАКАЛЬ НИШТАРЬ НЄМАРЄ, ЪВЄЛИКИХЬ ГРѢХИХЬ ПРЄБИВАЮ, СЄ СѢДЄ, НЄТЄ ТЪРПЄТИ ДА БИХЬ ЗАТО ПРИПОВИДАВЦИ НЛІ ДРЪГІ ДОБРИ ЛЮДІ КАРАЛІ. КАКОНО ЄСЪ БЄЗДЪШНИЦІ, И ВЄЩІ ДѢЛЬ ЛЮДІ НА ѠВОМЬ СВИТЪ.

* БЕЗДЪШНІ КІ ЗАБОГА НИ ЗА ДЬІАВЛА НЕМА, РЄ, НЕГО СВО МЪ ТЕЛЪ СЛЪЖЕ.

ТРЕТО, ІС̃Х̃Т ѠВДѢ ГОВОРИ, ЗАКИ ЪЗРОКЬ ІЄСОУ ПРАВИ КЪРСТИѢНИ И ПРИПОВИДАВЬЦИ, ѠДЬ ѠВЄОГА СВИТА НЕНАВИѢНИ : НЄ ЗА ЙНХЬ ГРИХЄ, КРИВЄНЦЄ ИЛИ ХЪДОБЪ, КЪ СЬТВАРЬ ѠНИ НЕЧИНЄ, НЕГО РАДИ НАЪКА СВЕТОГА ЄВАНГЕЛИА. ЄСИ ПРАВИ ИСТИНЙИ ПРИПОВИДАВЬЦИ ПО НАЪКЪ СВЕТОГА ПИСМА И СВИХЬ ЕВАНГЕЛОВЬ КАРАЮ, ПРИГОВАРАЮ, ѠДЬМЕЩЪ И КАШТИГАЮ ЄСИХЬ ЛЮДИ НА ѠВОМЬ СВИТЪ, КИ ХОТЄ И МЙИЪ ДЪ ЖЬНИХЬ МЪДРОСТЬЮ, ДОБРОТЪ, ПРАВИЦЪ, СВЄТОСТЬЮ, ЖЬНИХЬ ДОБРИМИ ДѢЛИ, ЖЬНИХЬ КИМИ ГОДИРЄ СМАМЙИМИ БОЖЬИѢИ СЛЪЖЬБАМІ, И ЖЬНИХЬ ЄЛАСЇОУ МОЩЪ, БЄЗЬ ПРАВЄ ВЄРЄ ВАІСЪСЯ ЗАСЛЪЖИТИ, И ДОБИТИ ПРОЩЄНЬЄ ЄСИХЬ ГРИХОВЬ И ЖИВОТЬ

Г. ЄВАНГЄСКИ ПРАВИ НАЪК СЄ НЄСКЛАДА ЧЛОВИЧАСКИМ РАЗЪМОМ И МЪДРОСТЮ, РАДИ ТОГА ПОСВИТИИ ЛЮДИ НЕНАВИДЕГА И СЪВРАЖЕ.

вечни. Ово караные, и каштигь правога Наука, да исто сами Вера ваІСУСА достигнемо милост Божью и небеса, ови свить, вещи дѣль людн, не хоте слишати ни трпети, што самь ІС̄ХТ, што Пророци и Апустоли учє, говоре и пишу, то се ѣнимь право не мьни и невидн. А паки што Інсоу ови васвоіен сьмамѣон глаєн и разумь зьмисли: лисе и зьнашлѣи, то се ѣнимь право єидн, добро, и при тонь хоте остати или іест богу жаль или драго. И ови Пророці, Апустолі, Ученици Інсоу такову ѣнихь разумь, ѣнихь крненимь Божыѣь служьбамь супроть или и учили, ти исти Інсоу или од овога невернога сѣамѣога свита бие-ни, пьрогнани и уморени.

НА СВИХ СВЕТИХ ДАН,

Прповидасе Евангеліе, каков ови чан и срци прави Кьрстьани, навластито Прповидаеци, на себи и на овом свѣ-ту имаю, и чимь се тиш и кри-пе ваних ѣеволахь.

МАТ. Є. КАП.

В оно врим: видећи Іс̄с людство
узиде на гору, и будући сель, при-
сьтупише

СЪТѹПНШЄ КН̃ЄМѹ ѹЧЄNНЦН N̄ЄГОВН . Н ѿ̃ВОРНѢШН ѹСТА СВОЇ ѹЧАШЄ N̄НХЪ ГОВОРЄЦН : БЛАЖЄNН ѹБОЗН ДѹХОМЪ, ЄѓРЄ N̄НХ̃ВО ЇСТЪ КРАЛЇСТВО NЄВЄСКО . БЛАЖЄNН КН ПЛАЧѹ , ЄѓРЄ ХОТЄСЄ ѹТНШНТН : БЛАЖЄNН КРОТКН , ЄѓРЄ ХОТЄ ПОСЄСТН ЗЄМЛЇѺ . БЛАЖЄNН КН ГЛАДѹЮ Н ЖАNН ЄСѹ ПРАВДЄ , ЄѓРЄ ХОТЄ БНТН NАСНЦЄNН . БЛАЖЄNН ЏNЛОС̄РДNІ , ЗАЧЬ ХОТЄ МNЛОС̄РДЬЇЄ ДОСТНГNѹТІ : БЛАЖЄNН ЧНСТА С̄РЦА , ЄѓРЄ ХОТЄ БОГА ЄNДНТІ . БЛАЖЄNН МНРОТВОРЦІ, ЗАЧ ХОТЄСЄ СNNН БОЖЬН ЗВАТІ . БЛАЖЄNІ КІ ПРОГАN̄АNЬЇЄ Т̄РПЄ РАДН ПРАВДЄ , ЄѓРЄ N̄НХЪ ЇСТЬ КРАЛЇСТВО NЄБЄСКО . БЛАЖЄNІ ЇСТЄ КАДЬ ЄАСЬ ПРОКѹNѹ ЛЮДН , Н ПРОЄNОУ ЄАСЬ, Н РЄКѹ ВСАКО ЗЛО СѹПРОТЬ ВАМЬ ЛАЖѹЦН РАДН МЄNЄ , ЄЄСЄЛНТЄСЄ Н РАДѹНТЄСЄ, ЄѓРЄ ПЛАЦА ЄАША ЏNОГА Ѣ NАNЄБЄСЌ.

Ѡвога Євангелїа Наѹцн и ѹтѣшенїа.

Аз старн Кьрстьяни єсѹ Япѹстоловь , ннкнхь Ѡчєнникоь и Свѣтнхь кі сѹсѣ нзь Ѡвога свѣта ѣправоі вері , и ѣвожьємь ѡчнтѹ спознанью и сповѣдн , лѹчнлі спомєнѹтьіє ѣржалі , и N̄нхь ра-

Свѣтн NАNЄБЄСНХ NЄZNАЮ КАКО NАМ ГРЄ. Зато всн вірні NЄГО NА Бога

зову • Іза: ѵ д• са всими светі, ми, ωвако м̃и ли • ти Бог не го сам наш ω: тац ѥси • зачь Абраам не зна знаѥ, Ізраел нас незна, да ти наш Штаць испаснтел ѥси, ωво ѥст име твоѥ ωд века.

ДИ НѢКЕ ДНІ НЛІ ГОДИ ЧАСТНЛІ И ПРАЗДНОВАЛІ, ТОгда ωНИ НИСѵ ЧИНИЛІ, Да БИ СТАКОВНМЬ СПОМЕНѵТѢМЬ И ЧАЩЕНЬѢМЬ ПОЛІ СВЕТНХЬ ХОТЕЛИ МИЛОСТЬ ПРОЩЕНЬѢ ГРИХОВЬ, ДОБРО ѤРНМЕ, ДОБРА, ЗЬДРАВА, МНѲГА ЛѢТА, ДОСТА БЛАГА И ЖИВОТЬ ВЕЧНИ ДОБИТИ И ЗАСЛѵЖИТІ, КАКОНО НИКІ НЕѴЧЕНІ ПОПІ И ФРАТРИ БЕЗЬ СРАМА И СТИДА ПРОДИКѵЮ. ЗАШТО ωВНМЬ ПѵТЕМЬ, НАЧИНОМЬ И МѢНАНЬЮ, ЄСѵ НЕВЕРНИ ПОГАНІ НѢ̃НХЬ НДОЛОМЬ СЛѵЖИЛІ, ЧАСТИЛІ, ПРАЗДНОВАЛИ, ДАРЄ И ЖЕРТВЄ ПРИКАЗОВАЛІ И ωФРАЛІ, И ВЕЛИКЕ ЦЬРІКВЄ ЗИДАЛІ. НЕГО ДАСОѵ ѢТАКОВИХЬ ГОДѢХЬ ИЛИ ПРАЗДНИКИХЬ ѢПРОДИКІ И МОЛИТВИ СКѵПА ПРИХАНЛІ. И ПРИ ТОМЬ ЄСѵ ПРАВИЛІ И ГОВОРИЛІ, КАКО Сѵ СЕ ЯПѢСТОЛІ, ИЧЕНИЦІ И СВЕТІ ЛЮДИ ЖѢНИХЬ НАѴКОМЬ, ЗВЕРѵ, ЖѢНИХЬ ПРАВЕНМІ БОЖЬНМІ СЛѵЖБАМІ, САВСНМЬ ѢНИХЬ ДЬНѢЬНЄМЬ И ЖИТКОМЬ НА ωСОМЬ СВИТѵ ДРЖАЛІ, ДА Сѵ ЕВАНГЕЛІѢ ПРАВО ПРИПОВЕНДАЛІ, ВЕРОѵ ВАЇСѵСЯ ωЧИТО СПОЗНАЛИ, ПРЕДЬ ПОГАНІ И ПРЕДА ВСНМІ НЕВЕРНИЦІ. СТАКОВѢЬ ПРАВЛЕѢЬЄМЬ ЄСѵ МЛАДИХЬ ЛЮДИ ѵЧИЛІ И ωПОМИНАЛІ, ДА И ωНИ ТАКО, КАКО И ТИ СВЕТЦІ, ИМАЮ ПРАВО ВЕРОВАТІ, ѵЧИТІ, СЛѵЖИТІ БОГѵ, ДОБРІ БИТІ, ПРИ ВЕРИ СТАНОВИТО ДО КОНЦА ωСТАТІ, И ωВѵ ВЕРѵ ЧИТО ПРЕДЬ ЗАЛѵ НЕВЕРНѵ ГОСПОДѵ И ωБЛАСТЬЮ СПОЗНАТІ. И ШТО ГОДИРЕ СЕ НИМЬ РАДІ ВЕРЕ НАЛОЖИ, ДА ТО ИСТО ВОЛѢ ПРЕТЕРПЕ, ДКО ХОТЕ ѢНЕБЕСА ПРИТІ. БЛАОВОМЬ МѢНАНЬЮ ѠДЬ СВЕТИХЬ, СВЕТИ ПАВАЛЬ ѢЕВРЕА. НА Ѕ. ТАКОЕ

кое говорі, кн праві: Не бѫдте слабн, негь насл
ѧдннці wнихь, кої по вѣрн н вастрьпѣнью дн
дннѫ wдь wбѣщанын пріимлю. Светце зансто не
мамо любнті, зато дасѫ словѫ Божьємѫ волнн н
подложнн бнлі: я пакн зазнеатые, молнтне н за
проїѥные проснті, тога ннмамо чнннтн: ѣре дос
поуїѫамо н прнстаіемо да Стн, ѧнгелн заѣдно
за нась просе н мле, алн незнаю како се држнм,
нн закон потребн нлі неволн јесмо, н намь немо
гоу помагатн, каконо мн вернн на wвомь Свн
тоу ва Wтченашоу, једанн за дроугога просімо,
алн мн незнамо што wнѣ Крстјномь, кн вѣрцѣ
јесѫ, н подроугнхь далннхь землахь надьлежн,
н чеса потрнбѫю, ѣнмь такоје неморемо помощі,
самь Богь зна н єндн вснхь людн срдца, мнслн
н како се држе, н штонмь јесть потрнбно, н wнь
самь може ѣнмь помагатн, а ннједань дроугн.
Зато нѣга самога нмамо проснтн ванме Снна нѣ
гова ІС ХЯ, за мнлость н за помощь, н ннједно
га Светца, нн ѧнгела нн Светнце. Какосе Све
тцн н Светнце нмаю wдь нась право частнтн, н
зачто се Недѣлнн дни, ѧпоустолоѣ н нникнх
Светаць праздноѫ, јесмо єворнзмн на дѣве Марје
дань, і на седм надесть Недѣлю по духові говорілі.

Вадванашнѣмь Евангелію ІС ХТ говорі, какова
wбнчаи, мнслн н срдца јесоу есн правн Крстјанн,
Светцн н Прнповндаецн, н како нмсе на wвомь
Свнть

Ѥ.
Крстіані мраю
терпѣті на wво
світь, да зато
нна несріщні.

Сентоу зьгаѭ : Н полн тога ѡщще ѡнь оучн ёсе евρне тнщн н крѣпн, да ради ѝнхь неволь, коѭ ѥнмь се бѫдѫ радї Евангельѭ годнле, нмаюсе ѫ евρн зм҃зтнти нн занти, ІС҃Х҃я затанти, нн безѫ фати на Божьеї мнлостї н помощн, него да ёнеѭ волахь нмаю бнти с҃рчнн, становнти весели, ере ѡнн ѥсѫ зато с҃рчнн, ѝнмь добро бѫде, ѝнхь жалостн, пецалн, невольѥ н тр҃пѣньѥ, бѫдѫнмь ради ІС҃Х҃я ёнебеснхь ѡбнѣно ерашене н плашене.

Г.

Бог гледа (говорі Ісаіа. на ѵ҃ѕ҃) него на обоге н кн кротка н ѵмілѣна дѫха иесѫ, кон ѣрхщѫ пред Божю бесѣдѫ.

Всн свети н праві Кьрстьане на ѡеомь сентѫ нмаю ѡвь н таковь ѡбнчан, мнсль, с҃рце н с҃рцѫ, да соу ѫбозн н см҃рнн ёдѫхоу ёѝнхь Консненцїн н благоу. Ѡнн се спозѝаю, да иесѫ ѫбозн, велнкн грншннцн предь Богомь, да нимаю на себѣ ѡдь самнхь себе нніеди̋е рнчн нн доброте, нн правдѝости, нн светости, достоѝнства нн ерндѝости, кою бн предь Бога прнвесли, нлі жьню могли предь ѝнмь ѡбстати, него листо пе҃даю н прося се Бога ваїме ІС҃Х҃Я, за мнлость н за прощенье грнховь. Ѡнн се такоіе на сентовно мнѫще благо невфаю. Нмь хоще бнти ѝнхово по снлі н по кривѣ газето. ѫбоштво волно т҃пе, зато Ісоу, говорі ѡведѣ І҃С҃Х҃Т : Блажени, ѝнмь добро бѫде, ере Господнь Богь, (правн даевдь, Псал. л҃ д҃.) ѥсть блнзѫ ѡнѝхь кн иесѫ жалостна с҃рца, н сме врени ёдѫхѫ спаснті хоѭе. І҃С҃Х҃Т ѥсть послань листо тановнмь ѫбозѝь Евангелїе прнповндаті. Лѫка

Правн

Д. Вернїх жалост се преобратн на вечнꙋ радост н веселе Іса: на С Ї.

Правн Кьрстьянь єсь таканше често крать жа: лостнн, се тъже н плачь, зато данмсе ради вере н нстнне сила н крівнйа чнні, н нанєще ради грн: ховь йнховнхь, дьнєаль йнхь срца н мнслі теш: ке жалостне н дешперане чнні, ьꙋте єйнхь вестн шнь велнкн гйнєвь Божьн, сꙋпроть йнхь грнхе, да мнндꙋ да сꙋ ѿ Бога ѡдєржені н заблені, н грозй се боіе пакленскога вечнога ѡгйа. Ялі ѡні ннсꙋ несрещнн, нн ѡдь Бога запꙋщєнн, зашто такова жалость, коіа чловека кпокорь прнведе н члоєн: ка нзвелнча, говорі стн Павал, є. Коринт. на з. Н ієдно таково жалостно скрꙋшено срце, йе правн ѡфарь нлі жртва Богꙋ, Псал. н. Нзь ове жалости тере нсьза еснхь невольь, напокомь н кадь ернме прнде, становнто Богь помага. Каконо даенд Псал. лд. прави: Многєсоу неволе праведнних н ѿтаєснхь ѡенхь, ѡдрншнтнних хоще Бог.

Ѕ. Всакн вернн чꙋван н гледаі да ове щеге, мншленїа н чі: нєнїа, (како с: Евангелю по редꙋ поста: лена јесꙋ) нась бн нма. кн нма, та нстн нима Правє ве: рнї дꙋха стꙋ.

Правн Кьрстьянн н ꙋченнцї Іса Христові, нмаю таканше добре ѡбнчае н мнслн насебе говорі ѡв: дь Іс Хт, нанпрво да сꙋ кротькі н тнхн, то јест: ѡнн єсꙋ савснма добрн, савснмі людн трпежлн: єі, волно занашаю, н замлче, чнніесе невнднті, не: караюсе, неправедаю, волнен єсꙋ крнвнцꙋ трпетї, него се скнмь каратї, праведатї нлі бнтн, самі се: бе не масте, него за зло добро чнне. Полі тога тн вернн люді єсоу добрн, праведні н нстиннн, аюбе н повсꙋда тврде правнцꙋ н Нстнноꙋ, желню н

помагаю да се право Богу служі, истина прѣпо-
ендa, да се никомуръ сила или крнѣнна ѣнніедѫн
стеарн не учинн, ако паки комуг немогу Неделомь
ѣтаковенхь рнчахь помагати нн шправнти, тако
супроть Богу уздншу н просе, да Богь своіон сво-
тоі цркен, н вснмь затренним людемь помага.
Трето, єсу милостнві н доброт҃неі, есн людемь
добро чнне, зубознмі, потребннмі шдь н҃н блага
поднле, верно неволн҃нмь помагаю. Четрто, шнн
єсу чнста срца, што годнре чнне или говоре, или
шбещаю, тонмь нзь срца исхаіа, нелажу, нисоу
худобнн, шегаві, зло ндні, нн хнщн. Пето,
правн Кьрстьяні, говорі і҃с҃х҃т, єсу смерні, мнр-
ні, любе мнрь, н прн сенхь людѣхга тѣрде, н да
косе люді мен собомь ненавнде, скараю или свадє,
тако нніедне забасе ні шкоде нешпарн҃наю, доклен҃
васпеть скупа не смнре н справе. Зато шні, говорі
шедѣ і҃с҃х҃т, хоте вазетн, н шдь Бога прнеті на
шеомь свнтоу, н потле ѣнебеснхь доста добра,
мнрь, покоі, добру естъ, дугь жнеоть, х҃те на
швомь свнту нметі, савелнкнхь неволахь шбаро-
вані н ѡхран҃енн бнті. Н потае ѣнебеснхь х҃те ду-
жнеатн вечну праенцоу, милость Божью, хоте
право знати н внднті Бога, хоте бнті Снове н
дндиці жнвота вечнога.

§. Далѣе, верні Кьрстьяни, говорі Крнстоусь на
Всаки кон ва- і҃с҃х҃та право зѣршенью данашн҃ега Евангелія, да нмаю таканше
срнцу

СРНЦЎ Н НЄВОЛЇѢ НА ѠБОМЪ СВНТЎ, КОЇЄ ЄСЎ ЄСІ ПРОРОЦІ, АПЎСТОЛІ Н МЎЧЄННЦІ НМЄЛН, ДА БЎДЎ РАДН ЄВАНГЄЛІѢ, ПРАВЄ БЄРЄ, НСТННА NАОУКА, Н ПРАВЄ БОЖЬІЄ СЛЎЖБЄ, ѠКЛЄВЄТАНІ, ѠБЛАГАНІ, ПРОГНАНІ, ПОРЎГАНІ, БНЄНН, ЎХНЩЄНІ, МОУЧЄНН Н ЎМОРЄНН. ЯЛН ѠНН ЗАТО Н ЗА ТАКОВО ТРПЛЄНЬІЄ, ДА ЄСОУ ВАМ ІС ХЯ ВЄРОВАЛІ, ЇЄГА ЄВАНГЄЛІЄ ѠЧНТО ПРНПОЄНДАЛН, СПОЗНАЛІ Н СЄНДОЧНЛІ ПРЄДАВСНМН ЛЮДН МАЛНМН Н ЄЛНМН, ДА ѠВЬ ЄВАНГЄЛСКН NАЎКЬ ЇСТЬ БОЖЬН, ПРАВДАНЬ, ЇСТННАНЬ, КОЇ НЗЄЛНЧА Н СПАСЄННХЬ ЧННІ ЄСЇ КОЇ ѠВОМЎ ЄВАНГЄЛНЮ ЄРЎЮ, ХОТЄ ПРНЄТН Н НМЄТН ЄЄЛНКЎ ПЛАЩОУ ЄНЄБЄСНХЬ, ВЄСЄЛН ЖНВОТЬ ВЄЧНН. ХКОМЎ НЄБЄСКОМЎ ВЄЧНОМЎ ЖНВОТЎ Н РАДОСТН, ВСНМЬ НАМЬ ПОМАГАН Н ПОДАЇ ПРНТН ѠТАЦЬ НЄБЄСКН РАДН СВОГА ПРЄДРАГОГА СННА ІС ХЯ, ГОСПОДННА Н ѠДРНШНТЄЛА НАШЄГА, ДЎХѠ СВЄТНМЬ ЗАІЄДНО. ѠВОМЎ САМОМЎ, ПРАВОМЎ, ЖНВОМЎ Н ВЄЧНОМЎ БОГЎ, БЎДН ВСА ЧАСТЬ Н ХВАЛА САДА, ВАЗ ДА Н ВАВЄКН,

ЯМЄN.

ѠВЄ КРЯТКЄ ПОСТНАЄ ПРНКЬ ВСЄГА ЛЄТА (БОГЎ ХВАЛА) КОНАЦЬ.

ВЄРЎЮ, ѠЦА NЄГА ПРАВДНО ЎЧН, ѠЧНТО НСПОВЄ ДА СТО ЄВАНГЄЛІЄ, ТА НСТН МОРА ТАКОЇЄ КРНЖНОСНТІ.

2° 6-
Expositio Evan,
gelior. Dom. et
Fest. in Lingua
Croatica.

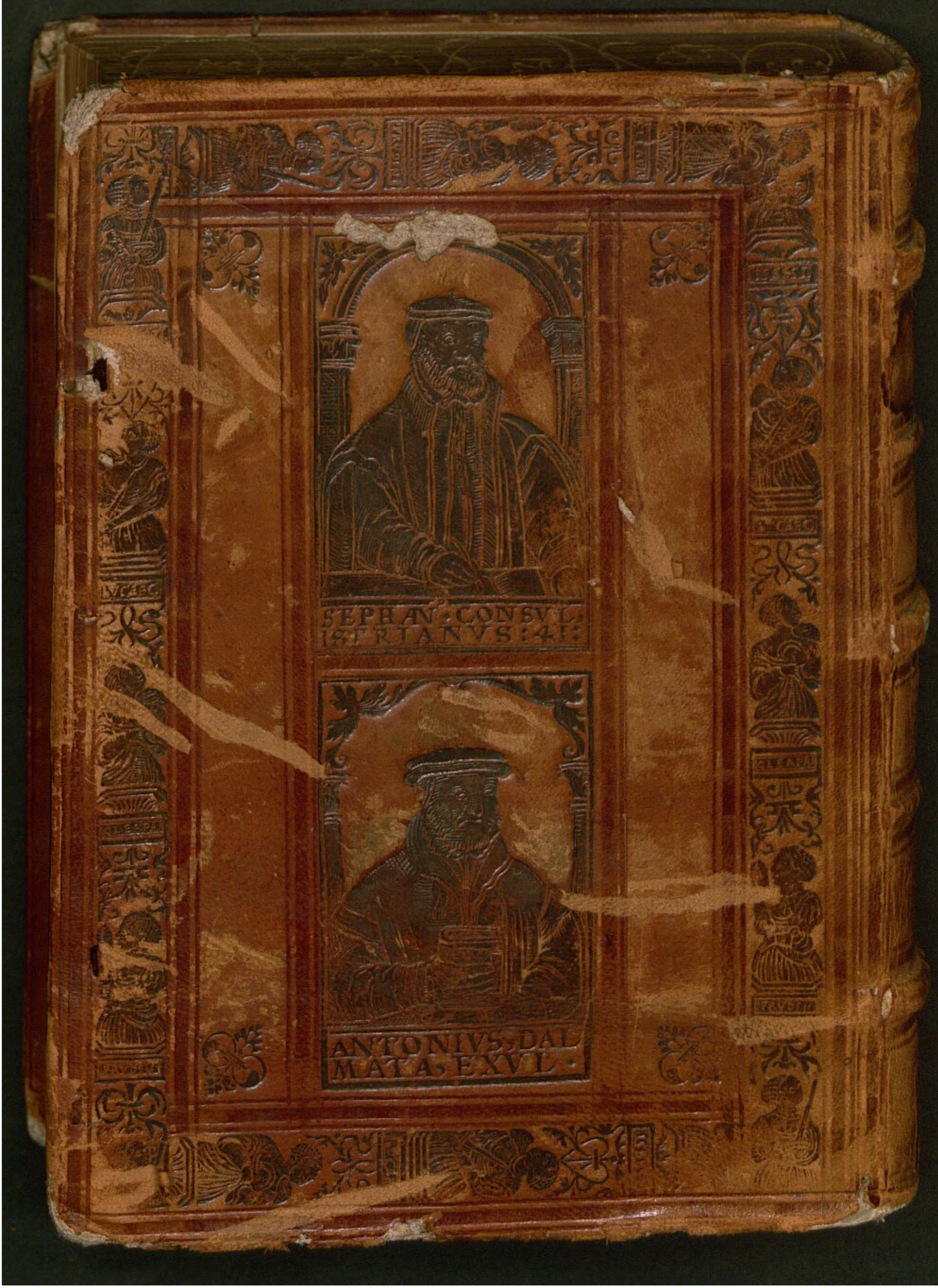
STEPHAN: CONSVL:
IC TRIANVS: 41:
ANTONIVS DAL
MATA EXVL: